ಅನುಭೂಮಿಕಾ (೨)

ಆರ್ಯಾವರ್ತ ನಿವಾಸಿಗಳಾದ ಮಾನವರುಗಳಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಾಸತ್ಯಗಳನ್ನು ಯಥಾವತ್ತಾಗಿ ನಿರ್ಣಯಮಾಡುವ ವೇದವಿದ್ಯೆ ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಿ, ಅವಿದ್ಯೆಯು ಹರಡಿ ಮತಮತಾಂತರಗಳು ತಲೆಯೆತ್ತಿದವು. ಇದೇ ಜೈನರೇ ಮೊದಲಾದವರ ವಿದ್ಯಾ-ವಿರುದ್ಧವಾದ ಮತಗಳ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ನಿಮಿತ್ತವಾಯಿತು.

ವಾಲ್ಮೀಕಿಯ ರಾಮಾಯಣ ಮತ್ತು ಮಹಾಭಾರತ ಮೊದಲಾದುವುಗಳಲ್ಲಿ ಜೈನರ ಹೆಸರೂ ಕೂಡ ಬರೆದಿರಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಜೈನರ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ವಾಲ್ಮೀಕಿಯ ರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ರಾಮ, ಕೃಷ್ಣ-ಮೊದಲಾದವರ ಯಶಃ ಕಥನ ಬಹಳ ವಿಸ್ತಾರಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಈ ಮತ ಇವರ ಕಾಲದ ನಂತರ ಹೊರಟಿತು-ಎಂದು ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಜೈನರು ತಮ್ಮ ಮತವನ್ನು ಬಹಳ ಪ್ರಾಚೀನವೆಂದು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. (ವಸ್ತುಸ್ಥಿತಿ) ಹಾಗೆಯೇ ಇದ್ದಲ್ಲಿ, ವಾಲ್ಮೀಕಿಯ-ಮೊದಲಾದ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಕಥೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಆದುದರಿಂದ, ಜೈನಮತ ಈ ಗ್ರಂಥಗಳ ನಂತರವೇ ಹೊರಟಿದೆ-ಎಂದು ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ.

ಯಾವನಾದರೂ "ಜೈನರ ಗ್ರಂಥಗಳಿಂದ ಕಥೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ವಾಲ್ಮೀಕಿಯ-ಮೊದಲಾದ ಗ್ರಂಥಗಳು ರಚಿತವಾಗಿರಬಹುದು".-ಎನ್ನುವುದಾದರೆ, "ವಾಲ್ಮೀಕಿಯ -ಮೊದಲಾದವುಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಗ್ರಂಥಗಳ ನಾಮೋಲ್ಲೇಖವೂ ಕೂಡ ಏತಕ್ಕಿಲ್ಲ? ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಏತಕ್ಕಿದೆ? ತಂದೆಯ ಜನನದ ದರ್ಶನವನ್ನು ಮಗನು ಮಾಡಬಲ್ಲನೇ? ಎಂದಿಗೂ ಮಾಡಲಾರನು"-ಎಂದು ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಜೈನ, ಬೌದ್ಧಮತಗಳು, ಶೈವ-ಶಾಕ್ತ ಮೊದಲಾದ ಮತಗಳ ನಂತರವೇ ಹೊರಟಿವೆ-ಎಂದೇ ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ .

ಈಗ ಈ ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಸಮುಲ್ಲಾಸದಲ್ಲಿ ಜೈನರ ಮತದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆಯೋ, ಅದೆಲ್ಲವೂ ಅವರ ಗ್ರಂಥಗಳ ಸಂಕೇತಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಜೈನರು ಕೆಟ್ಟದನ್ನು ಎಣಿಸಬಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ ನಾವು ಇವರ ಮತದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಬರೆದಿದ್ದೇವೋ, ಅದು ಕೇವಲ ಸತ್ಯಾಸತ್ಯ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕಾಗಿ ಇದೆ; ವಿರೋಧವನ್ನಾಗಲಿ, ಹಾನಿಯನ್ನಾಗಲಿ ಉಂಟುಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಅಲ್ಲ.

ಯಾವಾಗ ಜೈನರು, ಬೌದ್ಧರು ಅಥವಾ ಬೇರೆಯ ಜನರು ಈ ಲೇಖನವನ್ನು ನೋಡುವರೋ, ಆಗ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸತ್ಯಾಸತ್ಯ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಆಲೋಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಮತ್ತು ಲೇಖನವನ್ನು ಬರೆಯುವ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕುವುದು. ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನವೂ ಕೂಡ ಲಭಿಸುವುದು. ಯಾವತ್ತಿನವರೆಗೆ ವಾದಿ-ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ವಾದವು ಮಾಡಲ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಅಥವಾ ಲೇಖನವು ಬರೆಯಲ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಆವರೆಗೆ ಸತ್ಯಾಸತ್ಯ ನಿರ್ಣಯವಾಗಲಾರದು. ಯಾವಾಗ ವಿದ್ವಜ್ಜನರಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಾಸತ್ಯದ ನಿಶ್ಚಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಆಗಲೇ ಅವಿದ್ವಾಂಸರು ಮಹಾ ಅಂಧಕಾರದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಬಹಳ ದುಃಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ, ಸತ್ಯದ ಜಯಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ಅಸತ್ಯದ ಕ್ಷಯಕ್ಕಾಗಿ ಮೈತ್ರಿಯಿಂದ ವಾದಮಾಡುವುದು ಅಥವಾ ಲೇಖನವನ್ನು ಬರೆಯುವುದು ನಮ್ಮ ಮಾನವ ಜಾತಿಯ ಮುಖ್ಯ ಕಾರ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಹೀಗೆ ಆಗದೇ ಹೋದರೆ, ಮಾನವರ ಉನ್ನತಿ ಎಂದಿಗೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಈ ಬೌದ್ಧ-ಜೈನರ ಮತದ ವಿಷಯ, ಅವರನ್ನುಳಿದು ಬೇರೆ ಮತದವರಿಗೆ ಅಪೂರ್ವವಾದ ಲಾಭವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಬೋಧವನ್ನೂ ಉಂಟುಮಾಡುವಂತಹದಾಗುವುದು. ಏಕೆಂದರೆ, ಈ ಜನರು ತಮ್ಮ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಯಾವ ಬೇರೆಯ ಮತದವನಿಗೂ ನೋಡಲು, ಓದಲು ಮತ್ತು ಬರೆಯಲೂ ಕೂಡ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅತ್ಯಂತ ಪರಿಶ್ರಮದಿಂದ, ನನ್ನ ಮತ್ತು ವಿಶೇಷತಃ ಬೊಂಬಾಯಿ ಆರ್ಯಸಮಾಜದ ಮಂತ್ರಿ ಸೇಠ್ ಸೇವಕಲಾಲ್ ಕೃಷ್ಣದಾಸರ ಪುರುಷಾರ್ಥದಿಂದ ಗ್ರಂಥಗಳು ಪ್ರಾಪ್ತವಾದುವು. ಮತ್ತು ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿನ "ಜೈನ ಪ್ರಭಾಕರ ಯಂತ್ರಾಲಯ"ದಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿತವಾದುದರಿಂದಲೂ ಹಾಗೂ ಬೊಂಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ "ಪ್ರಕರಣ ರತ್ನಾಕರ"ವೆಂಬ ಗ್ರಂಥವು ಮುದ್ರಿತವಾದುದರಿಂದಲೂ ಕೂಡ ಎಲ್ಲ ಜನರಿಗೂ ಜೈನರ ಮತವನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸುವುದು ಸಹಜವಾಗಿದೆ.

ಒಳ್ಳೆಯದು, ತಮ್ಮ ಮತದ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ತಾವು ಮಾತ್ರ ನೋಡುವುದು ಮತ್ತು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ತೋರಿಸದಿರುವುದು ಯಾವ ವಿದ್ವಾಂಸರ ನಡತೆಯದು? ಇದರಿಂದಲೇ, ಈ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದವರಿಗೆ, ಮೊದಲೇ "ಈ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಅಸಂಭವವಾದ ಮಾತುಗಳು ತುಂಬಿವೆ; ಅನ್ಯಮತೀಯರು ನೋಡುವರಾದರೆ, ಖಂಡನಮಾಡುವರು. ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಮತದವರು ಅನ್ಯರ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸುವರಾದರೆ ಈ ಮತದಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿರುವುದಿಲ್ಲ".-ಎಂಬ ಸಂದೇಹವಿದ್ದಿತೆಂದು ವಿದಿತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಆಯಿತು, ಹೇಗಾದರೂ ಇರಲಿ. ಆದರೆ, ಯಾರಿಗೆ ತಮ್ಮ ದೋಷಗಳಂತೂ ಕಾಣಿಸುವುದೇ ಇಲ್ಲವೋ, ಬೇರೆಯವರ ದೋಷಗಳನ್ನು ನೋಡಲು ಉದ್ಯುಕ್ತರಾಗಿರುತ್ತಾರೋ, ಅಂತಹ ಮಾನವರೂ ಕೂಡ ಬಹಳ ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ನ್ಯಾಯದ ಸಂಗತಿಯಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಮೊದಲು ತಮ್ಮ ದೋಷಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡು ದೂರೀಕರಿಸಬೇಕು; ಆ ಮೇಲೆಯೇ ಅನ್ಯರ ದೋಷಗಳ ಕಡೆ ದೃಷ್ಟಿಬೀರಿ, ಅವುಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಬೇಕು. ಈಗ ಈ ಬೌದ್ಧ- ಜೈನಮತದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಮಸ್ತ ಸಜ್ಜನರ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅದು ಹೇಗೆ ಇದೆಯೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಆಲೋಚಿಸಿರಿ.

ಕಿಮಧಿಕಲೇಖೇನ ಬುದ್ಧಿಮದ್ವರ್ಯೇಷು ।

ಅಥ ದ್ವಾದಶಸಮುಲ್ಲಾಸಾರಂಭಃ

ಅಥ ನಾಸ್ತಿಕಮತಾಂರ್ಗತ ಚಾರವಾಕ ಬೌದ್ಧಜೈನ-ಮತ ಖಂಡನ ಮಂಡನ

ವಿಷಯಾನ್ ವ್ಯಾಖ್ಯಾಸ್ಯಾಮಃ ||

ಯಾವನು ವೇದಗಳು, ಈಶ್ವರ ಮತ್ತು ಯಜ್ಞವೇ ಮೊದಲಾದ ಉತ್ತಮ ಕರ್ಮಗಳನ್ನೂ ಕೂಡ ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೋ, ಅಂತಹ ಯಾವನೋ ಒಬ್ಬ ಬೃಹಸ್ಪತಿ ಎಂಬ ಪುರುಷನು ಜನ್ಮವೆತ್ತಿದ್ದನು. ನೋಡಿರಿ. ಅವನ ಮತವನ್ನು:-

ಯಾವಜ್ಜೀವೇತ್ ಸುಖಂ ಜೀವೇನ್ನಾಸ್ತಿ ಮೃತ್ಯೋರಗೋಚರಃ ।

ಭಸ್ಮೀಭೂತಸ್ಯ ದೇಹಸ್ಯ ಪುನರಾಗಮನಂ ಕುತಃ || (ಸರ್ವದರ್ಶನ ಸಂಗ್ರಹ; ಚಾರವಾಕದರ್ಶನ)

ಮನುಷ್ಯನೇ ಮೊದಲಾದ ಯಾವ ಪ್ರಾಣಿಯೂ ಮೃತ್ಯುವಿಗೆ ಕಣ್ಮರೆಯಾಗಿಲ್ಲ; ಎಂದರೆ-ಎಲ್ಲರೂ ಸಾಯಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ, ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಜೀವನಿದ್ದಾನೋ, ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಸುಖದಿಂದ ಇರಬೇಕು. ಯಾವನಾದರೂ ಅಧರ್ಮಾಚರಣದಿಂದ ಕಷ್ಟ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ; ಧರ್ಮವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟರೆ, ಪುನರ್ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಮಹಾದುಃಖವನ್ನು ಹೊಂದುವನು-ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, 'ಚಾರವಾಕ'ನು "ಅಯ್ಯೋಮುಗ್ಧಸೋದರ! ಸತ್ತಮೇಲೆ ಶರೀರ ಭಸ್ಮವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ; ಯಾವನು ತಿಂದಿದ್ದಾನೋ ಮತ್ತು ಕುಡಿದಿದ್ದಾನೋ, ಅವನು ಪುನಃ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಹೇಗೆ ಶಕ್ಯವೋ ಹಾಗೆ ಆನಂದದಲ್ಲಿ ಇರು. ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನೀತಿಯಿಂದ ನಡೆದುಕೋ. ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೋ ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ಬೇಕಾದ ಭೋಗವನ್ನು ಅನುಭವಿಸು. ಇರುವುದು ಇದೇ ಲೋಕವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೋ; ಪರಲೋಕವಾವುದೂ ಇಲ್ಲ".-ಎಂದು ಉತ್ತರಕೊಡುತ್ತಾನೆ.

ನೋಡಿರಿ, ಪೃಥಿವೀ, ಜಲ, ಅಗ್ನಿ, ವಾಯು ಈ ನಾಲ್ಕುಭೂತಗಳ ಪರಿಣಾಮದಿಂದ ಈ ಶರೀರ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅವುಗಳ ಯೋಗದಿಂದ ಚೈತನ್ಯವು ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಿದೆ. ಹೇಗೆ ಮಾದಕದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಸೇವಿಸುವುದರಿಂದ ಮದವು ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುತ್ತದೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಜೀವನು ಶರೀರದೊಂದಿಗೆ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಿ, ಶರೀರದ ನಾಶದೊಂದಿಗೆ ತಾನು ಕೂಡ ನಾಶವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತು ಪಾಪ-ಪುಣ್ಯಗಳ ಫಲ ಮತ್ತೆ ಲಭಿಸುವುದು ಯಾವನಿಗೆ?

ತಚ್ಚೈತನ್ಯವಿಶಿಷ್ಟದೇಹ ಏವ ಆತ್ಮಾ ದೇಹಾತಿರಿಕ್ತ । ಆತ್ಮನಿ ಪ್ರಮಾಣಾಭಾವಾತ್||

(ಸರ್ವದರ್ಶನ ಸಂಗ್ರಹ; ಚಾರವಾಕ ದರ್ಶನ)

ಈ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಭೂತಗಳ ಸಂಯೋಗದಿಂದ ಜೀವಾತ್ಮನು ಉತ್ಪನ್ನನಾಗಿ, ಅವುಗಳ ವಿಯೋಗದೊಡನೆಯೇ ನಾಶವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತೇವೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಿಲ್ಲದೆ ಅನುಮಾನ-ಮೊದಲಾದವು ಆಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ, ಮುಖ್ಯವಾದ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷದ ಮುಂದೆ ಅನುಮಾನ ಮೊದಲಾದುವು ಗೌಣವಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಅವುಗಳನ್ನು ನಾವು ಗ್ರಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಸುಂದರಿಯಾದ ಸ್ತ್ರೀಯ ಆಲಿಂಗನವನ್ನು ಆನಂದವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಪುರುಷಾರ್ಥದ ಫಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಉತ್ತರ:- ಪೃಥಿವೀ-ಮೊದಲಾದ ಈ ಭೂತಗಳು ಜಡವಾಗಿವೆ. ಅವುಗಳಿಂದ ಚೇತನನ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಎಂದಿಗೂ ಆಗಲಾರದು. ಹೇಗೆ ಈಗ ಮಾತಪಿತೃಗಳ ಸಂಯೋಗದಿಂದ ದೇಹದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಆದಿಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನೇ ಮೊದಲಾದವರ ಶರೀರಗಳ ಆಕೃತಿಯ ನಿರ್ಮಾಣ, ಕರ್ತೃವಾದ ಪರಮೇಶ್ವರನಿಲ್ಲದೆ ಎಂದಿಗೂ ಆಗಲಾರದು. ಚೇತನನ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮತ್ತು ವಿನಾಶ ಮದದ ಹಾಗೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಮದ ಉಂಟಾಗುವುದು ಚೇತನನಿಗೇ ಹೊರತು ಜಡಕ್ಕಲ್ಲ. ವಸ್ತುಗಳು ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತವೆ, ಎಂದರೆ ಅದೃಶ್ಯವಾಗುತ್ತವೆ ; ಆದರೆ, ಅಭಾವ ಯಾವುದೇ ವಸ್ತುವಿಗೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದೇ ರೀತಿ ಅದೃಶ್ಯನಾಗುವ ಕಾರಣ, ಜೀವನ ಅಭಾವವನ್ನೂ ಅಂಗೀಕರಿಸಬಾರದು. ಜೀವಾತ್ಮನು ಯಾವಾಗ ಸದೇಹನಾಗುತ್ತಾನೋ, ಆಗಲೇ ಅವನ ಪ್ರಕಟಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವಾಗ ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತಾನೋ, ಆಗ, ಯಾವುದು ಸಾವಿಗೆ ಈಡಾಗಿದೆಯೋ ಆ ಶರೀರ, ಮೊದಲು ಹೇಗೆ ಚೈತನ್ಯಯುಕ್ತವಾಗಿತ್ತೋ, ಹಾಗೆ ಇರಲಾರದು.

ಇದೇ ಮಾತನ್ನು ಬೃಹದಾರಣ್ಯಕದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ:-

"ನ ವಾ ಅರೇ ಅಹಂ ಮೋಹಂ ಬ್ರವೀಮಿ . (ಅವಿನಾಶೀ ವಾ ಅರೇ) ಅನುಚ್ಛಿತ್ತಿ ಧರ್ಮಾಯಮಾತ್ಮೇತಿ" (ಬ. ಜ. ೧೪)

ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯರು -"ಓ ಮೈತ್ರೇಯಿ! ನಾನು ಮೋಹದಿಂದ ಮಾತನ್ನಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಯಾವನ ಸಂಯೋಗದಿಂದ ಶರೀರವು ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೋ, ಆ ಆತ್ಮನು ಅವಿನಾಶಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ".- ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಯಾವಾಗ ಜೀವನು ಶರೀರದಿಂದ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾನೋ, ಆಗ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನವು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ದೇಹದಿಂದ ಬೇರೆಯಾದ ಆತ್ಮನು ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ, ಯಾವನ ಸಂಯೋಗದಿಂದ ಚೇತನತ್ವವೂ, ಮತ್ತು ವಿಯೋಗದಿಂದ ಜಡತ್ವವೂ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೋ, ಅವನು ಯಾವನು? ಅವನು ದೇಹದಿಂದ ಬೇರೆ ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಹೇಗೆ ಕಣ್ಣು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತದೋ, ಆದರೆ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲಾರದೋ ಹಾಗೆಯೇ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ನೋಡಬಲ್ಲವನು ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ "ಇಂದ್ರಿಯ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ"ವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾರನು. ಹೇಗೆ (ಮಾನವನು) ತನ್ನ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಮಡಿಕೆ-ಬಟ್ಟೆ ಮೊದಲಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತಾನೋ, ಹಾಗೆ ಕಣ್ಣನ್ನು ತನ್ನ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾನೆ. ಯಾವನು ನೋಡುವವನಾಗಿದ್ದಾನೋ ಅವನು ನೋಡುವವನಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತಾನೆ; ಎಂದಿಗೂ ದೃಶ್ಯನಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೇಗೆ, ಆಧಾರವಿಲ್ಲದೆ ಆಧೇಯವೂ, ಕಾರಣವಿಲ್ಲದೆ ಕಾರ್ಯವೂ, ಅವಯವವಿಲ್ಲದೆ ಅವಯವಗಳೂ ಮತ್ತು ಕರ್ತೃವಿಲ್ಲದೆ ಕರ್ಮಗಳೂ ಇರಲಾರವೋ, ಹಾಗೆಯೇ (ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷದ) ಕರ್ತೃವಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಿರುವುದು ಹೇಗೆ ಶಕ್ಯ?

ಸುಂದರಿಯಾದ ನಾರಿಯ ಸಂಗಡ ಸಮಾಗಮ ಮಾಡುವುದನ್ನೇ ಪುರುಷಾರ್ಥದ ಫಲವೆಂದು ಅಂಗೀಕರಿಸುವಿರಾದರೆ, ಕ್ಷಣಿಕವಾದ ಸುಖ ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ದುಃಖವೂ ಕೂಡ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೂ ಕೂಡ ಪುರುಷಾರ್ಥದ ಫಲವೇ ಆಗಿರಬಹುದೇನೋ? ಹೀಗೆ ಇರುವುದಾದರೆ, ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೂ ಹಾನಿಯುಂಟಾಗುವುದರಿಂದ, ದುಃಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗುವುದು. ದುಃಖದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ಸುಖವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು-ಎನ್ನುವಿರಾದರೆ, ಮುಕ್ತಿ-ಸುಖಕ್ಕೆ ಹಾನಿಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ.* ಆದುದರಿಂದ, ಅದು ಪುರುಷಾರ್ಥದ ಫಲವಲ್ಲ.

ಚಾರವಾಕ :- ಯಾರು ದುಃಖಯುಕ್ತವಾದ ಸುಖದ ತ್ಯಾಗವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೋ, ಅವರು ಮೂರ್ಖರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಹೇಗೆ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಬಯಸುವವನು ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿ, ಹೊಟ್ಟನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುತ್ತಾನೋ, ಹಾಗೆ, ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿವಂತರು ಸುಖವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿ, ದುಃಖವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿಬಿಡಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ, ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಜನರು ಪ್ರಶಸ್ತವಾಗಿರುವ ಸುಖವನ್ನು ಪರಿತ್ಯಜಿಸಿ ಅನುಪಸ್ಥಿತವಾದ ಸ್ವರ್ಗದ ಸುಖದ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಧೂರ್ತರಿಂದ ಕಥಿತವಾದ, ವೇದೋಕ್ತವಾದ ಅಗ್ನಿಹೋತ್ರವೇ ಮೊದಲಾದ ಕರ್ಮದ, ಉಪಾಸನೆಯ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನಕಾಂಡದ ಅನುಷ್ಠಾನವನ್ನು ಪರಲೋಕಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ಮೂರ್ಖರು. ಪರಲೋಕವು ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ, ಅದನ್ನು ಆಶಿಸುವುದು ಮೂರ್ಖತನದ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ:-

ಅಗ್ನಿಹೋತ್ರಂ ತ್ರಯೋ ವೇದಾಸ್ತ್ರಿದಂಡಂ ಭಸ್ಮಗುಂಠನಮ್ ।

ಬುದ್ಧಿಪೌರುಷಹೀನಾನಾಂ ಜೀವಿಕೇತಿ ಬೃಹಸ್ಪತಿಃ ॥ (ಸರ್ವದರ್ಶನ ಸಂಗ್ರಹ:- ಚಾ. ದ.)

ಚಾರವಾಕ ಮತಪ್ರಚಾರಕನಾದ ಬೃಹಸ್ಪತಿಯು -"ಅಗ್ನಿಹೋತ್ರ, ಮೂರುವೇದಗಳು ಮೂರು ದಂಡಗಳು, ಹಾಗೂ ಭಸ್ಮಧಾರಣಮಾಡುವುದು ಇವನ್ನು ಬುದ್ಧಿಪುರುಷಾರ್ಥರಹಿತರಾದ ಪುರುಷರು ಜೀವನನಿರ್ವಾಹಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ - ಮುಳ್ಳುಚುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮೊದಲಾದುದರಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನವಾದ ದುಃಖಕ್ಕೇ ನರಕವೆಂದು ಹೆಸರು. ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧನಾಗಿರುವ ರಾಜನೇ ಪರಮೇಶ್ವರ ಮತ್ತು ದೇಹದ ನಾಶವಾಗುವಿಕೆಯೇ ಮೋಕ್ಷ. ಬೇರೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ."- ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

ಉತ್ತರ:- ಕೇವಲ ವಿಷಯವೆಂಬ ಸುಖವನ್ನೇ ಪುರುಷಾರ್ಥದ ಫಲವೆಂದು ಅಂಗೀಕರಿಸಿ, ವಿಷಯ-ದುಃಖನಿವಾರಣ ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಕೃತಕೃತ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಸ್ವರ್ಗವಿದೆ-ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮೂರ್ಖತನವಾಗಿದೆ. ಅಗ್ನಿಹೋತ್ರವೇ ಮೊದಲಾದ ಯಜ್ಞಗಳಿಂದ ವಾಯುವಿನ, ವೃಷ್ಟಿಯ ಹಾಗೂ ಜಲದ ಶುದ್ಧಿಯ ಮೂಲಕ ಆರೋಗ್ಯ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವುದು; ಅದರಿಂದ ಧರ್ಮ, ಅರ್ಥ, ಕಾಮ ಹಾಗೂ ಮೋಕ್ಷದ ಸಿದ್ಧಿಯಾಗುವುದು. ಅದನ್ನು ತಿಳಿಯದೆ, ವೇದಗಳ, ಈಶ್ವರನ ಮತ್ತು ವೇದೋಕ್ತ ಧರ್ಮದ ನಿಂದೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಧೂರ್ತರ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ. ತ್ರಿದಂಡದ ಮತ್ತು ಭಸ್ಮಧಾರಣದ ಖಂಡನವೇನೋ ಸರಿಯಾಗಿದೆ. ಮುಳ್ಳೇ ಮೊದಲಾದುದರಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುವ ದುಃಖದ ಹೆಸರೇ ನರಕವಾದಲ್ಲಿ, ಅದಕ್ಕಿಂತ ಅಧಿಕವಾದ ಮಹಾರೋಗ-ಮೊದಲಾದುವು ನರಕವೇಕಲ್ಲ? ರಾಜನು ಐಶ್ವರ್ಯವಂತನೂ ಮತ್ತು ಪ್ರಜಾಪಾಲನದಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥನೂ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಶ್ರೇಷ್ಠನು-ಎಂದು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದರೆ, ಅದೂ ಸರಿಯೇ. ಆದರೆ, ಯಾವ ರಾಜನು ಅನ್ಯಾಯಕಾರಿಯೂ, ಪಾಪಿಯೂ ಆಗಿರುತ್ತಾನೋ, ಅವನನ್ನೂ ಕೂಡ ಪರಮೇಶ್ವರನಂತೆ-ಎಂದು ಗ್ರಹಿಸುವಿರಾದರೆ, ನಿಮ್ಮಂತಹ ಸತ್ಯ- ವಿಮುಖನು ಬೇರೆ ಯಾವನೂ ಇಲ್ಲ. ಶರೀರದ ವಿಚ್ಛೇದವಾಗುವುದೇ ಮೋಕ್ಷವಾದರೆ, ಕತ್ತೆಗಳು, ನಾಯಿಗಳು ಮೊದಲಾದುವಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ನಿಮಗೂ ಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇನು? ಅಹುದು; ಆಕೃತಿಯೊಂದು ಮಾತ್ರ ಬೇರೆಯುಳಿಯಿತು.

---

* ಭೌತಿಕ ಸುಖಾಪೇಕ್ಷೆ ಬೆಳೆದಲ್ಲಿ ಭೋಗವೇ ಹೆಚ್ಚಿ , ಆನಂದ ಸಿಕ್ಕದು-ಎಂದು ಭಾವನೆ.

ಚಾರವಾಕ :-

ಅಗ್ನಿರುಷ್ಣೋ ಜಲಂ ಶೀತಂ ಶೀತಸ್ಪರ್ಶಸ್ತಥಾನಿಲಃ ।
ಕೇನೇದಂ ಚಿತ್ರಿತಂ ತಸ್ಮಾತ್ ಸ್ವಭಾವಾತ್ತದ್ವ್ಯವಸ್ಥಿತಿಃ ॥ ೧ ॥

ನ ಸ್ವರ್ಗೋ ನಾಪವರ್ಗೋ ವಾ ನೈವಾತ್ಮಾ ಪಾರಲೌಕಿಕಃ ।
ನೈವ ವರ್ಣಾಶ್ರಮಾದೀನಾಂ ಕ್ರಿಯಾಶ್ಚ ಫಲದಾಯಿಕಾಃ ॥ ೨ ॥

ಪಶುಶ್ಚೇನ್ನಿಹತಃ ಸ್ವರ್ಗಂ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಟೋಮೇ ಗಮಿಷ್ಯತಿ ।
ಸ್ವಪಿತಾ ಯಜಮಾನೇನ ತತ್ರ ಕಸ್ಮಾನ್ನ ಹಿಂಸ್ಯತೇ ॥ ೩॥

ಮೃತಾನಾಮಪಿ ಜಂತೂನಾಂ ಶ್ರಾದ್ಧಂ ಚೇತ್ತೃಪ್ತಿಕಾರಣಮ್ ।
ಗಚ್ಛತಾಮಿಹ ಜಂತೂನಾಂ ವ್ಯರ್ಥಂ ಪಾಥೇಯಕಲ್ಪನಮ್ ॥ ೪ ॥

ಸ್ವರ್ಗಸ್ಥಿತಾ ಯದಾ ತೃಪ್ತಿಂ ಗಚ್ಛೇಯುಸ್ತತ್ರ ದಾನತಃ ।
ಪ್ರಾಸಾದಸ್ಯೋಪರಿಸ್ಥಾನಾಮತ್ರ ಕಸ್ಮಾನ್ನ ದೀಯತೇ ॥ ೫ ॥

ಯಾವಜ್ಜೀವೇತ್ಸುಖಂ ಜೀವೇದೃಣಂ ಕೃತ್ವಾ ಘೃತಂ ಪಿಬೇತ್ ।
ಭಸ್ಮೀಭೂತಸ್ಯ ದೇಹಸ್ಯ ಪುನರಾಗಮನಂ ಕುತಃ ॥ ೬ ॥

ಯದಿ ಗಚ್ಛೇತ್ಪರಂ ಲೋಕಂ ದೇಹಾದೇಷ ವಿನಿರ್ಗತಃ ।
ಕಸ್ಮಾದ್ಭೂಯೋ ನ ಚಾಯಾತಿ ಬಂಧುಸ್ನೇಹಸಮಾಕುಲಃ ॥ ೭ ॥

ತತಶ್ಚ ಜೀವನೋಪಾಯೋ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೈರ್ವಿಹಿತಸ್ತ್ವಿಹ।
ಮೃತಾನಾಂ ಪ್ರೇತಕಾರ್ಯಾಣಿ ನ ತ್ವನ್ಯದ್ವಿದ್ಯತೇ ಕ್ವಚಿತ್ ॥ ೮ ॥

ತ್ರಯೋ ವೇದಸ್ಯ ಕರ್ತಾರೋ ಭಂಡಧೂರ್ತನಿಶಾಚರಾಃ।
ಜರ್ಭರೀತುರ್ಫರೀತ್ಯಾದಿ ಪಂಡಿತಾನಾಂ ವಚಃಸ್ಮೃತಮ್ ॥ ೯ ॥

ಅಶ್ವಸ್ಯಾತ್ರ ಹಿ ಶಿಶ್ನಂತು ಪತ್ನೀಗ್ರಾಹ್ಯಂ ಪ್ರಕೀರ್ತಿತಮ್ ।
ಭಂಡೈಸ್ತದ್ವತ್ಪರಂ ಚೈವ ಗ್ರಾಹ್ಯ ಜಾತಂ ಪ್ರಕೀರ್ತಿತಮ್ ॥೧೦॥
ಮಾಂಸಾನಾಂ ಖಾದನಂ ತದ್ವನ್ನಿಶಾಚರಸಮೀರಿತಮ್ ॥ ೧೧ ॥

(ಸರ್ವದರ್ಶನಸಂಗ್ರಹ. ಚಾರವಾಕ)

ಚಾರವಾಕರು, ಅಭಾಣಕರು, ಬೌದ್ಧರು ಮತ್ತು ಜೈನರೂ ಕೂಡ ಜಗತ್ತಿನ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಸ್ವಭಾವದಿಂದಾಗುತ್ತದೆಂದು ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಯಾವ ಯಾವ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಗುಣಗಳಿವೆಯೋ, ಆಯಾ ಗುಣದಿಂದ ದ್ರವ್ಯಗಳು ಸಂಯುಕ್ತವಾಗಿ, ಸಮಸ್ತ ವಸ್ತುಗಳೂ ಆಗುತ್ತವೆ; ಜಗತ್ತಿನ ಕರ್ತೃವು ಯಾವನೂ ಇಲ್ಲ. (೧).

ಆದರೆ ಇವರಲ್ಲಿ ಚಾರವಾಕನೊಬ್ಬನು ಮಾತ್ರ ಈ ಸಮಸ್ತವನ್ನೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ; ಆದರೆ, ಬೌದ್ಧರು ಮತ್ತು ಜೈನರು ಪರಲೋಕವನ್ನೂ, ಜೀವಾತ್ಮನನ್ನೂ ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ; ಚಾರವಾಕನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಉಳಿದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಮಾತುಗಳನ್ನುಳಿದು ಇವರೆಲ್ಲರ ಮತಗಳೂ ಒಂದೇ ಬಗೆಯದಾಗಿವೆ. ಸ್ವರ್ಗವಾವುದೂ ಇಲ್ಲ; ನರಕವೂ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಪರಲೋಕಕ್ಕೆ ತೆರಳುವ ಆತ್ಮನೂ ಕೂಡ ಯಾವನೂ ಇಲ್ಲ. ವರ್ಣಾಶ್ರಮಗಳ ಕ್ರಿಯೆಯೂ ಕೂಡ ಫಲದಾಯಕವಲ್ಲ. (೨)

ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಪಶುವನ್ನು ಕೊಂದು ಹೋಮಮಾಡುವುದರಿಂದ, ಅದು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಾದರೆ, ಯಜಮಾನನು ತನ್ನ ತಂದೆ-ಮೊದಲಾದವರನ್ನು ಕೊಂದು, ಹೋಮಮಾಡಿ, ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುವುದಿಲ್ಲವೇಕೆ? (೩)

ಶ್ರಾದ್ಧ ಮತ್ತು ತರ್ಪಣ ಮೃತರಾದ ಜೀವರಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಕಾರವಾಗುವುದಾದರೆ, ಪರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗುವವರು ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಾಹಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅನ್ನ, ವಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ಧನ-ಮೊದಲಾದುವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ ಏಕೆ? ಏಕೆಂದರೆ-ಹೇಗೆ ಮೃತನ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಅರ್ಪಣಮಾಡಿದ

ಪದಾರ್ಥ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ತಲುಪುವುದೋ, ಹಾಗೆ ಪರದೇಶಕ್ಕೆ ತೆರಳುವವರಿಗೆ, ಅವರ ಸಂಬಂಧಿಕರೂ ಕೂಡ ಅವರ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಅರ್ಪಣಮಾಡಿ ದೇಶಾಂತರಕ್ಕೆ ತಲುಪಿಸಿಬಿಡಬಹುದು! ಇದು ತಲುಪುವುದಿಲ್ಲವಾದರೆ, ಅದು ಹೇಗೆ ತಾನೇ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ, ತಲುಪಬಲ್ಲದು? (೪)

ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದಲ್ಲಿ ದಾನಮಾಡುವುದರಿಂದ ಸ್ವರ್ಗವಾಸಿಗಳು ತೃಪ್ತರಾಗುವರಾದರೆ, ಕೆಳಗೆ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಮನೆಯ ಮಾಳಿಗೆಯ ಮೇಲಿರುವ ಪುರುಷ ತೃಪ್ತನಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? (೫)

ಆದುದರಿಂದ, ಎಂದಿನವರೆಗೆ ಜೀವಿಸುತ್ತಾನೋ, ಅಂದಿನವರೆಗೆ ಸುಖದಿಂದ ಜೀವಿಸಬೇಕು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಲ್ಲವಾದರೆ, ಸಾಲವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಆನಂದವನ್ನು ಅನ್ನುಭವಿಸಬೇಕು. ಸಾಲವನ್ನು ಹಿಂದಿರುಗಿಸಬೇಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಯಾವ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಜೀವನು ತಿಂದಿದ್ದಾನೋ-ಕುಡಿದಿದ್ದಾನೋ, ಅದರ ಹಾಗೂ ಅವನ, ಪುನರಾಗಮನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಯಾವನನ್ನು ಯಾವನು ಕೇಳುವನು? ಮತ್ತು ಯಾವನು ಕೊಡುವನು? (೬)

ಜನರು, ಸಾವಿನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಜೀವನು ಹೊರಟು ಪರಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ-ಎಂದು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೋ, ಅದು ಸುಳ್ಳಾದ ಮಾತು. ಏಕೆಂದರೆ, ಹೀಗೆ ಆಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಕುಟುಂಬದ ಮೋಹದಿಂದ ಬದ್ಧನಾಗಿ ಮರಳಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲವೇಕೆ? (೭)

ಆದುದರಿಂದ ಈ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ತಮ್ಮ ನಿರ್ವಾಹಕ್ಕೆ ಉಪಾಯವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ದಶಗಾತ್ರ-ಮೊದಲಾದ ಯಾವ ಉತ್ತರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾರೋ, ಇದೆಲ್ಲವೂ ಅವರ ಆಜೀವಿಕೆಯ ಲೀಲೆಮಾತ್ರ. (೮)

ವೇದದ ನಿರ್ಮಾತೃಗಳು ಭಂಡರು, ಧೂರ್ತರು ಮತ್ತು ನಿಶಾಚರರು, ಎಂದರೆ-ರಾಕ್ಷಸರು-ಈ ಮೂವರು, ಜರ್ಫರೀ, ತುರ್ಫರೀ ಈ ಮೊದಲಾದುವು ಪಂಡಿತರುಗಳ ಧೂರ್ತತಾಯುಕ್ತವಾದ ವಚನಗಳಾಗಿವೆ. (೯)

ನೋಡಿರಿ, ಧೂರ್ತರ ರಚನೆಯನ್ನು! ಕುದುರೆಯ ಜನನೇಂದ್ರಿಯವನ್ನು ಸ್ತ್ರೀ ಗ್ರಹಿಸಬೇಕು. ಅದರೊಂದಿಗೆ ಯಜಮಾನನ ಸ್ತ್ರೀಯ ಸಮಾಗಮವನ್ನು ಮಾಡಿಸುವುದು, ಕನ್ಯೆಯೊಂದಿಗೆ ಅಶ್ಲೀಲವಾದ ಹಾಸ್ಯಮಾಡುವುದು-ಮೊದಲಾದುವನ್ನು ಬರೆಯುವುದು ಧೂರ್ತರಿಗಲ್ಲದೆ ಅನ್ಯರಿಗೆ ಶಕ್ಯವಲ್ಲ. (೧೦)

ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಿ ಮಾಂಸಭಕ್ಷಣವನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೋ, ವೇದದ ಆ ಭಾಗ ರಾಕ್ಷಸನಿಂದ ರಚಿತವಾಗಿದೆ. (೧೧)

ಉತ್ತರ– ಚೇತನನಾದ ಪರಮೇಶ್ವರನು ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡದೆ, ಜಡಪದಾರ್ಥಗಳು ಸ್ವತಃ ಪರಸ್ಪರ, ಸ್ವಭಾವದಿಂದ, ನಿಯಮಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸೇರಿ, ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಲಾರವು. ಸ್ವಭಾವದಿಂದಲೇ ಆಗುವುದಾದರೆ, ಎರಡನೆಯ ಸೂರ್ಯ, ಚಂದ್ರ, ಪೃಥಿವೀ ಮತ್ತು ನಕ್ಷತ್ರಗಳೇ ಮೊದಲಾದ ಲೋಕಗಳು ತಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾವೇ ನಿರ್ಮಿತವಾಗಿ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲವೇಕೆ? (೧)

ಸ್ವರ್ಗವೆಂಬುದು ಸುಖಭೋಗದ ಮತ್ತು ನರಕವೆಂಬುದು ದುಃಖಭೋಗದ ಹೆಸರು. ಜೀವಾತ್ಮನು ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ, ಸುಖ-ದುಃಖಗಳ ಭೋಕ್ತೃವಾವನು ಆಗಬಲ್ಲನು? ಹೇಗೆ ಈಗ ಸುಖ-ದುಃಖಗಳ ಭೋಕ್ತೃವು ಜೀವನಾಗಿದ್ದಾನೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಪರಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯೂ ಆಗುತ್ತಾನೆ. ವರ್ಣಾಶ್ರಮಿಗಳ ಸತ್ಯಭಾಷಣ ಮತ್ತು ಪರೋಪಕಾರ-ಮೊದಲಾದ ಕ್ರಿಯೆಗಳೂ ಕೂಡ ನಿಷ್ಫಲವಾಗುವುವೇನು? ಎಂದಿಗೂ ಇಲ್ಲ. (೨).

ಪಶುವನ್ನು ವಧಿಸಿ ಹೋಮಮಾಡಬೇಕೆಂದು ವೇದಗಳೇ ಮೊದಲಾದ ಸತ್ಯಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಬರೆದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಮೃತರಾದವರ ಶ್ರಾದ್ಧ-ತರ್ಪಣಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವುದು ಕಪೋಲಕಲ್ಪಿತವಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಇದು ವೇದಗಳೇ ಮೊದಲಾದ ಸತ್ಯಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಭಾಗವತವೇ ಮೊದಲಾದ ಪುರಾಣದ ಮತಗಳವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ. ಆದ ಕಾರಣ, ಈ ಮಾತಿನ ಖಂಡನ ಅಖಂಡನೀಯವಾಗಿದೆ. (೩.೪.೫)

ಯಾವ ವಸ್ತುವಿದೆಯೋ ಅದರ ಅಭಾವವೆಂದಿಗೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅಸ್ತಿತ್ವಯುಕ್ತವಾದ ಜೀವನ ಅಭಾವ ಆಗಬಾರದು. ದೇಹವು ಭಸ್ಮವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ; ಜೀವನಲ್ಲ. ಜೀವನಾದರೋ ಬೇರೆಯ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದುದರಿಂದ, ಯಾರೇ ಆಗಿರಲೊಲ್ಲರೇಕೆ? ಸಾಲ-ಮೊದಲಾದ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಅನ್ಯರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅನುಭವಸಿ, ಹಿಂದಿರುಗಿಸುವುದಿಲ್ಲವೋ. ಅವರು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಪಾಪಿಗಳಾಗಿ, ಬೇರೆ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ದುಃಖವೆಂಬ ನರಕವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. (೬)

ದೇಹದಿಂದ ಹೊರಟು ಜೀವನು ಬೇರೆಯ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ, ಮತ್ತು ಬೇರೆಯ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅವನಿಗೆ ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ಮತ್ತು ಸಂಸಾರ ಮೊದಲಾದುದರ ಜ್ಞಾನವು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಪುನಃ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. (೭)

ಅಹುದು; ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಪ್ರೇತಕರ್ಮವನ್ನು ತಮ್ಮ ನಿರ್ವಾಹಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ; ಆದರೆ, ವೇದೋಕ್ತವಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಖಂಡನೀಯವಾಗಿದೆ . (೮)

ಈಗ ಹೇಳಿರಿ. ಚಾರವಾಕ ಮೊದಲಾದವರು ವೇದಗಳೇ ಮೊದಲಾದ ಸತ್ಯಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದರೆ, ಕೇಳಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಓದಿದ್ದರೆ, ವೇದಗಳ ನಿಂದೆಯನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ವೇದಗಳನ್ನು ಭಂಡರು, ಧೂರ್ತರು ಹಾಗೂ ನಿಶಾಚರರಂತಹ ಜನರು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ-ಎಂಬ ವಚನವನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಉಚ್ಚರಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೌದು; ಭಂಡರು, ಧೂರ್ತರು, ನಿಶಾಚರರುಗಳಂತೆ ಮಹೀಧರನೇ ಮೊದಲಾದ ಟೀಕಾಕಾರರು ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಧೂರ್ತತನ ಅವರದು; ವೇದಗಳದಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಚಾರವಾಕರು, ಆಭಾಣಕರು, ಬೌದ್ಧರು ಮತ್ತು ಜೈನರುಗಳ ಮೇಲೆ, ಇವರು ನಾಲ್ಕು ಮೂಲ ವೇದ ಸಂಹಿತೆಗಳನ್ನೂ ಕೂಡ ಆಲಿಸಲಿಲ್ಲ; ನೋಡಲೂ ಇಲ್ಲ ಮತ್ತು ಯಾವನಾದರೂ ವಿದ್ವಾಂಸನ ಬಳಿ ಕಲಿಯಲೂ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ- ಎಂದು ಮರುಕವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ . ಇದೇ ಕಾರಣದಿಂದ ನಷ್ಟ- ಭ್ರಷ್ಟ- ಬುದ್ಧಿಯುಕ್ತರಾಗಿ ಯದ್ವಾತದ್ವಾ ವೇದಗಳ ನಿಂದೆ ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿಬಿಟ್ಟರು! ದುಷ್ಟ ವಾಮಮಾರ್ಗಿಗಳ ಪ್ರಮಾಣಶೂನ್ಯವೂ, ಕಪೋಲಕಲ್ಪಿತವೂ ಆದ ಭ್ರಷ್ಟ ಟೀಕೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, ವೇದಗಳಿಗೆ ವಿರೋಧಿಗಳಾಗಿ, ಅವಿದ್ಯೆಯೆಂಬ ಅಗಾಧಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಬಿದ್ದರು (೯).

ಆಯಿತಲ್ಲ; ಆಲೋಚಿಸಬೇಕು. ಸ್ತ್ರೀಯಿಂದ ಕುದುರೆಯ ಜನನೇಂದ್ರಿಯನ್ನು ಹಿಡಿಯಿಸಿ, ಅದರೊಂದಿಗೆ ಸಮಾಗಮ ಮಾಡಿಸುವುದು, ಮತ್ತು ಯಜಮಾನನ ಕನ್ಯೆಯೊಂದಿಗೆ ಅಶ್ಲೀಲವಾದ ಹಾಸ್ಯ ಮೊದಲಾದುವನ್ನು ಮಾಡುವುದು ವಾಮಮಾರ್ಗಿಗಳ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಮಾನವರ ಕಾರ್ಯವಲ್ಲ. ಈ ಮಹಾಪಾಪಿಗಳಾದ ವಾಮಮಾರ್ಗಿಗಳ ಹೊರತು, ಭ್ರಷ್ಟವೂ, ವೇದಾರ್ಥಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವೂ ಆದ ಅಶುದ್ಧ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಮತ್ತಾವನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು? ಅತ್ಯಂತ ಪರಿತಾಪವುಂಟಾಗುವುದು, ಯಾರು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡದೆ ವೇದಗಳ ನಿಂದೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ತತ್ಪರರಾದರೋ, ಅಂತಹ ಚಾರವಾಕ ಮೊದಲಾದವರ ಮೇಲೆಯೇ! ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ತಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಏನು ತಾನೇ ಮಾಡಿಯಾರು ಈ ಬಯಪಾಯಿಗಳು? ಸತ್ಯಾಸತ್ಯ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ, ಸತ್ಯದ ಮಂಡನವನ್ನೂ, ಅಸತ್ಯದ ಖಂಡನವನ್ನೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ವಿದ್ಯೆಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ! (೧೦).

ಮತ್ತು ಮಾಂಸಭಕ್ಷಣದ ವಿಷಯವೂ ಕೂಡ ಅದೇ ವಾಮಮಾರ್ಗೀಯ ಟೀಕಾಕಾರರ ಲೀಲೆಯಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ, ಅವರನ್ನು ರಾಕ್ಷಸರೆನ್ನುವುದು ಉಚಿತವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಮಾಂಸಭಕ್ಷಣವಿಧಾನವನ್ನು ಬರೆದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ, ಈ ಮೊದಲಾದ ಸುಳ್ಳು ಮಾತುಗಳ ಪಾಪವು ಆ ಟೀಕಾಕಾರರಿಗೂ ಮತ್ತು ಯಾರು ವೇದಗಳನ್ನು ಓದದೆ-ಕೇಳದೆ ಮನಬಂದಂತೆ ನಿಂದಿಸಿದ್ದಾರೋ, ಅವರಿಗೂ ನಿಃಸಂದೇಹವಾಗಿ ತಟ್ಟುವುದು. ಯಾರು ವೇದಗಳನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿದರೋ, ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಾರೋ ಮತ್ತು ವಿರೋಧಿಸುವರೋ, ಅವರು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಅವಿದ್ಯೆಯೆಂಬ ಅಂಧಕಾರದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು, ಸುಖಕ್ಕೆ ಬದಲು ಎಷ್ಟು ದಾರುಣವಾದ ದುಃಖವನ್ನು ಹೊಂದಿದರೂ, ಅಷ್ಟೇ ಕಡಿಮೆ-ಎನ್ನುವುದೇ ಸತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ, ಮಾನವಮಾತ್ರರು ವೇದಾನುಕೂಲವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಮುಚಿತವಾಗಿದೆ. (೧೧).

ವಾಮಮಾರ್ಗಿಗಳು ಮಿಥ್ಯಾಕಪೋಲಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ವೇದಗಳ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸ್ವಾರ್ಥವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಎಂದರೆ ಯಥೇಷ್ಟವಾಗಿ ಮದ್ಯಪಾನ, ಮಾಂಸಭಕ್ಷಣ ಹಾಗೂ ಪರಸ್ತ್ರೀಗಮನ ಮೊದಲಾದ ದುಷ್ಕರ್ಮಗಳ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಾಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ವೇದಗಳಿಗೆ ಕಳಂಕವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದರು. ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನೇ ನೋಡಿ ಚಾರವಾಕರು, ಬೌದ್ಧರು, ಜೈನರು, ವೇದಗಳ ನಿಂದೆಯನ್ನು ಮಾಡತೊಡಗಿದರು. ಮತ್ತು ಬೇರೆಯಾಗಿ ಒಂದು ವೇದವಿರುದ್ಧವೂ, ಅನೀಶ್ವರವಾದಿಯೂ, ನಾಸ್ತಿಕವೂ ಆದ ಮತವನ್ನು ಪ್ರಚಲಿತವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಚಾರವಾಕರೇ ಮೊದಲಾದವರು ವೇದಗಳ ಮೂಲಾರ್ಥವನ್ನು ಆಲೋಚಿಸಿ ನೋಡಿದ್ದರೆ, ಮಿಥ್ಯಾಲೀಲೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, ಸತ್ಯವಾದ ವೇದೋಕ್ತಮತವನ್ನು ಕೈಯಿಂದ ನುಸುಳಿ ಹೋಗಲು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರಾದರೂ ಏಕೆ? ಮಾಡುವುದಾದರೂ ಏನು ಬಡಪಾಯಿಗಳು? **"ವಿನಾಶಕಾಲೇ ವಿಪರೀತ ಬುದ್ಧಿಃ"** - ಯಾವಾಗ ನಷ್ಟಭ್ರಷ್ಟನಾಗುವ ಕಾಲ ಬರುತ್ತದೋ, ಆಗ ಮಾನವನ ಬುದ್ಧಿ ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಈಗ ಚಾರವಾಕ ಮೊದಲಾದವರಲ್ಲಿ ಭೇದವೇನಿದೆಯೋ, ಅದನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತೇವೆ. ಈ ಚಾರವಾಕರೇ ಮೊದಲಾದವರು ಬಹಳ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಚಾರವಾಕನು ದೇಹದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯೊಂದಿಗೆಯೇ ಜೀವೋತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನೂ ಮತ್ತು ಅದರ ನಾಶದೊಂದಿಗೆಯೇ ಜೀವನ ನಾಶವನ್ನು ಕೂಡ ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಪುನರ್ಜನ್ಮ ಮತ್ತು ಪರಲೋಕವನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಅನುಮಾನವೇ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಮಾಣಗಳನ್ನೂ ಕೂಡ ಅಂಗೀಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಚಾರವಾಕ-ಎಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಪ್ರಗಲ್ಭನಾದ ವಾಗ್ಮಿಯೆಂದೂ ಮತ್ತು ವಿಶೇಷಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ವೈತಂಡಿಕನೆಂದೂ ಅರ್ಥವಿದೆ. ಮತ್ತು ಬೌದ್ಧರೂ, ಜೈನರೂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಮೊದಲಾದ ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಮಾಣಗಳನ್ನೂ, ಅನಾದಿ ಜೀವನನ್ನೂ, ಪುನರ್ಜನ್ಮವನ್ನೂ, ಪರಲೋಕವನ್ನೂ, ಮತ್ತು ಮುಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಕೂಡ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಚಾರವಾಕ ಮತ್ತು ಬೌದ್ಧರ-ಜೈನರ ಮಧ್ಯೆಯಿರುವ ಭೇದವು ಇಷ್ಟೇ ಆಗಿದೆ. ಆದರೆ ನಾಸ್ತಿಕತ್ವ, ವೇದ-ಈಶ್ವರನಿಂದೆ, ಪರಮತದ್ವೇಷ,

ಆರು ಕರ್ಮಗಳು, ಹಾಗೂ ಜಗತ್ಕರ್ತೃನಿರಾಕರಣ-ಈ ಮೊದಲಾದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಏಕಮತರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ಚಾರವಾಕ ಮತವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದೇವೆ.

ಈಗ ಬೌದ್ಧ ಮತದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ಬರೆಯುತ್ತೇವೆ

ಕಾರ್ಯಕಾರಣಭಾವಾದ್ವಾ ಸ್ವಭಾವಾದ್ವಾ ನಿಯಾಮಕಾತ್ ।

ಅವಿನಾಭಾವನಿಯಮೋ ದರ್ಶನಾಂತರದರ್ಶನಾತ್ ॥

ಕಾರ್ಯಕಾರಣಭಾವದಿಂದ, ಎಂದರೆ-ಕಾರ್ಯದ ದರ್ಶನದಿಂದ ಕಾರಣದ ಮತ್ತು ಕಾರಣದ ದರ್ಶನದಿಂದ ಕಾರ್ಯ ಮೊದಲಾದುದರ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷದಿಂದ ಆಗುತ್ತದೆ; ಉಳಿದುದರ ಬಗೆಗೆ ಅನುಮಾನ ಮಾಡಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಇದು ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ, ಪ್ರಾಣಧಾರಿಗಳ ಸಂಪೂರ್ಣ ವ್ಯವಹಾರಗಳು ಪೂರ್ಣವಾಗಲಾರವು-ಈ ಮೊದಲಾದ ಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದ ಅನುಮಾನವನ್ನು ಅಧಿಕವಾಗಿ ಅಂಗೀಕರಿಸಿ, ಚಾರವಾಕರಿಂದ ಬೌದ್ಧರ ಬೇರೆ ಶಾಖೆ ಹೊರಟಿದೆ.

ನಾಲ್ಕು ವಿಧದ ಬೌದ್ಧರಿದ್ದಾರೆ-ಮೊದಲನೆಯದು 'ಮಾಧ್ಯಮಿಕ'; ಎರಡನೆಯದು 'ಯೋಗಾಚಾರ'; ಮೂರನೆಯದು 'ಸೌತ್ರಾಂತಿಕ' ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕನೆಯದು 'ವೈಭಾಷಿಕ' ಎಂಬ ಪಂಗಡಗಳಿವೆ.

"ಬುದ್ಧ್ಯಾ ನಿರ್ವರ್ತತೇ ಸ ಬೌದ್ಧಃ" - ಯಾವುದು ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೋ, ಎಂದರೆ ಯಾವ ಯಾವ ಮಾತು ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಅಂದುವುದೋ, ಆಯಾ ಮಾತನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಯಾವ ಯಾವದು ಬುದ್ಧಿಗೆ ಅಂದುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಆಯಾಮಾತನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. (ಬುದ್ಧಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸಿದ್ಧವಾದುದನ್ನೊಪ್ಪುವವನೇ ಬೌದ್ಧನು)

ಇವರಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯವನಾದ ಮಾಧ್ಯಮಿಕನು ಸರ್ವಶೂನ್ಯವನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತಾನೆ. ಎಂದರೆ, ಎಷ್ಟು ಪದಾರ್ಥಗಳಿವೆಯೋ, ಅವೆಲ್ಲವೂ ಶೂನ್ಯ; ಎಂದರೆ-ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ; ಅಂತದಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಪ್ರತೀತವಾಗುತ್ತದೋ, ಅದೂ ಕೂಡ ಪ್ರತೀತವಾಗುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ; ಅನಂತರ ಶೂನ್ಯದಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೇಗೆ ಗಡಿಗೆ ಉತ್ಪತ್ತಿಗಿಂತ ಮುನ್ನ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಪ್ರಧ್ವಂಸವಾದ ಮೇಲೆಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಮತ್ತು ಗಡಿಗೆಯ ಅರಿವಿನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತೋರುತ್ತದೋ ಮತ್ತು ಬೇರೆ ಒಂದು ಪದಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಅರಿವು ಹೊರಳುವುದರಿಂದ ಗಡಿಗೆಯ ಅರಿವು ಇರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಹಾಗೆಯೇ ಎಲ್ಲವೂ; ಆದುದರಿಂದ ಶೂನ್ಯವೇ ಏಕಮಾತ್ರ ತತ್ತ್ವವಾಗಿದೆ.

ಎರಡನೆಯ ವಿಧದ 'ಯೋಗಾಚಾರ' ಸಂಪ್ರದಾಯಸ್ಥನು 'ಬಾಹ್ಯಶೂನ್ಯ'ವೆಂದು ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಎಂದರೆ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಒಳಗೆ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಭಾಸವಾಗುತ್ತವೆ; ಹೊರಗೆ ಅಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಗಡಿಗೆಯ ಜ್ಞಾನ ಆತ್ಮನಲ್ಲಿದೆ: ಆಗಲೇ ಮಾನವನು "ಇದು ಗಡಿಗೆ" ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಒಳಗೆ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಹೇಳಲಾರನು-ಎಂದು ಒಪ್ಪುತ್ತಾನೆ.

ಮೂರನೆಯ ವಿಧದ 'ಸೌತ್ರಾಂತಿಕ' ಸಂಪ್ರದಾಯಸ್ಥನು ಹೊರಗೆ ಪದಾರ್ಥದ ಅನುಮಾನವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಹೊರಗೆ ಯಾವ ಪದಾರ್ಥವೂ ಸಾಂಗೋಪಾಂಗವಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಒಂದು ಬಾಗ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗುವುದರಿಂದ, ಉಳಿದುದರ ಅನುಮಾನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡುತ್ತದೆ-ಎಂಬುದು ಇವನ ಮತವಾಗಿದೆ.

ನಾಲ್ಕನೆಯ ವಿಧದವನು 'ವೈಭಾಷಿಕ' ಸಂಪ್ರದಾಯಸ್ಥನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಹೊರಗೆ ಪದಾರ್ಥ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗುತ್ತದೆ; ಒಳಗೆ ಅಲ್ಲ-ಎನ್ನುವುದು ಅವನ ಮತವಾಗಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ "ಅಯಂ ನೀಲೋ ಘಟಃ"-ಎಂಬ ಈ ಪ್ರತೀತಿಯಲ್ಲಿ, ನೀಲಿಯ ಬಣ್ಣದ ಗಡಿಗೆಯ ಆಕೃತಿ ಹೊರಗೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಇವನು ಹೀಗೆ ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಇವರ ಆಚಾರ್ಯನಾದ ಬುದ್ಧನು ಒಬ್ಬನೇ ಆದರೂ, ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿ ಭೇದದಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ಶಾಖೆಗಳಾಗಿವೆ. ಸೂರ್ಯಾಸ್ತವಾದಾಗ ಜಾರಪುರುಷನು ಪರನಾರೀಗಮನವನ್ನೂ ಮತ್ತು ವಿದ್ವಾಂಸನು ಸತ್ಯಭಾಷಣ-ಮೊದಲಾದ ಶ್ರೇಷ್ಠಕರ್ಮಗಳನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸಮಯವೇನೋ ಒಂದೇ; ಆದರೆ, ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಗನುಸಾರ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ನಡೆಯಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಈಗ, ಈ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ನಾಲ್ವರಲ್ಲಿ ಮಾಧ್ಯಮಿಕನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕ್ಷಣಿಕವೆಂದು ಒಪ್ಪುತ್ತಾನೆ. ಎಂದರೆ, ಕ್ಷಣಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ಬುದ್ಧಿಯ ಪರಿಣಾಮಗಳಾಗುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ, ಪೂರ್ವಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯಲ್ಪಟ್ಟ ಯಾವ ವಸ್ತುವಿದ್ದಿತೋ, ಅದು ಹಾಗೆಯೇ ಎರಡನೆಯ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಆದುದರಿಂದ, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕ್ಷಣಿಕವೆಂದು ಒಪ್ಪಬೇಕು ಎಂದು ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಎರಡನೆಯ ಪಂಗಡದ ಯೋಗಾಚಾರಸಂಪ್ರದಾಯಸ್ಥನು, ಏನೇನು ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಿದೆಯೋ, ಅದೆಲ್ಲವೂ ದುಃಖರೂಪವೇ; ಏಕೆಂದರೆ-ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಿಂದ ಸಂತುಷ್ಟನಾಗುವವನು ಯಾವನೂ ಇಲ್ಲ. ಒಂದರ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವುದರಲ್ಲಿ, ಇನ್ನೊಂದರ ಇಚ್ಛೆ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ-ಎಂದು ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಮೂರನೆಯ ಪಂಗಡದ ಸೌತ್ರಾಂತಿಕ ಸಂಪ್ರದಾಯಸ್ಥನು-"ಸಮಸ್ತ ಪದಾರ್ಥಗಳೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಹೇಗೆ ಹಸುವಿನ ಚಿಹ್ನೆಗಳಿಂದ ಹಸುವೂ, ಮತ್ತು ಕುದುರೆಯ ಚಿಹ್ನೆಗಳಿಂದ ಕುದುರೆಯೂ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತವೋ, ಹಾಗೆ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಲಕ್ಷ್ಯದ (ಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯಲ್ಪಡುವ) ವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತವೆ-ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಪಂಗಡದ ವೈಭಾಷಿಕ ಸಂಪ್ರದಾಯಸ್ಥನು ಶೂನ್ಯ ಒಂದೇ ಏಕ ಮಾತ್ರ ಪದಾರ್ಥವೆಂದು ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಮೊದಲನೆಯವನಾದ ಮಾಧ್ಯಮಿಕನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಶೂನ್ಯವೆಂದು ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನ ಪಕ್ಷವೇ ವೈಭಾಷಿಕನದೂ ಆಗಿದೆ. ಈ ಮೊದಲಾದ ಬಹಳ ವಿವಾದಗಳೂ, ಪಕ್ಷಗಳೂ ಬೌದ್ಧರಲ್ಲಿವೆ. ಈ ರೀತಿ ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಉತ್ತರ- ಎಲ್ಲವೂ ಶೂನ್ಯವಾಗಿದ್ದರೆ, ಶೂನ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಯುವವನು ಶೂನ್ಯವಾಗಿರಲಾರನು. ಮತ್ತು ಸರ್ವವೂ ಶೂನ್ಯವೇ ಆಗಿರುವುದಾದರೆ, ಶೂನ್ಯವು ಶೂನ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಯಲಾರದು. ಆದುದರಿಂದ, ಶೂನ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಯುವವನು ಮತ್ತು ತಿಳಿಯಲ್ಪಡುವ ವಸ್ತು ಈ ಎರಡು ಪದಾರ್ಥಗಳು ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತವೆ. ಮತ್ತು ಯೋಗಾಚಾರ ಸಂಪ್ರದಾಯಸ್ಥನು ಬಾಹ್ಯಶೂನ್ಯತ್ವವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆಯಾದರೆ, ಪರ್ವತ ಅವನೊಳಗೆ ಇರಬೇಕು! ಪರ್ವತ ಒಳಗಿದೆ-ಎಂದು ಹೇಳುವನಾದರೆ, ಅವನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ ಅವಕಾಶವೆಲ್ಲಿದೆ? ಆದುದರಿಂದ, ಪರ್ವತ ಹೊರಗಿದೆ; ಮತ್ತು ಪರ್ವತದ ಜ್ಞಾನ ಆತ್ಮನಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಸೌತ್ರಾಂತಿಕ ಸಂಪ್ರದಾಯಸ್ಥನು ಯಾವ ಪದಾರ್ಥವನ್ನೂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವೆಂದು ಒಪ್ಪದಿರುವನಾದರೆ, ಸ್ವತಃ ಅವನೂ ಮತ್ತು ಅವನ ವಚನವೂ ಕೂಡ ಅನುಮಾನದಿಂದ ಗ್ರಾಹ್ಯವಾಗಿರಬೇಕು; ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಲ್ಲ. ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಲ್ಲದಿರುವಾಗ-"ಅಯಂ ಘಟಃ"-"ಇದು ಮಡಿಕೆ" ಎಂಬ ಪ್ರಯೋಗವಾಗಬಾರದು; "ಅಯಂ ಘಟೈಕ ದೇಶಃ"-"ಇದು ಗಡಿಗೆಯ ಒಂದು ಭಾಗ"- ಎನ್ನಬೇಕು ಮತ್ತು ಒಂದು ಬಾಗದ ಹೆಸರು ಗಡಿಗೆಯಲ್ಲ; ಆದರೆ ಎಲ್ಲದರ ಸಮುದಾಯದ ಹೆಸರು ಗಡಿಗೆ-ಎಂಬುದು. "ಇದು ಗಡಿಗೆ" ಎನ್ನುವುದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ; ಅನುಮಾನದಿಂದ ಗ್ರಾಹ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಸಮಸ್ತ ಅವಯವಗಳಲ್ಲಿರುವುದು ಒಂದು ಅವಯವಿಯೇ; ಅದರ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗುವುದರಿಂದ ಗಡಿಗೆಯ ಸಮಸ್ತ ಅವಯವಗಳೂ ಕೂಡ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗುತ್ತವೆ. ಎಂದರೆ ಅವಯವಸಹಿತವಾದ ಘಟ ಅಥವಾ ಗಡಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾಲ್ಕನೆಯವನಾದ ವೈಭಾಷಿಕನು ಬಾಹ್ಯ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವೆಂದು ಒಪ್ಪುತ್ತಾನೆ. ಅದೂ ಕೂಡ ಸರಿಯಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಎಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾತೃವೂ ಇರುತ್ತಾನೋ, ಜ್ಞಾನವೂ ಇರುತ್ತದೋ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷದ ವಿಷಯ ಹೊರಗೆ ಇರುತ್ತದಾದರೂ, ಅದೇ ಕಾರಣದ ಜ್ಞಾನ ಆತ್ಮನಿಗಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಪದಾರ್ಥ ಕ್ಷಣಿಕವಾಗಿದ್ದು , ಅದರ ಜ್ಞಾನವೂ, ಕ್ಷಣಿಕವಾಗಿದ್ದರೆ, "ಪ್ರತ್ಯಭಿಜ್ಞಾ"- ಎಂದರೆ 'ನಾನು ಆ ಮಾತನ್ನಾಡಿದ್ದೆನು' - ಎಂಬ ಸ್ಮರಣ ಆಗಬಾರದು. ಆದರೆ ಮುನ್ನ ನೋಡಿದುದರ-ಆಲಿಸಿದುದರ ಸ್ಮರಣ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಕ್ಷಣಿಕವಾದವೂ ಸರಿಯಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಎಲ್ಲವೂ ದುಃಖವೇ ಆಗಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ಸುಖವು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಇಲ್ಲದೇ ಹೋಗಿದ್ದರೆ, ಸುಖದ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲದೆ ದುಃಖವು ಸಿದ್ಧವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ-ರಾತ್ರಿಯ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಹಗಲು ಮತ್ತು ಹಗಲಿನ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ರಾತ್ರಿಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ, ಎಲ್ಲವೂ ದುಃಖವೇ ಎಂದಂಗೀಕರಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಸ್ವಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅಂಗೀಕರಿಸುವಿರಾದರೆ, ನೇತ್ರವು ರೂಪದ ಲಕ್ಷಣವೆಂದಾದೀತು ಮತ್ತು ರೂಪವು ಲಕ್ಷ್ಯವಾದೀತು. ಗಡಿಗೆಯ ರೂಪವು, ಗಡಿಗೆಯ ರೂಪದ ಲಕ್ಷಣವಾದ ಚಕ್ಷುವಿನಿಂದ ಬೇರೆಯಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಗಂಧವು ಪೃಥ್ವಿಯಿಂದ ಅಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ. ಇದೇ ರೀತಿ, ಬೇರೆಯಾದುದೂ, ಬೇರೆಯಲ್ಲದುದೂ ಆದ ಲಕ್ಷ್ಯ- ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಬೇಕು. ಶೂನ್ಯದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಯಾವ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೋ, ಅದು ಎಂದರೆ-ಶೂನ್ಯದ ಜ್ಞಾತೃವು ಶೂನ್ಯದಿಂದ ಭಿನ್ನನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ ಎನ್ನುವುದು ಸರಿ.

ಸರ್ವಸ್ಯ ಸಂಸಾರಸ್ಯ ದುಃಖಾತ್ಮಕತ್ವಂ ಸರ್ವತೀರ್ಥಂಕರಸಮ್ಮತಂ ॥ (ಸರ್ವದರ್ಶನ ಸಂಗ್ರಹ-ಬೌದ್ಧ ದರ್ಶನ)

ಯಾರನ್ನು ಬೌದ್ಧರು* ತೀರ್ಥಂಕರರೆಂದು ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತಾರೋ, ಅವರನ್ನೇ ಜೈನರೂ ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ಕಾರಣದಿಂದ ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಒಂದೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಮೊದಲು ಹೇಳಿದ ಭಾವನಾಚತುಷ್ಟಯದಿಂದ, ಎಂದರೆ ನಾಲ್ಕು ಭಾವನೆಗಳಿಂದ ಸಕಲ ವಾಸನೆಗಳ ನಿವೃತ್ತಿಯಾಗುವುದಿರಿಂದ ಶೂನ್ಯವಾಗುವುದೇ ನಿರ್ವಾಣ, ಎಂದರೆ ಮುಕ್ತಿಯೆಂದು ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಯೋಗಾಚಾರದ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಗುರುವಿನ ವಚನವನ್ನು ಪ್ರಮಾಣವೆಂದು ಗ್ರಹಿಸಬೇಕು. ಅನಾದಿಯಾದ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸನೆಯುಂಟಾಗುವುದರಿಂದ ಬುದ್ಧಿಯೇ ಅನೇಕಾಕಾರವಾಗಿ ತೋರುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ಸ್ಕಂದ:-

ರೂಪವಿಜ್ಞಾನವೇದನಾಸಂಜ್ಞಾ ಸಂಸ್ಕಾರಸಂಜ್ಞಕಃ ॥ (ಸರ್ವದರ್ಶನ ಸಂಗ್ರಹ, ಬೌದ್ಧದರ್ಶನ)

---

* ಮಹರ್ಷಿಗಳು ಜೈನ-ಬೌದ್ಧ ಮತಗಳನ್ನು ಒಂದೇ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಮೊದಲನೆಯದು, ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದ ಯಾವ ರೂಪವೇ ಮೊದಲಾದ ವಿಷಯಗಳು ಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೋ, ಅದು '**ರೂಪಸ್ಕಂಧ**'. ಎರಡನೆಯದು ಆಲಯವಿಜ್ಞಾನ, ಎಂದರೆ ಪ್ರವೃತ್ತವಾದುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಂಬ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು '**ವಿಜ್ಞಾನಸ್ಕಂದ**' ಎಂದೂ, ಮೂರನೆಯದು ರೂಪಸ್ಕಂಧ ಮತ್ತು ವಿಜ್ಞಾನಸ್ಕಂಧಗಳಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನವಾದ ಸುಖ - ದುಃಖ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರತೀತಿ - ಎಂಬ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು '**ವೇದನಾಸ್ಕಂದ**' ಎಂದೂ, ನಾಲ್ಕನೆಯದು ಗೋವು ಮೊದಲಾದ ಸಂಜ್ಞೆಗಳ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಆಯಾ ನಾಮಕಗಳೊಂದಿಗೆ ಅಂಗೀಕರಿಸುವುದೆಂಬ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು '**ಸಂಜ್ಞಾ-ಸ್ಕಂಧ**' ವೆಂದೂ, ಐದನೆಯದು, ವೇದನಾಸ್ಕಂಧದಿಂದ ಉದಿಸುವ ರಾಗ - ದ್ವೇಷ ಮೊದಲಾದ ಕ್ಲೇಶಗಳ, ಹಾಗೂ ಹಸಿವು, ಬಾಯಾರಿಕೆ-ಮೊದಲಾದ ಉಪಕ್ಲೇಶಗಳ, ಮದ, ಪ್ರಮಾದ, ಅಭಿಮಾನ, ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಅಧರ್ಮವೆಂಬ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಸಂಸ್ಕಾರ-ಸ್ಕಂಧವೆಂದೂ ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬೌದ್ಧರು ಸಮಸ್ತ ಜಗತ್ತೂ ದುಃಖಮಯ ; ದುಃಖದ ಮನೆ; ದುಃಖದ ಸಾಧನ. ಈ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಜಗತ್ತಿನಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಬೇಕು-ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಚಾರವಾಕರಲ್ಲಿ ಈ ಎಲ್ಲವುಗಳೊಂದಿಗೆ "ಮುಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಅನುಮಾನಗ್ರಾಹ್ಯವಲ್ಲ; ಹಾಗೂ ಜೀವನಿಲ್ಲ". ಎಂದಿಷ್ಟು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವಿದೆ.

ದೇಶನಾ ಲೋಕನಾಥಾನಾಂ ಸತ್ತ್ವಾಶಯವಶಾನುಗಾಃ ।

ಭಿದ್ಯಂತೇ ಬಹುಧಾ ಲೋಕೇ ಉಪಾಯೈರ್ಬಹುಭಿಃ ಕಿಲ ॥೧॥

ಗಂಭೀರೋತ್ತಾನಭೇದೇನ ಕ್ವಚಚ್ಚೋಭಯಲಕ್ಷಣಾ ।

ಭಿನ್ನಾ ಹಿ ದೇಶನಾ ಭಿನ್ನಾ ಶೂನ್ಯತಾದ್ವಯಲಕ್ಷಣಾ ॥೨॥

ಅರ್ಥಾನುಪಾರ್ಜ್ಯ ಬಹುಶೋ ದ್ವಾದಶಾಯತನಾನಿ ವೈ ।

ಪರಿತಃ ಪೂಜನೀಯಾನಿ ಕಿಮನ್ಯೈರಿಹ ಪೂಜಿತೈಃ ॥೩॥

ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಾಣಿ ಪಂಚೈವ ತಥಾ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಾಣಿ ಚ ।

ಮನೋ ಬುದ್ಧಿರಿತಿ ಪ್ರೋಕ್ತಂ ದ್ವಾದಶಾಯತನಂ ಬುಧೈಃ ॥೪॥ (ಸರ್ವದರ್ಶನಸಂಗ್ರಹ)

ಯಾರು ಜ್ಞಾನಿಗಳೂ, ವಿರಕ್ತನೂ, ಜೀವನ್ಮುಕ್ತರೂ, ಲೋಕಗಳಿಗೆ ನಾಥರೂ ಆಗಿರುತ್ತಾರೋ, ಅಂತಹ ಬುದ್ಧನೇ ಮೊದಲಾದ ತೀರ್ಥಂಕರರಿಂದ ಉಕ್ತವಾದ, ಪದಾರ್ಥಗಳ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿದಿರುವ, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಸ್ತುಗಳ ಉಪದೇಶಕನು, ಬಹು ವಿಧದ ಭೇದಗಳಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಬಹಳ ಉಪಾಯಗಳಿಂದಲೂ ಉಪದೇಶಿಸಿರುವುದನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಬೇಕು. (೧)

ಬಹಳ ಗಂಭೀರವಾಗಿಯೂ, ಮತ್ತು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಭೇದದೊಂದಿಗೂ, ಒಂದೊಂದೆಡೆ ಗುಪ್ತವಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಪ್ರಕಟರೂಪದಲ್ಲಿಯೂ, ನಾವು ಈ ಮುನ್ನ ಹೇಳಿಬಂದಿರುವ, ಶೂನ್ಯವನ್ನೇ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿ ಹೊಂದಿರುವ ಯಾವ ಉಪದೇಶಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಗುರುಗಳದು ಇವೆಯೋ, ಅವುಗಳನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಬೇಕು. (೨)

ದ್ವಾದಶಾಯತನ ಪೂಜೆ ಯಾವುದಿದೆಯೋ, ಅದೇ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಕೊಡುವಂತಹುದಾಗಿದೆ. ಆ ಪೂಜೆಗಾಗಿ ಬಹಳ ದ್ರವ್ಯ-ಮೊದಲಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ, ದ್ವಾದಶಾಯತನಗಳನ್ನು, ಎಂದರೆ ಹನ್ನೆರಡು ಬಗೆಯ ಸ್ಥಾನ-ವಿಶೇಷಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ, ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ಬೇರೆಯದರ ಪೂಜೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು? (೩).

ಇವರ ದ್ವಾದಶಾಯತನ ಪೂಜೆಯಿದು:- ಐದು ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಗಳು - ಎಂದರೆ, ಶ್ರೋತ್ರ, ತ್ವಚಾ, ಚಕ್ಷು, ಜಿಹ್ವೆ ಮತ್ತು ನಾಸಿಕ ; ಪಂಚಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳು ಎಂದರೆ, ವಾಣಿ, ಕೈ, ಕಾಲು, ಗುದಾ ಮತ್ತು ಉಪಸ್ಥ - ಈ ಹತ್ತು ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸು ಹಾಗೂ ಬುದ್ಧಿ - ಇವುಗಳನ್ನೇ ಸತ್ಕರಿಸುವುದು, ಅಂದರೆ, ಇವುಗಳನ್ನು ಆನಂದದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೃತ್ತವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು - ಮೊದಲಾದುದು ಬೌದ್ಧಮತವಾಗಿದೆ. (೪)

ಉತ್ತರ:- ಸಮಸ್ತ ಜಗತ್ತೂ ದುಃಖರೂಪವೇ ಆಗಿದ್ದರೆ, ಯಾವ ಜೀವನಿಗೂ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯೇ ಆಗಬಾರದು. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಜೀವನ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಸಮಸ್ತ ಜಗತ್ತೂ ದುಃಖರೂಪವಾಗಿರಲಾರದು. ಆದರೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಸುಖ-ದುಃಖ ಎರಡೂ ಇವೆ. ಮತ್ತು ಬೌದ್ಧರು ಈ ವಿಧದ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನೇ ಒಪ್ಪುವರಾದರೆ, ಅನ್ನ-ಪಾನಗಳ ಸೇವನದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಪಥ್ಯ ಮತ್ತು ಔಷಧಿಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸಿ ಶರೀರರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಪ್ರವೃತ್ತರಾಗಿ ಸುಖವನ್ನೇಕೆ ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ? "ನಾವು ಪ್ರವೃತ್ತರೇನೋ ಆಗುತ್ತೇವೆ; ಆದರೆ, ಇದನ್ನು ದುಃಖವೆಂದೇ ಗ್ರಹಿಸುತ್ತೇವೆ".- ಎನ್ನುವರಾದರೆ, ಈ ಕಥನ ಸಂಭವವೇ ಅಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ-ಜೀವನು

ಸುಖವೆಂದರಿತು ಪ್ರವೃತ್ತನೂ ದುಃಖವೆಂದರಿತು ನಿವೃತ್ತನೂ ಆಗುತ್ತಾನೆ. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಧರ್ಮ, ಕ್ರಿಯೆ, ವಿದ್ಯೆ, ಸತ್ಸಂಗ-ಮೊದಲಾದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ವ್ಯವಹಾರಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸುಖಕಾರಕವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಬೌದ್ಧರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಯಾವನೇ ವಿದ್ವಾಂಸನೂ ಇವನ್ನು ದುಃಖದ ಕುರುಹೆಂದು ಒಪ್ಪಲಾರನು. ಯಾವ ಪಂಚಸ್ಕಂಧಗಳಿವೆಯೋ, ಅವೂ ಕೂಡ ಪೂರ್ಣತಃ ಅಪೂರ್ಣವಾಗಿವೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಈ ಬಗೆಯ ಸ್ಕಂದಗಳನ್ನು ಆಲೋಚಿಸತೊಡಗಿದರೆ, ಒಂದೊಂದರಲ್ಲಿಯೂ ಅನೇಕ ಭೇದಗಳು ಆಗಬಲ್ಲವು.

ತೀರ್ಥಂಕರರನ್ನು ಉಪದೇಶಕರು ಹಾಗೂ ಲೋಕನಾಥರು ಎಂದೂ ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಯಾವನು ನಾಥರಿಗೂ ನಾಥನಾಗಿದ್ದಾನೋ, ಆ ಅನಾದಿಯಾದ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾದರೆ, ಆ ತೀರ್ಥಂಕರರು ಉಪದೇಶವನ್ನು ಯಾವನಿಂದ ಪಡೆದರು? ಸ್ವತಃ (ಉಪದೇಶ) ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತು-ಎನ್ನುವರಾದರೆ, ಇಂತಹ ಕಥನ ಸಂಭವವಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಕಾರಣವಿಲ್ಲದೆ ಕಾರ್ಯವಾಗಲಾರದು. ಅಥವಾ,ಅವರ ಹೇಳಿಕೆಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಹೀಗೆಯೇ ಆಗುವುದಾಗಿದ್ದರೆ, ಈಗಲೂ ಕೂಡ ಅವರಲ್ಲಿ ಓದದೆ-ಓದಿಸದೆ, ಕೇಳದೆ-ಕೇಳಿಸದೆ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನಿಗಳ ಸತ್ಸಂಗವನ್ನು ಮಾಡದೆ, ಜ್ಞಾನಿಗಳಾಗಿ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲವೇಕೆ? ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದಾಗ, ಇಂತಹ ಕಥನ ಸರ್ವಥಾ ನಿರ್ಮೂಲ ಮತ್ತು ಯುಕ್ತಿಶೂನ್ಯ; ಸನ್ನಿಪಾತಜ್ವರಗ್ರಸ್ತನ ಅಸಂಗತ ಪ್ರಲಾಪದಂತಿದೆ.

ಬೌದ್ಧರ ಉಪದೇಶವು ಶೂನ್ಯರೂಪವೇ ಆದ ಅದ್ವೈತವಾಗಿದ್ದರೆ, ಇರುವಂತಹ ವಸ್ತು ಶೂನ್ಯರೂಪವೆಂದಿಗೂ ಆಗಲಾರದು. ಹೌದು; ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಕಾರಣರೂಪವೇನೋ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಆ ಕಥನವೂ ಕೂಡ ಭ್ರಮರೂಪವೇ ಆಗಿದೆ . ದ್ರವ್ಯೋಪಾರ್ಜನದಿಂದಲೇ ಮಾಡುವ, ಪೂರ್ವೋಕ್ತದ್ವಾದಶಾಯತನ ಪೂಜೆ ಮೋಕ್ಷದ ಸಾಧನವೆಂದು ಅಂಗೀಕರಿಸುವಿರಾದರೆ, ದಶಪ್ರಾಣಗಳ ಮತ್ತು ಹನ್ನೊಂದನೆಯವನಾದ ಜೀವಾತ್ಮನ ಪೂಜೆಯನ್ನೇಕೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ? ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಮತ್ತು ಅಂತಃಕರಣದ ಪೂಜೆಯೂ ಮೋಕ್ಷವೆನ್ನುವಾಗ, ಈ ಬೌದ್ಧರಿಗೂ, ಬೇರೆ ವಿಷಯಲಂಪಟರಿಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇನುಳಿಯಿತು? ಅವುಗಳಿಂದ ಈ ಬೌದ್ಧರು ದೂರ ಉಳಿಯಲಾರದೇ ಹೋದರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಿಯಾದರೂ ಎಲ್ಲಿ ಉಳಿಯಿತು? ಇಂತಹ ವಿಷಯಗಳಿರುವೆಡೆ ಮುಕ್ತಿಗೇನು ಕೆಲಸ? ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಸದೃಶವಾದುದು ಇದೊಂದನ್ನುಳಿದರೆ ಬೇರೆ ಯಾವುದೂ ಇರಲು ಶಕ್ಯವಲ್ಲವೋ, ಅಂತಹ ತಮ್ಮ ಅವಿದ್ಯೆಯ ಉನ್ನತಿಯನ್ನು ಈ ಬೌದ್ಧರು ಎಷ್ಟೊಂದು ಸಾಧಿಸಿದ್ದಾರೆ!

ವೇದಗಳನ್ನೂ, ಈಶ್ವರನನ್ನೂ ವಿರೋಧಿಸಿದುದಕ್ಕೆ ಇದೇ ಫಲ ಇವರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದೆ-ಎಂದೇ ನಿಶ್ಚಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಮೊದಲೇನೋ ಸಮಸ್ತ ಜಗತ್ತೂ ದುಃಖರೂಪವೆಂದೇ ಭಾವಿಸಿದರು. ಮತ್ತು ನಡುವೆ ದ್ವಾದಶಾಯತನ ಪೂಜೆಯನ್ನು ತೂರಿಸಿಬಿಟ್ಟರು. ಮುಕ್ತಿಪ್ರದವಾಗುವುದಕ್ಕೆ, ಇವರ ದ್ವಾದಶಾಯತನಪೂಜೆ ,ಜಗತ್ತಿನ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಂದ ಹೊರಗಿನದಾಗಿದೆಯೇನು? ಅಲ್ಲ , ಎಂದಾದರೂ ಕಣ್ಣನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಯಾವನಾದರೂ ರತ್ನವನ್ನು ಹುಡುಕಲಿಚ್ಛಿಸಿದರೆ, ಅಥವಾ ಹುಡುಕಿದರೆ, ಎಂದಿಗಾದರೂ ಲಭಿಸಬಲ್ಲದೇ? ವೇದಗಳನ್ನೂ, ಈಶ್ವರನನ್ನೂ ಒಪ್ಪದುದರಿಂದ ಇವರ ಲೀಲೆ ಇಂತಹುದೇ ಆಗಿದೆ. ಈಗಲೂ ಕೂಡ, ಸುಖವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವರಾದರೆ, ವೇದಗಳ ಮತ್ತು ಈಶ್ವರನ ಆಶ್ರಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ತಮ್ಮ ಜನ್ಮವನ್ನು ಸಫಲಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ.

"ವಿವೇಕವಿಲಾಸ" ಎಂಬ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಬೌದ್ಧರ ಮತವನ್ನು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ:-

ಬೌದ್ಧಾನಾಂ ಸುಗತೋ ದೇವೋ ವಿಶ್ವಂ ಚ ಕ್ಷಣಭಂಗುರಮ್ ।
ಆರ್ಯಸತ್ತ್ವಾಖ್ಯಯಾ ತತ್ತ್ವಚತುಷ್ಟಯಮಿದಂ ಕ್ರಮಾತ್ ॥೧॥
ದುಃಖಮಾಯತನಂಚೈವ ತತಃ ಸಮುದಯೋ ಮತಃ ।
ಮಾರ್ಗಶ್ಚೇತ್ಯಸ್ಯ ಚ ವ್ಯಾಖ್ಯಾ ಕ್ರಮೇಣ ಶ್ರೂಯತಾಮತಃ ॥೨॥
ದುಃಖಸಂಸಾರಿಣಃ ಸ್ಕಂಧಾಸ್ತೇ ಚ ಪಂಚ ಪ್ರಕೀರ್ತಿತಾಃ ।
ವಿಜ್ಞಾನಂ ವೇದನಾ ಸಂಜ್ಞಾ ಸಂಸ್ಕಾರೋ ರೂಪಮೇವ ಚ ॥೩॥
ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಾಣಿ ಶಬ್ದಾದ್ಯಾ ವಿಷಯಾ ಪಂಚ ಮಾನಸಮ್ ।
ಧರ್ಮಾಯತನಮೇತಾನಿ ದ್ವಾದಶಾಯತನಾನಿ ತು ॥೪॥
ರಾಗಾದೀನಾಂ ಗಣೋಽಯಂ ಸ್ಯಾತ್ಸಮುದೇಶಿ ನೃಣಾಂ ಹೃದಿ ।
ಆತ್ಮಾತ್ಮೀಯಸ್ವಭಾವಾಖ್ಯಃ ಸ ಸ್ಯಾತ್ಸಮುದಯಃ ಪುನಃ ॥೫॥
ಕ್ಷಣಿಕಾಃ ಸರ್ವಸಂಸ್ಕಾರಾ ಇತಿ ಯಾ ವಾಸನಾ ಸ್ಥಿರಾ ।
ಸ ಮಾರ್ಗ ಇತಿ ವಿಜ್ಞೇಯಃ ಸ ಚ ಮೋಕ್ಷೋಽಭಿ ಧೀಯತೇ ॥೬॥

ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಂ ಚಾನುಮಾನಂ ಚ ಪ್ರಮಾಣದ್ವಿತಯಂ ತಥಾ।
ಚತುಃ ಪ್ರಸ್ಥಾನಿಕಾ ಬೌದ್ಧಾಃ ಖ್ಯಾತಾ ವೈಭಾಷಿಕಾದಯಃ ॥ ೭ ॥
ಅರ್ಥೋ ಜ್ಞಾನಾನ್ವಿತೋ ವೈಭಾಷಿಕೇಣ ಬಹು ಮನ್ಯತೇ।
ಸೌತ್ರಾಂತಿಕೇನ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಗ್ರಾಹ್ಯೋಽರ್ಥೋ ನ ಬಹಿರ್ಮತಃ ॥ ೮ ॥
ಆಕಾರಸಹಿತಾ ಬುದ್ಧಿ ರ್ಯೋಗಾಚಾರಸ್ಯ ಸಮ್ಮತಾ।
ಕೇವಲಾಂ ಸಂವಿದಂ ಸಂಸ್ಥಾಂ ಮನ್ಯಂತೇ ಮಧ್ಯಮಾಃ ಪುನಃ ॥ ೯ ॥
ರಾಗಾದಿಜ್ಞಾನಸಂತಾನವಾಸನಾಚ್ಛೇದ ಸಂಭವಾ।
ಚತುರ್ಣಾಮಪಿ ಬೌದ್ಧಾನಾಂ ಮುಕ್ತಿರೇಷಾ ಪ್ರಕೀರ್ತಿತಾ ॥ ೧೦ ॥
ಕೃತಿಃ ಕಮಂಡಲುರ್ಮೌಂಡ್ಯಂ ಚೀರಂ ಪೂರ್ವಾಹ್ನಭೋಜನಮ್ ।
ಸಂಘೋ ರಕ್ತಾಂಬರತ್ವಂ ಚ ಶಿಶ್ರಿಯೇ ಬೌದ್ಧಭಿಕ್ಷುಭಿಃ ॥ ೧೧ ॥

೧. ಸುಗತದೇವ ಬುದ್ಧಭಗವಾನ್ ಬೌದ್ಧರ ಪೂಜನೀಯ ದೇವನು ; ಮತ್ತು ೨. ಜಗತ್ತು ಕ್ಷಣಭಂಗುರ; ೩. ನರನಾರಿಯರು ಆರ್ಯ- ಆರ್ಯೆಯರು; ಹಾಗೂ ೪. ತತ್ವಗಳ ಆಖ್ಯಾನ; ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಸಂಜ್ಞೆ ಮೊದಲಾದುವು- ಈ ನಾಲ್ಕು ತತ್ವಗಳು ಬೌದ್ಧರ ಸ್ವೀಕಾರಯೋಗ್ಯವಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳಾಗಿವೆ. (೧)

ಈ ವಿಶ್ವವನ್ನು ದುಃಖದ ಮನೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಆ ಮೇಲೆ ಸಮುದಯ ಎಂದರೆ ಉನ್ನತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಇವುಗಳ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಕ್ರಮದಿಂದ ಆಲಿಸಿರಿ. (೨)

ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ದುಃಖವೇ ಇದೆ. ಮೊದಲು ಯಾವ ಪಂಚಸ್ಕಂಧಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದೇವೋ, ಅವುಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು. (೩)

ಪಂಚಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಗಳು, ಅವುಗಳ ಶಬ್ದ ಮೊದಲಾದ ಐದು ವಿಷಯಗಳು ; ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸು ಬುದ್ಧಿ ಎಂಬ ಅಂತಃಕರಣಗಳು - ಧರ್ಮದ ಸ್ಥಾನಗಳು ಇವು ಹನ್ನೆರಡು ಇವೆ. (೪)

ಮಾನವರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ರಾಗ-ದ್ವೇಷ ಮೊದಲಾದುವುಗಳ ಸಮೂಹದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುವುದೋ, ಅದು ಸಮುದಯ; ಆತ್ಮನಾವನಿದ್ದಾನೋ, ಅವನ ಆತ್ಮೀಯ ಸಂಬಂಧ ಹಾಗೂ ಸ್ವಭಾವವು 'ಆಖ್ಯಾ' ಎನಿಸುತ್ತದೆ; ಇವುಗಳಿಂದಲೇ ಮರಳಿ ಸಮುದಯ ಮೂಡುತ್ತದೆ; (೫)

ಎಲ್ಲ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳೂ ಕ್ಷಣಿಕವಾಗಿವೆ. ವಾಸನೆಯ ಸ್ಥಿರವಾಗುವಿಕೆ ಏನಿದೆಯೋ, ಅದು ಬೌದ್ಧರ ಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಅದೇ ಶೂನ್ಯ ತತ್ತ್ವವಾಗುವುದು, ಶೂನ್ಯರೂಪವಾಗುವುದು ಮೋಕ್ಷವಾಗಿದೆ. (೬)

ಬೌದ್ಧರು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಮತ್ತು ಅನುಮಾನ-ಈ ಎರಡೇ ಪ್ರಮಾಣಗಳನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ವೈಭಾಷಿಕ, ಸೌತ್ರಾಂತಿಕ, ಯೋಗಾಚಾರ ಮತ್ತು ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಈ ನಾಲ್ಕುಬಗೆಯ ಭೇದಗಳಿವೆ. (೭)

ಇವರಲ್ಲಿ ವೈಭಾಷಿಕನು ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅರ್ಥ* (ವಸ್ತು) ವಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಇದೆಯೆಂದು ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಯಾವುದು ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿಲ್ಲವೋ, ಅದರ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಸಿದ್ಧಪುರುಷನು ಅಂಗೀಕರಿಸಲಾರನು. ಮತ್ತು ಸೌತ್ರಾಂತಿಕನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಪದಾರ್ಥ ಒಳಗಿದೆ; ಹೊರಗಿಲ್ಲ-ಎಂದು ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತಾನೆ. (೮)

ಯೋಗಾಚಾರನು ಆಕಾರಸಹಿತವೂ, ವಿಜ್ಞಾನಯುಕ್ತವೂ ಆದ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತು ಮಾಧ್ಯಮಿಕನು ಕೇವಲ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಜ್ಞಾನಮಾತ್ರವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತಾನೆ; ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನಲ್ಲ. (೯)

ಮತ್ತು ರಾಗವೇ ಮೊದಲಾದ ಜ್ಞಾನದ ಪ್ರವಾಹದ ವಾಸನಾನಾಶದಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನವಾದ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ನಾಲ್ಕು ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳ ಬೌದ್ಧರೂ ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. (೧೦)

ಜಿಂಕೆ - ಮೊದಲಾದುವುಗಳ ಚರ್ಮ, ಕಮಂಡಲು, ಮುಂಡನ, ವಲ್ಕಲವಸ್ತ್ರ ಪೂರ್ವಾಹ್ನದಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ಒಂಬತ್ತು ಗಂಟೆಗಿಂತ

* ಎಂದರೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿರುವ ವಸ್ತು.

ಮುನ್ನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಭೋಜನ, ಏಕಾಕಿಯಾಗಿರದಿರುವುದು. ಕೆಂಪು ಬಟ್ಟೆಯಧಾರಣ-ಇದು ಬೌದ್ಧರ ಸಾಧುಗಳ ವೇಷವಾಗಿದೆ. (೧೧)

ಉತ್ತರ:- ಬೌದ್ಧರ ದೇವರು ಸುಗತ ಬುದ್ಧನೇ ಆಗಿದ್ದರೆ, ಅವನ ಗುರು ಯಾವನಾಗಿದ್ದನು? ಮತ್ತು ವಿಶ್ವವು ಕ್ಷಣಭಂಗುರವಾಗಿದ್ದರೆ, "ಇದು ಅದೇ ಆಗಿದೆ".- ಎಂದು ಹಿಂದೆ ಕಂಡ ಪದಾರ್ಥದ ಸ್ಮರಣವಾಗಬಾರದು. ಕ್ಷಣಭಂಗುರವಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಆ ಪದಾರ್ಥವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ; ಮತ್ತೆ ಸ್ಮರಣವಾವುದರದಾದೀತು? ಕ್ಷಣಿಕವಾದವೇ ಬೌದ್ಧರ ಮಾರ್ಗವಾಗಿದ್ದರೆ, ಇವರ ಮೋಕ್ಷವೂ ಕ್ಷಣಭಂಗುರವೇ ಆದೀತು. ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಯುಕ್ತವಾದ ಅರ್ಥವೇ * ದ್ರವ್ಯವಾಗಿದ್ದರೆ, ಜಡದ್ರವ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಜ್ಞಾನವಿರಬೇಕು. ಮತ್ತು ಅದು ಚಾಲನ ಮೊದಲಾದ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ನಡೆಯಿಸುವುದು ಯಾವುದರ ಮೇಲೆ? ಭಲೇ! ಯಾವುದು ಹೊರಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೋ, ಅದು ಮಿಥ್ಯೆ ಹೇಗಾಗಬಲ್ಲದು? ಬುದ್ಧಿಯು ಆಕಾರಸಹಿತವಾಗಿದ್ದರೆ, ಅದು ದೃಶ್ಯವಾಗಿರಬೇಕು. ಕೇವಲ ಜ್ಞಾನವೇ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಸ್ಥವಾಗಿರುವುದಾದರೆ, ಬಾಹ್ಯಪದಾರ್ಥಗಳು ಕೇವಲ ಜ್ಞಾನ (ಎಂದರೆ ಬುದ್ಧಿಯ ಕಲ್ಪನೆ ಮಾತ್ರ)ವೆಂದೇ ಅಂಗೀಕೃತವಾದರೆ, ಜ್ಞೇಯವಸ್ತುವೇ ಇಲ್ಲದೆ, ಜ್ಞಾನವೇ ಉಂಟಾಗದು. ವಾಸನಾವಿಚ್ಛೇದವೇ ಮುಕ್ತಿಯೆಂದಾದರೆ, ಸುಷುಪ್ತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನೊಪ್ಪಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಗ್ರಹಿಸುವುದು ವಿದ್ಯಾವಿರುದ್ಧವಾದ ಕಾರಣ, ತಿರಸ್ಕರಣೀಯವಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಬೌದ್ಧಮತೀಯರ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಈಗ ಬುದ್ಧಿವಂತರೂ, ವಿಚಾರಶೀಲರೂ ಆದ ಪುರುಷರು ಅವಲೋಕಿಸಿ - "ಇವರ ವಿದ್ಯೆ ಎಂತಹುದು? ಮತ್ತು ಮತವೆಂತಹುದು?-ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವರು. ಇದನ್ನು ಜೈನರೂ ಕೂಡ ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಇಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಜೈನಮತದ ವರ್ಣನೆಯಿದೆ

"ಪ್ರಕರಣ ರತ್ನಾಕರ"ದ ಪ್ರಥಮ ಭಾಗದ ನಯಚಕ್ರಸಾರದಲ್ಲಿ ಕೆಳಗೆ ಬರೆದಿರುವ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ:-

ಬೌದ್ಧರು ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ನವೀನವಾಗುವ (ಪರಿವರ್ತನಶೀಲವಾದ) (೧) ಆಕಾಶ, (೨) ಕಾಲ, (೩) ಜೀವ, (೪) ಪುದ್ಗಲ,-ಈ ನಾಲ್ಕು ದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಜೈನರು (೧) ಧರ್ಮಾಸ್ತಿಕಾಯ, (೨) ಅಧರ್ಮಾಸ್ತಿಕಾಯ, (೩) ಆಕಾಶಾಸ್ತಿಕಾಯ, (೪) ಪುದ್ಗಲಾಸ್ತಿಕಾಯ, (೫) ಜೀವಾಸ್ತಿಕಾಯ, ಮತ್ತು (೬) ಕಾಲ ಈ ಆರು ದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಲವನ್ನು 'ಅಸ್ತಿಕಾಯ' ** ವೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ -"ಕಾಲವು ಉಪಚಾರದಿಂದ ದ್ರವ್ಯವಾಗಿದೆ; ವಸ್ತುತಃ ಅಲ್ಲ".-ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಅವುಗಳಲ್ಲಿ , ಗತಿಯ ಪರಿವರ್ತನಶೀಲತೆಯ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಉಂಟಾಗುವ ಸೀಮಾ ಬಂಧಗಳಿಂದ ಬದ್ಧನಾದ, ಪುದ್ಗಲಗಳ ಚಲನೆಯಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಜೀವನ ಚಲನಗಳಿಂದಲೂ ಉದ್ಭವಿಸುವ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ ಮಾಡುವ ತತ್ತ್ವವೇ ಮೊದಲನೆಯದಾದ '**ಧರ್ಮಾಸ್ತಿಕಾಯ**'ವಾಗಿರುತ್ತದೆ . ಮತ್ತು ಅಸಂಖ್ಯ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಪರಿಣಾಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. (ಸಂಕ್ಷೇಪತಃ, ಜೀವನ ಮತ್ತು ಪುದ್ಗಲಗಳ ಕರ್ಮಗಳ ಮೇಲೆ ಮಾಡಲ್ಪಡುವ ನಿಯಂತ್ರಣವೇ ಧರ್ಮ ಅಥವಾ ಧರ್ಮಾಸ್ತಿಕಾಯ-ಎನ್ನಬಹುದು.) ನಿರಂತರವಾಗಿ ಸೀಮಾಬದ್ಧವಾಗಿ ಮಾಡಲ್ಪಡುವ ಪುದ್ಗಲಗಳ ಮತ್ತು ಜೀವರ ತತ್ಪರತ್ವದ ಸ್ರೋತಸ್ಸೇ ಎರಡನೆಯದಾದ '**ಅಧರ್ಮಾಸ್ತಿಕಾಯ**'ವಾಗಿರುತ್ತದೆ. (ಸಂಕ್ಷೇಪತಃ, ಪುದ್ಗಲಗಳ ಮತ್ತು ಜೀವರ ಸಂಯೋಗದ ಅಥವಾ ಪುನರ್ಜನ್ಮದ ಮೂಲವು ಅಧರ್ಮಾಸ್ತಿಕಾಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ.) ಸಮಸ್ತ ಭಾವಪದಾರ್ಥಗಳ ಅಥವಾ ಇರುವಿಕೆಯ ಭೇದಗಳ ಅಥವಾ ತತ್ತ್ವಗಳ ಆಧಾರ ಅಥವಾ ಆಶ್ರಯವೂ, ತನ್ನಲ್ಲಿಯೇ, ಚೇತನ ಜೀವರ ಮುಳುಗುವಿಕೆ, ಹೊರಡುವಿಕೆ, ಒಳಹೋಗುವಿಕೆ, ಮತ್ತು ಇತರ ಕಾರ್ಯಗಳೂ, ಅದೇ ರೀತಿ ಪುದ್ಗಲಗಳ ಚಲನಗಳಿಗೂ ಎಡೆಯನ್ನೂ ಕೊಡುವಂತಹುದೂ, ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕವೂ ಆದ ತತ್ತ್ವವೇ ಮೂರನೆಯದಾದ '**ಆಕಾಶಾಸ್ತಿಕಾಯ**'ವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸೂಕ್ಷ್ಮವೂ, ನಿತ್ಯವೂ, ಏಕರಸವೂ, ವರ್ಣ- ಗಂಧ - ಸ್ಪರ್ಶ- ಪರಿವರ್ತನಶೀಲತ್ವ-ವಿಭಾಜ್ಯತ್ವವೆಂಬ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಗುಣಗಳಿಂದ ಯುಕ್ತವೂ, ತುಂಬಿಸುವಂತಹುದೂ, ಕರಗುವಂತಹುದೂ ಆದ ತತ್ತ್ವವು ನಾಲ್ಕನೆಯದಾದ ' **ಪುದ್ಗಲಾಸ್ತಿಕಾಯ** ' ವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಚೈತನ್ಯ ಲಕ್ಷಣಯುಕ್ತನೂ, ಜ್ಞಾನ-ದರ್ಶನ-ಸಮರ್ಥನೂ, ಅನಂತವಾದ ಪರ್ಯಾಯಗಳಿಂದ ಪರಿಣಾಮಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುವವನೂ, ಕರ್ತೃವೂ, ಭೋಕ್ತೃವೂ ಆದ ತತ್ತ್ವವು ಐದನೆಯ "**ಜೀವಾಸ್ತಿಕಾಯ**" ವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು, ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಐದು ಅಸ್ತಿಕಾಯಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಮೊದಲನೆಯದು, ಆಮೇಲಿನದು, ಹೊಸದು, ಹಳೆಯದು-ಎಂದು ಗ್ರಹಿಸಲು ನೆರವಾಗುವಂತಹುದೂ, ಈಗಲೂ ಇರುವಂತಹದೂ ಮತ್ತು ಪರಿವರ್ತನೆಗಳಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗುವಂತಹುದೂ ಆದ ತತ್ತ್ವವು ಆರನೆಯದಾದ '**ಕಾಲ**'ವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಸಮೀಕ್ಷಕ :- ಬೌದ್ಧರು ಪ್ರತಿ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೂ ಹೊಸಹೊಸದಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುವ ಯಾವ ನಾಲ್ಕು ದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನೂ ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ್ದಾರೋ, ಅವಂತೂ ಸುಳ್ಳಾಗಿವೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಆಕಾಶ, ಕಾಲ, ಜೀವ ಮತ್ತು ಪರಮಾಣುಗಳು ನವೀನ ಅಥವಾ ಪುರಾತನವೆಂದಿಗೂ ಆಗಲಾರವು . ಏಕೆಂದರೆ ಅವು ಅನಾದಿಗಳೂ ಮತ್ತು ಕಾರಣರೂಪದಿಂದ ಅವಿನಾಶಿಗಳೂ ಆಗಿವೆ. ಹಾಗಿರುವಲ್ಲಿ, ನವತ್ವ-ಪುರಾಣತ್ವಗಳು

---

* ಜ್ಞಾನಯುಕ್ತವಾದ ಜ್ಞೇಯವಸ್ತುವೇ ತತ್ತ್ವ-ಎಂಬ ಸಿದ್ಧಾಂತವು ಸರಿಯಲ್ಲ-ಎಂದು ತೋರಿಸಲು ಮಹರ್ಷಿಗಳು ಜ್ಞಾನರಹಿತವಾದ ವಸ್ತುಗಳೂ ಇವೆ-ಎಂದು ತರ್ಕಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅರ್ಥ-ಎಂಬ ಶಬ್ದ ಪದಾರ್ಥ ಎಂಬರ್ಥದಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ.

**'ಅಸ್ತಿಕಾಯ' ಎಂದರೆ, ವೈದಿಕ ಪರಿಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ 'ದ್ರವ್ಯ'; 'ಭಾವಪದಾರ್ಥ'.

ಅನ್ವಯಿಸಬಲ್ಲವಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಮತ್ತು ಜೈನರ ಗ್ರಹಿಕೆಯೂ ಕೂಡ ಸರಿಯಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಧರ್ಮಾಧರ್ಮಗಳು ದ್ರವ್ಯಗಳಲ್ಲ; ಗುಣಗಳಾಗಿವೆ. ಇವೆರಡೂ ಜೀವಾಸ್ತಿಕಾಯದಲ್ಲಿ ಬಂದುಹೋಗುತ್ತವೆ. ಆದುದರಿಂದ, ಆಕಾಶಪರಮಾಣು, ಜೀವ ಮತ್ತು ಕಾಲವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ್ದರೆ, ಸರಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಮತ್ತು ಯಾವ ಒಂಬತ್ತು ದ್ರವ್ಯಗಳು ವೈಶೇಷಿಕದಲ್ಲಿ ಅಂಗೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆಯೋ, ಅವೇ ಸರಿಯಾದುವಾಗಿವೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಪೃಥಿವೀ-ಮೊದಲಾದ ಐದು ತತ್ತ್ವಗಳೂ, ಕಾಲ, ದಿಕ್ಕು, ಆತ್ಮಾ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸು ಈ ಒಂಬತ್ತೂ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪದಾರ್ಥಗಳಾಗಿವೆ. ಜೀವನೊಬ್ಬನನ್ನು ಚೇತನನೆಂದೊಪ್ಪಿ, ಈಶ್ವರನನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸದಿರುವುದು ಜೈನರ ಮತ್ತು ಬೌದ್ಧರ ಮಿಥ್ಯಾಪಕ್ಷಪಾತದ ಮಾತಾಗಿದೆ.

ಈಗ ಬೌದ್ಧರು ಮತ್ತು ಜೈನರು ಸಪ್ತಭಂಗೀ ಮತ್ತು ಸ್ಯಾದ್ವಾದವೆಂದು ಯಾವುದನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತಾರೋ, ಅದು ಹೀಗಿದೆ:- **"ಸನ್‌ಘಟಃ"**- ಇದನ್ನು ಪ್ರಥಮಭಂಗವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಗಡಿಗೆಯು ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವದಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಎಂದರೆ, ಗಡಿಗೆಯಿದೆ. ಇದು ಅಭಾವದ ವಿರೋಧವನ್ನು ಮಾಡಿದೆ. ಎರಡನೆಯ ಭಂಗ - **"ಅಸನ್ ಘಟಃ"** - "ಗಡಿಗೆಯಿಲ್ಲ". ಮೊದಲ ಗಡಿಗೆಯ ಭಾವದಿಂದ ಮತ್ತು ಈ ಗಡಿಗೆಯ ಅಸದ್ಭಾವದಿಂದ ಎರಡನೆಯ ಭಂಗವುಂಟಾಗಿದೆ. ಮೂರನೆಯ ಭಂಗವಿದು :- **"ಸನ್ನಸನ್ ಘಟಃ"** ಎಂದರೆ ಇದು ಗಡಿಗೆ ಏನೋ ಅಹುದು; ಆದರೆ ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಇದು ಅವೆರಡರಿಂದಲೂ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ನಾಲ್ಕನೆಯ ಭಂಗ:- ಘಟೋಽಘಟಃ", **ಅಘಟಃ ಪಟಹಃ** - ಎನ್ನುವಂತೆ. ಮತ್ತೊಂದು ಬಟ್ಟೆಯ ಅಭಾವದ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ , ತನ್ನಲ್ಲಿ ತಾನು ಇರುವುದರಿಂದ ಗಡಿಗೆಯು ಗಡಿಗೆಯಲ್ಲದುದೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಎರಡು ಸಂಜ್ಞೆಗಳಾದುವು; ಎಂದರೆ ಅದು ಘಟವೂ ಅಹುದು; ಅಘಟವೂ ಅಹುದು. ಐದನೆಯ ಭಂಗವಿದು:- ಗಡಿಗೆಯನ್ನು ಬಟ್ಟೆ-ಎನ್ನುವುದು ಅಯೋಗ್ಯ; ಎಂದರೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಗಡಿಗೆತನವನ್ನು ಹೇಳಬಹುದು; ಆದರೆ ಬಟ್ಟೆತನವನ್ನು ಹೇಳಲಾಗದು. ಆರನೆಯ ಭಂಗವಿದು:- "ಯಾವುದು ಗಡಿಗೆಯಲ್ಲವೋ, ಅದು ಹೇಳಲು ಯೋಗ್ಯವೂ ಅಲ್ಲ , ಮತ್ತು ಯಾವುದು ಅಹುದೋ, ಅದು ಅಹುದೇ ಅಹುದು ಮತ್ತು ಹೇಳಲು ಯೋಗ್ಯವೂ ಅಹುದು". ಮತ್ತು ಏಳನೆಯ ಭಂಗವಿದು:- "ಯಾವುದನ್ನು ಹೇಳುವುದು ಅಭೀಷ್ಟವಾಗಿದೆಯೋ, ಅದು ಇಲ್ಲವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಗಡಿಗೆ ಹೇಳಲು ಯೋಗ್ಯವೂ ಆಗಿಲ್ಲ". ಹೀಗೆಯೇ:-

ಸ್ಯಾದಸ್ತಿ ಜೀವೋಽಯಂ ಪ್ರಥಮೋ ಭಂಗಃ ॥೧॥

ಸ್ಯಾನ್ನಾಸ್ತಿ ಜೀವೋ ದ್ವಿತೀಯೋ ಭಂಗಃ ॥೨॥

ಸ್ಯಾದವಕ್ತವ್ಯೋ ಜೀವಸ್ತೃತೀಯೋ ಭಂಗಃ ॥೩॥

ಸ್ಯಾದಸ್ತಿ ನಾಸ್ತಿರೂಪೋ ಜೀವಶ್ಚತುರ್ಥೋ ಭಂಗಃ ॥೪॥

ಸ್ಯಾದಸ್ತಿ ಚಾವಕ್ತವ್ಯೋ ಜೀವಃ ಪಂಚಮೋ ಭಂಗಃ ॥೫॥

ಸ್ಯಾನ್ನಾಸ್ತಿ ಚಾವಕ್ತವ್ಯೋ ಜೀವಃ ಷಷ್ಠೋ ಭಂಗಃ ॥೬॥

ಸ್ಯಾದಸ್ತಿ ಚ ನಾಸ್ತಿಚಾವಕ್ತವ್ಯೋ ಜೀವ ಇತಿ ಸಪ್ತಮೋ ಭಂಗಃ ॥೭॥

ಅರ್ಥ:- "ಇದ್ದಾನೆ ಜೀವ" ಎಂದಾಗ ಜೀವನಲ್ಲಿ ಜೀವನ ವಿರೋಧಿಗಳಾದ ಜಡಪದಾರ್ಥಗಳ ಅಭಾವರೂಪವಾದ ಭಂಗ ಮೊದಲನೆಯದೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಎರಡನೆಯ ಭಂಗವಿದು:- "ಇಲ್ಲ ಜೀವನು ಜಡದಲ್ಲಿ"- ಎಂಬ ಕಥನವೂ ಕೂಡ ಉಂಟು; ಇದರಿಂದ ಇದು ಎರಡನೆಯ ಭಂಗವೆನಿಸುತ್ತದೆ. "ಜೀವನು ಹೇಳಲು ಯೋಗ್ಯನಲ್ಲ".- ಇದು ಮೂರನೆಯ ಭಂಗ. ಯಾವಾಗ ಜೀವನು ಶರೀರಧಾರಣ ಮಾಡುತ್ತಾನೋ, ಆಗ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ ; ಮತ್ತು ಯಾವಾಗ ಶರೀರದಿಂದ ಬೇರೆಯಿರುತ್ತಾನೋ, ಆಗ ಅಪ್ರಸಿದ್ಧನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ". ಎಂಬ ಕಥನವಾದಾಗ, ಅದನ್ನು ನಾಲ್ಕನೆಯ ಭಂಗವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. "ಜೀವನಿದ್ದಾನೆ; ಆದರೆ, ಹೇಳಲು ಯೋಗ್ಯನಾಗಿಲ್ಲ".- ಎಂಬ ಈ ಕಥನವನ್ನು ಐದನೆಯ ಭಂಗವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. "ಜೀವನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಪ್ರಮಾಣದಿಂದ ಕಥನೀಯನಲ್ಲ; ಆದುದರಿಂದ ಚಾಕ್ಷುಷ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಲ್ಲ."-ಎಂಬ ವ್ಯವಹಾರವಿದೆ. ಅದನ್ನು ಆರನೆಯ ಭಂಗವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. "ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನ ಪ್ರಮಾಣದಿಂದ ಜೀವನ ಇರುವಿಕೆ; ಅದೃಶ್ಯತ್ವದಿಂದಾಗಿ ಇಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ. ಮತ್ತು ಒಂದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿರದಿರುವುದು; ಆದರೆ-ಕ್ಷಣಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಪರಿಣಾಮಕ್ಕೆ ಈಡಾಗುತ್ತಿರುವುದು. ಇರುವಿಕೆ ಇಲ್ಲದಿರುವಿಕೆಯಾಗದು; ಮತ್ತು ಇಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ ಇರುವಿಕೆಯಾಗುವ ವ್ಯವಹಾರವೂ ಆಗದು".- ಇದು ಏಳನೆಯ ಭಂಗವೆನಿಸುತ್ತದೆ.

ಇದೇ ರೀತಿ ನಿತ್ಯತ್ವ ಸಪ್ತಭಂಗೀ; ಮತ್ತು ಅನಿತ್ಯತ್ವ ಸಪ್ತಭಂಗೀ; ಸಾಮಾನ್ಯಧರ್ಮ, ವಿಶೇಷಧರ್ಮ, ಗುಣ ಮತ್ತು ಪರ್ಯಾಯಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಸ್ತುವಿಗೂ ಸಪ್ತಭಂಗಿಯು ಅನ್ವಯಿಸುವುದು. ಹಾಗೆ ದ್ರವ್ಯಗಳು, ಗುಣಗಳು, ಸ್ವಭಾವಗಳು ಮತ್ತು ಪರ್ಯಾಯಗಳು (ಪರಿವರ್ತನಗಳು) ಅನಂತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಸಪ್ತಭಂಗಿಯೂ ಅನಂತವಾಗಿರುತ್ತೆ. ಈ ರೀತಿ ಬೌದ್ಧರ ಹಾಗೂ ಜೈನರ

ಸ್ಯಾದ್ವಾದ ಮತ್ತು ಸಪ್ತಭಂಗೀ ನ್ಯಾಯ ನಿರೂಪಿತವಾಗಿದೆ.

ಸಮೀಕ್ಷಕ :- ಈ ಕಥನ ಒಂದು ಅನ್ಯೋನ್ಯಾಭಾವದಲ್ಲಿ, ಸಾಧರ್ಮ್ಯವೈಧರ್ಮ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿತವಾಗಬಲ್ಲದು. ಈ ಸರಳ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಕಠಿನವಾದ ಬಲೆಯನ್ನು ಬೀಸುವುದು ಕೇವಲ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳನ್ನು ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾತ್ರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನೋಡಿರಿ! ಜೀವನ ಅಭಾವ ಅಜೀವನಲ್ಲಿ. ಅಜೀವನ ಅಭಾವ ಜೀವನಲ್ಲಿ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಹೇಗೆ ಜೀವ ಮತ್ತು ಜಡ ಎರಡಕ್ಕೂ ಅಸ್ತಿತ್ವವಿರುವುದರಿಂದ ಸಾಧರ್ಮ್ಯ ಮತ್ತು ಚೇತನ ಹಾಗೂ ಜಡವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ವೈಧರ್ಮ್ಯ, ಎಂದರೆ ಜೀವನಲ್ಲಿ ಚೇತನತ್ವ (ಅಸ್ತಿ) ಇದೆ; ಮತ್ತು ಜಡತ್ವ (ನಾಸ್ತಿ) ಇಲ್ಲ. ಇದೇ ರೀತಿ ಜಡದಲ್ಲಿ ಜಡತ್ವವಿದೆ; ಮತ್ತು ಚೇತನತ್ವವಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಗುಣ, ಕರ್ಮ, ಸ್ವಭಾವಗಳ ಸಮಾನಧರ್ಮ ಮತ್ತು ವಿರುದ್ಧಧರ್ಮದ ಸಮಾಲೋಚನೆಯಿಂದ ಇವರ ಸಪ್ತಭಂಗೀ-ಸ್ಯಾದ್ವಾದವೆಲ್ಲವೂ ಸಹಜತ್ವದಿಂದ ಅರಿವಿಗೆ ಬಂದುಬಿಡುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಇಷ್ಟು ಪ್ರಪಂಚನಾವರ್ಧನ ಯಾವ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ? ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬೌದ್ಧರ ಮತ್ತು ಜೈನರ ಮತ ಒಂದೇ ಆಗಿದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತ್ರ ಬೇರೆಯಾಗುವುದರಿಂದ ಭಿನ್ನಭಾವವೂ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ.

ಈಗ, ಇದರ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಕೇವಲ ಜೈನಮತದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ

ಚಿದಚಿದ್ದ್ವೇಪರೇ ತತ್ತ್ವೇ ವಿವೇಕಸ್ತದ್ವಿವೇಚನಮ್ ।

ಉಪಾದೇಯಮುಪಾದೇಯಂ ಹೇಯಂ ಹೇಯಂ ಚ ಕುರ್ವತಃ ॥೧॥

ಹೇಯಂ ಹಿ ಕರ್ತ್ಮರಾಗಾದಿ ತತ್ಕಾರ್ಯಮವಿವೇಕಿನಃ ।

ಉಪಾದೇಯಂ ಪರಂಜ್ಯೋತಿರುಪಯೋಗೈಕಲಕ್ಷಣಮ್ ॥೨॥

ಜೈನರು ಚಿತ್ ಮತ್ತು ಅಚಿತ್, ಎಂದರೆ ಚೇತನ ಮತ್ತು ಜಡ-ಎರಡೇ ಪರತತ್ತ್ವಗಳನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವೆರಡರ ವಿವೇಚನಕ್ಕೇ ವಿವೇಕವೆಂದು ಹೆಸರು. ಯಾವ ಯಾವುದು ಸ್ವೀಕಾರಯೋಗ್ಯವೋ ಅದೆಲ್ಲದರ ಸ್ವೀಕಾರವನ್ನೂ, ಮತ್ತು ಯಾವ ಯಾವುದು ತ್ಯಾಗಯೋಗ್ಯವೋ, ಅದೆಲ್ಲದರ ತ್ಯಾಗವನ್ನೂ ಮಾಡುವವನನ್ನು ವಿವೇಕಿಯೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. (೧)

ಜಗತ್ತಿನ ಕರ್ತೃ, ಮತ್ತು ರಾಗ ಮೊದಲಾದುದು ಮತ್ತು ಈಶ್ವರನು ಜಗತ್ತನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾನೆ-ಎಂಬ ಈ ಅವಿವೇಕೀ ಮತದ ತ್ಯಾಗವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಯೋಗದಿಂದ ಲಕ್ಷಿತನಾಗುವ ಪರಮ ಜ್ಯೋತಿಃಸ್ವರೂಪನಾದ ಯಾವ ಜೀವನಿದ್ದಾನೋ, ಅವನ ಸ್ವೀಕಾರವನ್ನೂ ಮಾಡುವುದು ಉತ್ತಮವಾಗಿದೆ. (೨)

ಎಂದರೆ, ಜೀವನ ಹೊರತು ಎರಡನೆಯ ಚೇತನತತ್ತ್ವವಾದ ಈಶ್ವರನನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅನಾದಿಸಿದ್ಧನಾದ ಈಶ್ವರನಾವನೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಬೌದ್ಧರೂ, ಜೈನರೂ ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ರಾಜಾ ಶಿವಪ್ರಸಾದರು 'ಇತಿಹಾಸ ತಿಮಿರನಾಶಕ'ವೆಂಬ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ-"ಇವರಿಗೆ ಎರಡು ಹೆಸರುಗಳಿವೆ-ಒಂದು ಜೈನವೆಂದು, ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಂದು ಬೌದ್ಧ-ಎಂದು. ಇವು ಪರ್ಯಾಯವಾಚಕ ಶಬ್ದಗಳಾಗಿವೆ."- ಎಂದು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಬೌದ್ಧರಲ್ಲಿ ವಾಮಮಾರ್ಗಿ ಮಾಂಸಾಹಾರಿಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೊಂದಿಗೆ ಜೈನರಿಗೆ ವಿರೋಧವಿದೆ. ಆದರೆ ಯಾವ ಮಹಾವೀರ ಮತ್ತು ಗೌತಮ ಗಣಧರರಿದ್ದಾರೋ, ಅವರಿಗೆ ಬೌದ್ಧರು 'ಬುದ್ಧ'ನೆಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ; ಮತ್ತು ಜೈನರು ಅವರನ್ನೇ ಗಣಧರ ಮತ್ತು ಜಿನವರ-ಎಂದು ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾರ ಪರಂಪರೆ ಜೈನಮತವಾಗಿದೆಯೋ ಆ ರಾಜಾ ಶಿವಪ್ರಸಾದರು ತಮ್ಮ "ಇತಿಹಾಸತಿಮಿರನಾಶಕ"ವೆಂಬ ಗ್ರಂಥದ ಮೂರನೆಯ ಖಂಡದಲ್ಲಿ-"ಯಾರು ಜನ್ಮವೆತ್ತಿ ಒಟ್ಟು ಸಾವಿರವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದಿವೆಯೋ, ಆ ಸ್ವಾಮೀ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರಿಗಿಂತ ಮೊದಲು ಸಂಪೂರ್ಣ ಭಾರತವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಬೌದ್ಧ ಅಥವಾ ಜೈನಧರ್ಮ ಹರಡಿದ್ದಿತು" ಎಂದು.- ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಮೇಲೆ-"ಮಹಾವೀರನ ಗಣಧರ ಗೌತಮ ಸ್ವಾಮಿಯ ಸಮಯದಿಂದ ಶಂಕರಸ್ವಾಮಿಯ ಸಮಯದವರೆಗೆ ಯಾವ ವೇದ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಮತವು ಸಮಸ್ತ ಭಾರತ ವರ್ಷದಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಸರಿಸಿದ್ದಿತೋ, ಮತ್ತು ಯಾವುದನ್ನು ಅಶೋಕನು ಮತ್ತು ಸಂಪ್ರತಿ ಮಹಾರಾಜನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದರೋ, ಅದೇ ಬೌದ್ಧಮತವೆಂದು ನಮ್ಮ ಆಶಯ. ಜೈನರು ಅದರಿಂದ ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಹೊರ ಬರಲಾರರು. ಯಾರಿಂದ ಜೈನ ಶಬ್ದ ಹೊರಟಿತೋ ಆ ಜಿನ, ಯಾವನಿಂದ ಬೌದ್ಧ ಶಬ್ದ ಹೊರಟಿತೋ ಆ ಬುದ್ಧ ಎರಡೂ ಪರ್ಯಾಯವಾಚಕ ಶಬ್ದಗಳಾಗಿವೆ. ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಎರಡಕ್ಕೂ ಒಂದೇ ಅರ್ಥ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಗೌತಮನನ್ನು ಇಬ್ಬರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ಕಾರಣದಿಂದ, ದೀಪವಂಶ-ಈ ಮೊದಲಾದ ಬೌದ್ಧ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಕ್ಯ ಮುನಿ ಗೌತಮ ಬುದ್ಧನನ್ನು ಅನೇಕಸಾರಿ ಮಹಾವೀರ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದಲೇ ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರ ಮತ ಒಂದೇ ಇದ್ದಿರಬಹುದು. ನಾವು 'ಜೈನ' ಎಂದು ಬರೆಯದೆ, ಗೌತಮನ ಮತದವರನ್ನು 'ಬೌದ್ಧರು' ಎಂದು ಬರೆದಿರುವುದರ ಉದ್ದೇಶ್ಯ, ಬೇರೆ ದೇಶದವರು 'ಬೌದ್ಧರು' ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಬರೆದಿರುವುದೇ ಆಗಿದೆ".- ಎಂದು ಟಿಪ್ಪಣಿಯನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆಯೇ 'ಅಮರಕೋಶ'ದಲ್ಲಿಯೂ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ:-

ಸರ್ವಜ್ಞಃ ಸುಗತೋ ಬುದ್ಧೋ ಧರ್ಮರಾಜಸ್ತಥಾಗತಃ ।
ಸಮಂತ ಭದ್ರೋ ಭಗವಾನ್ ಮಾರಜಿಲ್ಲೋಕಜಿಜ್ಜಿನಃ ॥೧॥
ಷಡಭಿಜ್ಞೋ ದಶಬಲೋಽದ್ವಯವಾದೀ ವಿನಾಯಕಃ ।
ಮುನೀಂದ್ರಃ ಶ್ರೀಘನಃ ಶಾಸ್ತಾ ಮುನಿಃ ಶಾಕ್ಯಮುನಿಸ್ತು ಯಃ ॥೨॥
ಸ ಶಾಕ್ಯಸಿಂಹಃ ಸರ್ವಾರ್ಥಃ ಸಿದ್ಧಃ ಶೌದ್ಧೋದನಿಶ್ಚ ಸಃ ।
ಗೌತಮಶ್ಚಾರ್ಕಬಂಧುಶ್ಚ ಮಾಯಾದೇವೀಸುತಶ್ಚಸಃ ॥೩॥ (ಅಮರಕೋಶ: - ೧.೧.೮-೧೦)

ಈಗ ನೋಡಿರಿ! ಬುದ್ಧ-ಜಿನ ಮತ್ತು ಬೌದ್ಧ-ಜೈನ ಒಬ್ಬನದೇ ಹೆಸರು ಅಹುದೋ ಅಲ್ಲವೋ? ಅಮರಸಿಂಹನೂ ಕೂಡ ಬುದ್ಧ-ಜಿನ ಒಬ್ಬನೇ ಎಂದು ಬರೆಯುವಾಗ ಮೈಮರೆತನೇನು? ಯಾವ ಅವಿದ್ವಾಂಸರಾದ ಜೈನರಿದ್ದಾರೋ, ಅವರಂತೂ ತಮ್ಮದನ್ನೂ ಅರಿಯರು; ಬೇರೆಯವರದನ್ನೂ ಅರಿಯರು. ಕೇವಲ ಹಠವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮಾಡುತ್ತಾ ವಾದಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ, ಜೈನರಲ್ಲಿ ಯಾರು ವಿದ್ವಾಂಸರಿದ್ದಾರೋ, ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಬುದ್ಧ ಮತ್ತು ಜಿನ, ಹಾಗೂ ಬೌದ್ಧ ಮತ್ತು ಜೈನ ಪರ್ಯಾಯವಾಚಕಗಳೆಂದು ಬಲ್ಲರು. ಇದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಜೈನರು ಜೀವನೇ ಪರಮೇಶ್ವರನಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ-ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ತೀರ್ಥಂಕರರನ್ನೇ ಕೇವಲೀ, ಮುಕ್ತಿ ಪ್ರಾಪ್ತರು ಮತ್ತು ಪರಮೇಶ್ವರರು-ಎಂದು ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅನಾದಿ ಪರಮೇಶ್ವರ ನಾವನೂ ಇಲ್ಲವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ವಜ್ಞ, ವೀತರಾಗ, ಅರ್ಹನ್, ಕೇವಲೀ, ತೀರ್ಥಕೃತ್, ಜಿನ-ಈ ಆರೂ ನಾಸ್ತಿಕರ ದೇವತೆಗಳ ಹೆಸರುಗಳಾಗಿವೆ. ಆದಿದೇವನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಚಂದ್ರಸೂರಿಯು "ಆಪ್ತನಿಶ್ಚಯಾಲಂಕಾರ"ಎಂಬ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ:-

ಸರ್ವಜ್ಞೋ ವೀತರಾಗಾದಿದೋಷಸ್ತ್ರೈಲೋಕ್ಯಪೂಜಿತಃ ।
ಯಥಾಸ್ಥಿತಾರ್ಥವಾದೀಚ ದೇವೋಽರ್ಹನ್ ಪರಮೇಶ್ವರಃ ॥೧॥

ಹಾಗೆಯೇ ತೌತಾತೀತರೂ* ಕೂಡ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ:-

ಸರ್ವಜ್ಞೋ ದೃಶ್ಯತೇ ತಾವನ್ನೇದಾನೀಮಸ್ಮದಾದಿಭಿಃ ।
ದೃಷ್ಟೋನ ಚೈಕದೇಶೋಽಸ್ತಿ ಲಿಂಗಂ ವಾ ಯೋಽನುಮಾಪಯೇತ್ ॥೨॥
ನ ಚಾಗಮ ವಿಧಿಃ ಕಶ್ಚಿನ್ನಿತ್ಯಸರ್ವಜ್ಞ ಬೋಧಕಃ ।
ನ ಚ ತತ್ರಾರ್ಥವಾದಾನಾಂ ತಾತ್ಪರ್ಯಮಪಿಕಲ್ಪತೇ ॥೩॥
ನ ಚಾನ್ಯಾರ್ಥಪ್ರಧಾನೈಸ್ತೈಸ್ತದಸ್ತಿತ್ವಂ ಚ ವಿಧೀಯತೇ ।
ನ ಚಾನುವಾದಿತುಂ ಶಕ್ಯಃ ಪೂರ್ವಮನ್ಯೈರಬೋಧಿತಃ ॥೪॥ (ಸರ್ವದರ್ಶನಸಂಗ್ರಹ:- ಅರ್ಹತದರ್ಶನ)

ಯಾವನು ರಾಗವೇ ಮೊದಲಾದ ದೋಷಗಳಿಂದರಹಿತನೂ, ತ್ರೈಲೋಕ್ಯ ಪೂಜನೀಯನೂ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಯಥಾವತ್ತಾಗಿ ಹೇಳುವವನೂ, ಸರ್ವಜ್ಞನೂ ಆದ ಅರ್ಹನ್ ದೇವನಿದ್ದಾನೋ, ಅವನೇ ಪರಮೇಶ್ವರನಾಗಿದ್ದಾನೆ. (೧)

ನಾವು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪರಮೇಶ್ವರನನ್ನು ನೋಡದೇ ಇರುವ ಕಾರಣ, ಯಾವ ಸರ್ವಜ್ಞನೂ, ಅನಾದಿಯೂ ಆದ ಪರಮಶ್ವರನೂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿಲ್ಲ. ಈಶ್ವರನ (ಇರುವಿಕೆ) ಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಪ್ರಮಾಣವಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಅನುಮಾನವೂ ಅನ್ವಯಿಸಲಾರದು (೨).

ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಾನುಮಾರ್ಗಗಳಿಲ್ಲದ ಮೇಲೆ ಆಗಮ-ಎಂದರೆ ನಿತ್ಯನೂ, ಅನಾದಿಯೂ, ಸರ್ವಜ್ಞನೂ ಆದ ಪರಮಾತ್ಮನ ಬೋಧಕವಾದ ಶಬ್ದಪ್ರಮಾಣವೂ ಕೂಡ ಇರಲಾರದು. ಮೂರು ಪ್ರಮಾಣಗಳೂ ಇಲ್ಲವಾದರೆ, ಅರ್ಥವಾದ-ಎಂದರೆ, ಸ್ತುತಿ, ನಿಂದೆ, ಪರಕೃತಿ-ಎಂದರೆ ಅನ್ಯನ ಚರಿತ್ರದ ವರ್ಣನ, ಮತ್ತು ಪುರಾಕಲ್ಪ-ಎಂದರೆ ಇತಿಹಾಸದ ತಾತ್ಪರ್ಯವೂ ಕೂಡ ಅನ್ವಯಿಸಲಾರದು (೩).

ಮತ್ತು ಅನ್ಯಾರ್ಥ ಪ್ರಧಾನದಂತೆ-ಎಂದರೆ, ಬಳಸಿದ ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ಸೂಚಿತವಾಗುವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಬೇರೆಯದೇ ಆದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ, 'ಚತುರ್ಭುಜ, ತ್ರಿನೇತ್ರ' ಮೊದಲಾದ ಬಹುವ್ರೀಹಿ ಸಮಾಸದಂತೆ, ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಪರಮಾತ್ಮನ ಸಿದ್ಧಿಯೂ ಆಗದು. ಮತ್ತೆ ಉಪದೇಶಕರಿಂದ, ತಾವು ಆಲಿಸದಿರುವ ಈಶ್ವರನಬಗೆಗೆ ಅನುವಾದವಾಗಬಲ್ಲದಾದರೂ ಹೇಗೆ? (೪)

---

* ತುತಾತಿತ-ಎಂಬುದು 'ಕುಮಾರಿಲ'ನ ಮತ್ತೊಂದು ಹೆಸರು. ಕುಮಾರಿಲನು 'ಮೀಮಾಂಸಾ ವಾರ್ತಿಕ'ವನ್ನು ಬರೆದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮೀಮಾಂಸಕ. ಅವನ ಅನುಯಾಯಿಗಳು 'ತೌತಾತಿತ'ರು.

ಇದರ ಪ್ರತ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಅಥವಾ ಖಂಡನ :- ಅನಾದಿಯಾದ ಈಶ್ವರನು ಇಲ್ಲದೇ ಹೋಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, 'ಅರ್ಹನ್' ದೇವನ ಮಾತಾಪಿತೃಗಳೇ ಮೊದಲಾದವರ ಶರೀರದ ಆಕೃತಿಯನ್ನು ಯಾವನು ನಿರ್ಮಿಸುತ್ತಿದ್ದನು? ಸಂಯೋಗಕರ್ತೃವಿಲ್ಲದೆ, ಯಥಾಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ಸರ್ವಾವಯವ ಸಂಪನ್ನವೂ ಯಥೋಚಿತವಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಉಪಯುಕ್ತವೂ ಆದ ಶರೀರ ರೂಪುಗೊಳ್ಳಲೇಲಾರದು. ಮತ್ತು ಯಾವ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಂದ ಶರೀರವಾಗಿದೆಯೋ, ಅವು ಜಡವಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಸ್ವತಃ ಈ ರೀತಿಯ ಉತ್ತಮ ರಚನಾ ಯುಕ್ತವಾದ ಶರೀರವಾಗಿ ರೂಪಗೊಳ್ಳಲಾರವು; ಏಕೆಂದರೆ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಇರುವುದು ಯೋಗ್ಯವೋ, ಹಾಗೆ ರೂಪಗೊಳ್ಳುವ ಜ್ಞಾನವೇ ಇಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಯಾವನು ರಾಗಮೊದಲಾದ ದೋಷಗಳಿಂದ ಸಹಿತನಾಗಿದ್ದು, ಆಮೇಲೆ ದೋಷರಹಿತನಾಗುತ್ತಾನೋ ಅವನು ಎಂದಿಗೂ ಈಶ್ವರನಾಗಲಾರನು. ಏಕೆಂದರೆ, ಯಾವ ನಿಮಿತ್ತದಿಂದ ಅವನು ರಾಗ - ಮೊದಲಾದುವುಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗುತ್ತಾನೋ, ಆ ಮುಕ್ತಿಯೂ ಕೂಡ ಆ ನಿಮಿತ್ತದ ಕಾರ್ಯವಾದ ಮುಕ್ತಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಈ ನಿಮಿತ್ತವು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿರುವುದರಿಂದ, ಅನಿತ್ಯವಾಗಿರುವುದು. ಯಾವನು ಅಲ್ಪನೂ, ಅಲ್ಪಜ್ಞನೂ ಆಗಿದ್ದಾನೋ, ಅವನು ಎಂದಿಗೂ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕನೂ ಮತ್ತು ಸರ್ವಜ್ಞನೂ ಆಗಲಾರನು. ಏಕೆಂದರೆ, ಜೀವನ ಸ್ವರೂಪವು ಏಕದೇಶೀಯವೂ, ಮತ್ತು ಪರಿಮಿತಗುಣಕರ್ಮಸ್ವಭಾವಯುಕ್ತವೂ ಆಗಿದೆ. ಅವನು ಸಮಸ್ತ ವಿದ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಯಥಾರ್ಥವಾದಿಯಾಗಲಾರನು. ಆದುದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ತೀರ್ಥಂಕರನು ಎಂದಿಗೂ ಪರಮೇಶ್ವರನಾಗಲಾರನು. ನೀವು ಯಾವ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿವೆಯೋ, ಅವುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತೀರೋ? ಅಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲವೊ? ಹೇಗೆ ಕಿವಿಯಿಂದ ರೂಪದ ಮತ್ತು ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಶಬ್ದದ ಗ್ರಹಿಕೆಯಾಗಲಾರದೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಅನಾದಿ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು (ಈ ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದ ನೋಡಲಾಗದು) ಅವನನ್ನು ನೋಡುವ ಸಾಧನ ಶುದ್ಧವಾದ ಅಂತಃಕರಣ ; ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನು ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಾನೆ. ಹೇಗೆ ಓದದೇ ಇದ್ದರೆ, ವಿದ್ಯೆಯ ಪ್ರಯೋಜನಗಳ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆ ಪರಮಾತ್ಮನೂ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಹೇಗೆ ಭೂಮಿಯ ರೂಪವೇ ಮೊದಲಾದ ಗುಣಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ನೋಡಿ, ತಿಳಿದು, ಗುಣಗಳಿಂದ ಅವ್ಯವಹಿತವಾದ (ಅಡ್ಡಿ ಅಥವಾ ಮರೆಯಿಲ್ಲದೆ) ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಪೃಥಿವಿಯು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗುತ್ತದೋ, ಹಾಗೆ ಈ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನ ರಚನಾವಿಶೇಷವಾದ ಚಿಹ್ನೆಯನ್ನು ನೋಡಿದಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತು ಪಾಪಾಚರಣದ ಇಚ್ಛೆಯುಂಟಾದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಭಯ, ಸಂಶಯ, ಲಜ್ಜೆ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುತ್ತವೋ, ಅವು ಅಂತರ್ಯಾಮಿಯಾದ ಪರಮಾತ್ಮನ ಕಡೆಯಿಂದ ಆಗುತ್ತವೆ. ಇದರಿಂದಲೂ ಪರಮಾತ್ಮನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಮುಕ್ತಿಗೆ ಅನುಮಾನಪ್ರಮಾಣ ಅನ್ವಯಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವೇನು ತಾನೇ ಆದಿತು? (೨)

ಮತ್ತು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಅನುಮಾನಗಳು ಅನ್ವಯಿಸುವುದರಿಂದ ಆಗಮ ಪ್ರಮಾಣವೂ ಕೂಡ ನಿತ್ಯನೂ, ಅನಾದಿಯೂ, ಸರ್ವಜ್ಞನೂ ಆದ ಈಶ್ವರನ ಬೋಧಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈಶ್ವರನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಶಬ್ದ ಪ್ರಮಾಣವೂ ಇದೆ. ಯಾವಾಗ ಮೂರು ಪ್ರಮಾಣಗಳಿಂದಲೂ ಈಶ್ವರನನ್ನು ಜೀವನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲನೋ, ಆಗ ಅರ್ಥವಾದ-ಎಂದರೆ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಗುಣಗಳ ಪ್ರಶಂಸೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದೂ ಕೂಡ ಯಥಾರ್ಥವಾಗಿ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ-ಯಾವ ಪದಾರ್ಥಗಳು ನಿತ್ಯವಾಗಿರುತ್ತವೋ, ಅವುಗಳ ಗುಣ-ಕರ್ಮ-ಸ್ವಭಾವಗಳೂ ಕೂಡ ನಿತ್ಯವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳ ಪ್ರಶಂಸೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಬಂಧಕವಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. (೩)

ಹೇಗೆ ಮಾನವರಲ್ಲಿ (ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ) ಕರ್ತೃವಿಲ್ಲದೆ ಯಾವ ಕಾರ್ಯವೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಕರ್ತೃವಿಲ್ಲದೆ ಈ ಮಹತ್ಕಾರ್ಯದ ಆಗುವಿಕೆಯು ಸರ್ವಥಾ ಅಸಂಭವವಾಗಿದೆ. ಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗಿರುವಾಗ, ಈಶ್ವರನ ಇರುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮೂಢನಿಗೂ ಕೂಡ ಸಂದೇಹ ಉಂಟಾಗಲಾರದು. ಪರಮಾತ್ಮನ ಬಗೆಗೆ ಉಪದೇಶಗಳನ್ನು ಮಾಡುವವರಿಂದ ಯಾವಾಗ ಆಲಿಸುವರೋ, ಆ ನಂತರ ಅದರ ಅನುವಾದವನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಕೂಡ ಸರಳವಾಗಿರುತ್ತದೆ (೪).

ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಮಾಣಗಳ (ಅಭಾವದ) ನೆಪದಿಂದ ಈಶ್ವರನ (ಅಸ್ತಿತ್ವದ) ಖಂಡನವನ್ನು ಮಾಡುವುದೇ ಮೊದಲಾದ ಜೈನರ ವ್ಯವಹಾರ ಅನುಚಿತವಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ:- **ಅನಾದೇರಾಗಮಸ್ಯಾರ್ಥೋ ನ ಚ ಸರ್ವಜ್ಞ ಆದಿಮಾನ್ ।**

ಕೃತ್ರಿಮೇಣತ್ವಸತ್ಯೇನ ಸ ಕಥಂ ಪ್ರತಿಪದ್ಯತೇ ॥೧॥

ಅಥ ತದ್ವಚನೇನೈವ ಸರ್ವಜ್ಞೋऽನ್ಯೈಃ ಪ್ರತೀಯತೇ ।

ಪ್ರಕಲ್ಪೇತ ಕಥಂ ಸಿದ್ಧಿರನ್ಯೋऽನ್ಯಾಶ್ರಯಯೋಸ್ತಯೋಃ ॥೨॥

ಸರ್ವಜ್ಞೋಕ್ತತಯಾ ವಾಕ್ಯಂ ಸತ್ಯಂ ತೇನ ತದಸ್ತಿತಾ ।

ಕಥಂ ತದುಭಯಂ ಸಿಧ್ಯೇತ್ಸಿದ್ಧಮೂಲಾಂತರಾದೃತೇ ॥೩॥ (ಸರ್ವದರ್ಶನಸಂಗ್ರಹ:- ಆರ್ಹತ ದರ್ಶನ)

ಆದಿಯನ್ನುಳ್ಳ ಸರ್ವಜ್ಞನು[1] ಅನಾದಿಯಾದ ಆಗಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯ ವಿಷಯವಾಗಲಾರದು; ಏಕೆಂದರೆ, ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಅಸತ್ಯವಚನದಿಂದ[2] ಅವನ ಪ್ರತಿಪಾದನ ಆಗಬಲ್ಲುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? (೧)

ಮತ್ತು ಪರಮೇಶ್ವರನ ವಚನದಿಂದಲೇ ಪರಮೇಶ್ವರನು ಸಿದ್ಧನಾಗುತ್ತಾನೆಯಾದರೆ, ಅನಾದಿ ಈಶ್ವರನಿಂದ ಅನಾದಿ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಸಿದ್ಧಿ, ಅನಾದಿ ಶಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ಅನಾದಿ ಈಶ್ವರನ ಸಿದ್ಧಿ-ಎಂಬ ಅನ್ಯೋಽನ್ಯಾಶ್ರಯದದೋಷ ಬರುತ್ತದೆ (೨).

ಏಕೆಂದರೆ, ಸರ್ವಜ್ಞನ ಕಥನವಾದುದರಿಂದ ಆ ವೇದವಾಕ್ಯ ಸತ್ಯವೆಂದು, ಮತ್ತು ಅದೇ ವೇದವಚನದಿಂದ ಈಶ್ವರನ ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಇದು ಹೇಗೆ ಸಿದ್ಧವಾದೀತು? ಆ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಮತ್ತು ಪರಮೇಶ್ವರನ ಸಿದ್ಧಿಗಾಗಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಮೂರನೆಯ ಪ್ರಮಾಣಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಅಂಗೀಕರಿಸುವಿರಾದರೆ, ಅನವಸ್ಥಾದೋಷ[3] ಬರುವುದು (೩).

ಉತ್ತರ:- ನಾವು ಪರಮೇಶ್ವರನನ್ನೂ, ಮತ್ತು ಪರಮೇಶ್ವರನ ಗುಣ-ಕರ್ಮ-ಸ್ವಭಾವಗಳನ್ನೂ ಅನಾದಿಯೆಂದು ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತೇವೆ. ಅನಾದಿ-ನಿತ್ಯ ಪದಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಅನ್ಯೋಽನ್ಯಾಶ್ರಯದೋಷ ಬರಲಾರದು. ಹೇಗೆ ಕಾರ್ಯದಿಂದ ಕಾರಣದ ಜ್ಞಾನವೂ ಮತ್ತು ಕಾರಣದಿಂದ ಕಾರ್ಯದ ಬೋಧವೂ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೋ, ಹೇಗೆ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾರಣದ ಸ್ವಭಾವವೂ ಮತ್ತು ಕಾರಣದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯದ ಸ್ವಭಾವವೂ ನಿತ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೋ, ಹಾಗೆ ಪರಮೇಶ್ವರನೂ ಮತ್ತು ಪರಮೇಶ್ವರನ ಅನಂತ ವಿದ್ಯೆಯೇ ಮೊದಲಾದ ಗುಣಗಳೂ ನಿತ್ಯವಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಈಶ್ವರ ಪ್ರಣೀತವಾದ ವೇದದಲ್ಲಿ ಅನವಸ್ಥಾದೋಷವು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. (೧-೩) ಮತ್ತು ನೀವು ತೀರ್ಥಂಕರರನ್ನು ಪರಮೇಶ್ವರರೆಂದು ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತೀರಿ. ಇದು ಎಂದಿಗೂ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಲಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ, ಮಾತಾಪಿತೃಗಳಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಅವರಿಗೆ ಶರೀರವೇ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದ ಮೇಲೆ ಅವರು ತಪಶ್ಚರ್ಯೆಯ ಜ್ಞಾನವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಮುಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಹೇಗೆ ತಾನೇ ಪಡೆಯಬಲ್ಲರು? ಹಾಗೆಯೇ ಸಂಯೋಗದ ಆದಿ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಇರುತ್ತದೆ . ಏಕೆಂದರೆ, ವಿಯೋಗವಿಲ್ಲದೆ ಸಂಯೋಗವು ಆಗಲೇಲಾರದು. ಆದುದರಿಂದ, ಅನಾದಿಯಾದ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತೃ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿರಿ.

ನೋಡಿರಿ! ಯಾವನು ಎಷ್ಟೇ ದೊಡ್ಡ ಸಿದ್ಧನೇ ಆಗಿರಲಿ, ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಶರೀರ-ಮೊದಲಾದುವುಗಳ ರಚನೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣತಃ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಾರನು. ಯಾವಾಗ ಸಿದ್ಧ ಜೀವನು ಸುಷುಪ್ತಿ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾನೋ, ಆಗ ಅವನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅರಿವೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗ ಜೀವನು ದುಃಖವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೋ ಆಗ ಅವನ ಜ್ಞಾನವೂ ಕೂಡ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಪರಿಚ್ಛಿನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನುಳ್ಳ ಏಕದೇಶೀಯನನ್ನು ಈಶ್ವರನೆಂದು ಗ್ರಹಿಸುವುದು ಭ್ರಾಂತ ಬುದ್ಧಿಯುಕ್ತರಾದ ಜೈನರನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ, ಬೇರೆ ಯಾವನಿಗೂ ಶಕ್ಯವಲ್ಲ. ತೀರ್ಥಂಕರರು ತಮ್ಮ ಮಾತಾಪಿತೃಗಳಿಂದ ಉದ್ಭವಿಸಿದರು-ಎಂದು ನೀವು ಹೇಳುವಿರಾದರೆ, ಅವರು ಯಾರಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದರು? ಮತ್ತು ಅವರ ಮಾತಾಪಿತೃಗಳು ಯಾರಿಂದ ಜನಿಸಿದರು? ಮತ್ತೆ ಅವರ ಮಾತಾಪಿತೃಗಳೂ ಯಾರಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನರಾದರು? ಈ ಮೊದಲಾದ ಅನವಸ್ಥಾದೋಷವು ಬರುವುದು.

ಆಸ್ತಿಕನ ಮತ್ತು ನಾಸ್ತಿಕನ ಸಂವಾದ

ಇಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ "ಪ್ರಕರಣ ರತ್ನಾಕರ"ದ ದ್ವಿತೀಯ ಭಾಗದ ಆಸ್ತಿಕ-ನಾಸ್ತಿಕ ಸಂವಾದದ ಪ್ರಶ್ನೋತ್ತರಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಬರೆಯುತ್ತೇವೆ. ಅದನ್ನು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಜೈನರು ತಮ್ಮ ಸಮ್ಮತಿಯಿಂದ ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಬೊಂಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಣಮಾಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ನಾಸ್ತಿಕ:- ಈಶ್ವರನ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಏನೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏನೇನೂ ಆಗುತ್ತದೋ, ಅದೆಲ್ಲವೂ ಕರ್ಮದಿಂದ.

ಆಸ್ತಿಕ:- ಎಲ್ಲವೂ ಕರ್ಮದಿಂದ ಆಗುವುದಾದರೆ, ಕರ್ಮ ಯಾರಿಂದ ಆಗುತ್ತದೆ? ಜೀವ ಮೊದಲಾದವರಿಂದ ಆಗುತ್ತದೆ-ಎನ್ನುವಿರಾದರೆ, ಯಾವ ಕಿವಿಯೇ ಮೊದಲಾದ ಸಾಧನಗಳಿಂದ ಜೀವನು ಕರ್ಮಮಾಡುತ್ತಾನೋ, ಅವು ಯಾರಿಂದಾದವು? ಅನಾದಿಕಾಲದಿಂದ ಮತ್ತು ಸ್ವಭಾವದಿಂದ ಆಗುತ್ತವೆ-ಎಂದು ಹೇಳುವಿರಾದರೆ, ಅನಾದಿಯಾದುದರ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವಿಕೆ ಅಸಂಭವವಾಗಿ, ನಿಮ್ಮ ಮತದಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಿಗೆ ಅಭಾವ ಬರುವುದು. ಪ್ರಾಗಭಾವದ * ಹಾಗೆ ಅನಾದಿಗಳೇ ಆದರೂ ಸಾಂತವಾಗಿರುತ್ತವೆ-ಎನ್ನುವಿರಾದರೆ, ಯತ್ನವಿಲ್ಲದೆಯೇ

---

೧. ಎಂದರೆ, ಮೊದಲು ಸರ್ವಜ್ಞನಾಗಿರದೆ, ಸಾಧನಾನಂತರ ಸರ್ವಜ್ಞನಾದವನು.

೨. ಯಾವುದು ಅನಾದಿಯಲ್ಲವೋ ಅದು ರಚಿತವಾದುದು, ರಚಿತವಾದ ವಚನ ನಿತ್ಯವಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಅಸತ್ಯ.

೩. ಅದರಿಂದ ಇದೋ, ಇದರಿಂದ ಅದೋ, ಮೂರನೆಯದರಿಂದ ಇವೆರಡೋ-ಎಂಬ ಸಂಶಯಾಸ್ಪದವಾದ ನಿಲುವು; ಸಂದಿಗ್ಧ ಸ್ಥಿತಿ.

* ವೈದಿಕರೂ ಕೂಡ ಪ್ರಾಗಭಾವ, ಎಂದರೆ ಪದಾರ್ಥ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುವ ಮುನ್ನ ಇದ್ದ ಅದರ ಅಭಾವ, ಪ್ರಧ್ವಂಸಾಭಾವ ಎಂದರೆ, ವಸ್ತುವಿನಾಶವಾದ ಮೇಲೆ ಉದ್ಭವಿಸುವ ಅಭಾವ, ಅನ್ಯೋಽನ್ಯಾಭಾವ, ಎಂದರೆ ಗೋವಿನಲ್ಲಿ ಅಶ್ವತ್ವವಿಲ್ಲ; ಅಶ್ವದಲ್ಲಿ ಗೋತ್ವವಿಲ್ಲ-ಎಂಬ ರೀತಿಯ ಅಭಾವ, ಸಂಬಂಧಾಭಾವ, ಎಂದರೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಘಟವಿಲ್ಲ - ಎಂಬ ಬಗೆಯ ಅಭಾವ ಹಾಗೂ ಅತ್ಯಂತಾಭಾವ, ಎಂದರೆ ಸರ್ವದಾ, ಸರ್ವಥಾ ಸರ್ವತ್ರ ವಸ್ತುವಿನ ಅಭಾವ-ಇವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಾಗಭಾವ ಅನಾದಿಯಹುದು; ಪದಾರ್ಥ ರಚಿತವಾದ ಮೇಲೆ ಆ ಅಭಾವಕ್ಕೆ ಅಂತ ಬರುವುದು.

ಸರ್ವರ ಕರ್ಮಗಳೂ ನಿವೃತ್ತವಾಗಿ ಹೋಗುವುವು.[೧] ಈಶ್ವರನು ಫಲ ಪ್ರದಾಯಕನಲ್ಲವಾದರೆ, ಪಾಪದ ಫಲವಾದ ದುಃಖವನ್ನು ಜೀವನು ತನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಎಂದಿಗೂ ಅನುಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಕಳ್ಳರೇ ಮೊದಲಾದವರು ಕಳ್ಳತನದ ಫಲವನ್ನು ತಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಅನುಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ; ಆದರೆ-ರಾಜ್ಯವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದಾಗಿ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಪರಮೇಶ್ವರನು ಭೋಗಮಾಡಿಸುವುದರಿಂದ ಪಾಪ-ಪುಣ್ಯಗಳ ಫಲವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅನ್ಯಥಾ ಕರ್ಮ-ಸಂಕರವಾಗಿ ಹೋಗುವುದು. ಒಬ್ಬರ ಕರ್ಮವನ್ನು ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂದೀತು.[೨]

ನಾಸ್ತಿಕ :– ಈಶ್ವರನು ಅಕ್ರಿಯನು. ಏಕೆಂದರೆ, ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಲ್ಲಿ ಕರ್ಮಫಲವನ್ನು ಕೂಡ ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಆದುದರಿಂದ ಹೇಗೆ ನಾವು ಕೇವಲ ಜ್ಞಾನಿಗಳಾಗಿ ಮುಕ್ತರಾದವರನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತೇವೋ, ಹಾಗೆ ನೀವು ಕೂಡ ಅಂಗೀಕರಿಸಿರಿ.

ಆಸ್ತಿಕ:– ಈಶ್ವರನು ಅಕ್ರಿಯನಲ್ಲ; ಸಕ್ರಿಯನು. ಚೇತನನಾಗಿರುವಾಗ ಕರ್ತೃವೇಕಲ್ಲ? ಮತ್ತು ಕರ್ತೃವಾಗಿರುವುದಾದರೆ ಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ಎಂದಿಗೂ ಬೇರೆಯಿರಲಾರನು. ನೀವು ಎಂತಹ ಕೃತ್ರಿಮನೂ, ಕಲ್ಪಿತನೂ ಆದ, ಜೀವನಿಂದ ಆದ ಈಶ್ವರನನ್ನು, ತೀರ್ಥಂಕರನನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತೀರೋ, ಅಂತಹ ಈಶ್ವರನನ್ನು ವಿದ್ವಾಂಸನಾವನೂ ಅಂಗೀಕರಿಸಲಾರನು. ಏಕೆಂದರೆ, ನಿಮಿತ್ತದಿಂದ ಈಶ್ವರನಾಗುವುದಾದರೆ ಅವನು ಅನಿತ್ಯನೂ, ಪರಾಧೀನನೂ ಆಗಿ ಹೋಗುವನು. ಏಕೆಂದರೆ, ಈಶ್ವರನಾಗುವ ಮುನ್ನ ಜೀವನಾಗಿದ್ದನು. ಆಮೇಲೆ ಯಾವುದೋ ನಿಮಿತ್ತದಿಂದ ಈಶ್ವರನಾದನು; ಹಾಗಾದರೆ ಮತ್ತೂ ಜೀವನಾಗಿ ಹೋಗುವನು ಜೀವತ್ವೆಂಬ ತನ್ನ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಬಿಡಲಾರನು. ಏಕೆಂದರೆ, ಅನಾದಿಕಾಲದಿಂದ ಜೀವನಿದ್ದಾನೆ; ಮತ್ತು ಅನಂತ ಕಾಲದವರೆಗೂ ಇರುವನು. ಆದುದರಿಂದ, ಅನಾದಿಯೂ ಸ್ವತಃ ಸಿದ್ಧನೂ ಆದ (ಈ) ಈಶ್ವರನನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವುದು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ. ನೋಡಿರಿ, ಹೇಗೆ ವರ್ತಮಾನದಲ್ಲಿ ಜೀವನು ಪಾಪ-ಪುಣ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೋ, ಸುಖ-ದುಃಖಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾನೋ, ಹಾಗೆ ಈಶ್ವರನು ಎಂದಿಗೂ (ಸುಖ-ದುಃಖ ಭಾಗಿ) ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಶ್ವರನು ಕ್ರಿಯಾವಂತನಾಗಿರದಿದ್ದರೆ, ಈ ಜಗತ್ತನ್ನೆಂತು ನಿರ್ಮಿಸಬಲ್ಲವನಾಗುತ್ತಿದ್ದನು? ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಪ್ರಭಾವದಂತೆ ಅನಾದಿ-ಸಾಂತವೆಂದು ಗ್ರಹಿಸುವಿರಾದರೆ, ಕರ್ಮವು ಸಮವಾಯ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಇರಬಾರದು. ಯಾವುದು ಸಮವಾಯಸಂಬಂಧ* ದಿಂದ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಅದು ಯೋಗಜ(ಸಂಬಂಧ) ವಾಗಿ ಅನಿತ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮುಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನೇ ಅಂಗೀಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲವಾದರೆ, ಆ ಮುಕ್ತ ಜೀವರು ಜ್ಞಾನಯುಕ್ತರಾಗಿರುತ್ತಾರೋ, ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೋ? ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ-ಎನ್ನುತ್ತೀರಾದರೆ, ಆಭ್ಯಂತರಕ್ರಿಯರಾದರು. ಮುಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲಿನಂತೆ ಜಡವಾಗಿರುತ್ತಾರೆಯೇ? ಒಂದೇಕಡೆ ಬಿದ್ದಿರುತ್ತಾರೆಯೇ? ಮತ್ತು ಚಲನವಲನವೇನನ್ನೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಹಾಗಾದರೆ ಮುಕ್ತಿ ಏನಾಯಿತು? ಆದರೆ, ಕತ್ತಲಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಬಂಧನದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದುಹೋದರು, ಅಷ್ಟೇ!

ನಾಸ್ತಿಕ:– ಈಶ್ವರನು ವ್ಯಾಪಕನಲ್ಲ. ವ್ಯಾಪಕನಾಗಿರುವುದಾದರೆ, ಸಕಲ ವಸ್ತುಗಳೂ ಚೇತನವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲವೇಕೆ? ಮತ್ತು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ಕ್ಷತ್ರಿಯ, ವೈಶ್ಯ, ಶೂದ್ರ ಮೊದಲಾದವರ ಸ್ಥಿತಿಗಳು ಉತ್ತಮ ಮಧ್ಯಮ ನಿಕೃಷ್ಟವಾದುವೇಕೆ? ಏಕೆಂದರೆ, ಈಶ್ವರನು ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದೇ ರೀತಿ ವ್ಯಾಪಕನಾಗಿರುತ್ತಾನಾದರೂ, ಕನಿಷ್ಠತ್ವ-ಜ್ಯೇಷ್ಠತ್ವಗಳಿರಬಾರದು.

ಆಸ್ತಿಕ:– ವ್ಯಾಪ್ಯ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪಕ ಒಂದಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ವ್ಯಾಪ್ಯವು ಏಕದೇಶೀಯವೂ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪಕವು ಸರ್ವದೇಶೀಯವೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಆಕಾಶವು ಎಲ್ಲದರಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಭೂಗೋಳವೂ, ಹಾಗೂ ಗಡಿಗೆ-ಬಟ್ಟೆ ಮೊದಲಾದ ಸಮಸ್ತ ವ್ಯಾಪ್ಯ (ವಸ್ತು) ಗಳೂ ಏಕದೇಶೀಯವಾಗಿವೆ. ಹೇಗೆ ಪೃಥಿವೀ ಆಕಾಶ ಒಂದಲ್ಲವೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಈಶ್ವರ ಮತ್ತು ಜಗತ್ತು ಒಂದಲ್ಲ. ಹೇಗೆ ಸಮಸ್ತ ಗಡಿಗೆ-ಅರಿವೆ ಮೊದಲಾದುದರಲ್ಲಿ ಆಕಾಶ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿದೆಯೋ ಮತ್ತು ಗಡಿಗೆ-ಅರಿವೆ ಮೊದಲಾದುವು ಆಕಾಶವಲ್ಲವೋ, ಹಾಗೆ ಚೇತನನಾದ ಪರಮೇಶ್ವರನು ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲವೂ ಚೇತನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೇಗೆ ವಿದ್ವಾಂಸರೂ ಅವಿದ್ವಾಂಸರೂ ಮತ್ತು ಧರ್ಮಾತ್ಮರೂ, ಅಧರ್ಮಾತ್ಮರೂ ಸಮಾನರಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಹಾಗೆ ವಿದ್ಯೆಮೊದಲಾದ ಸದ್ಗುಣಗಳೂ, ಮತ್ತು ಸತ್ಯಭಾಷಣ ಮೊದಲಾದ ಕರ್ಮಗಳೂ, ಸುಶೀಲತೆ ಮೊದಲಾದ ಸ್ವಭಾವಗಳೂ ನ್ಯೂನಾಧಿಕವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ಕ್ಷತ್ರಿಯ, ವೈಶ್ಯ, ಶೂದ್ರ ಮತ್ತು ನಿಷಾದರು ಕೇವಲ ಯೋಗ್ಯತಾ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ದೊಡ್ಡವರು-ಚಿಕ್ಕವು-ಎಂದು ಭಾವಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ, ಅಷ್ಟೇ. ವರ್ಣವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಚತುರ್ಥ ಸಮುಲ್ಲಾಸದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದೇವೆ. ಅಲ್ಲಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ.

---

೧. ಕೊನೆಯಾಗಲೇಬೇಕು ಬಂಧನ-ಎಂದ ಮೇಲೆ, ಯತ್ನ ಮಾಡುವುದು-ಮಾಡದಿರುವುದು ಎರಡೂ ಒಂದೇ!

೨. ಮಹರ್ಷಿಗಳ ತರ್ಕಗಾಂಭೀರ್ಯವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವುದು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟ. ಜೈನರು ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಕ್ರಿಯಾರೂಪವೆನ್ನರು. ಆತ್ಮನಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುವ ಅದಾವುದೋ ಅಣುಗಳಂತಹ (ಕರ್ಮ ಪುದ್ಗಲ) ವೆಂದೂ ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಆ ಕರ್ಮ ಸ್ವತಃ ಜಡ. ಚೇತನನಾದ ಜೀವ ಜಡವಾದ ಕರ್ಮದ ಫಲವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನೇ ಆರಿಸಿಕೊಂಡಾನು. ಫಲ ದಾತೃವಿಲ್ಲ; ಫಲಗ್ರಹೀತೃ ಮಾತ್ರವಿದ್ದಾನೆ. ಗ್ರಹೀತೃ ಕೆಟ್ಟದನ್ನೇಕೆ ಆರಿಸಿಕೊಂಡಾನು?

* ಸಮವಾಯ ಸಂಬಂಧವೆಂದರೆ, ನಿತ್ಯ ಸಂಬಂಧ; ಶಾಶ್ವತಸಂಬಂಧ. ಚೇತನನಾದ ಜೀವ ಮತ್ತು ಚೇತನನಾದ ಈಶ್ವರ-ಇವರಿಗೂ ಕರ್ಮಗಳೊಂದಿಗೆ ಇರುವ ಸಂಬಂಧ ನೈಮಿತ್ತಿಕವಾದ ಸಂಬಂಧವಲ್ಲ; ಕಾರಣಾಂತರದಿಂದ ಕರ್ಮ ಗಂಟುಬಿದ್ದು, ಕಾರಣಾಂತರದಿಂದ ಬಿಟ್ಟೂ ಹೋಯಿತು-ಎಂದು ಚೇತನ ಪದಾರ್ಥ ಹಾಗೂ ಕರ್ಮಗಳ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಲಾಗದು. ಚೈತನ್ಯ ಹಾಗೂ ಕ್ರಿಯೆ ಸರ್ವದಾ ಅನ್ಯೋನ್ಯಾಶ್ರಿತವೇ.

ನಾಸ್ತಿಕ:- ಈಶ್ವರನ ರಚನೆಯಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುವುದಾದರೆ, ಮಾತಾಪಿತೃಗಳ ಕೆಲಸವೇನಿದೆ?

ಆಸ್ತಿಕ:- ಈಶ್ವರನು ಈಶ್ವರೀಯ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಕರ್ತೃವು; ಜೈವೀ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಕರ್ತೃವಲ್ಲ. ಜೀವನ ಕರ್ತವ್ಯಕರ್ಮಗಳು ಯಾವವು ಇವೆಯೋ, ಅವುಗಳನ್ನು ಈಶ್ವರನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಜೀವನೇ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಹೇಗೆ ವೃಕ್ಷಗಳು, ಫಲಗಳು, ಓಷಧಿ, ಅನ್ನ ಮೊದಲಾದುದನ್ನು ಈಶ್ವರನು ಉತ್ಪನ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಾನೋ, ಅದನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿ ಮಾನವರು ಹಿಟ್ಟು ಮಾಡದಿದ್ದರೆ, ಕುಟ್ಟದಿದ್ದರೆ, ರೊಟ್ಟಿ-ಮೊದಲಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ತಿನ್ನದೆಯೂ ಇದ್ದರೆ, ಈಶ್ವರನು ಅವರಿಗೆ ಬದಲು ಈ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಎಂದಾದರೂ ಮಾಡುವನೋ? ಮತ್ತು (ಜೀವರು ಈ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು) ಮಾಡದೇ ಇದ್ದರೆ, ಜೀವರ ಜೀವನವೂ ಕೂಡ ನಡೆಯಲಾರದು. ಆದುದರಿಂದ, ಆದಿ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಜೀವರ ಶರೀರಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಅಚ್ಚನ್ನೂ (ಆಕೃತಿ) ರಚಿಸುವುದು ಈಶ್ವರಾಧೀನ ; ಆಮೇಲೆ ಅವುಗಳಿಂದ ಸಂತಾನೋತ್ಪಾದನ - ಮೊದಲಾದುವನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಜೀವನ ಕರ್ತವ್ಯಕರ್ಮವಾಗಿದೆ.

ನಾಸ್ತಿಕ:- ಪರಮಾತ್ಮನು ಶಾಶ್ವತನೂ, ಅನಾದಿಯೂ, ಚಿದಾನಂದ ಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪನೂ ಆಗಿರುವನಾದರೆ, ಜಗತ್ತಿನ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ದುಃಖದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದನೇಕೆ? ಆನಂದವನ್ನುಳಿದು ದುಃಖವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವಂತಹ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಯಾವ ಸಾಧಾರಣ ಮಾನವನೂ ಕೂಡ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಈಶ್ವರನೇತಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದನು?

ಆಸ್ತಿಕ:- ಪರಮಾತ್ಮನು ಯಾವುದೇ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ದುಃಖದಲ್ಲಿ ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ; ತನ್ನ ಆನಂದವನ್ನು ಬಿಡುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಯಾವನು ಏಕದೇಶೀಯನಾಗಿದ್ದಾನೋ ಅವನು ಮಾತ್ರ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ದುಃಖದಲ್ಲಿ ಬೀಳುವುದು ಶಕ್ಯ; ಸರ್ವದೇಶೀಯನು ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅನಾದಿಯೂ, ಚಿದಾನಂದನೂ, ಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪನೂ ಆದ ಪರಮಾತ್ಮನು ಜಗತ್ತನ್ನು ರಚಿಸುವುದಿಲ್ಲವಾದರೆ, ಬೇರೆ ಯಾವನು ರಚಿಸಬಲ್ಲನು? ಜೀವನಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತನ್ನು ರಚಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಜಡದಲ್ಲಿ ಸ್ವತಃ ರೂಪತಾಳುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಪರಮಾತ್ಮನೇ ಜಗತ್ತನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಸದಾ ಆನಂದದಲ್ಲಿರುತ್ತಾನೆ-ಎಂಬುದು ಸಿದ್ಧವಾಯಿತು. ಹೇಗೆ ಪರಮಾತ್ಮನು ಪರಮಾಣುಗಳಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೋ, ಹಾಗೆ ಮಾತಾಪಿತೃಗಳೆಂಬ ನಿಮಿತ್ತಕಾರಣದಿಂದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯ ಪ್ರಬಂಧ-ನಿಯಮವನ್ನೂ ಅವನೇ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ.

ನಾಸ್ತಿಕ:- ಈಶ್ವರನು ಮುಕ್ತಿರೂಪ ಸುಖವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಜಗತ್ತಿನ ಸೃಜನ, ಧಾರಣ ಹಾಗೂ ಪ್ರಳಯ ಮಾಡುವ ಗೊಂದಲದಲ್ಲಿ ಅದೇಕೆ ಬಿದ್ದನು?

ಆಸ್ತಿಕ:- ಈಶ್ವರನು ಸದಾ ಮುಕ್ತನಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಸಾಧನಗಳಿಂದ ಸಿದ್ಧರಾದ ನಿಮ್ಮ ತೀರ್ಥಂಕರರುಗಳಂತೆ ಏಕದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಬಂಧನಪೂರ್ವಕವಾದ ಮುಕ್ತಿಯಿಂದಯುಕ್ತನಾಗಿಲ್ಲ ಸನಾತನಪರಮಾತ್ಮನು. ಯಾವ ಅನಂತಸ್ವರೂಪ - ಗುಣ - ಕರ್ಮ- ಸ್ವಭಾವಯುಕ್ತನಾದ ಪರಮಾತ್ಮನಿದ್ದಾನೋ, ಅವನು ಈ ಕಿಂಚಿನ್ಮಾತ್ರ ಜಗತ್ತನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತಾ, ಧರಿಸುತ್ತಾ, ಪ್ರಳಯಗೊಳಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಬಂಧನದಲ್ಲಿ ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಬಂಧಮೋಕ್ಷಗಳು ಸಾಪೇಕ್ಷವಾಗಿವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಮುಕ್ತಿಯ ಅಪೇಕ್ಷೆ (ಹೋಲಿಕೆ, ದೃಷ್ಟಿ)ಯಿಂದ ಬಂಧವೂ ಮತ್ತು ಬಂಧದ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತಿಯೂ ಇರುತ್ತವೆ. ಯಾವನು ಎಂದೂ ಬದ್ಧನಾಗಿರಲೇ ಇಲ್ಲವೋ, ಅವನು ಮುಕ್ತನೆಂದು ಹೇಗೆ ಹೇಳಲ್ಪಡಲು ಸಾಧ್ಯ?* ಮತ್ತು ಯಾವ ಏಕದೇಶೀಯರಾದ ಜೀವರಿದ್ದಾರೋ ಅವರೇ ಸದಾ ಬದ್ಧರು ಮತ್ತು ಮುಕ್ತರು ಆಗುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅನಂತನೂ, ಸರ್ವದೇಶೀಯನೂ, ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕನೂ ಆಗಿರುವ ಈಶ್ವರನು ನಿಮ್ಮ ತೀರ್ಥಂಕರರುಗಳಂತೆ ಬಂಧನದ ಅಥವಾ ನೈಮಿತ್ತಿಕ ಮುಕ್ತಿಯ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಎಂದಿಗೂ ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಪರಮಾತ್ಮನು ಯಾವಾಗಲೂ ಮುಕ್ತನೆನಿಸುತ್ತಾನೆ.

ನಾಸ್ತಿಕ:- ಹೇಗೆ ಭಂಗೀಸೇವನದ ಮದವನ್ನು ಮಾನವನು ತಾನೇ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾನೋ, ಹಾಗೆ ಜೀವರು ಕರ್ಮಗಳ ಫಲಗಳನ್ನು ತಾವೇ ಅನುಭವಿಸಬಲ್ಲರು. ಇದರಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರನ ಕಾರ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಆಸ್ತಿಕ:- ಹೇಗೆ ರಾಜನು ಇಲ್ಲದೆ ದರೋಡೆಕೋರರು, ವ್ಯಭಿಚಾರಿಗಳು, ಕಳ್ಳರು ಮೊದಲಾದ ದುಷ್ಟಮಾನವರು ಸ್ವತಃ ಗಲ್ಲಿಗೇರುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಅಥವಾ ಕಾರಾಗೃಹಕ್ಕೆ ತೆರಳುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಹೋಗಲು ಬಯಸುವುದೂ ಇಲ್ಲವೋ, ಆದರೆ ಹೇಗೆ ರಾಜನು ರಾಜ್ಯದ ನ್ಯಾಯವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಬಲವಂತದಿಂದ ಹಿಡಿಸಿ ಯಥೋಚಿತವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷೆವಿಧಿಸುತ್ತಾನೋ, ಅದೇ ರೀತಿ ಜೀವರಿಗೂ ಕೂಡ ಈಶ್ವರನು, ತನ್ನ ನ್ಯಾಯವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ, ಅವರವರ ಕರ್ಮಾನುಸಾರ ಯಥಾಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಯಾವ ಜೀವನೂ ಕೂಡ ತನ್ನ ದುಷ್ಟಕರ್ಮಗಳ ಫಲವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲು ಇಚ್ಛಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಪರಮಾತ್ಮನು ನ್ಯಾಯಾಧೀಶನಾಗಿರಬೇಕು.

---

* ಶುದ್ಧ ದಾರ್ಶನಿಕತಥ್ಯವಿದೇ ಆದರೂ, ಬದ್ಧ ಜೀವರನ್ನು ದೃಕ್ಪಥದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು 'ನಿತ್ಯಮುಕ್ತ'ನೆಂದು ಔಪಚಾರಿಕವಾಗಿ ಹೇಳುವುದುಂಟು.

ನಾಸ್ತಿಕ:- ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಈಶ್ವರನಿಲ್ಲ; ಆದರೆ, ಎಷ್ಟು ಜನ ಮುಕ್ತಜೀವರಿದ್ದಾರೋ, ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಈಶ್ವರರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಆಸ್ತಿಕ:- ಈ ಕಥನ ಸರ್ವಥಾ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಮೊದಲು ಬದ್ಧನಾಗಿದ್ದು ಮುಕ್ತನಾಗಿದ್ದರೆ, ಪುನಃ ಬಂಧನದಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಬೀಳುವನು. ಏಕೆಂದರೆ, ಅವರು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಸದಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಮುಕ್ತರಾಗಿರುವವರಲ್ಲ. ಹೇಗೆ ನಿಮ್ಮ ಇಪ್ಪತ್ತು ನಾಲ್ಕು ಜನ ತೀರ್ಥಂಕರರು ಮೊದಲು ಬದ್ಧರಾಗಿದ್ದು, ಆಮೇಲೆ ಮುಕ್ತರಾದರೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಮತ್ತೆ ಕೂಡ ಬಂಧನದಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಬೀಳುವರು. ಮತ್ತು ಬಹುಜನ ಈಶ್ವರರು ಇರುವರಾದರೆ, ಹೇಗೆ ಜೀವರು ಅನೇಕರಿರುವುದರಿಂದ ಕಾದಾಡುತ್ತಾ-ಕಿತ್ತಾಡುತ್ತಾ ಅಲೆದಾಡುತ್ತಾರೋ, ಹಾಗೆ ಈಶ್ವರರೂ ಕೂಡ ಕಾದಾಡುತ್ತಾ-ಕಿತ್ತಾಡುತ್ತಾ ಮೆರೆಯುವರು.

ನಾಸ್ತಿಕ:- ಓ ಮೂಢ! ಜಗತ್ತಿನ ಕರ್ತೃ ಯಾವನೂ ಇಲ್ಲ; ಆದರೆ, ಜಗತ್ತು ಸ್ವತಃ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ.

ಆಸ್ತಿಕ :- ಇದು ಜೈನರ ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಅಪಸಿದ್ಧಾಂತ? ಅಲ್ಲ, ಕರ್ತೃವಿಲ್ಲದೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಕರ್ಮ, ಕರ್ಮವಿಲ್ಲದೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಕಾರ್ಯ ಆಗುತ್ತಿರುವುದು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆಯೇ? ಗೋಧಿಯ ಗದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವತಃ ಸಿದ್ಧವಾದ ಹಿಟ್ಟು ಉದ್ಭವಿಸಿ, ತಾನೇ ರೊಟ್ಟಿಯಾಗಿ, ತಾನೇ ಜೈನರ ಉದರದೊಳಕ್ಕೆ ಸೇರಿಹೋಗುವುದು-ಎಂಬಂತಹ ಮಾತು ಇದು. ಹತ್ತಿ, ನೂಲು, ಬಟ್ಟೆ, ಅಂಗವಸ್ತ್ರ, ದುಪಟಿ, ಪಂಚೆ, ಪೇಟ ಮೊದಲಾದವು ತಾವೇ ಸ್ವತಃ ಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಎಂದಿಗೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗೆ ಇರುವಾಗ, ಸ್ವತಃ ಯಾವುದೂ ಉದ್ಭವಿಸದಿರುವಾಗ, ಕರ್ತೃವಾದ ಈಶ್ವರನಿಲ್ಲದೆ ಈ ವಿವಿಧ ಜಗತ್ತು ಹಾಗೂ ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರದ ರಚನಾ ವಿಶೇಷಗಳು ಆಗಬಲ್ಲುವಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಹಠಧರ್ಮದಿಂದ ಸ್ವತಃ ಸಿದ್ಧವಾದ ಜಗತ್ತನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವಿರಾದರೆ, ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಸ್ವತಃ ಸಿದ್ಧವಾದ ವಸ್ತುಗಳು-ಮೊದಲಾದುವು ಕರ್ತೃವಿಲ್ಲದೆ ಆಗುವುದನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ತೋರಿಸಿರಿ. ಈ ರೀತಿ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಲು ಆಗದಿರುವಾಗ, ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಮಾಣ ಶೂನ್ಯವಾದ ಕಥನವನ್ನು ಯಾವ ಬುದ್ಧಿವಂತನು ತಾನೇ ಅಂಗೀಕರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ?

ನಾಸ್ತಿಕ:- ಈಶ್ವರನು ವಿರಕ್ತನೋ ಅಥವಾ ಮೋಹಿತನೋ? ವಿರಕ್ತನಾಗಿರುವುದಾದರೆ ಜಗತ್ತಿನ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದನೇಕೆ? ಮೋಹಿತನಾಗಿರುವುದಾದರೆ, ಜಗತ್ತನ್ನು ರಚಿಸಲು ಸಮರ್ಥನಾಗಲಾರನು.

ಆಸ್ತಿಕ:- ಪರಮೇಶ್ವರನಲ್ಲಿ ವೈರಾಗ್ಯ ಅಥವಾ ಮೋಹ ಎಂದಿಗೂ ಉದಯಿಸಲಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ, ಯಾವನು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕನೋ, ಅವನು ಬಿಡುವುದಾವುದನ್ನು ಮತ್ತು ಗ್ರಹಿಸುವುದಾವುದನ್ನು? ಈಶ್ವರನಿಗಿಂತ ಉತ್ತಮವಾದ, ಅಥವಾ ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗದಿರುವ ಯಾವ ಪದಾರ್ಥವೂ ಇಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಯಾವುದರಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಅವನಿಗೆ ಮೋಹವೂ ಕೂಡ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ವೈರಾಗ್ಯದ ಮತ್ತು ಮೋಹದ ಉದ್ಭವ ಜೀವನಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತದೆ; ಈಶ್ವರನಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ.

ನಾಸ್ತಿಕ:- ಈಶ್ವರನನ್ನು ಜಗತ್ತಿನ ಕರ್ತೃವೆಂದೂ, ಮತ್ತು ಜೀವರ ಕರ್ಮಗಳ ಫಲಗಳ ದಾತೃವೆಂದೂ ಅಂಗೀಕರಿಸುವಿರಾದರೆ, ಈಶ್ವರನು ಪ್ರಾಪಂಚಿಕವಾಗಿ ದುಃಖಿಯಾಗಿ ಹೋಗುವನು.

ಆಸ್ತಿಕ:- ಒಳ್ಳಿತು; ಅನೇಕ ಬಗೆಯ ಕರ್ಮಗಳ ಕರ್ತೃವೂ, ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಫಲಗಳ ದಾತೃವೂ, ಧಾರ್ಮಿಕನೂ, ನ್ಯಾಯಾಧೀಶನೂ ಆದ ವಿದ್ವಾಂಸನೂ ಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ; ಪ್ರಾಪಂಚಿಕನೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಂದ ಮೇಲೆ, ಅನಂತಸಾಮರ್ಥ್ಯಯುಕ್ತನಾದ ಪರಮೇಶ್ವರನು ಪ್ರಾಪಂಚಿಕನೂ ಮತ್ತು ದುಃಖಿಯೂ ಹೇಗೆ ತಾನೇ ಆಗುವನು? ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ, ನಿಮ್ಮ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ತೀರ್ಥಂಕರರ ಹಾಗೆ ಪರಮೇಶ್ವರನೂ ಕೂಡ ಇದ್ದಾನೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತೀರಿ. ಅದು ನಿಮ್ಮ ಅವಿದ್ಯೆಯ ಲೀಲೆಯಾಗಿದೆ. ಅವಿದ್ಯೆ ಮೊದಲಾದ ದೋಷಗಳಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಬಯಸುವಿರಾದರೆ, ವೇದಗಳೇ ಮೊದಲಾದ ಸತ್ಯಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಆಶ್ರಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಭ್ರಮದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡು ಮುಗ್ಗರಿಸುತ್ತೀರಿ ಏಕೆ?

ಈಗ ಜೈನರು ಜಗತ್ತನ್ನು ಹೇಗೆ ತಿಳಿದಿರುತ್ತಾರೋ, ಹಾಗೆ, ಇವರುಗಳ ಸೂತ್ರಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ತೋರಿಸುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ಮೂಲದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಆ ಮೇಲೆ ಸತ್ಯಾಸತ್ಯಗಳ ಸಮೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮಾಡಿತೋರಿಸುತ್ತೇವೆ:-

ಮೂಲ:- ಸಾಮಿ ಅಣಾಇ ಅಣಂತೇ ಚ ನೂಗಇ ಸಂಸಾರಘೋರ ಕಾಂತರೇ ।

ಮೋಹಾಇ ಕಮ್ಮ ಗುರು ಠಿಇ ವಿವಾರ್ಗವಸನುಮಮುಇ ಜೀವರೋ ॥

(ಪ್ರಕರಣ ರತ್ನಾಕರ:- ಭಾಗ-೨ ಷಷ್ಟೀಶತಕ:-೬೦.೨)

ಇದು ರತ್ನಸಾರಭಾಗವೆಂಬ ಗ್ರಂಥದ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಪ್ರಕಾಶ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿರುವ ಗೌತಮ ಮತ್ತು ಮಹಾವೀರರ ಸಂವಾದವಾಗಿದೆ.

ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ಇದರ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಅರ್ಥವೇನೆಂದರೆ - ಈ ಜಗತ್ತು ಅನಾದಿ-ಅನಂತವಾಗಿದೆ. ಎಂದಿಗೂ ಇದರ

ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ವಿನಾಶವೂ ಕೂಡ ಎಂದೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂದರೆ, ಜಗತ್ತು ಯಾವನ ರಚನೆಯೂ ಅಲ್ಲ. ಅದೇ ಆಸ್ತಿಕನಾಸ್ತಿಕ ಸಂವಾದದಲ್ಲಿ-"ಓ ಮೂಢ! ಜಗತ್ತಿನ ಕರ್ತೃವಾವನೂ ಇಲ್ಲ; ಅದೆಂದಿಗೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ; ಮತ್ತು ಎಂದಿಗೂ ನಾಶವಾಗುವುದೂ ಇಲ್ಲ"-ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ.

ಸಮೀಕ್ಷಕ :– ಯಾವುದು ಸಂಯೋಗದಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುತ್ತದೋ, ಅದು ಎಂದಿಗೂ ಅನಾದಿ- ಅನಂತವಾಗಲಾರದು. ಮತ್ತು ಕರ್ಮವು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮತ್ತು ವಿನಾಶವಿಲ್ಲದೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಪದಾರ್ಥಗಳು ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುತ್ತವೋ, ಅವೆಲ್ಲವೂ ಸಂಯೋಗದಿಂದ ಉದಿಸುವಂತಹವೂ, ಉತ್ಪತ್ತಿ - ವಿನಾಶಯುಕ್ತವೂ ಆಗಿಯೇ ನೋಡಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಮತ್ತೆ, ಜಗತ್ತು ಉತ್ಪನ್ನವಾದುದೂ ಮತ್ತು ವಿನಾಶಯುಕ್ತವಾದುದೂ ಏಕಲ್ಲ? ಆದುದರಿಂದ, ನಿಮ್ಮ ತೀರ್ಥಂಕರರುಗಳಿಗೆ ಸಮ್ಯಜ್ಞಾನವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಸಮ್ಯಕ್ ಜ್ಞಾನವಿದ್ದಿದ್ದರೆ, ಇಂತಹ ಅಸಂಭವವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನೇಕೆ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು? ನಿಮ್ಮ ಗುರುಗಳು ಹೇಗೆ ಇದ್ದಾರೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಶಿಷ್ಯರಾದ ನೀವೂ ಕೂಡ ಇದ್ದೀರಿ. ನಿಮ್ಮ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಲಿಸುವವನಿಗೆ ಪದಾರ್ಥಜ್ಞಾನವೆಂದಿಗೂ ಉಂಟಾಗಲಾರದು. ಆಯಿತಲ್ಲ! ಯಾವ ಸಂಯುಕ್ತ ಪದಾರ್ಥ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದೆಯೋ, ಅದರ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ವಿನಾಶವನ್ನು ಹೇಗೆ ಅಂಗೀಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲ? ಎಂದರೆ, ಇವರ ಆಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಅಥವಾ ಜೈನರಿಗೆ ಭೂಗೋಳ ಖಗೋಳ ವಿದ್ಯೆಯೂ ಕೂಡ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ; ಮತ್ತು ಈಗಲೂ ಆ ವಿದ್ಯೆ ಇವರಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಅನ್ಯಥಾ, ಕೆಳಗೆ ಬರೆದಿರುವಂತಹ ಅಸಂಭವವಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತಿದ್ದರೆಂತು? ಮತ್ತು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೆಂತು? ನೋಡಿರಿ! ಈ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಪೃಥಿವೀಕಾಯ ಜೀವರನ್ನೂ, ಎಂದರೆ ಪೃಥಿವಿಯನ್ನೇ ಶರೀರವಾಗಿ ಹೊಂದಿರುವ ಜೀವರನ್ನೂ ಮತ್ತು ಜಲಕಾಯರಾದ ಹಾಗೂ ಇನ್ನಿತರ ಕಾಯರಾದ ಜೀವರನ್ನೂ ಕೂಡ ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ಯಾವನೂ ಒಪ್ಪಲಾರನು. ಮತ್ತೂ ನೋಡಿರಿ ಇವರ ಮಿಥ್ಯಾಕಥನಗಳನ್ನು. ಯಾವ ತೀರ್ಥಂಕರರನ್ನು ಜೈನರುಗಳು ಸಮ್ಯಕ್ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಮತ್ತು ಪರಮೇಶ್ವರರು-ಎಂದು ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತಾರೋ, ಅವರ ಮಿಥ್ಯಾಕಥನಗಳ ಮಾದರಿಗಳು ಇವಾಗಿವೆ:-

"ರತ್ನಸಾರಭಾಗ"ದ ೧೪೫ನೆಯ ಪುಟ. ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಜೈನರು ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಇದು ಇಸವೀ ಸನ್ ೧೮೭೮ರ ಏಪ್ರಿಲ್ ೨೮ನೆಯ ದಿನಾಂಕದಂದು ಬನಾರಸದ "ಜೈನ ಪ್ರಭಾಕರ ಮುದ್ರಣಾಲಯ"ದಲ್ಲಿ ನಾನಕಚಂದ್ ಜತಿಯು ಮುದ್ರಣ ಮಾಡಿಸಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ, ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಪುಟದಲ್ಲಿ ಕಾಲದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ:- ಎಂದರೆ, ಸಮಯದ ಹೆಸರು ಸೂಕ್ಷ್ಮಕಾಲವೆಂದಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಅಸಂಖ್ಯಾತವಾದ ಸಮಯಗಳನ್ನು 'ಆವಲೀ' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಕೋಟಿ ಅರವತ್ತೇಳು ಲಕ್ಷ ಎಪ್ಪತ್ತು ಸಾವಿರದ ಇನ್ನೂರಾರು ಆವಲಿಗಳಿಂದ ಒಂದು ಮುಹೂರ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಮೂವತ್ತು ಮುಹೂರ್ತಗಳಿಗೆ ಒಂದು ದಿವಸ; ಅಂತಹ ಹದಿನೈದು ದಿವಸಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಪಕ್ಷ; ಅಂತಹ ಎರಡು ಪಕ್ಷಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಮಾಸ; ಅಂತಹ ಹನ್ನೆರಡು ಮಾಸಗಳಿಗೆ ಒಂದು ವರ್ಷ. ಅಂತಹ ಎಪ್ಪತ್ತು ಲಕ್ಷ ಕೋಟಿ, ಐವತ್ತಾರು ಸಾವಿರ ಕೋಟಿ ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ಒಂದು 'ಪೂರ್ವ'ವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಪೂರ್ವಗಳನ್ನು ಒಂದು ಪಲ್ಯೋಪಮ ಕಾಲವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. 'ಅಸಂಖ್ಯಾತ'ವೆಂದರೆ-ನಾಲ್ಕು ಕೋಶ (ಸುಮಾರು ಎಂಟು ಮೈಲಿ) ಚದರವೂ, ಅಷ್ಟೇ ಆಳವೂ ಆದ ಬಾವಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು, ಅದನ್ನು 'ಜಗುಲಿಯಾ ಮನುಷ್ಯನ' ಶರೀರದ, ಕೆಳಗೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರುವ ಕೂದಲುಗಳ ತುಂಡುಗಳಿಂದ ತುಂಬಿಸಬೇಕು. ಎಂದರೆ, ಜಗುಲಿಯಾ ಮನುಷ್ಯನ ಕೂದಲುಗಳು ಆಧುನಿಕ ಮಾನವನ ಕೂದಲುಗಳಿಗಿಂತ ೪೦೯೬ ಭಾಗದಷ್ಟು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿರುತ್ತೆ. ಜಗುಲಿಯಾ ಮನುಷ್ಯನ ೪೦೯೬ ಕೂದಲುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿದರೆ ಆಧುನಿಕ ಮಾನವನ ಒಂದು ಕೂದಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಜಗುಲಿಯಾಮನುಷ್ಯನ ಒಂದು ಕೂದಲಿನ ಒಂದು ಅಂಗುಲ ಭಾಗವನ್ನು ಏಳುಸಾರಿ ಎಂಟು-ಎಂಟು ಚೂರುಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ೨೦,೯೭,೧೫೨ ತುಣುಕುಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಇಂತಹ ತುಣುಕುಗಳಿಂದ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಸುಮಾರು ಎಂಟು ಘನ ಮೈಲುಗಳಷ್ಟಿರುವ ಬಾವಿಯನ್ನು ತುಂಬಿಸಬೇಕು. ಅದರೊಳಗಿನಿಂದ ನೂರು-ನೂರು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಒಂದೊಂದು ತುಣುಕು ತೆಗೆಯುತ್ತಾ ಹೋಗಬೇಕು. ಯಾವಾಗ ಎಲ್ಲ ತುಣುಕಗಳೂ ಹೊರಕ್ಕೆ ಬಂದುಬಿಡುತ್ತವೋ ಮತ್ತು ಬಾವಿಖಾಲಿಯಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೋ, ಆಗಲೂ ಅದು ಸಂಖ್ಯಾತಕಾಲವೇ. ಮತ್ತು ಯಾವಾಗ ಅವುಗಳಲ್ಲಿನ ಒಂದೊಂದು ತುಣಕನ್ನೂ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ತುಣುಕಗಳನ್ನಾಗಿಮಾಡಿ, ಆ ತುಣುಕುಗಳಿಂದ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಸಾರ್ವಭೌಮನ ಸೇನೆಯು ಹಾದುಹೋದರೂ ಕುಸಿಯದ ಹಾಗೆ, ಆ ಬಾವಿಯನ್ನು ಅದುಮಿ-ಅದುಮಿ ತುಂಬಿಸಬೇಕು. ಆ ತುಣುಕುಗಳನ್ನು ನೂರುವರ್ಷಕ್ಕೆ ಒಂದರಂತೆ ತೆಗೆಯಬೇಕು. ಯಾವಾಗ ಆ ಬಾವಿ ರಿಕ್ತವಾಗಿ ಹೋಗುವುದೋ, ಆಗ ಅಸಂಖ್ಯಾತಪೂರ್ವವಾಗುವುದು. ಆಗ ಒಂದೊಂದು ಪಲ್ಯೋಪಮಕಾಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಪಲ್ಯೋಪಮ ಕಾಲವನ್ನು ಬಾವಿಯ ದೃಷ್ಟಾಂತದಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಯಾವಾಗ ಹತ್ತು ಕೋಟ್ಯಾನುಕೋಟಿ ಪಲ್ಯೋಪಮ ಕಾಲಗಳು ತೀರುವುವೋ ಆಗ ಒಂದು ಸಾಗರೋಪಮಕಾಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವಾಗ ಹತ್ತು ಕೋಟ್ಯಾನುಕೋಟಿ ಸಾಗರೋಪಮ ಕಾಲಗಳು ಮುಗಿಯುವುವೋ, ಆಗ ಒಂದು "ಉತ್ಸರ್ಪಿಣೀ" ಕಾಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಯಾವಾಗ ಒಂದು ಉತ್ಸರ್ಪಿಣೀ ಮತ್ತು ಒಂದು "ಅವಸರ್ಪಿಣೀ" ಕಾಲ ಮುಗಿಯುವುದೋ ಆಗ ಒಂದು 'ಕಾಲಚಕ್ರ'ವಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವಾಗ ಅನಂತ ಕಾಲ ಚಕ್ರಗಳು ಉರುಳಿಹೋಗುವುವೋ, ಆಗ ಒಂದು 'ಪುದ್ಗಲಪರಾವೃತ್ತ'ವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಅನಂತಕಾಲವೆಂದು ಯಾವುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ? ಸಿದ್ಧಾಂತ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಒಂಬತ್ತು ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳಿಂದ ಕಾಲದ ಯಾವ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಗಣಿಸಿದ್ದಾರೋ, ಅದರ ನಂತರ 'ಅನಂತಕಾಲ'ವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಅನಂತ

ಪುದ್ಗಲಪರಾವೃತ್ತ ಕಾಲಗಳು ಜೀವನಿಗೆ ಆವಾಗಮನಮಾಡುತ್ತಾ ಕಳೆದಿವೆ. ಈ ಮೊದಲಾಗಿವೆ".

ಗಣಿತವಿದ್ಯಾಭಿಜ್ಞರಾದ ಸೋದರ ಜನರೇ! ಕೇಳಿರಿ. ಜೈನರ ಗ್ರಂಥಗಳ ಕಾಲಗಣನೆಯನ್ನು ಮಾಡಬಲ್ಲಿರೋ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೋ? ಮತ್ತು ನೀವು ಇದನ್ನು ಸತ್ಯವೆಂದೂ ಕೂಡ ಒಪ್ಪಬಲ್ಲಿರೋ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೋ? ನೋಡಿರಿ! ಈ ತೀರ್ಥಂಕರರುಗಳು ಇಂತಹ ಗಣಿತ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿತಿದ್ದರು! ಇವರ ಮತದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಗುರುಗಳು ಮತ್ತು ಶಿಷ್ಯರು ಇದ್ದಾರೆ; ಅವರ ಅವಿದ್ಯೆಗೆ ಯಾವದೇ ಇತಿಮಿತಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಕೇಳಿರಿ ಇವರ ಅಂಧಲೀಲೆಯನ್ನು. ರತ್ನಸಾರಭಾಗದ ೧೩೩ರ ಪುಟದಿಂದ ಹಿಡಿದು ಏನೇನೋ ನಿರರ್ಥಕವಾದ ಮಾತುಗಳಿವೆ. ಎಂದರೆ ಜೈನರ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳಿವೆ; ಅಂದರೆ ಋಷಭದೇವನಿಂದಾರಂಭಿಸಿ ಮಹಾವೀರನವರೆಗೆ ಯಾವ ೨೪ ಮಂದಿ ಇವರ ತೀರ್ಥಂಕರರಾಗಿದ್ದಾರೋ, ಅವರುಗಳ ವಚನಗಳ ಸಾರಸಂಗ್ರಹವಿದೆ-ಎಂದು ರತ್ನಸಾರಭಾಗದ ೧೪೮ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಪೃಥಿವೀಕಾಯ ಜೀವರನ್ನು, ಮಣ್ಣು ಕಲ್ಲು ಮೊದಲಾದ ಪೃಥಿವಿಯ ಭೇದಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಜೀವರ ಶರೀರದ ಪರಿಮಾಣ ಒಂದು ಅಂಗುಲದ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಭಾಗವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು; ಅಂದರೆ ಅತ್ಯಂತ ಸೂಕ್ಷ್ಮರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಆಯಸ್ಸಿನ ಅವಧಿ, ಎಂದರೆ ಅವರು ಅಧಿಕಕ್ಕಿಂತ ಅಧಿಕ ೨೨ ಸಾವಿರ ವರ್ಷಪರ್ಯಂತ ಜೀವಿಸುತ್ತಾರೆ. (ರತ್ನ-ಪ್ರ-೧೪೯) ವನಸ್ಪತಿಯ ಒಂದು ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಅನಂತ ಜೀವರಿರುತ್ತಾರೆ. ಯಾವುವು ಕಂದ-ಮೂಲಪ್ರಧಾನವಾಗಿರುತ್ತವೋ ಅವು ಸಾಧಾರಣ ವನಸ್ಪತಿಗಳೆನಿಸುತ್ತವೆ. ಮತ್ತು ಅನಂತಕಾಯ ಪ್ರಧಾನವಾದುವು ಯಾವುವು ಇವೆಯೋ, ಅವುಗಳನ್ನು ಸಾಧಾರಣ ವನಸ್ಪತಿಯ ಜೀವರುಗಳೆನ್ನಬೇಕು. ಅವುಗಳ ಆಯಸ್ಸು ಅನಂತಮುಹೂರ್ತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಇಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವೋಕ್ತವಾದ ಇವರುಗಳ ಮುಹೂರ್ತವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಬೇಕು. ಮತ್ತು ಒಂದು ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಏಕೇಂದ್ರಿಯ ಎಂದರೆ ಕೇವಲ ಸ್ಪರ್ಶೇಂದ್ರಿಯವು ಇವುಗಳಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಜೀವನಿರುತ್ತಾನೆ. ಅದನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ವನಸ್ಪತಿಯೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಅವನ ದೇಹದ ಅಳತೆ ಒಂದು ಸಾವಿರಯೋಜನಗಳು. ಎಂದರೆ, ಪೌರಾಣಿಕರ ಯೋಜನ ನಾಲ್ಕು ಕೋಶಗಳು; ಆದರೆ ಜೈನರ ಯೋಜನ ೧೦,೦೦೦ ಕೋಶಗಳಷ್ಟು ಇರುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ೪,೦೦೦ ಕೋಶಗಳ ಶರೀರವಿರುತ್ತದೆ . ಅದರ ಆಯಸ್ಸು ಅಧಿಕಾಧಿಕವೆಂದರೆ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳಷ್ಟು ಆಗಿರುತ್ತದೆ.

ಈಗ ಎರಡು ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಜೀವರ ವಿಷಯ. ಎಂದರೆ-ಅವುಗಳ ಶರೀರ ಮತ್ತು ಒಂದು ಮುಖ; ಶಂಖ, ಕವಡೆ ಮತ್ತು ಹೇನು - ಮೊದಲಾದುವು ಇಂತಹವಾಗಿ ಇರುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳ ದೇಹದ ಅಳತೆ ಅಧಿಕಾಧಿಕವೆಂದರೆ ೪೮ ಕೋಶಗಳ ಸ್ಥೂಲ ಶರೀರವಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಆಯಸ್ಸು ಅತ್ಯಂತ ಹೆಚ್ಚೆಂದರೆ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಗಳಷ್ಟಾಗಿರುತ್ತದೆ (ರತ್ನ-ಪುಟ-೧೫೦)

ಇಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮುಗ್ಗರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಶರೀರದ ಆಯಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬರೆಯಬೇಕಾಗಿದ್ದಿತು. ಮತ್ತು ೪೮ ಕೋಶಗಳ ಸ್ಥೂಲವಾದ ಹೇನು ಜೈನರ ತಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೀಳುತ್ತಿರಬಹುದು. ಮತ್ತು ಅವರು ನೋಡಿಯೂ ಇರಬಹುದು! ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಹೇನನ್ನು ನೋಡಲು ಬೇರೆಯವನಿಗೆ ಇಂತಹ ಭಾಗ್ಯವಾದರೂ ಎಲ್ಲಿದೆ?

ಮತ್ತೂ ನೋಡಿರಿ ಇವರ ಗೊತ್ತು-ಗುರಿಯಿಲ್ಲದ ಮಾತನ್ನು. ಇವರ ಚೇಳುಗಳು, ತಿಗಣೆಗಳು, ಚಿಗಟಗಳು ಮತ್ತು ನೊಣಗಳು ಒಂದು ಯೋಜನದಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಶರೀರದಿಂದ ಯುಕ್ತವಾಗಿವೆ! ಇವುಗಳ ಆಯಸ್ಸು ಅತ್ಯಂತ ಅಧಿಕವೆಂದರೆ ಆರು ತಿಂಗಳಷ್ಟು ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ನೋಡಿರಿ, ಸೋದರರೇ! ನಾಲ್ಕು-ನಾಲ್ಕು ಕೋಶದ ಚೇಳನ್ನು ಬೇರೆ ಯಾವನೂ ನೋಡಿರಲಾರನು. ಎಂಟು ಮೈಲಿಗಳವರೆಗಿನ ಶರೀರಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಚೇಳುಗಳು ಮತ್ತು ನೊಣಗಳೂ ಕೂಡ ಜೈನರ ಮತದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಚೇಳುಗಳು ಮತ್ತು ನೊಣಗಳು ಅವರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಇರಬಹುದು. ಮತ್ತು ಅವರೇ ನೋಡಿರಬಹುದು. ಬೇರೆ ಯಾವನೂ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನೋಡಿರಲಾರನು. ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ಇಂತಹ ಚೇಳುಗಳು ಯಾವನಾದರೂ ಜೈನನನ್ನು ಕುಟುಕಿದರೆ, ಅವನ ಗತಿ ಏನಾಗುತ್ತಿರಬಹುದು?

ಜಲಚರಗಳಾದ ಮೀನು ಮೊದಲಾದುವುಗಳ ಶರೀರದ ಅಳತೆ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಯೋಜನ; ಎಂದರೆ - ೧೦,೦೦೦ ಕೋಶಕ್ಕೆ ಒಂದು ಯೋಜನವೆಂದು ಗಣಿಸಿದರೆ, ಒಂದು ಕೋಟಿ ಕೋಶದ ಶರೀರವಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಒಂದು ಕೋಟಿ 'ಪೂರ್ವವರ್ಷ'ಗಳ ಆಯಸ್ಸಿರುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಸ್ಥೂಲವಾದ ಜಲಚರವನ್ನು ಜೈನರ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾವನೂ ನೋಡಿರಲಾರನು. ಮತ್ತು ಚತುಷ್ಪಾದವಾದ ಆನೆ ಮೊದಲಾದುದರ ದೇಹದ ಅಳತೆ ಎರಡು ಕೋಶದಿಂದ ಒಂಬತ್ತು ಕೋಶಗಳವರೆಗೆ ಮತ್ತು ಆಯಸ್ಸು ಎಂಬತ್ತನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳು-ಈ ಮೊದಲಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಶರೀರಗಳ ಜೀವರನ್ನೂ ಕೂಡ ಜೈನರೇ ನೋಡಿರಬಹುದು ಮತ್ತು ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತೆ ಯಾವ ಬುದ್ಧಿಶಾಲಿಯೂ ಒಪ್ಪಲಾರನು. (ರತ್ನ- ಪುಟ-೧೫೧) ಜಲಚರಗಳಲ್ಲಿ ಗರ್ಭದಿಂದ ಹುಟ್ಟುವ ಜೀವರ ದೇಹಗಳ ಅಳತೆ ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದುದು ಒಂದು ಸಾವಿರ ಯೋಜನ, ಎಂದರೆ-ಒಂದು ಕೋಟಿ ಕೋಶಗಳಷ್ಟು ಮತ್ತು ಆಯಸ್ಸು ಒಂದು ಕೋಟಿ "ಪೂರ್ವವರ್ಷ"ಗಳಷ್ಟು ಆಗಿರುತ್ತದೆ.

ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಶರೀರಗಳ ಮತ್ತು ಆಯಸ್ಸಿನ ಜೀವರನ್ನೂ ಕೂಡ ಕೇವಲ ಇವರ ಆಚಾರ್ಯರುಗಳೇ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ನೋಡಿರಬಹುದು. ಯಾವುದು ಎಂದಿಗೂ ಸಂಭವವೇ ಆಗಲಾರದೋ, ಅಂತಹ ಮಹಾಮಿಥ್ಯೆಯ ಮಾತಲ್ಲವೇ ಇದು?

ಈಗ ಕೇಳಿರಿ ಭೂಮಿಯ ಪರಿಮಾಣವನ್ನು.-(ರತ್ನಸಾರಭಾಗ:- ಪೃ. ೧೫೨) ಈ ಸೊಟ್ಟು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ದ್ವೀಪಗಳೂ, ಮತ್ತು ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಸಮುದ್ರಗಳೂ ಇವೆ. ಈ ಅಸಂಖ್ಯಾತದ ಪ್ರಮಾಣವು, ಅಂದರೆ, ಎರಡೂವರೆ ಸಾಗರೋಪಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಸಮಯವಾಗುವುದೋ, ಅಷ್ಟು ದ್ವೀಪಗಳೂ, ಮತ್ತು ಸಮುದ್ರಗಳೂ ಇವೆ-ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಈಗ ಈ ಪೃಥಿವಿಯಲ್ಲಿ ಜಂಬೂದ್ವೀಪವು ಮೊದಲದು; ಎಲ್ಲ ದ್ವೀಪಗಳ ನಡುವೆಯಿದೆ. ಇದರ ವಿಸ್ತಾರ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಯೋಜನ, ಎಂದರೆ, ಒಂದು ಅರ್ವ ಕೋಶವಾಗಿದೆ, ಮತ್ತು ಇದರ ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಯೂ ಲವಣ ಸಮುದ್ರವಿದೆ. ಆದರ ಪ್ರಮಾಣ ಎರಡು ಲಕ್ಷ ಯೋಜನ ಕೋಶ; ಎಂದರೆ ಎರಡು ಅರ್ವಕೋಶದಷ್ಟಿವೆ. ಈ ಜಂಬೂದ್ವೀಪದ ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಯೂ "ಘಾತಕೀ ಖಂಡ"-ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಯಾವ ದ್ವೀಪವಿದೆಯೋ, ಅದರ ವಿಸ್ತಾರ ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ಯೋಜನ, ಎಂದರೆ ನಾಲ್ಕು ಅರ್ವಕೋಶದಷ್ಟಿದೆ. ಮತ್ತು ಅದರ ಹಿಂದೆ 'ಕಾಲೋವಧಿ' ಸಮುದ್ರವಿದೆ. ಅದರ ವಿಸ್ತಾರ ಎಂಟು ಲಕ್ಷ, ಎಂದರೆ ಎಂಟು ಅರ್ವಕೋಶಗಳಷ್ಟಿದೆ. ಅದರ ಹಿಂದೆ "ಪುಷ್ಕರಾವರ್ತ" ದ್ವೀಪವಿದೆ. ಅದರ ವಿಸ್ತಾರ ೧೬ ಕೋಶದಷ್ಟಿದೆ. ಆ ದ್ವೀಪದ ಒಳಭಾಗ ಉಚ್ಚ-ನೀಚವಾಗಿದೆ. ಆ ದ್ವೀಪದ ಅರ್ಧ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರು ವಾಸಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ದ್ವೀಪಗಳೂ-ಸಮುದ್ರಗಳೂ ಇವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ತಿರ್ಯಗ್ಯೋನಿ ಜೀವರಿರುತ್ತಾರೆ. (ರತ್ನಸಾರ ಭಾಗ, ಪೃಷ್ಠ-೧೫೩) ಜಂಬೂದ್ವೀಪದ ಒಂದು ಹಿಮವಂತ, ಒಂದು ಐರಂಡವಂತ, ಒಂದು ಹರಿವರ್ಷ, ಒಂದು ರಮ್ಯಕ, ಒಂದು ದೇವಕುರು, ಒಂದು ಉತ್ತರಕುರು ಈ ಆರು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿವೆ.

ಸಮೀಕ್ಷಕ :– ಕೇಳಿ ಸೋದರರೇ! ಭೂಗೋಳವಿದ್ಯಾಭಿಜ್ಞರಾದ ಜನರೇ! ಭೂಗೋಳದ ಅಳತೆ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ನೀವು ಮುಗ್ಗರಿಸಿದಿರೋ, ಅಥವಾ ಜೈನರೋ? ಜೈನರು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿರುವರಾದರೆ, ಅವರಿಗೆ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಹೇಳಿರಿ. ಮತ್ತು ನೀವೇ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿರುವಿರಾದರೆ, ಅವರಿಂದ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಸ್ವಲ್ಪ ಆಲೋಚಿಸಿ ನೋಡುವಿರಾದರೆ, ಜೈನರ ಆಚಾರ್ಯರು ಮತ್ತು ಶಿಷ್ಯರು ಭೂಗೋಳ, ಖಗೋಳ ಮತ್ತು ಗಣಿತ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಓದಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದೇ ನಿಶ್ಚಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಓದಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಮಹಾ ಅಸಂಭವವಾದ ಬುರುಡೆಗಳನ್ನೇಕೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು? ಇಂತಹ ಅವಿದ್ಯಾವಂತರಾದ ಪುರುಷರು ಜಗತ್ತನ್ನು ಅಕರ್ತೃಕವೆಂದರೆ ಮತ್ತು ಈಶ್ವರನನ್ನು ಒಪ್ಪದಿದ್ದರೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವೇನಿರುತ್ತದೆ? ಇದೇ ಕಾರಣದಿಂದ ಜೈನರು ತಮ್ಮ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಯಾವ ವಿದ್ವಾಂಸರಾದ ಅನ್ಯಮತಸ್ಥರಿಗೂ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಯಾವುವನ್ನು ಈ ಜನರು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾದ, ತೀರ್ಥಂಕರರುಗಳಿಂದ ರಚಿತವಾದ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಗ್ರಂಥಗಳೆಂದು ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತಾರೋ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಇದೇ ರೀತಿಯ ಅವಿದ್ಯಾಯುಕ್ತವಾದ ಮಾತುಗಳೇ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿವೆ. ಆದುದರಿಂದ, ಅವುಗಳನ್ನು ನೋಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಕೊಟ್ಟರೆ, ಪೊಳ್ಳು ಹೊರಬೀಳುವುದು. ಇವರ ಹೊರತು, ಯಾವನೇ ಮಾನವನು ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವನಾದರೆ, ಅವನು ಎಂದಿಗೂ ಈ ಬುರುಡೆ ಕಗ್ಗವನ್ನು ಸತ್ಯವೆಂದು ಅಂಗೀಕರಿಸಲಾರನು. ಈ ಸಮಸ್ತ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೂ ಜೈನರು ಜಗತ್ತನ್ನು ಅನಾದಿಯೆಂದು ಅಂಗೀಕರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಹೂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ, ಇದು ಬರಿಯ ಸುಳ್ಳು. ಅಹುದು, ಜಗತ್ತಿನ ಕಾರಣ ಅನಾದಿಯಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಆ ಪರಮಾಣು ಮೊದಲಾದ ತತ್ವಸ್ವರೂಪವು ಅಕರ್ತೃಕವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ, ನಿಯಮಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಆಗುವ ಮತ್ತು ಕೆಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಇಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಪರಮಾಣು ಎಂಬುದು ಒಂದು ದ್ರವ್ಯದ ಹೆಸರಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಸ್ವಭಾವತಃ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೂಪವಾಗಿದ್ದು ಜಡವಾಗಿವೆ; ಅವು ತಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾವೇ ಯಥಾಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ರೂಪ ತಾಳಲಾರವು. ಆದುದರಿಂದ ಇವುಗಳಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ರಚಿಸುವವನಾದ ಚೇತನನು ಅವಶ್ಯವಾಗಿಯೂ ಇದ್ದಾನೆ. ಮತ್ತು ಆ ರಚನಾ ಕರ್ತೃವು ಜ್ಞಾನರೂಪನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ನೋಡಿರಿ, ಪೃಥಿವೀ, ಸೂರ್ಯ- ಮೊದಲಾದ ಸಮಸ್ತ ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ನಿಯಮದಲ್ಲಿಡುವುದು ಅನಂತನೂ, ಅನಾದಿಯೂ, ಚೇತನನೂ ಆದ ಪರಮಾತ್ಮನ ಕಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಯಾವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಯೋಗವೂ, ರಚನಾವಿಶೇಷವು ಕಾಣಿಸುತ್ತದೋ, ಆ ಸ್ಥೂಲ ಜಗತ್ತು ಅನಾದಿ ಎಂದಿಗೂ ಆಗಲಾರದು. ಕಾರ್ಯಜಗತ್ತನ್ನು ನಿತ್ಯವೆಂದು ಅಂಗೀಕರಿಸುವಿರಾದರೆ, ಅದರ ಕಾರಣವಾವುದೂ ಇರಲಾರದು. ಆದರೆ, ಅದೇ ಕಾರ್ಯ-ಕಾರಣರೂಪವಾಗಿ ಹೋಗುವುದೆಂದು ಹೇಳುವಿರಾದರೆ, ತನ್ನ ಕಾರ್ಯ ಮತ್ತು ಕಾರಣ ತಾನೇ ಆಗುವುದರಿಂದ ಅನ್ಯೋಽನ್ಯಾಶ್ರಯ ಮತ್ತು ಆತ್ಮಾಶ್ರಯ ದೋಷಬರುವುದು. ತನ್ನ ಹೆಗಲಿನ ಮೇಲೆ ತಾನು ಏರುವುದೂ ಮತ್ತು ತನ್ನ ತಂದೆಯೂ ಮಗನೂ ತಾನೇ ಆಗುವುದೂ ಶಕ್ಯವಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಜಗತ್ತಿನ ಕರ್ತೃವನ್ನು ಅವಶ್ಯವಾಗಿಯೇ ಅಂಗೀಕರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ:– ಈಶ್ವರನನ್ನು ಜಗತ್ತಿನ ಕರ್ತೃವೆಂದು ಗ್ರಹಿಸುವಿರಾದರೆ, ಈಶ್ವರನ ಕರ್ತೃ ಯಾವನು?

ಉತ್ತರ:– ಕರ್ತೃವಿನ ಕರ್ತೃವು ಮತ್ತು ಕಾರಣದ ಕಾರಣ ಯಾವನೂ, ಯಾವುದೂ ಆಗಲಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ, ಮೊದಲು ಕರ್ತೃ ಮತ್ತು ಕಾರಣವಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಕಾರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಯೋಗ-ವಿಯೋಗವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಯಾವುದು ಪ್ರಥಮ ಸಂಯೋಗ- ವಿಯೋಗದ ಕಾರಣವೋ, ಅದರ ಕರ್ತೃ ಅಥವಾ ಕಾರಣ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಇರಲಾರದು. ಇದರ ವಿಶೇಷ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಎಂಟನೆಯ ಸಮುಲ್ಲಾಸದಲ್ಲಿ, ಸೃಷ್ಟಿ ವಿವರಣೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಈ ಜೈನರಿಗೆ ಸ್ಥೂಲವಾದ ವಿಷಯದ ಜ್ಞಾನವೂ ಯಥಾವತ್ತಾಗಿಯಿಲ್ಲ, ಇನ್ನು ಪರಮ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಸೃಷ್ಟಿ ವಿದ್ಯಾಜ್ಞಾನ ಹೇಗೆ ತಾನೇ ಆಗಲು ಶಕ್ಯ? ಜೈನರು ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಅನಾದಿ-ಅನಂತವೆಂದೂ ಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೂ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗುಣದಲ್ಲಿಯೂ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ,

ಪರಿವರ್ತನಗಳನ್ನೂ,* ಪ್ರತಿವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿಯೂ ಅನಂತ ಅನಂತ ಪರಿವರ್ತನಗಳನ್ನೂ ಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾರೆ".- ಎಂದು ಪ್ರಕರಣರತ್ನಾಕಾರದ ಪ್ರಥಮ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮಾತೂ ಕೂಡ ಎಂದಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸಲಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ-ಅಂತ, ಎಂದರೆ ಎಲ್ಲೆಯಿರುವ ತತ್ತ್ವಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದುದೆಲ್ಲವೂ ಅಂತಯುತ್ತವೇ ಆಗಿರುತ್ತವೆ. ಅನಂತ - ಎಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅಸಂಖ್ಯವೆಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿದರೂ ಸರಿಹೋಗದು. ಹೌದು; (ಅವನ ಎಣಿಕೆಗೆ ಅಂದದ ಕಾರಣ) ಜೀವನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅನಂತ - ಎಂದರೆ ಅಸಂಖ್ಯವೆಂದು ಔಪಚಾರಿಕವಾಗಿ ಒಪ್ಪಬಹುದು ; ಈಶ್ವರನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಒಂದೊಂದು ದ್ರವ್ಯದಲ್ಲಿನ ಒಂದೊಂದು ಕಾರ್ಯಕಾರಣ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಅವಿಭಾಗ ಪರಿವರ್ತನಗಳಿಂದ ಅನಂತ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೆಂದು ಗ್ರಹಿಸುವುದು ಕೇವಲ ಅವಿದ್ಯೆಯ ಮಾತಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಪರಮಾಣು ದ್ರವ್ಯಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲೆಯಿರುವಾಗ ಅಂನಂತವಾದ ಭಾಗಗಳಾಗುವ ಪರಿವರ್ತನೆಗಳು ಘಟಿಸಬಲ್ಲವೆಂತು? ಹೀಗೆಯೇ ಒಂದೊಂದು ದ್ರವ್ಯದಲ್ಲಿ ಅನಂತಗುಣಗಳನ್ನೂ, ಒಂದು ಗುಣಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅವಿಭಾಗರೂಪವಾದ ಅನಂತ ಪರಿವರ್ತನೆಗಳನ್ನೂ ಅನಂತವೆಂದು ಗ್ರಹಿಸುವುದು ಹುಡುಗತನದ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಯಾವುದರ ಅಧಿಕರಣ (ನೆಲೆ, ಆಶ್ರಯ) ಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲೆಯಿದೆಯೋ, ಅದರಲ್ಲಿರುವ ತತ್ತ್ವಗಳಿಗೆ ಎಲ್ಲೆ ಏಕಿಲ್ಲ? ಇದೇ ರೀತಿಯ ಉದ್ದುದ್ದದ-ಅಗಲಗಲದ ಮಿಥ್ಯಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಜೀವ ಮತ್ತು ಅಜೀವ - ಈ ಎರಡು ಪದಾರ್ಥಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಜೈನರ ನಿಶ್ಚಯ ಹೀಗಿದೆ:-

ಚೇತನಾಲಕ್ಷಣೋ ಜೀವಃ ಸ್ಯಾದಜೀವಸ್ತದನ್ಯಕಃ ।

ಸತ್ಕರ್ಮಪುದ್ಗಲಾಃ ಪುಣ್ಯಂ ಪಾಪಂ ತಸ್ಯ ವಿಪರ್ಯಯಃ ॥

ಇದು ಜಿನದತ್ತಸೂರಿಯ ವಚನವಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಇದೇ "ಪ್ರಕರಣರತ್ನಾಕರದ" ಮೊದಲನೆಯ ಭಾಗದ "ನಯಚಕ್ರಸಾರ"ದಲ್ಲಿಯೂ "ಚೇತನೆಯನ್ನೇ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿ ಉಳ್ಳವನು ಜೀವನು ಮತ್ತು ಚೇತನಾರಹಿತನು ಅಜೀವನು. ಎಂದರೆ, ಜಡದ್ರವ್ಯ. ಸತ್ಕರ್ಮವೆಂಬ ಪುದ್ಗಲಗಳೇ ಪುಣ್ಯ; ಮತ್ತು ದುಷ್ಕರ್ಮವೆಂಬ ಪುದ್ಗಲಗಳೇ ಪಾಪಗಳೆನಿಸುತ್ತವೆ".- ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ಜೀವ ಮತ್ತು ಜಡದ ಲಕ್ಷಣವೇನೋ ಸರಿಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಜಡರೂಪವಾದ ಯಾವ ಪುದ್ಗಲಗಳಿವೆಯೋ, ಅವು ಎಂದಿಗೂ ಪಾಪ-ಪುಣ್ಯಯುಕ್ತವಾಗಲಾರವು. ಏಕೆಂದರೆ, ಪಾಪ-ಪುಣ್ಯಮಾಡುವ ಸ್ವಭಾವ ಚೇತನನಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ನೋಡಿರಿ, ಈ ಜಡಪದಾರ್ಥಗಳೆಷ್ಟಿವೆಯೋ, ಅವೆಲ್ಲವೂ ಪಾಪ-ಪುಣ್ಯರಹಿತವಾಗಿವೆ. ಜೀವರನ್ನು ಅನಾದಿಯೆಂದು ಗ್ರಹಿಸುವುದೇನೋ ಸರಿ; ಆದರೆ ಅದೇ ಅಲ್ಪನೂ, ಅಲ್ಪಜ್ಞನೂ ಆದ ಜೀವನನ್ನು ಮುಕ್ತಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ವಜ್ಞನೆಂದು ಗ್ರಹಿಸುವುದು ತಪ್ಪು. ಏಕೆಂದರೆ, ಯಾವನು ಅಲ್ಪನೂ ಮತ್ತು ಅಲ್ಪಜ್ಞನೂ ಆಗಿರುತ್ತಾನೋ, ಅವನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೂ ಕೂಡ ಅಲ್ಪವೇ ಆಗಿ, ಸದಾ ಒಂದಿಗೇ ಇರುವುದು. ಜೈನರು ಜಗತ್ತು, ಜೀವರು, ಜೀವರ ಕರ್ಮಗಳು ಮತ್ತು ಬಂಧನವನ್ನು ಅನಾದಿಯೆಂದು ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಜೈನರ ತೀರ್ಥಂಕರರು ಎಡವಿದ್ದಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಸಂಯುಕ್ತವಾದ ಕಾರ್ಯಜಗತ್ತು ಪ್ರವಾಹರೂಪದಿಂದ ಅನಾದಿಯಾದರೂ, ಸ್ವರೂಪತಃ ಅನಾದಿಯಲ್ಲ. ಕಾರ್ಯರೂಪ ಜಗತ್ತೂ, ಜೀವನ ಕರ್ಮಗಳೂ ಮತ್ತು ಬಂಧನವೂ ಸ್ವರೂಪತಃ ಅನಾದಿಯಾಗಿರಲಾರವು. ಏಕೆಂದರೆ, ಯಾವ ಪದಾರ್ಥ ಅನಾದಿಯಾಗಿರುತ್ತದೋ, ಅದು ಎಂದಿಗೂ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಲಾರದು. ಅನಾದಿಯಾದುದರ ನಾಶವನ್ನೂ ಕೂಡ ಅಂಗೀಕರಿಸುವಿರಾದರೆ, ನಿಮ್ಮ ಸಮಸ್ತ ಅನಾದಿ ಪದಾರ್ಥಗಳ ನಾ಼ ಪ್ರಸಂಗವೂ ಬರುವುದು. ಮತ್ತು ಸಮಸ್ತ ಕರ್ಮಗಳ ನಾಶದ ಪ್ರಸಂಗವೂ ಬರುವುದು. ಹಾಗೆಯೇ ಅನಾದಿಯಾದುದನ್ನು ನಿತ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿಯುವಿರಾದರೆ, ಕರ್ಮವೂ ಮತ್ತು ಕರ್ಮಬಂಧನವೂ ಕೂಡ ನಿತ್ಯವೆಂದಾಗುವುದು. ಮತ್ತು ಸಮಸ್ತ ಕರ್ಮಗಳ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವಿಕೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವಿರಾದರೆ, ಸಮಸ್ತ ಕರ್ಮಗಳ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವಿಕೆಯೆಂಬುದು ಮುಕ್ತಿಯ ನಿಮಿತ್ತವಾಯಿತು. ಆ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನೈಮಿತ್ತಿಕೀ ಮುಕ್ತಿ (ನಿಮಿತ್ತದಿಂದ ಲಭಿಸುವ) ಆದಾಯಿತು. ಹಾಗಾದರೆ, ಅದು ಶಾಶ್ವತವಾಗದು. ಹಾಗೂ ಕರ್ಮ- ಕರ್ತೃಗಳ ಸಂಬಂಧ ನಿತ್ಯವಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಕರ್ಮಗಳೂ ಕೂಡ ಎಂದಿಗೂ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ, ನಿಮ್ಮ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ತೀರ್ಥಂಕರರ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನೂ ನಿತ್ಯವೆಂದು ಅಂಗೀಕರಿಸುವುದು ಯುಕ್ತವಾಗಲಾರದು.

ಪ್ರಶ್ನೆ :- ಹೇಗೆ ಧಾನ್ಯದ ಸಿಪ್ಪೆಯನ್ನು (ಹೊಟ್ಟನ್ನು) ತೆಗೆದುಬಿಡುವುದರಿಂದ ಅಥವಾ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿಸುವುದರಿಂದ, ಆ ಬೀಜವು ಮತ್ತೆ ಬೆಳೆಯುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡ ಜೀವನು ಪುನಃ ಜನನ-ಮರಣರೂಪ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ಉತ್ತರ:- ಜೀವರ ಮತ್ತು ಕರ್ಮಗಳ ಸಂಬಂಧ ಸಿಪ್ಪೆ ಮತ್ತು ಬೀಜದ (ಸಂಬಂಧ) ದಂತೆಯಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇವರದು ಸಮವಾಯ ಸಂಬಂಧ (ನಿತ್ಯಸಂಬಂಧ)ವಾಗಿದೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಅನಾದಿಕಾಲದಿಂದ ಜೀವನಿದ್ದಾನೆ ; ಮತ್ತು ಅವನಲ್ಲಿ ಕರ್ಮ ಹಾಗೂ ಕರ್ತೃತ್ವ ಶಕ್ತಿಯ ಸಂಬಂಧವಿದೆ. ಅವನಲ್ಲಿ ಕರ್ಮಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯ ಅಭಾವವನ್ನೂ ಕೂಡ ಅಂಗೀಕರಿಸುವಿರಾದರೆ, ಜೀವರೆಲ್ಲರೂ ಪಾಷಾಣದಂತೆ ಆಗಿಹೋಗುವರು ಹಾಗೂ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನನುಭವಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೂ ಇರಲಾರದು. ಅನಾದಿಕಾಲದ ಕರ್ಮಬಂಧನವು ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಿ ಹೇಗೆ

* ಪರಿವರ್ತನ-ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಜೈನರು ಬಳಸುವ ಪಾರಿಭಾಷಿಕ ಶಬ್ದ 'ಪರ್ಯಾಯ'-ಎಂಬುದು.

ಜೀವನು ಮುಕ್ತನಾಗುವನೋ, ಹಾಗೆಯೇ ನಿಮ್ಮ ಮುಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ ಹೊರಬಂದು, ಬಂಧನದಲ್ಲಿ ಬೀಳುವನು . ಏಕೆಂದರೆ, ಕರ್ಮವೆಂಬ ಮುಕ್ತಿ ಸಾಧನಗಳಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿ ಜೀವನ ಮುಕ್ತನಾಗುವಿಕೆಯನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವ ಹಾಗೆಯೇ, ನಿತ್ಯಮುಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ ಹೊರಬಂದು ಬಂಧನದಲ್ಲಿ ಬೀಳುವನು (ಎಂದೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದೀತು.) ಸಾಧನಗಳಿಂದ ಸಿದ್ಧವಾದ ಪದಾರ್ಥ ಎಂದಿಗೂ ನಿತ್ಯವಾಗಲಾರದು, ಮತ್ತು ಸಾಧನಗಳಿಲ್ಲದೆಯೇ ಸಿದ್ಧವಾಗುವ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವಿರಾದರೆ, ಕರ್ಮಗಳಿಲ್ಲದೆಯೇ ಬಂಧನವೂ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಬಲ್ಲದು. ಹೇಗೆ ವಸ್ತ್ರಗಳಿಗೆ ಕೊಳೆ ಹತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೋ, ಮತ್ತು ತೊಳೆಯುವುದರಿಂದ ಬಿಟ್ಟೂ ಹೋಗುತ್ತದೋ, ಮತ್ತೆಯೂ ಕೊಳೆ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೋ, ಹಾಗೆ, ಮಿಥ್ಯಾತ್ವವೇ ಮೊದಲಾದ ಕಾರಣಗಳಿಂದ, ರಾಗ-ದ್ವೇಷ-ಮೊದಲಾದುದರ ಆಶ್ರಯದಿಂದ ಜೀವನಿಗೆ ಕರ್ಮಫಲ ಹತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಸಮ್ಯಕ್-ಜ್ಞಾನ, ಸಮ್ಯಗ್ದರ್ಶನ ಮತ್ತು ಸಮ್ಯಕ್ಚಾರಿತ್ರದಿಂದ ನಿರ್ಮಲನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತು ಮಲಿನತೆಯಂಟಿಕೊಳ್ಳುವ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಕೊಳೆಹತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವುದೆಂದು ಗ್ರಹಿಸುವಿರಾದರೆ, ಮುಕ್ತಜೀವನು ಸಾಂಸಾರಿಕನಾಗುವುದನ್ನೂ ಮತ್ತು ಸಾಂಸಾರಿಕ ಜೀವನು ಮುಕ್ತನಾಗುವುದನ್ನೂ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುವುದು. ಏಕೆಂದರೆ - ಹೇಗೆ ನಿಮಿತ್ತಗಳಿಂದ ಮಲಿನತೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತದೋ, ಹಾಗೆ, ನಿಮಿತ್ತಗಳಿಂದ ಮಲಿನತೆ ಹತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವುದೂ ಉಂಟು. ಆದುದರಿಂದ ಜೀವನಿಗೆ ಬಂಧನವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಮುಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಪ್ರವಾಹ ರೂಪದಿಂದ ಅನಾದಿಯೆಂದು ಗ್ರಹಿಸಿರಿ; ಅನಾದಿತ್ವ-ಅನಂತತ್ವದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಎಂದರೆ ಸ್ವರೂಪತಃ ಅಲ್ಲ.

ಪ್ರಶ್ನೆ:- ಜೀವನು ಎಂದೂ ನಿರ್ಮಲನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ; ಆದರೆ, ಮಲಸಹಿತನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ಉತ್ತರ:- ಎಂದಿಗೂ ನಿರ್ಮಲನಾಗಿರಲಿಲ್ಲವಾದರೆ, ಎಂದೂ ನಿರ್ಮಲನೂ ಕೂಡ ಆಗಲಾರನು. ಹೇಗೆ ಶುದ್ಧವಾಗಿದ್ದ ವಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ, ಆ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿಕೊಂಡ ಕೊಳೆಯನ್ನು ತೊಳೆದು ದೂರೀಕರಿಸುತ್ತಾರೋ, ಅದರ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ ಬಿಳಿಯ ಬಣ್ಣವನ್ನು ಬಿಡಿಸಲಾಗದೋ, ಕೊಳೆಯು ಮತ್ತೂ ಕೂಡ ಬಟ್ಟೆಗೆ ಹತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಮುಕ್ತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಹತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವದು, (ಜೀವಸಾಧನಾನಿಮಿತ್ತದಿಂದ ಪಡೆದ ಮುಕ್ತಿ, ಪ್ರವಾಹತಃ ಆದಿಯುಕ್ತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಪ್ರವಾಹತಃ ಅಂತಯುಕ್ತ; ಸ್ವರೂಪತಃ ಅನಾದಿ-ಅನಂತವಲ್ಲ.)

ಪ್ರಶ್ನೆ :- ಜೀವನು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಕರ್ಮದಿಂದಲೇ ಶರೀರಧಾರಣ. ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಈಶ್ವರನನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವುದು ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿದೆ.

ಉತ್ತರ:- ಕೇವಲ ಕರ್ಮವೇ ಶರೀರಧಾರಣಕ್ಕೆ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿದ್ದರೆ, ಈಶ್ವರನು ಕಾರಣವಲ್ಲವಾಗಿದ್ದರೆ, ಆ ಜೀವನು,ಯಾವುದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ದುಃಖವಿರುತ್ತದೋ, ಆ ಕೆಟ್ಟ ಜನ್ಮವನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಧಾರಣಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಉತ್ತಮೋತ್ತ ಜನ್ಮಗಳನ್ನೇ ಧರಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗುವನು. ಕರ್ಮವು ಪ್ರತಿಬಂಧಕವಾಗಿರುವುದೆಂದು ಹೇಳುವಿರಾದರೂ, ಹೇಗೆ ಕಳ್ಳನು ತಾನೇ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಕಾರಾಗೃಹಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಮತ್ತು ಸ್ವತಃ ನೇಣನ್ನೂ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಆದರೆ ರಾಜನು (ಅದೆಲ್ಲವನ್ನೂ) ವಿಧಿಸುತ್ತಾನೋ, ಹಾಗೆಯೇ, ಜೀವನಿಗೆ ಶರೀರಧಾರಣವನ್ನು ಮಾಡಿಸುವ ಮತ್ತು ಅವನ ಕರ್ಮಾನುಸಾರ ಫಲಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ಪರಮೇಶ್ವರನನ್ನು ನೀವೂ ಕೂಡ ಅಂಗೀಕರಿಸಿರಿ.

ಪ್ರಶ್ನೆ:- ಮದದ ಹಾಗೆ ಕರ್ಮಫಲ ತಾನೇ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಫಲಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಬೇರೆಯವನ ಆವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ.

ಉತ್ತರ:- ಹೀಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಹೇಗೆ (ಅಭ್ಯಾಸಪೂರ್ವಕವಾಗಿ) ಮದ್ಯಪಾನ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಮದವು ಕಡಿಮೆ ಏರುತ್ತದೋ, ಅಭ್ಯಾಸವಿಲ್ಲದವನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಏರುತ್ತದೋ, ಹಾಗೆ ದಿನವೂ ಬಹಳವಾಗಿ ಪಾಪ-ಪುಣ್ಯ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿಯೂ, ಮತ್ತು ಯಾವಾಗಲೋ ಒಂದೊಂದು ಸಾರಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಪುಣ್ಯ-ಪಾಪ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿಯೂ ಫಲವಾಗಬೇಕು. ಹಾಗೂ ಅಲ್ಪಕರ್ಮ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಅಧಿಕ ಫಲ ಲಭಿಸಬೇಕು.

ಪ್ರಶ್ನೆ:- ಯಾವನ ಸ್ವಭಾವ ಹೇಗಿರುವುದೋ, ಅವನಿಗೆ ಅಂತಹದೇ ಫಲ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾ ಹೋಗುವುದು.

ಉತ್ತರ:- ಸ್ವಭಾವದಿಂದ ಆಗುವುದಾದರೆ, ಅದರ ಬಿಟ್ಟುಹೋಗುವಿಕೆ ಅಥವಾ ಸಿಕ್ಕುವಿಕೆ ಶಕ್ಯವಲ್ಲ. ಅಹುದು; ಹೇಗೆ ಶುದ್ಧ ವಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಕಾರಣಾಂತರಗಳಿಂದ ಕೊಳೆ ಹತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೋ, ಅದನ್ನು ಬಿಡಿಸುವ ನಿಮಿತ್ತಗಳಿಂದ ಬಿಟ್ಟೂ ಹೋಗುತ್ತದೋ, ಹಾಗೆ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವಿರಾದರೆ, ಅದು ಸರಿ.

ಪ್ರಶ್ನೆ:- ಸಂಯೋಗವಿಲ್ಲದೇಹೋದರೆ, ಕರ್ಮವು ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಹೊಂದಲಾರದು. ಹೇಗೆ ಹಾಲು ಮತ್ತು ಹೆಪ್ಪು-ಇವುಗಳ ಸಂಯೋಗವಾಗದೆ ಮೊಸರು ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಅವುಗಳ ಸೇರುವಿಕೆಯಿಂದಲೇ ಮೊಸರಾಗುತ್ತದೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಜೀವನ ಮತ್ತು ಕರ್ಮದ ಯೋಗದಿಂದಲೇ ಕರ್ಮದ ಪರಿಣಾಮವಾಗುತ್ತದೆ.

ಉತ್ತರ:- ಹೇಗೆ ಹಾಲು ಹಾಗೂ ಹೆಪ್ಪನ್ನು ಸೇರಿಸುವ ಮೂರನೆಯವನಿರುತ್ತಾನೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಜೀವರನ್ನು ಕರ್ಮಫಲಗಳೊಂದಿಗೆ

ಕೂಡಿಸುವವನಾದ, ಮೂರನೆಯವನಾದ ಈಶ್ವರನೂ ಇರಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ, ಜಡಪದಾರ್ಥಗಳು ಸ್ವತಃ ನಿಯಮಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಒಂದುಗೂಡುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಜೀವರೂ ಕೂಡ ಅಲ್ಪಜ್ಞರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಸ್ವತಃ ತಮ್ಮ ಕರ್ಮಫಲವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಾರರು. ಇದರಿಂದ, ಈಶ್ವರನಿಂದ ಸ್ಥಾಪಿತವಾದ, ಸೃಷ್ಟಿ ಕ್ರಮವಿಲ್ಲದೆ, ಕರ್ಮಫಲದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಲಾರದು-ಎಂದು ಸಿದ್ಧವಾಯಿತು.

ಪ್ರಶ್ನೆ:- ಯಾವನು ಕರ್ಮದಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಿರುತ್ತಾನೋ, ಅವನೇ ಈಶ್ವರನೆನಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಉತ್ತರ:- ಅನಾದಿಕಾಲದಿಂದ ಜೀವರೊಂದಿಗೆ ಕರ್ಮಗಳು ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವಾಗ, ಅವುಗಳಿಂದ ಜೀವರು ಸದಾ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಎಂದಿಗೂ ಮುಕ್ತರಾಗಲಾರರು.

ಪ್ರಶ್ನೆ:- ಕರ್ಮದ ಬಂಧನ ಆದಿಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ.

ಉತ್ತರ:- ಅದು ಆದಿಯುಕ್ತವಾಗಿರುವುದಾದರೆ, ಕರ್ಮದ ಯೋಗ ಅನಾದಿಯಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಸಂಯೋಗದ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಜೀವನು ನಿಷ್ಕರ್ಮನಾಗಿರುವನು ಮತ್ತು ನಿಷ್ಕರ್ಮನಿಗೆ ಕರ್ಮ ಹತ್ತಿಕೊಂಡಿತು-ಎಂದಾದರೆ, ಮುಕ್ತರಿಗೂ ಕೂಡ ಹತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಮತ್ತು ಕರ್ಮ ಹಾಗೂ ಕರ್ಮದ ಸಂಬಂಧವು ಸಮವಾಯ - ಎಂದರೆ ನಿತ್ಯಸಂಬಂಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ ; ಇದು ಎಂದಿಗೂ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ, ನವಮ ಸಮುಲ್ಲಾಸದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಬರೆದಿದ್ದೇವೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಅಂಗೀಕರಿಸುವುದು ಸರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಜೀವನು ಎಷ್ಟು ಬೇಕೆನಿಸಿದರೆ ಅಷ್ಟೂ ತನ್ನ ಜ್ಞಾನವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ; ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಅವನಲ್ಲಿ ಪರಿಮಿತ ಜ್ಞಾನ ಹಾಗೂ ಸೀಮಾಯುಕ್ತರಾದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೇ ಇರುವುದು. ಈಶ್ವರನಿಗೆ ಸಮನಾಗಿ ಎಂದಿಗೂ ಆಗಲಾರನು ಅಹುದು; ಎಷ್ಟು ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ವರ್ಧಿಸುವುದು ಉಚಿತವೋ, ಅಷ್ಟನ್ನು ಯೋಗದಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲನು. ಮತ್ತು ಜೈನರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅರ್ಹತರು ದೇಹದ ಪರಿಮಾಣಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಜೀವ ಪರಿಮಾಣವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತಾರೋ, ಅವರನ್ನು "ಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಆನೆಯ ಜೀವ ಇರುವೆಯ ಹಾಗೂ ಇರುವೆಯ ಜೀವ ಆನೆಯ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲದು?" ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಬೇಕು. ಇದೂ ಒಂದು ಮೌಢ್ಯದ ಮಾತೇ ಆಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಜೀವನು ಒಂದು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪದಾರ್ಥವಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಒಂದು ಪರಮಾಣುವಿನಲ್ಲಿಯೂ ಇರಬಲ್ಲನು. ಆದರೆ, ಅವನ ಶಕ್ತಿಗಳು ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣ, ವಿದ್ಯುತ್ತು ಮತ್ತು ನಾಡಿಗಳು-ಮೊದಲಾದುವುಗಳ ಸಂಗಡ ಸಂಯುಕ್ತವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳಿಂದ ಸಮಸ್ತ ಶರೀರದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಗದಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯವನೂ, ಮತ್ತು ಕೆಟ್ಟ ಸಂಗದಿಂದ ಕೆಟ್ಟವನೂ ಆಗುತ್ತಾನೆ.

ಇನ್ನು ಜೈನರು ಧರ್ಮವನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ:-

ಮೂಲ:- ರೇ ಜೀವ ಭವದುಹಾಇಂ ಇಕ್ಕಂ ಚಿಯ ಹರಇ ಜಿಣಮಯಂ ಧಮ್ಮಮ್ ।

ಇಯರಾಣಂ ಪರಮಂತೋ ಸುಹ ಕಯ್ಯೇ ಮೂಡ ಮುಸಿ ಓ ಸಿ ॥

(ಪ್ರಕರಣರತ್ನಾಕರ:- ಭಾಗ-೨, ಷಷ್ಠೀಶತಕ-೬೧.೩.)

ಓ ಜೀವ! ಒಂದೇ ಜಿನಮತ, ಶ್ರೀವೀತರಾಗಭಾಷಿತ ಧರ್ಮ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಜನ್ಮ, ಮುಪ್ಪು, ಮರಣ ಮೊದಲಾದ ದುಃಖಗಳ ಹರಣಕಾರಕವಾಗಿದೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಸುದೇವ ಹಾಗೂ ಸುಗುರುವನ್ನೂ ಕೂಡ ಜೈನ ಮತೀಯರು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ವೀತರಾಗನಾದ ಋಷಭದೇವನೇ ಮೊದಲಾದ ವೀತರಾಗರಾದ ದೇವರುಗಳಿಂದ ಬೇರೆಯಾದ ಹರಿ,ಹರ, ಬ್ರಹ್ಮ- ಮೊದಲಾದ ಕುದೇವರುಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಪೂಜಿಸುವ ಯಾವ ಜೀವರಿದ್ದಾರೋ, ಅವರೆಲ್ಲಾ ವಂಚಿತರಾದ ಮಾನವರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಇದರ ಭಾವಾರ್ಥವೇನೆಂದರೆ, ಜೈನಮತದ ಸುದೇವರು, ಸುಗುರುಗಳು ಹಾಗೂ ಸುಧರ್ಮವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಬೇರೆ ಕುದೇವರುಗಳನ್ನೂ, ಕುಗುರುಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಕುಧರ್ಮವನ್ನೂ ಸೇವಿಸುವುದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಕಲ್ಯಾಣವಾಗುವುದಿಲ್ಲ-ಎಂಬುದಾಗಿದೆ.

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ಈಗ ಇವರ ಧರ್ಮದ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಹೇಗೆ ನಿಂದಾಯುಕ್ತವಾಗಿವೆ ಎಂದು ವಿದ್ವಾಂಸರು ಆಲೋಚಿಸಬೇಕು.

ಮೂಲ:- ಅರಿಹಂ ದೇವೋ ಸುಗುರು ಸುದ್ಧಂ ಧಮ್ಮಂ ಚ ಪಂಚ ನವಕಾರೋ ।

ಧನ್ನಾಣಂ ಕಯಚ್ಚಾಣಂ ನಿರಂತರಂ ವಸಈ ಹಿಯಯಮ್ಮಿ ॥ (ಪ್ರಕ. ಭಾ. ೨ ಷಷ್ಠೀ- ೬೦. ಸೂತ್ರ-೧.)

ಯಾವ ಅರಿಹಂತಾ, ದೇವರುಗಳಿಗೂ ದೇವನಿದ್ದಾನೋ, ಅವನಿಗಿಂತ ಉತ್ತಮ ಪದಾರ್ಥವು ಪೂಜೆ-ಮೊದಲಾದುವಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದುದು ಎರಡನೆಯದಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ದೇವರ ದೇವನಾಗಿ ಶೋಭಾಯಮಾನನಾಗಿರುವ ಅರಿಹಂತಾ ದೇವನು ಜ್ಞಾನಕ್ರಿಯಾವಂತನೂ, ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಉಪದೇಶಕನೂ, ಶುದ್ಧನೂ ಕಷಾಯ-ಮಲರಹಿತನೂ, ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವ- ವಿನಯ - ದಯೆಗಳ ಮೂಲವೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಶ್ರೀಜಿನನಿಂದ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ ಯಾವ ಧರ್ಮವಿದೆಯೋ, ಅದೇ, ದುರ್ಗತಿಯಲ್ಲಿ ಬೀಳುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಉದ್ಧಾರಕಾರಕವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಹರಿ-ಹರ

ಮೊದಲಾದವರ ಧರ್ಮ ಸಂಸಾರದಿಂದ ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡುವಂತಹುದಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಅರಿಹಂತಾ ಮೊದಲಾದ ಐವರು ಪರಮೇಷ್ಠಿಗಳಿಗೂ, ಅವರ ಸಂಬಂಧಿಕರಿಗೂ ನಮಸ್ಕಾರ. ಈ ನಾಲ್ಕು ಪದಾರ್ಥಗಳು ಧನ್ಯವಾಗಿವೆ. ಎಂದರೆ, ದಯೆ, ಕ್ಷಮೆ, ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಜ್ಞಾನದರ್ಶನ ಮತ್ತು ಚಾರಿತ್ರ-ಇದು ಜೈನರ ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ.

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ಮಾನವಮಾತ್ರರ ಮೇಲೆ ದಯೆಯಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ, ಆದಯೆ ದಯೆಯಲ್ಲ; ಕ್ಷಮೆಯೂ ಇಲ್ಲ, ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಅಜ್ಞಾನ; ದರ್ಶನವಂತೂ ಕತ್ತಲೆಯ ಬೀಡು! ಮತ್ತು ಚಾರಿತ್ರಕ್ಕೆ ಬದಲು ಉಪವಾಸ ಸಾಯುವುದು-ಇದಾವ ದೊಡ್ಡ ಉತ್ತಮ ಸಿದ್ಧಾಂತವೋ? ಜೈನಮತದ, ಧರ್ಮದ ಹೊಗಳಿಕೆ:-

ಮೂಲ: - ಜಇ ನ ಕುಣಸಿ ತವ ಚರಣಂ ನ ಪಢಸಿ ನ ಗುಣೋಸಿ ದೇಸಿ ನೋ ದಾನಮ್ ।

ತಾ ಇತ್ತಿಯ ಸಕ್ಕಿಸಿಜಂ ದೇವೋ ಇಕ್ಕ ಅರಿಹಂತೋ ॥ (ಪ್ರಕರಣ ಭಾ.೨. ಷಷ್ಠೀ-೬೧. ಸೂತ್ರ-೨.)

ಓ ಮಾನವ! ನೀನು ತಪಸ್ಸನ್ನೂ, ಚಾರಿತ್ರವನ್ನೂ ನಿರ್ವಹಿಸಲಾಗದಿದ್ದರೂ, ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ಓದಲಾಗದಿದ್ದರೂ, ಪ್ರಕರಣ ಮೊದಲಾದವುಗಳ ವಿವೇಚನೆ ಮಾಡಲಾಗದಿದ್ದರೂ, ಮತ್ತು ಸುಪಾತ್ರರೇ ಮೊದಲಾದವರಿಗೆ ದಾನವನ್ನು ಕೊಡಲಾಗದಿದ್ದರೂ, ಏಕ ಮಾತ್ರ ಅರಿಹಂತಾ ದೇತವನೇ ನಮ್ಮ ಆರಾಧನೆಗೆ ಯೋಗ್ಯನೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದು, ಹಾಗೂ ಸದ್ಗುರುವಿನಲ್ಲಿ; ಸದ್ಧರ್ಮವಾದ ಜೈನಮತದಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನಿಡುವುದು ಸರ್ವೋತ್ತಮವಾದ ವಿಷಯ ಮತ್ತು ಉದ್ಧಾರದ ಕಾರಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ .

ಸಮೀಕ್ಷಕ :- ದಯೆ ಮತ್ತು ಕ್ಷಮೆ ಒಳ್ಳೆಯ ತತ್ತ್ವಗಳಾಗಿದ್ದರೂ, ಪಕ್ಷಪಾತದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿರವ ಕಾರಣ ದಯೆಯು ಅದಯೆಯೂ, ಮತ್ತು ಕ್ಷಮೆಯು ಅಕ್ಷಮೆಯೂ ಆಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ತಾತ್ಪರ್ಯವೇನೆಂದರೆ, ಯಾವನೇ ಜೀವನಿಗೂ ದುಃಖವನ್ನು ಕೊಡದಿರುವುದು ಸರ್ವಥಾ ಸಂಭವವಾಗಲಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ, ದುಷ್ಟರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದೂ ಕೂಡ ದಯೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಎಣಿಸಲರ್ಹವಾಗಿದೆ. ಒಬ್ಬ ದುಷ್ಟನಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡಲ್ಪಡದಿದ್ದರೆ, ಸಾವಿರಾರು ಮಂದಿ ಮಾನವರಿಗೆ ದುಃಖ ಉಂಟಾಗುವುದು. ಆದ ಕಾರಣ, ಆ ದಯೆಯು ಅದಯೆಯೂ, ಮತ್ತು ಆ ಕ್ಷಮೆಯೂ ಅಕ್ಷಮೆಯೂ ಆಗಿ ಹೋಗುವುದು. ಸಕಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ದುಃಖವನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವ ಮತ್ತು ಸುಖದ 'ಪ್ರಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಉಪಾಯವೇ ದಯೆ-ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಎಂಬುದೇನೋ ಸರಿಯೇ. ಕೇವಲ ನೀರನ್ನು ಶೋಧಿಸಿ ಕುಡಿಯುವುದು, ಕ್ಷುದ್ರ ಜಂತುಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದು ಮಾತ್ರವೇ ದಯೆ-ಎನ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಈ ಬಗೆಯ ದಯೆ ಜೈನರ ಕಥನ ಮಾತ್ರವಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಹಾಗೆ ಅವರು ವರ್ತಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾನವಮಾತ್ರರ ಮೇಲೆ ಅವರು ಯಾವುದೇ ಮತದಲ್ಲಿರಲಿ, ದಯೆ ತೋರಿಸಿ, ಇತರ ಮಾನವೇತರ ಜೀವರಲ್ಲಿಯೂ ಯಥೋಚಿತವಾಗಿ ದಯೆಯಿಟ್ಟು, ಅನ್ನ-ಪಾನ ಮೊದಲಾದವುಗಳಿಂದ ಉಪಚರಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಅನ್ಯಮತದ ವಿದ್ವಾಂಸರ ಸಮ್ಮಾನವನ್ನು ಮತ್ತು ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದು ದಯೆಯಲ್ಲವೇನು? ಇವರ ದಯೆ ನಿಜವಾದುದಾಗಿದ್ದರೆ, "ವಿವೇಕಸಾರ"ದ ೨೨೧ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ ಏನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೋ, ನೋಡಿರಿ-"ಮೊದಲಾಗಿ ಪರಮತೀಯರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವುದು, ಎಂದರೆ ಅವರ ಗುಣಕೀರ್ತನ ಎಂದಿಗೂ ಸಲ್ಲದು. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಅವರಿಗೆ "ನಮಸ್ಕಾರ" ಎಂದರೆ, ವಂದನೆಯನ್ನೂ ಕೂಡ ಮಾಡಬಾರದು. ಮೂರನೆಯದಾಗಿ 'ಆಲಪನ-ಎಂದರೆ ಅನ್ಯಮತೀಯರೊಂದಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತನಾಡಬೇಕು. ನಾಲ್ಕನೆಯದಾಗಿ, 'ಸಂಲಪನ' ಎಂದರೆ ಅವರೊಡನೆ ಮತ್ತೆ-ಮತ್ತೆ ಮಾತನಾಡಬಾರದು. ಐದನೆಯದಾಗಿ, ಅವರಿಗೆ ಅನ್ನ - ವಸ್ತ್ರ ಮೊದಲಾದುದರ ದಾನ ಮಾಡಬಾರದು; ಎಂದರೆ-ಖಾದ್ಯ-ಪೇಯ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ಕೊಡಬಾರದು. ಆರನೆಯದಾಗಿ, ಅನ್ಯಮತದ ಪ್ರತಿಮಾಪೂಜನಕ್ಕಾಗಿ ಗಂಧ, ಹೂವು-ಮೊದಲಾದುದನ್ನೂ ಕೊಡಬಾರದು. ಈ ಆರು 'ಯತನ'ಗಳನ್ನು, ನಿಂದ್ಯ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಜೈನರು ಎಂದಿಗೂ ಮಾಡಬಾರದು.

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ಈಗ ಬುದ್ಧಿವಂತರು ಅನ್ಯಮತೀಯರಾದ ಮಾನವರ ಮೇಲೆ ಈ ಜೈನರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ನಿರ್ದಯತ್ವ, ಕುದೃಷ್ಟಿ ಮತ್ತು ದ್ವೇಷವಿದೆ-ಎಂಬುದನ್ನು ಆಲೋಚಿಸಬೇಕು. ಅನ್ಯಮತಸ್ಥರಾದ ಮಾನವರ ಮೇಲೆ ಇಷ್ಟು ನಿರ್ದಯತ್ವವಿರುವಾಗ, ಜೈನರನ್ನು ದಯಾಹೀನರೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಸಂಭವವೇಸರಿ. ಏಕೆಂದರೆ, ತಮ್ಮ ಮನೆಯವರಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಸೇವೆಮಾಡುವುದು ವಿಶೇಷ ಧರ್ಮವೆನ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಮತದ ಮಾನವರು ಅವರ ಮನೆಯವರಿಗೇ ಸಮಾನರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ, ಅವರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ; ಅನ್ಯಮತೀಯರಿಗೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಅವರನ್ನು ದಯಾವಂತರೆಂದು ಯಾವ ಬುದ್ಧಿಶಾಲಿಯು ಹೇಳಬಲ್ಲನು? "ವಿವೇಕಸಾರ"ದ ೧೦೮ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ-"ಮಧುರೆಯ ರಾಜನ ನಮುಚಿ-ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಮುಖ್ಯ ಸಚಿವನನ್ನು ಜೈನಯತಿಗಳು ತಮ್ಮ ವಿರೋಧಿ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಕೊಂದುಹಾಕಿದರು ಮತ್ತು 'ಆಲೋಯಣಾ' ಎಂದರೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಶುದ್ಧರಾದರು"-ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಇದೂ ಕೂಡ ದಯೆಯ ಮತ್ತು ಕ್ಷಮೆಯ ನಾಶಕವಾದ ಕರ್ಮವಲ್ಲವೇನು? ಪ್ರಾಣಾಪಹಾರ ಮಾಡುವ ಪರ್ಯಂತವೂ ಅನ್ಯಮತೀಯರ ಮೇಲೆ ವೈರ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವಾಗ, ಇವರನ್ನು ದಯಾಳುಗಳು-ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಹಿಂಸಕರೆನ್ನುವುದೇ ಸಾರ್ಥಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವದರ್ಶನವೇ ಮೊದಲಾದುದರ ಲಕ್ಷಣಗಳು "ಅರ್ಹತಪ್ರವಚನ ಸಂಗ್ರಹ ಪರಮಾಗಮಸಾರ"ದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಸಮ್ಯಕ್-ಶ್ರದ್ಧಾನ, ಸಮ್ಯಗ್ದರ್ಶನ, ಜ್ಞಾನ, ಮತ್ತು ಚಾರಿತ್ರ-ಈ ನಾಲ್ಕು ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗದ ಸಾಧನಗಳಾಗಿವೆ, ಇವುಗಳ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು

ಯೋಗದೇವನು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಯಾವರೂಪದಲ್ಲಿ ಜೀವ-ಮೊದಲಾದ ದ್ರವ್ಯಗಳು ಅವಸ್ಥಿತವಾಗಿವೆಯೋ, ಅದೇ ರೂಪದಿಂದ, ಜಿನಪ್ರತಿಪಾದಿತವಾದ ಗ್ರಂಥಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ, ಅವಕ್ಕೆ ವಿಪರೀತವಾದ ಅಭಿನಿವೇಶನವೇ ಮೊದಲಾದುವುಗಳಿಂದ ರಹಿತವಾಗಿ ಯಾವ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿದೆಯೋ, ಎಂದರೆ-ಜಿನಮತದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯಿದೆಯೋ, ಅದು ಸಮ್ಯಕ್ ಶ್ರದ್ಧಾನ ಮತ್ತು ಸಮ್ಯಗ್ದರ್ಶನವಾಗಿದೆ.

ರುಚಿರ್ಜಿನೋಕ್ತ ತತ್ತ್ವೇಷು ಸಮ್ಯಕ್ ಶ್ರದ್ಧಾನಮುಚ್ಯತೇ ॥ (ಸರ್ವದರ್ಶನ ಸಂಗ್ರಹ. ಅರ್ಹತದರ್ಶನ)

ಜಿನನು ಹೇಳಿದ ತತ್ತ್ವಗಳಲ್ಲಿ ಅಭಿರುಚಿ, ಪ್ರೀತಿಯನ್ನಿಡುವುದೇ ಸಮ್ಯಕ್ ಶ್ರದ್ಧಾನವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಬೇರೆಯಾವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಇಡಬಾರದು.

ಯಥಾವಸ್ಥಿತತತ್ತ್ವಾನಾಂ ಸಂಕ್ಷೇಪಾದ್ವಿಸ್ತರೇಣ ವಾ ।

ಯೋ ಬೋಧಸ್ತಮಿಹ ಪ್ರಾಹುಃ* ಸಮ್ಯಜ್ಞಾನಂ ಮನೀಷಿಣಃ ॥ (ಸರ್ವದರ್ಶನಸಂಗ್ರಹ. ಅರ್ಹತದರ್ಶನ)

ಜೀವ-ಮೊದಲಾದ ತತ್ತ್ವಗಳು ಹೇಗೆ ಇವೆಯೋ, ಅವುಗಳ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾದ ಅಥವಾ ವಿಸ್ತೃತವಾದಬೋಧ ಎಂದರೆ ಅರಿವನ್ನೇ ಸಮ್ಯಜ್ಞಾನವೆಂದು ಬುದ್ಧಿವಂತರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಸರ್ವಥಾಽವದ್ಯಯೋಗಾನಾಂ ತ್ಯಾಗಶ್ಚಾರಿತ್ರಮುಚ್ಯತೇ ।

ಕೀರ್ತಿತಂ ತದಹಿಂಸಾದಿ ವ್ರತಭೇದೇನ ಪಂಚಧಾ ॥

ಅಹಿಂಸಾ ಸೂನೃತಾಸ್ತೇಯಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯಾಪರಿಗ್ರಹಾಃ ॥ (ಸರ್ವದರ್ಶನ ಸಂಗ್ರಹ. ಅರ್ಹತ ದರ್ಶನ.)

ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ನಿಂದನೀಯವಾದ ಅನ್ಯಮತ ಸಂಬಂಧದ ತ್ಯಾಗವೇ ಚಾರಿತ್ರವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಅಹಿಂಸೆ ಮೊದಲಾದ ಭೇದಗಳಿಂದ ಐದು ಬಗೆಯ ವ್ರತವಿದೆ. ಒಂದು - '**ಅಹಿಂಸೆ**' - ಪ್ರಾಣಿಮಾತ್ರವಾವುದನ್ನೂ ಕೊಲ್ಲದಿರುವುದು. ಎರಡನೆಯದು '**ಸೂನೃತ**'- ಪ್ರಿಯವಾದ ವಾಣಿಯನ್ನು ಮಾತನಾಡುವದು. ಮೂರನೆಯದು '**ಅಸ್ತೇಯ**' - ಕದಿಯದಿರುವುದು. ನಾಲ್ಕನೆಯದು '**ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ**'- ಉಪಸ್ಥೇಂದ್ರಿಯದ ಸಂಯಮ. ಮತ್ತು ಐದನೆಯ '**ಅಪರಿಗ್ರಹ**'- ಸಮಸ್ತ ವಸ್ತುಗಳ ತ್ಯಾಗವನ್ನು ಮಾಡುವುದು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮಾತುಗಳು ಒಳ್ಳೆಯವಾಗಿವೆ. ಎಂದರೆ - ಅಹಿಂಸೆ ; ಕಳ್ಳತನ ಮೊದಲಾದ ನಿಂದನೀಯ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ತ್ಯಾಗಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿದೆ. ಆದರೆ, ಅನ್ಯಮತದ ನಿಂದೆ ಮಾಡುವುದು - ಮೊದಲಾದ ದೋಷಗಳಿಂದ, ಈ ಎಲ್ಲಾ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತುಗಳೂ ಕೂಡ ದೋಷಯುಕ್ತವಾಗಿ ಹೋಗಿವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಬೇರೆಯ ಹರಿ, ಹರ-ಮೊದಲಾದವರ ಧರ್ಮವು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಉದ್ಧಾರಮಾಡುವಂತಹುದಾಗಿಲ್ಲ-ಎಂದು ಪ್ರಥಮ ಸೂತ್ರದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಯಾರ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸುವುದರಿಂದಲೇ ಪೂರ್ಣ ವಿದ್ಯೆಯೂ, ಮತ್ತು ಧಾರ್ಮಿಕತ್ವವೂ ಗಳಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೋ, ಅವುಗಳನ್ನು ಕೆಟ್ಟದೆನ್ನುವುದು ಮತ್ತು ನಾವು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಮಹಾ ಅಸಂಭವವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವ ತಮ್ಮ ತೀರ್ಥಂಕರರ ಸ್ತುತಿಯನ್ನು ಮಾಡುವುದು-ಇದೇನು ಅಲ್ಪ ನಿಂದೆಯೇ? ಇವು ಕೇವಲ ಹಠದ ಮಾತುಗಳಾಗಿವೆ. ಏನೆನ್ನೋಣ? ಯಾವ ಜೈನನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಚಾರಿತ್ರ ಪಾಲಿಸಲಾರನೋ, ಓದಲಾರನೋ, ಯಾವನಿಗೆ ದಾನಕೊಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೂ ಇಲ್ಲವೋ, ಅವನು, ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ "ಜೈನಮತವು ಸತ್ಯವಾಗಿದೆ"-ಎಂದಿಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುವುದರಿಂದಲೇ ಉತ್ತಮನಾಗಿ ಹೋಗುವನೇನು? ಮತ್ತು ಅನ್ಯಮತದವರು ಶ್ರೇಷ್ಠರಾಗಿದ್ದರೂ ಅಶ್ರೇಷ್ಠರಾಗಿ ಹೋಗುವರೇನು? ಇಂತಹ ಕಥನಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಮಾನವರನ್ನು ಭ್ರಾಂತರು ಮತ್ತು ಬಾಲಬುದ್ಧಿಗಳು-ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗದಿದ್ದರೆ, ಮತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳೋಣ?

ಇದರಿಂದ, ಇವರ ಆಚಾರ್ಯರು ಸ್ವಾರ್ಥಿಗಳಾಗಿದ್ದರು; ಪೂರ್ಣವಿದ್ವಾಂಸರಾಗಿರಲಿಲ್ಲ-ಎಂದೇ ವಿದಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಸರ್ವರ ನಿಂದೆಯನ್ನೂ ಮಾಡದೇ ಹೋಗಿದ್ದರೆ, ಇಂತಹ ಸುಳ್ಳುಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವನೂ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ; ಅವರ ಸ್ವಾರ್ಥವೂ ಕೈಗೂಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನೋಡಿರಿ, ಜೈನರಮತ ಮುಳುಗಿಸುವಂತಹುದು ಮತ್ತು ವೇದಮತ ಸರ್ವರನ್ನೂ ಉದ್ಧರಿಸುವಂತಹುದು-ಎಂದೇನೋ ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಹರಿಹರ ಮೊದಲಾದ ದೇವರು ಮತ್ತು ಇವರ ಋಷಭದೇವ ಮೊದಲಾದ ಎಲ್ಲರೂ ಕುದೇವರು ಎಂದು ಬೇರೆಯ ಜನ ಹೇಳಿದರೆ, ಅದೇ ರೀತಿ ಅವರಿಗೆ ಕೆಟ್ಟದೆನಿಸುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಮತ್ತೂ ಕೂಡ ಇವರ ಆಚಾರ್ಯರ ಮತ್ತು ಅನುಯಾಯಿಗಳ ಹುಳುಕನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ:-

ಮೂಲಃ- ಜಿಣವರ ಆಣಾ ಭಂಗಂ ಉಮಗ್ಗ ಉಸ್ಸುತ್ತಲೇಸದೇಸಣಉಮ್ ।

ಆಣಾ ಭಂಗೇ ಪಾವಂತಾ ಜಿಣಮಯ ದುಕ್ಕರಂ ದಮ್ಮಮ್ ॥ (ಪ್ರಕ. ಭಾ -೨ ಷ-೬೧ ಸೂ-೧೧)

---

* "ಯೋ ಬೋಧಸ್ತಮತ್ರಾಹುಃ"-ಎಂಬಲ್ಲಿ ಛಂದೋಭಂಗವಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಸುಧಾರಿತ ಪಾಠವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ.

ಉನ್ಮಾರ್ಗ(ವಿರುದ್ಧಮಾರ್ಗ)ದ ಮತ್ತು ಉತ್ಸೂತ್ರ (ವಿರುದ್ಧಸೂತ್ರ)ದ ಲೇಶವನ್ನು ತೋರಿಸುವುದರಿಂದ ಜಿನ ವರರ-ಎಂದರೆ, ವೀತರಾಗ ತೀರ್ಥಂಕರರ ಯಾವ ಆಜ್ಞಾಭಂಗವಾಗುತ್ತದೋ, ಅದು ದುಃಖಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ಪಾಪವಾಗಿದೆ. ಜಿನೇಶ್ವರನಿಂದ ಉಕ್ತವಾದ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವ ಮೊದಲಾದ ಧರ್ಮವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವುದು ಮಹಾ ಕಠಿನವಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ, ಜಿನನ ಆಜ್ಞೆಯ ಭಂಗವಾಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಸಮೀಕ್ಷಕ :– ತನ್ನ ಬಾಯಿನಿಂದಲೇ ತನ್ನ ಪ್ರಶಂಸೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೂ, ತನ್ನ ಧರ್ಮವನ್ನೇ ದೊಡ್ಡದೆಂದು ಸಾರಿಕೊಳ್ಳುವುದೂ ಮತ್ತು ಬೇರೆಯವನದನ್ನು ನಿಂದಿಸುವುದೂ, ಅಜ್ಞಾನದ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಯಾವುದರ ಪ್ರಶಂಸೆಯನ್ನು ಅನ್ಯವಿದ್ವಾಂಸರು ಮಾಡುವರೋ, ಅದರ ಪ್ರಶಂಸೆಯೇ ಸರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮ ಬಾಯಿನಿಂದ ತಮ್ಮ ಪ್ರಶಂಸೆಯನ್ನೇನೋ ಕಳ್ಳರೂ ಕೂಡ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅಂದಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅವರು ಪ್ರಶಂಸನೀಯರಾಗಬಲ್ಲರೇನು? ಈ ರೀತಿಯದೇ ಆಗಿವೆ ಇವರ ಮಾತುಗಳು.

ಮೂಲ:– ಬಹುಗುಣ ವಿಜ್ಞಾನಿಲಓ ಉಸ್ಸುತ್ತಭಾಸೀ ತಹಾವಿ ಮುತ್ತವ್ವೋ ।

ಜಹ ಪರಮಣಿಜುತೋ ವಿಹು ವಿಗ್ಘಕರೋ ವಿಸಹರೋ ಲೋಏ ॥ (ಪ್ರಕ. ಭಾ-೨. ಷ ಸೂ-೧೮)

ಹೇಗೆ ವಿಷಧರ ಸರ್ಪದಲ್ಲಿ ಮಣಿಯು ತ್ಯಜಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೋ, ಹಾಗೆ, ಯಾವನು ಜೈನಮತದಲ್ಲಿಲ್ಲವೋ, ಅವನು ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಧಾರ್ಮಿಕ ಪಂಡಿತನೇ ಆಗಿರಲಿ, ಅವನನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿಬಿಡುವುದೇ ಜೈನರಿಗೆ ಉಚಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಸಮೀಕ್ಷಕ :– ನೋಡಿರಿ, ಇದು ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾದದ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಇವರ ಶಿಷ್ಯರೂ, ಆಚಾರ್ಯರೂ ವಿದ್ವಾಂಸರಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ವಿದ್ವಾಂಸರೊಂದಿಗೆ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವರ ತೀರ್ಥಂಕರರೂ ಕೂಡ ಅವಿದ್ವಾಂಸರಾಗಿರುವಲ್ಲಿ, ವಿದ್ವಾಂಸರ ಸಮ್ಮಾನವನ್ನು ಮಾಡುವರಾದರೂ ಏಕೆ? ಹೊಲಸಿನಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಧೂಳಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರುವ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಯಾವನಾದರೂ ತ್ಯಜಿಸುತ್ತಾನೆಯೇ? ಜೈನರ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಇಂತಹ ಪಕ್ಷಪಾತಿಗಳೂ, ಹಠಮಾರಿಗಳೂ, ದುರಾಗ್ರಹಿಗಳೂ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾಹೀನರೂ ಯಾರು ತಾನೇ ಇದ್ದಾರು? ಹೀಗೆಂದೇ ಇದರಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾಯಿತು.

ಮೂಲ:– ಅಇಸಯ ಪಾವಿಯಪಾವಧಮ್ಮಿ ಆಪಚ್ಚೇಸುತೋ ವಿಪಾವರಯಾ ।

ನ ಚಲಂತಿ ಸುದ್ಧ ಧಮ್ಮಾ ಧನ್ನಾ ಕಿವಿಪಾವ ಪವ್ವೇಸು ॥ (ಪ್ರಕ . ಭಾ-೨ ಷ. ಸೂ-೨೯)

ಅನ್ಯದರ್ಶನವನ್ನಂಗೀಕರಿಸುವವರು ಕುಲಿಂಗಿಗಳು; ಎಂದರೆ-ಜೈನಮತ ವಿರೋಧಿಗಳು. ಅವರ ದರ್ಶನವನ್ನೂ ಕೂಡ ಜೈನರುಗಳು ಮಾಡಬಾರದು.

ಸಮೀಕ್ಷಕ :– ಇದೆಷ್ಟು ಪಾಮರತನದ ಮಾತೆಂದು ಬುದ್ಧಿವಂತರಾದ ಜನರು ಆಲೋಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಯಾವನ ಮತ ಸತ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೋ, ಅವನಿಗೆ ಯಾರಿಂದಲೂ ಭಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇವರ ಆಚಾರ್ಯರುಗಳು -"ನಮ್ಮ ಮತ ಪೊಳ್ಳು - ಟೊಳ್ಳು. ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ತಿಳಿಸುವೆವಾದರೆ, ಖಂಡನವಾಗಿ ಹೋಗುವುದು'.-ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಆದುದರಿಂದ, ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ನಿಂದಿಸಿರಿ; ಹಾಗೂ ಮೂರ್ಖಮಂದಿಗಳನ್ನು ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಿ! ಮುಗಿಯಿತು.

ಮೂಲ:– ನಾಮಂ ಪಿತಸ್ಸ ಅಸುಹಂ ಜೇಣ ನಿದಿಹಾಯಿ ಮಿಚ್ಛಪವ್ವಾಯಿ ।

ಜೇಸಿಂ ಅಣುಸಂಗಾಉ ಧಮೀಣವಿ ಹೋಯೀ ಪಾವ ಮಇ ॥ (ಪ್ರಕ. ಭಾ-೨ ಷ.ಸೂ-೨೯)

ಯಾವ ಧರ್ಮಗಳು ಜೈನಧರ್ಮಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿವೆಯೋ, ಅವೆಲ್ಲವೂ ಮಾನವರನ್ನು ಪಾಪಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವಂತಹವಾಗಿವೆ. ಆದುದರಿಂದ, ಯಾವನದೇ ಅನ್ಯ ಧರ್ಮವನ್ನೂ ಅಂಗೀಕರಿಸದೆ, ಜೈನಧರ್ಮವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅಂಗೀಕರಿಸುವುದು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಸಮೀಕ್ಷಕ:– ಇದರಿಂದ, ಎಲ್ಲರೊಂದಿಗೂ ವೈರ, ವಿರೋಧ, ನಿಂದೆ, ಈರ್ಷ್ಯೆ ಮೊದಲಾದ ದುಷ್ಕರ್ಮರೂಪವಾದ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸುವಂತಹುದು ಜೈನ ಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ-ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಜೈನರು ಸರ್ವರ ನಿಂದಕರಾಗಿರುವಂತೆ ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ಮತದವನೂ ಮಹಾನಿಂದಕನೂ, ಮತ್ತು ಅಧರ್ಮಿಯೂ ಆಗಿರಲಾರನು. ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲರ ನಿಂದೆಯನ್ನೂ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಅತಿ ಪ್ರಶಂಸೆಯನ್ನೂ ಮಾಡುವುದು ಶಠರಾದ ಮಾನವರ ಮಾತಲ್ಲವೇನು? ವಿವೇಕಿಗಳಾದ ಜನರಾದರೋ, ಅವರು ಯಾವದೇ ಮತದವರು ಬೇಕಾದರೂ ಆಗಿರಲಿ; ಅವರಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯವರನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯವರೆಂದೂ, ಕೆಟ್ಟವರನ್ನು ಕೆಟ್ಟವರೆಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಮೂಲ:– ಹಾ ಹಾ ಗುರುಅ ಅಕಜ್ಜಂ ಸಾಮೀನಹು ಅಚ್ಛಿಕಸ್ಸ ಪುಕ್ಕರಿಮೋ ।

ಕಹ ಜಿಣ ವಯಣ ಕಹ ಸುಗುರ ಸಾವಯಾ ಕಹ ಇಯ ಅಕಜ್ಜಮ್ ॥ (ಪ್ರಕ. ಭಾ-೨. ಷ. ಸೂ-೩೫)

ಸರ್ವಜ್ಞಕಥಿತವಾದ ಜಿನವಚನ, ಜೈನರ ಸುಗುರುಗಳು ಮತ್ತು ಜೈನಧರ್ಮವೆಲ್ಲಿ? ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಕುಗುರುಗಳು, ಅನ್ಯಮಾರ್ಗಗಳ ಉಪದೇಶಕರೆಲ್ಲಿ? ಅಂದರೆ, ನಮ್ಮವರು ಸುಗುರುಗಳು, ಸುದೇವರು, ಸುಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಅನ್ಯರ ದೇವತರು ಕುದೇವರು; ಗುರುಗಳು ಕುಗುರುಗಳು ಮತ್ತು ಧರ್ಮ ಕುಧರ್ಮ.

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ಈ ಮಾತು ಎಲಚೀ ಹಣ್ಣನ್ನು ಮಾರುವ ಕುಳ್ಳಮ್ಮನ ಮಾತಿನಂತಿದೆ. ಅವಳು ತನ್ನ ಹುಳಿಯ ಎಲಚಿಯನ್ನೂ ಸಿಹಿಯೆಂದೂ ಮತ್ತು ಬೇರೆಯವಳ ಸಿಹಿಯ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನೂ ಕೂಡ ಹುಳಿ ಮತ್ತು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದುದು-ಎಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. ಜೈನರ ಮಾತುಗಳೂ ಈ ರೀತಿಯವೇ ಆಗಿವೆ. ಈ ಜನರು ತಮ್ಮ ಮತದಿಂದ ಬೇರೆಯದಾದ ಮತಗಳವರ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಮಹಾ ಅಕಾರ್ಯವನ್ನು, ಎಂದರೆ ಪಾಪವನ್ನು ಎಣಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಮೂಲ:- ಸಪ್ಪೋ ಇಕ್ಕಂ ಮರಣಂ ಕುಗುರು ಅಣಂತಾಇ ದೇಹ ಮರಣಾಇ ।

ತೋ ವರಿಸಪ್ಪಂ ಗಹಿಯುಂ ಮಾ ಕುಗುರು ಸೇವಣಂ ಭದ್ದಂ ॥ (ಪ್ರಕ. ಭಾ-೨. ಷ. ಸೂ-೩೭)

ಈ ಮೊದಲೇ ನಾವು ಬರೆದು ಬಂದಿರುವಂತೆ, ಹೇಗೆ ಸರ್ಪದಲ್ಲಿನ ಮಣಿಯನ್ನೂ ಕೂಡ ತ್ಯಜಿಸುವುದು ಉಚಿತವಾಗಿರುತ್ತದೋ, ಹಾಗೆ ಅನ್ಯಮಾರ್ಗೀಯರಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಧಾರ್ಮಿಕ ಪುರುಷರನ್ನೂ ಕೂಡ ತ್ಯಜಿಸಿಬಿಡಬೇಕು ಎಂದರು. ಈಗ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಅನ್ಯ ಮತೀಯರ ನಿಂದೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. "ಜೈನಮತದಿಂದ ಬೇರೆಯಾದವರೆಲ್ಲರೂ ಕುಗುರುಗಳು; ಎಂದರೆ, ಅವರು ಸರ್ಪಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕೂಡ ಹೆಚ್ಚು ಕೆಟ್ಟವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ದರ್ಶನವನ್ನು, ಸೇವೆಯನ್ನು, ಸಂಗವನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಮಾಡಬಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ, ಸರ್ಪದ ಸಂಗದಿಂದ ಒಂದು ಸಾರಿ ಮರಣ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅನ್ಯಮಾರ್ಗೀಯರಾದ ಕುಗುರುಗಳ ಸಂಗದಿಂದ ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಜನನ-ಮರಣದಲ್ಲಿ ಬೀಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ, ಓ ಭದ್ರ ಪುರುಷ! ಅನ್ಯಮಾರ್ಗೀಯರ ಕುಗುರುಗಳ ಹತ್ತಿರವೂ ಕೂಡ ನಿಲ್ಲಬೇಡ. ಏಕೆಂದರೆ, ನೀನು ಅನ್ಯಮಾರ್ಗಿಯರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುವೆಯಾದಿರೆ, ದುಃಖದಲ್ಲಿ ಬೀಳುವೆ".

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ನೋಡಿರಿ, ಜೈನರಿಗೆ ಸಮಾನರಾಗಿ ಕಠೋರರೂ, ಭ್ರಾಂತರೂ, ದ್ವೇಷಿಗಳೂ, ನಿಂದಕರೂ, ಮೈಮರೆತವರೂ ಅನ್ಯಮತೀಯರು ಯಾರೂ ಆಗಿರಲಾರರು. ಇವರು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ-"ನಾವು ಅನ್ಯರ ನಿಂದೆಯನ್ನೂ, ನಮ್ಮ ಪ್ರಶಂಸೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ, ನಮ್ಮ ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ". ಎಂದು ಆಲೋಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇದು ಅವರ ದುರ್ಭಾಗ್ಯದ ಮಾತು. ಏಕೆಂದರೆ, ಯಾವಾಗಿನವರೆಗೆ ಉತ್ತಮ ವಿದ್ವಾಂಸರ ಸಂಗವನ್ನೂ, ಸೇವೆಯನ್ನೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಅವರೆಗೆ ಇವರಿಗೆ ಯಥಾರ್ಥಜ್ಞಾನವೂ ಹಾಗೂ ಸತ್ಯಧರ್ಮದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯೂ ಎಂದಿಗೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ, ತಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾವಿರುದ್ಧವಾದ ಮಿಥ್ಯಾವಚನಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ವೇದೋಕ್ತ ಸತ್ಯ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವುದು ಜೈನರಿಗೆ ಉಚಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ಅವರಿಗೆ ಮಹಾಕಲ್ಯಾಣದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ.

ಮೂಲ:- ಕಿಂ ಭಣಿವೋ ಕಿಂ ಕರಿಮೋ ತಾಣ ಹಯಾಸಾಣಧಿಠ 'ಟುಠಾಣಮ್ ।

ಜೇ ದಂಸಿ ಊಣ ಲಿಂಗಂ ಖಿವಂತಿನರ ಯಮ್ಮಿ ಮುದ್ಧ ಜಣಮ್ ॥ (ಪ್ರಕ. ಭಾ.-೨. ಷ.ಸೂ.೪೦.)

ಯಾವನ ಕಲ್ಯಾಣದ ಭರವಸೆಯೇ ನಾಶವಾಗಿದೆಯೋ, ಆ ಗರ್ವಿಯೂ, ದುಷ್ಕರ್ಮ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಬಹು ಚತುರನೂ, ದುಷ್ಟನೂ, ದೋಷಯುಕ್ತನೂ ಆದವನಿಗೆ ಏನು ಹೇಳುವುದು? ಏನು ಮಾಡುವುದು? ಏಕೆಂದರೆ, ಅವನಿಗೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡುವಿರಾದರೆ, ಪ್ರತಿಯಾಗಿ, ಅವನು ನಾಶವನ್ನೇ ಮಾಡುವನು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಯಾವನಾದರೂ ದಯೆತೋರಿಸಿ, ಕುರುಡುಸಿಂಹದ ಕಣ್ಣನ್ನು ತೆರೆಯಲು ಹೋದರೆ, ಅದು ಅವನನ್ನೇ ತಿಂದುಬಿಡುವುದು. ಅದೇ ರೀತಿ ಕುಗುರುಗಳ, ಎಂದರೆ ಅನ್ಯಮಾರ್ಗಿಗಳ ಉಪಕಾರ ಮಾಡುವುದೆಂದರೆ, ತನ್ನ ನಾಶಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಸರಿ. ಎಂದರೆ, ಅವರಿಂದ ಸದಾ ಬೇರೆಯೇ ಇರಬೇಕು.

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ಹೇಗೆ ಜೈನರು ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಾರೋ, ಹಾಗೆ ಬೇರೆಯ ಮತದವರೂ ಆಲೋಚಿಸುವವರಾದರೆ, ಜೈನರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ದುರ್ಗತಿಯುಂಟಾಗುವುದು? ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಯಾರೂ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಕಾರದ ಉಪಕಾರವನ್ನೂ ಮಾಡದೇ ಹೋದರೆ, ಅವರ ಬಹಳ ಕೆಲಸಗಳು ಹಾಳಾಗಿ, ಎಷ್ಟು ದುಃಖ ಉಂಟಾಗಬಹುದು? ಹಾಗೆ ಅನ್ಯರ ಸಲುವಾಗಿ ಜೈನರು ಏತಕ್ಕೆ ಆಲೋಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ?

ಮೂಲ:- ಜಹ ಜಹ ತು ಟ್ಟ ಇ ಧಮ್ಮೋ ದುಠಾಣ ಹೋಇ ವಹ ಉದಉಮ್ ।

ಸಮದ್ಧಿಟಿ ಜಿಯಾಣಂ ತಹ ತಹ ಉಲ್ಲಸ ಇಸಮತ್ತಮ್ ॥ (ಪ್ರಕ. ಭಾ-೨. ಷ. ಸೂ. ೪೨)

ಹೇಗೆ ಹೇಗೆ ದರ್ಶನ ಭ್ರಷ್ಟರಾದ ನಿಷ್ಪವ* ವಾಚ್ಛತ್ತಾ,* ಉಪನ್ನಾ* ಹಾಗೂ ಕುಶೀಲಿಯಾ* ಮೊದಲಾದವರ, ಮತ್ತು ಅನ್ಯತತ್ತ್ವದವರ,

* ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಲಿತವಾಗಿದ್ದ ಬೇರೆ ಮತಗಳ ಜನರು.

ತ್ರಿದಂಡೀ ಪರಿವ್ರಾಜಕರ, ಹಾಗೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇ ಮೊದಲಾದ ದುಷ್ಟ ಜನರ ಅತಿಶಯವಾದ ಬಲ, ಸತ್ಕಾರ, ಪೂಜೆ ಮೊದಲಾದುವು ಆಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತವೋ, ಹಾಗೆ ಹಾಗೆ ಸಮ್ಯಕ್ ದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳ ಜೀವರ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವವು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿತವಾಗುವುದು ಮಹಾದಾಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿದೆ !

ಈಗ ನೋಡಿರಿ! ಈ ಜೈನರಿಗಿಂತ ಅಧಿಕ ಈರ್ಷ್ಯಾ-ದ್ವೇಷ-ವೈರ ಬುದ್ಧಿಯುಕ್ತನಾದವನು ಯಾವನಾದರೂ ಇದ್ದಾನೋ? ಅಹುದು; ಬೇರೆಯ ಮತದಲ್ಲಿಯೂ ಈರ್ಷ್ಯಾದ್ವೇಷಗಳಿವೆ. ಆದರೆ ಎಷ್ಟು ಈ ಜೈನರಲ್ಲಿವೆಯೋ, ಅಷ್ಟು ಯಾವನಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಮತ್ತು ದ್ವೇಷವೇ ಪಾಪದ ಮೂಲವಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ, ಜೈನರಲ್ಲಿ ಪಾಪಾಚರಣವೇತಕ್ಕಿಲ್ಲವಾದೀತು?

ಮೂಲ:- ಸಂಗೋವಿ ಜಾಣ ಅಹಿಉತೇ ಸಿಧಮ್ಮಾ ಇ ಜೇ ಪಕುವ್ವಂತಿ ।

ಮುತ್ತೂಣ ಚೋರಸಂಗಂ ಕರಂತಿ ತೇ ಚೋರಿಯಂ ಪಾವಾ ॥ (ಪ್ರಕ. ಭಾ-೨.ಷ.ಸೂ-೭೫.)

ಇದರ ಮುಖ್ಯ ತಾತ್ಪರ್ಯವಿಷ್ವೇ:- "ಹೇಗೆ ಮೂಢ ಜನರು ಕಳ್ಳನ ಸಂಗದಿಂದ ನಾಸಿಕಾಚ್ಛೇದನ ಮೊದಲಾದ ಶಿಕ್ಷೆಗೂ ಭಯಪಡುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಹಾಗೆ, ಜೈನಮತದಿಂದ ಬೇರೆಯಾದ ಚೋರ ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿರುವ ಜನರು ತಮ್ಮ ಅಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಭಯಪಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ಯಾವನು ಎಂತಹ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿರುತ್ತಾನೋ, ಅವನು ಪ್ರಾಯಶಃ ಬೇರೆಯವರನ್ನೂ ತನ್ನಂತಹವರೆಂದೇ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಬೇರೆಯವೆಲ್ಲವೂ ಚೋರಮತಗಳು ; ಮತ್ತು ಜೈನಮತ ಮಾತ್ರ ಸಾಹುಕಾರನದು-ಎಂಬ ಈ ಮಾತು ಸತ್ಯವಾಗಬಲ್ಲದೇನು? ಯಾವ ಕಾಲದವರೆಗೆ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಅಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಕುಸಂಗದಿಂದ ಬುದ್ಧಿಯು ಭ್ರಷ್ಟವಾಗಿರುತ್ತೋ, ಆ ಕಾಲದವರೆಗೆ ಬೇರೆಯವರೊಡನೆ ಬಹಳ ಈರ್ಷ್ಯೆ, ದ್ವೇಷ ದುಷ್ಟತನ, ಮೊದಲಾದುವನ್ನು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಜೈನಮತ ಹೇಗೆ ಪರಮತ ದ್ವೇಷಿಯಾಗಿದೆಯೋ, ಹಾಗೆ ಬೇರೆ ಯಾವುದೂ ಆಗಿಲ್ಲ.

ಮೂಲ:- ಜಚ್ಛ ಪಸುಮಹಿಸ ಲರಕಾ ಪವ್ವ ಹೋಮಂತಿ ಪಾವನವಮೀಏ ।

ಪೂಶ್ರಂತಿ ತಂಪಿ ಸಡ್ಡಾ ಹಾ ಹೀಲಾ ವೀಯರಾಯಸ್ಸ ॥ (ಪ್ರಕ. ಭಾ-೨. ಷ. ಸೂ. ೭೬)

ಪೂರ್ವ ಸೂತ್ರದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಮಿಥ್ಯಾತ್ವಿಗಳ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಿದೆಯೋ, ಎಂದರೆ-ಜೈನಮತದಿಂದ ಬೇರೆಯಿರುವವರೆಲ್ಲರ ಮಿಥ್ಯಾತ್ವಿಗಳು ಮತ್ತು ತಾವು ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಿಗಳು; ಎಂದರೆ-ಬೇರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಪಾಪಿಗಳು, ಜೈನಮತೀಯರೆಲ್ಲರೂ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರು. ಆದುದರಿಂದ ಯಾವನಾದರೂ ಆಗಿರಲಿ; ಯಾವನು ಮಿಥ್ಯಾತ್ವಿಯ ಧರ್ಮದ ಸ್ಥಾಪನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವವನೋ, ಅವನು ಪಾಪಿಯಾಗಿರುತ್ತಾನೆ-ಎಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ.

ಸಮೀಕ್ಷಕ :- ಹೇಗೆ ಅನ್ಯಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಚಾಮುಂಡಾ, ಕಾಲಿಕಾ, ಜ್ವಾಲಾ ಈ ಪ್ರಮುಖ (ದೇವತೆ) ಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವ ಪಾಪನವಮೀ, ಎಂದರೆ ದುರ್ಗಾನವಮೀ ಮೊದಲಾದ ತಿಥಿ-ಮುಂತಾದುವೆಲ್ಲ ಕೆಟ್ಟವಾಗಿವೆಯೋ, ಹಾಗೆ ನಿಮ್ಮ ಪಜೂಷಣ - ಮೊದಲಾದ ಮಹಾಕಷ್ಟದಾಯಕವಾದ ವ್ರತಗಳು ಕೆಟ್ಟವಲ್ಲವೇನು? ಇಲ್ಲಿ ವಾಮಮಾರ್ಗಿಗಳ ಖಂಡನವೇನೋ ಸರಿಯಾಗಿದೆ; ಆದರೆ, ಯಾವ ಶಾಸನದೇವೀ ಮತ್ತು ಮರುತದೇವೀ-ಮೊದಲಾದುವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತೀರೋ, ಅವುಗಳ ಖಂಡನವನ್ನೂ ಮಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಿರಾದರೆ, ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ದೇವೀ ಹಿಂಸಕಳಲ್ಲ-ಎನ್ನುವಿರಾದರೆ, ಇವರ ಕಥನ ಸುಳ್ಳಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಶಾಸನದೇವಿಯು ಒಬ್ಬ ಪುರುಷನ ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಂದು ಹೋತನ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಮತ್ತೆ ಅವಳು ರಾಕ್ಷಸಿಯು, ಮತ್ತು ದುರ್ಗೆ- ಕಾಳಿಕೆಯ ಸ್ವಂತ ಸೋದರಿ ಏತಕ್ಕಲ್ಲ? ಮತ್ತು ತಮ್ಮ 'ಯಚ್ಚಖಾಣ'- ಮೊದಲಾದ ವ್ರತಗಳನ್ನು ಅತಿ ಶ್ರೇಷ್ಠರೆಂದೂ, ಮತ್ತು ನವಮೀ-ಮೊದಲಾದುವನ್ನು ದುಷ್ಟವೆಂದೂ ಹೇಳುವುದು ಮೌಢ್ಯದ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಬೇರೆಯವರ ಉಪವಾಸಗಳ ನಿಂದೆಯನ್ನೂ, ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಉಪವಾಸಗಳ ಸ್ತುತಿಯನ್ನೂ ಮಾಡುವುದು ಮೂರ್ಖತ್ವದ ಮಾತಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಹುದು; ಯಾವ ಸತ್ಯಭಾಷಣ - ಮೊದಲಾದ ವ್ರತಗಳ ಧಾರಣವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೋ, ಅವೇನೋ ಸರ್ವರಿಗೂ ಉತ್ತಮವಾಗಿವೆ. ಜೈನರ ಮತ್ತು ಬೇರೆ ಇನ್ನಾರ ಉಪವಾಸವೂ ಸತ್ಯಫಲದಾಯಕವಲ್ಲ.

ಮೂಲ:- ವೇಸಾಣ ವಂದಿಯಾಣಯ ಮಾಹಣ ಡುಂಬಾಣ ಜರಕಸಿರಕಾಣಮ್ ।

ಭತ್ತಾ ಭರಕಠಾಣಂ ವಿಯಾಣಂ ಜಂತಿ ದೂರೇಣಮ್ ॥ (ಪ್ರಕ . ಭಾ-೨. ಷ. ಸೂ- ೮೨)

ಇದರ ಮುಖ್ಯ ತಾತ್ಪರ್ಯವೇನೆಂದರೆ-"ಯಾರು ವೇಶ್ಯರು, ವಂದಿಮಾಗಧರು, ಹೊಗಳುಭಟ್ಟರು - ಮೊದಲಾದವರ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ, ಯಕ್ಷ-ಗಣೇಶ ಮೊದಲಾದ ಮಿಥ್ಯಾದೃಷ್ಟಿಯುಕ್ತ ದೇವರುಗಳ ಹಾಗೂ ಇತರ ದೇವತೆಗಳ ಭಕ್ತರಾಗಿರುತ್ತಾರೋ, ಯಾರು ಇವುಗಳನ್ನು

ಅಂಗೀಕರಿಸುವವರಾಗಿರುತ್ತಾರೋ, ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಮುಳುಗಿಸುವವರು ಮತ್ತು ಮುಳುಗುವವರು ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಆ ದೇವತೆಗಳ ಬಳಿಯೇ ಎಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳೂ ಇವೆಯೆಂದು ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ವೀತರಾಗರಾದ ಪುರುಷರಿಂದ ದೂರವಿರುತ್ತಾರೆ.

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ಅನ್ಯಮಾರ್ಗಿಗಳ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಸುಳ್ಳೆನ್ನುವುದು ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಸತ್ಯವೆನ್ನುವುದು ಕೇವಲ ಪಕ್ಷಪಾತದ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಅನ್ಯವಾಮಮಾರ್ಗಿಗಳ ದೇವಿಯರು-ಮೊದಲಾದವರನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸುತ್ತಾರೆ; ಆದರೆ, "ಶ್ರಾದ್ಧ ದಿನಕೃತ್ಯ"ದ ೪೬ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ-"ಶಾಸನದೇವಿಯು ರಾತ್ರಿ ಊಟ ಮಾಡಿದನೆಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ಒಬ್ಬ ಪುರುಷನಿಗೆ ಗುದ್ದನ್ನು ಹಾಕಿದಳು; ಅವನ ಕಣ್ಣನ್ನು ಕಿತ್ತು ಹಾಕಿದಳು; ಆದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಹೋತನ ಕಣ್ಣನ್ನು ಕಿತ್ತು ಆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಅಳವಡಿಸಿದಳು".- ಎಂದು ಬರೆದಿದೆಯಲ್ಲ! ಈ ದೇವಿಯನ್ನು ಹಿಂಸಕಳೆಂದು ಏಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ? "ರತ್ನಸಾರ"ದ ಒಂದನೆಯ ಭಾಗದ ೬೭ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ ಏನು ಬರೆದಿದೆಯೋ ನೋಡಿರಿ. ಮರುತ ದೇವಿಯು ಪಥಿಕರಿಗೆ ಶಿಲಾವಿಗ್ರಹವಾಗಿ ಸಹಾಯಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಇವಳನ್ನೂ ಹಾಗೆಯೇ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೇಕೆ?

ಮೂಲ:- ಕಿಂ ಸೋಪಿ ಜಣಣಿ ಜಾಓ ಜಾಣಾ ಜಣಣೀ ಇಕಿಂಗಓವಿದ್ಧಿ।

ಜಇ ಮಿಚ್ಛರಓ ಜಾಓ ಗುಣೇ ಸುತಹಮಚ್ಛರ ವಹಇ॥ (ಪ್ರಕ. ಭಾ.೨. ಷ. ಸೂತ್ರ-೮೧)

ಯಾವ ಜೈನಮತ ವಿರೋಧಿಗಳಾದ ಮಿಥ್ಯಾತ್ವಿಗಳು, ಅಂದರೆ ಮಿಥ್ಯಾಧರ್ಮದವರಿದ್ದಾರೋ, ಅವರು ಹುಟ್ಟಿದರೇಕೆ? ಹುಟ್ಟಿಯೇ ಬಿಟ್ಟರಾದರೆ, ಬೆಳೆದರೇಕೆ? ಅಂದರೆ, ಶೀಘ್ರವೇ ತೀರಿಹೋಗಿದ್ದರೆ, ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು!

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ನೋಡಿರಿ ಇವರ ವೀತರಾಗಭಾಷಿತವಾದ ದಯಾಧರ್ಮವನ್ನು! ಬೇರೆಯ ಮತದವರ ಬಾಳನ್ನೂ ಕೂಡ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವುದಿಲ್ಲ! ಇವರ ದಯಾ ಧರ್ಮ ಕೇವಲ ಕಥನಮಾತ್ರವಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಏನಾದರೂ ಇರುವುದಾದರೆ, ಅದು ಕ್ಷುದ್ರ ಜೀವರಿಗಾಗಿ ಮತ್ತು ಪಶುಗಳಿಗಾಗಿ; ಜೈನರಿಂದ ಬೇರೆಯಾದ ಮಾನವರಿಗಾಗಿ ಅಲ್ಲ.

ಮೂಲ:- ಸುದ್ಧೇಮಗ್ಗೇ ಜಾಯ ಸುಹೇಣ ಗಚ್ಛತ್ತಿ ಸುದ್ಧಮಗ್ಗಮ್ಮಿ।

ಜೇ ಪುಣ ಅಮಗ್ಗಜಾಯಾ ಮಗ್ಗೇಗಚ್ಛಂತಿ ಯೇ ಚುಯ್ಯಮ್॥ (ಪ್ರಕ. ಭಾ.-೨.ಷ. ಸೂತ್ರ-೮೩)

ಇದರ ಮುಖ್ಯ ತಾತ್ಪರ್ಯವೇನೆಂದರೆ - ಯಾರಾದರೂ ಜೈನಕುಲದಲ್ಲಿ ಜನ್ಮತಾಳಿ, ಮುಕ್ತಿಗೆ ಹೋಗುವರಾದರೆ, ಏನೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವಿಲ್ಲ; ಆದರೆ-ಜೈನರಿಂದ ಬೇರೆಯಾದ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಿಥ್ಯಾತ್ವಿಗಳಾದ ಅನ್ಯಮಾರ್ಗೀಯರು ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಗಳಿಸುವರಾದರೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಆಶ್ಚರ್ಯವಿದೆ. ಜೈನಮತದವರು ಮಾತ್ರ ಮುಕ್ತಿಹೊಂದುತ್ತಾರೆ; ಬೇರೆಯವರಾರೂ ಹೊಂದರು. ಯಾರು ಜೈನಮತವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸರೋ, ಅವರು ನರಕಗಾಮಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ-ಎನ್ನುವುದು ಇದರ ಫಲಿತಾರ್ಥವಾಗಿದೆ.

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ಜೈನಮತದಲ್ಲಿ ಯಾವನೂ ದುಷ್ಟನೂ, ಅಥವಾ ನರಕ ಗಾಮಿಯೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೇನು? ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಮುಕ್ತಿಗೆ ತೆರಳುತ್ತಾರೆ; ಅನ್ಯರಾರೂ ತೆರಳುವುದಿಲ್ಲವೋ? ಇದು ಉನ್ಮತ್ತತನದ ಮಾತಲ್ಲವೇನು? ಮುಗ್ಧಮಾನವರ ಹೊರತು, ಇಂತಹ ಮಾತನ್ನು ಯಾವನು ಒಪ್ಪಬಲ್ಲನು?

ಮೂಲ:- ತಿಚ್ಛಯರಾಣಂ ಪೂಆ ಸಂಮತ್ತ ಗುಣಾಣಕಾರಿಣೀ ಭಣಿಯಾ।

ಸಾವಿಯ ಮಿಚ್ಛತ್ತಯರೀ ಜಿಣ ಸಮಯೇ ದೇಸಿಯಾ ಪೂಆ॥ (ಪ್ರಕ . ಭಾ -೨. ಷಷ್ಠೀ- ಸೂ- ೯೦)

ಜಿನಮೂರ್ತಿಗಳ ಪೂಜೆ ಮಾತ್ರ ಸಸಾರ ; ಮತ್ತು ಇವುಗಳಿಂದ ಬೇರೆಯಾದ ಮಾರ್ಗದವರ ಮೂರ್ತಿಪೂಜೆ ಅಸಾರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಯಾವನು ಜಿನಮಾರ್ಗದ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸುತ್ತಾನೋ, ಅವನು ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಿ; ಯಾವನು ಪಾಲಿಸುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಅವನು ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಿಯಲ್ಲ.

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ಭಾಪು! ಭಾಪು!! ಹೇಳುವುದಾದರೂ ಏನು? ಹೇಗೆ ವೈಷ್ಣವರೇ ಮೊದಲಾದವರದು ಆಗಿರುತ್ತದೋ, ಹಾಗೆ ನಿಮ್ಮ ಮೂರ್ತಿಗಳೂ ಕಲ್ಲು- ಮೊದಲಾದ ಜಡ ಪದಾರ್ಥಗಳಲ್ಲದಲ್ಲವೇನು? ಹೇಗೆ ನಿಮ್ಮ ಮೂರ್ತಿಪೂಜೆ ಸುಳ್ಳಾಗಿದೆಯೋ, ಹಾಗೆಯೇ ವೈಷ್ಣವ-ಮೊದಲಾದವರ ಮೂರ್ತಿಪೂಜೆಯೂ ಕೂಡ ಸುಳ್ಳಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನೀವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಿಗಳೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ಬೇರೆಯವರನ್ನು ಅತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಿಗಳೆಂದು ವಾದಿಸುವುದರಿಂದ, ನಿಮ್ಮ ಮತದಲ್ಲಿ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲವೆಂದು ವಿದಿತವಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಮೂಲ:- ಜಿಣ ಆಣಾವಿ ಧಮ್ಮೋ ಆಣಾರಹಿ ಆಣ ಫುಡಂ ಆಹಮುತ್ತಿ।

ಇಯಮುಣಿ ಊಣಯ ತತ್ತಂಜಿಣ ಆಣಾಯೇ ಕುಣಹು ಧಮ್ಮಮ್॥ (ಪ್ರಕ. ಭಾ-೨. ಷ. ಸ-೯೨)

ಜಿನದೇವನ ಆಜ್ಞೆ. ದಯಾ - ಕ್ಷಮಾ ಮೊದಲಾದ ರೂಪವಾದುದೇ ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ. ಆದರಿಂದ ಬೇರೆಯಾದ ಆಜ್ಞೆ ಎಲ್ಲವೂ ಅಧರ್ಮವಾಗಿದೆ.

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ಇದೆಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಅನ್ಯಾಯದ ಮಾತಾಗಿದೆ? ಜೈನಮತದಿಂದ ಬೇರೆ ಯಾವನೇ ಪುರುಷನೂ ಸತ್ಯವಾದಿಯೂ, ಧರ್ಮಾತ್ಮನೂ ಆಗಿಲ್ಲವೇನು? ಆ ಧಾರ್ಮಿಕ ಪುರುಷನನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಬಾರದೇನು? ಅಹುದು; ಜೈನ ಮತಸ್ಥರ ಮುಖ, ನಾಲಗೆ ಚರ್ಮದ್ದು ಆಗಿರದೆ ಮತ್ತು ಅನ್ಯರದು ಚರ್ಮದ್ದು ಆಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಈ ಮಾತು ಅನ್ವಯಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಜೈನರುಗಳು ಹೊಗಳುಭಟ್ಟರ ಹಿರಿಯಣ್ಣಂದಿರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೋ- ಎನ್ನುವಂತೆ, ಈ ಮೂಲಕ ಕೇವಲ ತಮ್ಮ ಮತದ ಗ್ರಂಥಗಳ, ವಚನಗಳ, ಸಾಧುಗಳೇ ಮೊದಲಾದವರ ಹೆಚ್ಚುಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ತೋಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಮೂಲ:- ವನ್ನೇಮಿ ನಾರಯಾಉವಿ ಜೇಸಿದುರಕಾಇ ಸಂಭರಂ ತಾಣಮ್ ।

ಭವ್ವಾಣ ಜಣಇ ಹರಿಹರ ರಿದ್ಧಿ ಸಮಿದ್ಧೀ ವಿ ಉದ್ಘೋಸಮ್ ॥ (ಪ್ರಕ. ಭಾ-೨. ಷ. ಸೂ-೯೫.)

ಇದರ ಮುಖ್ಯ ತಾತ್ಪರ್ಯವೇನೆಂದರೆ- ಹರಿ, ಹರ ಮೊದಲಾದವರ ಯಾವ ಪ್ರಭಾವವಿದೆಯೋ, ಅದು ನರಕಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಜೈನರಿಗೆ ರೋಮಾಂಚ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಹೇಗೆ ರಾಜಾಜ್ಞೆಯ ಭಂಗವನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಮಾನವನು ಮರಣದಂಡನೆಯವರೆಗೂ ದುಃಖ ಹೊಂದುತ್ತಾನೋ, ಹಾಗೆ ಜಿನೇಂದ್ರನ ಆಜ್ಞಾಭಂಗದಿಂದ ಜನನ ಮರಣದ ದುಃಖವನ್ನು ಹೊಂದನೇತಕ್ಕೆ?

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ನೋಡಿರಿ! ಜೈನರ ಆಚಾರ್ಯರುಗಳೇ ಮೊದಲಾದವರ ಮಾನಸೀ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು. ಎಂದರೆ, ಬಾಹ್ಯಕಪಟವನ್ನು ಹಾಗೂ ಆಡಂಬರದ ಲೀಲೆಯನ್ನು, ಈಗಂತೂ ಇವರ ಆಂತರಿಕ ಕಪಟವೂ ಕೂಡ ಹೊರಬಿದ್ದಿತು. ಹರಿ,ಹರ-ಮೊದಲಾದವರ ಮತ್ತು ಅವರ ಉಪಾಸಕರ ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನೂ ನೋಡಲೂ ಕೂಡ ಆಗದು! ಅನ್ಯರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಏತಕ್ಕಾಯಿತು-ಎಂದು ಇವರಿಗೆ ರೋಮಾಂಚವಾಗುತ್ತದೆ! ಬಹುಶಃ ಇವರ ಸಮಸ್ತ ಐಶ್ವರ್ಯವೂ ನಮಗೆ ಸಿಕ್ಕುವುದಾದರೆ ಮತ್ತು ಇವರು ದರಿದ್ರರಾಗಿ ಹೋದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದೀತು-ಎಂದು ಬಯಸುತ್ತಿರಬಹುದೇನೋ? ಮತ್ತು ರಾಜಾಜ್ಞೆಯ ದೃಷ್ಟಾಂತವನ್ನು ಕೊಡುವ ಕಾರಣವೂ ಕೂಡ ಜೈನರು ರಾಜ್ಯದ ಹೊಗಳುಭಟ್ಟರೂ, ಸುಳ್ಳರೂ ಮತ್ತು ಅಂಜುಬುರುಕರೂ ಆಗಿರುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ರಾಜನ ಸುಳ್ಳು ಮಾತುಗಳನ್ನೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡುಬಿಡಬೇಕೇನು? ಈರ್ಷ್ಯಾದ್ವೇಷಯುಕ್ತನು ಯಾವನಾದರೂ ಇರುವುದಾದರೆ, ಜೈನರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೇರೆ ಯಾವನೂ ಇರಲಾರನು.

ಮೂಲ:- ಜೋ ದೇಇ ಸುದ್ಧಧಮ್ಮಂ ಸೋ ಪರಮಪ್ಪಜಯಮ್ಮಿ ನಹು ಅನ್ನೋ ।

ಕಿಂ ಕಪ್ಪದ್ದುಮ್ಮ ಸರಿಸೋ ಇಯ ರತರೂ ಹೋಇ ಕಇಯಾವಿ ॥ (ಪ್ರಕ. ಭಾ-೨. ಷ. ಸೂ-೧೦೧.)

ಯಾರು ಜೈನಧರ್ಮಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧರಾಗಿರುತ್ತಾರೋ, ಆ ಜನರು ಮೂರ್ಖರು. ಮತ್ತು ಯಾರು ಜಿನೇಂದ್ರಭಾಷಿತವಾದ ಧರ್ಮದ ಉಪದೇಶಕರಾದ ಸಾಧುಗಳೂ, ಅಥವಾ ಗೃಹಸ್ಥರೂ ಅಥವಾ ಗ್ರಂಥಕರ್ತೃಗಳೂ ಆಗಿರುತ್ತಾರೋ, ಅವರು ತೀರ್ಥಂಕರರಿಗೆ ಸಮಾನರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಸಮಾನರಾದವರೂ ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ.

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ಅಲ್ಲವೇ ಮತ್ತೆ? ಜೈನರುಗಳು ಬಾಲಬುದ್ಧಿಗಳಾಗಿರದಿದ್ದರೆ, ಇಂತಹ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತಿರುತ್ತಿದ್ದರೇಕೆ? ಹೇಗೆ ವೇಶ್ಯೆಯು ತನ್ನ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾವಳ ಸ್ತುತಿಯನ್ನೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಈ ವರ್ತನೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ.

ಮೂಲ:- ಜೇ ಅಮುಣಿಅ ಗುಣದೋಷಾ ತೇ ಕಹಅ ಬುಹಾಣ ಹುಂತಿಮ ಝುಚ್ಛಾ ।

ಅಹತೇ ವಿಹುಮ ಝುಚ್ಛಾ ತಾ ವಿಸ ಅಮಿಅಣ ತುಲ್ಲತ್ತಮ್ ॥ (ಪ್ರಕ. ಭಾ-೨. ಷ. ಸೂ-೧೦೮)

ಜಿನೇಂದ್ರ ದೇವನನ್ನೂ, ಅವನು ಹೇಳಿದ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನೂ, ಮತ್ತು ಜಿನಮತದ ಉಪದೇಶಕರನ್ನೂ ತ್ಯಜಿಸುವುದು ಜೈನರಿಗೆ ಉಚಿತವಲ್ಲ.

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ಇದು ಜೈನರುಗಳ ಹಠದ, ಪಕ್ಷಪಾತದ ಮತ್ತು ಅವಿದ್ಯೆಯ ಫಲವಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಮತ್ತೇನು? ಆದರೆ, ಜೈನರ ಹಲಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಬೇರೆ ಎಲ್ಲವೂ ವರ್ಜನೀಯವೇ ಆಗಿವೆ. ಯಾವನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಬುದ್ಧಿಯಿರುತ್ತದೋ, ಅವನು ಜೈನರ ದೇವರುಗಳ, ಸಿದ್ಧಾಂತ ಗ್ರಂಥಗಳ ಮತ್ತು ಉಪದೇಶಕರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ದರ್ಶನ-ಶ್ರವಣ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವನಾದರೆ, ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ ವರ್ಜಿಸಬಿಡುವನು.

ಮೂಲ:- ವಯಣೇ ವಿ ಸುಗುರು ಜಿಣವಲ್ಲಹಸ್ಸ ಕೇಸಿಂ ನ ಉಲ್ಲಸಇ ಸಮ್ಮಮ್।

ಅಹಕಹ ದಿಣಮಣಿತೇಯಂ ಉಲುಆಣಂ ಹರಇ ಅಂಧತ್ತಮ್ ॥ (ಪ್ರಕ . ಭಾ -೨. ಷ.ಸೂ. ೧೦೮)

ಯಾರು ಜಿನವಚನಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ, ಅವರು ಪೂಜನೀಯರೂ ಮತ್ತು ಯಾರು ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಅಪೂಜ್ಯರೂ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಜೈನ ಗುರುಗಳನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಬೇಕು ; ಎಂದರೆ- ಅನ್ಯಮಾರ್ಗೀಯರನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಬಾರದು.

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ಆಯಿತು! ಜೈನರುಗಳು ಅನ್ಯ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳನ್ನು ಪಶುಗಳಂತೆ ಶಿಷ್ಯರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕಟ್ಟಿಹಾಕದೇ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ, ಅವರ ಬಲೆಯಿಂದ ಹೊರಬಂದು, ತಮ್ಮ ಮುಕ್ತಿಯ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿ, ಜನ್ಮವನ್ನು ಸಫಲಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಯೋಚಿಸಿರಿ, ಯಾವನಾದರೂ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕುಮಾರ್ಗಿಗಳು, ಕುಗುರುಗಳು, ಮಿಥ್ಯಾತ್ವಿಗಳು ಮತ್ತು ದುರುಪದೇಶಕರು - ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ನಿಮಗೆಷ್ಟು ದುಃಖವಾಗುವುದು? ಅದೇ ರೀತಿ ನೀವು ಅನ್ಯರಿಗೆ ದುಃಖದಾಯಕರಾಗಿದ್ದೀರಿ; ಆದುದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಮತದಲ್ಲಿ ನಿಃಸಾರವಾದ ಮಾತುಗಳು ಬಹಳವಾಗಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿವೆ.

ಮೂಲ:- ತಿಹುಅಣಜಣಂ ಮರಂತಂ ದಠೂಣ ನಿಅಂತಿ ಜೇ ನ ಅಪ್ಪಾಣಮ್।

ವಿರಮಂತಿನ ಪಾವಾಉ ಧಿದ್ಧೀ ಧಿಠತ್ತಣಂ ತಾಣಮ್ ॥ (ಪ್ರಕ. ಭಾ-೨. ಷ . ಸೂ- ೧೦೯)

ಮೃತ್ಯುವಿನವರೆಗೂ ಮುಟ್ಟುವ ದುಃಖವಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಕೃಷಿ , ವ್ಯಾಪಾರ - ಮೊದಲಾದ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಜೈನರುಗಳು ಮಾಡಬಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ- ಈ ಕರ್ಮಗಳು ನರಕಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುವುದಾಗಿದೆ.

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ಈಗ ಯಾವನಾದರೂ ಜೈನರನ್ನು "ನೀವು ವ್ಯಾಪಾರ ಮೊದಲಾದ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ? ಈ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವುದಿಲ್ಲವೇಕೆ?"- ಎಂದು ಕೇಳಬೇಕು. ಮತ್ತು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವಿರಾದರೆ, ನಿಮ್ಮ ಶರೀರಗಳ ಪಾಲನ-ಪೋಷಣಗಳೂ ಕೂಡ ಆಗಲಾರವು. ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಕಥನಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಜನರೂ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವರಾದರೆ, ನೀವು ಯಾವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತಿಂದು ಜೀವಿಸುವಿರಿ? ಇಂತಹ ಸಮಾಜದ್ರೋಹದ ಉಪದೇಶ ಮಾಡುವುದು ಸರ್ವಥಾ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಬಡಪಾಯಿಗಳು ಮಾಡುವರಾದರೂ ಏನನ್ನು? ವಿದ್ಯಾ- ಸತ್ಸಂಗವಿಲ್ಲದೆ, ಮನಸ್ಸಿಗೇನು ಬಂದಿತೋ ಅದನ್ನೇ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟರು.

ಮೂಲ:- ತಇಯಾ ಹಮಾಣ ಅಹಮಾ ಕಾರಣ ರಹಿಯಾ ಅನಾಣ ಗವ್ವೇಣ।

ಜೇ ಜಂಪಂತಿ ಉಸ್ಸುತ್ತಂ ತೇಸಂ ದ್ದಿದ್ದಿಚ್ಛ ಪಂಮಿಚ್ಚಮ್ ॥ (ಪ್ರಕ. ಭಾ-೨. ಷ. ಸೂ-೧೨೧.)

ಯಾರು ಜೈನಾಗಮಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವವರಾಗಿರುತ್ತಾರೋ, ಅವರು ಅಧಮಾಧಮರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಯಾವುದಾದರೂ ಸ್ವಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಸುವುದಾದರೂ ಕೂಡ, ಜೈನಮತಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗ ಮಾತನಾಡಬಾರದು ; ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲೂಬಾರದು. ಯಾವುದೇ ಪ್ರಯೋಜನ ಕೈಗೂಡುವುದೇ ಆಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ, ಅನ್ಯಮತದ ತ್ಯಾಗವನ್ನು ಮಾಡಿಬಿಡಬೇಕು.

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ನಿಮ್ಮ ಮೂಲಪುರುಷರಿಂದ ಹಿಡಿದು ಇಂದಿನವರೆಗೆ ಎಷ್ಟು ಜನರು ಉದಿಸಿದ್ದಾರೋ, ಉದಿಸುವರೋ, ಅವರು ಅನ್ಯಮತವನ್ನು ಬೈಯುವುದರ ಹೊರತು, ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ಮಾತನ್ನು ಆಡಿಲ್ಲ; ಮತ್ತು ಆಡುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಜೈನರು ಎಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸ್ವಾರ್ಥ ಸಿದ್ಧಿಸುವುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಾರೋ, ಅಲ್ಲಿ ಶಿಷ್ಯರಿಗೂ ಶಿಷ್ಯರಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ಸುಳ್ಳಾದ ಉದ್ದುದ್ದ- ಅಗಲಗಲದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡುವುದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಸಂಕೋಚವಾಗುವುದಿಲ್ಲ! ಇದು ಮಹಾ ಶೋಚನೀಯವಾದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ .

ಮೂಲ:- ಜಂ ವೀರಜಿಣಸ್ಸ ಜಿಓ ಮಿರಈ ಉಸ್ಸುತ್ತ ಲೇಸದೇಸಣಓ।

ಸಾಗರ ಕೋಡಕೋಡಿಂ ಹಿಂಡಇ ಅಇ ಭೀಮಭವರಣ್ಣೇ ॥ (ಪ್ರಕ . ಭಾ -೨. ಷ. ಸೂ- ೧೨೨)

ಯಾವನಾದರೂ -"ಜೈನ ಸಾಧುಗಳಲ್ಲಿ ಧರ್ಮವಿದೆ. ನಮ್ಮವರಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಬೇರೆಯವರಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಧರ್ಮವಿದೆ".- ಎಂದು ಹೇಳುವನಾದರೆ, ಆ ಮನುಷ್ಯನು ಕೋಟ್ಯಾನುಕೋಟಿ ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ನರಕದಲ್ಲಿದ್ದು, ಮತ್ತೂ ಕೂಡ ನೀಚ ಜನ್ಮವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ.

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ಭಾವು, ಭಾವು! ವಿದ್ಯಾಶತ್ರುಗಳೇ! ನೀವು-"ನಮ್ಮ ಮಿಥ್ಯಾವಚನಗಳ ಖಂಡನವನ್ನು ಯಾವನೂ ಮಾಡದಿರಲಿ"-ಎಂದೇ ಯೋಚಿಸಿರಬಹುದು. ಇದೇ ಕಾರಣದಿಂದ ಈ ಭಯಂಕರವಾದ ವಚನವನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದೀರಿ. ಹಾಗೆ ಆಗುವುದು ಅಸಂಭವವಾಗಿದೆ. ಈಗ

ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಿಮಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳೋಣ? ನೀವಂತೂ ಸುಳ್ಳು, ನಿಂದೆ ಮತ್ತು ಬೇರೆ ಮತಗಳೊಂದಿಗೆ ವೈರ-ವಿರೋಧ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಟೊಂಕಕಟ್ಟಿ ನಿಂತು, ತಮ್ಮ ಸ್ವಾರ್ಥವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ರಸಾಯನಕ್ಕೆ ಸಮವೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೀರಿ.

ಮೂಲ:- ದೂರೇ ಕರಣಂ ದೂರಮ್ಮಿ ಸಾಹಣಂ ತಹ ಪಭಾವಣಾ ದೂರೇ।

ಜಿಣಧಮ್ಮ ಸದ್ದಹಾಣಂ ಪಿ ತಿರಿಕದುರಕಾಇ ನಿಠವಇ॥ (ಪ್ರಕ. ಭಾ-೨ ಷ. ಸೂ-೧೨೭.)

ಯಾವ ಮಾನವನಿಂದ ಜೈನಧರ್ಮದ ಅನುಷ್ಠಾನ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಕೂಡ ಆಗಲಾರದೋ, ಅವನೂ ಕೂಡ-"ಜೈನಧರ್ಮ ಸತ್ಯವಾಗಿದೆ ; ಬೇರೆ ಯಾವುದೂ ಅಲ್ಲ".- ಎಂಬ ಇಷ್ಟು ಶ್ರದ್ಧಾಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ, ದುಃಖದಿಂದ ಪಾರಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ.

ಸಮೀಕ್ಷಕ :- ಆಹಾ! ಮೂರ್ಖರನ್ನು ತಮ್ಮ ಮತಜಾಲದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಅಧಿಕವಾದ ಬೇರೆ ಮಾತು ಯಾವುದಿದ್ದೀತು? ಏಕೆಂದರೆ-ಯಾವ ಕರ್ಮವನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ; ಮತ್ತು ಸಿಕ್ಕಿಹೋಗುವುದು ನೇರ ಮುಕ್ತಿಯೇ! ಇಂತಹ ಮೌಢ್ಯಮಯವಾದ ಮತ ಬೇರೆ ಯಾವುದು ಇದ್ದೀತು?

ಮೂಲ:- ಕಇಯಾ ಹೋಹೀ ದಿವಸೋ ಜಇಯಾ ಸುಗುರೂಣಪಾಯ ಮೂಲಮ್ಮಿ।

ಉಸ್ಸುತ್ತ ಲೇಸವಿಸಲವ ರಹಿಓ ನಿಸುಣೇಸು ಜಿಣಧಮ್ಮಮ್ ॥ (ಪ್ರಕ. ಭಾ-೨. ಷ. ಸೂ-೧೨೮.)

ಯಾವ ಮಾನವನು -"ಜೀನಾಗಮವನ್ನು, ಎಂದರೆ-ಜೈನರ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಆಲಿಸುವೆನು; ಉತ್ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು, ಎಂದರೆ-ಅನ್ಯಮತ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಆಲಿಸುವುದಿಲ್ಲ".- ಎಂದಿಷ್ಟು ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡುವನೋ, ಅವನು ಇಷ್ಟು ಇಚ್ಛಾಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ದುಃಖಸಾಗರವನ್ನು ದಾಟಿ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ.

ಸಮೀಕ್ಷಕ :- ಈ ಮಾತೂ ಕೂಡ ಮುಗ್ಧ ಮಾನವರನ್ನು ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಈ ಪೂರ್ವೋಕ್ತವಾದ ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದ ಇಲ್ಲಿನ ದುಃಖಸಾಗರದಿಂದಲೂ ಪಾರಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ಸಂಚಿತ ಪಾಪಗಳ ದುಃಖವೆಂಬ ಫಲ ಅನುಭವಿಸದೆ ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಲಾರದು. ಇಂತಹ ಸುಳ್ಳುಗಳನ್ನು, ಎಂದರೆ-ವಿದ್ಯಾ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಮಾತನ್ನು ಬರೆಯದೇ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ, ವೇದಗಳೇ ಮೊದಲಾದ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, ಕೇಳಿ, ಸತ್ಯಾಸತ್ಯಗಳನ್ನರಿತು, ಇವರ ಅವಿದ್ಯಾರೂಪವಾದ ಪೊಳ್ಳುಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ವರ್ಜಿಸಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ, ಈ ವಿದ್ಯಾಹೀನರನ್ನು ಹೇಗೆ ಬಿಗಿದು ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿದ್ದಾರೆ- ಎಂದರೆ, ಇವರ ಈ ಜಾಲದಿಂದ ಯಾವನೋ ಒಬ್ಬ ಬುದ್ಧಿವಂತನಾದ ಸತ್ಸಂಗನಿಷ್ಠನು ಬೇಕಾದರೆ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದುವುದು ಶಕ್ಯ; ಸಂಭವ. ಆದರೆ, ಜಡಬುದ್ಧಿಗಳಾದ ಅನ್ಯರ ಬಿಡುಗಡೆ ಬಹುಕಠಿಣವಾಗಿದೆ.

ಮೂಲ:- ಜಹ್ಮಾ ಜೇಣಹಿಂ ಭಣಿಯ ಸುಯವ ವಯಾರಂ ವಿಸೋ ಹಿಯಂ ತಸ್ಸ।

ಜಾಇಯ ವಿಸುದ್ಧ ಬೋಹೀ ಜಿಣ ಆಣಾ ರಾಹ ಗತ್ತಾಓ॥ (ಪ್ರಕ. ಭಾ-೨. ಷ. ಸೂ-೧೩೮)

ಯಾರು ಜಿನಾಚಾರ್ಯರು ಹೇಳಿದ ಸೂತ್ರಗಳು, ನಿರುಕ್ತ, 'ವ್ಯಕ್ತಿಭಾಷ್ಯ'- ಚೂರ್ಣೀ- ಇವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತಾರೋ, ಅವರು ಮಾತ್ರ ಶುಭ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಕಷ್ಟದಿಂದ ಮಾತ್ರ ನಿರ್ವಹಿಸಲಾಗುವ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನೂ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಚಾರಿತ್ರಯುಕ್ತರಾಗಿ, ಸುಖಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ; ಅನ್ಯಮತದ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲ.

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ಅತ್ಯಂತ ಹಸಿವಿನಿಂದ ಸಾಯುವುದೇ ಮೊದಲಾದ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಸಹಿಸುವುದನ್ನು ಚಾರಿತ್ರವೆನ್ನುತ್ತಾರೆಯೇ? ಹಸಿದವನಾಗಿ-ಬಾಯಾರಿದವನಾಗಿ ಸಾಯುವುದು-ಮೊದಲಾದುದೇ ಚಾರಿತ್ರವಾಗಿದ್ದರೆ, ಬಹುಮಂದಿ ಮಾನವರು ಕ್ಷಾಮದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಯಾರಿಗೆ ಆಹಾರ ಮೊದಲಾದುದು ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಅವರು ನಿರಾಹಾರರಾಗಿ ಮೃತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಶುದ್ಧರಾಗಿ ಶುಭಫಲಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು! ಆ ರೀತಿ ಇವರೂ ಶುದ್ಧರಾಗುವುದಿಲ್ಲ; ಮತ್ತು ನೀವೂ ಕೂಡ ಶುದ್ಧರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಪಿತ್ತ ಮೊದಲಾದುವುಗಳ ಪ್ರಕೋಪ ಉಂಟಾಗಿ, ರೋಗಗ್ರಸ್ತರಾಗಿ, ಸುಖಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ದುಃಖವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ. ಧರ್ಮವಾದರೋ, ನ್ಯಾಯಾಚರಣ, ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ, ಸತ್ಯಭಾಷಣ ಮೊದಲಾದುದಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಅಸತ್ಯಭಾಷಣ, ಅನ್ಯಾಯಾಚರಣ-ಮೊದಲಾದುದು ಪಾಪವಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರೊಂದಿಗೂ, ಪ್ರೀತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ, ಪರೋಪಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ವರ್ತಿಸುವುದು ಶುಭಚಾರಿತ್ರವೆನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಜೈನಮತಸ್ಥರ ಹಸಿದಿರುವುದು, ಬಾಯಾರಿದವರಾಗಿರುವುದು-ಮೊದಲಾದುದು ಧರ್ಮವಲ್ಲ. ಈ ಸೂತ್ರಗಳು ಮೊದಲಾದುವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಪಸತ್ಯವನ್ನೂ ಅಧಿಕ ಅಸತ್ಯವನ್ನೂ ಪಡೆದುಕೊಂಡು, ದುಃಖಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುತ್ತಾರೆ.

ಮೂಲ:- ಜಇಜಾಣೆಸಿ ಜಿಣನಾಹೋ ಲೋಹಾಯಾರಾ ವಿಪರಕವಿ ಭೂಓ।

ತಾ ತಂತಂ ಮನ್ನಂತೋ ಕಹ ಮನ್ನಸಿ ಲೋಅ ಆಯಾರಮ್ ॥ (ಪ್ರಕ. ಭಾ-೨. ಷ. ಸೂ-೧೪೮)

ಯಾರು ಉತ್ತಮ ಪ್ರಾರಬ್ಧವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ. ಮಾನವರಾಗಿರುತ್ತಾರೋ, ಅವರು ಮಾತ್ರ ಜಿನಧರ್ಮವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಎಂದರೆ, ಯಾರು ಜಿನಧರ್ಮವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಅವರ ಪ್ರಾರಬ್ಧ ನಷ್ಟವಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ.

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ಈ ಮಾತು ಭ್ರಾಂತಿಯದು ಹಾಗೂ ಸುಳ್ಳಾದುದು ಅಲ್ಲವೇನು? ಅನ್ಯಮತಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠಪ್ರಾರಬ್ಧಯುಕ್ತರು ಇಲ್ಲವೇನು? ಮತ್ತು ಸಧರ್ಮೀಯರೊಂದಿಗೆ, ಎಂದರೆ ಜೈನಮತೀಯರೊಂದಿಗೆ ಪರಸ್ಪರ ಕ್ಲೇಶದಾಯಕ ವರ್ತನೆಯನ್ನು ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ, ಅನ್ಯರೊಂದಿಗೆ ಕಲಹ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಜೈನರು ಕೇಡನ್ನು ಎಣಿಸರೇನೋ, ಎಂದೇ ತೋರಿಬರುತ್ತದೆ. ಅವರ ಈ ಮಾತೂ ಅಯುಕ್ತವೇ; ಏಕೆಂದರೆ-ಸಜ್ಜನರಾದ ಪುರುಷರು ಸಜ್ಜನರೊಂದಿಗೆ ಪ್ರೇಮವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ದುಷ್ಟರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನಿತ್ತು ಸುಶಿಕ್ಷಿತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು, ತ್ರಿದಂಡಿಗಳು, ಪರಿವ್ರಾಜಕಾಚಾರ್ಯರು ಎಂದರೆ ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳು, ತಾಪಸರು-ಮೊದಲಾದವರು, ಎಂದರೆ - ವೈರಾಗಿಗಳೇ ಮೊದಲಾದವರು ಎಲ್ಲರೂ ಜೈನಮತದ ಶತ್ರುಗಳು - ಎಂದು ನೀವು ಬರೆದಿರುವುದರ ಅರ್ಥವೇನು? ಈಗ ನೋಡಿರಿ! ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಶತ್ರುಭಾವನೆಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ನಿಂದಿಸುತ್ತಾರೆ-ಎಂದ ಮೇಲೆ, ಜೈನರ ದಯೆ ಹಾಗೂ ಕ್ಷಮೆ-ಎಂಬ ಧರ್ಮ ಉಳಿಯಿತೆಲ್ಲಿ? ಏಕೆಂದರೆ, ಅನ್ಯರ ಮೇಲೆ ದ್ವೇಷವಿಡುವುದೆಂದರೆ ದಯೆಯ, ಕ್ಷಮೆಯ ನಾಶವೇ ಸರಿ. ಮತ್ತು ಇದಕ್ಕೆ ಸಮನಾದ ಬೇರೆ ಯಾವ ಹಿಂಸಾ-ದೋಷವೂ ಇಲ್ಲ. ಹೇಗೆ ಜೈನರು ದ್ವೇಷದ ಪ್ರತಿಮೆಗಳಾಗಿದ್ದಾರೋ, ಹಾಗೆ ಪ್ರಾಯಶಃ ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಇರಲಾರರು. ಋಷಭದೇವನಿಂದ ಹಿಡಿದು ಮಹಾವೀರನವರೆಗೆ ೨೪ ಜನ ತೀರ್ಥಂಕರರನ್ನೂ, ರಾಗಿಗಳು, ದ್ವೇಷಿಗಳು, ಮಿಥ್ಯಾತ್ವಿಗಳು - ಎಂದು ಹೇಳುವೆವಾದರೆ ಮತ್ತು ಜೈನಮತವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವವರನ್ನು ಸಂನಿಪಾತಜ್ವರಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿರುವವರೆಂದು ತಿಳಿಯುವೆವಾದರೆ, ಮತ್ತು ಅವರ ಧರ್ಮವನ್ನು ನರಕಕ್ಕೆ ಹಾಗೂ ವಿಷಕ್ಕೆ ಸಮಾನವೆಂದು ತಿಳಿಯುವೆವಾದರೆ, ಜೈನರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಕೆಟ್ಟದಾಗಿ ತೋರುವುದು? ಆದುದರಿಂದ ಜೈನರುಗಳು ನಿಂದೆ ಮತ್ತು ಪರಮತದ್ವೇಷವೆಂಬ ನರಕದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಮಹಾಕ್ಲೇಶವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ವರ್ಜಿಸಿ ಬಿಡುವರಾದರೆ, ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದಾದೀತು.

ಮೂಲ:- ಏಗೋ ಅಗುರು ಏಗೋ ವಿಸಾವಗೀ ಚೇಇ ಆಣಿ ವಿವಹಾಣೀ।

ತಚ್ಛಯಜಂ ಜಿಣದಬ್ಬಂ ಪರುಪ್ಪ ರಂತಂ ನ ವಿಚ್ಛಂತಿ ॥ (ಪ್ರಕ. ಬಾ-೨. ಷ. ಸೂತ್ರ-೧೫೦)

ಶ್ರಾವಕರೆಲ್ಲರ ದೇವಗುರುಧರ್ಮ ಒಂದಾಗಿದೆ. ಚೈತ್ಯವಂದನ - ಎಂದರೆ, ಜೈನ - ಪ್ರತಿಬಿಂಬ, ಮೂರ್ತಿ- ದೇಗುಲ ಹಾಗೂ ಜಿನದ್ರವ್ಯದ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನೂ, ಮತ್ತು ಮೂರ್ತಿ ಪೂಜೆಯನ್ನೂ ಮಾಡುವುದು ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ.

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ಈಗ ನೋಡಿರಿ, ಮೂರ್ತಿಪೂಜೆಯ ಗೊಂದಲವೆಷ್ಟು ಹೊರಟಿದೆಯೋ, ಅದೆಲ್ಲಾ ಜೈನರ ಮನೆಯಿಂದಲೇ; ಮತ್ತು ಪಾಷಂಡಗಳ ಮೂಲವೂ ಕೂಡ ಜೈನಮತವಾಗಿದೆ.

"ಶ್ರಾದ್ಧದಿನಕೃತ್ಯ"ದ ಮೊದಲನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ ಮೂರ್ತಿಪೂಜೆಯ ಪ್ರಮಾಣಗಳಿವೆ:-

ನವಕಾರೇಣ ವಿವೋಹೋ (೧). ಅನುಸರಣಂ ಸಾವಉ (೨). ವಯಾಇಂ ಇಮೇ ॥ (೩). ಜೋಗೋ ॥ (೪). ಚಿಯವಂದಣಗೋ ॥ (೫). ಯಚ್ಚರಖಾಣಂ ತು ವಿಹಿ ಪುಚ್ಛಂ ॥ (೬).

ಈ ಮೊದಲಾಗಿ, ಶ್ರಾವಕರು ಮೊದಲು ದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ನವಕಾರದ ಜಪಮಾಡಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಬೇಕು. (೧)

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ನವಕಾರವನ್ನು ಜಪಿಸಿದನಂತರ, 'ನಾನು ಶ್ರಾವಕನು'-ಎಂದು ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. (೨).

ಮೂರನೆಯದಾಗಿ, ನಮ್ಮ ಅಣುವ್ರತ ಮೊದಲಾದುವು ಎಷ್ಟಿವೆ-ಎಂದು ಯೋಚಿಸಬೇಕು. (೩)

ನಾಲ್ಕನೆಯ ದ್ವಾರದಲ್ಲಿ, ಚತುರ್ವರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಗಾಮಿಯಾದ ಮೋಕ್ಷವಿದೆ; ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ಜ್ಞಾನ ಮೊದಲಾದುವೂ ಇವೆ. ಅದೇ ಯೋಗವಾಗಿದೆ. ಅದರ ಸಮಸ್ತ ಅನುಷ್ಠಾನವನ್ನೂ ನಿರ್ಮಲ ಹೃದಯನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಆರು ಆವಶ್ಯಕ ಕಾರಣಗಳಿವೆ; ಉಪಚಾರದಿಂದ ಅದೂ ಕೂಡ ಯೋಗವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಆ ಯೋಗವನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸುವೆವು. (೪).

ಐದನೆಯದಾಗಿ ಚೈತ್ಯವಂದನ, ಎಂದರೆ ಮೂರ್ತಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರವನ್ನು, ದ್ರವ್ಯಭಾವ ಪೂಜೆಯೆಂದು ಹೇಳುವೆವು. (೫).

ಆರನೆಯದಾಗಿ, ನವಕಾರೀಪ್ರಮುಖವಾದುದನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಾಖ್ಯಾನದ ಮೂಲಕ ವಿಧಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳುವೆನು-ಈ ಮೊದಲಾದುದಾಗಿದೆ. (೬).

ಮತ್ತು ಇದೇ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಮುಂದುಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ವಿಧಿಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಎಂದರೆ, ಸಂಜೆಯ ಊಟದ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಜಿನಬಿಂಬವನ್ನು, ಎಂದರೆ-ತೀರ್ಥಂಕರರ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ದ್ವಾರವನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ಮತ್ತು ದ್ವಾರಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ ಭಾರಿ-ಭಾರಿ ಗೊಂದಲಗಳಿವೆ. ದೇವಾಲಯಗಳ ನಿರ್ಮಾಣದ ನಿಯಮಗಳಿವೆ. ಪ್ರಾಚೀನ ದೇವಾಲಯಗಳನ್ನು ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರಮಾಡುವುದರಿಂದ ಹಾಗೂ ಸುಧಾರಣೆಮಾಡುವುದರಿಂದ ಮುಕ್ತಿಯಾಗಿ ಹೋಗುವುದು. ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೋಗಿ ಕಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು; ಬಹಳ ಭಾವನಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ, ಪ್ರೀತಿಯಿದ ಪೂಜಿಸಬೇಕು. **"ನಮೋಜಿನೇಂದ್ರೇಭ್ಯಃ!"** - ಈ ಮೊದಲಾದ ಮಂತ್ರಗಳಿಂದ, ಸ್ನಾನ-ಮೊದಲಾದುದನ್ನು ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ಮತ್ತು **"ಜಲಚಂದನಪುಷ್ಪಧೂಪದೀಪನೈಃ"** - ಈ ಮೊದಲಾದುದರಿಂದ ಗಂಧಮೊದಲಾದುವನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಬೇಕು. "ರತ್ನಸಾರಭಾಗ"ದ ೧೨ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ, "ಪೂಜಾರಿಯನ್ನು ರಾಜನಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಪ್ರಜೆಯಾಗಲಿ, ಯಾರೂ ಕೂಡ ತಡೆಯಲಾರರು. ಇದು ಮೂರ್ತಿಪೂಜಾಫಲ"ವೆಂದು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಸಮೀಕ್ಷಕಃ- ಈ ಮಾತುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಕಪೋಲಕಲ್ಪಿತವಾಗಿವೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಬಹಳಮಂದಿ ಜೈನ ಪೂಜಾರಿಗಳನ್ನು ರಾಜರೇ ಮೊದಲಾದವರು ತಡೆಯುತ್ತಾರೆ. "ರತ್ನಸಾರಭಾಗ"ದ ಮೂರನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ, 'ಮೂರ್ತಿಪೂಜೆಯಿಂದ ರೋಗಗಳು, ಪೀಡೆಗಳು ಮತ್ತು ಮಹಾದೋಷಗಳು ದೂರವಾಗುತ್ತವೆ. ಯಾವನೋ ಒಬ್ಬನು ೫ ಕವಡೆಗಳ ಬೆಲೆಯ ಪುಷ್ಪವನ್ನರ್ಪಿಸಿದನು. ಅವನು ೧೮ ದೇಶಗಳ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡನು. ಅವನ ಹೆಸರು ಕುಮಾರಪಾಲನೆಂದಿತ್ತು'. ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇ ಮೊದಲಾದ ಮಾತುಗಳೆಲ್ಲ ಸುಳ್ಳು ಮತ್ತು ಮೂರ್ಖರನ್ನು ಮುಗ್ಧರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವಂತಹವಾಗಿವೆ. ಏಕೆಂದರೆ , ಅನೇಕ ಜೈನರು ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ರೋಗಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಒಂದು ಎಕರೆಯಗಲದ ರಾಜ್ಯವೂ ಕೂಡ ಶಿಲೆಯೇ ಮೊದಲಾದುದರ ಮೂರ್ತಿಯ ಪೂಜೆಯಿಂದ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಐದು ಕವಡೆಯ ಬೆಲೆಯ ಹೂವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುವುದರಿಂದ ರಾಜ್ಯ ಸಿಕ್ಕುವುದಾದರೆ, ಐದೈದು ಕವಡೆಯ ಹೂವನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿ, ಸಮಸ್ತ ಭೂಮಂಡಲದ ರಾಜ್ಯವನ್ನೂ ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೇಕೆ? ಮತ್ತು ರಾಜದಂಡವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತೀರಿ ಏಕೆ? ಮತ್ತು ಮೂರ್ತಿಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಭವಸಾಗರದಿಂದ ಪಾರಾಗಿಹೋಗುವಿರಾದರೆ, ಜ್ಞಾನ, ಸಮ್ಯಗ್ದರ್ಶನ ಮತ್ತು ಚಾರಿತ್ರವನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸುತ್ತೀರಿ ಏಕೆ? 'ರತ್ನಸಾರಭಾಗ'ದ ೧೩ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ-"ಗೌತಮನ ಹೆಬ್ಬೆರಳಿನಿಂದ ಅಮೃತವನ್ನೂ, ಮತ್ತು ಅವನ ಸ್ಮರಣದಿಂದ ಮನೋವಾಂಛಿತವಾದ ಫಲವನ್ನೂ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ". ಎಂದು ಬರೆದಿದೆ.

ಸಮೀಕ್ಷಕಃ- ಹೀಗಿರುವುದಾದರೆ, ಜೈನರೆಲ್ಲರೂ ಅಮರರಾಗಿ ಹೋಗಬೇಕು; ಹಾಗೇನೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ! ಇದರಿಂದ, ಇದು ಕೇವಲ ಮೂರ್ಖರನ್ನು ವಂಚಿಸುವ ಇವರ ಮಾತು; ಎರಡನೆಯ ಯಾವುದೇ ತತ್ತ್ವವೂ ಇದರಲ್ಲಿಲ್ಲ-ಎಂದು ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಇವರ ಪೂಜಾಪ್ರಕರಣದ ಶ್ಲೋಕ "ರತ್ನಸಾರಭಾಗ"ದ ೫೨ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿದೆ:-

> **ಜಲಚಂದನಧೂಪನೈರಥ ದೀಪಾಕ್ಷತಕೈ ರ್ನೈ ವೇದ್ಯ ವಸ್ತ್ರೈಃ।**
>
> **ಉಪಚಾರವರೈರ್ಜಿನೇಂದ್ರಾನ್ ರುಚಿರೈ ರದ್ಯ ಯಜಾಮಹೇ ॥**

"ನಾವು ಜಲ, ಚಂದನ, ಅಕ್ಷತ, ಪುಷ್ಪ, ಧೂಪ, ದೀಪ, ನೈವೇದ್ಯ, ವಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ಅತಿಶ್ರೇಷ್ಠ ಉಪಚಾರಗಳಿಂದ ಜಿನೇಂದ್ರರ, ಎಂದರೆ ತೀರ್ಥಂಕರರ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ".- ಎಂದು ಅರ್ಥ. ಇದೇ ಕಾರಣದಿಂದ "ಮೂರ್ತಿಪೂಜೆ ಜೈನರಿಂದ ಪ್ರಚಲಿತವಾಗಿದೆ"- ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. "ವಿವೇಕಸಾರ"ದ ೨೧ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ "ಜಿನಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಮೋಹ ಬಳಿಸಾರದು ಮತ್ತು (ಮಂದಿರ ಅಥವಾ ಮೂರ್ತಿಪೂಜೆ) ಭವಸಾಗರವನ್ನು ದಾಟಿಸುವಂತಹುದಾಗಿದೆ".- ಎಂದೂ, "ವಿವೇಕಸಾರ"ದ ೫೧ನೆ ಮತ್ತು ೫೨ನೆಯ ಪುಟಗಳಲ್ಲಿ "ಮೂರ್ತಿಪೂಜೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಜಿನಮಂದಿರದ ಒಳಗೆ ಹೋಗುವುದರಿಂದ ಸದ್ಗುಣಗಳು ಮೂಡುತ್ತವೆ. ಯಾವನು ಜಲ, ಚಂದನ-ಮೊದಲಾದುದರಿಂದ ತೀರ್ಥಂಕರರ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡುವನೋ, ಅವನು ನರಕದಿಂದ ಹೊರಬಂದು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ". ಎಂದೂ, "ವಿವೇಕಸಾರ"ದ ೫೫ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ 'ಜಿನಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಋಷಭದೇವ ಮೊದಲಾದವರ ಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸುವುದರಿಂದ ಧರ್ಮ, ಅರ್ಥ, ಕಾಮ ಮತ್ತು ಮೋಕ್ಷದ ಸಿದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೆ".-ಎಂದೂ, "ವಿವೇಕಸಾರ"ದ ೬೧ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ "ಜಿನಮೂರ್ತಿಗಳ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿದರೆ ಸಮಸ್ತ ಜಗತ್ತಿನ ಕ್ಲೇಶಗಳೂ ಬಿಟ್ಟುಹೋಗುವವು".- ಎಂದೂ ಬರೆದಿದೆ.

ಸಮೀಕ್ಷಕಃ- ಈಗ ಇವರ ಅವಿದ್ಯಾಯುಕ್ತವೂ ಅಸಂಭವೂ ಆದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನೋಡಿರಿ. ಈ ರೀತಿಯಿಂದ ಪಾಪಗಳೇ ಮೊದಲಾದ ದುಷ್ಕರ್ಮಗಳು ಬಿಟ್ಟುಹೋಗುವವಾದರೆ, ಮೋಹ ಬಾರದಿರುವುದಾದರೆ, ಭವಸಾಗರದಿಂದ ದಾಟಿ ಹೋಗುವುದಾದರೆ, ಸದ್ಗುಣಗಳು ಬರುವವಾದರೆ, ನರಕವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಗುವರಾದರೆ, ಧರ್ಮ- ಅರ್ಥ- ಕಾಮ - ಮೋಕ್ಷಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಕೊಳ್ಳುವರಾದರೆ, ಮತ್ತು ಸಮಸ್ತಕ್ಲೇಶಗಳೂ ತೀರಿಹೋಗುವವಾದರೆ, ಸಮಸ್ತಜೈನರೂ ಸುಖಿಗಳೂ ಮತ್ತು ಸಕಲಪದಾರ್ಥಗಳ ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು

ಪಡೆದವರೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೇತಕ್ಕೆ? ಇದೇ "ವಿವೇಕಸಾರ"ದ ಮೂರನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ, "ಯಾರು ಜಿನಮೂರ್ತಿಯ ಸ್ಥಾಪನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ, ಅವರು ತಮ್ಮ ಹಾಗೂ ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದ ಜೀವಿಕಾವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ". ಎಂದೂ, "ವಿವೇಕಸಾರ"ದ ೨೨೫ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ, "ಶಿವ, ವಿಷ್ಣು ಮೊದಲಾದವರ ಮೂರ್ತಿಗಳ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಕೆಟ್ಟದಾಗಿದೆ; ಎಂದರೆ-ನರಕದ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ".- ಎಂದೂ ಬರೆದಿದೆ.

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ಬಾಪು! ಶಿವನೇ ಮೊದಲಾದವರ ಮೂರ್ತಿಗಳು ನರಕದ ಸಾಧನಗಳಾಗಿದ್ದರೆ, ಜೈನರ ಮೂರ್ತಿಗಳು ಹಾಗೆ ಅಲ್ಲವೇತಕ್ಕೆ? "ನಮ್ಮ ಮೂರ್ತಿಗಳು ತ್ಯಾಗಿಗಳೂ, ಶಾಂತವೂ ಮತ್ತು ಶುಭಮುದ್ರಾಯುಕ್ತವೂ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯವು; ಶಿವ-ಮೊದಲಾದವರ ಮೂರ್ತಿಗಳು ಹಾಗೆಯಿಲ್ಲ; ಆದುದರಿಂದ ಕೆಟ್ಟವು;"-ಎಂದು ಹೇಳುವಿರಾದರೆ, "ನಿಮ್ಮ ಮೂರ್ತಿಗಳಾದರೋ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಮಂದಿರಗಳಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ. ಮತ್ತು ಚಂದನ, ಕೇಸರಿ ಮೊದಲಾದುವು ಅರ್ಪಿತವಾಗುತ್ತವೆ. ಮತ್ತೆ, ತ್ಯಾಗಿಗಳೆಂತು? ಮತ್ತು ಶಿವ-ಮೊದಲಾದವರ ಮೂರ್ತಿಗಳಾದರೋ, ನೆರಳೂ ಕೂಡ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುತ್ತವೆ; ಅವು ತ್ಯಾಗಿಗಳಲ್ಲವೇಕೆ? ಮತ್ತು ಶಾಂತವೆನ್ನುವಿರಾದರೆ, ಜಡಪದಾರ್ಥಗಳೆಲ್ಲವೂ ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಶಾಂತವೇ ಆಗಿರುತ್ತವೆ"- ಎಂದು ಇವರಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕು. ಎಲ್ಲ ಮತಗಳ ಮೂರ್ತಿಪೂಜೆಯೂ ವ್ಯರ್ಥವೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ:- ನಮ್ಮ ಮೂರ್ತಿಗಳೂ ವಸ್ತ್ರ-ಒಡವೆ ಮೊದಲಾದುವನ್ನು ಧರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯವು.

ಉತ್ತರ:- ಎಲ್ಲರ ಎದುರಿಗೂ ಬೆತ್ತಲೆಯಾದ ಮೂರ್ತಿಗಳ ಇರುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಇಡುವಿಕೆ ಪಶುಗಳದರಂತಹ ಲೀಲೆಯಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ:- ಹೇಗೆ ಸ್ತ್ರೀಯ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಅಥವಾ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡುವುದರಿಂದ ಕಾಮೋತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೋ, ಹಾಗೆ ಸಾಧುಗಳ ಮತ್ತು ಯೋಗಿಗಳ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡುವುದರಿಂದ ಶುಭಗುಣಗಳು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತವೆ.

ಉತ್ತರ:- ಶಿಲಾಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದರಿಂದ ಶುಭಪರಿಣಾಮವಾಗುವುದೆಂದು ಅಂಗೀಕರಿಸುವಿರಾದರೆ, ಅವುಗಳ ಜಡತ್ವ ಮೊದಲಾದ ಗುಣಗಳೂ ಕೂಡ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುವವು. ಜಡಬುದ್ಧಿಗಳಾಗುವಿರಾದರೆ, ಸರ್ವಥಾ ನಾಶವಾಗಿ ಹೋಗುವಿರಿ. ಬೇರೆ ಯಾವ ಉತ್ತಮ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಇರುತ್ತಾರೋ, ಅವರ ಸಂಗದಿಂದ, ಸೇವೆಯಿಂದ ಹೊರಗಾಗುವುದರಿಂದ ಮೌಢ್ಯವೂ ಹೆಚ್ಚಾಗುವುದು. ಮತ್ತು ೧೧ನೆಯ ಸಮುಲ್ಲಾಸದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ದೋಷಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದೇವೋ, ಅವೆಲ್ಲವೂ ಶಿಲೆಯೇ ಮೊದಲಾದುವುಗಳ ಮೂರ್ತಿಗಳ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡುವವರಿಗೆ ತಗಲುತ್ತವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಹೇಗೆ ಜೈನರು ಮೂರ್ತಿ ಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ ಸುಳ್ಳು ಸುಳ್ಳೇ ಕೋಲಾಹಲವನ್ನೆಬ್ಬಿಸಿದ್ದಾರೋ, ಹಾಗೆ ಇವರ ಮಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬಹಳ ಅಸಂಭವವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಇವರ ಮಂತ್ರವಾಗಿದೆ. "ರತ್ನಸಾರಭಾಗ"ದ ಒಂದನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ:

ನಮೋ ಅರಿಹಂತಾಣಂ ನಮೋ ಸಿದ್ಧಾಣಂ ನಮೋ ಆಯರಿಯಾಣಂ ನಮೋ ಉವಜ್ಝಾಯಾಣಂ ನಮೋ ಲೋಯೇ ಸಬ್ಬ ಸಾಹೂಣಂ ಏಸೋ ಪಂಚ ನಮುಕ್ಕಾರೋ ಸಬ್ಬ ಪಾವಪ್ಪಣಾಸಣೋ ಮಂಗಲಾಚರಣಂ ಚ ಸಬ್ಬೇ ಸಿಪಢಮಂ ಹವಇ ಮಂಗಲಂ ॥೧೧॥

ಈ ಮಂತ್ರದ ಮಹಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ಅತಿಶಯವಾಗಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಇದು ಸಮಸ್ತ ಜೈನರ ಗುರುಮಂತ್ರವಾಗಿದೆ. ತಂತ್ರ, ಪುರಾಣಗಳು, ಹೊಗಳುಭಟ್ಟರನ್ನೂ ಕೂಡ ಪರಾಜಿತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವಷ್ಟು ಇದರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. "ಶ್ರಾದ್ಧದಿನಕೃತ್ಯ"ದ ಮೂರನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ:-

ನಮುಕ್ಕಾರ ತಉಪಢೇ (೯). ಜಉಕಬ್ಬಂ । ಮಂತಾಣಮಂತೋ ಪರಮೋ ಇಮುತ್ತಿ ಧೇಯಾಣಧೇಯಂ ಪರಮಂ ಇಮುತ್ತಿ । ತತ್ತಾಣತತ್ತಂ ಪರಮಂ ಪವಿತ್ತಂ ಸಂಸಾರ ಸತ್ತಾಣ ದುಹಾಇಯಾಣಂ (೧೦). ತಾಣಂ ಅನ್ನಂತು ನೋ ಅತ್ಥಿ ಜೀವಾಣಂ ಭವಸಾಯರೇ । ಬುಡ್ಡಂ ತಾಣಂ ಇಮಂ ಮುತ್ತುಂ ನಮುಕ್ಕಾರಂ ಸುಪೋಯಯಂ (೧೧). ಕಬ್ಬಂ ಅಣೇಗಜಂ ಭಂ ತರಸಂ ಚಿಶ್ರಾಣಂ । ದುಹಾಣಂ ಸಾರೀ ರಿಅಮಾಣುಸಾಣು ಸಾಣಂ । ಕತ್ತೋಯ ಭವ್ವಾಣಭವಜ್ಜನಾಸೋ ನ ಜಾವಪತ್ತೋ ನವಕಾರ ಮಂತ್ತೋ (೧೨).

ಈ ನವಕಾರ ಮಂತ್ರವು ಪವಿತ್ರ ಹಾಗೂ ಪರಮ ಮಂತ್ರವಾಗಿದೆ. ಇದು ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದುದರಲ್ಲಿ ಪರಮಧ್ಯೇಯವಾಗಿದೆ. ತತ್ತ್ವಗಳಲ್ಲಿ ಪರಮತತ್ತ್ವವಾಗಿದೆ ; ದುಃಖಗಳಿಂದ ಪೀಡಿತರಾದ ಸಂಸಾರೀ ಜೀವರಿಗೆ ನವಕಾರ ಮಂತ್ರವು. ಸಮುದ್ರದಿಂದ ಕಡೆಹಾಯಿಸುವ ನಾವೆಯಿರುವಂತಿದೆ. (೧೦). ಮತ್ತು ಈ ನವಕಾರ ಮಂತ್ರವು ನೌಕೆಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿದೆ. ಯಾರು ಇದನ್ನು ವರ್ಜಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾರೋ, ಅವರು ಭವಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಯಾರು ಇದನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾರೋ, ಅವರು ದುಃಖಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಈ

ಮಂತ್ರದ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾವ ಮಂತ್ರವೂ ಜೀವರನ್ನು ದುಃಖಗಳಿಂದ ದೂರವಿಡುವಂತಹುದೂ, ಸರ್ವಪಾಪನಾಶಕವೂ, ಮುಕ್ತಿಕಾರಕವೂ ಆಗಿಲ್ಲ. (೧೧) ಅನೇಕ ಜನ್ಮಾಂತರಗಳಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನವಾದ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ದುಃಖಗಳಿಂದ ಪಾರುಮಾಡುವ, ಭವ್ಯ ಜೀವರನ್ನು ಭವಸಾಗರದಿಂದ ಕಡೆಹಾಯಿಸುವ ಮಂತ್ರ ಇದೇ ಆಗಿದೆ. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನವಕಾರ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲವೋ, ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಜೀವನು ಭವಸಾಗರವನ್ನು ದಾಟಲಾರನು. ಈ ಅರ್ಥವನ್ನು ಸೂತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅಗ್ನಿಪ್ರಮುಖವಾದ ಅಷ್ಟಮಹಾ ಭಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಕವಾಗುವಂತಹದು ಈ ಒಂದು ನವಕಾರ ಮಂತ್ರವನ್ನುಳಿದರೆ ಎರಡನೆಯದಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. (೧೧) ಮಹಾರತ್ನವಾದ ವೈಡೂರ್ಯವೆಂಬ ಮಣಿಯನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಲು ಬರುವಂತೆ, ಅಥವಾ ಶತ್ರುಭಯದಲ್ಲಿ ಅಮೋಘವಾದ ಶಸ್ತ್ರವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಲು ಬರುವಂತೆ ಶ್ರುತಕೇವಲಿಯನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಬೇಕು. ಮತ್ತು ಸಮಸ್ತ ದ್ವಾದಶಾಂಗಿಯ ರಹಸ್ಯ ನವಕಾರ ಮಂತ್ರವಾಗಿದೆ.

ಈ ಮಂತ್ರದ ಅರ್ಥ ಇದಾಗಿದೆ:- (ನಮೋ ಅರಿಹಂತಾಣ) ಅರಿಹಂತರಾದ ಸರ್ವ ತೀರ್ಥಂಕರರಿಗೂ ನಮಸ್ಕಾರ. (ನಮೋ ಸಿದ್ಧಾಣಂ) ಜೈನಮತದ ಸಕಲ ಸಿದ್ಧರಿಗೂ ನಮಸ್ಕಾರ. (ನಮೋ ಆಯರಿಯಾಣಂ) ಜೈನಮತದ ಸಮಸ್ತ ಆಚಾರ್ಯರಿಗೂ ನಮಸ್ಕಾರ. (ನಮೋ ಉವಜ್ಝಾಯಾಣಂ) ಜೈನಮತದ ಸಕಲ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೂ ನಮಸ್ಕಾರ. (ನಮೋ ಲೋಏ ಸುಬ್ಬ ಸಾಹೂಣಂ) ಜೈನಮತದ ಎಷ್ಟು ಜನ ಸಾಧುಗಳು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿದ್ದಾರೋ, ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ನಮಸ್ಕಾರ. ಜೈನ-ಎಂಬ ಪದ ಮಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವಾದರೂ, ಜೈನರ ಅನೇಕ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಜೈನಮತವನ್ನುಳಿದ ಅನ್ಯರಾರಿಗೂ ನಮಸ್ಕಾರವನ್ನೂ ಕೂಡ ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ; ಆದುದರಿಂದು ಈ ಅರ್ಥವೇ ಸರಿಯಾಗಿದೆ. "ತತ್ತ್ವವಿವೇಕ"ದ ೧೬೬ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ, "ಯಾವ ಮಾನವನು ಮರ (ಕಾಷ್ಠ) ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ 'ದೇವಬುದ್ಧಿ'ಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾನೋ, ಅವನು ಒಳ್ಳೆಯ ಫಲಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ".ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಸಮೀಕ್ಷಕ :- ಹೀಗೆ ಆಗುವುದಾದರೆ, ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಡ ದರ್ಶನಮಾಡಿ, ಸುಖವೆಂಬ ಫಲವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೇಕೆ? "ರತ್ನಸಾರಭಾಗ"ದ ಹತ್ತನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ, "ಪಾರ್ಶ್ವನಾಥನ ಮೂರ್ತಿಯ ದರ್ಶನದಿಂದ ಪಾಪಗಳು ನಾಶ ಹೊಂದುತ್ತವೆ". ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. "ಕಲ್ಪಭಾಷ್ಯ"ದ ೫೧ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ "ಒಂದೂಕಾಲು ಲಕ್ಷ ದೇವಾಲಯಗಳ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರವನ್ನು ಮಾಡಿದನು". ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮೊದಲಾಗಿ ಮೂರ್ತಿ ಪೂಜೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇವರ ಲೇಖನ ಬೃಹದ್ರೂಪವಾಗಿದೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಮೂರ್ತಿ ಪೂಜೆಯ ಮೂಲಕಾರಣ ಜೈನಮತವೆಂದು ತಿಳಿಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ಈಗ ಈ ಜೈನರ ಸಾಧುಗಳ ಲೀಲೆಯನ್ನು ನೋಡಿರಿ, "ವಿವೇಕಸಾರ"ದ ೨೨೮ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ "ಜೈನಮತದ ಸಾಧು ಒಬ್ಬನು ಕೋಶಾ-ಎಂಬ ವೇಶ್ಯೆಯೊಂದಿಗೆ ಭೋಗವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ, ಆ ಮೇಲೆ ತ್ಯಾಗಿಯಾಗಿ, ಸ್ವರ್ಗಲೋಕಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದನು"-ಎಂದು ಬರೆದಿದೆ. "ವಿವೇಕಸಾರ"ದ ೧೦ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ, "ಅರ್ಣಕಮುನಿಯು ಚಾರಿತ್ರಭ್ರಷ್ಟನಾಗಿ, ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ದತ್ತಸೇಠನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಿಷಯೋಪಭೋಗವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಆ ಮೇಲೆ ದೇವಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಪುತ್ರನಾದ ಢಂಢಣ ಮುನಿಯನ್ನು* ಸ್ಥಾಲಿಯನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೊದನು. ಆ ಮೇಲೆ ದೇವತೆಯಾದನು". ಎಂದೂ, "ವಿವೇಕಸಾರ"ದ ೧೫೬ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ, ಜೈನಮತದ ಸಾಧುವು ಲಿಂಗಧಾರಿಯಾಗಿ, ಎಂದರೆ ಕೇವಲ ವೇಷಧಾರಿಯಾಗಿದ್ದರೂ, ಅವನ ಸತ್ಕಾರವನ್ನು ಶ್ರಾವಕಜನರು ಮಾಡಬೇಕು. ಸಾಧುಗಳು ಶುದ್ಧಚಾರಿತ್ರರಾದರೂ ಸರಿಯೇ; ಅಶುದ್ಧಚಾರಿತ್ರರಾಗಿರಲಿ; ಎಲ್ಲರೂ ಪೂಜನೀಯರೇ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ".-ಎಂದೂ, "ವಿವೇಕಸಾರ"ದ ೧೬೮ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ, "ಜೈನಮತದ ಸಾಧು ಚಾರಿತ್ರಹೀನನೇ ಆಗಿದ್ದರೂ, ಕೂಡ, ಅನ್ಯಮತದ ಸಾಧುಗಳಿಗಿಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ".-ಎಂದೂ "ವಿವೇಕಸಾರ"ದ ೨೭೧ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ-"ಶ್ರಾವಕ ಜನರು ಜೈನಮತದ ಸಾಧುಗಳು ಚಾರಿತ್ರರಹಿತರಾದ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರಿಗಳಾಗಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೂ ಕೂಡ, ಅವರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು".- ಎಂದೂ, "ವಿವೇಕಸಾರ"ದ ಇನ್ನೂರ ಹದಿನಾರನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ "ಒಬ್ಬ ಕಳ್ಳನು ಐದು ಹಿಡಿ ಕೂದಲನ್ನು ಕಿತ್ತುಹಾಕಿಕೊಂಡು ಚಾರಿತ್ರವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿದನು ; ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟನು ಹಾಗೂ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಪಟ್ಟನು; ಆರನೆಯ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಕೇವಲಜ್ಞಾನ ಪಡೆದು, ಸಿದ್ಧನಾಗಿ ಹೋದನು". ಎಂದೂ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ಈಗ ನೋಡಿರಿ ಈ ಸಾಧುಗಳ ಮತ್ತು ಗೃಹಸ್ಥರ ಲೀಲೆಯನ್ನು. ಇವರ ಮತದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ದುಷ್ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡುವ ಸಾಧುವೂ ಕೂಡ ಸದ್ಗತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದನು ಮತ್ತು "ವಿವೇಕಸಾರ"ದ ೧೦೬ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ "ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಮೂರನೆಯ ನರಕಕ್ಕೆ ಹೋದನು" ಎಂದೂ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. "ವಿವೇಕಸಾರ"ದ ೧೪೫ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ "ಧನ್ವಂತರಿಯು ನರಕಕ್ಕೆ ಹೋದನು".-ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. "ವಿವೇಕಸಾರ"ದ ೪೮ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ "ಜೋಗಿಗಳೂ, ಜಂಗಮರೂ, ಕಾಜಿಗಳೂ, ಮುಲ್ಲಾಗಳೂ ಅದೆಷ್ಟೋ ಜನ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ತಪಸ್ಸನ್ನೂ, ಕಷ್ಟವನ್ನೂ ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ದುರ್ಗತಿಯನ್ನೇ ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ". ಎಂದೂ, "ರತ್ನಸಾರ ಭಾಗ"ದ ೧೭೧ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ "ನವ ವಾಸುದೇವರು, ಎಂದರೆ - ತ್ರಿಪೃಷ್ಠ ವಾಸುದೇವ, ದ್ವಿಪೃಷ್ಠ ವಾಸುದೇವ, ಸ್ವಯಂಭೂ ವಾಸುದೇವ, ಪುರುಷೋತ್ತಮ ವಾಸುದೇವ, ಸಿಂಹಪುರುಷ ವಾಸುದೇವ, ಪುರುಷ ಪುಂಡರೀಕ ವಾಸುದೇವ, ದತ್ತ ವಾಸುದೇವ ಮತ್ತು ಲಕ್ಷ್ಮಣ ವಾಸುದೇವ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ವಾಸುದೇವ-ಈ ಎಲ್ಲರೂ ಹನ್ನೊಂದನೆಯ, ಹನ್ನೆರಡನೆಯ, ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ, ಹದಿನೈದನೆಯ, ಹದಿನೆಂಟನೆಯ,

* ಈ ಢಂಢಣಮುನಿ ಕೃಷ್ಣನೆಂಬ ಬೇರಾವನೋ ಪುರುಷನ ಮಗನಾಗಿರಬಹುದು. ಯೋಗೇಶ್ವರ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಪುತ್ರ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನು.

ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಮತ್ತು ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡನೆಯ ತೀರ್ಥಂಕರರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನರಕಕ್ಕೆ ಹೋದರು ಮತ್ತು ನವಪ್ರತಿವಾಸುದೇವರು, ಎಂದರೆ ಅಶ್ವಗ್ರೀವ ಪ್ರತಿವಾಸುದೇವ, ತಾರಕಪ್ರತಿವಾಸುದೇವ, ಮೋದಕಪ್ರತಿವಾಸುದೇವ, ಮಧುಪ್ರತಿವಾಸುದೇವ, ನಿಶುಂಭಪ್ರತಿವಾಸುದೇವ, ಬಲೀಪ್ರತಿವಾಸುದೇವ, ಪ್ರಹ್ಲಾದಪ್ರತಿವಾಸುದೇವ, ರಾವಣಪ್ರತಿವಾಸುದೇವ ಮತ್ತು ಜರಾಸಿಂಧುಪ್ರತಿವಾಸುದೇವ- ಇವರೂ ಕೂಡ ಎಲ್ಲರೂ ನರಕಕ್ಕೆ ಹೋದರು". ಎಂದೂ ಮತ್ತು 'ಕಲ್ಪಭಾಷ್ಯ'ದಲ್ಲಿ 'ಋಷಭದೇವ'ನಿಂದ ಹಿಡಿದು ಮಹಾವೀರನ ಪರ್ಯಂತ ೨೪ ಜನ ತೀರ್ಥಂಕರರು ಎಲ್ಲರೂ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡರು'.- ಎಂದೂ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ಭಲೇ! ಯಾವನಾದರೂ ಬುದ್ಧಿವಂತನಾದ ಪುರುಷನು ವಿಮರ್ಶಿಸಿ ನೋಡಲಿ! ಯಾರಲ್ಲಿ ಬಹುಮಂದಿ ವೇಶ್ಯಾಗಾಮಿಗಳೂ, ಪರಸ್ತ್ರೀಗಾಮಿಗಳೂ, ಕಳ್ಳರೇ ಮೊದಲಾದವರೂ ಇದ್ದರೋ, ಅಂತಹ ಜೈನಮತಸ್ಥರಾದ ಇವರ ಸಾಧುಗಳೂ, ಗೃಹಸ್ಥರೂ, ತೀರ್ಥಂಕರರೂ-ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಡ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಮುಕ್ತಿಗೆ ತೆರಳಿದರು ಮತ್ತು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೇ ಮೊದಲಾದ ಮಹಾನ್ ಧಾರ್ಮಿಕ ಮಹಾತ್ಮರೆಲ್ಲರೂ ನರಕಕ್ಕೆ ಹೋದರು-ಎನ್ನುವುದು ಎಂಥ ತುಚ್ಛವಾದ ಮಾತು? ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸಿ ನೋಡುವುದಾದರೆ, ಸತ್ಪುರುಷರು ಜೈನರ ಸಂಗವನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಅಥವಾ ಅವರನ್ನು ನೋಡುವುದೂ ಕೂಡ ಕೆಟ್ಟದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಇವರ ಸಂಗವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ, ಇಂತಹ ಸುಳ್ಳು-ಸುಳ್ಳು ಮಾತುಗಳೇ ಅವನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಬೇರೂರಿ ಬಿಡುವುವು. ಏಕೆಂದರೆ, ಈ ಮಹಾಹಠಿಗಳೂ, ದುರಾಗ್ರಹಿಗಳೂ, ಆದ ಮಾನವನ ಸಂಗದಿಂದ ಕೇಡೊಂದನ್ನುಳಿದು ಮತ್ತೇನೂ ಮಡಿಲಿಗೆ ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆಹುದು ; ಜೈನರಲ್ಲಿ ಯಾರು ಸತ್ಪುರುಷರಾಗಿದ್ದಾರೋ, ಅವರೊಂದಿಗೆ ಸತ್ಸಂಗ ಮೊದಲಾದುವುಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ದೋಷವೇನೂ ಇಲ್ಲ. "ವಿವೇಕಸಾರ"ದ ೫೫ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ- "ಗಂಗೆ ಮೊದಲಾದ ತೀರ್ಥಗಳ ಮತ್ತು ಕಾಶೀ ಮೊದಲಾದ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಸೇವನದಿಂದ ಪರಮಾರ್ಥ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಸಿದ್ಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ".-ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಗಿರನಾರ್, ಪಾಲೀ ಟಾನಾ ಮತ್ತು ಅಬೂ-ಮೊದಲಾದ ತೀರ್ಥಗಳು ಮತ್ತು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ಮುಕ್ತಿಯವರೆಗಿನ ಫಲವನ್ನೂ ಕೊಡುವಂತವು-ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ಹೇಗೆ ಶೈವ-ವೈಷ್ಣವ ಮೊದಲಾದವರ ತೀರ್ಥಗಳು ಮತ್ತು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ಜಲ-ಸ್ಥಳ-ಜಡಸ್ವರೂಪಗಳಾಗಿವೆಯೋ, ಹಾಗೆ ಜೈನರವೂ ಕೂಡ ಆಗಿವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದರ ನಿಂದೆಯನ್ನೂ ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯದರ ಸ್ತುತಿಯನ್ನೂ ಮಾಡುವುದು ಮೂರ್ಖತ್ವದ ಕಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. (ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣವಾಸುದೇವ ಪ್ರತಿವಾಸುದೇವರ ಕಗ್ಗಕ್ಕೂ, ಯೋಗೇಶ್ವರ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಿಗೂ ಏನೂ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ.)

ಜೈನರ ಮುಕ್ತಿಯ ವರ್ಣನ

"ರತ್ನಸಾರಭಾಗ"ದ ೨೩ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ-ಮಹಾವೀರ ತೀರ್ಥಂಕರರು ಗೌತಮರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:- "ಊರ್ಧ್ವಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಶಿಲೆ ಎಂಬ ಸ್ಥಾನವಿದೆ. ಸ್ವರ್ಗಪುರಿಯ ಮೇಲೆ ೪೫ ಲಕ್ಷ ಯೋಜನ ಉದ್ದವೂ ಮತ್ತು ಅಷ್ಟೇ ಅಗಲವೂ ಇದೆ ಹಾಗೂ ಎಂಟು ಯೋಜನ ದಪ್ಪವಾಗಿದೆ. ಮುತ್ತಿನ ಶ್ವೇತಹಾರದಂತೆ, ಅಥವಾ ಗೋವಿನ ಹಾಲಿನಂತೆ, ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಉಜ್ವಲವಾಗಿದೆ. ಚಿನ್ನಕ್ಕೆ ಸಮನಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಸ್ಫಟಿಕಕ್ಕಿಂತಲೂ ನಿರ್ಮಲವಾಗಿದೆ. ಆ ಸಿದ್ಧಶಿಲೆಯ ಮೇಲೆ ಶಿವಪುರಧಾಮವಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಮುಕ್ತಪುರುಷರು ನೆಲಕ್ಕೆ ತಗಲದಂತೆ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಜನನ, ಮರಣ ಮೊದಲಾದ ಯಾವ ದೋಷವೂ ಇಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಆನಂದವನ್ನು ಸವಿಯುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಪುನಃ ಜನ್ಮ-ಮೃತ್ಯುವಿಗೆ ಈಡಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕರ್ಮಗಳೆಲ್ಲದರಿಂದಲೂ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಜೈನರ ಮುಕ್ತಿಯಾಗಿದೆ.

ಸಮೀಕ್ಷಕ :- ಹೇಗೆ ಅನ್ಯಮತದಲ್ಲಿ ವೈಕುಂಠ, ಕೈಲಾಸ, ಗೋಲೋಕ, ಶ್ರೀಪುರ ಮೊದಲಾದೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಪೌರಾಣಿಕರೂ, ನಾಲ್ಕನೆಯ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಕ್ರೈಸ್ತರೂ, ಏಳನೆಯ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಮುಸಲ್ಮಾನ ಮತಸ್ಥರೂ ಮುಕ್ತಿಯ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಜೈನರ ಸಿದ್ಧಶಿಲೆ ಮತ್ತು ಶಿವಪುರವೂ ಕೂಡ ಇದೆ - ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಶೇಚಿಸಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ, ಯಾವುದನ್ನು ಜನರು ಉಚ್ಚವೆಂದು ಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾರೋ, ಅದು ಭೂಗೋಳದಲ್ಲಿ ನಮಗಿಂತ ಕೆಳಗೆಯಿರುವವರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಕೆಳಗೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಉಚ್ಚ - ನೀಚ ಎಂಬುದು ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ಪದಾರ್ಥವಲ್ಲ. ಆರ್ಯಾವರ್ತ ವಾಸಿಗಳಾದ ಜೈನರು ಯಾವುದನ್ನು ಉಚ್ಚವೆಂದು ಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾರೋ, ಅದನ್ನೇ ಅಮೇರಿಕಾದವರು ನೀಚವೆಂದು ಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾರೆ; ಮತ್ತು ಆರ್ಯಾವರ್ತ ವಾಸಿಗಳು ಯಾವುದನ್ನು ನೀಚವೆಂದು ಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾರೋ, ಅದನ್ನು ಅಮೇರಿಕಾದವರು ಉಚ್ಚವೆಂದು ಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆ ಶಿಲೆ ೪೫ ಲಕ್ಷದ ಎರಡರಷ್ಟು , ತೊಂಬತ್ತು ಲಕ್ಷ ಯೋಜನದಷ್ಟೇ ಇದ್ದರೂ, ಆ ಮುಕ್ತರು ಬಂಧನದಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಆ ಶಿಲೆಯಿಂದ, ಅಥವಾ ಶಿವಪುರದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬರುವುದರಿಂದ ಅವರ ಮುಕ್ತಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಿರಬಹುದು. ಮತ್ತು ಸದಾ ಅದರಲ್ಲಿರುವುದರ ಬಗೆಗೆ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ಹೊರಬರುವುದರ ಬಗೆಗೆ ಅಪ್ರೀತಿಯೂ ಕೂಡ ಇರಬಹುದು. ಎಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಿ , ಪ್ರೀತಿ, ಅಪ್ರೀತಿಯಿರುತ್ತದೋ, ಅದನ್ನು ಮುಕ್ತಿಯೆಂದು ಹೇಗೆ ತಾನೇ ಹೇಳಲಾದೀತು? ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ನವಮ ಸಮುಲ್ಲಾಸದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದೇವೆಯೋ, ಹಾಗೆಯೇ ತಿಳಿಯುವುದು ಸರಿ. ಮತ್ತು ಜೈನರ ಈ ಮುಕ್ತಿಯೂ ಕೂಡ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಬಂಧನವಾಗಿದೆ. ಈ ಜೈನರೂ ಕೂಡ ಮುಕ್ತಿ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಭ್ರಮಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ವೇದಗಳ ಯಥಾರ್ಥವಾದ

ಅರ್ಥಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆ ಮುಕ್ತಿಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಾರರು - ಎನ್ನುವುದು ಸತ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಈಗ ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಇವರ ಅಸಂಭವ ವಿಷಯಗಳನ್ನಾಲಿಸಿರಿ

"ವಿವೇಕಸಾರ"ದ ೭೮ನೆಯ ಪುಟ:- "ಮಹಾವೀರರ ಜನ್ಮ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೋಟಿ ಅರವತ್ತು ಲಕ್ಷ ಕಲಶಗಳಿಂದ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸಿದರು". "ವಿವೇಕಸಾರ"ದ "ದಶಾರ್ಣರಾಜನು ಮಹಾವೀರರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಗರ್ವಪಟ್ಟನು. ಅದರ ನಿವಾರಣಾಕ್ಕಾಗಿ ೧೬,೭೭,೭೨,೧೬೦೦೦ ಜನ ಇಂದ್ರಸ್ವರೂಪರೂ ೧೩,೩೭,೦೫,೭೨,೮೦,೦೦,೦೦,೦೦೦ ಮಂದಿ ಇಂದ್ರಾಣಿಯರೂ ಅಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದರು. ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ ರಾಜನು ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತನಾದನು".

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ಇಷ್ಟು ಜನ ಇಂದ್ರರು ಮತ್ತು ಇಂದ್ರಾಣಿಯರು ನಿಂತು ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಂತಹ ಎಷ್ಟು ಭೋಗೋಳಗಳುಬೇಕು-ಎಂಬುದನ್ನೀಗ ಆಲೋಚಿಸಬೇಕು.

"ಶ್ರಾದ್ಧದಿನಕೃತ್ಯ"ದ ಆತ್ಮನಿಂದಾಭಾವನಾಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ೩೧ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ "ಕಲ್ಯಾಣಿಗಳನ್ನೂ, ಭಾವಿಗಳನ್ನೂ, ಮತ್ತು ಕೆರೆಗಳನ್ನೂ ಕಟ್ಟಿಸಬಾರದು".ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ಭಾಪು! ಸಮಸ್ತ ಮಾನವರೂ ಜೈನಮತದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡರೆ ಮತ್ತು ಭಾವಿ, ಕೆರೆ, ಕಲ್ಯಾಣಿ-ಮೊದಲಾದುದಾವುದನ್ನೂ ಕಟ್ಟಿಸದೇ ಹೋದರೆ, ಜನರೆಲ್ಲಾ ನೀರನ್ನು ಎಲ್ಲಿಂದ ಕುಡಿಯಬೇಕು?

ಪ್ರಶ್ನೆ:- ಕೆರೆಗಳು ಮೊದಲಾದುವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಜೀವರುಗಳು ಬೀಳುತ್ತಾರೆ. ಅವುಗಳಿಂದ ಕಟ್ಟಿಸುವವನಿಗೆ ಪಾಪ ತಗಲುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಜೈನರಾದ ನಾವು ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಉತ್ತರ:- ನಿಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿ ಏತಕ್ಕೆ ನಾಶವಾಗಿ ಹೋಯಿತು? ಏಕೆಂದರೆ, ಹೇಗೆ ಕ್ಷುದ್ರ-ಕ್ಷುದ್ರರಾದ ಜೀವರ ಸಾಯುವಿಕೆಯಿಂದ ಪಾಪವನ್ನೆಣಿಸುತ್ತೀರೋ, ಹಾಗೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಹಸುಗಳೇ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳೂ ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯರೇ ಮೊದಲಾದ ದೇಹ ಧಾರಿಗಳೂ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿಯುವುದೇ ಮೊದಲಾದುದರಿಂದ ಮಹಾಪುಣ್ಯ ಲಭಿಸುವುದು. ಅದನ್ನೇಕೆ ಎಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ?

"ತತ್ತ್ವವಿವೇಕ"ದ ೧೯೬ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ:- "ಒಂದು ನಗರಿಯಲ್ಲಿ ನಂದಮಣಿಕಾರಸೇಠನು ಕಲ್ಯಾಣಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದನು. ಆದರಿಂದ ಧರ್ಮಭ್ರಷ್ಟನಾಗಿ ೧೬ ಮಹಾ ರೋಗಗಳು ಹತ್ತಿಕೊಂಡವು. ಮೃತನಾಗಿ, ಅದೇ ಕಲ್ಯಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಕಪ್ಪೆಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದನು. ಮಹಾವೀರನ ದರ್ಶನದಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಜಾತಿ-ಸ್ಮರಣವುಂಟಾಯಿತು. ಮಹಾವೀರರು 'ನನ್ನ ಆಗಮನವನ್ನಾಲಿಸಿ, ಅವನು ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ಧರ್ಮಾಚಾರ್ಯನೆಂದರಿತು ವಂದಿಸಲು ಬರತೊಡಗಿದನು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಣಿಕನ ಕುದುರೆಯ ಗೊರಸಿನಿಂದ ಮೃತನಾಗಿ, ಶುಭಧ್ಯಾನದ ಯೋಗದಿಂದ ದರ್ದುರಾಂಕನೆಂಬ ಮಹರ್ಧಿಕ ದೇವತೆಯಾದನು. ಅವಧಿಜ್ಞಾನದಿಂದ ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಬಂದುದನ್ನು ತಿಳಿದು, ವಂದನಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಋದ್ಧಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಹೋದನು-ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ಈ ಮೊದಲಾದ ವಿದ್ಯಾವಿರುದ್ಧವೂ, ಅಸಂಭವವೂ ಆದ ಸುಳ್ಳು ಮಾತನಾಡುವ ಮಹಾವೀರನನ್ನು ಸರ್ವೋತ್ತಮನೆಂದು ಗ್ರಹಿಸುವುದು ಮಹಾ ಭ್ರಾಂತಿಯ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ.

"ಶ್ರಾದ್ಧದಿನಕೃತ್ಯ"ದ ೩೬ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ-"ಮೃತನ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಸಾಧುಗಳು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.- ಎಂದು ಬರೆದಿದೆ.

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ನೋಡಿರಿ, ಇವರ ಸಾಧುಗಳೂ ಕೂಡ ಮಹಾಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಸಮಾನರಾದರು. ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೇನೋ ಸಾಧುಗಳು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವರು ; ಮೃತನ ಒಡವೆಗಳನ್ನು ಯಾರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು? ಬಹುಮೂಲ್ಯವಾದ ಕಾರಣ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಇಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಬಹುದು. ಹಾಗಾದರೆ, ತಾವು ಯಾರಾದಿರಿ?

"ರತ್ನಸಾರ"ದ ೧೦೫ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದೆ:- "ಹುರಿಯುವುದು, ಕುಟ್ಟುವುದು, ಬೀಸುವುದು, ಆಹಾರವನ್ನು ಬೇಯಿಸುವುದು-ಮೊದಲಾದುದರಿಂದ ಪಾಪ ತಗಲುತ್ತದೆ".

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ಈಗ ನೋಡಿರಿ ಇವರ ವಿದ್ಯಾಹೀನತೆಯನ್ನು, ಈ ಕರ್ಮಗಳು ಮಾಡಲ್ಪಡದೇ ಹೋದರೆ, ಮಾನವರೇ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಾಣವಂತರು ಹೇಗೆ ಜೀವಿಸಬಲ್ಲರು? ಮತ್ತು ಜೈನರೂ ಕೂಡ ಪೀಡಿತರಾಗಿ ಮೃತರಾದಾರು!

"ರತ್ನಸಾರ"ದ ೧೦೪ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ:- ತೋಟವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವುದರಿಂದ ತೋಟಗಾರನಿಗೆ ಲಕ್ಷಪಾಪಗಳು ತಗಲುತ್ತವೆ".

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ತೋಟಗಾರನಿಗೆ ಲಕ್ಷಪಾಪ ತಗಲುವುದಾದರೆ, ಅನೇಕ ಜೀವರು ಪತ್ರ, ಪುಷ್ಪ ಹಾಗೂ ನೆರಳಿನಿಂದ ಆನಂದಿತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಕೋಟಿಪಟ್ಟು ಪುಣ್ಯವೂ ಲಭಿಸಿಯೇ ತೀರುತ್ತದೆ. ಇದರ ಕಡೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಗಮನವನ್ನು ಹರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಇದೆಷ್ಟು ಮೊಬ್ಬು?

"ತತ್ತ್ವವಿವೇಕ"ದ ೨೦೨ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದೆ :- "ಒಂದು ದಿನ ಲಬ್ಧಿ ಸಾಧುವು ತಪ್ಪಿನಿಂದ ವೇಶ್ಯೆಯ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟನು. ಮತ್ತು ಧರ್ಮಾನುಸಾರ ಭಿಕ್ಷೆಬೇಡಿದನು. ವೇಶ್ಯೆಯು-'ಇಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಕ್ಕೇನೂ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಇರುವುದು ಹಣದ ಕೆಲಸ".-ಎಂದಳು. ಆಗ ಆ ಲಬ್ಧಿ ಸಾಧುವು ಹನ್ನೆರಡೂವರೆ ಲಕ್ಷ ಸ್ವರ್ಣಮುದ್ರಿಕೆಗಳ ಮಳೆಯನ್ನು ಅವಳ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸುರಿಸಿಬಿಟ್ಟನು.

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ನಷ್ಟಬುದ್ಧಿಯಾದ ಪುರುಷನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಈ ಮಾತನ್ನು ಯಾವನು ಸತ್ಯವೆಂದು ಅಂಗೀಕರಿಸುವನು?

"ರತ್ನಸಾರಭಾಗ"ದ ೬೭ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ-"ಒಂದು ಶಿಲಾವಿಗ್ರಹ ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೇರಿ, ಎಲ್ಲಿ ಅದರ ಸ್ಮರಣ ಮಾಡಲ್ಪಡುತ್ತದೋ, ಅಲ್ಲಿ ತಲುಪಿ, ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ".ಎಂದು ಬರೆದಿದೆ.

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ಹೇಳಿರಿ, ಜೈನ ಮಹಾಶಯರೇ! ಈ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕಳವು, ದರೋಡೆ ಮೊದಲಾದುವುಗಳಿಂದ ಮತ್ತು ಶತ್ರುವಿನಿಂದ ಭಯ ಉಂಟಾಗುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ನೀವು ಅದನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿ ನೀಮ್ಮ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೇತಕ್ಕೆ? ಅತ್ತ-ಇತ್ತ ಪೋಲೀಸರೇ ಮೊದಲಾದ ರಾಜ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಅಲೆಯುತ್ತಾ ತಿರುಗುವಿರೇಕೆ?

ಈಗ ಇವರ ಸಾಧುಗಳ ಲಕ್ಷಣಗಳು

ಸರಜೋಹರಣಾ ಭೈಕ್ಷಭುಜೋ ಲುಂಚಿತಮೂರ್ಧಜಾಃ।

ಶ್ವೇತಾಂಬರಾಃ ಕ್ಷಮಾಶೀಲಾ ನಿಃಸಂಗಾ ಜೈನಸಾಧವಃ ॥೧॥

ಲುಂಚಿತಾಃ ಪಿಚ್ಛಿಕಾಹಸ್ತಾಃ ಪಾಣಿಪಾತ್ರಾ ದಿಗಂಬರಾಃ।

ಊರ್ಧ್ವಾಶಿನೋ ಗೃಹೇ ದಾತುರ್ದ್ವಿತೀಯಾಃ ಸುಜಿನರ್ಷಯಃ ॥೨॥

ಭುಂಕ್ತೇ ನ ಕೇವಲೀ ನ ಸ್ತ್ರೀ ಮೋಕ್ಷಮೇತಿ ದಿಗಂಬರಃ।

ಪ್ರಾಹುರೇಷಾಮಯಂ ಭೇದೋ ಮಹಾನ್ ಶ್ವೇತಾಂಬರೈಃ ಸಹ ॥೩॥

ಜೈನರ ಸಾಧುಗಳ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಜಿನದತ್ತಸೂರಿಯು ಈ ಶ್ಲೋಕಗಳ ಮೂಲಕ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ :- (ಸರಜೋಹರಣಾಃ) ಚಮರಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ಭಿಕ್ಷೆಮಾಡಿತಿನ್ನುವುದು, ತಲೆಗೂದಲುಗಳನ್ನು ಕೈಗಳಿಂದಲೇ ಕಿತ್ತು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಬಿಳಿಯ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸುವುದು, ಕ್ಷಮಾಯುಕ್ತರಾಗಿರುವುದು, ಯಾವನೊಂದಿಗೂ ಸಂಗವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದಿರುವುದು - ಇಂತಹ ಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದ ಯುಕ್ತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ 'ಯತಿಗಳು' ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಜೈನಶ್ವೇತಾಂಬರ ಸಾಧುಗಳು. (೧).

ಬೇರೆಯವರು ದಿಗಂಬರರು, ಎಂದರೆ-ವಸ್ತ್ರಧಾರಣ ಮಾಡದೇ ಇರುವುದು, ತಲೆಗೂದಲುಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತುಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಪಿಚ್ಛಿಕಾ-ಎಂದರೆ ಉಣ್ಣೆಯ ದಾರಗಳ ಗುಡಿಸುವ ಸಾಧನ ಒಂದನ್ನು ಕಂಕುಳಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು, ಯಾರಾದರೂ ಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ, ಕೈಯಲ್ಲೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತಿನ್ನುವುದು-ಇವರು ಎರಡನೆಯ ಬಗೆಯ ದಿಗಂಬರ ಸಾಧುಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. (೨)

ಮತ್ತು ಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೊಡುವ ಗೃಹಸ್ಥನು ಊಟ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ, ಅನಂತರ ಭೋಜನ ಮಾಡುವವರು 'ಜಿನ ಋಷಿಗಳು' ಎಂದರೆ ಮೂರನೆಯ ವಿಧದ ಸಾಧುಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ದಿಗಂಬರರಿಗೆ ಶ್ವೇತಾಂಬರರೊಂದಿಗೆ ಇರುವ ಭೇದವು, ದಿಗಂಬರರು ಸ್ತ್ರೀದರ್ಶನ-ಸ್ಪರ್ಶನ ಮೊದಲಾದ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳರು; ಶ್ವೇತಾಂಬರರು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಭೇದವಿಷ್ಟೇ ಇರುತ್ತದೆ . ಈ ಮೊದಲಾದ ಲಕ್ಷಣಯುಕ್ತವಾದ ಸಾಧುತ್ವದ ನಿರ್ವಹಣದಿಂದ ಮೋಕ್ಷಹೊಂದುವವರು. (೩)

ಇದು ಇವರ ಸಾಧುಗಳ ಭೇದವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ, ಜೈನರ ಕೇಶಲುಂಚನ ಎಲ್ಲೆಡೆಯೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಐದು ಹಿಡಿಯಷ್ಟು ತಲೆಗೂದಲನ್ನು ಕಿತ್ತುಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದು - ಮೊದಲಾದುವನ್ನೂ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.

"ವಿವೇಕಸಾರಭಾಗ"ದ ೨೧೬ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ-"ಐದು ಹಿಡಿ ಕೂದಲನ್ನು ಕಿತ್ತುಹಾಕಿಕೊಂಡು ಚಾರಿತ್ರವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿದನು, ಎಂದರೆ-ಐದು ಮುಷ್ಟಿ ಕೇಶಲುಂಚನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸಾಧುವಾದನು". ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. "ಕಲ್ಪಸೂತ್ರಭಾಷ್ಯ"ದ ೧೦೮ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ "ಕೂದಲನ್ನು ಕಿತ್ತುಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಗೋವಿನ ಕೂದಲುಗಳಿಗೆ ಸಮನಾಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು". ಎಂದು ಬರೆದಿದೆ .

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ಈಗ ಹೇಳಿರಿ ಜೈನ ಸಜ್ಜನರೇ! ನಿಮ್ಮ ದಯಾಧರ್ಮ ಉಳಿಯಿತೆಲ್ಲಿ? ಇದು ಹಿಂಸೆಯಲ್ಲವೇನು? ಎಂದರೆ, ತಾನೇ ಬೇಕಾದರೆ ತನ್ನ ಕೈಯಿನಿಂದಲೇ ಲುಂಚನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ; ಇಲ್ಲವೇ, ಗುರುವೇ ಬೇಕಾದರೆ ಲುಂಚನ ಮಾಡಲಿ, ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಯಾರಾದರೂ ಮಾಡಲಿ; ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಕಷ್ಟ ಆ ಜೀವನಿಗೆ ಆಗುತ್ತಿರಬಹುದು? ಜೀವನಿಗೆ ಕಷ್ಟಕೊಡುವುದೇ ಹಿಂಸೆಯೆನಿಸುತ್ತದೆ.

"ವಿವೇಕಸಾರ"ದಲ್ಲಿ, ಸಂವತ್ ೧೬೩೩ನೆಯ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ, ಶ್ವೇತಾಂಬರರ ನಡುವಿನಿಂದ 'ಢೂಂಢಿಯಾ'ಗಳೂ, ಮತ್ತು ಅವರ ಮಧ್ಯದಿಂದಲೇ ತೇರಾಪಂಥಿಗಳೇ ಮೊದಲಾದ ದಾಂಭಿಕರೂ ಹೊರಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಢೂಂಢಿಯಾಗಳು ಶಿಲೆ-ಮೊದಲಾದುದರ ಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವರು ಸ್ನಾನಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಭೋಜನ ಪಾನಗಳ ಕಾಲವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಸದಾ ಬಾಯಿಯ ಮೇಲೆ ಪಟ್ಟಿಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು 'ಜತಿ' ಮೊದಲಾದವರೂ ಯಾವಾಗ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಓದುತ್ತಾರೋ, ಆಗಮಾತ್ರ ಬಾಯಿಯ ಮೇಲೆ ಪಟ್ಟಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ; ಬೇರೆ ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ.

ಪ್ರಶ್ನೆ:- ಬಾಯಿಯ ಮೇಲೆ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ, ವಾಯುಕಾಯ ಜೀವರು, ಎಂದರೆ-ವಾಯುವಿನಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮಶರೀರಯುಕ್ತರಾದ ಯಾವ ಜೀವರಿರುತ್ತಾರೋ, ಅವರು ಬಾಯಿಯ ಆವಿಯ ಕಾವಿನಿಂದ ಸಾಯುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಅದರ ಪಾಪ ಬಾಯಿಯ ಮೇಲೆ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳದವರಿಗೆ ತಗಲುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಕಾರಣದಿಂದ ನಾವುಗಳು ಬಾಯಿಯ ಮೇಲೆ ಪಟ್ಟಿಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತೇವೆ.

ಉತ್ತರ:- ಈ ಮಾತು ವಿದ್ಯೆ ಹಾಗೂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಮಾಣಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಜೀವರು ಅಜರರು, ಅಮರರು ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತೆ ಅವರು ಬಾಯ ಆವಿಯಿಂದ ಎಂದಿಗೂ ಸಾಯಲಾರರು. ಇವರನ್ನು ನೀವೂ ಕೂಡ ಅಜರರು-ಅಮರರು ಎಂದೇ ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತೀರಿ.

ಪ್ರಶ್ನೆ:- ಜೀವರೇನೋ ಸಾಯುವುದಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಬಾಯಿಯ ಬಿಸಿಗಾಳಿಯಿಂದ ಯಾವ ನೋವು ಅವರಿಗೆ ಆಗುತ್ತದೋ, ಆ ನೋವನ್ನು ಕೊಡುವವನಿಗೆ ಪಾಪ ತಗಲುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಕಾರಣದಿಂದ ಬಾಯಿಯ ಮೇಲೆ ಪಟ್ಟಿಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿದೆ.

ಉತ್ತರ:- ನಿಮ್ಮ ಈ ಮಾತೂ ಕೂಡ ಸರ್ವಥಾ ಅಸಂಭವವಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ನೋವನ್ನೀಯದೆ, ಯಾವ ಜೀವನ ನಿರ್ವಾಹವೂ ಎಷ್ಟು ಮಾತ್ರಕ್ಕೂ ಸಾಗಲಾರದು. ನಿಮ್ಮ ಮತದಂತೆ, ಬಾಯಿಯ ವಾಯುವಿನಿಂದ ಜೀವರಿಗೆ, ನೋವು ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ-ಎನ್ನುವುದಾದರೆ, ಚಲಿಸುವುದರಿಂದ, ಓಡಾಡುವುದರಿಂದ, ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ, ಕೈಯನ್ನೆತ್ತುವುದರಿಂದ, ಮತ್ತು ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಮಿಟುಕಿಸುವುದೇ ಮೊದಲಾದುದರಿಂದ, ನೋವು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿರಬಹುದು. ಆದುದರಿಂದ ನೀವೂ ಕೂಡ ಜೀವರಿಗೆ ನೋವನ್ನು ಕೊಡುವುದರಿಂದ ದೂರವಿರಲಾರಿರಿ.

ಪ್ರಶ್ನೆ:- ಅಹುದು; ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಸಾಧ್ಯವೋ, ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಜೀವರ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಿಂದ ಆಗದೋ, ಅಲ್ಲಿ ಅಶಕ್ತರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ವಾಯು ಮೊದಲಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಜೀವರು ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಬಾಯಿಯ ಮೇಲೆ ಬಟ್ಟೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳದೇ ಹೋದರೆ, ಬಹಳ ಜೀವರು ಸತ್ತಾರು; ಬಟ್ಟೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಕಡಿಮೆ ಸಾಯುತ್ತಾರೆ.

ಉತ್ತರ:- ನಿಮ್ಮ ಈ ಕಥನವೂ ಕೂಡ ಯುಕ್ತಿಶೂನ್ಯರಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಬಟ್ಟೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಜೀವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ದುಃಖ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವನಾದರೂ ಬಾಯಿಗೆ ಬಟ್ಟೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವನಾದರೆ, ಅವನ ಬಾಯಿಯ ಗಾಳಿ ತಡೆಯಲ್ಪಟ್ಟು, ಕೆಳಗಿನಿಂದ ಅಥವಾ ಪಕ್ಕದಿಂದ, ಮತ್ತು ಮೌನದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೂಗಿನ ಮೂಲಕ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿ ವೇಗದಿಂದ ಹೊರಬೀಳುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಕಾವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ನಿಮ್ಮ ಮತಾನುಸಾರ, ಜೀವರಿಗೆ ವಿಶೇಷವಾದ ನೋವು ಉಂಟಾಗುತ್ತಿರಬಹುದು.

ನೋಡಿರಿ, ಹೇಗೆ ಮನೆಯ ಅಥವಾ ಕೊಠಡಿಯ ಬಾಗಿಲುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟರೆ. ಅಥವಾ ತೆರೆಗಳು ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟರೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಕಾವು ವಿಶೇಷವಾಗಿರುತ್ತದೋ, ತೆರೆದಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಅಷ್ಟು ಇರುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಹಾಗೆ ಬಾಯಿಯ ಮೇಲೆ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಕಾವು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತೆ ತೆರೆದಿಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಮತಾನುಸಾರ ಜೀವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ದುಃಖದಾಯಕರಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಮತ್ತು ಯಾವಾಗ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಲ್ಪಡುತ್ತದೋ, ಆಗ ಮೂಗಿನ ಹೊಳ್ಳೆಗಳಿಂದ ವಾಯುವು ತಡೆಯಲ್ಪಟ್ಟು ಒಟ್ಟಾಗಿ ರಭಸದಿಂದ ಹೊರಬೀಳುತ್ತಾ, ಜೀವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ 'ಸಂಘರ್ಷ' ಮಾಡಿ, ಅಧಿಕ ನೋವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿರಬಹುದು.

ನೋಡಿರಿ, ಹೇಗೆ ಯಾವನಾದರೂ ಮಾನವನು ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಬಾಯಿನಿಂದಲೂ ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ಕೊಳವೆಯಿಂದಲೂ ಊದುತ್ತಾರಾದರೆ, ಬಾಯಿಯ ಗಾಳಿ ಹರಡುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಪಬಲದಿಂದಲೂ, ಮತ್ತು ಕೊಳವೆಯ ಗಾಳಿ ಒಟ್ಟಾಗುವುದರಿಂದ ಅಧಿಕ ಬಲದಿಂದಲೂ ಬೆಂಕಿಗೆ ತಗಲುತ್ತದೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಬಾಯಿಯ ಮೇಲೆ ಪಟ್ಟಿ ಕಟ್ಟಿ ವಾಯುವನ್ನು ತಡೆಯುವುದರಿಂದ ಮೂಗಿನ

ಮೂಲಕ ಅತಿವೇಗದಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದು ಜೀವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ದುಃಖವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ, ಬಾಯಿಯ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವವರಿಗಿಂತ, ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳದವರು ಧರ್ಮಾತ್ಮರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಬಾಯಿಯ ಮೇಲೆ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ, ಯಥಾಯೋಗ್ಯವಾದ ಸ್ಥಾನಪ್ರಯತ್ನದೊಂದಿಗೆ ಅಕ್ಷರಗಳ ಉಚ್ಚಾರಣವೂ ಕೂಡ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಿರನುನಾಸಿಕವಾದ* ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಸಾನುನಾಸಿಕವಾಗಿ* ಉಚ್ಚರಿಸುವುದರಿಂದ ನಿಮಗೆ ದೋಷ ತಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಬಾಯಿಯ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ, ದುರ್ಗಂಧವೂ ಕೂಡ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಶರೀರದೊಳಗೆ ದುರ್ಗಂಧ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದೆ. ಶರೀರದಿಂದ ಎಷ್ಟು ವಾಯು ಹೊರಡುತ್ತದೋ, ಅದು ದುರ್ಗಂಧಯುಕ್ತವೆಂದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿದೆ. ಅದು ತಡೆಯಲ್ಪಟ್ಟರೆ ದುರ್ಗಂಧವೂ ಕೂಡ ಅಧಿಕರಾಗಿ ವರ್ಧಿಸುತ್ತದೆ. ಹೇಗೆ ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟ ಚರಂಡಿಯು ಹೆಚ್ಚು ದುರ್ಗಂಧಯುಕ್ತವೂ ಮತ್ತು ತೆರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು ಕಡಿಮೆ ದುರ್ಗುಂಧಯುಕ್ತವೂ ಆಗಿರುತ್ತದೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಬಾಯಿಯ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನುಜ್ಜುವುದು-ಬಾಯಿ-ಮುಖ ತೊಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ಮೀಯುವುದನ್ನು ಮಾಡದಿರುವುದರಿಂದ, ಹಾಗೆಯೇ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಒಗೆಯದಿರುವುದರಿಂದ, ನಿಮ್ಮ ಶರೀರಗಳಿಂದ ಅಧಿಕದುರ್ಗಂಧವು ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಿ, ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ರೋಗಗಳನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ ಜೀವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ನೋವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತವೋ, ಅಷ್ಟು ಪಾಪ ನಿಮಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತಗಲುತ್ತದೆ. ಜಾತ್ರೆ-ಮೊದಲಾದುದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ದುರ್ಗಂಧ ಉಂಟಾಗುವುದರಿಂದ 'ವಿಷೂಚಿಕಾ' ಎಂದರೆ ವಾಂತಿಭೇದಿ ಮೊದಲಾದ ಬಹಳ ವಿಧದ ರೋಗಗಳು ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಿ ಜೀವರಿಗೆ ದುಃಖದಾಯಕವಾಗುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ದುರ್ಗಂಧ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದರಿಂದ ರೋಗಗಳೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಜೀವರಿಗೆ ಬಹಳ ದುಃಖ ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ, ನೀವು ಅಧಿಕದುರ್ಗಂಧವನ್ನು ಹರಡುವುದರಿಂದ, ಅಧಿಕ ಅಪರಾಧಿಗಳಾಗಿರುತ್ತೀರಿ. ಮತ್ತು ಯಾರು ಬಾಯಿಯ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೋ, ದಂತ ಧಾವನ-ಮುಖಪ್ರಕ್ಷಾಳನ-ಸ್ನಾನಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೋ, ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಶುದ್ಧವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ, ಅವರು ನಿಮಗಿಂತ ಬಹಳ ಉತ್ತಮರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ಹೇಗೆ ಕೊಳಕು ಜನರ ದುರ್ಗಂಧಯುಕ್ತ ಸಹವಾಸದಿಂದ ದೂರವಿರುವವರು ಬಹಳ ಉತ್ತಮರಾಗಿರುತ್ತಾರೋ, ಹಾಗೆ ಹೊಲಸು ಜನರ ದುರ್ಗಂಧಯುಕ್ತ ಸಹವಾಸದಿಂದ ಜನರು ಉತ್ತಮ ಬುದ್ಧಿಯುಕ್ತರಾಗಲಾರರು. ಹಾಗೆಯೇ ನಿಮ್ಮ ಹಾಗೂ ನಿಮ್ಮ ಸಂಗಡಿಗರ ಬುದ್ಧಿಯೂ ಕೂಡ ವರ್ಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಹೇಗೆ ರೋಗದ ಆಧಿಕ್ಯದಿಂದ ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿಯ ಸ್ವಲ್ಪತ್ವದಿಂದ ಧರ್ಮಾನುಷ್ಠಾನದಲ್ಲಿ ಬಾಧೆಯುಂಟಾಗುತ್ತದೋ, ಹಾಗೆಯೇ ದುರ್ಗಂಧಯುಕ್ತರಾದ ನಿಮ್ಮ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಸಂಗಡಿಗರ ಸ್ಥಿತಿಯೂ ಆಗಿರಬಹುದು.

ಪ್ರಶ್ನೆ:- ಹೇಗೆ ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೊತ್ತಿಸಿದ ಬೆಂಕಿಯಜ್ವಾಲೆ ಹೊರ ಹೊರಟು, ಹೊರಗಣ ಜೀವರಿಗೆ ದುಃಖವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಲಾರದೋ, ಹಾಗೆ ನಾವು ಬಾಯಿಗೆ ಪಟ್ಟಿಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು, ವಾಯುವನ್ನು ತಡೆದು, ಹೊರಗಣ ಜೀವರಿಗೆ ಕಡಿಮೆ ದುಃಖವನ್ನು ಕೊಡುವವರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಬಾಯಿಯ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದರಿಂದ, ಹೊರಗಣ ವಾಯುವಿನ ಜೀವರಿಗೆ ನೋವು ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಹೇಗೆ ಎದುರಿಗೆ ಬೆಂಕಿ ಉರಿಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಅದಕ್ಕೆ ಕೈಯನ್ನು ಅಡ್ಡಹಿಡಿಯುವುದರಿಂದ, ಕಾವು ಕಡಿಮೆ ತಗಲುತ್ತದೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಬಾಯಿಗೆ ಪಟ್ಟಿಕಟ್ಟುವುದರಿಂದ ವಾಯುಕಾಯಜೀವರಿಗೆ ಕಡಿಮೆನೋವಾಗುವುದು-ಎಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ. ಮತ್ತು ವಾಯುವಿನ ಜೀವರು ಶರೀರ ಯುಕ್ತರಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಅವರಿಗೆ ನೋವು ಅವಶ್ಯವಾಗಿಯೂ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಉತ್ತರ:- ಇದು ನಿಮ್ಮ ಹುಡುಗುತನದ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಮೊದಲಾಗಿ ನೋಡಿರಿ. ಎಲ್ಲಿ ರಂಧ್ರವಿರುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಮತ್ತು ಒಳಗಿನ ಗಾಳಿಯ ಸೇರುವಿಕೆ ಹೊರಗಿನ ಗಾಳಿಯೊಂದಿಗೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಅಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿ ಉರಿಯಲೇಲಾರದು. ಇದನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ನೋಡಬಯಸುವಿರಾದರೆ, ಯಾವುದಾದರೂ ಗೂಡಿನಲ್ಲಿ ದೀಪವನ್ನು ಹೊತ್ತಿಸಿಟ್ಟು, ಎಲ್ಲ ಛಿದ್ರಗಳನ್ನೂ ಮುಚ್ಚಿಬಿಟ್ಟು ನೋಡಿರಿ, ಆಗ ದೀಪ ಅದೇ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಆರಿಹೋಗುವುದು. ಹೇಗೆ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ವಾಸಿಸುವ ಮಾನವರೇ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಾಣವಂತರು ಹೊರಗಿನ ವಾಯುವಿನ ಸಂಪರ್ಕವಿಲ್ಲದೆ ಜೀವಿಸಲಾರರೋ, ಹಾಗೆ ಬೆಂಕಿಯೂ ಕೂಡ ಉರಿಯಲಾರದು. ಯಾವಾಗ ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಅಗ್ನಿಯ ವೇಗ ತಡೆಯಲ್ಪಡುವುದೋ, ಆಗ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಅಧಿಕವೇಗದಿಂದ ಹೊರನುಗ್ಗುವುದು. ಮತ್ತು ಕೈಯನ್ನು ಅಡ್ಡ ಹಿಡಿಯುವುದರಿಂದ ಮುಖಕ್ಕೆ ಶಾಖ ಕಡಿಮೆ ತಗಲುತ್ತದೆ; ಆದರೆ ಆ ಶಾಖ ಕೈಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು ತಟ್ಟುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಮಾತು ಸರಿಯಲ್ಲ.

ಪ್ರಶ್ನೆ:- ಯಾವಾಗ ಯಾವನಾದರೂ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯನೊಂದಿಗೆ ಚಿಕ್ಕಮನುಷ್ಯನು ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಆಗಲಿ, ಹತ್ತಿರದಿಂದ ಆಗಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾನೋ, ಆಗ ತನ್ನ ಬಾಯಿಯ ಮೇಲೆ ಬಟ್ಟೆಯ ಸೆರಗನ್ನಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಕೈಯನ್ನಾಗಲಿ ಅಡ್ಡವಾಗಿ ಹಿಡಿಯುತ್ತಾನೆಂಬುದನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಬಲ್ಲನು. ಬಾಯಿನಿಂದ ಚಿಮ್ಮಿದ ಉಗುಳಾಗಲಿ ಅಥವಾ ದುರ್ಗಂಧವಾಗಲಿ ಅವನಿಗೆ ತಾಗದಿರಲಿ-ಎಂಬುದೇ ಉದ್ದೇಶ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಯಾವಾಗ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಓದುತ್ತಾನೋ, ಆಗ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಉಗುಳು ಚಿಮ್ಮಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವುದರಿಂದ

---

* ಙ, ಞ, ಣ, ನ, ಮ ಮತ್ತು ಅನುಸ್ವಾರ ಇವು ಮೂಗಿನ ನೆರವಿನಿಂದ ಉಚ್ಚರಿಸಲ್ಪಡುವುದರಿಂದ ಅನುನಾಸಿಕಗಳು; ಮೂಗಿನ ನೆರವು ಬೇಡದ ಅನ್ಯಾಕ್ಷರಗಳು ನಿರನುನಾಸಿಕಗಳು.

ಎಂಜಲಾಗಿ ಅದು ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಬಾಯಿಯ ಮೇಲೆ ಪಟ್ಟಿಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ.

ಉತ್ತರ:- ಇದರಿಂದ, ಜೀವ-ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಬಾಯಿಗೆ ಪಟ್ಟಿಕಟ್ಟುವುದು ವ್ಯರ್ಥವೆಂಬುದು ಸಿದ್ಧವಾಯಿತು. ಯಾವಾಗ ಯಾವನಾದರೂ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯನೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾನೋ, ಆಗ ತನ್ನ ಬಾಯಿಯ ಮೇಲೆ ಕೈಯನ್ನು ಅಥವಾ ವಸ್ತ್ರವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಆ ಗುಪ್ತವಾದ ಮಾತನ್ನು ಬೇರೆಯನಾವನೂ ಕೇಳದಿರಲಿ-ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶ್ಯದಿಂದ ಮಾತ್ರ. ಏಕೆಂದರೆ, ಯಾವಾಗ ಯಾವನಾದರೂ ಪ್ರಕಟವಾದ ಮಾತನ್ನಾಡುತ್ತಾನೋ, ಆಗ ಯಾವನೂ ಬಾಯಿಯ ಮೇಲೆ ಕೈಯನ್ನು ಅಥವಾ ಬಟ್ಟೆಯ ಸೆರಗನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಈ ಮಾತು ಗುಪ್ತವಾದ ಮಾತಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ-ಎಂಬುದು ವಿದಿತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಉಜ್ಜುವುದು ಮೊದಲಾದುವನ್ನು ಮಾಡದಿರುವುದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಬಾಯಿಯೇ ಮೊದಲಾದ ಅವಯವಗಳಿಂದ ಬಹಳ ದುರ್ಗಂಧ ಹೊರಡುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಯಾವಾಗ ನೀವು ಯಾವನ ಹತ್ತಿರವಾದರೂ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರೋ, ಅಥವಾ ಯಾವನಾದರೂ ನಿಮ್ಮ ಬಳಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೋ, ಆಗ ದುರ್ಗಂಧ ಒಂದನ್ನುಳಿದು ಮತ್ತೆ ಇನ್ನೇನು ಬರಬಹುದು? ಈ ಮೊದಲಾಗಿ, ಬಾಯಿಗೆ ಅಡ್ಡವಾಗಿ ಕೈಯನ್ನು ಅಥವಾ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದರ ಉದ್ದೇಶ್ಯಗಳು ಬೇರೆ ಬಹಳವಿವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಬಹುಜನ ಮಾನವರ ಮುಂದೆ ಗುಪ್ತವಾದ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುವಲ್ಲಿ ಕೈಯನ್ನು ಅಥವಾ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಅಡ್ಡಹಿಡಿಯದಿದ್ದರೆ, ಬೇರೆಯವರ ಕಡೆಗೆ ಗಾಳಿ ಹರಡುವುದರಿಂದ, ಮಾತೂ ಕೂಡ ಹರಡಿಹೋಗುವುದು. ಯಾವಾಗ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೋ, ಆಗ, ಅಲ್ಲಿ ಆಲಿಸುವ ಮೂರನೆಯನು ಯಾವನೂ ಇರದ ಕಾರಣ, ಬಾಯಿಯ ಮೇಲೆ ಕೈಯನ್ನು ಅಥವಾ ಅಡ್ಡವಾಗಿ ಹಿಡಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ದೊಡ್ಡವರ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಉಗುಳು ಬೀಳಬಾರದು-ಎಂದರೆ, ಚಿಕ್ಕವರ ಮೇಲೆ ಉಗುಳನ್ನು ಬೀಳಿಸಬೇಕೋ? ಮತ್ತು ಆ ಉಗುಳಿನಿಂದ ಅವನು ದೂರ ಉಳಿಯುವುದೂ ಕೂಡ ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ನಾವು ದೂರಸ್ಥರಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಗಾಳಿ ನಮ್ಮ ಕಡೆಯಿಂದ ಬೇರೆಯವನ ಕಡೆಗೆ ಬೀಸುತ್ತಿದ್ದರೆ, (ಉಗುಳು) ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಅವನ ಶರೀರದ ಮೇಲೆ ಗಾಳಿಯೊಂದಿಗೆ ತ್ರಸರೇಣುವಾಗಿ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಬೀಳುವುದು. ಅದರ ದೋಷವನ್ನೆಣಿಸುವುದು ಅವಿದ್ಯೆಯ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಬಾಯ ಕಾವಿನಿಂದ ಜೀವರು ಸಾಯುವುದಾದರೆ, ಅಥವಾ ಅವರಿಗೆ ನೋವು ಆಗುವುದಾದರೆ, ವೈಶಾಖದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಜ್ಯೇಷ್ಠಮಾಸದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನ ಮಹದುಷ್ಣತ್ವದಿಂದ ವಾಯುಕಾಯಜೀವರಲ್ಲಿ ಸಾಯದೇ ಒಬ್ಬನೂ ಕೂಡ ಉಳಿಯಲಾರನು. ಆದರೆ, ಆ ಉಷ್ಣತ್ವದಿಂದಲೂ ಆ ಜೀವರು ಸಾಯಲಾರರು. ಆದುದರಿಂದ ಈ ನಿಮ್ಮ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಸುಳ್ಳಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ನಿಮ್ಮ ತೀರ್ಥಂಕರರೂ ಕೂಡ ಪೂರ್ಣವಿದ್ವಾಂಸರಾಗಿದ್ದರೆ, ಇಂತಹ ವ್ಯರ್ಥವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಆಡುತ್ತಿದ್ದರು? ನೋಡಿರಿ, ಯಾರ ವೃತ್ತಿಯು ಸಮಸ್ತ ಅವಯವಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಂನದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತದೋ, ಆ ಜೀವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ನೋವು ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರಮಾಣ:-

ಪಂಚಾವಯವಯೋಗಾತ್ ಸುಖಸಂವಿತ್ತಿಃ ॥ (ಅ:- ೫. ಸೂ -೨೭.)

ಇದು ಸಾಂಖ್ಯಶಾಸ್ತ್ರದ ಸೂತ್ರವಾಗಿದೆ. ಯಾವಾಗ ಐದೂ ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಸಂಬಂಧವು ಐದು ವಿಷಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಆಗುತ್ತದೋ, ಆಗಲೇ ಸುಖದ ಅಥವಾ ದುಃಖದ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಜೀವನಿಗೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಹೇಗೆ ಕಿವುಡನಿಗೆ ಬೈಗಳಿಂದ, ಕುರುಡನಿಗೆ ರೂಪದಿಂದ ಅಥವಾ ಮುಂದಿನಿಂದ ಸರ್ಪ, ವ್ಯಾಘ್ರ ಮೊದಲಾದ ಭಯಾನಕ ಜೀವರು ಸರಿದು ಹೋಗುವುದರಿಂದ, ಕುಷ್ಠರೋಗಿಗೆ ಸ್ಪರ್ಶದಿಂದ, ಪೀನಸರೋಗಿಗೆ ಗಂಧದಿಂದ ಮತ್ತು ರಸಾಸ್ವಾದಶಕ್ತಿಹೀನನಾಲಗೆಯುಳ್ಳವನಿಗೆ ರಸದಿಂದ ಅನುಭವವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಆ ಜೀವರುಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೂ ಇದೆ.

ನೋಡಿರಿ, ಯಾವಾಗ ಮಾನವನ ಜೀವನು ಸುಷುಪ್ತಿಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾನೋ, ಆಗ ಅವನಿಗೆ ಸುಖದ ಅಥವಾ ದುಃಖದ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಏನೇನೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಅವನು ಶರೀರದ ಒಳಗೇನೋ ಇದ್ದಾನೆ ; ಆದರೆ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೊರಗಣ ಅವಯವಗಳೊಂದಿಗೆ ಅವನ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಸುಖ-ದುಃಖಗಳ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾರನು. ಮತ್ತು ಹೇಗೆ ವೈದ್ಯನು, ಅಥವಾ ಈ ದಿನಗಳ ಡಾಕ್ಟರುಗಳು ಮಾದಕವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತಿನ್ನಿಸಿ ಅಥವಾ ಮೂಸಿನೋಡಿಸಿ, ರೋಗಿಯಾದ ಪುರುಷನ ಶರೀರದ ಅವಯವಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುತ್ತಾರೋ, ಅಥವಾ ಸೀಳುತ್ತಾರೋ, ಹೇಗೆ ಅವನಿಗೆ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ದುಃಖವು ವಿದಿತವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಹಾಗೆ, ವಾಯುಕಾಯ ಜೀವರಿಗೆ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಸ್ಥಾವರ ಶರೀರಯುಕ್ತರಾದ, ಎಂದರೆ ಗಿಡ-ಮರ-ಬಳ್ಳಿ-ಕಂದಮೂಲಗಳೊಳಗಿನ ಜೀವರಿಗೆ ಸುಖವಾಗಲಿ ಅಥವಾ ದುಃಖವಾಗಲಿ-ಎಂದಿಗೂ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವಂತೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಹೇಗೆ ಮೂರ್ಛಿತನಾದ ಪ್ರಾಣಾವಂತನು ಸುಖ-ದುಃಖಗಳನ್ನು ಹೊಂದಲಾರನೋ, ಹಾಗೆ ಆ ವಾಯುಕಾಯರೇ ಮೊದಲಾದ ಜೀವರೂ ಕೂಡ ಅತ್ಯಂತ ಮೂರ್ಛಿತರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಸುಖ-ದುಃಖಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲಾರರು. ಇನ್ನು ಇವರನ್ನು ನೋವಿನಿಂದ ದೂರವಿಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವ ಮಾತು ಹೇಗೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಬಲ್ಲದು? ಯಾವಾಗ ಅವರಿಗೆ ಸುಖ-ದುಃಖದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯೇ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿಲ್ಲವೋ, ಆಗ ಅನುಮಾನ ಮೊದಲಾದುವು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಸಂಗತವಾಗಬಲ್ಲವು?

ಪ್ರಶ್ನೆ:- ಅವರು ಜೀವರಾಗಿರುವಾಗ, ಅವರಿಗೆ ಸುಖ-ದುಃಖಗಳು ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೇಕೆ?

ಉತ್ತರ:- ಆಲಿಸಿರಿ ಮುಗ್ಧ ಸೋದರರೇ! ಯಾವಾಗ ನೀವು ಸುಷುಪ್ತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತೀರೋ, ಆಗ ನಿಮಗೆ ಸುಖ-ದುಃಖಗಳು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇಕೆ? ಸುಖ-ದುಃಖಗಳ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ಕಾರಣ ಪ್ರಕಟವಾದ ಸಂಬಂಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ . ಇದೇ ತಾನೇ ನಾವು, "ಮಾದಕ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಮೂಸಿನೋಡಿಸಿ, ಡಾಕ್ಟರುಗಳು ಅಂಗಗಳನ್ನು ಸೀಳುತ್ತಾರೆ, ಹರಿಯುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೂ ಕತ್ತರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೇಗೆ ಆ ರೋಗಿಗಳಿಗೆ ದುಃಖ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಅತಿ ಮೂರ್ಛಿತರಾದ ಜೀವರಿಗೆ ಸುಖ-ದುಃಖಗಳ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ-ಆ ಜೀವರಿಗೆ ಸುಖ-ದುಃಖಗಳ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗಲು ಬೇಕಾದ ಸಾಧನವಾವುದೂ ಇಲ್ಲ.-ಎಂದು ಹೇಳಿಯೇ ಇದ್ದೇವೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ:- ನೋಡಿರಿ, ನಿಲೋತಿ-ಎಂದರೆ ಎಷ್ಟು ದಂಟು, ಸೊಪ್ಪು, ಗೆಡ್ಡೆ ಗೆಣಸುಗಳಿವೆಯೋ, ಅವುಗಳನ್ನು ನಾವು ತಿನ್ನುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ-ದಂಟು ಸೊಪ್ಪುಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮತ್ತು ಕಂದ-ಮೂಲಗಳಲ್ಲಿ ಅನಂತಜೀವರಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಅವುಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುವೆವಾದರೆ, ಆ ಜೀವರನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ನೋಯಿಸುವುದರಿಂದ ನಾವು ಪಾಪಿಗಳಾದೇವು.

ಉತ್ತರ:- ಇದು ನಿಮ್ಮ ಮಹಾ ಅವಿದ್ಯೆಯ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಹಸಿರು ಸೊಪ್ಪುಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಜೀವನ ಸಾಯುವಿಕೆ, ಅವರಿಗೆ ನೋವನ್ನು ಕೊಡುವಿಕೆಗಳನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತೀರಿ ಹೇಗೆ? ಹೋಗಲಿ. ನೋವಾಗುತ್ತಿರುವುದು ನಿಮಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆಯಾದರೆ, ನಮಗೂ ತೋರಿಸಿರಿ. ನೀವು ಎಂದಿಗೂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ನೋಡಲಾರಿರಿ ಅಥವಾ ನಮಗೆ ತೋರಿಸಲಾರಿರಿ. ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ, ಅನುಮಾನ, ಉಪಮಾನ ಹಾಗೂ ಶಬ್ದ ಪ್ರಮಾಣವೂ ಕೂಡ ಎಂದಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸಲಾರದು. ಮತ್ತೆ, ನಾವು ಮೇಲೆ ಯಾವ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೋ, ಅದು ಆ ಮಾತಿಗೂ ಉತ್ತರವಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಅತ್ಯಂತ ಅಂಧಕಾರದಲ್ಲಿಯೂ, ಮಹಾಸುಷುಪ್ತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ಮಹಾಮದದಲ್ಲಿಯೂ ಯಾವ ಜೀವರಿದ್ದಾರೋ, ಅವರಿಗೆ ಸುಖ-ದುಃಖಗಳ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವುದು, ಯಾರು ನಿಮಗೆ ಇಂತಹ ಯುಕ್ತಿಗೂ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯೆಗೂ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ, ಆ ನಿಮ್ಮ ತೀರ್ಥಂಕರರ ತಪ್ಪೆಂದು ವಿದಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಳ್ಳೆಯದು, ಮನೆಗೆ ವಿಸ್ತಾರದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ 'ಮಿತಿ'ಯಿರುವಾಗ, ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಜೀವರು ಸಂಖ್ಯಾದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ 'ಅನಂತ'ರು ಎಂದರೆ ಕೊನೆಯಿಲ್ಲದವರು ಹೇಗೆ ಆಗಲು ಶಕ್ಯವಿದೆ? ಕಂದದ (ಗೆಡ್ಡೆ) ಅಂತವನ್ನು ನಾವು ನೋಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಜೀವರಿಗೆ ಅಂತವೇಕಿಲ್ಲ? ಆದುದರಿಂದ ಈ ನಿಮ್ಮ ಮಾತು ಬಹಳ ತಪ್ಪಾದುದೇ ಆಗಿದೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ:- ನೋಡಿರಿ! ನೀವು ಕಾಯಿಸದೆ ತಣ್ಣೀರನ್ನು ಕುಡಿಯುತ್ತೀರಿ. ಹೀಗೆ ಮಹಾಪಾಪವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಹೇಗೆ ನಾವು ಬಿಸಿನೀರನ್ನು ಕುಡಿಯುತ್ತೇವೋ, ಹಾಗೆ ನೀವುಗಳೂ ಕುಡಿಯುವ ರೂಢಿಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿರಿ.

ಉತ್ತರ:- ಈ ನಿಮ್ಮ ಮಾತೂ ಕೂಡ ಭ್ರಮಜಾಲದ್ದೇ ಆಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಯಾವಾಗ ನೀವು ನೀರನ್ನು ಕಾಯಿಸುತ್ತೀರೋ, ಆಗ ನೀರಿನ ಜೀವರೆಲ್ಲರೂ ಸಾಯುತ್ತಿರಬಹುದು! ಮತ್ತು ಅವರ ಶರೀರಗಳೂ ಕೂಡ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಏಕರಸವಾಗಿ, ಆ ನೀರು ಸೋಬಿನ ಅರ್ಕದ ಹಾಗೆ ಆಗಿಹೋಗಿರುವುದರಿಂದ, ನೀವು ಅವರ ಶರೀರಗಳ ದ್ರಾವಕವನ್ನೇ ಕುಡಿಯುತ್ತೀರಿ-ಎಂದೇ ತಿಳಿಯಿರಿ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನೀವು ಮಹಾಪಾಪಿಗಳಾಗಿರುತ್ತೀರಿ; ಮತ್ತು ಯಾರು ತಣ್ಣೀರನ್ನು ಕುಡಿಯುತ್ತಾರೋ, ಅವರು (ಮಹಾಪಾಪಿಗಳು) ಅಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಯಾವಾಗ ತಣ್ಣೀರನ್ನು ಕುಡಿಯುತ್ತಾರೋ, ಆಗ ಉದರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾವನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಶ್ವಾಸದೊಂದಿಗೆ ಆ ಜೀವರು ಹೊರಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಬಿಡುವರು. ನಾವು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಜಲಕಾಯರಾದ ಜೀವರಿಗೆ ಸುಖ-ದುಃಖಗಳು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲಾರವು. ಎಂದಮೇಲೆ, ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪಾಪ ಯಾರಿಗೂ ತಗಲುವುದಿಲ್ಲ.

ಪ್ರಶ್ನೆ:- ಜಾಠರಾಗ್ನಿಯಿಂದ ಹೇಗೋ, ಹಾಗೆ ಕಾವನ್ನು ಹೊಂದಿ ನೀರಿನಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಜೀವರು ಹೊರಟುಹೋಗರೇತಕ್ಕೆ?

ಉತ್ತರ:- ಹೌದು; ಹೊರಟೇನೋ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ, ನೀವು ಬಾಯಿಯ ಗಾಳಿಯ ಕಾವಿನಿಂದಲೂ ಜೀವನ ಸಾವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತೀರಾದರೆ, ನೀರನ್ನು ಕಾಯಿಸುವುದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಮತಾನುಸಾರ ಜೀವರು ಸತ್ತು ಹೋಗುವರು ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚು ನೋವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಹೊರಡುವರು ಮತ್ತು ಅವರ ಶರೀರಗಳು ಆ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಏಕರಸವಾಗಿ ಹೋಗುವುವು. ಇದರಿಂದ ನೀವು ಹೆಚ್ಚು ಪಾಪಿಗಳಾಗುವಿರೋ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೋ?

ಪ್ರಶ್ನೆ:- ನಾವು ನಮ್ಮ ಕೈಯಿನಿಂದ ನೀರನ್ನು ಬಿಸಿಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಯಾವನೇ ಗೃಹಸ್ಥನಿಗೂ ನೀರನ್ನು ಕಾಯಿಸಬೇಕೆಂದು ಆಜ್ಞೆಯನ್ನೂ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ, ನಮಗೆ ಪಾಪವಿಲ್ಲ.

ಉತ್ತರ:- ನೀವು ಬಿಸಿನೀರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ, ಕುಡಿಯದೇ ಇದ್ದರೆ, ಗೃಹಸ್ಥರು ಕಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದರೇಕೆ? ಆದುದರಿಂದ, ಆ ಪಾಪಕ್ಕೆ ನೀವೇ ಭಾಗಿಗಳಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ; ಹೆಚ್ಚು ಪಾಪಿಗಳಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಏಕೆಂದರೆ, ನೀವು ಯಾವನಾದರೂ ಒಬ್ಬ ಗೃಹಸ್ಥನಿಗೆ ಕಾಯಿಸಲು ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಒಂದೇ ಕಡೆ ಕಾಯಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಗೃಹಸ್ಥರು -"ಸಾಧು ಮಹಾರಾಜರು ಯಾವನ ಮನೆಗೆ ಬರುವರೋ, ತಿಳಿಯದು".-ಎಂಬ ಭ್ರಮದಲ್ಲಿರುತ್ತಾರಾದುದರಿಂದ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಗೃಹಸ್ಥನೂ ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನೀರನ್ನು ಕಾಯಿಸಿಡುತ್ತಾನೆ. ಇದರ

ಪಾಪಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯವಾದ ಭಾಗಿಗಳು ನೀವೇ ಆಗಿರುತ್ತೀರಿ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸೌದೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಉರಿಸುವುದರಿಂದ, ಕಾಯಿಸುವುದರಿಂದಲೂ ಕೂಡ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ಅಡಿಗೆ, ಬೇಸಾಯ, ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪರ-ಮೊದಲಾದುವುಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಪಾಪಿಗಳೂ ಹಾಗೂ ನರಕಗಾಮಿಗಳೂ ಆಗುತ್ತೀರಿ. ಪುನಃ ನೀವು ನೀರನ್ನು ಕಾಯಿಸುವ ಮುಖ್ಯ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಮತ್ತು ನೀವು ಬಿಸಿ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿಯಬೇಕೆಂಬ ಮತ್ತು ತಣ್ಣೀರನ್ನು ಕುಡಿಯಬಾರದೆಂಬ ಉಪದೇಶಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ, ನೀವೇ ಪಾಪದ ಮುಖ್ಯ ಭಾಗಿಗಳಾಗಿರುತ್ತೀರಿ. ಮತ್ತು ಯಾರು ನಿಮ್ಮ ಉಪದೇಶವನ್ನೊಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಇಂತಹ ಆಚರಣಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೋ, ಅವರೂ ಕೂಡ ಪಾಪಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ರೀತಿಯ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನುಳ್ಳ ನೀವು ಮಹಾ ಅವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿದ್ದೀರೋ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೋ, ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಜೀವರ ಮೇಲೆ ದಯೆಯನ್ನಿಡುವುದು ಮತ್ತು ಅನ್ಯಮತೀಯರ ನಿಂದೆಯನ್ನೂ, ಅನುಪಕಾರವನ್ನೂ ಮಾಡುವುದು ಚಿಕ್ಕ ಪಾಪವೇನು? ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ತೀರ್ಥಂಕರರ ಮತವು ಸತ್ಯವಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಷ್ಟು ಮಳೆಯನ್ನೂ, ನದಿಗಳ ಪ್ರವಾಹವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಇಷ್ಟು ಜಲವನ್ನೂ ಈಶ್ವರನೇತಕ್ಕೆ ಉತ್ಪನ್ನ ಮಾಡಿದನು? ಮತ್ತು ಸೂರ್ಯನನ್ನೂ ಕೂಡ ಸೃಜಿಸಬಾರದಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಮತಾನುಸಾರ ಕೋಟ್ಯಾನುಕೋಟಿ ಜೀವರು ಸಾಯುತ್ತಲೇ ಇರಬಹುದು. ಈ ಎಲ್ಲವೂ ಇದ್ದುವು-ಎಂದ ಮೇಲೆ, ಯಾರನ್ನು ನೀವು ಈಶ್ವರರೆಂದು ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತೀರೋ, ಅವರು ದಯೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ಸೂರ್ಯನ ತಾಪವನ್ನೂ, ಮತ್ತು ಮೇಘವನ್ನೂ ಕೊನೆಗಾಣಿಸಲಿಲ್ಲವೇಕೆ? ನಾವು ಹೇಳಿರುವಂತೆ, ಸುಖ-ದುಃಖಾನುಭವದ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಕಂದಗಳಲ್ಲಿ, ಮೂಲಗಳೇ ಮೊದಲಾದುವುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಜೀವರಿಗೆ ಸುಖ-ದುಃಖ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ವಥಾ ಸರ್ವಜೀವರ ಮೇಲೆಯೂ ದಯೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದೂ ಕೂಡ ದುಃಖದ ಕಾರಣರಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಮಾನವರೆಲ್ಲರೂ ನಿಮ್ಮ ಮತಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿಯೇ ಆಗಿಹೋದರೆ, ಚೋರರಿಗೂ, ದರೋಡೆಕಾರರಿಗೂ ಯಾವನೂ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸದೇ ಇದ್ದರೆ , ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಪಾಪ ತಲೆಯೆತ್ತಿ ನಿಂತೀತು? ಆದುದರಿಂದ, ದುಷ್ಟರಿಗೆ ತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದವರ ಪಾಲನ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ದಯೆ ಮತ್ತು ಇದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ದಯೆ-ಕ್ಷಮೆ ಎಂಬ ಧರ್ಮದ ನಾಶವಿದೆ.

ಅದೆಷ್ಟೋ ಮಂದಿ ಜೈನರು ಅಂಗಡಿಗಳನ್ನಿಡುತ್ತಾರೆ; ಆ ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ಸುಳ್ಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ; ಪರಧನವನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ದೀನರನ್ನು ವಂಚಿಸುವುದೇ ಮೊದಲಾದ ದುಷ್ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವುಗಳ ನಿವಾರಣೆಗಾಗಿ ವಿಶೇಷವಾದ ಉಪದೇಶಗಳನ್ನೇಕೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ? ಮತ್ತು ಬಾಯಿಗೆ ಪಟ್ಟಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಮೊದಲಾದ ದಂಭಗಳಲ್ಲಿ ಏತಕ್ಕಿರುತ್ತೀರಿ?

ಯಾವಾಗ ನೀವು ಶಿಷ್ಯರನ್ನೂ, ಶಿಷ್ಯೆಯರನ್ನೂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರೋ, ಆಗ ಕೂದಲುಗಳನ್ನು ಕೀಳುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ಬಹಳ ದಿನ ಉಪವಾಸ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಬೇರೆಯವರ ಅಥವಾ ತಮ್ಮ ಆತ್ಮನಿಗೆ ನೋವನ್ನಿತ್ತು ಮತ್ತು ಸ್ವತಃ ನೊಂದು ಬೇರೆಯವರಿಗೂ ದುಃಖವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ-ಎಂದರೆ ಆತ್ಮನಿಗೆ ದುಃಖದಾಯಕರಾಗಿ, ಹಿಂಸಕರಾಗುತ್ತೀರಿ ಏತಕ್ಕೆ? ಆನೆ, ಕುದುರೆ, ಎತ್ತು , ಒಂಟೆ ಇವುಗಳ ಮೇಲೆ ಏರುವುದರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಮಾನವರಿಂದ ಪರಿಶ್ರಮವನ್ನು ಮಾಡಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಜೈನರು ಪಾಪವನ್ನು ಎಣಿಸುವುದಿಲ್ಲವೇಕೆ? ನಿಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರು ಅಡ್ಡಾದಿಡ್ಡಿಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಸತ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡಲಾರದೇ ಇರುವಾಗ, ನಿಮ್ಮ ತೀರ್ಥಂಕರರೂ ಸತ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡಲಾರರು. ನೀವು ಯಾವಾಗ ಕಥಾವಾಚನ ಮಾಡುತ್ತೀರೋ, ಆಗ ನಿಮ್ಮ ಮತಾನುಸಾರ, ಶ್ರೋತೃಗಳ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಜೀವರು ಸಾಯುತ್ತಲೇ ಇರಬಹುದು. ಆದುದರಿಂದ ನೀವು ಈ ಪಾಪದ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತೀರಿ ಏಕೆ? ಈ ಅಲ್ಪಕಥನದಿಂದಲೇ ಆ ನೀರು, ಸ್ಥಳ, ಗಾಳಿಯ ಸ್ಥಾವರ ಶರೀರಯುಕ್ತರಾದ ಅತ್ಯಂತ ಮೂರ್ಛಿತರಾದ ಜೀವರಿಗೆ ದುಃಖ ಅಥವಾ ಸುಖ ಎಂದಿಗೂ ಲಭಿಸಲಾರದು-ಎಂದು ವಿಸ್ತೃತವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಈಗ ಜೈನರ ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಸಂಭವವಾದ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತೇವೆ. ಆಲಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ತನ್ನ ಕೈಯಿಯ ಮೂರೂವರೆಯಷ್ಟು ಉದ್ದವು ಒಂದು ಧನುಷ್-ಎಂದೂ, ಮತ್ತು ಮೊದಲು ಹೇಗೆ ಬರೆದಿದ್ದೇವೆಯೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಕಾಲದ ಸಂಖ್ಯೆಯೆಂದೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದರ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು.

"ರತ್ನಸಾರ" ಭಾಗ ೧ರಲ್ಲಿ, ೧೬೬-೧೬೭ನೆಯ ಪುಟದವರೆಗೆ ಹೀಗೆ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ:- (೧) ಋಷಭದೇವನ ಶರೀರ ೫೦೦ ಧನುಷ್ಷು ಉದ್ದವಿದ್ದಿತು ಮತ್ತು ೮೪ ಲಕ್ಷ 'ಪೂರ್ವ' ವರ್ಷದಷ್ಟು ಆಯುಸ್ಸಿದ್ದಿತು. (೨) ಅಜಿತನಾಥನ ಶರೀರ ೪೫೦ ಧನುಷ್ಷಿನ ಪರಿಮಾಣವಿದ್ದಿತು ಮತ್ತು ೭೨ ಲಕ್ಷ ಪೂರ್ವ ವರ್ಷದಷ್ಟು ಆಯುಸ್ಸಿದ್ದಿತು. (೩) ಸಂಭವನಾಥನ ಶರೀರ ೪೦೦ ಧನುಷ್ಷಿನ ಪರಿಮಾಣವುಳ್ಳದಾಗಿದ್ದಿತು ಮತ್ತು ೬೦ ಲಕ್ಷ ಪೂರ್ವ ವರ್ಷದ ಆಯುಸ್ಸಿದ್ದಿತು. (೪) ಅಭಿನಂದನನ ಶರೀರದ ಪರಿಮಾಣ ೩೫೦ ಧನುಷ್ಷಿನಷ್ಟಿದ್ದಿತು ಮತ್ತು ೫೦ ಲಕ್ಷ ಪೂರ್ವವರ್ಷಗಳ ಆಯುಸ್ಸಿದ್ದಿತು. (೫) ಸುಮತಿನಾಥನ ಶರೀರದ ಪರಿಮಾಣ ೩೦೦ ಧನುಷ್ಷಿನಷ್ಟಿದ್ದಿತು ಮತ್ತು ೪೦ ಲಕ್ಷ ಪೂರ್ವ ವರ್ಷಗಳ ಆಯುಸ್ಸಿದ್ದಿತು. (೬) ಪದ್ಮಪ್ರಭನ ಶರೀರ ೨೫೦ ಧನುಷ್ಷಿನಷ್ಟಿದ್ದಿತು ಮತ್ತು ೩೦ ಲಕ್ಷ

ಪೂರ್ವವರ್ಷಗಳ ಆಯಸ್ಸಿನಷ್ಟಿದ್ದಿತು. (೭) ಪಾರ್ಶ್ವನಾಥನ ಶರೀರ ೨೦೦ ಧನುಷ್ಷಿನಷ್ಟಿದ್ದಿತು ಮತ್ತು ೨೦ ಲಕ್ಷ ಪೂರ್ವ ವರ್ಷಗಳ ಆಯಸ್ಸಿದ್ದಿತು. (೮) ಚಂದ್ರಪ್ರಭನ ಶರೀರ ೧೫೦ ಧನುಷ್ಷಿನ ಪರಿಮಾಣವನ್ನುಳ್ಳದಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ೧೦ ಲಕ್ಷ ಪೂರ್ವ ವರ್ಷಗಳ ಆಯಸ್ಸಿದ್ದಿತು. (೯) ಸುವಿಧಿನಾಥನ ಶರೀರ ೧೦೦ ಧನುಷ್ಷಿನದಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಎರಡು ಲಕ್ಷ ಪೂರ್ವ ವರ್ಷಗಳ ಆಯಸ್ಸಿದ್ದಿತು. (೧೦) ಶೀತಲನಾಥನ ಶರೀರ ೯೦ ಧನುಷ್ಷಿನಷ್ಟಿದ್ದಿತು ಮತ್ತು ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಪೂರ್ವ ವರ್ಷಗಳ ಆಯಸ್ಸಿದ್ದಿತು. (೧೧) ಶ್ರೇಯಾಂಸನಾಥನ ಶರೀರ ೮೦ ಧನುಷ್ಷಿನಷ್ಟಿದ್ದಿತು ಮತ್ತು ೮೪ ಲಕ್ಷ ವರ್ಷದ ಆಯಸ್ಸಿದ್ದಿತು. (೧೨) ವಾಸುಪೂಜ್ಯಸ್ವಾಮಿಯ ಶರೀರ ೭೦ ಧನುಷ್ಷಿನಷ್ಟಿದ್ದಿತು ಮತ್ತು ೭೨ ಲಕ್ಷ ವರ್ಷಗಳ ಆಯಸ್ಸಿದ್ದಿತು. (೧೩) ವಿಮಲನಾಥನ ಶತರೀರ ೬೦ ಧನುಷ್ಷಿನಷ್ಟಿದ್ದಿತು ಮತ್ತು ೬೦ ಲಕ್ಷ ವರ್ಷಗಳ ಆಯಸ್ಸಿದ್ದಿತು. (೧೪).ಅನಂತನಾಥನ ಶರೀರ ೫೦ ಧನುಷ್ಷಿನಷ್ಟಿದ್ದಿತು ಮತ್ತು ೩೦ ಲಕ್ಷ ವರ್ಷಗಳ ಆಯಸ್ಸಿದ್ದಿತು. (೧೫) ಧರ್ಮನಾಥನ ಶರೀರ ೪೫ ಧನುಷ್ಷಿನಷ್ಟಿದ್ದಿತು ಮತ್ತು ೧೦ ಲಕ್ಷ ವರ್ಷಗಳ ಆಯಸ್ಸಿದ್ದಿತು. (೧೬) ಶಾಂತಿನಾಥನ ಶರೀರ ೪೦ ಧನುಷ್ಷಿನಷ್ಟಿದ್ದಿತು ಮತ್ತು ಒಂದು ಲಕ್ಷ ವರ್ಷಗಳ ಆಯಸ್ಸಿನಷ್ಟಿದ್ದಿತು. (೧೭) ಕುಂಥುನಾಥನ ಶರೀರ ೩೫ ಧನುಷ್ಷಿನಷ್ಟಿದ್ದಿತು ಮತ್ತು ೯೫ ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಆಯಸ್ಸಿದ್ದಿತು. (೧೮) ಅಮನನಾಥನ ಶರೀರ ೩೦ ಧನುಷ್ಷಿನಷ್ಟಿದ್ದಿತು ಮತ್ತು ೮೪ ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಆಯಸ್ಸಿದ್ದಿತು. (೧೯) ಮಲ್ಲಿನಾಥನ ಶರೀರ ೨೫ ಧನುಷ್ಷಿನಷ್ಟಿದ್ದಿತು ಮತ್ತು ೫೫ ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಆಯಸ್ಸಿದ್ದಿತು. (೨೦) ಮುನಿಸುವ್ರತನ ಶರೀರ ೨೦ ಧನುಷ್ಷಿನಷ್ಟಿದ್ದಿತು ಮತ್ತು ೩೦ ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಆಯಸ್ಸಿದ್ದಿತು. (೨೧) ನಮಿನಾಥನ ಶರೀರ ೧೪ ಧನುಷ್ಷಿನಷ್ಟಿದ್ದಿತು ಮತ್ತು ೧೦ ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಆಯಸ್ಸಿದ್ದಿತು. (೨೨) ನೇಮಿನಾಥನ ಶರೀರ ೧೦ ಧನುಷ್ಷಿನಷ್ಟಿದ್ದಿತು ಮತ್ತು ಒಂದು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಆಯಸ್ಸಿದ್ದಿತು . (೨೩) ಪಾರ್ಶ್ವನಾಥನ ಶರೀರ ಒಂಬತ್ತು ಮೊಳಗಳಷ್ಟಿದ್ದಿತು ಮತ್ತು ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಆಯಸ್ಸಿದ್ದಿತು. (೨೪) ಮಹಾವೀರಸ್ವಾಮಿಯ ಶರೀರ ಏಳು ಮೊಳಗಳಷ್ಟಿದ್ದಿತು ಮತ್ತು ೭೨ ವರ್ಷಗಳ ಆಯಸ್ಸಿದ್ದಿತು.

ಈ ೨೪ ಜನ ತೀರ್ಥಂಕರರು ಜೈನರ ಮತದ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಕರೂ ಮತ್ತು ಗುರುಗಳೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರನ್ನೇ ಜೈನರು ಪರಮೇಶ್ವರರೆಂದು ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಇವರೆಲ್ಲಾ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ-(ಎಂದು ನಂಬುತ್ತಾರೆ). ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿಶಾಲಿಗಳಾದ ಜನರು "ಮಾನವನ ಶರೀರಗಳು ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡವಾಗಿರಬಲ್ಲವೇ? ಮತ್ತು ಮಾನವ ದೇಹಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ಆಯಸ್ಸಿರುವುದು ಎಂದಿಗಾದರೂ ಸಾಧ್ಯವೇ?" ಎಂದು ಆಲೋಚಿಸಲಿ. ಈ ಭೂಗೋಳದಲ್ಲಿ (ಇಂತಹವರು) ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಮನುಷ್ಯರು ವಾಸಮಾಡಲಾದೀತು. ಇದೇ ಜೈನರುಗಳ ಬುರುಡೆಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿ, ಪೌರಾಣಿಕರು ಒಂದು ಲಕ್ಷ, ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಮತ್ತು ಒಂದು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಆಯಸ್ಸುಗಳ ಬಗೆಗೆ ಬರೆದಿರುವುದೂ ಕೂಡ ಸಂಭವವಾಗಲಾರದು. ಇನ್ನು ಜೈನರ ಕಥನವಾದರೂ ಹೇಗೆ ಸಂಭವವಾಗಬಲ್ಲದು?

ಈಗ ಇನ್ನೂ ಕೇಳಿರಿ. "ಕಲ್ಪಭಾಷ್ಯ"ದ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ-"ನಾಗಕೇತನು ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಸಮನಾದಷ್ಟು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಶಿಲೆಯನ್ನು ಬೆರಳಿನ ಮೇಲೆ ಎತ್ತಿಕೊಂಡನು".-ಎಂದು ಬರೆದಿದೆ. ೩೫ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ-"ಮಹಾವೀರನು ಹೆಬ್ಬೆರಳಿನಿಂದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಅದುಮಿದನು; ಆದರಿಂದ ಶೇಷನಾಗನು ನಡುಗಿಹೋದನು!"-ಎಂದೂ, ೪೬ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ -,ಮಹಾವೀರನನ್ನು ಸರ್ಪವು ಕಚ್ಚಿತು; ರಕ್ತಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಹಾಲು ಹೊರಟಿತು! ಮತ್ತು ಆ ಸರ್ಪ ಎಂಟನೆಯ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಯಿತು!-ಎಂದೂ, ೪೭ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ -"ಮಹಾವೀರನ ಪಾದಗಳ ಮೇಲೆ ಪಾಯಸವನ್ನು ಕಾಯಿಸಿದರು; ಮತ್ತು ಪಾದಗಳು ಸುಟ್ಟುಹೋಗಲಿಲ್ಲ!"-ಎಂದೂ, ೧೬ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ - "ಚಿಕ್ಕ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಒಂಟೆಯನ್ನು ಬರಮಾಡಿದನು!"-ಎಂದೂ ಬರೆದಿದೆ.

"ರತ್ನಸಾರ ಭಾಗ-೧"ರ ೧೫ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ-"ಶರೀರದ ಕೊಳೆಯನ್ನು ತೆಗೆಯಬಾರದು; ಕೆರೆಯಲೂ ಬಾರದು"- ಎಂದಿದೆ. "ವಿವೇಕಸಾರ ಭಾಗ-೧"ರ ೧೫ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ-"ದಮನಸಾರನೆಂಬ ಜೈನ ಸಾಧು ಒಬ್ಬನು ಕನಲಿ, ಉದ್ವೇಗಕರ ಸೂತ್ರ ಒಂದನ್ನುಚ್ಚರಿಸಿ, ಒಂದು ಊರಿಗೆ ಬೆಂಕಿ ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟನು ಮತ್ತು ಅವನು ಮಹಾವೀರ ತೀರ್ಥಂಕರರಿಗೆ ಅತಿಪ್ರಿಯನಾಗಿದ್ದನು ".- ಎಂದು ಬರೆದಿದೆ. ಅದೇ ಗ್ರಂಥದ ೧೨೭ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ "ರಾಜನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಪಾಲಿಸಬೇಕು".- ಎಂದು ಬರೆದಿದೆ. ಆದರ ೨೪೭ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ-"ಕೋಶಾ ಎಂಬ ಒಬ್ಬಳು ವೇಶ್ಯೆಯು, ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಸಿವೆಯ ರಾಶಿಯನ್ನು ಹಾಕಿ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಹೂಗಳಿಂದ ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟ ಸೂಜಿಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಒಳಿತಾಗಿ ನರ್ತಿಸಿದಳು. ಆದರೆ ಸೂಜಿ ಕಾಲಿಗೆ ಚುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಸಾಸಿವೆಯ ರಾಶಿ ಚದುರಲೂ ಇಲ್ಲ".- ಎಂದು ಬರೆದಿದೆ. "ತತ್ತ್ವವಿವೇಕ"ದ ೨೨೮ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ - ಇದೇ ಕೋಶಾ ವೇಶ್ಯೆಯೊಂದಿಗೆ ಸ್ಥೂಲಮುನಿಯೆಂಬ ಒಬ್ಬನು ೧೨ ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ವಿಷಯ ಸುಖ ಹೊಂದಿದನು. ಆಮೇಲೆ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸದ್ಗತಿ ಹೊಂದಿದನು. ಮತ್ತು ಕೋಶಾ ವೇಶ್ಯೆಯೂ ಕೂಡ ಜೈನಧರ್ಮವನ್ನು ಪಾಲಿಸುತ್ತಾ ಸದ್ಗತಿ ಹೊಂದಿದಳು".- ಎಂದು ಬರೆದಿದೆ. "ವಿವೇಕಸಾರ ಭಾಗ-೧"ರ ೧೮೫ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ-ಕೊರಳಿಗೆ ಹಾಕಿ ಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡುವ ಸಿದ್ಧಪುರುಷನೊಬ್ಬನ 'ವಸ್ತ್ರ', ಒಬ್ಬ ವೈಶ್ಯನಿಗೆ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ೫೦೦ ಸ್ವರ್ಣ ಮುದ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಿತು".-ಎಂದೂ ಬರೆದಿದೆ. ಅದೇ ಗ್ರಂಥದ ೨೨೮ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ, "ಬಲಶಾಲಿಯಾದ ಪುರುಷನ ಆಜ್ಞೆ, ದೇವನ ಆಜ್ಞೆ, ಘೋರವನದಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟದಿಂದ ನಿರ್ವಾಹ, ಗುರುವಿನ ನಿರೋಧ, ತಾಯಿ, ತಂದೆ, ಕುಲದ ಆಚಾರ್ಯ, ಜ್ಞಾತಿಗಳು ಹಾಗೂ ಧರ್ಮೋಪದೇಶಕ-ಈ ಆರು ಜನರ ತಡೆಯುವಿಕೆಯಿಂದ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ನ್ಯೂನತೆಯುಂಟಾದರೆ, ಧರ್ಮಹಾನಿಯುಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ".- ಎಂದು ಬರೆದಿದೆ.

ಸಮೀಕ್ಷಕ :- ಈಗ ನೋಡಿರಿ ಇವರ ಮಿಥ್ಯಾಕಥನಗಳನ್ನು. ಒಬ್ಬ ಮಾನವನು ಗ್ರಾಮದಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದಾದ ಪಾಷಾಣ - ಖಂಡವನ್ನು ಬೆರಳಿನ ಮೇಲೆ ಎಂದಿಗಾದರೂ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲನೇ? ಮತ್ತು ಪೃಥಿವಿಯ ಮೇಲೆ ಹೆಬ್ಬೆರಳಿನಿಂದ ಒತ್ತುವುದರಿಂದ, ಪೃಥಿವಿ ಎಂದಿಗಾದರೂ ಕುಸಿಯಬಲ್ಲದೇ? ಮತ್ತು ಶೇಷನಾಗನೇ ಇಲ್ಲದಿರುವಾಗ, ಕಂಪಿಸುತ್ತಾನೆ ಯಾವನು? ಛಾಪು! ಶರೀರವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುವುದರಿಂದ ಹಾಲು ಹೊರಡುವುದನ್ನು ಯಾವನೂ ನೋಡಲಿಲ್ಲ. ಇಂದ್ರಜಾಲದ ಹೊರತು ಇದು ಮತ್ತೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಅವನನ್ನು ಕಚ್ಚುವ ಸರ್ಪವೇನೋ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ತೆರಳಿತು ಮತ್ತು ಮಹಾತ್ಮಾ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ-ಮೊದಲಾದವರು ಮೂರನೆಯ ನರಕಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದರು - ಎನ್ನುವ ಈ ಮಾತು ಎಷ್ಟು ಸುಳ್ಳು? ಯಾವಾಗ ಮಹಾವೀರನ ಪಾದಗಳ ಮೇಲೆ ಪಾಯಸವನ್ನು ಕಾಯಿಸಿದರೋ, ಆಗ ಅವನ ಪಾದಗಳು ಸುಟ್ಟು ಹೋಗಲಿಲ್ಲವೇಕೆ? ಓಹೋ! ಚಿಕ್ಕದಾದ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ಒಂಟೆ ಹಿಡಿಸಬಲ್ಲದೇ? ಯಾರು ಶರೀರದ ಕೊಳೆಯನ್ನು ತೆಗೆಯದೆಯೂ ಮತ್ತು ಕೆರೆಯದೆಯೂ ಇರಬಹುದೋ, ಅವರು ದುರ್ಗಂಧವೆಂಬ ಮಹಾನರಕವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರಬಹುದು. ಯಾವ ಸಾಧುವು ನಗರವನ್ನು ಸುಟ್ಟುಹಾಕಿದನೋ, ಅವನ ದಯೆ ಮತ್ತು ಕ್ಷಮೆ ಎಲ್ಲಿ ಹೋಯಿತು? ಮಹಾವೀರನ ಸಂಗದಿಂದಲೂ ಕೂಡ ಅವನ ಆತ್ಮನು ಪವಿತ್ರನಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದರೆ, ಈಗ, ಮಹಾವೀರನ ಮರಣಾನಂತರ, ಅವನ ಆಶ್ರಯದಿಂದ ಜೈನರು ಎಂದಿಗೂ ಪವಿತ್ರರಾಗಲಾರರು. ರಾಜನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಅದು ಧರ್ಮಾನುಕೂಲವಾಗಿದ್ದರೆ, ಪಾಲಿಸಬೇಕು; ಆದರೆ ಜೈನರುಗಳು ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ, ರಾಜನಿಗೆ ಹೆದರಿ ಈ ಮಾತನ್ನು ಬರೆದಿರಬಹುದು. ಕೋಶಾ ವೇಶ್ಯೆ, ಅವಳ ಶರೀರ ಎಷ್ಟೇ ಹಗುರವಾಗಿರಲೊಲ್ಲದೇಕೆ? ಹಾಗಿದ್ದರೂ, ಸಾಸಿವೆಯ ರಾಶಿಯ ಮೇಲೆ ಸೂಜಿಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ನರ್ತಿಸುವುದು, ಸೂಜಿ ಚುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳದಿರುವುದು ಮತ್ತು ಸಾಸಿವೆಯ ರಾಶಿ ಚದುರದಿರುವುದು-ಭಾರೀ ಸುಳ್ಳಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮತ್ತೇನು? ಏನೇ ಬೇಕಾದರೂ ಆಗಿಹೋಗಲಿ, ಧರ್ಮವನ್ನು ಯಾವನೂ ಯಾವುದೇ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಬಿಡಬಾರದು. ಆಯಿತು; ಕೊರಳಸುತ್ತು ಬಟ್ಟೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಪ್ರತಿ ದಿನವೂ ೫೦೦ ಸ್ವರ್ಣ ಮುದ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಕೊಡಬಲ್ಲದು? ಇನ್ನೂ ಈ ಬಗೆಯ ಇವರ ಅಸಂಭವವಾದ ಕಗ್ಗಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವೆವಾದರೆ, ಜೈನರ ಪೊಳ್ಳು ಪುಸ್ತಕಗಳ ಹಾಗೆ ಈ ಗ್ರಂಥವೂ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡದಾಗುವುದು. ಆದುದರಿಂದ, ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಎಂದರೆ ಈ ಜೈನರ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಷಯಗಳನ್ನುಳಿದು, ಮಿಕ್ಕುದೆಲ್ಲಾ ಮಿಥ್ಯಾಜಾಲವೇ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದೆ. ನೋಡಿರಿ:-

ದೋ ಸಸಿ ದೋ ರವಿ ಪಢಮೇ। ದುಗುಣಾ ಲವಣಂ ಮಿಧಾಯ ಈಸಂ ಮೇ।

ವಾರಸ ಸಸಿ ವಾರಸ ರವಿ। ತಪ್ಪಭಿ ಇನಿದಿಠಸಸಿ ರವಿಣೋ॥ (ಪ್ರಕ . ಭಾ-೪. ಸಂಗ್ರಹಣೀ ಸೂ-೭೭)

ಲಕ್ಷ ಯೋಜನೆ, ಎಂದರೆ ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ಕೋಶದಷ್ಟಿದೆ - ಎಂದು ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಜಂಬೂದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಇದು ಮೊದಲ ದ್ವೀಪವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಚಂದ್ರರೂ, ಮತ್ತು ಇಬ್ಬರೂ ಸೂರ್ಯರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು, ಹಾಗೆಯೇ ಲವಣ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಅದರ ಎರಡರಷ್ಟು, ಎಂದರೆ ನಾಲ್ವರು ಚಂದ್ರರು ಮತ್ತು ನಾಲ್ವರು ಸೂರ್ಯರಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಧಾತಕೀ ಖಂಡದಲ್ಲಿ ಹನ್ನೆರಡು ಚಂದ್ರರೂ, ಮತ್ತು ಹನ್ನೆರಡು ಸೂರ್ಯರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಇವರನ್ನು ತ್ರಿಗುಣೀಕರಿಸುವುದರಿಂದ ಮೂವತ್ತಾರು ಆಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರುಗಳೊಂದಿಗೆ ಜಂಬೂದ್ವೀಪದ ಇಬ್ಬರನ್ನೂ, ಮತ್ತು ಲವಣ ಸಮುದ್ರದ ನಾಲ್ವರನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿ, ೪೨ ಚಂದ್ರರೂ ಮತ್ತು ೪೨ ಸೂರ್ಯರೂ ಕಾಲೋದಧಿ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆಯೇ ಮುಂದಣ ಮುಂದಣ ದ್ವೀಪ ಹಾಗೂ ಸಮುದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ೪೨ನ್ನು ತ್ರಿಗುಣೀಕರಿಸಿದರೆ, ೧೨೬ ಆಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಧಾತಕೀ ಖಂಡದ ಹನ್ನೆರಡು, ಲವಣ ಸಮುದ್ರದ ನಾಲ್ಕು ಮತ್ತು ಜಂಬೂದ್ವೀಪದ ಎರಡೆರಡು-ಇದೇ ರೀತಿಯಿಂದ ತೆಗೆದರೆ ೧೪೪ ಚಂದ್ರರು ಮತ್ತು ೧೪೪ ಸೂರ್ಯರು ಪುಷ್ಕರ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಇದೂ ಕೂಡ ಅರ್ಧ ಮನುಷ್ಯ , ಕ್ಷೇತ್ರದ ಗಣನೆಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ, ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಮನುಷ್ಯರು ಇರುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಅಲ್ಲಿ ಬಹುಸಂಖ್ಯಕರಾದ ಸೂರ್ಯರೂ ಮತ್ತು ಬಹುಸಂಖ್ಯಕ ಚಂದ್ರರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಪುಷ್ಕರ ದ್ವೀಪದ ಪೂರ್ವಾರ್ಧದಲ್ಲಿರುವ ಬಹು ಸಂಖ್ಯಕ ಚಂದ್ರರು ಮತ್ತು ಸೂರ್ಯರೂ ಸ್ಥಿರರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲು ಹೇಳಿದ ೧೪೪ನ್ನು ತ್ರಿಗುಣೀಕರಿಸುವುದರಿಂದ ೪೩೨ ಮತ್ತು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಹೇಳಿದ ಜಂಬೂದ್ವೀಪದ ಇಬ್ಬರು ಚಂದ್ರರು, ಇಬ್ಬರು ಸೂರ್ಯರು, ಲವಣ ಸಮುದ್ರದ ನಾಲ್ವರು-ನಾಲ್ವರು ಮತ್ತು ಧಾತಕೀ ಖಂಡದ ಹನ್ನೆರಡು-ಹನ್ನೆರಡು ಮತ್ತು ಕಾಲೋದಧಿಯ ೪೨-ಇವರನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದರಿಂದ ೪೯೨ ಚಂದ್ರರೂ ಮತ್ತು ೪೯೨ ಸೂರ್ಯರೂ ಪುಷ್ಕರ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಮಾತುಗಳನ್ನೂ ಶ್ರೀ ಜಿನಭದ್ರಗಣೀಕ್ಷಮಾ ಶ್ರಮಣನು ದೊಡ್ಡ 'ಸಂಘಯಣಿ'ಯಲ್ಲಿಯೂ, "ಯೋತೀಸಕರಂಡಕಪಯನ್ನಾ"ದಲ್ಲಿಯೂ, ಮತ್ತು 'ಚಂದ್ರಪನ್ನತಿ' ಹಾಗೂ 'ಸೂರಪನ್ನತಿ' ಪ್ರಮುಖ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹೀಗೆಯೇ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ.

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ಈಗ ಕೇಳಿರಿ, ಭೂಗೋಳ-ಖಗೋಳಾಭಿಜ್ಞರೇ! ಈ ಒಂದು ಭೂಗೋಳದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯಿಂದ ೪೯೨ ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಂದು ರೀತಿಯಿಂದ ಅಸಂಖ್ಯರಾದ ಚಂದ್ರ-ಸೂರ್ಯರನ್ನು ಜೈನರು ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ವೇದಮತಾನುಯಾಯಿಗಳಾದ ನಿಮಗೆ ಸೂರ್ಯ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಮೊದಲಾದ ಜ್ಯೋತಿಷ ಗ್ರಂಥಗಳ ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ಸರಿಸರಿಯಾಗಿ ಭೂಗೋಳ-ಖಗೋಳ ವಿದ್ಯೆಗಳು ಗೊತ್ತಿರುವುದು ನಿಮ್ಮ ಮಹಾಭಾಗ್ಯವೇ ಸರಿ. ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಜೈನರ ಮಹಾಮೊಬ್ಬಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದರೆ, ಇಂದು ಜೈನರು ಬಿದ್ದಿರುವಂತೆಯೇ ಜೀವನಪೂರ್ತ

ಮೊಬ್ಬಿನಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದಿರಿ. ಈ ಮುಗ್ಧರಿಗೆ-"ಜಂಬೂದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸೂರ್ಯ, ಒಬ್ಬ ಚಂದ್ರನಿಂದ ಕೆಲಸಸಾಗದು. ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಪೃಥಿವಿಗಳನ್ನು ೩೦ ಘಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಮುಟ್ಟುವರೆಂತು ? ಎಂಬ ಸಂಶಯ ಬಂದಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ ಪೃಥಿವಿಯನ್ನು ಸೂರ್ಯ ಮೊದಲಾದುವಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡವೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ ; ಅವರ ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪು ಇದೇ ಆಗಿದೆ.

ದೋ ಸಸಿ ದೋ ರವಿ ಸಂತೀ ಏಗಂತರಿಯಾ ಛ ಸರಿಸಂಖಾಯಾ ।

ಮೇರುಂ ಪಯಾಹಿಣತಾ ಮಾಣುಸಖಿತ್ತೇ ಪರಿ ಅಡಂತಿ । (ಪ್ರಕ. ಭಾ-೪. ಸಂಗ್ರಹ ಸೂ - ೭೯.)

ಮಾನವಲೋಕದಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರರ ಮತ್ತು ಸೂರ್ಯರ ಪಂಕ್ತಿಯ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಎರಡು ಚಂದ್ರರ ಮತ್ತು ಎರಡು ಸೂರ್ಯರ ಶ್ರೇಣಿಗಳಿವೆ. ಅವರು ಒಂದು ಲಕ್ಷಯೋಜನಗಳ, ಎಂದರೆ ಎಂಟು ಲಕ್ಷ ಮೈಲಿಗಳ ಅಂತರದಿಂದ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೇಗೆ ಸೂರ್ಯ-ಪಂಕ್ತಿಯ ಅಂತರದಿಂದ ಒಂದು ಚಂದ್ರ-ಪಂಕ್ತಿಯಿದೆಯೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಚಂದ್ರ-ಪಂಕ್ತಿಯ ಅಂತರದಿಂದ ಸೂರ್ಯ-ಪಂಕ್ತಿಯಿದೆ. ೬೬ ಚಂದ್ರರೂ, ಮತ್ತು ಒಂದೊಂದು ಸೂರ್ಯ-ಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ೬೬ ಸೂರ್ಯರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಆ ನಾಲ್ಕು ಪಂಕ್ತಿಗಳಿವೆ. ಆ ನಾಲ್ಕು ಪಂಕ್ತಿಗಳೂ ಜಂಬೂದ್ವೀಪದ ಮೇರು ಪರ್ವತದ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ, ಮಾನವಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಪರಿಭ್ರಮಣ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಎಂದರೆ, ಯಾವಾಗ ಜಂಬೂದ್ವೀಪದ ಮೇರುವಿನಿಂದ ಒಬ್ಬ ಸೂರ್ಯನು ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ವಿಹರಿಸುತ್ತಾನೋ, ಆಗ ಎರಡನೆಯ ಸೂರ್ಯನು ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ತಿರುಗುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಲವಣ ಸಮುದ್ರದ ಒಂದೊಂದು ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು-ಇಬ್ಬರು ಚಲಿಸುತ್ತಾರೆ-ತಿರುಗುತ್ತಾರೆ. ಧಾತಕೀ ಖಂಡದಲ್ಲಿ ಆರು, ಕಾಲೋದಧಿಯಲ್ಲಿ ೨೧, ಪುಷ್ಕರಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ೩೬, ಈ ರೀತಿ ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ೬೬ ಸೂರ್ಯರು ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೂ, ೬೬ ಸೂರ್ಯರು ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕ್ರಮದಿಂದ ತಿರುಗುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಈ ಎರಡೂ ದಿಕ್ಕುಗಳ ಸಮಸ್ತ ಸೂರ್ಯರೂ ಸೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟರೆ ೧೩೨ ಸೂರ್ಯರೂ ಮತ್ತು ಹೀಗೆಯೇ ೬೬-೬೬ರಂತೆ ಚಂದ್ರನ ಎರಡೂ ದಿಕ್ಕುಗಳ ಪಂಕ್ತಿಗಳೂ ಸೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟರೆ ೧೩೨ ಚಂದ್ರರೂ ಮನುಷ್ಯ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸಂಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಚಂದ್ರನೊಂದಿಗೆ ನಕ್ಷತ್ರ ಮೊದಲಾದುವುಗಳ ಪಂಕ್ತಿಗಳೂ ಬಹಳವಿದೆ-ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಸಮೀಕ್ಷಕ :- ಈಗ ನೋಡಿರಿ, ಸೋದರರೇ! ಈ ಭೂಗೋಳದಲ್ಲಿ ೧೩೨ ಸೂರ್ಯರೂ, ಮತ್ತು ೧೩೨ ಚಂದ್ರರೂ ಜೈನರ ಮನೆಗಳ ಮೇಲೆ ಉರಿಯುತ್ತಿರಬೇಕು. ಒಳ್ಳೆಯದು, ಹಾಗೆ ಉರಿಯುತ್ತಿರಬಹುದಾದರೆ, ಅವರು ಹೇಗೆ ಜೀವಿಸುತ್ತಾರೆ? ಮತ್ತು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಶೀತದ ಪ್ರಹಾರದಿಂದ ಜೈನರು ಸೆಡೆತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಬಹುದೇನು? ಇಂತಹ ಅಸಂಭವವಾದ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಭೂಗೋಳ-ಖಗೋಳಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯದವರು ಸಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ; ಬೇರೆಯವರು ಸಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳರು. ಯಾವಾಗ ಒಬ್ಬ ಸೂರ್ಯನು ಈ ಭೂಗೋಳದಂತಹ ಬೇರೆ ಅನೇಕ ಭೂಗೋಳಗಳನ್ನು ಬೆಳಗಿಸುತ್ತಾನೋ, ಆಗ ಈ ಚಿಕ್ಕ ಭೂಗೋಳದ ಕಥೆಯನ್ನೇನು ಹೇಳುವುದು? ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯು ತಿರುಗದೆ, ಸೂರ್ಯನು ಭೂಮಿಯ ಸುತ್ತಲೂ ಸುತ್ತುವನಾದರೆ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳದೊಂದು ದಿನ ಮತ್ತು ರಾತ್ರಿ ಆದೀತು. ಮತ್ತು ಸುಮೇರುವು ಹಿಮಾಲಯದ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ಪೃಥಿವೀ ಸೂರ್ಯನ ಮುಂದೆ, ಗಡಿಗೆಯ ಮುಂದೆ ಸಾಸಿವೆಯ ಕಾಳಿನಷ್ಟೂ ಕೂಡ ಇಲ್ಲ. ಎಂದಿನವರೆಗೆ ಆ ಮತದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವರೋ, ಅಂದಿನವರೆಗೆ ಜೈನರು ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಲಾರರು; ಆದರೆ ಸದಾ ಮೊಬ್ಬಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವರು.

ಸಮತ್ತ ಚರಣ ಸಹಿಯಾ ಸಬ್ಬಂ ಲೋಗಂ ಫುಸೇ ನಿರವಸೇಸಮ್ ।

ಸತ್ತಯ ಚಉದಸ ಭಾವಿ ಪಂಚಯ ಸುಪದೇಸವಿರಈಏ ॥ (ಪ್ರಕ. ಭಾ-೪. ಸಂಗ್ರಹ ಸೂ-೧೩೫)

ಸಮ್ಯಕ್ ಚಾರಿತ್ರಸಹಿತರಾಗಿ ಯಾರು ಕೇವಲಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೋ, ಅವರು ಕೇವಲ ಮೇಲಕ್ಕೇರಬಲ್ಲ ಆತ್ಮ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ೧೪ ರಾಜ್ಯ ಲೋಕ ಸಮಸ್ತವನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಆತ್ಮ ಪ್ರದೇಶವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸಂಚರಿಸುವರು.

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ಜೈನರು ಹದಿನಾಲ್ಕು ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯದರ ಶೃಂಗದಲ್ಲಿ, ಸರ್ವಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿ ವಿಮಾನದ ಧ್ವಜದಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೆ, ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಸಿದ್ಧ ಶಿಲೆ ಹಾಗೂ ದಿವ್ಯ ಆಕಾಶವನ್ನು ಶಿವಪುರವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಕೇವಲಿಗಳು, ಎಂದರೆ-ಯಾರಿಗೆ ಕೇವಲ ಜ್ಞಾನ, ಸರ್ವಜ್ಞತ್ವ ಮತ್ತು ಪೂರ್ಣ ಪವಿತ್ರತೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿದೆಯೋ, ಅವರು ಆ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಆತ್ಮ ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಸರ್ವಜ್ಞರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. 'ಪ್ರದೇಶ'ವಿರುವವನು ವಿಭುವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಭುವಿಲ್ಲದವನು (ವ್ಯಾಪಕನಲ್ಲದವನು) ಸರ್ವಜ್ಞನು, ಕೇವಲ ಜ್ಞಾನಿಯು ಎಂದಿಗೂ ಆಗಲಾರನು. ಏಕೆಂದರೆ, ಯಾವನ ಆತ್ಮನು ಏಕದೇಶೀಯನಾಗಿರುತ್ತಾನೋ, ಅವನು ಹೋಗುತ್ತಾನೆ, ಬರುತ್ತಾನೆ; ಹಾಗೂ ಬದ್ಧನೂ, ಮುಕ್ತನೂ, ಜ್ಞಾನಿಯೂ, ಅಜ್ಞಾನಿಯೂ ಆಗುತ್ತಾನೆ. ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕನೂ, ಸರ್ವಜ್ಞನೂ ಹಾಗೆ ಎಂದಿಗೂ ಆಗಲಾರನು. ಜೈನರ ಯಾವ ತೀರ್ಥಂಕರರು ಜೀವರೂಪರೂ, ಅಲ್ಪರೂ, ಅಲ್ಪಜ್ಞರೂ ಆಗಿದ್ದು ಸ್ಥಿತರಾಗಿದ್ದರೋ, ಅವರು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕರೂ, ಸರ್ವಜ್ಞರೂ ಎಂದಿಗೂ ಆಗಲಾರರು. ಆದರೆ, ಯಾವ ಪರಮಾತ್ಮನು ಅನಾದಿ-ಅನಂತನೂ,

ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕನೂ, ಸರ್ವಜ್ಞನೂ, ಪವಿತ್ರನೂ, ಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪನೂ ಆಗಿದ್ದಾನೋ, ಯಾವನಿಗೆ ಸರ್ವಜ್ಞತ್ವ ಮೊದಲಾದ ಗುಣಗಳು ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿಯೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತವೋ, ಅವನನ್ನು ಜೈನರು ಅಂಗೀಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಗಬ್ಭನರತಿ ಪಲಿಯಾಊ । ತಿಗಾಊ ಉಕ್ಕೋಸ ತೇ ಜಹನ್ನೇಣಮ್ ।

ಮುಚ್ಛಿಮ ದುಹಾನಿ ಅಂತಮುಹು । ಅಂಗುಲ ಅಸಂಖ ಭಾಗತಣೂ ॥ (ಪ್ರಕ. ಭಾ- ೪. ಸೂ-೨೪೧)

ಅರ್ಥ:- ಮೊದಲಾಗಿ ಗರ್ಭಜರು, ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಗರ್ಭವಿಲ್ಲದೆ ಉತ್ಪನ್ನರಾದವರು, ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ಎರಡು ಬಗೆಯ ಮಾನವರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ, ಗರ್ಭಜರಾದ ಮಾನವರ ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಆಯಸ್ಸು ಮೂರು ಪಲ್ಯೋಪಮದಷ್ಟು ಎಂದೂ, ಶರೀರ ಮೂರು ಕೋಶಗಳಷ್ಟು ಎಂದೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ಭಾಪು! ಮೂರು ಪಲ್ಯೋಪಮದ ಆಯಸ್ಸು ಮತ್ತು ಮೂರು ಕೋಶದ (ಆರು ಮೈಲಿ) ಶರೀರವನ್ನುಳ್ಳ ಮಾನವರು ಈ ಭೂಗೋಳದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಜನರು ಹಿಡಿಸಬಲ್ಲರು. ಮತ್ತು, ನಾವು ಮೊದಲು ಹೇಗೆ ಬರೆದಿದ್ದೇವೋ ಹಾಗೆ, ಮೂರು ಪಲ್ಯೋಪಮದಷ್ಟು ಸಮಯ ಜೀವಿಸುವರಾದರೆ, ಹಾಗೆಯೇ ಅವರ ಸಂತತಿಯವರೂ ಕೂಡ ಮೂರು ಕೋಶದ ಶರೀರಗಳನ್ನುಳ್ಳವರಾಗಬೇಕು. ಅಂತಹವರು ಬೊಂಬಾಯಿಯಂತಹ ನಗರದಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಮತ್ತು ಕಲ್ಕತ್ತೆಯಂತಹ ನಗರದಲ್ಲಿ ಮೂವರು ಅಥವಾ ನಾಲ್ವರು ಮನುಷ್ಯರು ನಿವಾಸಮಾಡಬಲ್ಲರು. ಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗಿರುವುದಾದರೆ, ಜೈನರು ನಗರ ಒಂದರಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನರಿದ್ದರೆಂದು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗಾದರೆ, ಅವರು ನೆಲೆಸುವ ನಗರಗಳೂ ಕೂಡ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಕೋಶಗಳದೇ ಆಗಿರಬೇಕು. ಆ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ, ಸಮಸ್ತ ಭೂಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಒಂದು ನಗರವೂ ಕೂಡ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳಲಾರದು.

ಪಣ್ಯಾಲ ಲರಕಯೋಯಣ । ವಿರಕಂಭಾ ಸಿದ್ಧಿ ಸಿಲ ಫಲಿಹವಿಮಲಾ ।

ತದುವರಿ ಗಜೋಯಣತೇ ಲೋಗಂತೋ ತಚ್ಛ ಸಿದ್ಧಠಿಈ ॥ ೨೫೮ ॥

ಸರ್ವಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿವಿಮಾನದ ಧ್ವಜದ ಮೇಲೆ ಯಾವ ೧೨ ಯೋಜನದ ಸಿದ್ಧ ಶಿಲೆಯಿದೆಯೋ, ಅದು ಪೊಳ್ಳಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಉದ್ದ ಹಾಗೂ ಪೊಳ್ಳಿನಲ್ಲಿ ೪೫ ಲಕ್ಷ ಯೋಜನ ಪ್ರಮಾಣವುಳ್ಳುದಾಗಿದೆ. ಅದೆಲ್ಲಾ ಧಾರಾಳವಾಗಿ, ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿ ಸುವರ್ಣಮಯ ಸ್ಫಟಿಕಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾಗಿ, ನಿರ್ಮಲವಾದ ಸಿದ್ಧಶಿಲೆಯ ಸಿದ್ಧಭೂಮಿಯಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕೆಲವರು 'ಈಶತ', 'ಪ್ರಾಗ್ಭರಾ'-ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸರ್ವಾರ್ಥ ಸಿದ್ಧ ಶಿಲೆ ವಿಮಾನದಿಂದ ೧೨ ಯೋಜನ ಆಲೋಕವೂ ಇದೆ. ಈ ಪರಮಾರ್ಥವನ್ನು ಕೇವಲೀಶ್ರುತನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಈ ಸಿದ್ಧಶಿಲೆ ಸರ್ವಾರ್ಥ ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಎಂಟು ಯೋಜನ ಸ್ಥೂಲವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ನಾಲ್ಕು ಉಪದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕುಗ್ಗು-ಕುಗ್ಗುತ್ತಾ, ನೊಣದ ರೆಕ್ಕೆಗೆ ಸಮನಾಗಿ ತೆಳ್ಳಗಾಗುತ್ತಾ, ಬಿಚ್ಚಿದ ಕೊಡೆಯ ಆಕಾರವನ್ನುಳ್ಳದಾಗಿ ಈ ಸಿದ್ಧಶಿಲೆಯ ಸ್ಥಾಪನೆಯಿದೆ. ಆ ಶಿಲೆಯ ಮೇಲುಗಡೆ ಒಂದು ಯೋಜನದ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಲೋಕಾಂತರವಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧರ ನೆಲೆಯಿದೆ.

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ಈಗ ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಬೇಕು. ಜೈನರ ಮುಕ್ತಿಯ ಸ್ಥಾನವು ಸರ್ವಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿವಿಮಾನದ ಧ್ವಜದ ಮೇಲುಗಡೆ ೪೫ ಲಕ್ಷ ಯೋಜನದ ಶಿಲೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ, ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯದೂ ಮತ್ತು ನಿರ್ಮಲವೂ ಆಗಿರಲಿ; ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಮುಕ್ತಜೀವರು ಒಂದು ರೀತಿಯಿಂದ ಬದ್ಧರೇ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಆ ಶಿಲೆಯಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಬಂದಲ್ಲಿ, ಮುಕ್ತಿಯ ಸುಖದಿಂದ ಹೊರಗಾಗುತ್ತಿರಬಹುದು. ಮತ್ತು, ಒಳಗೆ ಇರುವರಾದರೆ, ಅವರಿಗೆ ವಾಯುವೂ ಕೂಡ ತಗಲದಿರಬಹುದು. ಇದು ಕೇವಲ ಕಲ್ಪನೆ ಮಾತ್ರ; ಅವಿದ್ವಾಂಸರನ್ನು ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಭ್ರಮಜಾಲವಾಗಿದೆ.

ವಿತಿಚಉರಿಂ ವಿಸಸರೀಯಂ । ವಾರ ಸಂಜೋಯಣಂ ತಿಕೋಸ ಚಉಕೋಸಂ

ಜೋಯಣಸಹಸ ಪಣೆಂದಿಯ । ಉಹೇ ಬುಚ್ಛಂತಿ ಬಿಸೇಸಂತು ॥ (ಪ್ರಕ. ಭಾ-೪. ಸಂಗ್ರಹ ಸೂತ್ರ-೨೬೭.)

ಸಾಮಾನ್ಯತಃ ಏಕೇಂದ್ರಿಯದ ಶರೀರ, ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಶರೀರವನ್ನುಳ್ಳುದಾದರೆ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಯೋಜನದ್ದಿರುವುದೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಶಂಖವೇ ಮೊದಲಾದ ಎರಡು ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಜೀವರ ಶರೀರ ೧೨ ಯೋಜನದಷ್ಟೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಮತ್ತು ಭ್ರಮರ ಮೊದಲಾದ ಚತುರಿಂದ್ರಿಯ ಜೀವರ ಶರೀರ ನಾಲ್ಕು ಕೋಶದಷ್ಟು ಮತ್ತು ಪಂಚೇದ್ರೇಯಯುಕ್ತರದು ಒಂದು ಸಾವಿರ ಯೋಜನಗಳಷ್ಟು ಎಂದರೆ ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ಕೋಶದ (೮,೦೦೦ ಮೈಲಿ) ಶರೀರವು ಅವರದೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ನಾಲ್ಕು-ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ಕೋಶದ ಪರಿಮಾಣವನ್ನುಳ್ಳ ಶರೀರಧಾರಿಗಳು ಇರುವರಾದರೆ, ಭೂಗೋಳದಲ್ಲಿ ಅತಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಜನ ಮಾನವರಿರಲಾದೀತು. ಎಂದರೆ-ನೂರಾರು ಮಾನವರಿಂದಲೇ ಭೂಗೋಳ ಎಳ್ಳಿನಷ್ಟೂ ಎಡೆಯಿರದಂತೆ ತುಂಬಿ ಹೋದೀತು.

ಯಾರಿಗೂ ಓಡಾಡಲೂ ಕೂಡ ಸ್ಥಳವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಅವರು ಜೈನರನ್ನೇ ಇರುವ ನೆಲೆ ಮತ್ತು ದಾರಿಯನ್ನು ಕೇಳಬೇಕಾದೀತು. ಮತ್ತು ಇವರು ಬರೆದಿರುವ ಕಾರಣ (ಅಂತಹ ಬೃಹತ್ಕಾಯರನ್ನು) ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲಿ. ಆದರೆ, ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ಕೋಸದ ಶರೀರವನ್ನುಳ್ಳವನಿಗೆ, ಕೇವಲ ಒಬ್ಬನ ನಿವಾಸಕ್ಕೇ ೩೨ ಸಾವಿರಕೋಶದ ಮನೆಯಾದರೂ ಬೇಕಾದೀತು. ಇಂತಹ ಒಂದು ಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಜೈನರ ಹಣವೆಲ್ಲವೂ ಮುಗಿದು ಹೋದರೂ ಕೂಡ ಮನೆ ನಿರ್ಮಿತವಾಗಲಾರದು. ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಎಂಟು ಸಾವಿರ ಕೋಶದ ಛಾವಣಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲು ದಿಮ್ಮಿಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲಿಂದ ತರುವರು? ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ಕಂಬಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವರಾದರೆ, ಅವನು ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶವನ್ನೂ ಮಾಡಲಾರದು. ಆದುದರಿಂದ, ಇಂತಹ ಮಾತುಗಳು ಸುಳ್ಳೇ ಆಗಿರುತ್ತವೆ.

ತೇ ಥೂಲಾ ಪಲ್ಲೇ ಬಿಹುಸಂಖಿಜ್ಜಾಚೇ ವಹುಂತಿ ಸವ್ವೇವಿ ।

ತೇ ಇಕ್ಕಿಕ್ಕ ಅಸಂಖೇ । ಸುಹುಮೇ ಖಮ್ಮೋ ಪಕಪ್ಪೇಹ ॥ (ಪ್ರಕ. ಭಾ-೪. ಲಘುಕ್ಷೇತ್ರಸಮಾಸ ಪ್ರಕರಣ-೪.)

ಮೊದಲು ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಒಂದು ಅಂಗುಲ ರೋಮದ ಖಂಡಗಳಿದ, ನಾಲ್ಕು ಕೋಶ ಚದರವೂ, ಅಷ್ಟೇ ಆಳವೂ ಆದ ಭಾವಿಯನ್ನು ತುಂಬಿಸಬೇಕು. ಅಂಗುಲ ಪ್ರಮಾಣದ ರೋಮದ ಖಂಡಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸೇರಿ ೨೦,೫೭,೧೫೨ ಆಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಅತ್ಯಂತ ಅಧಿಕವಾದರೆ (೩೩,೦೭,೬೨,೧೦೪; "೨೪,೬೫,೬೨೫"; ೪೨,೧೯,೯೬೦; "೯೭,೫೩,೬೦೦" ೦೦,೦೦,೦೦೦) ಮೂವತ್ತಮೂರು ಕೋಟ್ಯಾನುಕೋಟಿ, "ಏಳು ಲಕ್ಷ ಅರವತ್ತೆರಡು ಸಾವಿರ, ಒಂದು ನೂರು ನಾಲ್ಕು ಕೋಟ್ಯಾನುಕೋಟಿ "ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ಅರವತ್ತೈದು ಸಾವಿರ ಆರುನೂರ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಕೋಟ್ಯಾನುಕೋಟಿ" ಹಾಗೂ ನಲವತ್ತೆರಡು ಲಕ್ಷ , ಹತ್ತೊಂಬತ್ತು ಸಾವಿರ, ಒಂಬೈನೂರ ಅರವತ್ತು ಕೋಟ್ಯಾನುಕೋಟಿ ಹಾಗೂ ತೊಂಬತ್ತೇಳು ಲಕ್ಷ, ಐವತ್ತು ಮೂರು ಸಾವಿರ ಮತ್ತು ಆರುನೂರು ಕೋಟ್ಯಾನುಕೋಟಿ-ಇಷ್ಟು ವಿಸ್ತಾರದ ಪೊಳ್ಳಿನ ಘನಯೋಜನ ಪಲ್ಯೋಪಮದಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ತ ಸ್ಥೂಲ ರೋಮ ಖಂಡಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯಾಗುವುದು. ಇದೂ ಕೂಡ ಸಂಖ್ಯಾತಕಾಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಪೂರ್ವೋಕ್ತವಾದ ಒಂದು ಲೋಮ ಖಂಡದ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಖಂಡಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿರಾದರೆ, ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ರೋಮಾಣುಗಳಾಗುವುವು.

ಸಮೀಕ್ಷಕ:– ಈಗ ನೋಡಿರಿ-ಇವರ ಗಣನಾ ರೀತಿಯನ್ನು ಒಂದು ಅಂಗುಲ ಪ್ರಮಾಣದ ರೋಮದ ಎಷ್ಟು ಖಂಡಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು? ಇವು ಎಂದಿಗಾದರೂ ಯಾರ ಗಣನೆಗಾದರೂ ಬರಬಲ್ಲವೋ? ಮತ್ತು ಅದಾದ ನಂತರ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಅಸಂಖ್ಯ ಖಂಡಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ, ಪೂರ್ವೋಕ್ತ ಖಂಡಗಳನ್ನು ಕೈಯಿನಿಂದ ಮಾಡಿರಬಹುದೆಂದು ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವಾಗ ಕೈಯಿನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲವೋ, ಆಗ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಮಾಡಿದರು. ಒಂದು ಅಂಗುಲ ರೋಮದ ಅಸಂಖ್ಯ ಖಂಡಗಳಾಗಬಲ್ಲವೆಂಬುದು ಎಂದಿಗಾದರೂ ಸಂಭವವೇ?

ಜಂಬೂದ್ವೀಪಪಮಾಣಂ ಗುಣಜೋಯಾಣಲರಕ ವಟ್ಟವಿರಕಂಭೋ ।

ಲವಣಾಈ ಯಾಸೇಸಾ. ಬಲಯಾಮಾ ದುಗುಣದುಗುಣಾಯ ॥ (ಪ್ರಕ . ಭಾ-೪. ಲಘುಕ್ಷೇತ್ರ ಸೂ-೧೨.)

ಮೊದಲನೆಯದಾದ ಜಂಬೂದ್ವೀಪದ ಪ್ರಮಾಣ ಲಕ್ಷಯೋಜನವಿದೆ ಮತ್ತು ಪೊಳ್ಳಾಗಿವೆ. ಹಾಗೂ ಉಳಿದ ಲವಣ-ಮೊದಲಾದ ಸಪ್ತ ಸಮುದ್ರಗಳು, ಸಪ್ತ ದ್ವೀಪಗಳು ಜಂಬೂದ್ವೀಪದ ಪ್ರಮಾಣದ ಎರಡರಷ್ಟು ಇವೆ. ಈ ಒಂದು ಪೃಥಿವಿಯಲ್ಲಿ, ಮೊದಲು ಬರೆದಿರುವಂತೆ ಜಂಬೂದ್ವೀಪ-ಮೊದಲಾದ ಸಪ್ತ ದ್ವೀಪಗಳು ಮತ್ತು ಸಪ್ತ ಸಮುದ್ರಗಳು ಇವೆ.

ಸಮೀಕ್ಷಕ :– ಈಗ, ಜಂಬೂದ್ವೀಪದ ಅನಂತರ ಎರಡನೆಯ ದ್ವೀಪ ಎರಡು ಲಕ್ಷ ಯೋಜನಗಳು, ಮೂರನೆಯದು ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ಯೋಜನಗಳು, ನಾಲ್ಕನೆಯದು ಎಂಟು ಲಕ್ಷ ಯೋಜನಗಳು, ಐದನೆಯದು ಹದಿನಾರು ಲಕ್ಷ ಯೋಜನಗಳು, ಆರನೆಯದು ಮೂವತ್ತೆರಡು ಲಕ್ಷ ಯೋಜನಗಳು, ಮತ್ತು ಏಳನೆಯದು ಅರವತ್ತುನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ಯೋಜನಗಳು, ಮತ್ತು ಅಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದ, ಅಥವಾ ಅವುಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಮಾಣದ ಸಮುದ್ರಗಳು ಈ ಐದು ಸಾವಿರ ಪರಿಧಿಯನ್ನುಳ್ಳ ಭೂಗೋಳದಲ್ಲಿ ಇರಬಲ್ಲವಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಆದಕಾರಣ ಈ ಮಾತು ಕೇವಲ ಮಿಥ್ಯೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಕರುನಇ ಚುಲಸೀ ಸಹಸಾ । ಛಚ್ಚೇವಂತರನಈ ಉ ಪಇ ವಿಜಯಂ ।

ದೋದೋ ಮಹಾನಈಉ । ಚನುದಸ ಸಹಸಾ ಉಪತ್ತೇಯಂ ॥ (ಪ್ರಕ. ಬಾ-೪. ಲಘುಕ್ಷೇತ್ರ ಸೂ-೬೩.)

ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಎಂಬತ್ತುನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ನದಿಗಳಿವೆ.

ಸಮೀಕ್ಷಕ:– ಓಹೋ! ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರ ಬಹಳ ಚಿಕ್ಕದಾದ ಪ್ರದೇಶ. ಅದನ್ನು ನೋಡದೆ ಒಂದು ಸುಳ್ಳುಮಾತನ್ನು ಬರೆಯುವಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆ ಲಜ್ಜೆಯೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ!

ಯಾಮುತ್ತರಾಉ ತಾಉ ಇಗೇಗ ಸಿಂಹಾಸಣಾಉ ಅ೪ ಪುಬ್ವಂ।

ಚಉಸು ವಿತಾಸು ನಿಯಾಸಣ ದಿಸಿ ಭವಜಿಣ ಮಜಣ ಹೋ೪॥ (ಪ್ರಕಾ. ಭಾ-೪. ಲಘುಕ್ಷೇತ್ರ ಸೂ-೧೧೯.)

ಆ ಶಿಲೆಯ ದಕ್ಷಿಣ ಮತ್ತು ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಒಂದೊಂದು ಸಿಂಹಾಸನವಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಆ ಶಿಲೆಗಳಿಗೆ ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಅತಿಪಾಂಡು ಕಂಬಲಾ ಎಂದೂ, ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಅತಿರಿಕ್ತ ಕಂಬಲಾ ಶಿಲೆಯೆಂದೂ ಹೆಸರುಗಳಿವೆ. ಆ ಶಿಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ತೀರ್ಥಂಕರರು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ನೋಡಿರಿ ಇವರ ತೀರ್ಥಂಕರರ ಜನ್ಮೋತ್ಸವ ಮೊದಲಾದುವನ್ನು ಮಾಡುವ ಶಿಲೆಗಳನ್ನು! ಮುಕ್ತಿಯ ಸಿದ್ಧಿಶಿಲೆಯೂ ಹೀಗೆಯೇ ಇದೆ. ಹೀಗೆ ಇವರ ಬಹಳ ಮಾತುಗಳು ತಳಮೇಲಿಲ್ಲದವಾಗಿವೆ. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಬರೆಯೋಣ? ಆದರೆ, ನೀರನ್ನು ಶೋಧಿಸಿ ಕುಡಿಯುವುದು, ಮತ್ತು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಜೀವದ ಮೇಲೆ ದಯೆತೋರುವುದು ಅವ್ಯವಹಾರವಾದರೂ ದಯಾಭಾವನೆ, ರಾತ್ರಿಭೋಜನ ಮಾಡದಿರುವುದು-ಈ ಮೂರು ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿವೆ. ಇವರ ಇನ್ನುಳಿದ ಕಥನಗಳು ಎಷ್ಟಿವೆಯೋ, ಅವೆಲ್ಲವೂ ಅಸಂಭವತ್ವದಿಂದ ಗ್ರಸ್ತವಾಗಿವೆ. ನಾವು ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಬುದ್ಧಿವಂತರು ಬಹಳ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವರು. ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಈ ಸ್ವಲ್ಪ ಬರೆದಿದ್ದೇವೆ. ಇವರ ಅಸಂಭವವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬರೆಯುವೆವಾದರೆ, ಒಬ್ಬ ಮಾನವನು ತನ್ನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಓದಲಾರದಷ್ಟು ಪುಸ್ತಕಗಳಾದಾವು! ಆದುದಿಂದ, ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಬೇಯಿಸುತ್ತಿರುವ ಪಾತ್ರೆಯಿಂದ ಒಂದೆರಡು ಅಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ, ಅಕ್ಕಿಯೆಲ್ಲರೂ ಹಸಿಯಾಗಿದೆಯೋ ಅಥವಾ ಬೆಂದಿದೆಯೇ-ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೆ, ಈ ಅಲ್ಪ ಲೇಖನದಿಂದಲೇ ಸಜ್ಜನರು ಬಹಳ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳವರು. ಬುದ್ಧಿವಂತರ ಮುಂದೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಬರೆಯುವುದು ಅವಶ್ಯಕವಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ, ಕೇವಲ ದಿಗ್ದರ್ಶನದಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಆಶಯವನ್ನು ಬುದ್ಧಿಶಾಲಿಗಳು ತಿಳಿದುಕೊಂಡೇಬಿಡುತ್ತಾರೆ.

ಇದರ ನಂತರ ಕ್ರೈಸ್ತರ ಮತದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲ್ಪಡುವುದು

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದ್ದಯಾನಂದ ಸರಸ್ವತೀ ಸ್ವಾಮೀಕೃತೇ ಸತ್ಯಾರ್ಥಪ್ರಕಾಶೇ

ಸುಭಾಷಾವಿಭೂಷಿತೇ ನಾಸ್ತಿಕಮತಾಂತರ್ಗತಚಾರ್ವಾಕ

ಬೌದ್ಧಜೈನಮತ ಖಂಡನಮಂಡನವಿಷಯೇ

ದ್ವಾದಶಃ ಸಮುಲ್ಲಾಸಃ ಸಂಪೂರ್ಣಃ

oooo

ಅನುಭೂಮಿಕೆ (೩)

(೧) ಬೈಬಲಿನ ಈ ಮತ ಕೇವಲ ಕ್ರೈಸ್ತರದೆಂದು ತಿಳಿಬಾರದು, ಇದರಲ್ಲಿ ಯಹೂದ್ಯರೇ ಮೊದಲಾದವರೂ ಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ, ಈ ೧೩ನೆಯ ಸಮುಲ್ಲಾಸದಲ್ಲಿ, ಕ್ರೈಸ್ತ-ಮತದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ಬರೆದಿರುವುದರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ, ಆಧುನಿಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೈಬಲಿನ ಅನುಯಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರೈಸ್ತರೇ ಮುಖ್ಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ; ಯಹೂದ್ಯರೇ ಮೊದಲಾದವರು ಗೌಣರು, ಎಂದರೆ ಅಮುಖ್ಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ-ಎಂಬುದೇ ಆಗಿದೆ. ಮುಖ್ಯರಾದವರನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿದರೆ, ಮುಖ್ಯರಲ್ಲದವರ ಗ್ರಹಿಕೆಯು ಆಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ, ಯಹೂದ್ಯರೇ ಮೊದಲಾದವರೂ ಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ - ಎಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ. ಕ್ರೈಸ್ತರೂ, ಯಹೂದ್ಯರೇ ಮೊದಲಾದವರೆಲ್ಲವರೂ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವೆಂದು ಅಂಗೀಕರಿಸುವ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಧರ್ಮದ ಮೂಲವೆಂದು ಭಾವಿಸುವ ಪುಸ್ತಕವಾದ ಬೈಬಲಿನಿಂದಲೇ ಉದ್ಧರಿಸಿ, ಇವರ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದೇವೆ.

(೨) ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಭಾಷಾಂತರಗಳು ಅನೇಕವಾಗಿವೆ. ಇವರ ಮತದ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪಾದರಿಗಳು ಆ ಭಾಷಾಂತರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ದೇವನಾಗರೀ ಲಿಪಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸಂಸ್ಕೃತದ ಭಾಷಾಂತರವನ್ನು ನೋಡಿ, ನನಗೆ ಬೈಬಲಿನ ಬಗೆಗೆ ಬಹಳ ಸಂದೇಹಗಳು ಬಂದವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವನ್ನು ಈ ೧೩ನೆಯ ಸಮುಲ್ಲಾಸದಲ್ಲಿ ಸರ್ವರೂ ವಿಶ್ಲೇಷಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನೆರವಾಗಲಿ-ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಲೇಖನ ಕೇವಲ ಸತ್ಯ-ಸಂವರ್ಧನಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ಅಸತ್ಯದ ಹ್ರಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ; ಯಾರಿಗಾದರೂ ದುಃಖವನ್ನು ಅಥವಾ ಹಾನಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ, ಇಲ್ಲವೇ ಮಿಥ್ಯಾದೋಷದ ಆರೋಪಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶ್ಯದಿಂದಲ್ಲ. ಮುಂದಣ ಲೇಖನದಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಇದರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನೂ, ಈ ಪುಸ್ತಕ ಹಾಗೂ ಇದರ ಮತವೂ ಕೂಡ ಹೇಗಿದೆ-ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವರು.

(೩) ಮನುಷ್ಯ ಮಾತ್ರರಿಗೆ ದರ್ಶನ, ಶ್ರವಣ, ಲೇಖನ-ಮೊದಲಾದುವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವುದು ಸಹಜವಾಗಿ, ಪಕ್ಷ-ಪ್ರತಿಪಕ್ಷಗಳ ಪ್ರತಿಪಾದಕರಾಗಿ, ಪರ್ಯಾಲೋಚನೆಮಾಡಿ, ಕ್ರೈಸ್ತ ಮತದ ವಿವೇಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಸಹಜವಾಗುವುದು - ಎನ್ನುವುದೇ ಈ ಲೇಖನದ ಉದ್ದೇಶ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ, ಮಾನವರಿಗೆ ಧರ್ಮವಿಷಯಕವಾದ ಜ್ಞಾನ ಹೆಚ್ಚಿ, ಯಥಾಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ಸತ್ಯಾಸತ್ಯ ಮತದ ಮತ್ತು ಕರ್ತವ್ಯಾಕರ್ತವ್ಯ ಕರ್ಮಗಳ ಸಂಬಂಧದ ವಿಷಯವಿದಿತವಾಗಿ, ಸತ್ಯದ ಮತ್ತು ಕರ್ತವ್ಯಕರ್ಮದ ಸ್ವೀಕಾರವನ್ನೂ, ಅಸತ್ಯದ ಮತ್ತು ಅಕರ್ತವ್ಯವಾದ ಕರ್ಮದ ಪರಿತ್ಯಾಗವನ್ನೂ ಮಾಡುವುದು ಸಹಜವಾಗಿ ಆಗಬಲ್ಲದು-ಎಂಬ ಧ್ಯೇಯವೂ ಸಿದ್ಧಿಸುವುದು.

(೪) ಸರ್ವರ ಮತಗಳ ವಿಷಯಕವಾದ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನೂ ನೋಡಿ, ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಏನಾದರೂ ಸಮ್ಮತಿಯನ್ನು ಅಥವಾ ಅಸಮ್ಮತಿಯನ್ನು ಕೊಡುವುದು, ಅಥವಾ ಬರೆಯುವುದು, ಇಲ್ಲವೇ ಆಲಿಸುವುದು ಮಾನವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಉಚಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಓದುವುದರಿಂದ ಪಂಡಿತನಾಗುವಂತೆ ಆಲಿಸುವುದರಿಂದ ಬಹುಶ್ರುತನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಶ್ರೋತೃವು ಬೇರೆಯವನಿಗೆ ತಿಳಿಯ ಹೇಳಲು ಸಮರ್ಥನಾಗದಿದ್ದರೂ, ಸ್ವತಃ ತಾನಂತೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡೇ ತೀರುತ್ತಾನೆ. ಯಾರಾದರೂ ಪಕ್ಷಪಾತವೆಂಬ ವಾಹನವನ್ನೇರಿ ನೋಡುತ್ತಾರೆಯಾದರೆ, ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಗುಣ-ದೋಷಗಳೂ ವಿದಿತವಾಗಲಾರವು; ಅನ್ಯರ ಗುಣದೋಷಗಳೂ ತಿಳಿದುಬರಲಾರವು.

(೫) ಮಾನವನ ಆತ್ಮನು ಯಥಾಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ಸತ್ಯಾಸತ್ಯ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ಪಠಿತವಾದ ಅಥವಾ ಶ್ರುತವಾದ ಜ್ಞಾನ ಎಷ್ಟಿದೆಯೋ, ಅಷ್ಟು ನಿಶ್ಚಯಮಾಡಬಲ್ಲವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಒಂದು ಮತದವರು ಮತ್ತೊಂದು ಮತದವರ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದು, ಆ ಮತ್ತೊಂದು ಮತದವರು ತಿಳಿಯದವರಾಗಿದ್ದರೆ, ಯೋಗ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಸಂವಾದ ನಡೆಯಲಾರದು. ಆದರೆ, ಅಜ್ಞಾನಿಗಳು ಯಾವುದಾದರೂ ಭ್ರಮವೆಂಬ ಆವರಣದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿಕೊಂಡುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಆಗದೇ ಇರಲಿ-ಎಂದು ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚರಿತವಾಗಿರುವ ಮತಗಳೆಲ್ಲದರ ವಿಷಯವನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಬರೆದಿದ್ದೇವೆ. ಇಷ್ಟರಿಂದಲೇ ಉಳಿದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಅವು ಸತ್ಯವೋ ಅಥವಾ ಸುಳ್ಳೋ-ಎಂದು ಊಹಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಯಾವ ಯಾವ ಸರ್ವಮಾನ್ಯ ಸತ್ಯವಿಷಯಗಳಿವೆಯೋ, ಅವಂತೂ ಎಲ್ಲವುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದೇ ಬಗೆಯಾಗಿವೆ. ಜಗಳವಾಗುವುದು ಸುಳ್ಳು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ. ಅಥವಾ, ಒಂದು ಸತ್ಯವೂ ಎರಡನೆಯದು ಸುಳ್ಳೂ ಆಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿವಾದ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ವಾದಿ-ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ಸತ್ಯಾಸತ್ಯ ನಿಶ್ಚಯಕ್ಕಾಗಿ ವಾದ-ಪ್ರತಿವಾದ ಮಾಡುವರಾದರೆ, ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ನಿರ್ಣಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ನಾನು ಈ ಹದಿಮೂರನೆಯ ಸಮುಲ್ಲಾಸದಲ್ಲಿ ಕ್ರೈಸ್ತಮತ ವಿಷಯಕವಾದುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಬರೆದು ಎಲ್ಲರ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹೇಗೆ ಇದೆ-ಎಂದು ಆಲೋಚಿಸಿರಿ.

ಅಲಮತಿಲೇಖೇನ ವಿಚಕ್ಷಣವರೇಷು

ಅಥ ತ್ರಯೋದಶಸಮುಲ್ಲಾಸಾರಂಭಃ

ಅಥ ಕೃಶ್ಚೀನಮತವಿಷಯಂ

ವ್ಯಾಖ್ಯಾಸ್ಯಾಮಃ ।

ಈಗ ಇದರಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಕ್ರೈಸ್ತರ ಮತ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬರೆಯುತ್ತೇವೆ. ಅದರಿಂದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಇವರ ಮತ ನಿರ್ದೋಷವಾಗಿದೆಯೋ- ಇಲ್ಲವೋ ಮತ್ತು ಇವರ ಬೈಬಲ್ ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕ ಈಶ್ವರಕೃತವಾದುದು ಅಹುದೋ ಅಥವಾ ಅಲ್ಲವೋ- ಎಂಬುದು ವಿದಿತವಾಗುವುದು.

ಮೊದಲು ಬೈಬಲಿನ ತೌರೇತಿನ ವಿಷಯ ಬರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರನು ಆಕಾಶವನ್ನು ಮತ್ತು ಪೃಥಿವಿಯನ್ನು ಸೃಜಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಪೃಥಿವಿಯು ವಿರೂಪವೂ ಹಾಗೂ ಶೂನ್ಯವೂ ಆಗಿದ್ದಿತು. ಮತ್ತು ಆಳದಲ್ಲಿ ಕತ್ತಲೆಯಿದ್ದಿತು ಮತ್ತು ಈಶ್ವರನ ಆತ್ಮನು ನೀರಿನ ಮೇಲೆ ಚಲಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದನು. (ಪರ್ವ:-೧ , ಆಯಾ-೧.೨)

ಸಮೀಕ್ಷಕ :- ಆರಂಭವೆಂದು ಯಾವುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ?

ಕ್ರೈಸ್ತ :- ಸೃಷ್ಟಿಯ ಪ್ರಥಮ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು.

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ಇದೇ ಸೃಷ್ಟಿ ಮೊದಲಾಯಿತೇನು? ಇದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಎಂದೂ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲವೇನು?

ಕ್ರೈಸ್ತ :- ಆಗಿದ್ದಿತೋ- ಇಲ್ಲವೋ ನಾವು ಅರಿಯೆವು. ಈಶ್ವರನು ಬಲ್ಲನು.

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ, ಸಂದೇಹದ ನಿವಾರಣೆಮಾಡಲಾರದ ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ನಂಬಿದಿರಿ ಏತಕ್ಕೆ? ಮತ್ತು ಇದರ ಮೇಲಣ ಭರವಸೆಯಿಂದಲೇ ಜನರಿಗೆ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಈ ಸಂದೇಹಭರಿತವಾದ ಮತದಲ್ಲಿ ಏತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಿ ಹಾಕುತ್ತೀರಿ? ಮತ್ತು ನಿಃಸಂದೇಹವೂ, ಸರ್ವಸಂಶಯನಿವಾರಕವೂ ಆದ ವೇದಮತವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲವೇತಕ್ಕೆ? ನೀವು ಈಶ್ವರನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಯದಿರುವಾಗ, ಈಶ್ವರನನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಿರಾದರೂ ಎಂತು? ಆಕಾಶವೆಂದು ಯಾವುದನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುತ್ತೀರಿ?

ಕ್ರೈಸ್ತ :- ಪೊಳ್ಳನ್ನು, ಮತ್ತು ಊರ್ಧ್ವವನ್ನು,

ಸಮೀಕ್ಷಕ :- ಪೊಳ್ಳಿನ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಹೇಗೆ ಆಯಿತು? ಏಕೆಂದರೆ, ಇದು ವ್ಯಾಪಕವಾದ ಪದಾರ್ಥ ಮತ್ತು ಅತಿಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಮೇಲೆ-ಕೆಳಗೆ ಒಂದೇ ಬಗೆಯಾಗಿದೆ. ಯಾವಾಗ ಆಕಾಶವನ್ನು ಸೃಜಿಸಿರಲಿಲ್ಲವೋ ಆಗ ಪೊಳ್ಳು ಮತ್ತು ಆಕಾಶ ಇದ್ದಿತೋ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೋ? ಇರಲಿಲ್ಲವೆಂದರೆ, ಈಶ್ವರನೂ, ಜಗತ್ತಿನ ಕಾರಣವೂ ಮತ್ತು ಜೀವರೂ ಎಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದರು? ಆಕಾಶವಿಲ್ಲದೆ, ಯಾವ ಪದಾರ್ಥವೂ ಸ್ಥಿತವಾಗಿರಲಾರದು. ಆದುದರಿಂದ, ನಿಮ್ಮ ಬೈಬಲಿನ ಕಥನ ಯುಕ್ತವಾದುದಲ್ಲ. ಈಶ್ವರನು ವಿರೂಪನೂ, ಅವನ ಜ್ಞಾನ-ಕರ್ಮಗಳೂ ವಿರೂಪವೂ ಆಗಿರುತ್ತವೋ ಅಥವಾ ಎಲ್ಲವೂ ಸುರೂಪವಾಗಿರುತ್ತವೋ?

ಕ್ರೈಸ್ತ :- ಸುರೂಪವಾಗಿರುತ್ತವೆ.

ಸಮೀಕ್ಷಕ :- ಹಾಗಾದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರರಚಿತವಾದ ಪೃಥಿವೀ ವಿರೂಪವಾಗಿದ್ದಿತು- ಎಂದೇಕೆ ಬರೆದರು?

ಕ್ರೈಸ್ತ :- ವಿರೂಪವೆಂದರೆ ಏರು- ಇಳಿತಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದುದಾಗಿತ್ತು; ಸಮತಲವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ- ಎಂದು ಅರ್ಥ

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ಮತ್ತೆ ಸಮತಲವಾಗಿ ಯಾವನು ಮಾಡಿದನು? ಈಗಲೂ ಎತ್ತರವಾಗಿ- ತಗ್ಗಾಗಿ ಇಲ್ಲವೇನು? ಆದುದರಿಂದ, ಈಶ್ವರನ ಕಾರ್ಯ ವಿರೂಪವಾಗಲಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ, ಅವನು ಸರ್ವಜ್ಞನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಮರೆವಾಗಲಿ, ತ್ರುಟಿಯಾಗಲಿ, ಎಂದಿಗೂ ಆಗಲಾರದು. ಮತ್ತು ಬೈಬಲಿನಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರನ ಸೃಷ್ಟಿ ವಿರೂಪವಾಗಿದ್ದಿತೆಂದು ಬರೆದಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಪುಸ್ತಕ ಈಶ್ವರಕೃತವಾಗಲಾರದು. ಮೊದಲಾಗಿ, ಈಶ್ವರನ ಆತ್ಮನು ಯಾವ ಪದಾರ್ಥ?

ಕ್ರೈಸ್ತ :- ಚೇತನ ಪದಾರ್ಥವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ಅವನು ಸಾಕಾರನೋ ಅಥವಾ ನಿರಾಕಾರನೋ? ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪಕನೋ ಅಥವಾ ಏಕದೇಶೀಯನೋ?

ಕ್ರೈಸ್ತ:- ನಿರಾಕಾರನಾಗಿದ್ದಾನೆ; ಚೇತನನೂ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪಕನೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ, ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಸನಾಯೀ ಪರ್ವತ, ನಾಲ್ಕನೆಯ ಆಕಾಶ ಮೊದಲಾದ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿರುತ್ತಾನೆ.

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ನಿರಾಕಾರನಾಗಿರುವುದಾದರೆ, ಅವನನ್ನು ಯಾವನು ನೋಡಿದನು? ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪಕನು ನೀರಿನ ಮೇಲೆ ತೇಲುವುದು ಎಂದಿಗೂ ಸಂಭವವಲ್ಲ. ಒಳ್ಳೆಯದು, ಈಶ್ವರನ ಆತ್ಮನು ಯಾವಾಗ ನೀರಿನ ಮೇಲೆ ತೇಲುತ್ತಿದ್ದನೋ, ಆಗ ಈಶ್ವರನೆಲ್ಲಿದ್ದನು? ಇದರಿಂದ , ಈಶ್ವರನ ಶರೀರ ಬೇರೆ ಎಲ್ಲಿಯೋ ಸ್ಥಿತವಾಗಿದ್ದಿತು - ಎಂದೇ ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಥವಾ ತನ್ನ ಆತ್ಮನ ಒಂದು ಚೂರನ್ನು ನೀರಿನ ಮೇಲೆ ತೇಲಿಸಿರಬಹುದು. ಹೀಗೆ ಆದಲ್ಲಿ ವಿಭು ಮತ್ತು ಸರ್ವಜ್ಞನೆಂದಿಗೂ ಆಗಲಾರನು. ವಿಭುವಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಜಗತ್ತಿನ ರಚನೆ, ಧಾರಣ, ಪಾಲನ, ಮತ್ತು ಜೀವರ ಕರ್ಮಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಅಥವಾ ಪ್ರಳಯವನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಮಾಡಲಾರನು. ಏಕೆಂದರೆ, ಯಾವ ಪದಾರ್ಥದ ಸ್ವರೂಪವು ಏಕದೇಶೀಯವಾಗಿರುತ್ತದೋ ಅದರ ಗುಣ - ಕರ್ಮ- ಸ್ವಭಾವಗಳೂ ಕೂಡ ಏಕದೇಶೀಯವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಹೀಗಿರುವುದಾದರೆ, ಅವನು ಈಶ್ವರನಾಗಿರಲಾರನು. ಏಕೆಂದರೆ, ಈಶ್ವರನು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕನೂ, ಅನಂತಗುಣಕರ್ಮಸ್ವಭಾವಯುಕ್ತನೂ, ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಸ್ವರೂಪನೂ, ನಿತ್ಯಶುದ್ಧ ಬುದ್ಧಮುಕ್ತಸ್ವಭಾವನೂ, ಅನಾದಿಯೂ, ಅನಂತತ್ವ ಮೊದಲಾದ ಲಕ್ಷಣಯುಕ್ತನೂ ಅಗಿದ್ದಾನೆ- ಎಂದು ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಅವನನ್ನೇ ಅಂಗೀಕರಿಸಿರಿ. ಆಗ ಮಾತ್ರ ನಿಮ್ಮ ಕಲ್ಯಾಣವಾಗುವುದು ; ಅನ್ಯಥಾ ಆಗಲಾರದು. (೧)

ಮತ್ತು ಈಶ್ವರನು 'ಬೆಳಕಾಗಲಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು ಮತ್ತು ಬೆಳಕು ಆಗಿ ಹೋಯಿತು. ಮತ್ತು ಈಶ್ವರನು ಬೆಳಕು ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ- ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದನು. (ಪರ್ವ:- ೧. ಆ ;- ೩- ೪.)

ಸಮೀಕ್ಷಕ :- ಈಶ್ವರನ ಮಾತನ್ನು ಜಡವಾದ ಬೆಳಕು ಆಲಿಸಿತೇನು? ಆಲಿಸಿರುವುದೇ ಆದರೆ, ಈಗಲೂ ಸೂರ್ಯನ, ದೀಪದ ಹಾಗೂ ಬೆಂಕಿಯ ಬೆಳಕು ನಮ್ಮ-ನಿಮ್ಮ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಲಿಸುವುದಿಲ್ಲವೇಕೆ? ಬೆಳಕು ಜಡವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಎಂದಿಗೂ, ಯಾವನ ಮಾತನ್ನೂ ಆಲಿಸಲಾರದು. ಮತ್ತು ಯಾವಾಗ ಈಶ್ವರನು ಬೆಳಕನ್ನು ನೋಡಿದನೋ, ಆಗಲೇ ಬೆಳಕು ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ - ಎಂದು ಕಂಡುಕೊಂಡನೋ? ಮೊದಲು ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲವೋ? ತಿಳಿದಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ, ನೋಡಿ, ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಎಂದೇಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನು? ತಿಳಿಯದೇ ಇದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ, ಅವನು ಈಶ್ವರನೇ ಅಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ, ನಿಮ್ಮ ಬೈಬಲ್ ಈಶ್ವರೋಕ್ತವಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಈಶ್ವರನು ಸರ್ವಜ್ಞನಲ್ಲ. (೨)

ಮತ್ತು ಈಶ್ವರನು "ಜಲಗಳ ನಡುವೆ ಆಕಾಶ ಉಂಟಾಗಲಿ - ಮತ್ತು ಜಲಗಳಿಂದ ಜಲಗಳನ್ನು ವಿಭಾಗಮಾಡಲಿ".- ಎಂದನು. ಆಗ ಈಶ್ವರನು ಆಕಾಶವನ್ನು ರಚಿಸಿದನು. ಮತ್ತು ಆಕಾಶದಿಂದ ಕೆಳಗಿನ ಜಲಗಳನ್ನು, ಆಕಾಶದ ಮೇಲಿನ ನೀರುಗಳಿಂದ ವಿಭಾಗ ಮಾಡಿದನು. ಮತ್ತು ಹೀಗೆ ಆಗಿಹೋಯಿತು. ಮತ್ತು ಈಶ್ವರನು ಆಕಾಶವನ್ನು ಸ್ವರ್ಗವೆಂದು ಕರೆದನು ಮತ್ತು ಸಂಜೆ ಹಾಗೂ ಬೆಳಗಾಗಿ ಎರಡನೆಯ ದಿನವಾಯಿತು. (ಪರ್ವ:- ೧. ಆ :- ೬- ೮)

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ಆಕಾಶ ಮತ್ತು ಜಲಗಳೂ ಕೂಡ ಈಶ್ವರನ ಮಾತನ್ನು ಆಲಿಸಿದುವೇನು? ಮತ್ತು ಜಲದ ನಡುವೆ ಆಕಾಶವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಜಲವಿರುತ್ತಿದ್ದಿತಾದರೂ ಎಲ್ಲಿ? ಮೊದಲನೆಯ ಆಯತ್ತಿನಲ್ಲಿ 'ಆಕಾಶವನ್ನು ಸೃಜಿಸಿದನು.'- ಎಂದಿದೆ. ಪುನಃ ಆಕಾಶದ ನಿರ್ಮಾಣವನ್ನು ಹೇಳುವುದು ವ್ಯರ್ಥವಾಯಿತು. ಆಕಾಶವನ್ನು ಸ್ವರ್ಗ ವೆಂದು ಹೇಳಿದನಾದರೆ, ಅದು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕವಾಗಿದೆ; ಆದುದರಿಂದ ಎಲ್ಲೆಡೆಯೂ ಸ್ವರ್ಗವಿದೆಯೆಂದಾಯಿತು. ಮತ್ತು ಊರ್ಧ್ವವನ್ನು ಸ್ವರ್ಗವಾಗಿದೆ- ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ವ್ಯರ್ಥವಾಯಿತು. ಸೂರ್ಯನು ಉತ್ಪನ್ನನೇ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದಾಗ, ಹಗಲು ಮತ್ತು ಇರುಳು ಆಯಿತೆಲ್ಲಿಂದ? ಇಂತಹ ಅಸಂಭವವಾದ ಮಾತುಗಳು ಮುಂದಿನ ಆಯತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿವೆ.

ಆಗ ಈಶ್ವರನು -"ನಾವು ಆದಮನನ್ನು ನಮ್ಮ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ, ನಮಗೆ ಸಮಾನನಾಗಿ ಸೃಜಿಸುವೆವು"- ಎಂದನು. ಆಗ ಈಶ್ವರನು ಆದಮನನ್ನು ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನಮಾಡಿದನು. ಅವನು ಅವನನ್ನು ಈಶ್ವರನ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನಮಾಡಿದನು. ಅವನು ಅವರನ್ನು ನರನಾಗಿ ಮತ್ತು ನಾರಿಯಾಗಿ ನಿರ್ಮಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಈಶ್ವರನು ಅವರಿಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. (ಪರ್ವ:-೧,ಆ-೨೬ ರಿಂದ ೨೮)

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ಆದಮನನ್ನು ಈಶ್ವರನು ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಸೃಜಿಸಿದನಾದರೆ, ಈಶ್ವರನ ಸ್ವರೂಪವು ಪವಿತ್ರತ್ವ, ಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪತ್ವ, ಆನಂದಮಯತ್ವ ಮೊದಲಾದ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನುಳ್ಳದ್ದಾಗಿದೆ. ಅವನಂತೆ ಆದಮನು ಆಗಲಿಲ್ಲವೇಕೆ? ಆಗಲಿಲ್ಲವೆಂದರೆ, ಅವನ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಿತನಾಗಲಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಆದಮನನ್ನು ಸೃಜಿಸಿದನಾದರೆ, ಈಶ್ವರನು (ಆದಮನನ್ನು ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಸೃಜಿಸಿದನು - ಎಂದರೆ ಈಶ್ವರನ ಸ್ವರೂಪವೂ ಸೃಜನಯುಕ್ತವೇ ಆದುದರಿಂದ) ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನೇ ಉತ್ಪತ್ತಿಶೀಲವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದನು; ಮತ್ತೆ ಅವನು ಅನಿತ್ಯನಲ್ಲವೇಕೆ? ಮತ್ತು ಆದಮನನ್ನು ಎಲ್ಲಿಂದ ಸೃಜಿಸಿದನು?

ಕ್ರೈಸ್ತ :- ಮಣ್ಣಿನಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನಮಾಡಿದನು.

ಸಮೀಕ್ಷಕ :- ಮಣ್ಣನ್ನು ಎಲ್ಲಿಂದ ಸೃಜಿಸಿದನು?

ಕ್ರೈಸ್ತ :- ತನ್ನ ಪ್ರಕೃತಿಯಿಂದ, ಎಂದರೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ.

ಸಮೀಕ್ಷಕ :- ಈಶ್ವರನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಅನಾದಿಯೋ ಅಥವಾ ನವೀನವೋ?

ಕ್ರೈಸ್ತ :- ಅನಾದಿಯಾಗಿದೆ.

ಸಮೀಕ್ಷಕ :- ಅನಾದಿಯಾಗಿದ್ದರೆ, ಜಗತ್ತಿನ ಕಾರಣ ಸನಾತನವಾಯಿತು. ಮತ್ತೆ, ಅಭಾವದಿಂದ ಭಾವವನ್ನೇಕೆ ಗ್ರಹಿಸುತ್ತೀರಿ?

ಕ್ರೈಸ್ತ :- ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಮುನ್ನ ಈಶ್ವರನ ಹೊರತು ಯಾವ ವಸ್ತುವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಸಮೀಕ್ಷಕ :- ಇರಲಿಲ್ಲವಾದರೆ, ಈ ಜಗತ್ತು ಎಲ್ಲಿಂದ ಆಯಿತು? ಮತ್ತು ಈಶ್ವರನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ದ್ರವ್ಯವಾಗಿದೆಯೋ ಅಥವಾ ಗುಣವಾಗಿದೆಯೋ? ದ್ರವ್ಯವಾಗಿದ್ದರೆ, ಈಶ್ವರನಿಂದ ಬೇರೆಯಾದ ಎರಡನೆಯ ಪದಾರ್ಥವಿದ್ದಿತು. ಮತ್ತು ಗುಣವಾಗಿದ್ದರೆ. ಗುಣದಿಂದ ದ್ರವ್ಯವೆಂದಿಗೂ ನಿರ್ಮಿತವಾಗಲಾರದು . ಉದಾಹರಣೆಗೆ , ರೂಪದಿಂದ ಅಗ್ನಿಯೂ, ರಸದಿಂದ ನೀರೂ, ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಲಾರದು . ಮತ್ತು ಈಶ್ವರನಿಂದ ಜಗತ್ತು ನಿರ್ಮಿತವಾಗಿ ಇದ್ದಲ್ಲಿ, ಈಶ್ವರನದರಂತಹ ಗುಣ - ಕರ್ಮ- ಸ್ವಭಾವಗಳಿಂದ ಯುಕ್ತವಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಅವನ ಗುಣ, ಕರ್ಮ, ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ, ಈಶ್ವರನಿಂದ ಜಗತ್ತು ನಿರ್ಮಿತವಾಗಲಿಲ್ಲ- ಎಂಬುದೇ ನಿಶ್ಚಯವಾಗುತ್ತದೆ. (ಎಂದರೆ, ಈಶ್ವರನು ಜಗತ್ತಿನ ಉಪಾದಾನ ಕಾರಣವಲ್ಲ) ಆದರೆ ಜಗತ್ತಿನ ಉಪಾದಾನ ಕಾರಣ- ಎಂದರೆ ಪರಮಾಣು ಮೊದಲಾದ ಹೆಸರನ್ನುಳ್ಳ ಜಡದಿಂದ ನಿರ್ಮಿತವಾಗಿದೆ. ವೇದಗಳೇ ಮೊದಲಾದ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತಿನ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಬರೆದಿದೆಯೋ, ಹಾಗೆಯೇ, ಈಶ್ವರನು ಜಗತ್ತನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುತ್ತಾನೆ- ಎಂದು ಅಂಗೀಕರಿಸಿ. ಆದಮನ ಅಂತರಿಕಸ್ವರೂಪವು ಜೀವನೂ ಮತ್ತು ಬಾಹ್ಯವು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸದೃಶವಾಗಿಯೂ ಇದೆ- ಎನ್ನುವುದಾದರೆ, ಹಾಗೆಯೇ ಈಶ್ವರನ ಸ್ವರೂಪವೂ ಏತಕ್ಕಿಲ್ಲ? ಏಕೆಂದರೆ, ಆದಮನು ಈಶ್ವರನಂತೆ ಉತ್ಪನ್ನನಾದನು - ಎಂದರೆ, ಈಶ್ವರನು ಆದಮನಂತೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿಯೂ ಇರಬೇಕು. (೪)

ಆಗ ಪರಮೇಶ್ವರ ಈಶ್ವರನು ಮಣ್ಣಿನಿಂದ ಆದಮನನ್ನು ಸೃಜಿಸಿದನು. ಮತ್ತು ಅವನ ಹೊಳ್ಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವನದ ಶ್ವಾಸವನ್ನೂದಿದನು ಮತ್ತು ಆದಮನು ಜೀವಂತಪ್ರಾಣನಾದನು. ಮತ್ತು ಪರಮೇಶ್ವರ ಈಶ್ವರನು ಏಡನ್ನಿನ ಪೂರ್ವದ ಕಡೆಗೆ ಒಂದು ಉದ್ಯಾನವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದನು. ಮತ್ತು ತಾನು ಸೃಜಿಸಿದ್ದ ಆದಮನನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿದನು. ಮತ್ತು ಆ ಉದ್ಯಾನದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಜೀವನದ ವೃಕ್ಷವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಒಳಿತು-ಕೆಡಕುಗಳ ಜ್ಞಾನದ ವೃಕ್ಷವನ್ನೂ ಭೂಮಿಯಿಂದ ಮೊಳೆಯಿಸಿದನು. (ಪರ್ವ:-೧. ಆ:- ೭ ರಿಂದ೯.)

ಸಮೀಕ್ಷಕ :- ಯಾವಾಗ ಈಶ್ವರನು ಏಡನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಉದ್ಯಾನವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಆದಮನನ್ನು ಇಟ್ಟನೋ,ಆಗ ಅವನನ್ನು ಪುನಃ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರದೂಡಬೇಕಾಗುವುದೆಂದು ಈಶ್ವರನು ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲವೇನು? ಮತ್ತು ಈಶ್ವರನು ಆದಮನನ್ನು ಮಣ್ಣಿನಿಂದ ಸೃಜಿಸಿದನಾದರೆ, ಈಶ್ವರನ ಸ್ವರೂಪವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಆಹುದು - ಎನ್ನುವಿರಾದರೆ, ಈಶ್ವರನೂ ಮಣ್ಣಿನಿಂದಲೇ ಆಗಿರಬಹುದೇನೋ? ಅವನ ಹೊಳ್ಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರನು ಶ್ವಾಸವನ್ನು ಊದಿದನೆಂದಾದರೆ, ಆ ಶ್ವಾಸವು ಈಶ್ವರನ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿದ್ದಿತೋ ಅಥವಾ ಬೇರೆಯದಾಗಿದ್ದಿತೋ? ಬೇರೆಯಾಗಿದ್ದಿತಾದರೆ, ಆದಮನು ಈಶ್ವರನ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವಿಸಲಿಲ್ಲ. ಒಂದೇ ಆಗಿದ್ದರೆ, ಆದಮನು ಮತ್ತು ಈಶ್ವರನು ಒಂದೇ ವಿಧದವರಾದರು. ಮತ್ತು ಒಂದೇ ವಿಧದವರಾಗಿದ್ದರೆ, ಆದಮನಿಗೆ ಸದೃಶವಾಗಿ ಜನನ, ಮರಣ,ವೃದ್ಧಿ, ಕ್ಷಯ, ಹಸಿವು, ಬಾಯಾರಿಕೆ ಮೊದಲಾದ ದೋಷಗಳು ಈಶ್ವರನಲ್ಲಿ ಬಂದವು. ಮತ್ತೆ ಅವನು ಈಶ್ವರನು ಹೇಗಾಗಬಲ್ಲನು? ಆದುದರಿಂದ, ತೌರೇತಿನ ಮಾತು ಸರಿಯೆಂದು ತಿಳಿದುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಈ ಪುಸ್ತಕವೂ ಈಶ್ವರಕೃತವಾಗಿಲ್ಲ. (೫)

ಮತ್ತು ಪರಮೇಶ್ವರ ಈಶ್ವರನು ಆದಮನನ್ನು ಗಾಢ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಒರಗಿಸಿದನು. ಮತ್ತು ಅವನು ನಿದ್ರಿಸಿಬಿಟ್ಟನು. ಆಗ ಅವನು ಅವನ ಪಕ್ಕೆಲುಬುಗಳಿಂದ ಒಂದು ಎಲುಬನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು ಮತ್ತು ಆ ಎಡೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಂಸವನ್ನು ತುಂಬಿಸಿದನು. ಮತ್ತು ಪರಮೇಶ್ವರ ಈಶ್ವರನು ಆದಮನ ಆ ಪಕ್ಕೆಲಬಿನಿಂದ ಒಬ್ಬಳು ಹೆಂಗಸನ್ನು ಸೃಜಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಅವಳನ್ನು ಆದಮನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆತಂದನು. (ಪರ್ವ:-೨. ಆ :-೨೧,೨೨)

ಸಮೀಕ್ಷಕ :- ಈಶ್ವರನು ಆದಮನನ್ನು ಮಣ್ಣಿನಿಂದ ಸೃಜಿಸಿದನಾದರೆ, ಅವನ ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ಮಣ್ಣಿನಿಂದೇಕೆ ಸೃಜಿಸಲಿಲ್ಲ? ಮತ್ತು ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ಮೂಳೆಯಿಂದ ಸೃಜಿಸಿದನಾದರೆ, ಆದಮನನ್ನು ಮೂಳೆಯಿಂದೇಕೆ ಸೃಜಿಸಲಿಲ್ಲ? ಮತ್ತು, ಹೇಗೆ ನರನಿಂದ ಉದ್ಭವಿಸಿದುದುದರಿಂದ 'ನಾರಿ' ಎಂಬ ಹೆಸರು ಬಳಕೆಗೆ ಬಂದಿತೋ, ನಾರಿಯಿಂದ ಉದ್ಭವಿಸಿದುದರಿಂದ 'ನರ' ಎಂಬ ಹೆಸರೂ

ಕೂಡ ಆಗಬೇಕು. ಮತ್ತು ಅವರಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರೇಮವೂ ಇರಬೇಕು. ಹೇಗೆ ಸ್ತ್ರೀಯಲ್ಲಿ ಪುರುಷನು ಪ್ರೇಮವಿಡಬೇಕೋ, ಹಾಗೆ ಪುರುಷನಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯೂ ಪ್ರೇಮವಿಡಬೇಕು. ನೋಡಿರಿ, ವಿದ್ವಜ್ಜನರೇ! ಈಶ್ವರನ ಪದಾರ್ಥವಿದ್ಯೆ , ಎಂದರೆ 'ಫಿಲಾಸಫಿ' ಸ್ಫುಟವಾಗಿ ಮೂಡುತ್ತಿದೆ? ಆದಮನ ಪಕ್ಕೆಲುಬೊಂದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಾರಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದನಾದರೆ, ಮಾನವರೆಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದೊಂದು ಪಕ್ಕೆಲುಬು ಕಡಿಮೆ ಏಕಿರುವುದಿಲ್ಲ? ಮತ್ತು ಸ್ತ್ರೀಯ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಕ್ಕೆಲುಬಿರಬೇಕು; ಏಕೆಂದರೆ, ಅವಳು ಒಂದು ಪಕ್ಕೆಲುಬಿನಿಂದ ನಿರ್ಮಿತಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ಯಾವ ಸಾಮಾಗ್ರಿಯಿಂದ ಸಮಸ್ತ ಜಗತ್ತನ್ನೂ ಸೃಜಿಸಿದನೋ, ಆ ಸಾಮಾಗ್ರಿಯಿಂದ ಸ್ತ್ರೀಯ ಶರೀರ ನಿರ್ಮಿತವಾಗಲು ಶಕ್ಯವಿದ್ದಿಲ್ಲವೇ? ಆದುದರಿಂದ ಈ ಬೈಬಲಿನ ಸೃಷ್ಟಿಕ್ರಮ ಸೃಷ್ಟಿವಿದ್ಯೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ. (೬)

ಈಗ, ಯಾವುದನ್ನು ಪರಮೇಶ್ವರ ಈಶ್ವರನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದನೋ, ಆ ಪ್ರಾಣಿಗಳೆಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಸರ್ಪವು ಧೂರ್ತವಾಗಿದ್ದಿತು. ಮತ್ತು ಅದು ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು " ನಿಜವಾಗಿ ಈಶ್ವರನು ನೀನು ಉದ್ಯಾನದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವೃಕ್ಷದಿಂದಲೂ ತಿನ್ನಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾನೋ?" ಎಂದು ಕೇಳಿತು. ಮತ್ತು ಸ್ತ್ರೀಯು ಸರ್ಪಕ್ಕೆ "ನಾವೇನೋ ಈ ಉದ್ಯಾನದ ವೃಕ್ಷಗಳ ಹಣ್ಣನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ, ಯಾವುದು ಉದ್ಯಾನದ ನಡುವೆಯಿದೆಯೋ, ಆ ವೃಕ್ಷದ ಫಲವನ್ನು ನೀನು ತಿನ್ನಬೇಡ; ಮತ್ತು ಮುಟ್ಟಬೇಡ; ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಸತ್ತು ಹೋದೀಯೆ - ಎಂದು ಈಶ್ವರನು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ". ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಆಗ ಸರ್ಪವು -"ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ನೀನು ಸಾಯುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಯಾವ ದಿನ ನೀನು ಅದನ್ನು ತಿನ್ನುವೆಯೋ, ಅಂದು ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳು ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುವುವು ಮತ್ತು ಒಳಿತು- ಕೆಡಕುಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರನಿಗೆ ಸಮಾನಳಾಗಿ ಹೋಗುವೆ - ಎಂದು ಈಶ್ವರನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾನೆ". ಎಂದು ಹೇಳಿತು. ಮತ್ತು ಯಾವಾಗ ಸ್ತ್ರೀಯಳು ಆ ವೃಕ್ಷದ ಫಲ ತಿನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಸುರುಚಿಕರವೂ ಮತ್ತು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಸುಂದರವೂ ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಕೊಡಲು ಶಕ್ತವೂ ಆಗಿದೆ- ಎಂಬುದನ್ನು ಕಂಡಳೋ, ಆಗ ಅದರ ಹಣ್ಣುಗಳಿಂದ (ಫಲವನ್ನು) ತೆಗೆದುಕೊಂಡಳು ಮತ್ತು ತಿಂದಳು ಮತ್ತು ತನ್ನ ಪತಿಗೂ ಕೊಟ್ಟಳು ಮತ್ತು ಅವನೂ ತಿಂದನು. ಆಗ ಅವರಿಬ್ಬರ ಕಣ್ಣುಗಳೂ ತೆರೆಯಲ್ಪಟ್ಟವು. ಮತ್ತು ಅವರು 'ನಾವು ನಗ್ನರಾಗಿದ್ದೇವೆ' ಎಂದು ಕಂಡುಕೊಂಡರು. ಆಗ ಅವರು ಅತ್ತಿಯ ಮರದ ಎಲೆಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಹೊಲಿದರು ಮತ್ತು ತಮಗಾಗಿ ಹೊದಿಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಆಗ ಪರಮೇಶ್ವರ ಈಶ್ವರನು- "ನೀನು ಈ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿರುವೆಯಾದ ಕಾರಣ ಸಮಸ್ತ ಮೃಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾಡಿನ ಪಶುವಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಶಾಪಗ್ರಸ್ತನಾಗುವೆ; ನೀನು ನಿನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ತೆವಳಿಕೊಂಡು ನಡೆಯುವೆ. ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ಜೀವನಪೂರ್ತ ಧೂಳನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಾ ಸಾಗುವೆ. ಮತ್ತು ನಾನು ನಿನ್ನ ಮತ್ತು ಸ್ತ್ರೀಯ ನಡುವೆ, ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ವಂಶದ ಹಾಗೂ ಅವಳ ವಂಶದ ನಡುವೆ ವೈರವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವೆನು. ಅವಳ ವಂಶ ನಿನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ತುಳಿಯುವುದು ಮತ್ತು ನೀನು ಅದರ ಹಿಮ್ಮಡಿಯನ್ನು ಕಚ್ಚುವೆ"- ಎಂದು ಸರ್ಪಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದನು ಮತ್ತು ಅವನು ಸ್ತ್ರೀಯಳಿಗೆ - "ನಾನು ನಿನಗೆ ನೋವನ್ನು, ಗರ್ಭಧಾರಣ (ಶ್ರಮ) ವನ್ನೂ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಿಸುವೆನು. ನೀನು ನೋವಿನಿಂದ ಮಗುವನ್ನು ಹೆರುವೆ ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ಬಯಕೆ ನಿನ್ನ ಪತಿಯ ಮೇಲೆ ಆಗುವುದು ಮತ್ತು ಅವನು ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕಾರ ನಡೆಯಿಸುವನು". ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಮತ್ತು ಅವನು ಆದಮನಿಗೆ -"ನೀನು ನಿನ್ನ ಪತ್ನಿಯ ಮಾತನ್ನು ಒಪ್ಪಿದ್ದೀಯೆ ಮತ್ತು ಯಾವ ಮರದ ಫಲವನ್ನು ತಿನ್ನಬಾರದೆಂದು ನಿನ್ನನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಿದ್ದೆನೋ, ಅದನ್ನು ತಿಂದಿದ್ದೀಯೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಭೂಮಿ ನಿನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಅಭಿಶಪ್ತವಾಗಿದೆ. ನಿನ್ನ ಇಡೀ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನೀನು ಶ್ರಮದಿಂದಲೇ ಅದರಿಂದ ಭೋಗಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವೆ. ಮತ್ತು ಅದು ನಿನಗಾಗಿ ಮುಳ್ಳುಗಳನ್ನೂ, ಕಳೆಗಳನ್ನೂ ಚಿಗುರಿಸುವುದು. ಮತ್ತು ನೀನು ಹೊಲದ ಪೈರು-ಪಚ್ಚೆಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುವೆ." - ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. (ತೌರೇತ್. ಉತ್ಪತ್ತಿಪರ್ವ:-೩ ಆ:- ೧-೭ ; ೧೪ - ೧೮).

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ಕ್ರೈಸ್ತರ ಈಶ್ವರನು ಸರ್ವಜ್ಞನಾಗಿದ್ದಿದ್ದರೆ, ಈ ಧೂರ್ತ ಸರ್ಪವನ್ನು, ಎಂದರೆ ಶೈತಾನನನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದನೇಕೆ? ಮತ್ತು ಹುಟ್ಟಿಸಿದನಾದರೆ, ಆ ಈಶ್ವರನೇ ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ಭಾಗಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಅವನು ಅದನ್ನು ದುಷ್ಟವಾಗಿ ಸೃಜಿಸದೇ ಇದ್ದರೆ, ಅದು ದುಷ್ಟತ್ವವನ್ನೇಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿತು? ಮತ್ತು ಅವನು ಪೂರ್ವಜನ್ಮವನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲವಾದರೆ, ಅಪರಾಧವಿಲ್ಲದೆಯೇ ಅದನ್ನು ಪಾಪಿಯಾಗಿ ಏತಕ್ಕೆ ಸೃಜಿಸಿದನು? ಮತ್ತು, ಸತ್ಯವನ್ನು ಕೇಳುವಿರಾದರೆ, ಅದು ಸರ್ಪವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ; ಮನುಷ್ಯನಾಗಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ, ಮನುಷ್ಯನಾಗಿರದಿದ್ದರೆ, ಮನುಷ್ಯನ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಸಮರ್ಥವಾಗುತ್ತಿತ್ತು? ಮತ್ತು ಯಾವನು ತಾನೇ ಸುಳ್ಳುಗಾರನಾಗಿದ್ದು ಬೇರೆಯವನನ್ನು ಸುಳ್ಳುದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿಸುವನೋ, ಅವನನ್ನು ಶೈತಾನನೆನ್ನಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಈ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಶೈತಾನನು ಸತ್ಯವಾದಿಯಾಗಿದ್ದನು; ಇದೇ ಕಾರಣದಿಂದ ಅವನು ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ದುಷ್ಪ್ರೇರಣೆಗೆ ಈಡಾಗಿಸಲಿಲ್ಲ ; ಆದರೆ, ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿದನು. ಮತ್ತು ಈಶ್ವರನು ಆದಮನಿಗೂ ಮತ್ತು ಹವ್ವಾಳಿಗೂ "ಇದನ್ನು ತಿನ್ನುವುದರಿಂದ ನೀವು ಸತ್ತು ಹೋಗುವಿರಿ". - ಎಂದು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿದನು. ಆ ವೃಕ್ಷವು ಜ್ಞಾನದಾಯಕವೂ ಮತ್ತು ಅಮರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವಂತಹದೂ ಆಗಿದ್ದಿತು - ಎನ್ನುವಾಗ, ಅದರ ಫಲಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುವುದನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಿದನೇಕೆ? ಮತ್ತು ನಿಷೇಧಿಸಿದನಾದರೆ, ಆ ಈಶ್ವರನು ಸುಳ್ಳುಗಾರನೂ, ಹಾದಿತಪ್ಪಿಸುವವನೂ ಆಗಿ ಉಳಿದನು. ಏಕೆಂದರೆ, ಆ ವೃಕ್ಷದ ಫಲಗಳು ಮಾನವರಿಗೆ ಜ್ಞಾನದಾಯಕ ಮತ್ತು ಸುಖಕಾರಕವಾಗಿದ್ದವು; ಅಜ್ಞಾನಪ್ರದ ಮತ್ತು ಮೃತ್ಯುಕಾರಕವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಶ್ವರನು ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುವುದನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಿನಾದರೆ, ಆ ವೃಕ್ಷದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನೇತಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದನು? ತನ್ನ ಸಲುವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನಾದರೆ, ತಾನು ಅಜ್ಞಾನಿಯೂ, ಮೃತ್ಯುಧರ್ಮಯುಕ್ತನೂ ಆಗಿದ್ದನೇನು? ಮತ್ತು ಬೇರೆಯವರಿಗಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದನಾದರೆ, ಫಲಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ

ಅಪರಾಧವೇನೇನೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಈ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ವೃಕ್ಷವೂ ಕೂಡ ಜ್ಞಾನಕಾರಕವೂ ಮತ್ತು ಮೃತ್ಯುನಿವಾರಕವೂ ಆಗಿರುವುದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈಶ್ವರನು ಅದರ ಬೀಜವನ್ನೂ ನಾಶಮಾಡಿಬಿಟ್ಟನೇನು? ಇಂತಹ ನಡೆಗಳಿಂದ ಮಾನವನೂ ಕೂಡ ಛಲಿ, ಕಪಟಿಯಾಗಿಹೋಗುತ್ತಾನೆ; ಮತ್ತೆ ಈಶ್ವರನು ಹಾಗೆ ಏಕಾಗಲಿಲ್ಲ? ಏಕೆಂದರೆ, ಯಾವನೊಬ್ಬನು ಬೇರೆಯವನಿಗೆ ಛಲ-ಕಪಟಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೋ, ಅವನು ಛಲಿ, ಕಪಟಿ ಆಗದಿರುವನೆಂತು? ಮತ್ತು ಈ ಮೂವರಿಗೂ ಈಶ್ವರನು ಕೊಟ್ಟ ಶಾಪವು, ಅಪರಾಧವಿಲ್ಲದೆಯೇ ಕೊಟ್ಟುದಾಗಿದೆ. ಮತ್ತೆ ಆ ಈಶ್ವರನು ಅನ್ಯಾಯಕಾರಿಯೂ ಆದನು. ಮತ್ತು ಈ ಶಾಪ ಈಶ್ವರನಿಗೇ ತಾಕಬೇಕು; ಏಕೆಂದರೆ, ಅವನು ಸುಳ್ಳನ್ನಾಡಿದನು. ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ದುಷ್ಪ್ರೇರಣೆಗೆ ಈಡುಮಾಡಿದನು. ನೋಡಿರಿ ಈ 'ಫಿಲಾಸಫಿ' ಯನ್ನು! ನೋವಿಲ್ಲದೆ ಗರ್ಭಧಾರಣ ಮತ್ತು ಸಂತತಿಯ ಜನನ ಎಂದಾದರೂ ಆಗಬಲ್ಲದಾಗಿದ್ದಿತೋ? ಮತ್ತು, ಶ್ರಮವಿಲ್ಲದೆ ಯಾವನಾದರೂ ತನ್ನ ಜೀವನ- ನಿರ್ವಾಹವನ್ನು ಮಾಡಬಲ್ಲನೇನು? ಮೊದಲು ಮುಳ್ಳು ಮೊದಲಾದ ವೃಕ್ಷಗಳಿರಲಿಲ್ಲವೇಕೆ? ಮತ್ತು ಶಾಕ-ಪತ್ರಗಳ ಭಕ್ಷಣವು ಈಶ್ವರನ ಹೇಳಿಕೆಯಿಂದ ಮಾನವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಉಚಿತವಾಯಿತೆಂದ ಮೇಲೆ, ಮುಂದೆ ನಡೆದು ಮಾಂಸಭಕ್ಷಣವನ್ನು ಬೈಬಲಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವುದು ಸ್ವಪಕ್ಷ ವಿರೋಧವೇಕಲ್ಲ? ಮತ್ತು ಅದು ಅಸತ್ಯವಾಗಿರುವುದಾದರೆ, ಇದು ಸುಳ್ಳಾಗಿದೆ. ಆದಮನ ಅಪರಾಧ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೂ ಸಿದ್ಧವಾಗದಿರುವಾಗ, ಕ್ರೈಸ್ತರು ಆದಮನ ಅಪರಾಧದಿಂದ ಅವನ ಸಂತತಿಯಾದ ಕಾರಣ ಮಾನವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಅಪರಾಧಿಗಳೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಏತಕ್ಕೆ? ಆಹಾ! ಇಂತಹ ಪುಸ್ತಕ ಮತ್ತು ಇಂತಹ ಈಶ್ವರನು ಎಂದಿಗಾದರೂ ಬುದ್ಧಿವಂತರ ಮುಂದೆ 'ಯೋಗ್ಯ' ವೆನಿಸುವುದು ಶಕ್ಯವೇ? (೭).

ಮತ್ತು ಪರಮೇಶ್ವರ ಈಶ್ವರನು -"ನೋಡಿರಿ, ಆದಮನು ಒಳಿತು - ಕೆಡುಕುಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಸಮನಾಗಿ ಹೋದನು ಮತ್ತು ಈಗ ಅವನು ತನ್ನ ಕೈಯನ್ನು ಚಾಚಿ, ಜೀವನದ ವೃಕ್ಷದಿಂದಲೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ತಿಂದು ಅಮರನಾಗಿ ಹೋಗುವಂತೆ ಆಗದಿರಲಿ!" ಎಂದನು. ಆದಕಾರಣ ಅವನು ಆದಮನನ್ನು ಹೊರಹಾಕಿದನು. ಮತ್ತು ಏಡನ್ನಿನ ಉದ್ಯಾನದ ಪೂರ್ವದ ಕಡೆಗೆ ಥಳಿಥಳಿಸುತ್ತಾ ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಗೂ ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದ ಖಡ್ಗವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕರೋಬೀಮರನ್ನು (ಒಂದು ಜನಾಂಗ) ಜೀವನ ವೃಕ್ಷದ ಮಾರ್ಗದ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವಂತೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದನು. (ಪರ್ವ- ೩. ಆ -೨೨, ೨೪)

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಸಮಾನನಾದನು - ಎಂಬ ಈರ್ಷ್ಯೆ ಮತ್ತು ಭ್ರಾಂತಿ ಈಶ್ವರನಿಗೆ ಏತಕ್ಕಾಯಿತು? ಇದೇನಾದರೂ ಕೆಟ್ಟ ವಿಷಯವಾಯಿತೇ? ಈ ಸಂದೇಹತಾನೇ ಏತಕ್ಕೆ ಉಂಟಾಯಿತು? ಏಕೆಂದರೆ, ಈಶ್ವರನಿಗೆ ಸಮನಾಗಿ ಎಂದಿಗೂ, ಯಾವನೂ ಆಗಲಾರನು. ಮತ್ತು ಈ ಲೇಖನದಿಂದ, ಅವನು ಈಶ್ವರನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ; ಆದರೆ, ಯಾವನೋ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಮಾನವನಾಗಿದ್ದನು- ಎಂದೂ ಕೂಡ ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಬೈಬಲಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ- ಎಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರನ ವಿಷಯ ಬರುತ್ತದೋ, ಅಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸಮನಾಗಿಯೇ ಬರೆದಿರುವುದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಈಗ ನೋಡಿರಿ, ಆದಮನ ಜ್ಞಾನದ ವೃದ್ಧಿಯಿಂದ ಈಶ್ವರನು ಎಷ್ಟು ದುಃಖಿತನಾದನು? ಮತ್ತು ಪುನಃ ಅಮರ-ವೃಕ್ಷದ ಫಲಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಈರ್ಷ್ಯೆಪಟ್ಟನು? ಮತ್ತು, ಮೊದಲು, ಆದಮನನ್ನು ಉದ್ಯಾನದಲ್ಲಿರಿಸಿದಾಗ, ಅವನಿಗೆ 'ಇವನನ್ನು ಮರಳಿ ಹೊರಹಾಕಬೇಕಾಗುವುದು'- ಎಂಬ ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನ ಜ್ಞಾನವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಕ್ರೈಸ್ತರ ದೇವರು ಸರ್ವಜ್ಞನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಹೊಳೆಯುವ ಖಡ್ಗದ ಪಹರೆಯನ್ನಿಟ್ಟನು - ಇದು ಕೂಡ ಮನುಷ್ಯನ ಕಾರ್ಯವೇ ; ಈಶ್ವರನದಲ್ಲ. (೮)

ಅದೆಷ್ಟೋ ದಿನಗಳು ಆದಮೇಲೆ, ಹೀಗೆ ಆಯಿತು; ಕೈನನು ಭೂಮಿಯ ಫಲಗಳಿಂದ ಪರಮೇಶ್ವರನಿಗಾಗಿ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ತಂದನು. ಮತ್ತು ಹಾಬೀಲನೂ ಕೂಡ ತನ್ನ ಹಿಂಡಿನಿಂದ ಚೊಚ್ಚಲ ಹಾಗೂ ದಪ್ಪದಪ್ಪವಾದ ಕುರಿಯನ್ನು ತಂದನು. ಮತ್ತು ಪರಮೇಶ್ವರನು ಹಾಬೀಲನನ್ನು ಹಾಗೂ ಅವನ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಆದರಿಸಿದನು. ಆದರೆ, ಕೈನನನ್ನೂ ಮತ್ತು ಅವನ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನೂ ಆದರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಕೈನನು ಅತಿಕುಪಿತನಾದನು ಮತ್ತು ತನ್ನ ಮೋರೆಯನ್ನು ಊದಿಸಿಕೊಂಡನು. ಆಗ ಪರಮೇಶ್ವರನು ಕೈನನನ್ನು -"ನೀನೇಕೆ ಕ್ರುದ್ಧನಾಗಿದ್ದೇಯೇ? ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ಮೋರೆ ಏಕೆ ಊದಿಸಿಕೊಂಡಿತು?" - ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. (ತೌರೇತ್:- ಪರ್ವ- ೧, ಆ. ೩-೬)

ಸಮೀಕ್ಷಕ :- ಈಶ್ವರನು ಮಾಂಸಾಹಾರಿಯಾಗಿರದಿದ್ದರೆ, ಕುರಿಯ ಕಾಣಿಕೆಯ ಮತ್ತು ಹಾಬೀಲನ ಸತ್ಕಾರವನ್ನೂ, ಮತ್ತು ಕೈನನ ಹಾಗೂ ಅವನ ಕಾಣಿಕೆಯ ತಿರಸ್ಕಾರವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನೇತಕ್ಕೆ? ಮತ್ತು ಈ ಜಗಳವನ್ನು ಕೆಣಕುವ ಮತ್ತು ಹಾಬೀಲನ ಸಾವಿನ ಕಾರಣವೂ ಕೂಡ ಈಶ್ವರನೇ ಆದನು. ಮಾನವರು ಪರಸ್ಪರ ಒಬ್ಬರೊಡನೊಬ್ಬರು ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೆ ಕ್ರೈಸ್ತರ ಈಶ್ವರನ ಮಾತುಗಳೂ ಇವೆ. ಉದ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಬರುವುದು - ಹೋಗುವುದು, ಅದನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವುದೂ ಕೂಡ ಮಾನವರ ಕಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಈ ಬೈಬಲ್ ಮಾನವರಚಿತವಾಗಿದೆ; ಈಶ್ವರನದಲ್ಲವೆಂದು ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. (೯)

ಪರಮೇಶ್ವರನು ಕೈನನನ್ನು - " ನಿನ್ನ ಸೋದರ ಹಾಬೀಲನೆಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಅವನು -" ನಾನು ತಿಳಿಯೆನು; ನಾನು ನನ್ನ ಸೋದರನ ರಕ್ಷಕನೇನು?" ಎಂದನು. ಆಗ ಅವನು -"ನೀನೇನು ಮಾಡಿದೆ? ನಿನ್ನ ಸೋದರನ ರಕ್ತದ ಕರೆ ಭೂಮಿಯಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಿದೆ. ಮತ್ತು ಈಗ ನೀನು ಪೃಥಿವಿಯಿಂದ ಶಪ್ತನಾಗಿದ್ದೀಯೆ". ಎಂದನು. (ತೌ. ಪ.೪, ಆ೯- ೧೧)

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ಈಶ್ವರನು ಕೈನನನ್ನು ಕೇಳದೆಯೇ ಹಾಬೀಲನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ಮತ್ತು ರಕ್ತದ ಕರೆ ಭೂಮಿಯಿಂದ ಎಂದಿಗಾದರೂ, ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಕೂಗಬಲ್ಲದೇ? ಈ ಮಾತುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಅವಿದ್ವಾಂಸರದಾಗಿವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಪುಸ್ತಕವೂ ಈಶ್ವರನ ರಚನೆಯಾಗಲಿ, ವಿದ್ವಾಂಸನ ರಚನೆಯಾಗಲಿ ಆಗಿರಲಾರದು. (೧೦).

ಮತ್ತು ಹನೂಕ್, ಮತೂಸಿಲಹನ ಉತ್ಪತ್ತಿಯ ನಂತರ ೩೦೦ ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಈಶ್ವರನ ಜೊತೆಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದನು (ತೌರೇತ್ . ಪ-೫ ಆ-೨೨)

ಸಮೀಕ್ಷಕ :- ಒಳಿತು, ಕ್ರೈಸ್ತರ ಈಶ್ವರನು ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲವಾಗಿದ್ದರೆ, ಹನೂಕನ ಜೊತೆ ಜೊತೆಯಾಗಿ , ಹೇಗೆ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದನು? ಇವನಿಗಿಂತ ವೇದೋಕ್ತನಾದ ನಿರಾಕಾರ ಈಶ್ವರನನ್ನೇ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಅಂಗೀಕರಿಸುವರಾದರೆ, ಅವರ ಕಲ್ಯಾಣವಾಗುವುದು. (೧೧).

ಮತ್ತು ಅವರಿಂದ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟಿದರು. ಆಗ ಈಶ್ವರನ ಪುತ್ರರು ಆದಮನ ಪುತ್ರಿಯರು ಸುಂದರಿಯರಾಗಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರು. ಮತ್ತು ಅವರಲ್ಲಿ ಯಾರನ್ನು ಅವರು ಬಯಸಿದರೋ, ಅವರೊಂದಿಗೆ ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಮತ್ತು ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಪೃಥಿವಿಯಲ್ಲಿ ದಾನವರಿದ್ದರು*. ಮತ್ತು ಅಮೇಲೆ ಕೂಡ ಈಶ್ವರನ ಪುತ್ರರು ಆದಮನ ಪುತ್ರಿಯರನ್ನು ಸಂಧಿಸಿದರು. ಅವರಿಂದ, ಬಲಶಾಲಿಗಳೂ, ಆನಂತರ ಯಶಸ್ವಿಗಳೂ ಆದ ಮಕ್ಕಳು ಜನಿಸಿದರು. ಮತ್ತು ಈಶ್ವರನು ಆದಮನ ದುಷ್ಟತನ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಬಹಳವಾಯಿತು ಮತ್ತು ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನ ಯೋಚನೆ ಮತ್ತು ಭಾವನೆ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಕೇವಲ ಕೆಟ್ಟದೇ ಆಗುತ್ತದೆ - ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಆಗ ಪೃಥಿವಿಯ ಮೇಲೆ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಉತ್ಪನ್ನ ಮಾಡಿದುದಕ್ಕಾಗಿ, ಪರಮೇಶ್ವರನು, ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಪಟ್ಟನು ಮತ್ತು ಅವನಿಗೆ ಬಹಳ ಶೋಕವಾಯಿತು. ಆಗ ಪರಮೇಶ್ವರನು -" ನಾನು ಸೃಜಿಸಿರುವ ಮನುಷ್ಯನನ್ನೂ, ಮನುಷ್ಯನಿಂದ ಹಿಡಿದು ಪಶುಗಳವರೆಗೆ ಮತ್ತು ತೆವಳಿಕೊಂಡು ಓಡಾಡುವ ಸರೀಸೃಪಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಆಕಾಶದ ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನೂ ಪೃಥಿವಿಯ ಮೇಲಿನಿಂದ ನಾಶಮಾಡಿಬಿಡುವೆನು; ಏಕೆಂದರೆ- ಅವುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಪಡುತ್ತೇನೆ". - ಎಂದನು. (ತೌರೇತ್, ಪರ್ವ- ೬ ಆ-೧,೨,೪-೭)

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- " ಈಶ್ವರನ ಮಕ್ಕಳು ಯಾರು? ಮತ್ತು ಈಶ್ವರನ ಹೆಂಡತಿ, ಅತ್ತೆ, ಮಾವ, ಮೈದುನ ಮತ್ತು ಸಂಬಂಧಿಕರು ಯಾರು?" ಎಂದು ಕ್ರೈಸ್ತರನ್ನು ಕೇಳಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ, ಈಗಲಂತೂ ಮಾನವನ ಪುತ್ರಿಯರೊಂದಿಗೆ ವಿವಾಹವಾದುದರಿಂದ, ಈಶ್ವರನು ಇವರ ಬೀಗರಾದನು. ಮತ್ತು ಅವರಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನರಾಗುವವರು ಅವನ ಪೌತ್ರರೂ, ಪ್ರಪೌತ್ರರೂ ಆಗುವರು, ಇಂತಹ ಮಾತುಗಳು ಈಶ್ವರನವು ಮತ್ತು ಈಶ್ವರನ ಪುಸ್ತಕದವು ಆಗಬಲ್ಲವೇನು? ಆದರೆ, ಆ ಕಾಡುಮನುಷ್ಯರು ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ವಜ್ಞನಲ್ಲದವನು, ಭವಿಷ್ಯದ ಮಾತನ್ನು ಅರಿಯಲಾರದವನು ಈಶ್ವರನೇ ಅಲ್ಲ; ಅವನು ಜೀವನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿದಾಗ, ಮುಂದಕ್ಕೆ ಮಾನವರು ದುಷ್ಟರಾಗುವರು - ಎಂದು ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲವೋ? ಮತ್ತು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಪಡುವುದು, ಅತಿಶೋಕಗ್ರಸ್ತನೇ ಮೊದಲಾಗಿ ವಿಕೃತನಾಗುವುದು, ಮರೆವಿನಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಪರಿತಪಿಸುವುದು - ಮೊದಲಾದುದು ಕ್ರೈಸ್ತರ ಈಶ್ವರನಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸಬಲ್ಲದು. ಕ್ರೈಸ್ತರ ಈಶ್ವರನು ಪೂರ್ಣ ವಿದ್ವಾಂಸನಾದ ಯೋಗಿಯೂ ಕೂಡ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ವಿಜ್ಞಾನದಿಂದ ಅತಿಶೋಕ - ಮೊದಲಾದುದರಿಂದ ದೂರವಿರಲು ಶಕ್ತನಾಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಓಹೋ! ಪಶು-ಪಕ್ಷಿಗಳೂ ಕೂಡ ದುಷ್ಟವಾಗಿ ಹೋದುವೇನು? ಆ ಈಶ್ವರನು ಸರ್ವಜ್ಞನಾಗಿದ್ದರೆ, ಹೀಗೆ ವಿಷಾದಗ್ರಸ್ತನಾಗುತ್ತಿದ್ದನೇಕೆ? ಆದುದರಿಂದ ಇವನು ಈಶ್ವರನೂ ಅಲ್ಲ; ಇದು ಈಶ್ವರಕೃತವಾದ ಪುಸ್ತಕವೂ ಆಗಲಾರದು. ವೇದೋಕ್ತನಾದ ಪರಮೇಶ್ವರನು ಸಮಸ್ತ ಪಾಪ, ಕ್ಲೇಶ, ದುಃಖ, ಶೋಕ ಮೊದಲಾದುದರಿಂದ ರಹಿತನೂ, ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಸ್ವರೂಪನೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ; ಹಾಗೆಯೇ ಅವನನ್ನು ಕ್ರೈಸ್ತರು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ್ದರೆ, ಅಥವಾ ಈಗಲಾದರೂ ಒಪ್ಪುವರಾದರೆ, ತಮ್ಮ ಮಾನವಜನ್ಮವನ್ನು ಸಫಲವಾಗಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಶಕ್ತರಾದಾರು. (೧೨).

ಆ ನಾವೆಯ ಉದ್ದ ಮುನ್ನೂರು ಮೊಳ, ಅಗಲ ಐವತ್ತು ಮೊಳ ಮತ್ತು ಎತ್ತರ ಮೂವತ್ತು ಮೊಳವಿರಲಿ. ನೀನು ನಾವೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಬೇಕು; ನೀನು ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ಪುತ್ರರು ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ಪತ್ನಿ ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ಪುತ್ರರ ಪತ್ನಿಯರು ಮತ್ತು ಸಮಸ್ತ ಯೋನಿಗಳಿಂದಲೂ ಎರಡೆರಡು ಜೀವಂತ ಜಂತುಗಳು, ನಿನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸಿರುವಂತೆ, ನಿನ್ನೊಂದಿಗೆ ನಾವೆಯಲ್ಲಿ ಕರೆದುಕೋ; ಅವು ಗಂಡು ಹಾಗೂ ಹೆಣ್ಣುಗಳಾಗಿರಲಿ. ಪಕ್ಷಿಗಳಿಂದ ಅವುಗಳ ವಿಧವಿಧದ ಪಶುಗಳಿಂದ, ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತೆವಳಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಜಂತುಗಳಿಂದ ವಿಧವಿಧದ, ಪ್ರತಿಯೊಂದರಿಂದಲೂ ಎರಡೆರಡು, ಜೀವಂತವಾಗಿರುವಂತೆ ನಿನ್ನ ಬಳಿ ಬರಲಿ. ಮತ್ತು ನೀನು ನಿನಗೋಸ್ಕರ ತಿನ್ನಲು ಎಲ್ಲ ಸಾಮಾಗ್ರಿಗಳನ್ನೂ, ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಸಂಗ್ರಹಿಸು. ಅದು ನಿನಗೂ ಮತ್ತು ಅವುಗಳಿಗೂ ಭೋಜನವಾಗುವುದು. ಹಾಗೆಯೇ, ಈಶ್ವರನ ಸಮಸ್ತ ಆಜ್ಞೆಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ನೂಹನು ಮಾಡಿದನು. (ತೌರೇತ್. ಪರ್ವ-೬ ಆ-೧೫, ೧೮ -೨೨)

ಸಮೀಕ್ಷಕ :- ಭಲೇ! ಯಾವನೇ ವಿದ್ವಾಂಸನಾದರೂ ಇಂತಹ ವಿದ್ಯಾವಿರುದ್ಧವಾದ ಮತ್ತು ಅಸಂಭವವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುವವನನ್ನು

---

* ಈ ದಾನವರನ್ನು ಸೃಜಿಸಿದವನಾವನು? ಇತರರಿಗಿಂತ ಮೊದಲೇ ಅವರನ್ನು ಸೃಜಿಸಲಾಯಿತೋ? ಒಂದೂ ತಿಳಿಯದು.

ಈಶ್ವರನೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲನೇ? ಏಕೆಂದರೆ, ಇಷ್ಟು ಉದ್ದ- ಅಗಲ - ಎತ್ತರವಾದ ನಾವೆಯಲ್ಲಿ ಗಂಡಾನೆ- ಹೆಣ್ಣಾನೆ, ಗಂಡು ಒಂಟೆ ಹೆಣ್ಣು ಒಂಟೆ - ಮೊದಲಾದ ಕೋಟ್ಯಂತರ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಮತ್ತು ಅವುಗಳು ತಿನ್ನುವ-ಕುಡಿಯವ ವಸ್ತುಗಳು, ಅವು ಎಲ್ಲವೂ, ಎಲ್ಲ ಕುಟುಂಬಗಳವರೂ ಹಿಡಿಸಬಲ್ಲರೇನು? ಆದುದರಿಂದ ಇದು ಮಾನವಕೃತವಾದ ಪುಸ್ತಕವಾಗಿದೆ. ಇವನ್ನು ಬರೆದವನು ವಿದ್ವಾಂಸನೂ ಕೂಡ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. (೧೩).

ಮತ್ತು ನೂಹನು ಪರಮೇಶ್ವರನಿಗಾಗಿ ಒಂದೊಂದು ವೇದಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಸಮಸ್ತ ಪವಿತ್ರ ಪಶುಗಳಿಂದಲೂ, ಮತ್ತು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪವಿತ್ರ ಪಕ್ಷಿಗಳಿಂದಲೂ ಒಂದೊಂದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು ಮತ್ತು ಹೋಮದ ಆಹುತಿಯನ್ನು ಆ ವೇದಿಯಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಪಿಸಿದನು. ಮತ್ತು ಪರಮೇಶ್ವರನು ಸುಗಂಧವನ್ನು ಮೂಸಿನೋಡಿದನು ಮತ್ತು ಪರಮೇಶ್ವರನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ "ಮಾನವನಿಗಾಗಿ ನಾನು ಭೂಮಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಎಂದಿಗೂ ಶಾಪವನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾನವನ ಮನಸ್ಸಿನ ಭಾವನೆ ಅವನ ಬಾಲತನದಿಂದಾಗಿ ಕೆಟ್ಟದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ನಾನು ಸಮಸ್ತ ಜೀವಧಾರಿಗಳನ್ನೂ ಮುನ್ನ ಸಂಹರಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಮತ್ತೆ ಎಂದೂ ಸಂಹರಿಸುವುದಿಲ್ಲ". - ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡನು. (ತೌರೇತ್ . ಪರ್ವ:-೧. ಆಯತ್:-೨೦, ೨೧)

ಸಮೀಕ್ಷಕ :– ವೇದಿಯನ್ನು ರಚಿಸುವ, ಹೋಮಮಾಡುವುದರ ಲೇಖನದಿಂದ, ಈ ವಿಷಯಗಳು ವೇದಗಳಿಂದ ಬೈಬಲ್‌ಗೆ ಹೋಗಿವೆ- ಎಂದೇ ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಸುಗಂಧ ಮೂಸಿ ನೋಡುವ ಮೂಗು ಕೂಡ ಪರಮೇಶ್ವರನಿಗೆ ಇದೆಯೋ? ಕ್ರೈಸ್ತರ ಈ ಈಶ್ವರನು ಮನುಷ್ಯನಂತೆ ಅಲ್ಪಜ್ಞನಲ್ಲವೇ? ಒಂದು ಸಾರಿ ಶಾಪಹಾಕುತ್ತಾನೆ ; ಮತ್ತೆ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ' ನಾನು ಎಂದಿಗೂ ಶಾಪಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ '. ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಮೊದಲು ಶಾಪವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನು. ಮತ್ತು ಮರಳಿಯೂ ಕೊಡುವನು. ಮೊದಲು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸಂಹರಿಸಿಬಿಟ್ಟನು ಮತ್ತು ಈಗ- "ಎಂದಿಗೂ ಸಂಹರಿಸುವುದಿಲ್ಲ!" ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಈ ಮಾತುಗಳೆಲ್ಲಾ ಹುಡುಗುತನದವಾಗಿವೆ ; ಈಶ್ವರನದಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಯಾವ ವಿದ್ವಾಂಸನದೂ ಕೂಡ ಅಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ವಿದ್ವಾಂಸನ ಮಾತು ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಾದರೂ ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುತ್ತವೆ. (೧೪).

ಮತ್ತು ಈಶ್ವರನು ನೂಹನಿಗೆ ಮತ್ತು ಅವನ ಸಂತತಿಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದ ಕೊಟ್ಟನು ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ- " ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜೀವಂತವೂ, ನಡೆಯುವಂತಹದೂ ಆದ ಜಂತುವು ನಿಮ್ಮ ಭೋಜನಕ್ಕಾಗಿ ಇರುವುದು. ನಾನು ಹಸಿರು ಕಾಯಿ- ಪಲ್ಲೆಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನಿಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಕೇವಲ ಮಾಂಸವನ್ನು ಅದರ ಜೀವದೊಂದಿಗೆ, ಅಂದರೆ ರಕ್ತದೊಂದಿಗೆ ತಿನ್ನಬಾರದು". ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. (ತೌರೇತ್, ಪರ್ವ-೯, ಆ-೧,೩-೪.)

ಸಮೀಕ್ಷಕ :– ಒಂದರ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಕ್ಲೇಶವನ್ನಿತ್ತು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಆನಂದವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಕ್ರೈಸ್ತರ ಈಶ್ವರನು ದಯಾಹೀನನಾಗನೇ? ತಾಯಿ- ತಂದೆಗಳು ಒಬ್ಬ ಮಗನನ್ನು ಸಾಯಿಸಿ, ಬೇರೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿನ್ನಿಸಿದರೆ ಮಹಾಪಾಪಿಗಳಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇನು? ಈ ಮಾತು ಇದೇ ರೀತಿಯದಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಈಶ್ವರನಿಗೆ ಸರ್ವಪ್ರಾಣಿಗಳೂ ಮಕ್ಕಳಂತೆ ಇವೆ. ಈ ರೀತಿ ವರ್ತಿಸದಿರುವುದರಿಂದ ಇವರ ಈಶ್ವರನು ಕಟುಕನಂತೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ಮನುಷ್ಯರನ್ನೂ ಹಿಂಸಕರನ್ನಾಗಿಯೂ ಇವನೇ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಆದುದರಿಂದ, ಕ್ರೈಸ್ತರ ಈಶ್ವರನು ನಿರ್ದಯನಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಪಾಪಿ ಏತಕ್ಕಲ್ಲ? (೧೫).

ಮತ್ತು ಸಮಸ್ತ ಪೃಥಿವಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ನುಡಿ ಮತ್ತು ಒಂದೇ ಭಾಷೆಯಿದ್ದಿತು. ಮತ್ತು ಅವರು -"ಬನ್ನಿರಿ, ನಾವು ಒಂದು ನಗರವನ್ನು ಮತ್ತು ಸ್ವರ್ಗದವರೆಗೆ ಏರುವಂತಹ ಶೃಂಗವನ್ನುಳ್ಳ ಒಂದು ಗೋಪುರವನ್ನು ನಮ್ಮ ಸಲುವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳೋಣ ಮತ್ತು ಹೆಸರನ್ನು ಗಳಿಸೋಣ; ನಾವು ಸಮಸ್ತ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಭಿನ್ನ-ಭಿನ್ನರಾಗದಂತಿರಲಿ". ಎಂದರು. ಆಗ ಈಶ್ವರನು ಆ ನಗರವನ್ನು ಮತ್ತು ಆದಮನ ಸಂತತಿಯವರು ಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಗೋಪುರವನ್ನು ನೋಡಲು ಇಳಿಸಿದನು. ಆಗ ಪರಮೇಶ್ವರನು-"ನೋಡಿರಿ, ಈ ಜನರು ಒಂದೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರೆಲ್ಲರ ಭಾಷೆಯೂ ಒಂದೇ ಆಗಿದೆ. ಈಗ ಅವರು ಈ ಈ ಬಗೆಯದೇನನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದರೆ, ಅವರು ಯಾವುದರ ಮೇಲೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವರೋ, ಅದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ದೂರವಿಡಲಾಗದು. ಬನ್ನಿರಿ, ನಾವು ಇಳಿಯೋಣ; ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಅವರ ಭಾಷೆಯನ್ನು, ಒಬ್ಬರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ನುಡಿಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಆಗದ ಹಾಗೆ ಕಲಬೆರಕೆ ಮಾಡಿಬಿಡೋಣ"- ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಆಗ ಪರಮೇಶ್ವರನು ಅವರನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಸಮಸ್ತ ಭೂಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಚದುರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟನು. ಮತ್ತು ಅವರು ಆ ನಗರವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವುದರಿಂದ ದೂರ ಉಳಿದರು. (ತೌರೇತ್. ಪರ್ವ:-೧೧, ಆ:-೧,೪-೮)

ಸಮೀಕ್ಷಕ :– ಸಮಸ್ತ ಭೂಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ನುಡಿಯಿದ್ದಿರ ಬಹುದಾದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾನವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಪರಸ್ಪರ ಅತ್ಯಂತ ಆನಂದವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿದ್ದಿರಬಹುದು. ಆದರೆ, ಮಾಡುವುದಾದರೂ ಏನು? ಕ್ರೈಸ್ತರ ಈ ಈರ್ಷ್ಯಾಳುವಾದ ಈಶ್ವರನು ಎಲ್ಲರ ಭಾಷೆಯನ್ನೂ ಕಲಬೆರಕೆಮಾಡಿ, ಸರ್ವರ ಸತ್ಯಾನಾಶವನ್ನು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟನು. ಅವನು ಈ ಮಹಾಪರಾಧವನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಇದು ಶೈತಾನನ ಕೆಲಸಕ್ಕಿಂತ ಕೆಟ್ಟ ಕೆಲಸವಲ್ಲವೇನು? ಮತ್ತು ಇದರಿಂದ ಕ್ರೈಸ್ತರ ಈಶ್ವರನು ಸನಾಯೀ ಪರ್ವತ ಮೊದಲಾದೆಡೆ ಇರುತ್ತಿದ್ದನು ಮತ್ತು ಜೀವರ ಉನ್ನತಿಯನ್ನೂ ಬಯಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಕೂಡ ವಿದಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಒಬ್ಬ ಅವಿದ್ವಾಂಸನ ಹೊರತು ಈಶ್ವರನ

ಮಾತು ಮತ್ತು ಇದು ಈಶ್ವರೋಕ್ತವಾದ ಪುಸ್ತಕ ಹೇಗಾದರೂ ಆಗಬಲ್ಲದು? (೧೬).

ಆಗ ಅವನು ತನ್ನ ಪತ್ನಿ ಸಾರಾಳಿಗೆ -"ನೋಡು, ನೀನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಸುಂದರಿಯಾದ ಸ್ತ್ರೀಯಾಗಿದ್ದೀಯೆ - ಎಂದು ನಾನು ಬಲ್ಲೆನು. ಆದುದರಿಂದ, ಹೀಗೆ ಆಗಬಹುದು. ಮಿಶ್ರದೇಶೀಯರು ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡುವಾಗ ಅವರು -" ಇವಳು ಅವನ ಪತ್ನಿಯಾಗಿದ್ದಾಳೆ" - ಎನ್ನುವರು. ಮತ್ತು ನನ್ನನ್ನು ಕೊಂದುಬಿಡುವರು ; ಆದರೆ, ನಿನ್ನನ್ನು ಜೀವಿತಳನ್ನಾಗಿ ಇಡುವರು. ನೀನು, ನಿನ್ನ ಕಾರಣದಿಂದ ನನಗೆ ಒಳಿತಾಗುವಂತೆ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಪ್ರಾಣ ನಿನ್ನ ಕಾರಣದಿಂದ ಜೀವಿತವಾಗಿ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ, 'ನಾನು ಅವನ ಸೋದರಿ', ಎಂದು ಹೇಳು." - ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. (ತೌರೇತ್, ಪರ್ವ:-೧೨, ಆ: - ೧೧-೧೨.)

ಸಮೀಕ್ಷಕ :- ಈಗ ನೋಡಿರಿ, ಅಬ್ರಹಾಮನು ಕ್ರೈಸ್ತರ ಮತ್ತು ಮುಸಲ್ಮಾನರ ಮಹಾಪ್ರವಾದಿಯೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಮತ್ತು ಮಿಥ್ಯಾಭಾಷಣ ಮೊದಲಾದ ಅವನ ಕರ್ಮಗಳು ಕೆಟ್ಟವಾಗಿವೆ. ಭಲೇ! ಯಾರ ಪ್ರವಾದಿಗಳು ಇಂತಹವರಾಗಿರುತ್ತಾರೋ, ಅವರಿಗೆ ವಿದ್ಯೆಯ ಮತ್ತು ಕಲ್ಯಾಣದ ಮಾರ್ಗ ಸಿಕ್ಕಬಲ್ಲದೆಂತು? (೧೭)

ಮತ್ತು ಈಶ್ವರನು ಅಬ್ರಹಾಮನಿಗೆ -"ನೀನು ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ನಂತರ ನಿನ್ನ ವಂಶ, ಅವರ ಪೀಳಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನ ನಿಯಮವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಲಿ. ನನ್ನ- ನಿನ್ನ ನಡುವೆ ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ನಂತರ ನಿನ್ನ ವಂಶದ ನಡುವೆ ಪ್ರಚಲಿತವಾಗಿರುವ ಮತ್ತು ನೀನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿರುವ ನನ್ನ ನಿಯಮ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪುರುಷನ ಗುಹ್ಯೇಂದ್ರಿಯದ ಮೇಲುಚರ್ಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕೆಂಬುದೇ ಆಗಿದೆ. ಮತ್ತು ನೀನು ನಿನ್ನ ಶಿಶ್ನದ ತುದಿಯ ಹೊರಚರ್ಮವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿಹಾಕು ಮತ್ತು ಅದು ನನ್ನ ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ನಡುವಣ ಚಿಹ್ನೆಯಾಗಿರುವುದು. ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ವಂಶದಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಎಂಟು ದಿನಗಳ ಗಂಡು ಮಗುವಿನ ಶಿಶ್ನದ ತುದಿಯ ಹೊರಚರ್ಮ ತೆಗೆಯಲ್ಪಡಲಿ. ನಿನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವವನ, ಅಥವಾ, ನಿನ್ನ ವಂಶದವನಲ್ಲದ ಮತ್ತು ನಿನ್ನಿಂದ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನಿತ್ತು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡುವ ಯಾವನಾದರೂ ಪರದೇಶೀಯನ ಶಿಶ್ನದ ತುದಿಯ ಹೊರಚರ್ಮ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ತೆಗೆಯಲ್ಪಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ನನ್ನ ನಿಯಮ ನಿನ್ನ ಮಾಂಸದಲ್ಲಿ ಸರ್ವದಾ ನಿಯಮಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಇರುವುದು. ಮತ್ತು ಶಿಶ್ನದ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಅಖಂಡವಾದ ಚರ್ಮವನ್ನುಳ್ಳ, ಶಿಶ್ನದ ಅಗ್ರಭಾಗದ ಚರ್ಮ ತೆಗೆಯಲ್ಪಡದ ಬಾಲಕನು, ಪ್ರಾಣಧಾರಿಯು ತನ್ನ ಜನರಿಂದ ಬಹಿಷ್ಕೃತನಾಗಲಿ. ಏಕೆಂದರೆ, ಅವನು ನನ್ನ ನಿಯಮವನ್ನು ಮುರಿದಿದ್ದಾನೆ"- ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. (ತೌರೇತ್. ಪರ್ವ:-೧೭. ಆ:- ೯- ೧೪)

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ಈಗ ನೋಡಿರಿ. ಈಶ್ವರನ ಅನ್ಯಥಾ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು! ಶಿಶ್ನದ ಹೊರಚರ್ಮವನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದೇ ಈಶ್ವರನಿಗೆ ಇಷ್ಟವಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಆದಿಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಚರ್ಮವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ! ಮತ್ತು ಹೇಗೆ ಕಣ್ಣಿನ ಮೇಲಣ ರೆಪ್ಪೆಯ ಚರ್ಮವಿದೆಯೋ, ಹಾಗೆ ಶಿಶ್ನದ ಮೇಲಣ ಚರ್ಮವನ್ನು ರಚಿಸಿರುವುದು ರಕ್ಷಣೆಯ ಸಲುವಾಗಿ. ಏಕೆಂದರೆ, ಆ ಗುಪ್ತ ಸ್ಥಾನ ಅತಿಕೋಮಲವಾಗಿದೆ. ಅದರ ಮೇಲೆ ಚರ್ಮವಿಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ, ಒಂದು ಇರುವೆಯು ಕಚ್ಚುವುದರಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಸ್ವಲ್ಪ ಏಟು ತಗಲುವುದರಿಂದಲೂ ಬಹಳ ನೋವಾಗುವುದು. ಮತ್ತು ಮೂತ್ರವಿಸರ್ಜನೆಯಾದ ನಂತರ ಉಳಿದಿರಬಹುದಾದ ಮೂತ್ರದ ಅಂಶ ಬಟ್ಟೆಗೆ ಹತ್ತಿಕೊಳ್ಳದಿರಲಿ ಎಂಬ ಈ ಮೊದಲಾದ ಕಾರಣಗಳಿಂದಲೂ ಇದನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುವುದು ಅನುಚಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಈಗ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಈ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸುವುದಿಲ್ಲವೇಕೆ? ಈ ಆಜ್ಞೆ ಸರ್ವಕಾಲಕ್ಕೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಮಾಡದೇ ಇರುವುದರಿಂದ, ವ್ಯವಸ್ಥಾ ಪುಸ್ತಕದ ಒಂದು ಬಿಂದುವೂ ಕೂಡ ಸುಳ್ಳಲ್ಲ- ಎಂಬ ಏಸುವಿನ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಸುಳ್ಳಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ಇದರ ಸಮಾಲೋಚನೆಯನ್ನು ಕ್ರೈಸ್ತರು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. (೧೮)

ಆಗ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದು ಮುಗಿಯಿತು. ಮತ್ತು ಅಬ್ರಹಾಮನ ಹತ್ತಿರದಿಂದ ಈಶ್ವರನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಹೋದನು. (ತೌರೇತ್. ಪರ್ವ:-೧೭. ಆ:-೨೨)

ಸಮೀಕ್ಷಕ :- ಇದರಿಂದ ಈಶ್ವರನು ಮೇಲಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಕೆಳಗಿನಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾ- ಹೋಗುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಿದ್ದ ಮನುಷ್ಯನಂತೆ ಇದ್ದನು ಅಥವಾ ಪಕ್ಷಿಯಂತೆಯಿದ್ದನು - ಎಂದು ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಇವನು ಯಾವನೋ ಇಂದ್ರಜಾಲ ಮಾಡುವ ಪುರುಷನಂತೆ ತೋರುತ್ತಾನೆ. (೧೯)

ಮತ್ತೆ ಈಶ್ವರನು ಅವನಿಗೆ ಕಾಡುತುಳಿಸಿಯ ಹಾಗೂ ವೃಕ್ಷಗಳ ನಡುವೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡನು. ಮತ್ತು ಅವನು ಹಗಲು ಬಿಸಿಲಿನ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಗುಡಾರದ ಬಾಗಿಲನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದನು. ಮತ್ತು ಅವನು ತನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನೆತ್ತಿದನು ಮತ್ತು ಮೂವರು ಮಾನವರು ತನ್ನ ಬಳಿ ನಿಂತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ, ಅವನು ಗುಡಾರದ ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಅವರ ಭೇಟಿಗಾಗಿ ಓಡಿದನು ಮತ್ತು ಭೂಮಿಗೆರಗಿ ದಂಡವತ್ ಪ್ರಣಾಮವನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಮತ್ತು -"ಓ ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿ! ನಾನು ಈಗ ತಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾಗಿದ್ದೇನೆಯಾದರೆ, ತಮ್ಮ ಈ ದಾಸನ ಹತ್ತಿರದಿಂದ ಹೊರಟುಹೋಗಬೇಡಿರಿ. ಇಚ್ಛೆಯಿದ್ದಲ್ಲಿ , ಸ್ವಲ್ಪ ನೀರು ತರಲ್ಪಡಲಿ ಮತ್ತು

ಪಾತ್ರನಾಗಿದ್ದೇನೆಯಾದರೆ, ತಮ್ಮ ಈ ದಾಸನ ಹತ್ತಿರದಿಂದ ಹೊರಟುಹೋಗಬೇಡಿರಿ. ಇಚ್ಛೆಯಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಸ್ವಲ್ಪ ನೀರು ತರಲ್ಪಡಲಿ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಪಾದಗಳನ್ನು ತೊಳೆದುಕೊಳ್ಳಿರಿ ಮತ್ತು ವೃಕ್ಷದ ಕೆಳಗೆ ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಮತ್ತು ನಾನು ಒಂದು ಗ್ರಾಸ ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ತರುವೆನು. ಮತ್ತು ತಾವು ತೃಪ್ತರಾಗಿರಿ. ಅದಾದಮೇಲೆ ಮುನ್ನಡೆಯಿರಿ. ಏಕೆಂದರೆ ತಾವು ಇದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ತಮ್ಮ ದಾಸನ ಬಳಿ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ"- ಎಂದು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಿನ್ನಹಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ."- ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಆಗ ಅವರು -'ನೀನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಮಾಡು' - ಎಂದರು. ಮತ್ತು ಅಬ್ರಹಾಮನು ಗುಡಾರಕ್ಕೆ ಸಾರಾಳ ಬಳಿಗೆ ಸಡಗರದಿಂದ ಹೋದನು. ಮತ್ತು ಅವಳಿಗೆ -"ತ್ವರೆಮಾಡು. ಮತ್ತು ಮೂರು ಸೇರು ಚೊಕ್ಕವಾದ ಹಿಟ್ಟನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮಿದ್ದು ಮತ್ತು ಅದರ ರೊಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಮಾಡು" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಮತ್ತು ಅಬ್ರಹಾಮನು ಹಿಂಡಿನ ಕಡೆಗೆ ಓಡುತ್ತಾ ಹೋದನು ಮತ್ತು ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಕೋಮಲವಾದ ಕರುವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಸೇವಕನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು. ಮತ್ತು ಅವನೂ ಕೂಡ ಅದನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಚುರುಕಾಗಿಯೇ ಕೆಲಸಮಾಡಿದನು. ಮತ್ತು ಅವನು ಬೆಣ್ಣೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಹಾಲನ್ನು ಮತ್ತು ಬೇಯಿಸಿದ್ದ ಆ ಕರುವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು ಮತ್ತು ಅವರ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟನು ಮತ್ತು ತಾನು ಅವರ ಹತ್ತಿರ ವೃಕ್ಷದ ಕೆಳಗೆ ನಿಂತುಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಮತ್ತು ಅವರು ತಿಂದರು. (ತೌರೇತ್, ಪರ್ವ:-೧೮,ಆ;- ೧-೮)

ಸಮೀಕ್ಷಕ :- ಈಗ ನೋಡಿರಿ! ಸಜ್ಜನರುಗಳೇ! ಯಾರ ಈಶ್ವರನು ಕರುವಿನ ಮಾಂಸವನ್ನು ತಿನ್ನುವನೋ, ಅವನ ಉಪಾಸಕರು ಹಸು-ಕರು ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟಾರು? ಯಾವನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ದಯೆಯಿಲ್ಲವೋ, ಮತ್ತು ಮಾಂಸ ತಿನ್ನಲು ಚಡಪಡಿಸುವನೋ, ಅವನು ಹಿಂಸಕನಾದ ಮಾನವನೇ ಹೊರತು ಈಶ್ವರನೆಂದಿಗಾದರೂ ಆಗಬಲ್ಲನೇ? ಮತ್ತು ಈಶ್ವರನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಮನುಷ್ಯರು ಅದಾರಿದ್ದರೋ ತಿಳಿಯದು. ಇದರಿಂದ, ಕಾಡು ಜನರ ಒಂದು ಗುಂಪು ಇದ್ದಿತು. ಅವರ ಪ್ರಧಾನನಾಗಿದ್ದ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಬೈಬಲಿನಲ್ಲಿ 'ಈಶ್ವರ' ನೆಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಇಟ್ಟಿರಬಹುದು - ಎಂದು ವಿದಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಮಾತುಗಳ ಇರುವಿಕೆಯಿಂದಲೇ ಬುದ್ಧಿಶಾಲೀ ಜನರು ಇವರ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಈಶ್ವರಕೃತವೆಂದು ಅಂಗೀಕರಿಸಲಾರರು; ಮತ್ತು ಇಂತಹವನನ್ನು ಈಶ್ವರನೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದೂ ಇಲ್ಲ. (೨೦).

ಮತ್ತು ಪರಮೇಶ್ವರನು ಅಬ್ರಹಾಮನಿಗೆ-" ಮುದುಕಿಯಾದ ನಾನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬಾಲಕನನ್ನು ಹೆರುವೆನೇ?' - ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಸಾರಾ ಮುಗಿಳ್ನಗೆ ನಕ್ಕಳೇಕೆ? ಪರಮೇಶ್ವರನಿಗೆ ಯಾವುದಾದರೂ ವಿಷಯ ಅಸಾಧ್ಯವೇ?" ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಹಾಕಿದನು. (ತೌರೇತ್. ಪರ್ವ:- ೧೮. ಆ:- ೧೩, ೧೪.)

ಸಮೀಕ್ಷಕ :- ಈಗ ನೋಡಿರಿ! ಹುಡುಗರಂತೆ ಅಥವಾ ಹೆಂಗಸರಂತೆ ರೇಗುವ ಮತ್ತು ಭರ್ತ್ಸನೆ (ಬೈಗಳನ್ನು) ಯನ್ನೆಸಗುವ ಕ್ರೈಸ್ತರ ಈಶ್ವರನ ಲೀಲೆ ಏನೆಂಬುದನ್ನು ! (೨೧)

ಆಗ ಪರಮೇಶ್ವರನು ಸದೂಮ ಅಮೂರಗಳ ಮೇಲೆ ಗಂಧಕದ ಮತ್ತು ಬೆಂಕಿಯ ಮಳೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಕಡೆಯಿಂದ ಸುರಿಸಿದನು. ಮತ್ತು ಆ ನಗರಗಳನ್ನೂ ನಾಲ್ಕೆಡೆಯ ಬಯಲನ್ನೂ, ಮತ್ತು ನಗರಗಳ ಎಲ್ಲ ನಿವಾಸಿಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಮೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದುದೆಲ್ಲವನ್ನೂ, ಮಗುಚಿ ಹಾಕಿದನು. (ತೌರೇತ್, ಪರ್ವ:- ೧೯, ಆ:- ೨೪, ೨೫)

ಸಮೀಕ್ಷಕ :- ಈಗ ಬೈಬಲಿನ ಈಶ್ವರನ ಈ ಲೀಲೆಯನ್ನೂ ಕೂಡ ನೋಡಿರಿ! ಅವನಿಗೆ ಬಾಲಕರೇ ಮೊದಲಾದವರ ಮೇಲೆಯೂ ದಯೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಭೂಮಿಯನ್ನು ಮಗುಚಿಹಾಕಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಹೂಳಿ ಸಾಯಿಸಲು ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಅಪರಾಧಿಗಳಾಗಿದ್ದರೇನು? ಈ ನಡೆ ನ್ಯಾಯ, ದಯೆ ಮತ್ತು ವಿವೇಕಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಯಾರ ಈಶ್ವರನು ಇಂತಹ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವನೋ, ಅವನ ಉಪಾಸಕರು ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡದೇ ಇರುವರೇಕೆ? (೨೨)

ಬನ್ನಿರಿ, ನಾವು ನಮ್ಮ ತಂದೆಗೆ ದ್ರಾಕ್ಷಾರಸವನ್ನು ಕುಡಿಸೋಣ. ಮತ್ತು ನಾವು ಅವನೊಂದಿಗೆ ಮಲಗೋಣ. ಹೀಗೆ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯಿಂದ ವಂಶವನ್ನು ನಡೆಯಿಸೋಣ. ಆಗ ಅವರು ಆ ರಾತ್ರಿ ತಮ್ಮ ತಂದೆಗೆ ದ್ರಾಕ್ಷಾರಸವನ್ನು ಕುಡಿಸಿದರು. ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡ ಮಗಳು ಹೋದಳು ಮತ್ತು ತನ್ನ ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ಮಲಗಿದಳು. ನಾವು ಅವನಿಗೆ ಇಂದು ರಾತ್ರಿಯೂ ಕೂಡ ದ್ರಾಕ್ಷಾರಸವನ್ನು ಕುಡಿಸೋಣ. ನೀನು ಹೋಗಿ ಮಲಗು. ಹೀಗೆ ಲೂತನ ಇಬ್ಬರು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳೂ ತಮ್ಮ ತಂದೆಯಿಂದ ಗರ್ಭಿಣಿಯರಾದರು. (ತೌರೇತ್, ಉತ್ಪತ್ತಿ ಪರ್ವ:-೧೯. ಆ:- ೩೨, ೩೪, ೩೬)

ಸಮೀಕ್ಷಕ :- ನೋಡಿರಿ. ಪಿತಾ-ಪುತ್ರಿಯರೂ ಕೂಡ ಯಾವ ಮದ್ಯಪಾನದ ಮತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕುಕರ್ಮ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ದೂರ ಉಳಿಯಲಾರದೇ ಹೋದರೋ, ಅಂತಹ ದುಷ್ಟ ಮದ್ಯವನ್ನು ಕುಡಿಯವ ಕ್ರೈಸ್ತರೇ ಮೊದಲಾದವರ ಕೇಡಿಗೆ ಇತಿ - ಮಿತಿಯಾದರೂ ಏನಿದ್ದೀತು? ಆದುದರಿಂದ ಸಜ್ಜನರುಗಳು ಮದ್ಯದ ಪಾನಮಾಡುವ ಹೆಸರನ್ನೂ ಕೂಡ ಎತ್ತಬಾರದು. (೨೩)

ಮತ್ತು ತನ್ನ ಹೇಳಿಕೆಗೆ ಸಮವಾಗಿ ಪರಮೇಶ್ವರನು ಸಾರಾಳನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದನು ಮತ್ತು ತನ್ನ ವಚನಕ್ಕೆ ಸಮವಾಗಿ ಪರಮೇಶ್ವರನು

ಸಾರಾಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವರ್ತಿಸಿದನು. ಮತ್ತು ಸಾರಾ ಗರ್ಭಿಣಿಯಾದಳು. (ತೌರೇತ್. ಉತ್ಪತ್ತಿ ಪರ್ವ:- ೨೧, ಆ:- ೧ -೨)

ಸಮೀಕ್ಷಕ :- ಈಗ ಆಲೋಚಿಸಿರಿ. ಸಾರಾಳನ್ನು ಭೇಟಿಮಾಡಿ, ಗರ್ಭವತಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದನು. ಈ ಕೆಲಸ ಎಂತಹದಾಯಿತು? ಪರಮೇಶ್ವರನ ಮತ್ತು ಸಾರಾಳ ಹೊರತು ಮೂರನೆಯವನು ಯಾವನಾದರೂ ಗರ್ಭಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಾನೇನು? ಸಾರಾಳು ಪರಮೇಶ್ವರನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಗರ್ಭವತಿಯಾದಳೆಂದು ವಿದಿತವಾಗುತ್ತದೆ. (೨೪)

ಆಗ ಅಬ್ರಹಾಮನು ಬಹಳ ಮುಂಜಾನೆಯೇ ಎದ್ದು, ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ಒಂದು ಚರ್ಮದ ಚೀಲದಲ್ಲಿ ನೀರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು ಮತ್ತು ಹಾಜಿರಾಳ ಹೆಗಲಿನ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಬಾಲಕನನ್ನೂ ಕೂಡ ಅವಳಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ, ಅವಳನ್ನು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನು ಅವಳು ಆ ಬಾಲಕನನ್ನು ಒಂದು ಪೊದರಿನ ಕೆಳಗೆ ಇಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಳು ಮತ್ತು ಅವಳು ಅವನ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತು ದನಿದೆಗೆದು ಅತ್ತಳು. ಆಗ ಈಶ್ವರನು ಆ ಬಾಲಕನ ಶಬ್ದವನ್ನು ಕೇಳಿದನು.. (ತೌರೇತ್. ಉತ್ಪತ್ತಿ ಪರ್ವ:- ೨೧. ಆ :- ೧೪-೧೭)

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ಈಗ ನೋಡಿರಿ. ಕ್ರೈಸ್ತರ ಈಶ್ವರನ ಲೀಲೆಯನ್ನು. ಮೊದಲಂತೂ ಸಾರಾಳ ಕಡೆ ಪಕ್ಷಪಾತ ಮಾಡಿ, ಹಾಜಿರಾಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರದೂಡಿಸಿದನು ಮತ್ತು ದನಿ ತೆಗೆದು ರೋದಿಸಿದಳು ಹಾಜಿರಾ ಮತ್ತು ಆಲಿಸಿದುದು ಬಾಲಕನ ಶಬ್ದವನ್ನು! ಇದು ಎಂತಹ ಅದ್ಭುತವಾದ ಮಾತು? ವಿಷಯ ಹೀಗೆ ನಡೆದಿರಬಹುದು; ಬಾಲಕನೇ ರೋದಿಸುತ್ತಾನೆ - ಎಂದು ಈಶ್ವರನಿಗೆ ಭ್ರಮವಾಗಿರಬಹುದು. ಭಾಪು! ಇವನು ಈಶ್ವರನಾಗಬಲ್ಲನೋ ಮತ್ತು ಇದು ಸಾಧಾರಣ ಮಾನವನ ವಚನವಲ್ಲದೆ, ಈಶ್ವರನ ಪುಸ್ತಕದ್ದು ಎಂದಾದರೂ ಆಗಬಲ್ಲದೇ? ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತುಗಳು ಸತ್ಯವಿದ್ದು. ಎಲ್ಲ ಅಸಾರವಾದುದೇ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದೆ. (೨೫)

ಮತ್ತು ಈ ಘಟನೆಗಳ ನಂತರ ಹೀಗೆ ಆಯಿತು ; ಈಶ್ವರನು ಅಬ್ರಹಾಮನ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಮತ್ತು ಅವನಿಗೆ-"ಓ ಅಬ್ರಹಾಮ್! ನೀನು ನಿನ್ನ ಮಗನನ್ನು ನೀನು ಪ್ರೀತಿಸುವ ಆ ನಿನ್ನ ಏಕಮಾತ್ರ ಪುತ್ರ ಇಜಾಕನನ್ನು ತೆಗೆದುಕೋ, ಅವನನ್ನು ಹೋಮದ ಆಹುತಿಯಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸಿಬಿಡು" - ಎಂದನು. " ಮತ್ತು ತನ್ನ ಮಗನಾದ ಇಜಾಕನನ್ನು ಬಂಧಿಸಿ, ಅವನನ್ನು ವೇದಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಷ್ಠಗಳ ಮೇಲಿಟ್ಟನು. ಮತ್ತು ಅಬ್ರಹಾಮನು ಚೂರಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಲು ಕೈಯನ್ನು ನೀಡಿದನು. ಆಗ ಪರಮೇಶ್ವರನ ದೂತನು ಸ್ವರ್ಗದ ಮೇಲಿನಿಂದ ಅವನನ್ನು -"ಅಬ್ರಹಾಮ್! ಅಬ್ರಹಾಮ್!! ನಿನ್ನ ಕೈಯನ್ನು ಹುಡುಗನ ಮೇಲೆ ಚಾಚಬೇಡ. ಅವನಿಗೆ ಏನನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಡ. ಏಕೆಂದರೆ, ನೀನು ಈಶ್ವರನಿಗೆ ಹೆದರುವೆ- ಎಂದು ಈಗ ನಾನು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ" - ಎಂದು ಕೂಗಿದನು. (ತೌರೇತ್. ಉತ್ಪತ್ತಿ ಪರ್ವ:-೨೨. ಆ:-೧,೨,೯,೧೨).

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ಈ ಬೈಬಲಿನ ಈಶ್ವರನು ಅಲ್ಪಜ್ಞನಾಗಿದ್ದಾನೆ; ಸರ್ವಜ್ಞನಲ್ಲ- ಎಂಬುದೀಗ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ಮತ್ತು ಅಬ್ರಹಾಮನೂ ಕೂಡ ಒಬ್ಬ ಮುಗ್ಧ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿದ್ದನು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಇಂತಹ ಉದ್ಯಮಕ್ಕೇಕೆ ಇಳಿಯುತ್ತಿದ್ದನು? ಮತ್ತು ಬೈಬಲಿನ ಈಶ್ವರನು ಸರ್ವಜ್ಞನಾಗಿದ್ದಿದ್ದರೆ, ಅವನ ಭಾವೀ ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನೂ ಕೂಡ ಸರ್ವಜ್ಞತ್ವದಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಇದರಿಂದ, ಕ್ರೈಸ್ತರ ಈಶ್ವರನು ಸರ್ವಜ್ಞನಲ್ಲವೆಂದು ನಿಶ್ಚಿತವಾಗುತ್ತದೆ. (೨೬)

ಹೀಗೆ ತಾವು ನಮ್ಮ ಸಮಾಧಿಗಳಿಂದ ಆರಿಸಿಕೊಂಡು, ತಾವು ತಮ್ಮ ಮೃತಕನನ್ನು ಹೂಳಲು ಶಕ್ತರಾಗುವಂತೆ ತಮ್ಮ ಮೃತಕನನ್ನು ಹೂಳಿರಿ. (ತೌರೇತ್. ಉತ್ಪತ್ತಿಪರ್ವ:- ೨೩,ಆ ;-೬)

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ಶವಗಳನ್ನು ಹೂಳುವುದರಿಂದ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಬಹಳ ಹಾನಿಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ ಏಕೆಂದರೆ, ಅದು ಕೊಳೆತು, ವಾಯುವನ್ನು ದುರ್ಗಂಧಮಯವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ರೋಗವನ್ನು ಹರಡಿಸಿಬಿಡುತ್ತದೆ. (ನೆಲದಲ್ಲಿ ಹುಳಗಳು ಬೀಳುತ್ತವೆ).

ಪ್ರಶ್ನೆ:- ನೋಡಿರಿ ! ಯಾವನ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿಯಿರುವುದೋ, ಅವನನ್ನು ಸುಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯ ನಡೆಯಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಹೂಳುವುದು, ಅವನನ್ನು ನಿದ್ರೆಹೋಗಿಸುವಂತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ, ಹೂಳುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಉತ್ತರ:- ಮೃತನಾದವನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತೀರಿ - ಎಂದಾದರೆ, ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೇಕೆ? ಮತ್ತು ಹೂಳುತ್ತೀರಿಯಾದರೂ ಏತಕ್ಕೆ? ಯಾವ ಜೀವಾತ್ಮನ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿಯಿದ್ದಿತೋ, ಅವನು ಹೊರಟು ಹೋದನು. ಇನ್ನು ದುರ್ಗಂಧಮಯವಾದ ಮಣ್ಣಿನೊಂದಿಗೆ ಪ್ರೀತಿ ಏನು? ಮತ್ತು, ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತೀರಾದರೆ, ಅವನನ್ನು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹೂಳುತ್ತೀರಿ ಏಕೆ? ಏಕೆಂದರೆ, ಯಾವನಾದನೊಬ್ಬನು ಮತ್ತೊಬ್ಬನಿಗೆ - "ನಿನ್ನನ್ನು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹೂಳುವೆವು". ಎಂದರೆ, ಅವನು ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಪ್ರಸನ್ನನೆಂದಿಗೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನ ಮುಖ, ಕಣ್ಣು ಮತ್ತು ಶರೀರದ ಮೇಲೆ ಧೂಳು, ಕಲ್ಲು, ಇಟ್ಟಿಗೆ, ಸುಣ್ಣ- ಇವನ್ನು ಹಾಕುವುದು, ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಕಲ್ಲನ್ನು ಇಡುವುದು ಯಾವ ಪ್ರೀತಿಯ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ? ಮತ್ತು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಹೂಳುವುದರಿಂದ, ಬಹಳ ದುರ್ಗಂಧವುಂಟಾಗಿ, ಪೃಥಿವಿಯಿಂದ ಹೊರಟು, ವಾಯುವನ್ನು ಕೆಡಿಸಿ, ದಾರುಣವಾದ ರೋಗೋತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಒಂದು ಶವಕ್ಕೆ ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ಆರು ಮೊಳ ಉದ್ದ, ನಾಲ್ಕು ಮೊಳ ಆಗಲ ಭೂಮಿಯು ಬೇಕು. ಇದೇ ಲೆಕ್ಕದಂತೆ, ನೂರು, ಸಾವಿರ, ಅಥವಾ ಲಕ್ಷ , ಇಲ್ಲವೇ ಕೋಟ್ಯಂತರ ಮಾನವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಭೂಮಿ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಕಟ್ಟುಬೀಳುತ್ತದೆ? ಅದು ಹೊಲದ ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ಸಲ್ಲದು; ತೋಟಕ್ಕೂ ಸಲ್ಲದು; ಮತ್ತು ನಿವಾಸದ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಂತೂ ಬರುವಂತೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ, ಹೂಳುವುದು ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಕೆಟ್ಟದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿಮೆ ಕೆಟ್ಟದು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕುವುದು. ಏಕೆಂದರೆ, ಜಲಜಂತುಗಳು ಅದನ್ನು ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸೀಳಿ- ಹರಿದು ತಿಂದುಬಿಡುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಯಾವ ಸ್ವಲ್ಪ ಮೂಳೆ, ಮಲ ಜಲದಲ್ಲಿ ಉಳಿಯುವುದೋ, ಅದು ಕೊಳೆತು, ಜಗತ್ತಿಗೆ ದುಃಖದಾಯಕವಾಗುವುದು. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮತ್ತೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿಮೆ ಕೆಟ್ಟದು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬಿಡುವುದಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಅದನ್ನು ಮಾಂಸಾಹಾರೀ ಪಶುಗಳು, ಪಕ್ಷಿಗಳು ಕಿತ್ತು ತಿನ್ನುವುವು. ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಅದರ ಮೂಳೆ, ಮಜ್ಜೆ ಮತ್ತು ಮಲಗಳು ಕೊಳೆತು ದುರ್ಗಂಧವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುವು; ಅಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಅನುಪಕಾರವಾಗುವುದು. ಮತ್ತು ಸರ್ವೋತ್ತಮವಾದುದೆಂದರೆ ದಹನಮಾಡುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಅದರ ಭೌತಿಕ ತತ್ತ್ವಗಳೆಲ್ಲಾ ಅಣುಗಳಾಗಿ ಹೋಗಿ, ವಾಯುವಿನಲ್ಲಿ ಹಾರಿ ಹೋಗುವುವು.

ಪ್ರಶ್ನೆ:- ಸುಡುವುದರಿಂದಲೂ ದುರ್ಗಂಧ ಬರುತ್ತದೆ.

ಉತ್ತರ:- ವಿಧಿವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಸುಡುವರಾದರೆ, ಸ್ವಲ್ಪ ದುರ್ಗಂಧ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಹೂಳುವುದು ಮೊದಲಾದುದಕ್ಕಿಂತ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಉಂಟಾಗುವುದು. ಮತ್ತು ವೇದದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ, ವಿಧಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ, ಶವಕ್ಕಾಗಿ ಮೂರು ಮೊಳ ಆಳವೂ, ಮೂರುವರೆ ಮೊಳ ಅಗಲವೂ, ಐದುಮೊಳ ಉದ್ದವೂ, ತಳದಲ್ಲಿ ಒಂದೂವರೆ ಗೇಣು ಇಳಿಜಾರಾದ ವೇದಿಯನ್ನು ಅಗೆದು, ಶರೀರದ ಭಾರಕ್ಕೆ ಸರಿತೂಗುವಂತೆ ತುಪ್ಪವನ್ನೂ, ಅದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಗೆ ಗುಲಗಂಜಿಯಷ್ಟು ಕಸ್ತೂರಿಯನ್ನೂ, ಅರ್ಧ ತೊಲೆಯಷ್ಟು ಕೇಸರಿಯನ್ನೂ, ಬೆರೆಸಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ಅರ್ಧಮಣ ಚಂದನ, ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಬೇಕಾದರೂ ಹಾಕಿರಿ, ಅಗರು, ತಗರು, ಕರ್ಪೂರ ಮೊದಲಾದುವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಮುತ್ತುಗ - ಮೊದಲಾದುವುಗಳ ಕಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ವೇದಿಯಲ್ಲಿ ಜೋಡಿಸಿ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಶವವನ್ನು ಇಟ್ಟು, ಮತ್ತೆ ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಯಿಂದಲೂ ಮೇಲೆ, ವೇದಿಯ ಸ್ತರದಿಂದ ಒಂದೊಂದು ಗೇಣಿನವರೆಗೆ ತುಂಬಿಸಿ, ಆ ತುಪ್ಪದ ಆಹುತಿಗಳನ್ನಿತ್ತು ದಹನಮಾಡಬೇಕು. ಈ ರೀತಿಯಿಂದ ದಹಿಸಿದರೆ, ಸ್ವಲ್ಪವೂ ದುರ್ಗಂಧ ಹರಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೇ ಅಂತ್ಯೇಷ್ಟಿ , ನರಮೇಧ, ಪುರುಷಮೇಧಯಜ್ಞ - ಎಂದು ಹೆಸರಿದೆ. ಮತ್ತು ದರಿದ್ರನಾಗಿದ್ದರೆ, ೨೦ ಸೇರಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ತುಪ್ಪವನ್ನು ಚಿತೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಬಾರದು. ಬೇಕಾದರೆ ಭಿಕ್ಷೆಬೇಡುವುದರಿಂದ, ಅಥವಾ ಸಾಮಾಜಿಕರ ದಾನದಿಂದ, ಅಥವಾ ರಾಜ್ಯ ಪ್ರಶಾಸನದಿಂದ ಅದು ಸಿಕ್ಕಲಿ; ದಹನವನ್ನು ಅದೇ ಪ್ರಕಾರಮಾಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ತುಪ್ಪ ಮೊದಲಾದುವು ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಸಿಕ್ಕದೇ ಹೋದರೂ, ಹೂಳುವುದೇ ಮೊದಲಾದುದಕ್ಕಿಂತ ಕೇವಲ ಸೌದೆಯಿಂದಲೇ ಆದರೂ ಶವವನ್ನು ದಹನಮಾಡುವುದು ಉತ್ತಮವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಮೂರು-ನಾಲ್ಕು ಮೊಳದಷ್ಟು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಒಂದು ವೇದಿಯಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಾಂತರ - ಕೋಟ್ಯಂತರ ಮೃತರು ದಹಿಸಲ್ಪಡಬಲ್ಲರು. ಭೂಮಿಯೂ ಕೂಡ, ಹೂಳುವುದರಿಂದ ಆಗುವಂತೆ, ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೆಡುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಗೋರಿಯನ್ನು ನೋಡುವುದರಿಂದ ಭಯವೂ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ, ಹೂಳುವುದು ಮೊದಲಾದುದು ಸರ್ವಥಾ ನಿಷಿದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ. (೨೭).

ನನ್ನ ಒಡೆಯನನ್ನು ತನ್ನ ದಯೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಸತ್ಯದಿಂದ ವಂಚಿತನನ್ನಾಗಿಮಾಡದ ಪರಮೇಶ್ವರನು, ನನ್ನ ಒಡೆಯನಾದ ಅಬ್ರಹಾಮನ ಈಶ್ವರನು ಧನ್ಯನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಪರಮೇಶ್ವರನು ತನ್ನ ಒಡೆಯನ ಸೋದರರ ಮನೆಯ ಕಡೆಗೆ, ನನಗೆ ಪಥಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡಿದನು (ತೌರೇತ್. ಉತ್ಪತ್ತಿಪರ್ವ:- ೨೪. ಆ:-೨೭)

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ಅವನು ಅಬ್ರಹಾಮನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಈಶ್ವರನಾಗಿದ್ದನೋ? ಮತ್ತು ಈ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಪಥಪ್ರದರ್ಶಕರು ಅಥವಾ ಮುಂದಾಳುಗಳು ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ನಡೆದು ದಾರಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗುವ ಹಾಗೆ, ಈಶ್ವರನೂ ಕೂಡ ಮಾಡಿದನಾದರೆ, ಆಧುನಿಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಗವನ್ನೇಕೆ ತೋರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಮಾನವರೊಂದಿಗೆ ಮಾತನ್ನೇಕೆ ಆಡುವುದಿಲ್ಲ? ಆದುದರಿಂದ, ಇಂತಹ ಮಾತುಗಳು ಈಶ್ವರನವಾಗಲಿ, ಈಶ್ವರನ ಪುಸ್ತಕದವಾಗಲಿ ಎಂದಿಗೂ ಆಗಲಾರವು; ಆದರೆ, ಕಾಡು ಮನುಷ್ಯರದಾಗಿವೆ. (೨೮).

ಇಸ್ಮಾಯೇಲನ ಮಕ್ಕಳ ಹೆಸರುಗಳು ಇವಾಗಿವೆ. ಇಸ್ಮಾಯೇಲನ ಮೊದಲನೆಯ ಮಗ ನಬೀತ ಮತ್ತು ಕೀದಾರ. ಮತ್ತು ಅದಬಿಯೇಲ್ ಮತ್ತು ಮಿವಸಾಮ್ ಮತ್ತು ಮಿಸಮಾಲಿ ಮತ್ತು ದೂಮಃ ಮತ್ತು ಮಸ್ಸಾ, ಹದರ ಮತ್ತು ತೈಮಾಇತೂರ, ನಫೀಸ್ ಮತ್ತು ಕಿದಮಃ । (ತೌರೇತ್. ಉತ್ಪತ್ತಿಪರ್ವ:-೨೫ ಆ:-೧೩-೧೫)

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ಈ ಇಸ್ಮಾಯೇಲನು ಅಬ್ರಹಾಮನಿಂದ ಅವನ ದಾಸಿಯಾದ ಹಾಜಿರಾಳಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಗನಾಗಿದ್ದನು. (೨೯)

ನಾನು ನಿನ್ನ ತಂದೆಯ ರುಚಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ರುಚಿಕರವಾದ ಭೋಜನವನ್ನು ತಯಾರಿಸುವೆನು. ಮತ್ತು ಅವನು ತಿನ್ನಲು ಮತ್ತು ತಾನು ಸಾಯುವ ಮುನ್ನ ನಿನಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತೆ, ನೀನು ನಿನ್ನ ತಂದೆಯ ಬಳಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗು. ಮತ್ತು ರಿವಕಃಳು ತನ್ನ ಮನೆಯಿಂದ ತನ್ನ ಜ್ಯೇಷ್ಠ ಪುತ್ರ ಏಸೌನ ಉತ್ತಮ ಪೋಷಾಕನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಳು ಮತ್ತು ಮೇಕೆಯ ಮರಿಗಳ

ಚರ್ಮವನ್ನು ಅವನ ಕೈಗಳ ಮತ್ತು ನುಣುಪು ಕೊರಳಿನ ಮೇಲೆ ಸುತ್ತಿದಳು. ಆಗ ಯಾಕೂಬನು ತನ್ನ ತಂದೆಗೆ - "ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಜ್ಯೇಷ್ಠ ಪುತ್ರನಾದ ಏಸೌ ಆಗಿದ್ದೇನೆ. ತಾವು ಹೇಳಿದಂತೆ ನಾನು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಎದ್ದು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಿರಿ. ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣವು ನನಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದ ಕೊಡುವಂತೆ ಮೇಕೆಯ ಮಾಂಸದಿಂದ ಭೋಜನಮಾಡಿರಿ". ಎಂದನು. (ತೌರೇತ್. ಉತ್ಪತ್ತಿಪರ್ವ:-೨೭, ಆ:-೯-೧೦-೧೬-೧೯)

ಸಮೀಕ್ಷಕ :– ನೋಡಿರಿ, ಇಂತಹ ಸುಳ್ಳು - ಕಪಟದಿಂದ ಆಶೀರ್ವಾದ ಪಡೆದುಕೊಂಡು, ಆಮೇಲೆ ಸಿದ್ಧರೂ, ಪ್ರವಾದಿಗಳೂ ಆಗುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಆಶ್ಚರ್ಯದ ವಿಷಯವಲ್ಲವೇನು? ಮತ್ತು ಇಂತಹವರು ಕ್ರೈಸ್ತರ ಮುಂದಾಳುಗಳಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತೆ ಇವರ ಮತದ ಗಲಿಬಿಲಿಯಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಏನು? (೩೦)

ಮತ್ತು ಯಾಕೂಬನು ಬೆಳಗ್ಗೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಎದ್ದನು. ಮತ್ತು ತನ್ನ ತಲೆ ದಿಂಬಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ಕಲ್ಲನ್ನು ಸ್ತಂಭವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಅದರ ಮೇಲೆ ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದನು. ಮತ್ತು ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬೈತಯೇಲ್ ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟನು. ಮತ್ತು 'ನಾನು ಕಂಭವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿರುವ ಕಲ್ಲು ಈಶ್ವರನ ಮನೆಯಾಗುವುದು'- ಎಂದನು. (ತೌರೇತ್. ಉತ್ಪತ್ತಿಪರ್ವ:-೨೮,ಆ:- ೧೮,೧೯,೨೨)

ಸಮೀಕ್ಷಕ:– ಕಾಡಾಡಿಗಳ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಈಗ ನೋಡಿರಿ. ಇವರೇ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಪೂಜೆಮಾಡಿಸಿದರು. ಮತ್ತು ಇದನ್ನು ಮುಸಲ್ಮಾನರು 'ಬಯತಲ್ ಮುಕದ್ದಸ್' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ! ಈ ಕಲ್ಲೊಂದೇ ಈಶ್ವರನ ಮನೆಯೋ? ಮತ್ತು ಆ ಕಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಈಶ್ವರನಿರುತ್ತಿದ್ದನೋ? ಭಾಪು, ಭಾಪು!! ಏನು ಹೇಳಬೇಕು ಕ್ರೈಸ್ತರೇ! ಮಹಾ ಮೂರ್ತಿ ಪೂಜಕರಂತೂ ನೀವೇ ಆಗಿದ್ದೀರಿ. (೩೧).

ಮತ್ತು ಈಶ್ವರನು ರಾಖಿಲಳನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಈಶ್ವರನು ಅವಳ (ಅರಿಕೆಯನ್ನು) ಕೇಳಿದನು ಮತ್ತು ಅವಳ ಗರ್ಭಕೋಶವನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿದನು ಮತ್ತು ಅವಳು ಗರ್ಭಿಣಿಯಾದಳು ಮತ್ತು ಮಗನನ್ನು ಹೆತ್ತಳು ಮತ್ತು 'ಈಶ್ವರನು ತನ್ನ ನಿಂದೆಯನ್ನು ದೂರಮಾಡಿದನು'. - ಎಂದನು. (ತೌರೇತ್. ಉತ್ಪತ್ತಿಪರ್ವ:-೩೦. ಆ:- ೨೨-೨೩)

ಸಮೀಕ್ಷಕ:– ಭಲೇ ಕ್ರೈಸ್ತರುಗಳ ಈಶ್ವರನೇ! ಎಂತಹ ದೊಡ್ಡ ಡಾಕ್ಟರನಾಗಿದ್ದೀಯ್ಯೇ? ಸ್ತ್ರೀಯರ ಗರ್ಭಕೋಶವನ್ನು ಬಿಚ್ಚಲು ಎಂತಹ ಶಸ್ತ್ರಗಳು ಅಥವಾ ಔಷಧಗಳಿದ್ದುವು? ಯಾವುದರಿಂದ ಬಿಚ್ಚಿದೆ? ಇವೆಲ್ಲವೂ ತಲೆಹಿಡುಕತನದ ಮೊಬ್ಬಿನ ಮಾತುಗಳು ಅಷ್ಟೇ. (೩೨)

ಆದರೆ ಈಶ್ವರನು ಆರಾಮೀ ಲಾವನನ ಬಳಿ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿಗೆ ಬಂದನು ಮತ್ತು ಅವನಿಗೆ -"ಸಾವಧಾನನಾಗಿರು. ನೀನು (ಈಶ್ವರ) ಯಾಕೂಬನಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಕೆಟ್ಟದು ಯಾವುದನ್ನೂ ಹೇಳಬೇಡ. ಏಕೆಂದರೆ ನೀನು ನಿನ್ನ ತಂದೆಯ ಮನೆಯ ಬಗೆಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಅಭಿಲಾಷಿಯಾಗಿದ್ದೀಯೆ. ನೀನು ಏತಕ್ಕೆ ನನ್ನ ದೇವರುಗಳನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿದ್ದೀಯೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. (ತೌರೇತ್. ಉತ್ಪತ್ತಿಪರ್ವ:-೩೩. ಆ:-೨೪,೩೦)

ಸಮೀಕ್ಷಕ:– ನಾವು ಮಾದರಿಗಾಗಿ ಇದನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತೇವೆ. ಸಾವಿರಾರು ಜನರಿಗೆ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಬಂದನು; ಮಾತನಾಡಿದನು, ಜಾಗೃತನಾಗಿ, ಸಾಕ್ಷಾತ್ತಾಗಿ ಸಂಧಿಸಿದನು. ತಿಂದನು, ಕುಡಿದನು; ಬಂದನು, ಹೋದನು- ಎಂದು ಮೊದಲಾಗಿ ಬೈಬಲಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದೆ. ಆದರೆ, ಈಗ ಅವನು ಇದ್ದಾನೋ, ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೋ, ತಿಳಿಯದು. ಏಕೆಂದರೆ, ಈಗ ಯಾವನಿಗೂ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಜಾಗೃದವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಈಶ್ವರನು ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಈ ಕಾಡುಜನರು ಶಿಲೆ- ಮೊದಲಾದುವುಗಳ ಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ದೇವರೆಂದು ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದರು - ಎಂಬುದೂ ಕೂಡ ವಿದಿತವಾಯಿತು. ಆದರೆ, ಕ್ರೈಸ್ತರ ಈಶ್ವರನೂ ಕೂಡ ಕಲ್ಲನ್ನೇ ದೇವರೆಂದು ಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, 'ದೇವರುಗಳ ಕಳವು' ಎನ್ನುವುದು ಹೇಗೆ ಅನ್ವಯಿಸೀತು? (೩೩).

ಮತ್ತು ಯಾಕೂಬನು ತನ್ನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆದುಹೋದನು. ಮತ್ತು ಈಶ್ವರನ ದೂತರು ಅವನನ್ನು ಮತ್ತೆ ಸಂಧಿಸಿದರು. ಮತ್ತು ಯಾಕೂಬನು ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ, 'ಇದು ಈಶ್ವರನ ಸೇನೆಯಾಗಿದೆ'. - ಎಂದನು. (ತೌರೇತ್. ಉತ್ಪತ್ತಿಪರ್ವ:- ೩೨. ಆ:-೧,೨)

ಸಮೀಕ್ಷಕ:– ಈಗ ಕ್ರೈಸ್ತರ ಈಶ್ವರನು ಮನುಷ್ಯನೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂದಿಗ್ಧವಾದುದು ಏನೂ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಸೈನ್ಯವನ್ನೂ ಕೂಡ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಸೈನ್ಯವಿರುವಾಗ ಶಸ್ತ್ರಗಳೂ ಇರಬಹುದು. ಮತ್ತು ಅತ್ತ-ಇತ್ತ ಏರಿಹೋಗಿ, ಯುದ್ಧವನ್ನೂ ಕೂಡ ಮಾಡುತ್ತಿರಬಹುದು. ಇಲ್ಲವಾದರೆ, ಸೈನ್ಯವನ್ನಿಡುವುದರ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು?(೩೪).

ಮತ್ತು ಯಾಕೂಬನು ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಉಳಿದುಹೋದನು ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಬೆಳಕು ಹರಿಯುವವರೆಗೆ ಒಬ್ಬನು ಅವನೊಂದಿಗೆ

ಆಗ ಅವನು -"ನನಗೆ ಹೋಗಗೊಡು. ಏಕೆಂದರೆ, ಬೆಳಕು ಹರಿಯುತ್ತಿದೆ." ಎಂದನು. ಮತ್ತು ಅವನು -"ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನೀನು ನನಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಅವರೆಗೆ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಹೋಗಲು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದನು. ಆಗ ಅವನು ಅವನನ್ನು 'ನಿನ್ನ ಹೆಸರೇನು?' ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಮತ್ತು ಅವನು -'ಯಾಕೂಬ್' ಎಂದನು. ಆಗ ಅವನು-'ನಿನ್ನ ಹೆಸರು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಯಾಕೂಬನೆಂದು ಇರುವುದಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ - ಎಂದಾಗುವುದು. ಏಕೆಂದರೆ, ನೀನು ಈಶ್ವರನ ಮುಂದೆ ಮತ್ತು ಮಾನವರ ಮುಂದೆ ರಾಜನಂತೆ ಮಲ್ಲಯುದ್ಧವನ್ನು ಮಾಡಿದೆ ಮತ್ತು ಗೆದ್ದೆ. ಆಗ ಯಾಕೂಬನು ಇದನ್ನು ಹೇಳಿ, "ತಮ್ಮ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳಿರಿ" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಮತ್ತು ಅವನು -" ನನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ಏಕೆ ಕೇಳುತ್ತೀಯೆ?" - ಎಂದು ಕೇಳಿದನು ಮತ್ತು ಅವನು ಅವನಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಮತ್ತು ಯಾಕೂಬನು ಆ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ 'ಫನೂಯೇಲ್' ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟನು. ಏಕೆಂದರೆ, ನಾನು ಈಶ್ವರನನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ನೋಡಿದೆನು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಉಳಿದಿದೆ. ಮತ್ತು ಅವನು ಫನೂಯೇಲದಿಂದ ಮುಂದೆ ನಡೆದಾಗ, ಸೂರ್ಯನ ಜ್ಯೋತಿ ಅವನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿತು ಮತ್ತು ಅವನು ತನ್ನ ಜಂಘೆಯಿಂದ ಕುಂಟುತ್ತಾ ಇದ್ದನು. ಆದುದರಿಂದ, ಇಸ್ರಾಯೇಲನ ವಂಶದವರು, ಯಾವುದರ ನರ ಸಿಕ್ಕುಗಟ್ಟಿದ್ದಿತೋ, ಆ ಜಂಘೆಯ ನಾಡಿಯನ್ನು ಇಂದಿನವರೆಗೂ ತಿನ್ನುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಅವನು ಯಾಕೂಬನ ಯಾವ ನಾಡಿ ಏರಿ ಹೋಗಿದ್ದಿತೋ ಅದನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದ್ದನು. (ತೌರೇತ್. ಉತ್ಪತ್ತಿಪರ್ವ:-೨೩, ಆ:- ೨೪-೩೨)

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ಕ್ರೈಸ್ತರ ಈಶ್ವರನು ಕುಸ್ತಿಯ ಜಟ್ಟಿಯಾಗಿರುವನಾದುದರಿಂದಲೇ ಸಾರಾ ಮತ್ತು ರಾಖೇಲರ ಮೇಲೆ 'ಪುತ್ರರು ಹುಟ್ಟುವ' ಕರುಣೆಯನ್ನು ಕರೆದನು. ಭಲೇ, ಇವನೆಂದಾದರೂ ಈಶ್ವರನಾಗಿರಬಲ್ಲನೇ? ಮತ್ತು, ನೋಡಿರಿ ಲೀಲೆಯನ್ನು, ಒಬ್ಬನು ಹೆಸರನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ, ಎರಡನೆಯವನು ತನ್ನ ಹೆಸರನ್ನೇ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ! ಮತ್ತು ಈಶ್ವರನು ಅವನ ನಾಡಿಯನ್ನು ಸೆಟೆಯಿಸಿಬಿಟ್ಟನು ಮತ್ತು ಜೀವಂತ ಉಳಿದುಕೊಂಡನು. ಆದರೆ, ಡಾಕ್ಟರನಾಗಿದ್ದರೆ, ಜಂಘಾ ನಾಡಿಯನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುತ್ತಲೂ ಇದ್ದನು. ಮತ್ತು ಇಂತಹ ಈಶ್ವರನ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಯಾಕೂಬನು ಕುಂಟುತ್ತಲೇ ಬಾಳಿದನೆಂದರೆ, ಅನ್ಯಭಕ್ತರೂ ಕುಂಟುತ್ತಲೇ ಇರುವರೇನೋ? ಈಶ್ವರನನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ನೋಡಿದನು; ಮತ್ತು ಮಲ್ಲಯುದ್ಧವನ್ನೂ ಮಾಡಿದನು - ಎಂಬ ಈ ಮಾತು. ಈಶ್ವರನು ಶರೀರಯುಕ್ತನಲ್ಲದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ತಾನೇ ಅನ್ವಯಿಸೀತು? ಇದು ಕೇವಲ ಬಾಲಕತನದ ಲೀಲೆಯಾಗಿದೆ. (೩೫).

ಮತ್ತು ಯಹೂದಾನ ಜ್ಯೇಷ್ಠ ಪುತ್ರನಾದ ಏರನು ಪರಮೇಶ್ವರನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ದುಷ್ಟನಾಗಿದ್ದನು. ಆದುದರಿಂದ ಪರಮೇಶ್ವರನು ಅವನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿಬಿಟ್ಟನು. ಆಗ ಯಹೂದಾ ಓನಾನನಿಗೆ -"ನಿನ್ನ ಸೋದರನ ಪತ್ನಿಯ ಬಳಿ ತೆರಳು ಮತ್ತು ಅವಳನ್ನು ಮದುವೆಮಾಡಿಕೊಂಡು, ನಿನ್ನ ಸೋದರನಿಗಾಗಿ ವಂಶವನ್ನು ಮುನ್ನಡೆಯಿಸು".- ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಮತ್ತು ಓನಾನನು-"ಇದು ನನ್ನ ವಂಶವಾಗದು." ಎಂದು ಕಂಡುಕೊಂಡನು. ಮತ್ತು ಹೀಗೆ ಸಂಭವಿಸಿತು:- ಅವನು ತನ್ನ ಸೋದರನ ಪತ್ನಿಯ ಬಳಿ ಹೋದಾಗ. ವೀರ್ಯವನ್ನು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬೀಳಿಸಿಬಿಟ್ಟನು. ಮತ್ತು ಅವನ ಆ ಕಾರ್ಯ ಪರಮೇಶ್ವರನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಟ್ಟದಾಗಿದ್ದಿತು. ಆದುದರಿಂದ ಅವನು ಅವನನ್ನೂ ಸಂಹರಿಸಿಬಿಟ್ಟನು. (ತೌರೇತ್. ಉತ್ಪತ್ತಿ ಪರ್ವ:-೩೮. ಆ: - ೭- ೧೦).

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ಈಗ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಇವು ಮಾನವನ ಕಾರ್ಯಗಳೋ ಅಥವಾ ಈಶ್ವರನವೋ? ಅವಳೊಂದಿಗೆ ನಿಯೋಗವಾಯಿತು - ಎಂದಾಗ, ಅವನನ್ನು ಸಾಯಿಸಿದನೇಕೆ? ಅವನ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಶುದ್ಧವಾಗಿ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೇತಕ್ಕೆ? ಮತ್ತು ವೇದೋಕ್ತವಾದ ನಿಯೋಗವು ಕೂಡ ಮೊದಲು ಸರ್ವತ್ರ ಪ್ರಚಲಿತವಾಗಿದ್ದಿತು. ನಿಯೋಗಪದ್ಧತಿಯು ಮೊದಲು ಸರ್ವದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಚಲಿತವಾಗಿದ್ದಿತೆಂಬುದು ನಿಶ್ಚಯವಾಯಿತು. (೩೬)

ತೌರೇತ್ ಯಾತ್ರಾಪುಸ್ತಕ

ಮೂಸಾ ವಿಚಾರಸಮರ್ಥನಾದಾಗ, ತನ್ನ ಸೋದರರ ನಡುವಣ ಒಬ್ಬ ಇಬ್ರಾನಿಯನ್ನು ಒಬ್ಬ ಐಗುಪ್ತದೇಶೀಯನು ಪ್ರಹರಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಮತ್ತೆ ಅವನು ಅತ್ತ ಇತ್ತ ದೃಷ್ಟಿ ಹರಿಸಿ, ಯಾವನೂ ಇಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಕಂಡನು. ಆಗ ಅವನು ಆ ಐಗುಪ್ತದೇಶೀಯನನ್ನು ಸಾಯಿಸಿಬಿಟ್ಟನು ಮತ್ತು ಮರಳಿನಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಬಚ್ಚಿಟ್ಟನು. ಅವನು ಮರುದಿನ ಹೊರಗೆ ಹೋದಾಗ, ಇಬ್ಬರು ಇಬ್ರಾನಿಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಜಗಳವಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಆಗ ಅವನು ಆ ಅಜ್ಞಾನಿಯನ್ನು -"ನೀನು ನಿನ್ನ ನೆರೆಹೊರೆಯವನನ್ನು ಏಕೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತೀಯೆ?" - ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಆಗ ಅವನು - "ಯಾವನು ನಿನ್ನನ್ನು ನಮ್ಮ ಅಧ್ಯಕ್ಷನನ್ನಾಗಿ, ಅಥವಾ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶನನ್ನಾಗಿ ನೇಮಿಸಿದ್ದಾನೆ? ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದ ನೀನು ಐಗುಪ್ತದೇಶೀಯನನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿದ್ದೀಯೋ, ಹಾಗೆ ನನ್ನನ್ನೂ ಕೊಂದುಹಾಕಬಯಸುವೆಯೋ?" ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು . ಆಗ ಮೂಸಾ ಹೆದರಿದನು ಮತ್ತು ಓಡಿಹೋದನು. (ತೌರೇತ್. ಯಾ.ಪರ್ವ:- ೨ ಆ:-೧೧-೧೫)

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ಈಗ ನೋಡಿರಿ! ಯಾವನು ಬೈಬಲಿನ ಮುಖ್ಯ ಸಿದ್ಧಿಕರ್ತೃವೂ ಆಗಿದ್ದಾನೋ, ಯಾವನ ಚಾರಿತ್ರ ಕ್ರೋಧ ಮೊದಲಾದ ದುರ್ಗುಣಗಳಿಂದ ಯುಕ್ತವಾಗಿದೆಯೋ, ಯಾವನು ಮನುಷ್ಯಹತ್ಯೆ ಮಾಡುವವನೂ, ಮತ್ತು ಕಳ್ಳನಂತೆ ರಾಜದಂಡದಿಂದ ನುಣುಚಿ ಕೊಳ್ಳುವವನೂ ಆಗಿದ್ದಾನೋ, ಎಂದರೆ, ಯಾವಾಗ ವಾಸ್ತವವಾದುದನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಡುತ್ತಿದ್ದನೋ, ಆಗ ಸುಳ್ಳಾರನೂ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ

ಆಗಿರಬೇಕಲ್ಲವೇ- ಆ ಮೂಸಾ ಮತಾಚಾರ್ಯನಾಗಿದ್ದಾನೆ! ಇಂತಹವನಿಗೂ ಈಶ್ವರನು ಸಿಕ್ಕಿದನು! ಮತ್ತೆ ಅವನು ಪ್ರವಾದಿಯೂ ಆದನು! ಅವನು ಯಹೂದ್ಯರೇ ಮೊದಲಾದವರ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಿದನು! ಈಶ್ವರನೂ ಕೂಡ ಮೂಸಾನ ಹಾಗೆಯೇ ಆದನು. ಆದುದರಿಂದ, ಯಾರು ಕ್ರೈಸ್ತರ ಮೂಲಪುರುಷರಾಗಿದ್ದರೋ, ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಮೂಸಾನಿಂದಲೇ ಆರಂಭಿಸಿ ವನ್ಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದರು ; ವಿದ್ಯಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಆದೇಷ್ಟೋ ಇದೆ. (೩೭)

ಒಂದು ಸೊಗಸಾದ ಮೇಕೆಯ ಮರಿಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲು. ಮತ್ತು ಒಂದು ಹಿಡಿ ಹಸ್ಸೋಪ್ ಗಿಡದ ಪೊರಕೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳು. ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಬೇಸಿನ್ನಿನಲ್ಲಿರುವ ರಕ್ತದಲ್ಲಿ ಅದ್ದು; ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲ ಚೌಕಟ್ಟಿನ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಬಾಗಿಲಿನ ಎರಡೂ ಪಕ್ಕಗಳಿಗೆ ಅದರಿಂದ ಮುದ್ರೆಯೊತ್ತು. ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ನಡುವಣ ಕಡೆಯಿಂದ ಬೆಳಕು ಹರಿಯುವವರೆಗೆ ಯಾವನೂ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೋಗದಿರಲಿ. ಏಕೆಂದರೆ- ಪರಮೇಶ್ವರನು ಐಗುಪ್ತದೇಶವನ್ನು ನೆಲಸಮಮಾಡಿಹಾಕಲು ನಿಮ್ಮ ಹಾದಿಯನ್ನು ದಾಟಿ ಹೋಗುವನು. ಮತ್ತು ಯಾವಾಗ ಪರಮೇಶ್ವರನು ಮೇಲಿನ ಚೌಕಟ್ಟಿನ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ದ್ವಾರದ ಎರಡೂ ಕಡೆ ರಕ್ತವನ್ನು ನೋಡುವನೋ, ಆಗ ಅವನು ನಿಮ್ಮ ಬಾಗಿಲಿನ ಮುಂದೆ ಹಾದು ಹೋಗುವನು ; ಮತ್ತು ಚಂಡಾಲರನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗಳೊಳಕ್ಕೆ ಸಂಹಾರಮಾಡಲು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. (ತೌರೇತ್. ಯಾ. ಪಾ:-೧೨.ಆ:-೨೧-೨೩)

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ಭೇಷ್! ಮಾಟ-ಮಂತ್ರ ಮಾಡುವವರ ಹಾಗೆ ಇರುವ ಇವನು ಸರ್ವಜ್ಞನಾದ ಈಶ್ವರನಾಗಿ ಎಂದಿಗಾದರೂ ಆಗಬಲ್ಲನೇನು? ರಕ್ತದ ಮುದ್ರೆಯನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಮಾತ್ರವೇ ಇಸ್ರಯೇಲ್ ಕುಲದ ಮನೆ- ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ; ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಇಲ್ಲ! ಈ ಕೆಲಸ ಕ್ಷುದ್ರಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳ ಮಾನವರದರಂತಿದೆ. ಇದರಿಂದ, ಈ ಎಲ್ಲ ಮಾತುಗಳೂ ಯಾವನೋ ಕಾಡು ಮನುಷ್ಯ ಬರೆದಿದಾಗಿವೆ- ಎಂದು ವಿದಿತವಾಗುತ್ತದೆ.. (೩೮)

ಮತ್ತು ಹೀಗೆ ನಡೆಯಿತು; ಪರಮೇಶ್ವರನು ನಡುರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಐಗುಪ್ತ ದೇಶದಲ್ಲಿ, ತನ್ನ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಫಿರಾವೂನನ ಚೊಚ್ಚಲು ಮಗನಿಂದ ಹಿಡಿದು, ಕಾರಾಗೃಹದಲ್ಲಿದ್ದ ಬದ್ಧನ ಚೊಚ್ಚಲು ಮಗನವರೆಗೆ, ಪಶುಗಳ ಚೊಚ್ಚಲು ಸಂತತಿಯ ಸಂಗಡ, ಸಮಸ್ತ ಚೊಚ್ಚಲು ಮಕ್ಕಳು- ಮರಿಗಳನ್ನೂ ನಾಶಮಾಡಿದನು. ಮತ್ತು ರಾತ್ರಿ ಫಿರಾವೂನನೆದ್ದನು. ಅವನು, ಮತ್ತು ಅವನ ಸೇವಕರು ಮತ್ತು ಸಮಸ್ತ ಐಗುಪ್ತ ದೇಶೀಯರೂ ಎದ್ದರು. ಮತ್ತು ಐಗುಪ್ತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಹಾವಿಲಾಪವೆದ್ದಿತು. ಏಕೆಂದರೆ, ಒಬ್ಬನೂ ಸಾಯದ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಮನೆಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. (ತೌರೇತ್. ಯಾ. ಪ:-೧೨. ಆ :- ೨೯-೩೦)

ಸಮೀಕ್ಷಕ :- ಧನ್ಯ ಧನ್ಯ! ಕ್ರೈಸ್ತರ ಈಶ್ವರನು ಅರ್ಧರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ , ದರೋಡೆಕೋರನಂತೆ ನಿರ್ದಯನಾಗಿ, ಮಕ್ಕಳು - ಮರಿಗಳು, ವೃದ್ಧರು ಮತ್ತು ಪಶುಗಳವರೆಗೂ ಕೂಡ, ಅಪರಾಧವಿಲ್ಲದೆ ಸಾಯಿಸಿಬಿಟ್ಟನು; ಸ್ವಲ್ಪವೂ ದಯೆ ಬಾರಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಐಗುಪ್ತದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಹಾವಿಲಾಪ ವಾಗುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕೂಡ, ಕ್ರೈಸ್ತರ ಈಶ್ವರನ ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿನ ನಿಷ್ಠುರತೆ ನಾಶವಾಗಲಿಲ್ಲ! ಇಂತಹ ಕೆಲಸ ಈಶ್ವರನದಾಗುವುದು ಅಂತಿರಲಿ; ಆದರೆ ಯಾವನೇ ಸಾಧಾರಣನಾದ ಮನುಷ್ಯನೂ ಕೂಡ ಮಾಡುವಂತಹುದಲ್ಲ. ಇದು ಆಶ್ಚರ್ಯವಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ," **ಮಾಂಸಾಹಾರಿಣಃ ಕುತೋ ದಯಾ?"** ಕ್ರೈಸ್ತರ ಈಶ್ವರನು ಮಾಂಸಾಹಾರಿಯಾಗಿರುವಾಗ, ಅವನಿಗೆ ದಯೆ ತೋರಿಸುವುದರ ಕೆಲಸವಾದರೂ ಏನಿದೆ? (೩೯)

"ಪರಮೇಶ್ವರನು ನಿಮಗಾಗಿ ಯುದ್ಧಮಾಡುವನು. ಅವರು ಮುನ್ನಡೆಯಲಿ" - ಎಂದು ಇಸ್ರಾಯೇಲನ ಸಂತತಿಗೆ ಹೇಳು. ಆದರೆ, ನೀನು ನಿನ್ನ ಕೋಲನ್ನು ಎತ್ತು ಮತ್ತು ಸಮುದ್ರದ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ಕೈಯನ್ನು ಚಾಚು ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ (ನೀರಿನ) ಎರಡು ಭಾಗಗಳನ್ನು ಮಾಡು. ಮತ್ತು ಇಸ್ರಾಯೇಲನ ಸಂತತಿಗಳು ಸಮುದ್ರದ ನಟ್ಟ ನಡುವಿನಲ್ಲಿ, ಒಣಗಿದ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಹಾದು ಹೋಗುವವು. (ತೌರೇತ್. ಯಾ. ಪರ್ವ:- ೧೪. ಆ:- ೧೪ - ೧೬)

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ಏಕೆ ಸ್ವಾಮೀ? ಮೊದಲಾದರೋ ಈಶ್ವರನು ಹಿಂಡುಗಳ ಹಿಂದೆ ಕುರುಬನು ನಡೆಯುವಂತೆ, ಇಸ್ರಾಯೇಲನ ಕುಲದ ಹಿಂದೆ ಹಿಂದೆ ತೆರಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಈಗ ಎಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಧಾನನಾಗಿ ಹೋದನೋ ತಿಳಿಯದು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಸಮಸ್ತ ಜಗತ್ತಿಗೂ ಉಪಕಾರವಾಗುವಂತೆ ಮತ್ತು ನಾವೆಯೇ ಮೊದಲಾದುವುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವ ಶ್ರಮವು ತಪ್ಪಿ ಹೋಗುವಂತೆ, ಸಮುದ್ರದ ನಡುವಿನಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಗೂ ರೈಲುಗಾಡಿಗಳ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ, ಏನು ತಾನೇ ಮಾಡಲಾದೀತು? ಕ್ರೈಸ್ತರ ಈಶ್ವರನು ಎಲ್ಲಿ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೋ ಗೊತ್ತಾಗದು. ಈ ಪರಿಯ ಬಹಳ ಅಸಂಭವವಾದ ಲೀಲೆಗಳನ್ನು ಬೈಬಲಿನ ಈಶ್ವರನು ಮೂಸಾನೊಂದಿಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಮತ್ತು ಕ್ರೈಸ್ತರ ಈಶ್ವರನು ಇರುವ ಹಾಗೆಯೇ ಅವನ ಸೇವಕರೂ ಇದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅವನಿಂದ ರಚಿತವಾದ ಪುಸ್ತಕವೂ ಹಾಗೆಯೇ ಇದೆ - ಎಂಬುದು ವಿದಿತವಾಯಿತು. ಇಂತಹ ಪುಸ್ತಕ ಮತ್ತು ಇಂತಹ ಈಶ್ವರನು ನಮ್ಮಗಳಿಂದ ದೂರವೇ ಇದ್ದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. (೪೦)

ಏಕೆಂದರೆ, ನಿನ್ನ ಈಶ್ವರನಾದ, ಪರಮೇಶ್ವರನಾದ ನಾನು ಜ್ವಲಂತವಾಗಿ ಸರ್ವಶಕ್ತನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಪಿತೃಗಳ ಅಪರಾಧದ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು,

ನನ್ನ ಬಗೆಗೆ ವೈರಭಾವವನ್ನಿಡುವ ಅವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ, ಅವರ ಮೂರನೆಯ ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕನೆಯ ಪೀಳಿಗೆಯವರೆಗೂ ಕೊಡುವವನಾಗಿದ್ದೇನೆ (ತೌರೇತ್. ಯಾ. ಪ:-೨೦ ಆ:- ೫)

ಸಮೀಕ್ಷಕ :– ಅಯ್ಯೋ! ತಂದೆಯ ಅಪರಾಧಕ್ಕಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ಪೀಳಿಗೆಯವರೆಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡುವುದನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದು, ಇದಾರ ಮನೆಯ ನ್ಯಾಯ? ಒಳ್ಳೆಯ ತಂದೆಗೆ ದುಷ್ಟ ಸಂತತಿಯೂ, ಮತ್ತು ದುಷ್ಟನಾದ ತಂದೆಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂತತಿಯೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೇನು? ಹೀಗೆ ಆಗುವುದಾದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಪೀಳಿಗೆಯವರೆಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಕೊಡಬಲ್ಲನು? ಮತ್ತು ಐದನೆಯ ಪೀಳಿಗೆಯ ನಂತರ ದುಷ್ಟನು ಹುಟ್ಟುವನಾದರೆ, ಅವನಿಗೂ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಅಪರಾಧವಿಲ್ಲದೆ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಹಾಗೂ ಅಪರಾಧಿಗೆ ಕೊಡದಿರುವುದು ಅನ್ಯಾಯಕಾರಿಯ ವ್ಯವಹಾರ. (೪೧)

ಅದನ್ನು ಪವಿತ್ರವಾಗಿಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯ ದಿನವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸು. ಆರು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ನೀನು ಪರಿಶ್ರಮವನ್ನು ಮಾಡು. ಮತ್ತು ಏಳನೆಯ ದಿನ ನಿನ್ನ ಈಶ್ವರನಾದ ಪರಮೇಶ್ವರನ ವಿಶ್ರಾಂತಿದಿವಸವಾಗಿದೆ. ಪರಮೇಶ್ವರನು ವಿಶ್ರಾಂತಿಯ ದಿವಸಕ್ಕೆ ಆಶೀರ್ವಾದವಿತ್ತನು. (ತೌರೇತ್. ಯಾ. ಪ:-೨೦. ಆ:-೮-೧೧)

ಸಮೀಕ್ಷಕ :– ಭಾನುವಾರ ಒಂದು ಮಾತ್ರ ಪವಿತ್ರ ಹಾಗೂ ಆರು ದಿನಗಳು ಅಪವಿತ್ರವಾಗಿರುತ್ತವೆಯೇ? ಆಯಾಸಪಟ್ಟು ಏಳನೆಯ ದಿನ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟನು - ಎನ್ನಲು, ಪರಮೇಶ್ವರನು ಆರು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಮಹಾಪರಿಶ್ರಮ ಮಾಡಿದ್ದನೇನು? ಮತ್ತು ಭಾನುವಾರಕ್ಕೆ ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನ ಕೊಟ್ಟನಾದರೆ, ಸೋಮವಾರವೇ ಮೊದಲಾದ ಆರು ದಿನಗಳಿಗೆ ಏನು ಕೊಟ್ಟನು? ಎಂದರೆ, ಶಾಪವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರಬಹುದೇ? ಇಂತಹ ಕಾರ್ಯ ವಿದ್ವಾಂಸನದೂ ಅಲ್ಲವಾಗಿದೆ - ಎಂದಾಗ, ಈಶ್ವರನದಾಗಲು ಹೇಗೆ ಶಕ್ಯ? ಭಲೇ. ಭಾನುವಾರದಲ್ಲಿರುವ ಗುಣವಾದರೂ ಏನು? ಮತ್ತು, ಒಂದನ್ನು ಪವಿತ್ರಗೊಳಿಸಲು ಮತ್ತು ವರವನ್ನು ಕೊಡಲು, ಸೋಮವಾರ ಮೊದಲಾದುವು ಏನು ತಪ್ಪನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದುವು? ಮತ್ತು ಬೇರೆಯ ದಿನಗಳನ್ನು ಹೀಗೆಯೇ ಅಪವಿತ್ರವಾಗಿ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟನೇ? (೪೨)

ನಿನ್ನ ನೆರೆಹೊರೆಯವನ ಮೇಲೆ ಸುಳ್ಳು ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಕೊಡಬೇಡ. ನಿನ್ನ ನೆರೆಹೊರೆಯವನ ಹೆಂಡತಿಯ ಬಗೆಗೆ, ಅವನ ದಾಸರ, ಅವನ ದಾಸಿಯರ ಬಗೆಗೆ, ಮತ್ತು ಅವನ ಎತ್ತಿನ ಬಗೆಗೆ, ಮತ್ತು ಅವನ ಕತ್ತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹಾಗೂ ನಿನ್ನ ನೆರೆಹೊರೆಯನದಾಗಿರುವ ಯಾವದೇ ವಸ್ತುವಿನ ಬಗೆಗೂ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಕಿಚ್ಚನ್ನು ಪಡಬೇಡ. (ತೌರೇತ್. ಯಾ.ಪರ್ವ:-೨೦.ಆ:-೧೬,೧೭)

ಸಮೀಕ್ಷಕ:– ಓಹೋ! ಅದಕ್ಕೇ ಇರಬೇಕು ಈ ಕ್ರೈಸ್ತರು ವಿದೇಶೀಯರ ಸ್ವತ್ತಿನ ಮೇಲೆ, ಬಾಯಾರಿದವನು ನೀರಿನ ಮೇಲೆ, ಹಸಿದವನು ಅನ್ನದ ಮೇಲೆ ಎರಗುವಂತೆ ಎರಗಿ ಬೀಳುವುದು! ಈ ಸಂಗತಿ ಸ್ವಾರ್ಥಪೂರ್ತಿಯದೂ, ಮತ್ತು ಪಕ್ಷಪಾತಭಾವನೆಯದೂ ಆಗಿರುವ ಹಾಗೆಯೇ ಕ್ರೈಸ್ತರ ಈಶ್ವರನೂ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಇದ್ದಾನು. ಯಾವನಾದರೂ "ನಾವು ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾನವಮಾತ್ರರನ್ನು ನೆರೆಹೊರೆಯೆಂದು ಗ್ರಹಿಸುತ್ತೇವೆ". ಎನ್ನುವನಾದರೆ, ನೀವು ನೆರೆಹೊರೆಯಲ್ಲವೆಂದು ಎಣಿಸಬಹುದಾದ ಸ್ತ್ರೀಯುಕ್ತರೂ ಮತ್ತು ದಾಸೀಯುಕ್ತರೂ ಬೇರೆ ಯಾರಿದ್ದಾರೆ? ಆದುದರಿಂದ ಈ ಮಾತುಗಳು ಸ್ವಾರ್ಥೀಮನುಷ್ಯರವಾಗಿವೆ; ಈಶ್ವರನವಲ್ಲ, (೪೩)

ಹೀಗೆ ಈಗ ಬಾಲಕರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಗನನ್ನೂ, ಮತ್ತು ಪುರುಷನೊಂದಿಗೆ ದೇಹಸುಖವನ್ನು ಪಡೆದಿರುವಂತಹ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬಳು ಹೆಂಗಸನ್ನೂ ಪ್ರಾಣಸಹಿತ ಹೊಡೆದು ಹಾಕು. ಮತ್ತು ಪುರುಷರೊಂದಿಗೆ ದೇಹ-ಸಂಗವನ್ನು ಮಾಡದೇಯಿರುವ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನಿನ್ನ ಸಲುವಾಗಿ ಜೀವಂತವಾಗಿ ಉಳಿಸಿ ಇಟ್ಟುಕೋ. (ತೌರೇತ್. ಸಂಖ್ಯಾಪರ್ವ:-೩೧.ಆ:-೧೭.೧೮)

ಸಮೀಕ್ಷಕ:– ಭೇಷ್, ಶ್ರೀಮಾನ್! ಪ್ರವಾದಿ ಮೂಸಾ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಈಶ್ವರ ಧನ್ಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ತ್ರೀಯರು, ಬಾಲಕರು, ವೃದ್ಧರು ಮತ್ತು ಪಶುಗಳು ಮೊದಲಾದುವನ್ನೂ ಕೂಡ ಕೊಲ್ಲುವುದರಿಂದ ದೂರ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ! ಮತ್ತು ಇದರಿಂದ ಮೂಸಾ ವಿಷಯಾಸಕ್ತನಾಗಿದ್ದನೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನಿಶ್ಚಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ವಿಷಯಾಸಕ್ತನಾಗಿರದಿದ್ದರೆ ಅಕ್ಷತಯೋನಿಯರನ್ನು, ಎಂದರೆ ಪುರುಷಸಂಗ ಮಾಡದ ಕನ್ಯೆಯರನ್ನು ತನ್ನ ಸಲುವಾಗಿ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನೇ? ಅಥವಾ ಅವರಿಗೆ ಇಂತಹ ದಯಾಹೀನತೆಯು ಅಥವಾ ವಿಷಯ ಲಂಪಟತನದ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನೇತಕ್ಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು? (೪೪).

ಯಾವನಾದರೂ ಯಾವನೇ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಹೊಡೆದು, ಅವನು ಮೃತನಾದರೆ. ನಿಜವಾಗಿ ಅವನ ವಧೆ ಮಾಡಲ್ಪಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ಹೊಡೆಯುವ ಮಾನವನು ಹೊಂಚುಹಾಕದೇ ಇದ್ದು, ಈಶ್ವರನೇ ಘಾತಕನ ಕೈಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಆಗ ನಾನು ನಿನಗೆ ಪಲಾಯನದ ಸ್ಥಳವನ್ನು ತೋರಿಸುವೆನು. (ತೌರೇತ್. ಯಾ. ಪರ್ವ:-೨೧.ಆ: - ೧೨,೧೩)

ಸಮೀಕ್ಷಕ:– ಈಶ್ವರನ ಈ ನ್ಯಾಯ ಸತ್ಯವಾಗಿರುವುದಾದರೆ, ಮೂಸಾ ಮನುಷ್ಯನೊಬ್ಬನನ್ನು ಕೊಂದು, ಹೂಳಿ, ಓಡಿಹೋಗಿದ್ದನು; ಅವನಿಗೆ ಈ ಶಿಕ್ಷೆ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲವೇತಕ್ಕೇ? ಈಶ್ವರನು ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟವನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮೂಸಾನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದನು - ಎನ್ನುವಿರಾದರೆ,

ಈಶ್ವರನು ಪಕ್ಷಪಾತಿಯಾದನು. ಏಕೆಂದರೆ, ರಾಜನ ಕಡೆಯಿಂದ ಮೂಸಾನ ನ್ಯಾಯ ವಿಚಾರಣೆಯಾಗಲು ಬಿಡಲಿಲ್ಲವೇಕೆ? (೪೫).

ಮತ್ತು ಕ್ಷೇಮಕ್ಕಾಗಿ ಎತ್ತುಗಳ ಬಲಿದಾನವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿದನು. ಮತ್ತು ಮೂಸಾ ರಕ್ತದ ಅರ್ಧಭಾಗವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪಾತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿಟ್ಟನು ಮತ್ತು ಅರ್ಧ ಭಾಗ ರಕ್ತವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಜನರ ಮೇಲೆರಚಿದನು ಮತ್ತು 'ಈ ರಕ್ತವು ಪರಮೇಶ್ವರನು ಈ ಉದ್ದೇಶ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಸಂಗಡ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ, ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದುದಾಗಿದೆ - ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಮತ್ತು ಪರಮೇಶ್ವರನು ಮೂಸಾನಿಗೆ -"ಪರ್ವತದ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬಾ. ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಇರು. ಮತ್ತು ನಾನು ನಿನಗೆ ಸ್ವತಃ ನಾನೇ ಬರೆದಿರುವ ಶಿಲಾಪಟಲಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನೂ ಮತ್ತು ಆಜ್ಞೆಯನ್ನೂ ಕೊಡುವೆನು."ಎಂದು ಹೇಳಿದನು (ತೌರೇತ್. ಯಾ. ಪರ್ವ:-೨೪. ಆ:-೫,೬,೮,೧೮)

ಸಮೀಕ್ಷಕ :– ಈಗ ನೋಡಿರಿ! ಇವೆಲ್ಲವೂ ಕಾಡುಜನಗಳ ಮಾತುಗಳು ಅಹುದೋ ಅಥವಾ ಅಲ್ಲವೋ? ಮತ್ತು ಪರಮೇಶ್ವರನು ಎತ್ತುಗಳ ಬಲಿದಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ವೇದಿಯ ಮೇಲೆ ರಕ್ತವನ್ನು ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ! ಇದೆಂತಹ ಕಾಡಾಡಿತನದ ಮತ್ತು ಅಸಭ್ಯತೆಯ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ? ಕ್ರೈಸ್ತರ ದೇವರೂ ಕೂಡ ಎತ್ತುಗಳ ಬಲಿದಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ, ಅವನ ಭಕ್ತರು ಎತ್ತು-ಹಸುಗಳ ಬಲಿದಾನದ ಪ್ರಸಾದದಿಂದ ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನೇಕೆ ತುಂಬಿಸಿಕೊಳ್ಳದೇ ಇದ್ದಾರು? ಮತ್ತು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಹಾನಿಯನ್ನು ತಾರದೇ ಇರುವರೇಕೆ? ಇಂತಹ ಕೆಟ್ಟ ಮಾತು ಬೈಬಲಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿವೆ. ಇದರದೇ ಆದ ದುಷ್ಟ ಸಂಸ್ಕಾರದಿಂದ ವೇದಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇಂತಹ ದೋಷವನ್ನು ಆರೋಪಿಸಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ - ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಮಾತುಗಳು ಹೆಸರೂ ಕೂಡ ಇಲ್ಲ. ಮತ್ತು" ಕ್ರೈಸ್ತರ ದೇವರು ಒಬ್ಬ ಪಾರ್ವತ್ಯ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿದ್ದನು. ಪರ್ವತದ ಮೇಲೆ ಇರುತ್ತಿದ್ದನು". ಎಂಬುದೂ ಕೂಡ ನಿಶ್ಚಯವಾಯಿತು. ಮತ್ತು ಆ ದೇವರು ಮಸಿ, ಲೇಖನಿ ಮತ್ತು ಕಾಗದಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲು ತಿಳಿಯದಿದ್ದ ಕಾರಣ ಮತ್ತು ಅವನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕದೇ ಇದ್ದ ಕಾರಣ, ಶಿಲಾಪಟಲಗಳ ಮೇಲೆ ಬರೆದು ಬರೆದು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದನು ಮತ್ತು ಈ ಕಾಡುಮನುಷ್ಯರ ಮುಂದೆ ಈಶ್ವರನೂ ಆಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದನು! (೪೬)

ಮತ್ತು, "ನೀನು ನನ್ನ ರೂಪವನ್ನು ನೋಡಲಾರೆ; ಏಕೆಂದರೆ, ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ಯಾವ ಮಾನವನೂ ಬದುಕುವುದಿಲ್ಲ"- ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಮತ್ತು ಪರಮೇಶ್ವರನು- "ನೋಡು, ಒಂದು ಸ್ಥಳ ನನ್ನ ಬಳಿಯಿದೆ. ಮತ್ತು ನೀನು ಈ ಗುಡ್ಡದ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿರು. ಮತ್ತು ಹೀಗೆ ಸಂಭವಿಸುವುದು:- ನನ್ನ ವೈಭವದ ಥಳಕು ಮೆರೆಯುವಾಗ, ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಪರ್ವತದ ಗವಿಯಲ್ಲಿಡುವೆನು ಮತ್ತು ನಾನು ಹಾದು ಹೋಗುವವರೆಗೆ, ನಿನ್ನನ್ನು ನನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ಮರೆಮಾಡುವೆನು. ಮತ್ತು ನನ್ನ ಕೈಯನ್ನು ಸರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವೆನು ಮತ್ತು ನೀನು ನನ್ನ ಬೆನ್ನನ್ನು ನೋಡುವೆ. ಆದರೆ, ನನ್ನ ರೂಪ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ"- ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. (ತೌರೇತ್. ಯಾ. ಪರ್ವ:-೩೩. ಆಯತ್ತು:-೨೦-೨೩)

ಸಮೀಕ್ಷಕ :– ಈಗ ನೋಡಿರಿ! ಕ್ರೈಸ್ತರ ದೇವರು ಕೇವಲ ಮಾನವರಂತೆ ಶರೀರಧಾರಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ! ಮತ್ತು ಮೂಸಾನೊಂದಿಗೆ ಎಂತಹ ಕಪಟವಾಡಿ ತಾನು ಸ್ವತಃ ಈಶ್ವರನಾಗಿ ಹೋದನು? ಬೆನ್ನನ್ನು ನೋಡುವನು: ರೂಪವನ್ನು ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ- ಎಂದಾಗಿದ್ದರೆ, ಕೈಯಿಂದ ಅವನನ್ನು ಮರೆಮಾಡಿಯೂ ಇರಲಾರನು. ದೇವರು ತನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ಮೂಸಾನನ್ನು ಮರೆಮಾಡಿಟ್ಟಿದ್ದಾಗ ಅವನ ಕೈಯಿನ ರೂಪವನ್ನು ಅವನು ನೋಡಿರುವುದಿಲ್ಲವೇ? (೪೭)

ಲಯವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಪುಸ್ತಕ ತೌರೇತ್.

ಮತ್ತು ಪರಮೇಶ್ವರನು ಮೂಸಾನನ್ನು ಕರೆದನು ಮತ್ತು ಮಂಡಲಿಯಲ್ಲಿ, ಗುಡಾರದೊಳಗಿನಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದನು:- "ಇಸ್ರಾಯಿಲನ ಸಂತತಿಯವರೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡು ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ-'ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾವನಾದರೂ ಪರಮೇಶ್ವರನಿಗೆ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನರ್ಪಿಸುವುದಾದರೆ, ನೀವು ದನಗಳ ನಡುವಣಿಂದ, ಎಂದರೆ- ಹಸು, ಎತ್ತು, ಮತ್ತು ಕುರಿ- ಮೇಕೆಗಳ ಮಧ್ಯದಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ತನ್ನಿರಿ.'-ಎಂದು ಹೇಳು". (ತೌರೇತ್. ಲಯವ್ಯವಸ್ಥಾಪುಸ್ತಕ :- ೧.ಆ:- ೧,೨)

ಸಮೀಕ್ಷಕ:– ಈಗ ಆಲೋಚಿಸಿರಿ. ತನ್ನ ಸಲುವಾಗಿ ಬಲಿದಾನಸಮರ್ಪಣಕ್ಕಾಗಿ ಉಪದೇಶಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ಪರಮೇಶ್ವರನು ಹಸು, ಎತ್ತು ಮೊದಲಾದುವುಗಳ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಎತ್ತು, ಹಸು ಮೊದಲಾದ ಪಶುಗಳ ರಕ್ತ-ಮಾಂಸಗಳ ದಾಹವುಳ್ಳವನೂ, ಹಸಿವೆಯುಳ್ಳವನೂ ಆಗಿದ್ದಾನೋ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೋ? ಇದರಿಂದಲೇ ಅವನು ಅಹಿಂಸಕರ ಹಾಗೂ ಈಶ್ವರರ ಶ್ರೇಣಿಯಲ್ಲಿ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಎಣಿಸಲ್ಪಡಲಾರನು. ಆದರೆ- ಮಾಂಸಾಹಾರಿಯಾದ ಲೌಕಿಕ ಮನುಷ್ಯನ ಹಾಗೆ ಇದ್ದಾನೆ. (೪೮)

ಮತ್ತು ಅವನು ಆ ಎತ್ತನ್ನು ಪರಮೇಶ್ವರನ ಮುಂದೆ ಬಲಿಯಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸಲಿ. ಮತ್ತು ಹಾರೂನನ ಮಕ್ಕಳಾದ ಯಾಜಕರು ರಕ್ತವನ್ನು ಹತ್ತಿರ ತರಲಿ. ಮತ್ತು ಮಂಡಲಿಯ ಗುಡಾರದ ಬಾಗಿಲನಲ್ಲಿರುವ ಯಜ್ಞವೇದಿಯ ನಾಲ್ಕೂಕಡೆ ಆ ರಕ್ತವನ್ನು ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸಲಿ. ಆಗ ಅವನು ಆ ಕಾಣಿಕೆಯ ಬಲಿದಾನದ ಚರ್ಮವನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸಲಿ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಚೂರು ಚೂರಾಗಿ ಮಾಡಲಿ. ಮತ್ತು ಹಾರೂನನ ಮಕ್ಕಳಾದ ಯಾಜಕರು ಯಜ್ಞವೇದಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿಯನ್ನಿಡಲಿ ಮತ್ತು ಅದರ ಮೇಲೆ ಸಮಿಧಾಚಯನವನ್ನು ಮಾಡಲಿ. ಮತ್ತು ಹಾರೂನನ

ಮಕ್ಕಳಾದ ಯಾಜಕರು ಅದರ ಚೂರುಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಅದರ ತಲೆ ಹಾಗೂ ಕೊಬ್ಬನ್ನು ಯಜ್ಞವೇದಿಯ ಬೆಂಕಿಯ ಮೇಲೆ ಇರುವ ಸಮಿತ್ತುಗಳ ಮೇಲೆ ವಿಧಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿಡಲಿ. ಪರಮೇಶ್ವರನಿಗೆ ಸುಗಂಧಕ್ಕಾಗಿ ಸಮರ್ಪಿತವಾದ ಬಲಿದಾನದ ಕಾಣಿಕೆ ಹೀಗೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಲಿ. (ತೌರೇತ್. ಲಯವ್ಯವಸ್ಥಾ ಪುಸ್ತಕ ಪರ್ವ:-೧, ಆ:- ೫ - ೯)

ಸಮೀಕ್ಷಕ :– ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಮರ್ಶಿಸಿರಿ, ಎತ್ತನ್ನು ಪರಮೇಶ್ವರನ ಮುಂದೆ ಅವನ ಭಕ್ತರು ಕತ್ತರಿಸುವರು ಮತ್ತು ಅವನು ಕೊಲೆ ಮಾಡಿಸುವನು! ಮತ್ತು ರಕ್ತವನ್ನು ನಾಲ್ಕೂ ಕಡೆ ಎರಚುವರು; ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಆಹುತಿಕೊಡುವರು ; ಈಶ್ವರನು ಪರಿಮಳವನ್ನು ಮೂಸುವನು ! ಭಲೇ! ಇದು ಕಟುಕನ ಮನೆಯ ಲೀಲೆಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಏನಾದರೂ ಆಗಿದೆಯೇ? ಇದರಿಂದಲೇ ಬೈಬಲ್ ಈಶ್ವರಕೃತವೂ ಅಲ್ಲ; ಮತ್ತು ಆ ಕಾಡಾಡಿಯಾದ ಮನುಷ್ಯನಂತೆ ಲೀಲೆ ಮಾಡುವವನು ಈಶ್ವರನೂ ಆಗಿರಲಾರನು- ಎಂದು ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. (೪೯) .

ಮತ್ತೆ ಪರಮೇಶ್ವರನು ಮೂಸಾನಿಗೆ ಹೀಗೆಂದು ಹೇಳಿದನು -"ಅಭಿಷಿಕ್ತನಾದ ಯಾಜಕನು ಸಾಧಾರಣ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಸಮನಾದ ಪಾಪವನ್ನು ಮಾಡುವನಾದರೆ, ತಾನು ಮಾಡಿದ ತನ್ನ ಪಾಪದ (ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತದ) ಕಾಣಿಕೆಗಾಗಿ ಒಂದು ನಿರ್ದೋಷವಾದ ಕರುವನ್ನು ಪರಮೇಶ್ವರನ ಸಲುವಾಗಿ ತರಬೇಕು. ಮತ್ತು ಕರುವಿನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಕೈಯನ್ನಿಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ಕರುವನ್ನು ಪರಮೇಶ್ವರನ ಮುಂದೆ ಬಲಿಯಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸಬೇಕು" (ತೌರೇತ್. ಲ.ವ್ಯ.ಪು:- ೪. ಆ: -೧,೩,೪)

ಸಮೀಕ್ಷಕ:– ಪಾಪವನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವನ್ನು ಈಗ ನೋಡಿರಿ. ಸ್ವತಃ ಪಾಪಮಾಡುವುದು ; ಹಸು ಮೊದಲಾದ ಉತ್ತಮ ಪಶುಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದು ಮತ್ತು ಪರಮೇಶ್ವರನು ಮಾಡಿಸುವುದು! ಇಂತಹ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವವನೂ, ಮಾಡಿಸುವವನೂ ಆದವನನ್ನೂ ಕೂಡ ಈಶ್ವರನೆಂದು ಗ್ರಹಿಸಿ, ತಮಗೆ ಮುಕ್ತಿ- ಮೊದಲಾದುದರ ನಿರೀಕ್ಷಣೆಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರಲ್ಲ, ಅಂತಹ ಕ್ರೈಸ್ತ ಜನರು ಧನ್ಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ!!! (೫೦)

ಯಾವಾಗ ಯಾವನಾದರೂ ಅಧ್ಯಕ್ಷನು ಪಾಪಮಾಡುತ್ತಾನೋ, ಆಗ ಅವನು ಮೇಕೆಯ ನಿರ್ದೋಷವಾದ ಗಂಡು ಮರಿಯೊಂದನ್ನು ತನ್ನ ಕಾಣಿಕೆಗಾಗಿ ತರಬೇಕು. ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಪರಮೇಶ್ವರನ ಮುಂದೆ ಬಲಿಕೊಡಬೇಕು. ಇದು ಪಾಪದ ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿದೆ. (ತೌರೇತ್. ಲ.ಪ:-೪. ಆ:-೨೨-೨೪)

ಸಮೀಕ್ಷಕ :– ಭಾಪು! ಭಾಪು!! ಹೀಗೆ ಇರುವುದಾದರೆ, ಇವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಎಂದರೆ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ಮತ್ತು ಸೇನಾಪತಿ- ಮೊದಲಾದವರು ಪಾಪಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೆದರುವರಾದರೂ ಏಕೆ? ತಾವೇನೋ ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಪಾಪಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತದ ಸಲುವಾಗಿ ಹಸು, ಕರು, ಆಡು ಮೊದಲಾದುವುಗಳ ಪ್ರಾಣಾಪಹಾರ ಮಾಡುವುದು! ಇದರಿಂದಲೇ ಇರಬೇಕು, ಕ್ರೈಸ್ತರುಗಳು ಯಾವುದಾದರೂ ಪಶುವಿನ ಅಥವಾ ಪಕ್ಷಿಯ ಪ್ರಾಣಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯುವಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ-ಮುಂದೆ ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆಲಿಸಿರಿ ಕ್ರೈಸ್ತರುಗಳೇ! ಈಗಲಾದರೂ ಈ ಕಾಡುಮತವನ್ನು ವರ್ಜಿಸಿ, ನಿಮಗೆ ಶುಭವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಸುಸಭ್ಯ ಧರ್ಮಮಯವಾದ ವೇದಮತವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿರಿ. (೫೧)

ಮತ್ತು ಅವನ ಬಳಿ ಕುರಿಯನ್ನು ತರಲು ಬಂಡವಾಳವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವನು ತನ್ನಿಂದಾದ ಅಪರಾಧಕ್ಕಾಗಿ ಎರಡು ಹಿಟ್ಟಿನ ಪಿಂಡಿಕೆಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಪಾರಿವಾಳದ ಎರಡು ಮರಿಗಳನ್ನೂ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಸಲುವಾಗಿ ತರಬೇಕು. ಮತ್ತು ಅದರ ತಲೆಯನ್ನು ಅದರ ಕೊರಳಿನ ಬಳಿ ತಿರುಚಿಬಿಡಬೇಕು; ಆದರೆ ಬೇರೆ ಮಾಡಬಾರದು. ತಾನು ಮಾಡಿದ ಪಾಪದ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮತ್ತು ಅವನಿಗೆ ಕ್ಷಮೆ ಕೊಡಲ್ಪಡುವುದು. ಮತ್ತು ಅವನ ಬಳಿ ಕಲಸಿದ ಹಿಟ್ಟಿನ ಎರಡು ಉಂಡೆಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಪಾರಿವಾಳದ ಎರಡು ಮರಿಗಳನ್ನೂ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಬಂಡವಾಳವಿಲ್ಲವಾದರೆ, ಸೇರುತುಂಬ ಚೊಕ್ಕವಾದ ಹಿಟ್ಟಿನ ಹತ್ತನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಪಾಪದ ಕಾಣಿಕೆಗಾಗಿ ತರಬೇಕು. ಅದರ ಮೇಲೆ ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ಹಾಕಬಾರದು. ಮತ್ತು ಅವನು ಕ್ಷಮಿಸಲ್ಪಡುವನು. (ತೌರೇತ್. ಲ.ಪು.ಪ:-೫, ಆ:- ೭, ೮,೧೦-೧೩)

ಸಮೀಕ್ಷಕ:– ಯಾವನು ಕರು, ಕುರಿ ಮತ್ತು ಮೇಕೆಯ ಮರಿ. ಪಾರಿವಾಳ ಮತ್ತು ಹಿಟ್ಟನ್ನೂ ಕೂಡ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ವಿಧಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾನೋ, ಆ ಈಶ್ವರನಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದಗಳಿರಲಿ. ಅದ್ಭುತವಾದ ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ- ಪಾರಿವಾಳದ ಮರಿಗಳನ್ನು ಕೊರಳನ್ನು ತಿರುಚಿಸಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು - ಎಂಬುದೇ ಆಗಿದೆ. ಎಂದರೆ, ಕೊರಳನ್ನು ಮುರಿಯುವುದಕ್ಕೂ ಪರಿಶ್ರಮವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬಾರದಿರಲಿ- ಎಂದು. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನೂ ನೋಡುವುದರಿಂದ,"ಕಾಡಾಡಿಗಳ ನಡುವೆ ಯಾವನೋ ಒಬ್ಬ ಚತುರ ಪುರುಷನಿದ್ದನು. ಅವನು ಪರ್ವತದ ಮೇಲೆ ಹೋಗಿ ಕುಳಿತನು. ಮತ್ತು ತನ್ನನ್ನು ಈಶ್ವರನೆಂದು ಸಾರಿದನು. ಕಾದಾಡಿಗಳು ಅಜ್ಞಾನಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಅವನನ್ನೇ ಈಶ್ವರನೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟರು. ತನ್ನ ಉಪಾಯಗಳಿಂದ ಅವನು ಪರ್ವತದ ಮೇಲೆಯೇ ತಿನ್ನಲು ಪಶು-ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಅನ್ನ ಮೊದಲಾದುವನ್ನೂ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪರಿಪಾಟಿಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದನು ಮತ್ತು ಉಲಿಯುತ್ತಾ - ನಲಿಯುತ್ತಾ ಇದ್ದನು. ಅವನ ದೂತರು -ದೇವತೆಗಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು".- ಎಂದು ವಿದಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಜ್ಜನರುಗಳು, ಬೈಬಲಿನಲ್ಲಿ (ಹೇಳಿರುವ) ಕರುವನ್ನೂ, ಕುರಿಯನ್ನೂ,

ಆಡಿನ ಮರಿಯನ್ನೂ, ಪಾರಿವಾಳವನ್ನೂ ಮತ್ತು 'ಒಳ್ಳೆಯ' ಹಿಟ್ಟನ್ನೂ ತಿನ್ನುವ ಈಶ್ವರನೆಲ್ಲಿ ; ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕ, ಸರ್ವಜ್ಞ, ಅಜ, ನಿರಾಕಾರ, ಸರ್ವಶಕ್ತಿವಂತ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯಕಾರಿ ಈ ಮೊದಲಾದ ಉತ್ತಮ ಗುಣವಾಚಕಗಳಿಂದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟನೂ, ವೇದೋಕ್ತನೂ ಆದ ಈಶ್ವರನೆಲ್ಲಿ - ಎಂದು ಆಲೋಚಿಸಲಿ. ಈಗ ಕೇಳಿರಿ. ಕ್ರೈಸ್ತರಲ್ಲಿ ಪಾಪ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಧನಾಢ್ಯನೂ ಹೆದರದಿರಬಹುದು; ಮತ್ತು ಯಾವ ದರಿದ್ರನೂ ಅಂಜದಿರಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ, ಇವರ ಈಶ್ವರನು ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಸುಗಮವಾಗಿ ಮಾಡಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಕಷ್ಟವನ್ನು ಅನುಭವಿಸದೆ ಪಾಪವು ಬಿಟ್ಟುಹೋಗುವುದೆಂಬುದು ಬೈಬಲಿನಲ್ಲಿ ಮಹದದ್ಭುತವಾದ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಮೊದಲಾಗಿ ಪಾಪವನ್ನು ಮಾಡಿದನು; ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಜೀವರ ಹಿಂಸೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದನು ಮತ್ತು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸಂತಸದಿಂದ ಮಾಂಸವನ್ನು ತಿಂದನು ಮತ್ತು ಪಾಪವೂ ಬಿಟ್ಟುಹೋಯಿತು. ಭಲೇ! ಪಾರಿವಾಳದ ಮರಿಯ ಕೊರಳನ್ನು ತಿರುಚುವುದರಿಂದ ಅದು ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಚಡಪಡಿಸುತ್ತಿರಬಹುದು. ಆಗಲೂ ಕ್ರೈಸ್ತರಿಗೆ ದಯೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ದಯೆ ಬಂದೀತಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಇವರ ಈಶ್ವರನ ಉಪದೇಶವೇ ಹಿಂಸಾಪರಕವಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಸಮಸ್ತ ಪಾಪಗಳಿಗೂ ಇಂತಹ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವಿರುವುದಾದರೆ, ಏಸುವಿನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯಿಡುವುದರಿಂದ ಪಾಪವು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತದೆ - ಎಂಬ ಈ ಮಹದಾಡಂಬರವನ್ನು ಏಕೆ ರಚಿಸುತ್ತಾರೆ? (೫೨)

ಹೀಗೆ, ಅದೇ ಬಲಿದಾನದ ಚರ್ಮ ಯಾವನು ಅದನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿದ್ದಾನೋ, ಅದೇ ಯಾಜಕನದಾಗುವುದು. ಮತ್ತು ಯಾವುದು ಭಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಯಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೋ, ಆ ಸಮಸ್ತ ಭೋಜನದ ಕಾಣಿಕೆಯೂ, ಮತ್ತು ಯಾವುದು ಬಾಣಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಕಾವಲಿಯ ಮೇಲೆ ಕರಿಯಲ್ಪಡುತ್ತದೋ, ಬೇಯಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೋ, ಅದೆಲ್ಲವೂ ಅದೇ ಯಾಜಕನದಾಗುವುದು. (ತೌರೇತ್. ಲ.ಪು.ಪರ್ವ:-೭. ಆ:-೮,೯)

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ಇಲ್ಲಿ ದೇವಿಯ ಅರ್ಚಕರ ಮತ್ತು ದೇವಾಲಯದ ಪೂಜಾರಿಗಳ ಪೋಪ ಲೀಲೆ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿದೆ - ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಿದ್ದೆವು; ಆದರೆ ಕ್ರೈಸ್ತರ ಈಶ್ವರನ ಮತ್ತು ಅವರ ಪೂಜಾರಿಗಳ ಪೋಪಲೀಲೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಸಾವಿರಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಚರ್ಮದ ಬೆಲೆಯೂ ಸಿಕ್ಕುವುದು; ಭೋಜನದ ಪದಾರ್ಥಗಳೂ ತಿನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಲಭಿಸುವವು. ಮತ್ತೆ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸುಖಿಸಿರಬೇಕು; ಈಗಲೂ ಉಲಿಯುತ್ತಿರಬಹುದು. ಭಲೇ! ಯಾವನಾದರೂ ಮಾನವನು ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗ (ಮಗ) ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಿಸಿ, ಎರಡನೆಯ ಮಗನಿಗೆ ಅವನ ಮಾಂಸವನ್ನು ತಿನ್ನಿಸುವುದು ಎಂದಿಗಾದರೂ ಶಕ್ಯವೇ? ಹಾಗೆಯೇ ಈಶ್ವರನಿಗೆ ಸಮಸ್ತ ಮಾನವರೂ, ಮತ್ತು ಪಶು-ಪಕ್ಷಿಗಳು ಮೊದಲಾದ ಜೀವರೆಲ್ಲರೂ ಮಕ್ಕಳಂತೆ ಇದ್ದಾರೆ. ಪರಮೇಶ್ವರನು ಇಂತಹ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಮಾಡಲಾರನು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಈ ಬೈಬಲ್ ಈಶ್ವರಕೃತವಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಇದರಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವ ಈಶ್ವರನು ಮತ್ತು ಇದನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವವರು ಧರ್ಮಜ್ಞರು ಎಂದಿಗೂ ಆಗಲಾರರು. ಇಂತಹುದೇ ಆದ ಸಮಸ್ತ ಲೀಲೆಗಳೂ ಲಯವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮೊದಲಾದ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿವೆ. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಎಣಿಸೋಣ? (೫೩)

ಸಂಖ್ಯಾ ಪುಸ್ತಕ.

ಮತ್ತು ಹೆಣ್ಣುಕತ್ತೆಯು ಪರಮೇಶ್ವರನ ದೂತನು ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಖಡ್ಗವನ್ನು ಸೆಳೆದು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿತು. ಆಗ ಹೆಣ್ಣು ಕತ್ತೆ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಹೊಲದೊಳಗೆ ತಿರುಗಿತು. ಅದು ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಮತ್ತೆ ತಿರುಗಲೋಸ್ಕರ ಬಲ ಆಮನು ಕತ್ತೆಯನ್ನು ಕೋಲಿನಿಂದ ಹೊಡೆದನು. ಆಗ ಪರಮೇಶ್ವರನು ಹೆಣ್ಣು ಕತ್ತೆಯ ಬಾಯನ್ನು ತೆರೆದನು. ಮತ್ತೆ ಅದು ಬಲಆಮನನ್ನು -"ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಮೂರು ಸಾರಿ ಹೊಡೆಯಲು ನಾನು ನಿನಗೆ ಏನು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿತು.

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ಮೊದಲ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯಂತೂ ಕತ್ತೆಗಳೂ ಕೂಡ ಈಶ್ವರನ ದೂತರನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದವು ; ಮತ್ತು ಈ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಷಪ್‌ಗಳು, ಪಾದರಿಗಳೇ ಮೊದಲಾದ ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ಅಥವಾ ಅಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ಮಾನವರಿಗೂ ಕೂಡ ದೇವರು ಅಥವಾ ಅವನ ದೂತರೂ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆಧುನಿಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪರಮೇಶ್ವರನೂ, ಮತ್ತು ಅವನ ದೂತರೂ ಇದ್ದಾರೋ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೋ? ಇರುವರಾದರೆ, ಗಾಢ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಒರಗಿರುತ್ತಾರೋ? ಇಲ್ಲವೇ ರೋಗಗ್ರಸ್ತರಾಗಿದ್ದಾರೋ? ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಭೂಗೋಳಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಹೋದರೋ? ಇಲ್ಲವೇ ಯಾವುದಾದರೂ ಬೇರೆ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೋ? ಇಲ್ಲವಾದರೆ, ಸತ್ತು ಹೋದರೋ? ಏನಾಯಿತೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಇಲ್ಲ; ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ - ಎಂದರೆ ಆಗಲೂ ಇರಲಿಲ್ಲ ; ಕಾಣಿಸುತ್ತಲೂ ಇರಲಿಲ್ಲವೇನೋ; ಆದರೆ, ಕೇವಲ ಮನಬಂದಂತೆ, ಈ ಬರುಡೆಗಳನ್ನೇ ಹೊಡೆದಿದ್ದಾರೆ - ಎಂದೇ ಊಹಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. (೫೪).

ಸ್ಯಾಮುಯೆಲ್ಲನ ದ್ವಿತೀಯ ಪುಸ್ತಕ.

ಮತ್ತು ಅದೇ ರಾತ್ರಿ ಹೀಗೆ ಸಂಭವಿಸಿತು :- ನಾತನ್‌ನ ಬಳಿಗೆ -"ಹೋಗು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಸೇವಕನಾದ ದಾವೀದನಿಗೆ" - ಪರಮೇಶ್ವರನು 'ನನ್ನ ನಿವಾಸಕ್ಕಾಗಿ ನೀನೊಂದು ಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸು. ಏಕೆಂದರೆ ಯಾವಾಗಿನಿಂದ ಇಸ್ರಯೇಲನ ಸಂತತಿಯನ್ನು ಮಿಶ್ರದೇಶದಿಂದ ಹೊರಡಿಸಿ ಕರೆತಂದನೋ, ಆಗಿನಿಂದ ಇಂದಿನವರೆಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಾನಂತೂ ವಾಸಮಾಡಲಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಗೂಡಾರದಲ್ಲಿಯೂ, ಡೇರಾದಲ್ಲಿಯೂ ಅಲೆದಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ'- ಎಂದು ಪರಮೇಶ್ವರನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ"- ಎಂದು ಹೇಳು" ಎಂದು ಪರಮೇಶ್ವರನ ವಚನ ಮುಟ್ಟಿತು. (ತೌರೇತ್.ದ್ವಿ.ಪು.ಪ:-೭ .ಆ :- ೪,೬)

ಸಮೀಕ್ಷಕ :- ಕ್ರೈಸ್ತರ ಈಶ್ವರನು ಮನುಷ್ಯರಂತೆ ದೇಹಧಾರಿಯಾಗಿಲ್ಲ - ಎಂಬ ಸಂದೇಹ ಈಗ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಅವನು-"ನಾನು ಬಹಳ ಪರಿಶ್ರಮ ಪಟ್ಟೆನು. ಅತ್ತ-ಇತ್ತ ಅಲೆಯುತ್ತಾ ತಿರುಗಾಡಿದೆ. ಈಗ ದಾವೀದನು ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸುವನಾದರೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆದೇನು." - ಎಂದು ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಾನೆ. ಕ್ರೈಸ್ತರಿಗೆ ಇಂತಹ ಈಶ್ವರನನ್ನೂ ಮತ್ತು ಇಂತಹ ಪುಸ್ತಕವನ್ನೂ ಅಂಗೀಕರಿಸಲು ಸಂಕೋಚ ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಆದರೆ, ಮಾಡುವರಾದರೂ ಏನನ್ನು? ಬಡಪಾಯಿಗಳು ಸಿಲುಕಿಕೊಂಡೇಬಿಟ್ಟರು. ಈಗ ಹೊರಬರಲು ಬಹಳ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಮಾಡುವುದು ಉಚಿತವಾಗಿದೆ. (೫೫).

ರಾಜರುಗಳ ಪುಸ್ತಕ

ಮತ್ತು ಬಾಬುಲದ ರಾಜನಾದ ನಬೂಖದ್ ನಜರನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ೧೯ ನೆಯ ವರ್ಷದ ಐದನೆಯ ತಿಂಗಳ ಆರನೆಯ ದಿನಾಂಕದಂದು, ಬಾಬುಲದ ರಾಜನ ಒಬ್ಬ ಸೇವಕನೂ ಸ್ವಸೈನ್ಯದ ಪ್ರಧಾನಾಧ್ಯಕ್ಷನೂ ಆಗಿದ್ದ ನಬೂಸರ್ ಅದ್ದಾನನು ಜೆರೂಸಲೇಮ್‌ಗೆ ಬಂದನು. ಮತ್ತು ಅವನು ಪರಮೇಶ್ವರನ ದೇವಾಲಯವನ್ನೂ ಮತ್ತು ರಾಜನ ಅರಮನೆಯನ್ನೂ ಮತ್ತು ಜೆರೂಸಲೇಮಿನ ಎಲ್ಲ ಮನೆಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಮನೆಯನ್ನೂ ಸುಟ್ಟುಹಾಕಿದನು. ಮತ್ತು ಆ ಸ್ವಸೇನೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷನೊಂದಿಗೆ ಇದ್ದ ಕಸದಿಯರ ಸಮಸ್ತ ಸೇನೆಯೂ ಜೆರೂಸಲೇಮಿನ ಗೋಡೆಗಳನ್ನು ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಯಿಂದಲೂ ಕೆಡಹಿಬಿಟ್ಟಿತು. (ತೌರೇತ್.ರಾ.ಪು. ಪ:- ೭.ಆ :- ೪,೬)

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ಮಾಡಲ್ಪಡುವುದಾದರೂ ಏನು? ಕ್ರೈಸ್ತರ ಈಶ್ವರನೇನೋ ದಾವೀದ- ಮೊದಲಾದವರಿಂದ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಅದರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದನೇನೋ? ಆದರೆ ನಬೂಸದ್ ಅದ್ದಾನನು ಈಶ್ವರನ ಮನೆಯನ್ನು ಧ್ವಂಸ- ಪ್ರಧ್ವಂಸ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟನು. ಮತ್ತು ಈಶ್ವರನು ಅಥವಾ ಅವನ ದೂತರ ಸೈನ್ಯ ಏನನ್ನು ಮಾಡಲೂ ಶಕ್ತವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮೊದಲೇನೋ ಇವರ ಈಶ್ವರನು ದೊಡ್ಡ ಯುದ್ಧಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು ಮತ್ತು ಜಯಶಾಲಿಯೂ ಆಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಈಗ ತನ್ನ ಮನೆಯನ್ನು ಸುಡಿಸಿಕೊಂಡು- ಮುರಿಸಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತನು. ಸುಮ್ಮನೆ ಮೌನತಾಳಿ ಅದೇಕೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದನೋ ತಿಳಿಯದು. ಮತ್ತು ಅವನ ದೂತರು ಎಲ್ಲಿ ಓಡಿಹೋದರೋ? ಅದೂ ಕೂಡ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯಾವನೂ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಈಶ್ವರನ ಪರಾಕ್ರಮವೂ ಎಲ್ಲಿ ಹಾರಿಹೋಯಿತೋ ತಿಳಿಯದು. ಈ ಮಾತು ಸತ್ಯವಾಗಿರುವುದಾದರೆ, ಯಾವ ಯಾವ ವಿಜಯದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮೊದಲು ಬರೆದರೋ, ಅವೆಲ್ಲವೂ ಈಗ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಹೋದುವು. ಐಗುಪ್ತ ದೇಶದ ಹುಡುಗರು ಹುಡುಗಿಯರನ್ನು ಸಾಯಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಶೂರ- ವೀರನಾಗಿದ್ದನೋ? ಈಗ ಶೂರ-ವೀರರ ಮುಂದೆ ಮಾತನಾಡದೆ ಕುಳಿತನು! ಕ್ರೈಸ್ತರ ಈಶ್ವರನು ಈ ರೀತಿ ತನಗೆ ನಿಂದೆಯನ್ನೂ, ಅವಮರ್ಯಾದೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡನು. ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಇದೇ ರೀತಿ ಸಾವಿರಾರು ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕವಾದ ಕತೆಗಳು ತುಂಬಿವೆ.

ಜಬೂರಿನ ದ್ವಿತೀಯ ಭಾಗ

ಕಾಲ ವೃತ್ತಾಂತದ ಪ್ರಥಮ ಪುಸ್ತಕ

ಹೀಗೆ ನನ್ನ ಈಶ್ವರನಾದ ಪರಮೇಶ್ವರನು ಇಸ್ರಯೇಲ್‌ನ ಮೇಲೆ ಮಾರಿಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಮತ್ತು ಇಸ್ರಾಯೇಲರೊಳಗಿನಿಂದ ೭೦,೦೦೦ ಪುರುಷರು ಬಿದ್ದು ಹೋದರು. (ಕಾಲ. ದೂ:- ೨ ಪ:- ೨೧. ಆ:- ೧೪)

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ಈಗ ನೋಡಿರಿ. ಇಸ್ರಯೇಲನ ಕ್ರೈಸ್ತರ ಈಶ್ವರನ ಲೀಲೆಯನ್ನು! ಯಾವ ಇಸ್ರಯೇಲ ಕುಲಕ್ಕೆ ಬಹಳ ವರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನೋ, ಮತ್ತು ಹಗಲಿರಳೂ ಯಾವ ಪಾಲನೆಯಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಾಡುತ್ತಿದ್ದನೋ, ಈಗ ಅದರ ಮೇಲೆಯೇ ಕ್ಷುದ್ರನಾಗಿ, ಮಾರಿಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ೭೦,೦೦೦ ಜನರನ್ನು ಸಾಯಿಸಿಬಿಟ್ಟನು. ಯಾವನೋ ಕವಿಯು ಬರೆದಿರುವ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಮಾತು ಸತ್ಯವಾಗಿದೆ:-

ಕ್ಷಣೇ ರುಷ್ಟಃ ಕ್ಷಣೇ ತುಷ್ಟೋ ರುಷ್ಟಸ್ತುಷ್ಟಃ ಕ್ಷಣೇ ಕ್ಷಣೇ ।

ಅವ್ಯವಸ್ಥಿತಚಿತ್ತಸ್ಯ ಪ್ರಸಾದೋಽಪಿ ಭಯಂಕರಃ ।

ಯಾವನು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಕ್ಷುದ್ರನೂ, ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸನ್ನನೂ ಆಗುತ್ತಾನೋ, ಎಂದರೆ ಕ್ಷಣ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸನ್ನನೂ - ಅಪ್ರಸನ್ನನೂ ಆಗುತ್ತಾನೋ, ಅವನ ಪ್ರಸನ್ನತೆಯೂ ಕೂಡ ಭಯದಾಯಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಂತಹುದೇ ಲೀಲೆ ಕ್ರೈಸ್ತರ ಈಶ್ವರನದಾಗಿದೆ.

ಅಯ್ಯೂಬನ ಪುಸ್ತಕ

ಮತ್ತು ಒಂದು ದಿನ ಹೀಗೆ ನಡೆಯಿತು:- ಪರಮೇಶ್ವರನ ಮುಂದೆ ಈಶ್ವರನ ಮಕ್ಕಳು ಬಂದು ನಿಂತರು ಮತ್ತು ಸೈತಾನನೂ ಕೂಡ ಅವರ ನಡುವೆ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಂತನು. ಮತ್ತು ಪರಮೇಶ್ವರನು ಸೈತಾನನ್ನು -"ನೀನು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದೀಯೆ?"-

ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಆಗ ಸೈತಾನನು ಉತ್ತರವಿತ್ತು, ಪರಮೇಶ್ವರನಿಗೆ -"ಪೃಥಿವಿಯ ಮೇಲೆ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಾ ಮತ್ತು ಅತ್ತಣಿಂದ ಇತ್ತಣಿಂದ ಸುತ್ತಾಡುತ್ತಾ ಹೊರಟು ಬರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ". ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಆಗ ಪರಮೇಶ್ವರನು ಶೈತಾನನಿಗೆ -"ನೀನು ನನ್ನ ದಾಸನಾದ ಅಯ್ಯೂಬನನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ, 'ಅವನಿಗೆ ಸಮಾನನು ಪೃಥಿವಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವನೂ ಇಲ್ಲ'- ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೀಯೆ ಏನು? ಅವನು ಸಿದ್ಧನು ಮತ್ತು ಚೊಕ್ಕ ಮನುಷ್ಯನು. ಈಶ್ವರನಿಗೆ ಅಂಜುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಪಾಪದಿಂದ ದೂರವಿರುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಈವರೆಗೆ ತನ್ನ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತ್ವವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಮತ್ತು ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ನಿಷ್ಕಾರಣವಾಗಿ ಅವನನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸಲು ಉದ್ರೇಕಿಸುತ್ತಿದ್ದೀಯೆ". ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಆಗ ಸೈತಾನನು ಉತ್ತರವಿತ್ತು ಪರಮೇಶ್ವರನಿಗೆ-"ಚರ್ಮಕ್ಕೆ ಚರ್ಮ. ಅಹುದು; ಮನುಷ್ಯನದಾಗಿದ್ದರೆ, ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಪ್ರಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಡುವನು. ಆದರೆ ಈಗ ನಿನ್ನ ಕೈಯನ್ನು ನೀಡು ಮತ್ತು ಅವನ ಮೂಳೆ-ಮಾಂಸಗಳನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸು. ಆಗ ಅವನು ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ ನಿನ್ನನ್ನು ನಿನ್ನ ಮುಂದೆಯೇ ತ್ಯಜಿಸುವನು" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಆಗ ಪರಮೇಶ್ವರನು ಸೈತಾನನಿಗೆ -"ನೋಡು ಅವನು ನಿನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ. ಕೇವಲ ಅವನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸು" ಎಂದನು. ಆಗ ಸೈತಾನನು ಪರಮೇಶ್ವರನ ಮುಂದಿನಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋದನು ಮತ್ತು ಅಯ್ಯೂಬನನ್ನು, ತಲೆಯಿಂದ ಕಾಲಿನತಳದವರೆಗೆ ಕೆಟ್ಟ ಕುರುಗಳನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ ಸಾಯಿಸಿದನು. (ಜ.ಪ:-೨ ಆ:-೧-೭)

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ಈಗ ನೋಡಿರಿ ಕ್ರೈಸ್ತರ ಈಶ್ವರನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು! ಸೈತಾನನು ಅವನ ಮುಂದೆ ಅವನ ಭಕ್ತರಿಗೆ ದುಃಖವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಸೈತಾನನಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನೂ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ; ತನ್ನ ಭಕ್ತರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲೂ ಶಕ್ತನಾಗಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ದೂತರಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಯಾವನೂ ಅವನನ್ನು ಎದುರಿಸಲಾರನು! ಒಬ್ಬ ಸೈತಾನ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಭಯಭೀತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಮತ್ತು ಕ್ರೈಸ್ತರ ಈಶ್ವರನೂ ಕೂಡ ಸರ್ವಜ್ಞನಾಗಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಸರ್ವಜ್ಞನಾಗಿದ್ದರೆ, ಅಯ್ಯೂಬನ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಸೈತಾನನಿಂದ ಏಕೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದನು?

ಉಪದೇಶದ ಪುಸ್ತಕ

ಅಹುದು; ನನ್ನ ಅಂತಃಕರಣವು ಬುದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಉನ್ಮಾದ ಮತ್ತು ಮೂಢತನವನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಮನಸ್ಸನ್ನು ನಿಯೋಜಿಸಿತು. ನಾನು -"ಇದೂ ಕೂಡ ಮನಸ್ಸಿನ ಜಂಜಾಟ" ವೆಂಬುದನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡೆನು. ಏಕೆಂದರೆ ಅಧಿಕಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಮಹಾದುಃಖವಿದೆ. ಮತ್ತು ಯಾವನು ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುತ್ತಾನೋ, ಅವನು ದುಃಖದಲ್ಲಿಯೂ ವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ. (ಜ. ಉ.ಪ:-೧. ಆ:-೧೭-೧೮)

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ಈಗ ನೋಡಿರಿ! ಬುದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನ ಪರ್ಯಾಯವಾಚಕಗಳಾಗಿವೆ. ಅವನ್ನು ಎರಡೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಶೋಕ ಹಾಗೂ ದುಃಖವಿದೆ ಎಂದು ಗ್ರಹಿಸುವುದು ಅವಿದ್ವಾಂಸರ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾವನಿಗೆ ಶಕ್ಯ? ಇಂತಹ ಲೇಖನವನ್ನು ಬೇರೆ ಯಾವನು ರಚಿಸಬಲ್ಲನು? ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಬೈಬಲ್ ಈಶ್ವರನು ರಚಿಸಿದುದು- ಎನ್ನುವುದೇನು? ಯಾವನಾದರೂ ವಿದ್ವಾಂಸನು ರಚಿಸಿದುದೂ ಕೂಡ ಅಲ್ಲ. (೫೯)

ಹೀಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ತೌರೇತ್- ಜಬೂರ್‌ಗಳ ಬಗೆಗೆ ಬರೆದಿದ್ದೇವೆ. ಇದರಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಮ್ಯಾಥ್ಯೂ ರಚಿತವೇ ಮೊದಲಾದ ಇಂಜೀಲಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಕ್ರೈಸ್ತರು ಬಹಳ ಪ್ರಮಾಣಭೂತವೆಂದು ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಯಾವುದರ ಹೆಸರನ್ನು "ಇಂಜೀಲ್" ಎಂದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೋ ಅದು ಹೇಗಿದೆ - ಎಂದು ಅದರ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಬರೆಯುತ್ತೇವೆ.

ಮ್ಯಾಥ್ಯೂ ರಚಿತ ಇಂಜೀಲ್

ಏಸುಕ್ರಿಸ್ತನ ಜನ್ಮ ಹೀಗೆ ಆಯಿತು - ಅವನ ತಾಯಿ ಮೇರಿಯ ನಿಶ್ಚಿತಾರ್ಥ ಜೋಸೆಫನೊಂದಿಗೆ ಆಗಿದ್ದಿತು. ಆದರೆ, ಅವರು ಒಂದುಗೂಡುವ ಮುನ್ನವೇ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನಿಂದ ಅವಳು ಗರ್ಭವತಿಯಾಗಿ ಕಂಡುಬಂದಳು. ನೋಡಿರಿ, ಪರಮೇಶ್ವರನ ದೂತನೊಬ್ಬನು ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ದರ್ಶನವಿತ್ತು -"ಓ ದಾವೀದನ ಸಂತತಿಯಾದ ಜೋಸೆಫನೇ! ನೀನು ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ಮೇರಿಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕರೆತರಲು ಹೆದರಬೇಡ. ಏಕೆಂದರೆ- ಅವಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಗರ್ಭ ನಿಂತಿದೆಯೋ, ಅದು ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನಿಂದ ಆಗಿದೆ"- ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. (ಇಂ. ಪ:-೧.ಆ :- ೧೮-೨೦)

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ಯಾವವು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಮಾಣಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಸೃಷ್ಟಿ ಕ್ರಮಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿವೆಯೋ, ಅಂತಹ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಯಾವ ವಿದ್ವಾಂಸನೂ ಅಂಗೀಕರಿಸಲಾರನು. ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವುದು ಮೂರ್ಖ ಮಾನವರಾದ ಕಾಡಾಡಿಗಳ ಕೆಲಸ; ಸಭ್ಯ ವಿದ್ವಾಂಸರದಲ್ಲ. ಭಲೇ! ಪರಮೇಶ್ವರನ ನಿಯಮವಾವುದಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಯಾವನಾದರೂ ಮುರಿಯಬಲ್ಲನೇ? ಪರಮೇಶ್ವರನೂ ಕೂಡ ನಿಯಮವನ್ನು ತಲೆಕೆಳಗುಮಾಡುವನಾದರೆ, ಅವನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಯಾವನೂ ಅಂಗೀಕರಿಸನು. ಅಲ್ಲದೆ, ಅವನು ಸರ್ವಜ್ಞನು ಮತ್ತು ನಿರ್ಭ್ರಮನು ಕೂಡ. ಹೀಗೆ ಒಪ್ಪುವುದಾದರೆ, ಯಾವ ಯಾವ ಕುಮಾರಿಯ ಗರ್ಭ ನಿಲ್ಲುವುದೋ, ಆಗ ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಡ -' ಇವಳಲ್ಲಿ ಗರ್ಭನಿಂತುದು ಈಶ್ವರನ ಕಡೆಯಿಂದ'. ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಮತ್ತು ಸುಳ್ಳು ಸುಳ್ಳಾಗಿಯೇ - "ಪರಮೇಶ್ವರನ ದೂತನು ನನಗೆ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ 'ಈ ಗರ್ಭ ಪರಮಾತ್ಮನ ಕಡೆಯಿಂದ ಆಗಿದೆ' - ಎಂದು ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಈ

ಅಸಂಭವವಾದ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ರಚಿಸಿರುವ ಹಾಗೆಯೇ, ಸೂರ್ಯನಿಂದ ಕುಂತೀ ಗರ್ಭವತಿಯಾಗುವ ಅಸಂಭವವಾದ ಮಾತನ್ನು ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕಣ್ಣಿದ್ದೂ ನೋಡಲಾರದ ದುಡ್ಡಿನ ದೊಡ್ಡಪ್ಪಂದಿರು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಭ್ರಮಜಾಲದಲ್ಲಿ ಬೀಳುತ್ತಾರೆ. ಘಟನೆ ಹೀಗೆ ನಡೆದಿರಬಹುದು:- ಯಾವನೋ ಪುರುಷನೊಂದಿಗೆ ಸಮಾಗಮವಾದುದರಿಂದ ಮೇರಿಯು ಗರ್ಭವತಿಯಾಗಿರಬಹುದು. ಅವಳು ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಯಾವನಾದರೊಬ್ಬನು - "ಇವಳಲ್ಲಿ ಗರ್ಭ ಈಶ್ವರನ ಕಡೆಯಿಂದ ಆಗಿದೆ".-ಎಂದು ಅಸಂಭವವಾದ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಹಾರಿಸಿಬಿಟ್ಟಿರಬಹುದು. (೬೦)

ಆಗ ಆತ್ಮನು ಏಸುವನ್ನು, ಸೈತಾನನಿಂದ ಅವನ ಪರೀಕ್ಷೆಯಾಗಲಿ - ಎಂದು ಕಾಡಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದನು. ಅವನು ನಾಲ್ವತ್ತು ಹಗಲು ಮತ್ತು ನಾಲ್ವತ್ತು ರಾತ್ರಿ ಉಪವಾಸ ಮಾಡಿ ಆಮೇಲೆ ಹಸಿದನು. ಆಗ ಪರೀಕ್ಷಕನು-"ನೀನು ಈಶ್ವರನ ಪುತ್ರನಾಗಿದ್ದರೆ, 'ಈ ಕಲ್ಲುಗಳು ರೊಟ್ಟಿಗಳಾಗಿ ಹೋಗಲಿ'. ಎಂದು ಹೇಳಿಬಿಡು". ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. (ಇಂ. ಪ:-೪.ಆ:-೧-೩)

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ಕ್ರೈಸ್ತರ ಈಶ್ವರನು ಸರ್ವಜ್ಞನಲ್ಲವೆಂದು ಇದರಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ . ಏಕೆಂದರೆ ಸರ್ವಜ್ಞನಾಗಿದ್ದರೆ, ಅವನ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಸೈತಾನನಿಂದ ಏಕೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದನು? ಸ್ವತಃ ತಿಳಿದುಕೊಂಡುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಆಗಲಿ; ಯಾವನಾದರೂ ಕ್ರೈಸ್ತನನ್ನು ಈ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಾಲ್ವತ್ತು ರಾತ್ರಿ ನಾಲ್ವತ್ತು ಹಗಲು ಉಪವಾಸವಿಟ್ಟರೆ, ಅವನು ಎಂದಿಗಾದರೂ ಉಳಿಯಬಲ್ಲನೇ? ಮತ್ತು ಇದರಿಂದ"ಅವನು ಈಶ್ವರನ ಮಗನೂ ಅಲ್ಲ; ಮತ್ತು ಅವನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಚಮತ್ಕಾರವೂ, ಎಂದರೆ ಸಿದ್ಧಿಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ".- ಎಂದು ಸಿದ್ಧವಾಯಿತು. ಹಾಗಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಸೈತಾನನ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ರೊಟ್ಟಿಗಳಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸದೆ, ಅದೇಕೆ ಸುಮ್ಮನಿರುತ್ತಿದ್ದನು? ಮತ್ತು ತಾನೇಕೆ ಹಸಿದಿರುತ್ತಿದ್ದನು? ಮತ್ತು ಪರಮೇಶ್ವರನು ಯಾವ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಸೃಜಿಸಿದ್ದಾನೋ, ಅವುಗಳನ್ನು ಯಾವನೂ ರೊಟ್ಟಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲಾರನು- ಎಂಬುದೇ ಸಿದ್ಧಾಂತವಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಈಶ್ವರನೂ ಕೂಡ ಪೂರ್ವಕೃತ ನಿಯಮವನ್ನು ತಲೆಕೆಳಗೆ ಮಾಡಲಾರನು. ಏಕೆಂದರೆ, ಅವನು ಸರ್ವಜ್ಞನು ಮತ್ತು ಅವನ ಕೆಲಸಗಳೆಲ್ಲವೂ ಲೋಪದೋಷಗಳಿಲ್ಲದವಾಗಿವೆ. (೬೧)

ಅವನು ಅವರಿಗೆ-" ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ಬನ್ನಿರಿ. ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮಾನವರ ಬೆಸ್ತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ". - ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಅವರು ತತ್ಕ್ಷಣ ಬಲೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅವನ ಹಿಂದೆ ನಡೆದರು. (ಇಂ. ಪ:-೪. ಆ:-೧೯,೨೦)

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ಇದರಿಂದ, ತೌರೇತಿನಲ್ಲಿ ದಶ ಆಜ್ಞೆಗಳ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ (ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ಆಯಸ್ಸು ವರ್ಧಿಸುವಂತೆ ಮಾತಾಪಿತೃಗಳ ಸೇವೆಯನ್ನೂ, ಸಮ್ಮಾನವನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕು.) ಎಂದು ಬರೆದಿರುವುದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ, ಅದೇ ಪಾಪವನ್ನು ಏಸು ಮಾಡಿದನೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಏಸುವು ತನ್ನ ತಾಯಿತಂದೆಗಳಿಗೆ ಸೇವೆಯನ್ನು ತಾನೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ; ಅನ್ಯರನ್ನು ಮಾತಾಪಿತೃಗಳ ಸೇವೆಯಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಮಾಡಿದನು. ಇದೇ ಅಪರಾಧದಿಂದ ಏಸು ಚಿರಂಜೀವಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು, ಏಸುವು ಮಾನವರನ್ನು ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಮತವನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಿದ್ದಾನೆ; ಜಾಲದಲ್ಲಿ ಮೀನುಗಳನ್ನು ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾನವರನ್ನು ತನ್ನ ಮತದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡು, ತನ್ನ ಸ್ವಾರ್ಥವು ಸಿದ್ಧಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ- ಎಂಬುದೂ ಕೂಡ ವಿದಿತವಾಯಿತು. ಏಸುವೇ ಹೀಗಿದ್ದನೆಂದಾಗ, ಆಧುನಿಕ ಪಾದರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಾನವರನ್ನು ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವೇನು? ಏಕೆಂದರೆ, ಹೇಗೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮತ್ತು ಬಹಳ ಮೀನುಗಳನ್ನು ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವನ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಮತ್ತು ಜೀವನನಿರ್ವಾಹ ಒಳಿತಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಯಾವನು ಬಹುಜನರನ್ನು ತನ್ನ ಮತದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವನೋ, ಅವನಿಗೆ ಅಧಿಕ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಹಾಗೂ ಜೀವನ- ನಿರ್ವಾಹಗಳು ಲಭಿಸುತ್ತವೆ. ಇದೇ ಕಾರಣದಿಂದ ಈ ಜನರು, ವೇದಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಓದಿಲ್ಲದಂತಹ ಬಡಪಾಯಿಗಳಾದ ಮುಗ್ಧ ಜನರನ್ನು ತಮ್ಮ ಜಾಲಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡು, ಅವರ ತಾಯಿ, ತಂದೆ, ಕುಟುಂಬ- ಮೊದಲಾದವರಿಂದ ಬೇರ್ಪಡಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ವಿದ್ವಾಂಸರಾದ ಆರ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಸ್ವತಃ ಇವರ ಜಾಲದಿಂದ ಉಳಿದು, ತಮ್ಮ ಬೇರೆಯ ಮುಗ್ಧಪಾಮರ ಬಂಧುಗಳನ್ನೂ ರಕ್ಷಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ತತ್ಪರರಾಗಿರಬೇಕಾದುದು ಉಚಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. (೬೨).

ಆಗ ಏಸುವು ಸಮಗ್ರ ಗೆಲೀಲೀ ದೇಶದಲ್ಲಿ, ಅವರ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಪದೇಶ ಮಾಡುತ್ತಾ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯದ ಸುಸಮಾಚಾರದ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಮತ್ತು ಜನರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ರೋಗವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮನೋವಿಕಾರವನ್ನೂ ವಾಸಿ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಸಂಚರಿಸುತ್ತಾ ನಡೆದನು. ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರದ ರೋಗಗಳಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ನೋವುಗಳಿಂದಲೂ ದುಃಖಿತರಾಗಿದ್ದ ಸಮಸ್ತ ಅಸ್ವಸ್ಥರನ್ನೂ, ಮತ್ತು ಭೂತಗ್ರಸ್ತರನ್ನೂ ಮತ್ತು ಮೂರ್ಛಾರೋಗ್ರಸ್ತರನ್ನೂ ಮತ್ತು ಪಾರ್ಶ್ವಘಾತಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕಿದವರನ್ನೂ ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆತಂದರು ಮತ್ತು ಅವನು ಅವರನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸಿದನು. (ಇಂ. ಮ್ಯಾಥ್ಯೂ ಪ:-೪ ಆ:-೨೩-೨೪)

ಸಮೀಕ್ಷಕ :- ಈ ದಿನಗಳ ಪೋಪಲೀಲೆಯ ಆಡಂಬರಗಳೂ, ಮಂತ್ರಪುರಶ್ಚರಣ ಆಶೀರ್ವಾದ, ಬೀಜ ಮತ್ತು ಭಸ್ಮದ ಚಿಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಭೂತಗಳನ್ನು ಹೊರದೂಡುವುದೂ, ರೋಗಗಳನ್ನು ವಾಸಿಮಾಡುವುದೂ ಸತ್ಯವಾಗಿದ್ದರೆ, ಈ ಇಂಜೀಲಿನ ಮಾತೂ ಕೂಡ ಸತ್ಯವಾದೀತು. ಆದುದರಿಂದ ಮುಗ್ಧಮಾನವರನ್ನು ಜಾಲಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ಈ ಮಾತುಗಳಿವೆ. ಕ್ರೈಸ್ತರು

ಏಸುವಿನ ಮಾತನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತಾರಾದರೆ, ಇಲ್ಲಿನ ದೇವೀ- ಉಪಾಸಕರ ಮಾತುಗಳನ್ನೇಕೆ ಅಂಗೀಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲ? ಏಕೆಂದರೆ- ಆ ಮಾತುಗಳು ಈ ಉಪಾಸಕರದರ ಹಾಗೆಯೇ ಇವೆ. (೬೩)

ಯಾರು ಮನದಲ್ಲಿ ದೀನರಾಗಿದ್ದಾರೋ, ಅವರು ಧನ್ಯರು ; ಏಕೆಂದರೆ, ಸ್ವರ್ಗದ ರಾಜ್ಯ ಅವರದೇ ಆಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, "ಎಂದಿನವರೆಗೆ ಆಕಾಶ ಮತ್ತು ಪೃಥಿವೀ ಕದಲಿ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಅಂದಿನವರೆಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಒಂದೇ ಒಂದು ಗುಣೆಸು ಅಥವಾ ಒಂದು ಬಿಂದು ಪೂರ್ಣವಾಗದೇ ನಾಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲ; ತಪ್ಪಿಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ". - ಎಂದು ನಾನು ನಿಮಗೆ ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದುದರಿಂದ ; ಈ ಅತಿ ಚಿಕ್ಕ ಆಜ್ಞೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ಭಂಗಿಸಿ, ಯಾವನು ಅನ್ಯಜನರಿಗೂ ಹಾಗೆಯೇ ಕಲಿಸುವನೋ, ಅವನು ಸ್ವರ್ಗರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ಚಿಕ್ಕವನೆನಿಸುವನು. (ಇಂ. ಮ್ಯಾಥ್ಯೂ ಪ:-೫. ಆ:- ೩,೪,೧೮,೧೯)

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ಸ್ವರ್ಗ ಒಂದೇ ಇರುವುದಾದಲ್ಲಿ, ರಾಜನೂ ಒಬ್ಬನೇ ಆಗಬೇಕು. ಆದುದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ಜನ ದೀನರಿದ್ದಾರೋ, ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಗುವರಾದರೆ, ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯದ ಅಧಿಕಾರ ಯಾವನಿಗೆ ದಕ್ಕುವುದು? ಎಂದರೆ, ಪರಸ್ಪರ ಜಗಳ-ಕದನಗಳನ್ನು ಮಾಡುವರು ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ದಿಕ್ಕು-ದೆಸೆಯಿಲ್ಲದೇ ಹೋಗುವುದು. ಮತ್ತು ದೀನರು - ಎಂದರೆ ದರಿದ್ರರು - ಎಂಬ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅದೂ ಸರಿಯಲ್ಲ; ನಿರಭಿಮಾನರೆಂದು ಗ್ರಹಿಸುವಿರಾದರೆ, ಆಗಲೂ ಸರಿಹೋಗದು ಏಕೆಂದರೆ, ದೈನ್ಯ ಹಾಗೂ ಅಭಿಮಾನಗಳ ಅರ್ಥ ಒಂದೇ ಅಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಯಾವನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ದೀನನಾಗಿರುತ್ತಾನೋ ಅವನಿಗೆ ಸಂತೋಷವೆಂದಿಗೂ ಉಂಟಾಗದು. ಆದುದರಿಂದ, ಈ ಮಾತು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಯಾವಾಗ ಆಕಾಶ ಪೃಥಿವಿಗಳು ಕದಲಿ ಹೋಗುವುವೋ, ಆಗ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೂ ಕದಲಿ ಹೋಗುವುದು! ಇಂತಹ ಅನಿತ್ಯವಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾನವರದಾಗಿರುತ್ತದೆ; ಸರ್ವಜ್ಞನಾದ ಈಶ್ವರನದಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಈ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳದವನು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಅಲ್ಪನೆಂದು ಎಣಿಸಲ್ಪಡುವನು - ಎಂದು ಒಂದು ಪ್ರಲೋಭವನ್ನು ಮತ್ತು ಭಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. (೬೪)

ನಮ್ಮ ದಿವಸಪೂರ್ತಿಯ ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ನಮಗೆ ಇಂದು ಕೊಟ್ಟುಬಿಡು. ತನಗಾಗಿ ಪೃಥ್ವಿಯಲ್ಲಿ ಧನಸಂಚಯ ಮಾಡಬೇಡ (ಇಂ. ಮ್ಯಾ. ಪ:-೬ ಆ:-೧೧-೧೯)

ಸಮೀಕ್ಷಕ :- ಇದರಿಂದ, ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಏಸುವಿನ ಜನನವಾಗಿದೆಯೋ, ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜನರು ಕಾಡಾಡಿಗಳು ಮತ್ತು ದರಿದ್ರರು ಆಗಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಏಸುವೂ ಕೂಡ ದರಿದ್ರ ನಾಗಿದ್ದನು- ಎಂದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ತಾನೇ ದಿನಪೂರ್ತಿಯ ರೊಟ್ಟಿಯ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗಾಗಿ ಈಶ್ವರನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಲು ಕಲಿಸುತ್ತಾನೆ, ಮತ್ತು, ಹೀಗೆ ಇರುವುದಾದರೆ, ಕ್ರೈಸ್ತರು ಧನ-ಸಂಚಯವನ್ನೇಕೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ? ಅವರು ಏಸುವಿನ ವಚನಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ನಡೆಯದೆ, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ದಾನ-ಪುಣ್ಯ ಮಾಡಿ, ದೀನರಾಗಿ ಹೋಗಬೇಕು. (೬೫)

ನನ್ನನ್ನು 'ಪ್ರಭು! ಪ್ರಭು!!' ಎಂದು ಕರೆಯುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಸ್ವರ್ಗದ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. (ಇಂ.ಮ್ಯಾ. ಪ:-೭. ಆ:- ೨೧)

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ಈಗ ಆಲೋಚಿಸಿರಿ. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪಾದರಿಗಳೂ, ಬಿಶಪ್ ಮಹೋದಯರೂ, ಮತ್ತು ಕ್ರೈಸ್ತರೂ, ಏಸುವಿನ ಈ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಸತ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿಯುವರಾದರೆ, ಏಸುವನ್ನು ಪ್ರಭು- ಎಂದರೆ ಈಶ್ವರನೆಂದು ಎಂದಿಗೂ ಹೇಳಬಾರದು. ಈ ಮಾತನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲವಾದರೆ, ಪಾಪದಿಂದ ಎಂದಿಗೂ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಲಾರರು. (೬೬).

ಆ ದಿನದಂದು ಬಹುಮಂದಿ ನನ್ನನ್ನು ಬೇಡುವರು. ಆಗ ನಾನು ತೆರೆ ನುಡಿಯಲ್ಲಿ-'ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ತಿಳಿದಿಲ್ಲ, ದುಷ್ಕರ್ಮಮಾಡುವವರು ನನ್ನಿಂದ ದೂರಹೋಗಿ' ಎಂದು ಹೇಳುವೆನು. (ಇಂ. ಮ್ಯಾ. ಪ:- ೭. ಆ:- ೨೨-೨೩)

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ನೋಡಿರಿ, ಏಸುವು ಕಾಡಾಡಿ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಭರವಸೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ. ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶನಾಗಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಇದು ಕೇವಲ ಮುಗ್ಧ ಮಾನವರಿಗೆ ಪ್ರಲೋಭನ ಒಡ್ಡುವ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. (೬೭).

ಮತ್ತು ನೋಡಿರಿ; ಒಬ್ಬ ಕುಷ್ಠರೋಗಿಯು ಬಂದು, ಪ್ರಣಾಮಮಾಡಿ- "ಓ ಪ್ರಭೋ! ತಾವು ಇಚ್ಛಿಸುವಿರಾದರೆ, ನನ್ನನ್ನು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸಬಲ್ಲಿರಿ." ಎಂದನು. ಏಸುವು ಕೈಚಾಚಿ, ಅವನನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸಿ - ' ನಾನಂತೂ ನೀನು ರೋಗರಹಿತನಾಗಬೇಕೆಂದು ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ." ಎಂದನು. ಮತ್ತು ಅವನ ಕುಷ್ಠ ತತ್ಕ್ಷಣ ವಾಸಿಯಾಗಿಹೋಯಿತು. (ಇಂ.ಮ್ಯಾ. ಪ:-೮. ಆ:-೨,೩)

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ಈ ಮಾತುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಮುಗ್ಧ ಮಾನವರನ್ನು ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುವಾಗಿವೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಕ್ರೈಸ್ತರು ಈ ವಿದ್ಯಾಸೃಷ್ಟಿಕ್ರಮಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಸತ್ಯವೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ - ಎಂದಾಗ, ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯರು, ಧನ್ವಂತರಿ, ಕಶ್ಯಪ ಮೊದಲಾದವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಭಾರತದಲ್ಲಿ "ಅನೇಕ ದೈತ್ಯರ ಮೃತಸೈನ್ಯವನ್ನು ಬದುಕಿಸಿಬಿಟ್ಟರು. ಬೃಹಸ್ಪತಿಯ ಮಗ ಕಚನನ್ನು

ಚೂರು ಚೂರು ಮಾಡಿ, ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೂ ಮತ್ತು ಮೀನುಗಳಿಗೂ ತಿನ್ನಿಸಿಬಿಟ್ಟರು. ಮತ್ತೂ ಕೂಡ ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯರು ಅವನನ್ನು ಜೀವಂತನಾಗಿ ಮಾಡಿದರು . ಆಮೇಲೆ ಕಚನನ್ನು ಕೊಂದು, ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ತಿನ್ನಿಸಿದರು. ಆದರೂ ಕೂಡ, ಅವನನ್ನು ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಜೀವಂತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಹೊರತೆಗೆದರು ; ತಾವೇ ಸತ್ತು ಹೋದರು. ಕಚನು ಅವರನ್ನು ಬದುಕಿಸಿದನು. ಕಶ್ಯಪ ಋಷಿಯು ಮನುಷ್ಯ ಸಹಿತವಾದ ವೃಕ್ಷವು, ತಕ್ಷಕನಿಂದ ಭಸ್ಮವಾದ ಮೇಲೆ, ಪುನಃ ವೃಕ್ಷವನ್ನು ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಬದುಕಿಸಿದರು. ಧನ್ವಂತರಿಯು ಲಕ್ಷಾಂತರ ಶವಗಳನ್ನು ಸಜೀವಗೊಳಿಸಿದನು. ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನರ ಕುಷ್ಠರೋಗಿಗಳೇ ಮೊದಲಾದ ಅಸ್ವಸ್ಥರನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸಿದನು. ಲಕ್ಷಾಂತರ ಕುರುಡರಿಗೆ ಮತ್ತು ಕಿವುಡರಿಗೆ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನೂ, ಹಾಗೂ ಕಿವಿಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟನು"- ಎಂದು ಮೊದಲಾಗಿ ಹೇಳಿರುವ ಕಥೆಯನ್ನು ಸುಳ್ಳೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ ಏಕೆ? ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳು ಸುಳ್ಳಾಗಿದ್ದರೆ, ಏಸುವಿನ ಮಾತೇಕೆ ಸುಳ್ಳಲ್ಲ? ಅನ್ಯರ ಮಾತನ್ನು ಸುಳ್ಳೆಂದೂ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಸುಳ್ಳುಮಾತನ್ನೂ ಕೂಡ ಸತ್ಯವೆಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಹಠಮಾರಿಗಳಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೇನು? ಆದುದರಿಂದ ಕ್ರೈಸ್ತರ ಮಾತುಗಳು ಹಠಮಾರಿತನದ ಹಾಗೂ ಬಾಲಭಾಷಿತದಂತಹವಾಗಿವೆ. (೬೮).

ಅವರೆಗೆ ಆ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಯಾವನೂ ಹೋಗಲೂ ಕೂಡ ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲದಂತೆ ಅತಿ ಪ್ರಚಂಡರಾಗಿದ್ದ ಭೂತಗ್ರಸ್ತಮಾನವರು ಆಗ ಸ್ಮಶಾನದಿಂದ ಹೊರಟುಬಂದು, ಅವನನ್ನು ಸಂಧಿಸಿದರು. ಮತ್ತು ನೋಡಿರಿ, ಅವರು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ -"ಓ ಏಸು! ಈಶ್ವರ ಪುತ್ರ! ತಮಗೆ ನಮ್ಮ ಬಳಿ ಕೆಲಸವೇನಿದೆ? ಅವಧಿಗೆ ಮುನ್ನವೇ ತಾವು ನಮಗೆ ನೋವನ್ನು ಕೊಡಲು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೀರೇನು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಅವರಲ್ಲಿನ ಭೂತಗಳು "ತಾವು ನಮ್ಮನ್ನು ಉಚ್ಚಾಟಿಸುವಿರಾದರೆ, ಹಂದಿಗಳ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಸೇರಿಕೊಳ್ಳಲುಬಿಡಿರಿ". ಎಂದು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡುವು. ಅವನು ಅವಕ್ಕೆ-"ಹೋಗಿರಿ" . ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಮತ್ತು ಅವು ತೆರಳಿ ಹಂದಿಗಳ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡವು. ಮತ್ತು ನೋಡಿರಿ, ಹಂದಿಗಳ ಸಮಸ್ತ ಗುಂಪೂ ಕಡಿದಾದ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಓಡಿಹೋಯಿತು ಮತ್ತು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಮುಳುಗಿ ಸತ್ತಿತು. (ಇಂ. ಮ್ಯಾ. ಪ:-೮, ಆ:-೨೮-೩೩)

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ಓಹೋ! ಈ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಆಲೋಚಿಸುವುದಾದರೆ, ಈ ಮಾತುಗಳೆಲ್ಲಾ ಸುಳ್ಳಾಗಿವೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಮೃತನಾದ ಮನುಷ್ಯ ರುದ್ರಭೂಮಿಯಿಂದ ಎಂದಿಗೂ ಹೊರಟು ಬರಲಾರನು. ಅವರು ಯಾವನ ಮೈಮೇಲೆಯೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ; ಸಂವಾದವನ್ನೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಮಾತುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳವು. ಯಾರು ಮಹಾಕಾಡಾಡಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೋ, ಅವರು ಇಂತಹ ಮಾತುಗಳ ಮೇಲೆ ನಂಬಿಕೆಯಿಡುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಏಸುವು ಆ ಹಂದಿಗಳ ಕೊಲೆ ಮಾಡಿಸಿದನು. ಹಂದಿಯವರಿಗೆ ನಷ್ಟವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಪಾಪ ಏಸುವಿಗೆ ತಗಲಿರಬಹುದು. ಮತ್ತು ಕ್ರೈಸ್ತರು ಏಸುವನ್ನು " ಪಾಪವನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುವವನು ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರಗೊಳಿಸುವವನು"- ಎಂದು ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಾದರೆ- ಆ ಭೂತಗಳನ್ನು ಪವಿತ್ರಗೊಳಿಸಲಾರದೇ ಹೋದನೇಕೆ? ಮತ್ತು ಹಂದಿಯವರ ನಷ್ಟವನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಡಲಿಲ್ಲವೇಕೆ? ಆಧುನಿಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸುಶಿಕ್ಷಿತರಾದ ಕ್ರೈಸ್ತ ಆಂಗ್ಲ ಜನರು ಈ ಬರುಡೆಗಳನ್ನೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಬಹುದೇನು? ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವರಾದರೆ, ಭ್ರಮಜಾಲದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದಾರೆ. (೬೯)

ನೋಡಿರಿ, ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಒರಗಿದ್ದ ಪಾರ್ಶ್ವಘಾತದ ಒಬ್ಬ ರೋಗಿಯನ್ನು ಜನರು ಅವನ ಬಳಿ ಕರೆತಂದರು . ಮತ್ತು ಏಸುವು ಅವರ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಆ ಪಾರ್ಶ್ವಘಾತದ ರೋಗಿಗೆ - "ಓ ಮಗನೇ! ಧೈರ್ಯಧರಿಸು. ನಿನ್ನ ಪಾಪಗಳು ಕ್ಷಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ನಾನು ಧಾರ್ಮಿಕರನ್ನಲ್ಲ; ಆದರೆ ಪಾಪಿಗಳನ್ನು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಪಡಲು ಕರೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ ". ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. (ಇಂ.ಮ್ಯಾ. ಪ:- ೯. ಆ:-೨, ೧೩)

ಸಮೀಕ್ಷಕ :- ಹಿಂದೆ ನಾವು ಬರೆದಿರುವುದು ಹೇಗೆ ಅಸಂಭವವೋ, ಈ ಮಾತೂ ಕೂಡ ಹಾಗೆಯೇ ಅಸಂಭವವಾಗಿದೆ, ಮತ್ತು, ಪಾಪವನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುವ ಮಾತಂತೂ ಕೇವಲ ಮುಗ್ಧಮಾನವರಿಗೆ ಪ್ರಲೋಭನವನ್ನೊಡ್ಡಿ , ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತಹುದೇ ಆಗಿದೆ. ಹೇಗೆ ಒಬ್ಬನು ಸೇವಿಸಿದ ಮದಿರಾ, ಭಂಗಿ ಹಾಗೂ ಅಫೀಮುಗಳಿಂದ ಬೇರೆಯವನಿಗೆ ಮದವೇರುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಯಾವನೋ ಮಾಡಿದ ಪಾಪ ಮತ್ತಾವನೋ ಒಬ್ಬನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಯಾವನು ಮಾಡುತ್ತಾನೋ, ಅವನೇ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇದೇ ಈಶ್ವರನ ನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ. ಒಬ್ಬನು ಮಾಡಿದ ಪಾಪ-ಪುಣ್ಯಗಳು ಮತ್ತೊಬ್ಬನಿಗೆ ತಗಲುವುವಾದರೆ, ಇಲ್ಲವೇ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶನು ಸ್ವತಃ ಅಪರಾಧಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಬೇಕಾದ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವ ಹಾಗೆ, ಈಶ್ವರನು ಕರ್ತೃಗಳಿಗೆಯೇ ಸಿಕ್ಕಬೇಕಾದ ಫಲಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಡದೆ, ತಾನೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವನಾದರೆ, ಅವನು ಅನ್ಯಾಯಕಾರಿಯಾಗಿ ಹೋದಾನು. ನೋಡಿರಿ, ಧರ್ಮವೇ ಕಲ್ಯಾಣಕಾರಕವಾಗಿದೆ ; ಏಸು ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಅಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಧರ್ಮಾತ್ಮರಿಗೆ ಏಸು ಮೊದಲಾದವರ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೂ ಕೂಡ ಇಲ್ಲ; ಪಾಪಿಗಳಿಗೂ ಇಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ, ಯಾವನ ಪಾಪವೂ ಕೂಡ (ಫಲಭೋಗವಿಲ್ಲದೆ) ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಲಾರದು. (೭೦)

ಏಸುವು ತನ್ನ ೧೨ ಮಂದಿ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆಯಿಸಿಕೊಂಡು, ಅವುಗಳನ್ನು ಉಚ್ಚಾಟಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೂ, ಹಾಗೂ ಪ್ರತಿಯೊಂದು (ದೈಹಿಕ) ರೋಗವನ್ನೂ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು (ಮಾನಸಿಕ) ವ್ಯಾಧಿಯನ್ನೂ ವಾಸಿಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿಯೂ, ಅವರಿಗೆ

ಅಪವಿತ್ರವಾದ ಭೂತಗಳ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನಿತ್ತನು. ಮಾತನಾಡುವವರು ನೀವೇನೂ ಅಲ್ಲ; ಆದರೆ, ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯ ಆತ್ಮ ನಿಮ್ಮೊಳಗಿನಿಂದ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾನೆ. ನಾನು ಪೃಥಿವಿಯ ಮೇಲೆ ಒಂದುಗೂಡಿಸಲು ಬಂದಿದ್ದೇನೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಡಿ; ಆದರೆ, ಖಡ್ಗವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಲು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಮಗನನ್ನು ಅವನ ತಂದೆಯಿಂದ, ಮತ್ತು ಮಗಳನ್ನು ಅವಳ ತಾಯಿಯಿಂದ, ಮತ್ತು ಸೊಸೆಯನ್ನು ಅವಳ ಅತ್ತೆಯಿಂದ ಬೇರೆಮಾಡಲು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಮಾನವನ ಮನೆಯ ಜನರೇ ಅವನ ವೈರಿಗಳಾಗುವರು. (ಇಂ.ಮ್ಯಾ.ಪ:-೩೦ ಆ:- ೩೩,೩೪-೩೬)

ಸಮೀಕ್ಷಕ :– ಯಾರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ೩೦ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಲೋಭದಿಂದ ಏಸುವನ್ನು ಹಿಡಿಯಿಸುವನೋ, ಮತ್ತು ಅನ್ಯರು ಪರಿವರ್ತಿತರಾಗಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಓಡಿಹೋಗುವರೋ, ಆ ಶಿಷ್ಯರೇ ಇವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು, ಭೂತಗಳ ಆಗಮನ ಅಥವಾ ನಿರ್ವಾಸನ, ಔಷಧವಿಲ್ಲದೆ ಅಥವಾ ಪಥ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ವ್ಯಾಧಿಗಳು ದೂರವಾಗುವುದು ಎಂಬ ಮಾತು ವಿದ್ಯೆಗೇ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ ; ಸೃಷ್ಟಿಕ್ರಮದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಸಂಭವವಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ, ಇಂತಹ ಮಾತುಗಳನ್ನಂಗೀಕರಿಸುವುದು ಅಜ್ಞಾನಿಗಳ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ. ಜೀವರು ಮಾತನಾಡುವವರಲ್ಲವಾದರೆ, ಈಶ್ವರನು ಮಾತನಾಡುವವನಾದರೆ, ಜೀವರೇನು ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಾರೆ? ಮತ್ತು ಸತ್ಯದ ಅಥವಾ ಮಿಥ್ಯಾಭಾಷಣದ ಫಲವಾದ ಸುಖವನ್ನು ಅಥವಾ ದುಃಖವನ್ನು ಈಶ್ವರನೇ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರಬಹುದು! ಇದೂ ಕೂಡ ಒಂದು ಅನುಚಿತವಾದ ಕಥನವೇ ಸರಿ. ಮತ್ತು ಏಸು ಒಡಕು ಹುಟ್ಟಿಸಲು ಮತ್ತು ಹೋರಾಡಿಸಲು ಬಂದಿದ್ದನು - ಎಂಬ ಹೇಳಿಕೆಯಂತೆಯೇ ಈ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಜನರಲ್ಲಿ ಜಗಳ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಒಡಕು ಹುಟ್ಟಿಸುವುದರಿಂದ ಸರ್ವದಾ ಮಾನವರಿಗೆ ದುಃಖವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೆಂತಹ ಮಹಾಪ್ರಮಾದದ ವಿಷಯ? ಮತ್ತು ಕ್ರೈಸ್ತರು ಇದನ್ನೇ ಗುರುಮಂತ್ರವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೇನೋ? ಏಕೆಂದರೆ, ಒಬ್ಬರಿಂದ ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು ಒಡೆಯುವುದನ್ನು ಏಸುವೇ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಇವರು ಏತಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳದೇ ಇದ್ದಾರು? ಮನೆಯ ಜನರನ್ನೇ ಮನೆಯವರ ಶತ್ರುಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಏಸುವಿನದೇ ಕಾರ್ಯವಿದ್ದೀತು. ಇದು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪುರುಷರ ಕೆಲಸವಲ್ಲ. (೭೧)

ಆಗ ಏಸುವು - " ನಿಮ್ಮ ಬಳಿ ಎಷ್ಟು ರೊಟ್ಟಿಗಳಿವೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಆಗ ಅವರು "ಏಳು ಇವೆ. ಮತ್ತು ಚಿಕ್ಕ ಮೀನುಗಳಿವೆ." ಎಂದರು. ಆಗ ಅವನು ಜನರಿಗೆ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಆಜ್ಞೆಮಾಡಿದನು. ಆಗ ಏಳು ರೊಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಮೀನುಗಳನ್ನು ಧನ್ಯವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಮುರಿದನು ಮತ್ತು ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು. ಮತ್ತು ಶಿಷ್ಯರು ಜನರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಉಂಡು ತೃಪ್ತರಾದರು. ಮತ್ತು ಯಾವ ತುಣುಕುಗಳು ಉಳಿದವೋ, ಅವುಗಳಿಂದ ಏಳು ಬುಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ತುಂಬಿಸಿ ಎತ್ತಿದರು. ಊಟಮಾಡಿದವರು ಹೆಂಗಸರು-ಮಕ್ಕಳನ್ನುಳಿದು ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ಜನರಿದ್ದರು. (ಇಂ.ಮ್ಯಾ.ಪ:- ೩೫.ಆ:-೩೪-೩೮)

ಸಮೀಕ್ಷಕ :– ಅವಲೋಕಿಸಿರಿ ಈಗ! ಇದು ಆಧುನಿಕ ಅಷಾಢಭೂತಿಸಿದ್ಧರು ಮತ್ತು ಇಂದ್ರಜಾಲಮಾಡುವವರು ಮೊದಲಾದವರ ಮಾತಿಗೆ ಸಮನಾದ ಛಲದ ಮಾತಲ್ಲವೇನು? ಆ ರೊಟ್ಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ರೊಟ್ಟಿಗಳು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದವು? ಏಸುವಿನಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಸಿದ್ಧಿಗಳಿದ್ದಲ್ಲಿ, ತಾನು ಹಸಿದವನಾಗಿ ಅತ್ತಿಯ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತಿನ್ನಲು ಅಲೆದಾಡುತ್ತಿದ್ದನಾದರೂ ಏಕೆ? ತನ್ನ ಸಲುವಾಗಿ ಮಣ್ಣು, ನೀರು ಮತ್ತು ಕಲ್ಲು- ಮೊದಲಾದುದರಿಂದ ಮೋಹನ್ ಭೋಗ್ ರೊಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಏಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ? ಈ ಮಾತುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಬಾಲಕರ ಎಳೆಯಾಟದಮಾಗಿವೆ. ಎಷ್ಟೋ ಮಂದಿ ಸಾಧು-ವೈರಾಗಿಗಳು ಇಂತಹದೇ ಛಲದ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡಿ, ಮುಗ್ಧ ಮಾನವರನ್ನು ವಂಚಿಸುತ್ತಾರಷ್ಟೇ? ಅವರ ಮಾತುಗಳಂತೆಯೇ ಈ ಮಾತುಗಳೂ ಕೂಡ ವಂಚನೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದವಾಗಿವೆ. (೭೨)

ಮತ್ತು ಆಗ ಅವನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಾನವನಿಗೂ ಅವನ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಫಲವನ್ನು ಕೊಡುವನು . (ಇಂ.ಮ್ಯಾ.ಪ:-೧೬. ಆ:-೨೭).

ಸಮೀಕ್ಷಕ :– ಕರ್ಮಾನುಸಾರ ಫಲ ಕೊಡಲ್ಪಡುವುದು - ಎಂದಾಗ, ಕ್ರೈಸ್ತರು ಪಾಪ ಕ್ಷಮಿಸಲ್ಪಡುವುದೆಂದೂ ಉಪದೇಶಿಸುವುದು ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿದೆ, ಮತ್ತು, ಅದು ಸತ್ಯವಾದರೆ, ಇದು ಸುಳ್ಳಾಗುವುದು. ಯಾವನಾದರೂ ಕ್ಷಮಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾದುವು ಕ್ಷಮಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಕ್ಷಮಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲದುವು ಕ್ಷಮಿಸಲ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವನಾದರೆ, ಇದೂ ಕೂಡ ಸರಿಯಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಎಲ್ಲ ಕರ್ಮಗಳ ಫಲಗಳನ್ನೂ ಯಥಾಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ಕೊಡುವುದರಿಂದಲೇ ನ್ಯಾಯ ಮತ್ತು ಪೂರ್ಣ ದಯೆ ಸಿದ್ಧಿಸುವುದು. (೭೩).

ಓ ನಂಬಿಕೆಯಿಲ್ಲದ ಮತ್ತು ಹಠವಾದಿಗಳಾದ ಜನರೇ! ನಾನು ನಿಮಗೆ ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಿಮಗೆ ಸಾಸಿವೆಯ ಒಂದು ಕಾಳಿನಷ್ಟು ನಂಬಿಕೆಯಿದ್ದರೆ, ನೀವು ಈ ಪರ್ವತಕ್ಕೆ 'ಇಲ್ಲಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೊರಟು ಹೋಗು' ಎಂದು ಹೇಳುವಿರಾದರೆ, ಅದು ಹೊರಟು ಹೋಗುವುದು ಮತ್ತು ಯಾವ ಕೆಲಸವೂ ನಿಮಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. (ಇಂ. ಮ್ಯಾ.ಪ:-೧೭. ಆ:-೧೭ ,೨೦)

ಸಮೀಕ್ಷಕ :– ಈಗ ಕ್ರೈಸ್ತರು, 'ಬನ್ನಿರಿ. ನಮ್ಮ ಮತದಲ್ಲಿ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಕ್ಷಮೆಮಾಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಗಳಿಸಿರಿ' ಎಂದು ಮೊದಲಾಗಿ, ಉಪದೇಶಿಸುತ್ತಾ ತಿರುಗುತ್ತಾರಲ್ಲ; ಅದೆಲ್ಲವೂ ಮಿಥ್ಯೆಯೇ ಆಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಏಸುವಿನಲ್ಲಿ ಪಾಪವನ್ನು ಬಿಡಿಸುವ,

ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಮೂಡಿಸುವ ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರಗೊಳಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿದ್ದಿದ್ದರೆ, ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರ ಆತ್ಮಗಳನ್ನು ನಿಷ್ಪಾಪಗಳನ್ನಾಗಿಯೂ, ಶ್ರದ್ಧಾಳುಗಳನ್ನಾಗಿಯೂ, ಪವಿತ್ರವಾದುವುಗಳನ್ನಾಗಿಯೂ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇಕೆ? ಯಾರು ಏಸುವಿನ ಜೊತೆ-ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದರೋ, ಅವರನ್ನೂ ಕೂಡ ಶುದ್ಧರನ್ನಾಗಿಯೂ ನಂಬಿಕೆಯುಳ್ಳವರನ್ನಾಗಿಯೂ, ಕಲ್ಯಾಣಕಾರಿಗಳನ್ನಾಗಿಯೂ ಮಾಡಲಾರದೇ ಹೋದನು; ಅವನು ಮೃತನಾದ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಿದ್ದಾನೋ ತಿಳಿಯದು. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾವನನ್ನೂ ಪವಿತ್ರಗೊಳಿಸಲಾರನು. ಏಸುವಿನ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ಸಾಸಿವೆಯಷ್ಟು ನಂಬಿಕೆಯನ್ನೂ ಹೊಂದಿರದವರಾಗಿದ್ದರು; ಮತ್ತು ಅವರೇ ಈ ಇಂಜೀಲ್ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ, ಇದರ ಪ್ರಾಮಾಣ್ಯವಾದರೂ ಹೇಗಾದೀತು? ಏಕೆಂದರೆ, ನಂಬಿಕೆಯಿಲ್ಲದವರೂ, ಅಪವಿತ್ರಾತ್ಮರೂ, ಅಧರ್ಮಿಗಳೂ ಆದ ಮಾನವರ ಲೇಖನದ ಮೇಲೆ ನಂಬಿಕೆಯಿಡುವುದು ಆತ್ಮಕಲ್ಯಾಣವನ್ನಿಚ್ಛಿಸುವ ಮಾನವರ ಕಾರ್ಯವಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಇದರಿಂದಲೇ ಏಸುವಿನ ಈ ಮಾತು ಸತ್ಯವಾಗಿರುವುದಾದರೆ, ಯಾವ ಕ್ರೈಸ್ತನಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ಸಾಸಿವೆಯ ಕಾಳಿನಷ್ಟೂ ವಿಶ್ವಾಸವು, ಎಂದರೆ ನಂಬಿಕೆಯು ಇಲ್ಲವೆಂದೂ ಕೂಡ ಸಿದ್ಧವಾಗಬಲ್ಲದು. ಯಾವನೇ ಆದರೂ ಒಬ್ಬನು- 'ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ಅಥವಾ ಸ್ವಲ್ಪ ನಂಬಿಕೆಯಿದೆ' ಎನ್ನುವನಾದರೆ, ಅವನಿಗೆ-' ಈ ಪರ್ವತವನ್ನು ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಜರುಗಿಸು'.- ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕು. ಅವನು ಜರುಗಿಸುವುದರಿಂದ (ಪರ್ವತವು) ಜರುಗಿ ಹೋದರೂ ಕೂಡ ಅದು ಪೂರ್ಣವಾದ ನಂಬಿಕೆಯಲ್ಲ; ಆದರೆ, ಒಂದು ಸಾಸಿವೆಯ ಕಾಳಿಗೆ ಸಮನಾದಷ್ಟು ಮಾತ್ರ. ಮತ್ತು ಜರುಗಿಸಲಾರದೇ ಹೋದರೆ, ಒಂದು ತುಣುಕಿನಷ್ಟೂ ಕೂಡ ನಂಬಿಕೆ, ವಿಶ್ವಾಸ- ಎಂದರೆ, ಧರ್ಮ ಕ್ರೈಸ್ತರಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಯಾವನಾದರೂ " ಈ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಅಭಿಮಾನ ಮೊದಲಾದ ದೋಷಗಳ ಹೆಸರು ಪರ್ವತ." ಎಂದು ಹೇಳುವನಾದರೆ. ಅದೂ ಕೂಡ ಸರಿಯಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ, ಹೀಗೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಲ್ಲಿ, ಕುರುಡರು, ಕುಷ್ಠರೋಗಿಗಳು, ಭೂತಗ್ರಸ್ತರು - ಇವರನ್ನು ಸ್ವಸ್ಥರನ್ನಾಗಿಮಾಡಿದನೆಂದರೂ, ಸೋಮಾರಿಗಳಿಗೂ, ಕುರುಡರಿಗೂ, ಕುಷ್ಠರೋಗಿಗಳಿಗೂ, ವಿಷಯಾಸಕ್ತರಿಗೂ ಮತ್ತು ಭ್ರಾಂತರಿಗೂ ಜ್ಞಾನವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ, ಜಾಗ್ರತರನ್ನಾಗಿಯೂ, ಕುಶಲರನ್ನಾಗಿಯೂ ಮಾಡಿರಬಹುದು - ಎನ್ನಬಹುದು ಅಷ್ಟೇ. ಹೀಗೆ ಒಪ್ಪಿದರೂ ಕೂಡ ಸರಿಯಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಸತ್ಯ ಹೀಗೆಯೇ ಇದ್ದಲ್ಲಿ, ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಶಿಷ್ಯರನ್ನೂ ಕೂಡ ತಿದ್ದಲು ಶಕ್ತನಾಗಲಿಲ್ಲವೇಕೆ? ಆದುದರಿಂದ, ಅಸಂಭವವಾದ ಮಾತನ್ನಾಡುವುದು ಏಸುವಿನ ಅಜ್ಞಾನಿತ್ವವನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸುತ್ತದೆ ಏನೇ ಆಗಲಿ; ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ವಿದ್ಯೆ ಏಸುವಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೆ, ಇಂತಹ ತಲೆಬಾಲಗಳಿಲ್ಲದ ಕಾಡಾಡಿತನದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನೇತಕ್ಕೆ? ಆದರೂ, **'ಯತ್ರದೇಶೇ ದ್ರುಮೋ ನಾಸ್ತಿ ಏರಂಡೋಽಪಿ ದ್ರುಮಾಯತೇ'**. - ಯಾವ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ವೃಕ್ಷವೂ ಇಲ್ಲವೋ, ಆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹರಳಿನ ಗಿಡವೇ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡದು ಮತ್ತು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಎಣಿಸಲ್ಪಡುವ ಹಾಗೆ, ಮಹಾ ಕಾಡಾಡಿಗಳ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಏಸುವಿನ ಇರುವಿಕೆಯೂ ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣವಾಗಿದ್ದಿತು. ಆದರೆ, ಈಗ ಏಸುವಿನ ಗಣನೆಯಾದರೂ ಏನಾಗಬಲ್ಲದು? (೭೪)

ನಾನು ನಿಮಗೆ - " ನೀವು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸದೇ ಇದ್ದರೆ ಮತ್ತು ಬಾಲಕರಿಗೆ ಸಮಾನರಾಗಿ ಆಗದೇ ಇದ್ದರೆ, ಸ್ವರ್ಗದ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಲಾರಿರಿ". - ಎಂದು ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. (ಇಂ.ಮ್ಯಾ.ಪ:- ೧೮.ಆ:-೩)

ಸಮೀಕ್ಷಕ :- ತನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದಲೇ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತಿರುಗಿಸುವುದು ಸ್ವರ್ಗದ ಕಾರಣವೂ ಮತ್ತು ತಿರುಗಿಸದಿರುವುದು ನರಕದ ಕಾರಣವೂ ಆಗಿರುವುದಾದರೆ, ಯಾವನೂ ಯಾವನ ಪಾಪ- ಪುಣ್ಯಗಳನ್ನೂ ಯಾವ ಕಾಲಕ್ಕೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾರನೆಂದು ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಬಾಲಕನ ಸಮಾನವಾಗುವುದೆಂಬ ಬರೆಹದಿಂದ, ಏಸುವಿನ ಮಾತುಗಳು ವಿದ್ಯೆ ಮತ್ತು ಸೃಷ್ಟಿ ಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಬಹಳ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದ್ದವೆಂದು ವಿದಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ "ಜನರು ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಬಾಲಕರಂತೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡುಬಿಡಲಿ." ಎಂದೂ ಕೂಡ ಇದ್ದಿತು. ಬಹುಮಂದಿ ಕ್ರೈಸ್ತರ ನಡೆವಳಿಕೆ ಬಾಲಬುದ್ಧಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆಯಿದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಇಂತಹ ಯುಕ್ತಿ- ವಿದ್ಯೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತಿದ್ದರೇಕೆ? ಮತ್ತು ಏಸುವು, ತಾನೇ ವಿದ್ಯಾಹೀನನೂ, ಬಾಲಬುದ್ಧಿಯೂ ಆಗಿರದಿದ್ದರೆ, ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಬಾಲಕರಂತೆ ಆಗುವ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಏಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು? ಏಕೆಂದರೆ, ಯಾವನು ಹೇಗೆಯಿರುತ್ತಾನೋ, ಅವನು ಬೇರೆಯವನನ್ನೂ ಕೂಡ ತನ್ನ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಲು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿಯೇ ತೀರುತ್ತಾನೆ. (೭೫)

ನಾನು ನಿಮಗೆ 'ಧನವಂತರು ಸ್ವರ್ಗದ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದು ಕಠಿಣವಾಗುವುದು'- ಎಂದು ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತೂ ಕೂಡ ನಾನು ನಿಮಗೆ 'ಈಶ್ವರನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಧನವಂತನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಒಂಟೆಯು ಸೂಜಿಯ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ತೂರಿ ಹೋಗುವುದು ಸಹಜ'- ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. (ಇಂ.ಮ್ಯಾ.ಪ:-೧೯. ಆ:-೨೩ , ೨೪)

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ಇದರಿಂದ ಏಸು ದರಿದ್ರನಾಗಿದ್ದನೆಂದು ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಧನವಂತರಾದ ಜನರು ಅವನನ್ನು ಗೌರವಿಸದೇ ಇರಬಹುದು. ಆದುದರಿಂದ, ಇದನ್ನು ಬರೆದಿರಬಹುದು. ಆದರೆ, ಈ ಮಾತು ಸತ್ಯವಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಧನಾಢ್ಯರಲ್ಲಿಯೂ, ಮತ್ತು ದರಿದ್ರರಲ್ಲಿಯೂ, ಒಳ್ಳೆಯವರೂ, ಕೆಟ್ಟವರೂ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಯಾವ ಯಾವನು ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾನೋ, ಅವನು ಒಳ್ಳೆಯ ಮತ್ತು ಯಾವನು ಕೆಟ್ಟ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವನೋ ಅವನು ಕೆಟ್ಟ ಫಲವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತು ಇದರಿಂದ, ಏಸುವು ಈಶ್ವರನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಯಾವುದೋ ಒಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿದೆ - ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಿದ್ದನು; ಸರ್ವತ್ರವಲ್ಲ.- ಎಂದೂ ಕೂಡ ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆಯಿರುವುದಾದರೆ, ಅವನು ಈಶ್ವರನೇ ಅಲ್ಲ. ಯಾವನು ಈಶ್ವರನಾಗಿದ್ದಾನೋ , ಅವನ ರಾಜ್ಯ ಎಲ್ಲೆಡೆಯೂ ಇದೆ. ಎಂದ ಮೇಲೆ ಅದರಲ್ಲಿ

ಪ್ರವೇಶಿಸುವನು, ಅಥವಾ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದಿಲ್ಲ - ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಕೇವಲ ಅವಿದ್ಯೆಯ ಮಾತಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಇದರಿಂದ, ಎಷ್ಟು ಜನ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಧನಾಢ್ಯರಾಗಿದ್ದಾರೋ, ಅವರೆಲ್ಲರೂ ನರಕಕ್ಕೆಯೇ ಹೋಗುವವರೇನು? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯೂ ಕೂಡ ಏಳುತ್ತದೆ. ಭಾಪು! ಭಾಪು!! ಏಸು ಪ್ರವಾದಿಯೂ, ಧನಾಢ್ಯರ ಬಳಿ ಎಷ್ಟು ಸಾಮಾಗ್ರಿಗಳಿರುತ್ತವೋ, ಅಷ್ಟು ದರಿದ್ರರಬಳಿಯಿರುವುದಿಲ್ಲ. "ಧನಾಢ್ಯರಾದ ಜನರು ವಿವೇಕದಿಂದ ಧರ್ಮಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ವ್ಯಯಿಸುವವರಾದರೆ, ದರಿದ್ರರು ನೀಚಗತಿಯಲ್ಲೇ ಉಳಿದು ಹೋಗುವರು. ಮತ್ತು ಧನಾಢ್ಯರು ಉತ್ತಮಗತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಬಲ್ಲರು" - ಎಂದು ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಯೋಜಿಸಬಹುದಿತ್ತು. (೭೬)

ಏಸುವು ಅವರಿಗೆ " ಹೊಸಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗ ಮಾನವನ ಪುತ್ರನು ತನ್ನ ಐಶ್ವರ್ಯದ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವನೋ, ಆಗ ನನ್ನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಬಂದಿರುವ ನೀವೂ ಕೂಡ ೧೨ ಸಿಂಹಾಸನಗಳ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು, ಇಸ್ರಾಯೇಲದ ೧೨ ಕುಲಗಳ ಮೇಲೆ ನ್ಯಾಯಮಾಡುವಿರಿ. ಯಾವಯಾವನು ತನ್ನ ಹೆಸರಿಗಾಗಿ ಮನೆಗಳನ್ನು, ಅಥವಾ ಸೋದರರನ್ನು, ಅಥವಾ ಸೋದರಿಯರನ್ನು, ಅಥವಾ ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳನ್ನು, ಅಥವಾ ಹೆಂಡತಿಯರನ್ನು, ಅಥವಾ ಮಕ್ಕಳನ್ನು, ಅಥವಾ ಭೂಮಿಯನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದ್ದಾನೋ, ಅವನು ನೂರರಷ್ಟು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವನು ಮತ್ತು ಅನಂತಜೀವನದ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗುವನು- ಎಂದು ನಿಮಗೆ ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ."- ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. (ಇಂ. ಮ್ಯಾ. ಪ:-೧೬,ಅ:-೨೪. ೨೯)

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ಈಗ ನೋಡಿರಿ ಏಸುವಿನ ಆಂತರಿಕ ಲೀಲೆಯನ್ನು! ತನ್ನ ಜಾಲದಿಂದ ಸತ್ತಮೇಲೆಯೂ ಕೂಡ ಜನರು ಹೊರಬೀಳಬಾರದು! ಮತ್ತು ಯಾವನು ೩೦ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಲೋಭದಿಂದ ತನ್ನ ಗುರುವನ್ನು ಹಿಡಿಸಿ ಸಾಯಿಸಿದನೋ, ಅವನಂತಹ ಪಾಪಿಗಳೂ ಕೂಡ ಇವನ ಹತ್ತಿರ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವರು ಮತ್ತು ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ ಕುಲದ ನ್ಯಾಯವು ಪಕ್ಷಪಾತದ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಮಾಡಲ್ಪಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ; ಮತ್ತು ಅವರ ಅಪರಾಧಗಳೆಲ್ಲಾ ಕ್ಷಮಿಸಲ್ಪಡುವುವು ಮತ್ತು ಬೇರೆ ಕುಲಗಳ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ಮಾಡುವರು. ಇದೇ ಕಾರಣದಿಂದ ಕ್ರೈಸ್ತರು, ಕ್ರೈಸ್ತರುಗಳ ಬಗೆಗೆ ಬಹಳ ಪಕ್ಷಪಾತಮಾಡಿ, ಯಾವನಾದರೂ ಬಿಳಿಯನು ಕರಿಯವನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿಯೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಕೂಡ, ಬಹುತೇಕವಾಗಿ ಪಕ್ಷಪಾತದಿಂದ ನಿರಪರಾಧನೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತಾರೆ - ಎಂದು ಊಹಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆಯೇ ಏಸುವಿನ ಸ್ವರ್ಗದ ನ್ಯಾಯವೂ ಇರಬಹುದು. ಮತ್ತು ಇದರಿಂದ ಮಹಾ ದೋಷ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಒಬ್ಬನು ಸೃಷ್ಟಿಯ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಸತ್ತನು ; ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ಪ್ರಳಯದ ರಾತ್ರಿಯ ಹತ್ತಿರದ ದಿನ ಸತ್ತನು. ಒಬ್ಬನಂತೂ ಆದಿಯಿಂದ ಅಂತ್ಯದವರೆಗೆ ' ಎಂದಿಗೆ ನ್ಯಾಯವಾಗುವುದೋ' ಎಂದು ನಿರೀಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಬಿದ್ದಿದ್ದನು. ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಬ್ಬನ ನ್ಯಾಯ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೇ ಆಗಿಹೋಯಿತು! ಇದೆಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಅನ್ಯಾಯ? ಮತ್ತು ಯಾವನು ನರಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುವನೋ, ಅವನು ಅನಂತಕಾಲದವರೆಗೆ ನರಕವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವನು. ಮತ್ತು ಯಾವನು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಗುವನೋ, ಅವನು ಸದಾ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವನು. ಇದೂ ಕೂಡ ದೊಡ್ಡ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಕೊನೆಯುಳ್ಳ ಸಾಧನದ ಮತ್ತು ಕರ್ಮಗಳ ಫಲವು ಕೊನೆಯನ್ನುಳ್ಳದೇ ಆಗಿರಬೇಕು. ಮತ್ತು ಯಾವುದೇ ಎರಡು ಆತ್ಮಗಳ (ಜೀವರ) ಪಾಪ ಮತ್ತು ಪುಣ್ಯ ಸಮಾನವಾಗಿರಲಾರದು. ಆದಕಾರಣ, ತಾರತಮ್ಯಾನುಸಾರ ಹೆಚ್ಚು ಅಥವಾ ಕಡಿಮೆ ಸುಖ-ದುಃಖ ಸಹಿತವಾದ ಅನೇಕ ಸ್ವರ್ಗಗಳು ಮತ್ತು ನರಕಗಳು ಇರಬೇಕು; ಆಗಮಾತ್ರ ಸುಖ-ದುಃಖಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲಾದೀತು. ಹೀಗೆ ಕ್ರೈಸ್ತರ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಪುಸ್ತಕ ಈಶ್ವರಕೃತವಲ್ಲ; ಅಥವಾ ಏಸುವು ಈಶ್ವರನ ಮಗನೆಂದಿಗೂ ಆಗಲಾರನು. ಇದು ಮಹಾನ್ ಅನರ್ಥದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಎಂದಿಗೂ ಯಾವನಿಗೂ ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳು ನೂರು-ನೂರು ಮಂದಿಯಿರಲಾರರು. ಆದರೆ, ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಒಬ್ಬಳೇ ತಾಯಿ ಇರುತ್ತಾಳೆ ಮತ್ತು ಒಬ್ಬನೇ ತಂದೆಯಿರುತ್ತಾನೆ. ಮುಸಲ್ಮಾನರು ಒಬ್ಬನಿಗೆ ೭೨ ಮಂದಿ ನಾರಿಯರು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾರೆ - ಎಂದು ಬರೆದಿರುವುದು, ಇದರಿಂದಲೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡುದಿರಬಹುದು- ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ . (೭೭)

ಮುಂಬೆಳಗು ಅವನು ನಗರಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಅವನಿಗೆ ಹಸಿವಾಯಿತು ಮತ್ತು ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅತ್ತಿಯ ಮರವನ್ನು ನೋಡಿ, ಅವನು ಅದರ ಬಳಿ ಹೋದನು. ಆದರೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೇನನ್ನೂ ಪಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಎಲೆಗಳು ಮಾತ್ರ ಇದ್ದವು. ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ -"ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆಂದಿಗೂ ಹಣ್ಣುಗಳು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ," ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಇದರ ಫಲವಾಗಿ ಅತ್ತಿಯ ಮರ ಕೂಡಲೇ ಒಣಗಿ ಹೋಯಿತು. (ಇಂ. ಮ್ಯಾ.ಪ:-೨೧. ಆ:-೧೮,೧೯)

ಸಮೀಕ್ಷಕ :- ಸಮಸ್ತ ಪಾದರಿಗಳೂ, ಕ್ರೈಸ್ತರೂ ಅವನು ಬಹಳ ಶಾಂತನೂ ಶಮಾನ್ವಿತನೂ ಮತ್ತು ಕ್ರೋಧವೇ ಮೊದಲಾದ ದೋಷಗಳಿಂದ ರಹಿತನೂ ಆಗಿದ್ದನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ, ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಅವನು ಕ್ರೋಧಿಯೂ, ಮತ್ತು ಋತುವಿನ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದವನೂ ಆಗಿದ್ದನು ಮತ್ತು ಅವನು ಕಾಡುಮನುಷ್ಯತನದ ಸ್ವಭಾವದಿಂದ ಯುಕ್ತನಾಗಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದನು- ಎಂದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಭಲೇ, ಅದಕ್ಕೆ ಶಾಪವನ್ನಿತ್ತನು ಮತ್ತು ಅದು ಒಣಗಿಹೋಯಿತು - ಎನ್ನಲು, ಜಡ ಪದಾರ್ಥವಾಗಿದ್ದ ಆ ವೃಕ್ಷದ ಅಪರಾಧವೇನಿದ್ದಿತು? ಇವನ ಶಾಪದಿಂದಲಂತೂ ಒಣಗಿಹೋಗಿರಲಾರದು; ಆದರೆ, ಯಾವುದಾದರೂ ಘಾತಕವಾದ ಔಷಧಿ ಹಾಕುವುದರಿಂದ ಒಣಗಿ ಹೋಗಿದ್ದರೆ, ಆಶ್ಚರ್ಯವೇನೂ ಇಲ್ಲ. (೭೮)

ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ಲೇಶದ ನಂತರ ಸೂರ್ಯನು ಕಾರ್ಗಪ್ಪಾಗಿ ಹೋಗುವನು . ಮತ್ತು ಚಂದ್ರ ತನ್ನ ಜ್ಯೋತಿಯನ್ನು ಎರಚುವುದಿಲ್ಲ, ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಆಕಾಶದಿಂದ ಬಿದ್ದು ಹೋಗುವುವು ಮತ್ತು ಆಕಾಶದ ಸೇನೆ ಕದಡಿಹೋಗುವುದು. (೯ಂ.ಮ್ಯಾ. ಪ:- ೨೪.ಆ:-೨೯)

ಸಮೀಕ್ಷಕ :– ಭೇಷ್ ಏಸು ಮಹೋದಯ! ಯಾವ ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಬಿದ್ದು ಹೋಗುವುದನ್ನು ತಿಳಿದಿರಿ? ಮತ್ತು ಕದಡಿಹೋಗುವಂತಹ ಆ ಆಕಾಶದ ಸೇನೆ ಯಾವುದು? ಎಂದಾದರೂ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಏಸು ಕಲಿತಿದ್ದರೆ" ಈ ನಕ್ಷತ್ರಗಳೆಲ್ಲವೂ ಭೂಮಿಯಂತಹ ಭೌತಿಕ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಾಗಿವೆ ಬೀಳುವುವಾದರೂ ಹೇಗೆ?" ಎಂದು ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಏಸುವು ಬಡಗಿಯ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದನು. ಸದಾ ತೊಲೆಗಳನ್ನು ಸೀಳುವುದು ತೊಗಟೆ ತೆಗೆಯುವುದು, ಕೆತ್ತರಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಕೂಡಿಸುವುದು- ಇವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಿರಬಹುದು. " ನಾನು ಈ ಕಾಡುಜನರ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾದಿಯಾಗಬಲ್ಲೆನು" - ಎಂಬ ಹುರುಪು ಮೂಡಿದಾಗ ಮಾತನಾಡತೊಡಗಿದನು. ಎಷ್ಟೋ ಮಾತುಗಳು ಅವನ ಬಾಯಿನಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯವೂ ಹೊರಟವು; ಮತ್ತು ಬಹಳವಾಗಿ ತಪ್ಪಾದವೂ ಕೂಡ. ಅಲ್ಲಿನ ಜನರು ಅನಾಗರಿಕರಾಗಿದ್ದರು; ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟರು. ಈ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಯುರೋಪ್ ದೇಶ ಉನ್ನತಿಯುಕ್ತವಾಗಿರುವ ಹಾಗೆ ಮೊದಲೂ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ, ಇವನ ಸಿದ್ಧತ್ವ ಏನೇನೂ ನಡೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿದ್ಯೆ ಪ್ರಸರಿತವಾದ ಮೇಲೆಯೂ, ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ನಿರ್ಬಂಧ ಮತ್ತು ಹಠದಿಂದ ಈ ಪೊಳ್ಳು ಮತಕ್ಕೆಯೇ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಸರ್ವಥಾ ಸತ್ಯವಾದ ವೇದಮಾರ್ಗದೆಡೆಗೆ ಓಲುವುದಿಲ್ಲ; ಇದೇ ಇದರಲ್ಲಿರುವ ನ್ಯೂನತೆಯಾಗಿದೆ (೭೯).

ಆಕಾಶ ಮತ್ತು ಪೃಥಿವೀ ಕದಲಿಹೋಗುವುವು; ಆದರೆ, ನನ್ನ ಮಾತುಗಳು ಎಂದಿಗೂ ತಪ್ಪಾಗುವುದಿಲ್ಲ. (೯ಂ.ಮ್ಯಾ.ಪ:- ೨೪, ಆ :- ೩೫)

ಸಮೀಕ್ಷಕ :– ಈ ಮಾತೂ ಕೂಡ ಅವಿದ್ಯೆಯದು ಮತ್ತು ಮೂರ್ಖತೆಯದು. ಅಲ್ಲ, ಆಕಾಶವು ಕದಲಿ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವುದು? ಆಕಾಶ ಅತಿಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ನೇತ್ರಕ್ಕೆ ಕಾಣದಿರುವಾಗ, ಇದರ ಕದಲುವಿಕೆಯನ್ನು ಯಾವನು ನೋಡಬಲ್ಲನು? ಮತ್ತು ತನ್ನ ಬಾಯಿನಿಂದ ತನ್ನ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ತೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮನುಷ್ಯರ ಕೆಲಸವಲ್ಲ. (೮ಂ)

ಆಗ ಅವನು ಎಡಗಡೆಗೆ ಇರುವವರಿಗೆ -" ಓ ಅಭಿಶಪ್ತ ಜನರೇ! ಸೈತಾನನ ಮತ್ತು ಅವನ ದೂತರ ಸಲುವಾಗಿ ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಅನಂತ ಅಗ್ನಿಗೆ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರದಿಂದ ಹೋಗಿರಿ" - ಎಂದು ಹೇಳುವನು. (೯ಂ.ಮ್ಯಾ. ಪ:-೨೫ ಆ:- ೪೧)

ಸಮೀಕ್ಷಕ :– ಓಹೋ! ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರಾಗಿರುವವರನ್ನು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ (ಕಳುಹಿಸುವುದು) ಮತ್ತು ಬೇರೆಯವರಾಗಿರುವವರನ್ನು ಅನಂತ ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಡಹುವುದು! ಇದೆಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಪಕ್ಷಪಾತದ ಮಾತಾಗಿದೆ? ಆದರೆ, ಆಕಾಶವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಬರೆದಿರುವಾಗ, ಅನಂತ ಅಗ್ನಿ, ನರಕ, ಸ್ವರ್ಗ ಎಲ್ಲಿರುವವು? ಸೈತಾನನನ್ನೂ, ಮತ್ತು ಅವನ ದೂತರನ್ನೂ ಈಶ್ವರನು ಸೃಜಿಸದೇ ಇದ್ದರೆ, ಇಷ್ಟೊಂದು ನರಕದ ಸನ್ನಾಹವನ್ನೂ ಏಕೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದಿತು? ಮತ್ತು ಒಬ್ಬ ಸೈತಾನನೇ ಈಶ್ವರನ ಭಯದಿಂದ ಭೀತನಾಗಲಿಲ್ಲವಾದರೆ, ಅವನು ಈಶ್ವರನಾಗುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಏಕೆಂದರೆ, (ಸೈತಾನನು) ಅವನ ದೂತನೇ ಆದರೂ, ದಂಗೆ ಕೋರನಾಗಿ ಹೋದನು ಮತ್ತು ಈಶ್ವರನು ಅವನನ್ನು ಮೊದಲೇ ಹಿಡಿದು, ಕಾರಾಗಾರದಲ್ಲಿ ಹಾಕಲೂ ಶಕ್ತನಾಗಲಿಲ್ಲ; ಕೊಲ್ಲಲೂ ಶಕ್ತನಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಅವನ ಈಶ್ವರತ್ವವಾದರೂ ಏನು? ಅವನು ಏಸುವಿಗೂ ಕೂಡ ನಾಲ್ವತ್ತು ದಿನ ದುಃಖವಿತ್ತನು; ಏಸುವೂ ಅವನಿಗೆ ಏನನ್ನೂ ಮಾಡಲಾರದೇ ಹೋದನು. ಎಂದರೆ, ಈಶ್ವರನ ಪುತ್ರನಾದುದು ವ್ಯರ್ಥವಾಯಿತು. ಆದುದರಿಂದ, ಏಸು ಈಶ್ವರನ ಮಗನೂ ಅಲ್ಲ; ಮತ್ತು ಬೈಬಲಿನಲ್ಲಿನ ಈಶ್ವರನು ಈಶ್ವರನೂ ಅಲ್ಲ - ಎಂದೇ ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. (೮೧)

ಆಗ ೧೨ ಜನ ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾದ ಯಹೂದಾ ಇಸ್ಕರಿಯೋತೀ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಪುರುಷನು ಪ್ರಧಾನ ಯಾಜಕರ ಬಳಿಹೋದನು ಮತ್ತು - " ನಾನು ಏಸುವನ್ನು ತಮ್ಮಗಳ ಕೈಗೆ ಹಿಡಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ, ತಾವುಗಳು ನನಗೆ ಏನು ಕೊಡುವಿರಿ?" - ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅವರು ಅವನಿಗೆ ಮೂವತ್ತು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು. (೯ಂ. ಮ್ಯಾ.ಪ:-೨೬. ಆ:-೧೪,೧೫).

ಸಮೀಕ್ಷಕ :– ಈಗ ನೋಡಿರಿ. ಏಸುವಿನ ಸಮಸ್ತ ಚಮತ್ಕಾರಗಳೂ ಹಾಗೂ ಈಶ್ವರತ್ವವೂ ಇಲ್ಲಿ ಬಯಲಾಯಿತು. ಏಕೆಂದರೆ, ಯಾವನು ಅವನ ಪ್ರಧಾನ ಶಿಷ್ಯನಾಗಿದ್ದನೋ, ಅವನೂ ಕೂಡ ಅವನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಸಂಗದಿಂದ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನಾಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದ ಮೇಲೆ ಅನ್ಯರನ್ನು ಅವನು ಮೃತನಾದ ಮೇಲೆ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದೆಲ್ಲಿ ಬಂದಿತು? ಮತ್ತು ಅವನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯುಳ್ಳ ಜನರು ಅವನ ಭರವಸೆಯಿಂದ ಎಷ್ಟು ವಂಚಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ? ಏಕೆಂದರೆ, ಯಾವನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿಯೂ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಏನು ಹಿತವನ್ನೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೋ ಅವನು ಮೃತನಾದ ಮೇಲೆ, ಯಾವನಿಗಾದರೂ ಏನು ಕಲ್ಯಾಣವನ್ನು ತಾನೇ ಮಾಡಬಲ್ಲನು? (೮೨)

ಯಾವಾಗ ಅವರು ಭುಂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದರೋ, ಆಗ ಏಸುವು ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಮುರಿದು ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು ಮತ್ತು "ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿರಿ, ತಿನ್ನಿರಿ, ಇದು ನನ್ನ ದೇಹವಾಗಿದೆ". - ಎಂದನು. ಮತ್ತು ಅವನು

ಬಟ್ಟಲಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ವಂದಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ," ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಇದರಲ್ಲಿನಿಂದ ಕುಡಿಯಿರಿ, ಏಕೆಂದರೆ, ಇದು ನನ್ನ ರಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಎಂದರೆ, ನೂತನ ನಿಯಮದ್ದಾಗಿದೆ "- ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. (ಇಂ.ಮ್ಯಾ. ಪ:-೨೬. ಆ:- ೨೬-೨೮)

ಸಮೀಕ್ಷಕ :– ಭಲೇ! ಯಾವನಾದರೂ ಸಭ್ಯನು ಇಂತಹ ಮಾತನ್ನಾಡುವನೇನು? ಅವಿದ್ವಾಂಸನೂ, ಕಾಡಾಡಿಯೂ ಆದ ಮನುಷ್ಯನ ಹೊರತು, ಬೇರೆ ಯಾವನೂ ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಅವರು ತಿನ್ನುವ ವಸ್ತು ತನ್ನ ಮಾಂಸ; ಹಾಗೂ ಕುಡಿಯುವ ವಸ್ತುಗಳು ತನ್ನ ರಕ್ತ- ಎಂದು ಹೇಳಲಾರನು. ಮತ್ತು ಇದೇ ಮಾತನ್ನು ಆಧುನಿಕ ಕಾಲದ ಕ್ರೈಸ್ತರುಗಳು 'ಪ್ರಭು ಭೋಜನ' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಎಂದರೆ, ತಿನ್ನುವ- ಕುಡಿಯುವ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಏಸುವಿನ ಮಾಂಸದ ಮತ್ತು ರಕ್ತದ ಭಾವನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಿನ್ನುತ್ತಾರೆ - ಕುಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಎಷ್ಟು ಹೊಲಸು ವಿಷಯ? ಯಾರು ತಮ್ಮ ಗುರುವಿನ ಮಾಂಸ-ರಕ್ತವನ್ನೂ ಕೂಡ ತಿನ್ನುವ - ಕುಡಿಯುವ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಬಿಡಲಿಲ್ಲವೋ, ಅವರು ಅನ್ಯರನ್ನು ಹೇಗೆ ಬಿಡಬಲ್ಲರು? (೮೩)

ಮತ್ತು ಅವನು ತಂದೆಯನ್ನೂ, ಮತ್ತು ಇಬ್ಬರಿಗೆ ಇಬ್ಬರೂ ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ತನ್ನ ಸಂಗಡ ಯಾವಾಗ ಕರೆದೊಯ್ದನೋ ಮತ್ತು ಶೋಕಿಸಲೂ ಮತ್ತು ಅತ್ಯಂತ ನಿರುತ್ಸಾಹನಾಗಲೂ ತೊಡಗಿದನೋ, ಆಗ ಅವನು ಅವರಿಗೆ - "ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ನಾನು ಸಾಯುವಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ, ಅತಿಹತೋತ್ಸಾಹವಾಗಿದೆ," ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಮತ್ತು ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂದುವರಿದು ಅವನು ಮುಖ ಕೆಳಗಾಗಿ ಬಿದ್ದನು ಮತ್ತು -"ಓ ನನ್ನ ತಂದೆ! ಸಾಧ್ಯವಾದಲ್ಲಿ, ಈ ಬಟ್ಟಲು ನನ್ನಿಂದ ಸರಿದುಹೋಗಲಿ". ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಮಾಡಿದನು.
(ಇಂ. ಮ್ಯಾ. ಪ:- ೩೬. ಆ:- ೩೭- ೩೯)

ಸಮೀಕ್ಷಕ :– ನೋಡಿರಿ. ಅವನು ಕೇವಲ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿರದಿದ್ದರೆ, ಈಶ್ವರನ ಪುತ್ರನೂ, ಮತ್ತು ತ್ರಿಕಾಲದರ್ಶಿಯೂ ಹಾಗೂ ವಿದ್ವಾಂಸನೂ ಆಗಿದ್ದರೆ, ಇಂತಹ ಅಯೋಗ್ಯವಾದ ವರ್ತನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ, ಏಸುವು ಅಥವಾ ಅವನ ಅನುಯಾಯಿಗಳು " ಅವನು ಈಶ್ವರನ ಮಗನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಭೂತ ಭವಿಷ್ಯದ್ವರ್ತಮಾನಗಳನ್ನು ತಿಳಿದವನೂ ಮತ್ತು ಪಾಪವನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುವವನೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ,"- ಎಂಬ ಮಿಥ್ಯಾ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಸುಳ್ಳು- ಸುಳ್ಳೇ ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ." ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ಅವನು ಕೇವಲ ಸಾಧಾರಣನೂ, ಮುಗ್ಧನೂ, ವಸ್ತುತಃ ಅವಿದ್ವಾಂಸನೂ ಆಗಿದ್ದನು - ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅವನು ವಿದ್ವಾಂಸನೂ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ; ಯೋಗಿಯೂ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ; ಸಿದ್ಧನೂ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. (೮೪)

ಅವನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದನು. ನೋಡಿರಿ, ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ೧೨ ಜನ ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾಗಿದ್ದ ಯಹೂದಾ ಬಂದು ಸೇರಿದನು. ಮತ್ತು ಜನರ ಪ್ರಧಾನ ಯಾಜಕರ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಚೀನರ ಕಡೆಯಿಂದ ಬಹುಮಂದಿ ಖಡ್ಗಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ದಂಡಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಅವನೊಂದಿಗೆ ಇದ್ದರು. ಏಸುವನ್ನು ಸೆರೆಹಿಡಿಸುವವನು-"ಯಾವನಿಗೆ ನಾನು ಮುತ್ತಿಡುವೆನೋ, ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿಯಿರಿ"- ಎಂದು ಸಂಕೇತವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದನು. ಮತ್ತು ಅವನು ಕೂಡಲೇ ಏಸುವಿನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು -" ಹೇ ಗುರು! ಪ್ರಣಾಮ! " ಎಂದನು ಮತ್ತು ಅವನಿಗೆ ಮುತ್ತನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಆಗ ಅವರು ಏಸುವಿನ ಮೇಲೆ ಕೈ ಹಾಕಿ ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿದರು; ಆಗ ಎಲ್ಲ ಶಿಷ್ಯರೂ ಅವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಓಡಿದರು. ಕೊನೆಗೆ ಇಬ್ಬರು ಸುಳ್ಳು ಸಾಕ್ಷಿಗಳು ಬಂದು, ' ಇವನು ಈಶ್ವರನ ಮಂದಿರವನ್ನು ಕೆಡಹಬಲ್ಲೆನು, ಮತ್ತೆ ಅದನ್ನು ಮೂರು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಿಸಬಲ್ಲೆನು'. ಎಂದು ಹೇಳಿದನು - ಎಂದು ನುಡಿದರು. ಆಗ ಮಹಾ ಯಾಜಕನು ಎದ್ದುನಿಂತು ಏಸುವಿಗೆ- " ನೀನು ಏನೂ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಈ ಜನರು ನಿನಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ! " ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಹಾಕಿದನು. ಆದರೆ, ಏಸುವು ಸುಮ್ಮನೇ ಇದ್ದನು. ಇದಾದನಂತರ ಮಹಾಯಾಜಕನು ಅವನಿಗೆ- " ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಜೀವಂತ ಈಶ್ವರನ ಮೇಲೆ ಆಣೆಯಿಟ್ಟು ಆರೋಪಿಸುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ಈಶ್ವರನ ಮಗನಾದ ಕ್ರಿಸ್ತನಹುದೋ, ಅಲ್ಲವೋ, ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳು" . ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಏಸುವು ಅವನಿಗೆ -" ನೀನು ಹೇಳಿಯೇ ಬಿಟ್ಟೆಯಲ್ಲ !" ಎಂದನು. ಆಗ ಮಹಾಯಾಜಕನು ತನ್ನ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಹರಿದು" ಇವನು ಈಶ್ವರನ ನಿಂದೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಈಗ ನಮಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಗಳ ಉಪಯೋಗ ಇನ್ನೇನಿದೆ? ನೋಡಿರಿ, ನೀವು ಈಗತಾನೇ ಅವನ ಬಾಯಿನಿಂದ ಈಶ್ವರನ ನಿಂದೆಯನ್ನು ಆಲಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಈಗ ಏನು ಆಲೋಚಿಸುತ್ತೀರಿ?" ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು. ಆಗ ಅವರು "ಅವನು ವಧಾರ್ಹನಾಗಿದ್ದಾನೆ." ಎಂದು ಉತ್ತರವಿತ್ತರು. ಆಗ ಅವರು ಅವನ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಉಗುಳಿದರು ಮತ್ತು ಅವನಿಗೆ ಗುದ್ದುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದರು. ಬೇರೆಯವರು ಪೆಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಬಿಗಿದು,"ಓ ಕ್ರಿಸ್ತ! ನಮಗೆ ಭವಿಷ್ಯವಾಣಿಯನ್ನು ಹೇಳು. ಯಾವನು ನಿನ್ನನ್ನು ಹೊಡೆದನು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಪೀಟರನು ಹೊರಗೆ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದನು. ಮತ್ತು ಒಬ್ಬಳು ದಾಸಿಯು ಅವನ ಬಳಿ ಬಂದು, "ನೀನೂ ಕೂಡಿ ಗಾಲೀಲಿಯ ಏಸುವಿನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದೆ." ಎಂದಳು. ಅವನು ಎಲ್ಲರ ಮುಂದೆಯೂ ಮರೆಯಾಚಿ, 'ನೀನು ಏನೆನ್ನುತ್ತೀಯೋ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು'. ಎಂದನು. ಅವನು ಹೊರಗೆ ತೊಟ್ಟಿಗೆ ಹೋದಾಗ, ಮತ್ತೊಬ್ಬಳು ದಾಸಿಯು ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ, ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಜನರಿಗೆ "ಇವನೂ ಕೂಡ ನಜರೇತಿನ ಏಸುವಿನ ಸಂಗಡ ಇದ್ದನು". ಎಂದಳು. ಅವನು ಆಣೆಯಿಟ್ಟು ಪುನಃ -" ಆ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ನಾನು ಅರಿಯೆನು" - ಎಂದು ಮರೆಮಾಚಿದನು. ಆಗ ಅವನು "ನಾನು ಆ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ತಿಳಿಯೆನು". - ಎಂದು ಧಿಕ್ಕರಿಸಲು ಮತ್ತು ಆಣೆಯಿಡಲು ಆರಂಭಿಸಿದನು. (ಇಂ.ಮ್ಯಾ. ಪ:-೨೭, ಆ:-೪೭-೫೦,೬೨,೭೪)

ಸಮೀಕ್ಷಕ :- ಈಗ ನೋಡಿರಿ. ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ದೃಢವಾದ ನಂಬಿಕೆ ಹುಟ್ಟಿಸಬಲ್ಲಷ್ಟು ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೂ ಅಥವಾ ಪ್ರತಾಪವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಆ ಶಿಷ್ಯರು, ಪ್ರಾಣವೇ ಬೇಕಾದರೂ ಹೊರಟುಹೋಗಲೊಲ್ಲದೇಕೆ? ಆಗಲೂ ತಮ್ಮ ಗುರುವನ್ನು ಲೋಭದಿಂದ ಹಿಡಿಸಬಾರದಾಗಿತ್ತು; ಕೈಬಿಡಬಾರದಾಗಿತ್ತು; ಸುಳ್ಳು ಮಾತನ್ನಾಡಬಾರದಾಗಿತ್ತು. ಸುಳ್ಳು ಆಣೆಗಳನ್ನಿಡಬಾರದಾಗಿತ್ತು. ಮತ್ತು ಏಸುವೂ ಕೂಡ, "ಲೂತನ ಮನೆಗೆ ಅತಿಥಿಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಬಹುಮಂದಿ ಏರಿಬಂದಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರನ ದೂತರಿಬ್ಬರಿದ್ದರು. ಅವರು ಆಕ್ರಮಣಕಾರಿಗಳನ್ನು ಕುರುಡರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರು". ಎಂದು ತೌರೇತಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವಂತೆ ಚಾಮತ್ಕಾರಿಕನೂ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಮೇಲಿನ ಮಾತೂ ಕೂಡ ಅಸಂಭವೇ ಆಗಿದ್ದರೂ, ಏಸುವಿನ (ಆ ಈಶ್ವರನ ದೂತರಿಗೆ ಇದ್ದಷ್ಟು) ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ಕೂಡ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಈ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅವನ ಹೆಸರಿನ ಮೇಲೆ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಅದೆಷ್ಟು ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಹರಡಿದ್ದಾರೆ! ಛೀ! ಛೀ!! ಇಂತಹ ದುರವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಯುವುದಕ್ಕಿಂತ, ಹೋರಾಡುತ್ತಾ, ಅಥವಾ ಸಮಾಧಿಸ್ಥನಾಗಿ, ಇಲ್ಲವೇ ಬೇರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ತೆರನಾಗಿ ಪ್ರಾಣತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದ್ದರೆ, ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಆದರೆ, ಆ ಬುದ್ಧಿ ವಿದ್ಯೆಯಿಲ್ಲದೆ ಬರುವುದಾದರೂ ಎಲ್ಲಿನಿಂದ? (೮೫)

ಆ ಏಸುವು -"ನಾನು ಈಗಲೇ ನನ್ನ ತಂದೆಯಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಅವನು ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಹನ್ನೆರಡಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸ್ವರ್ಗದ ದೂತರುಗಳ ಸೈನ್ಯಗಳನ್ನು ತಲುಪಿಸಿ ಬಿಡುವನು" ಎಂದು ಬೇರೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. (ಇಂ.ಮ್ಯಾ.ಪ-೨೬ ಆ:- ೫೩)

ಸಮೀಕ್ಷಕ :- ಹೆದರಿಸುತ್ತಲೂ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ; ತನ್ನ ಮತ್ತು ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಕೊಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೂ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ; ಆದರೆ, ಏನನ್ನೂ ಮಾಡಲಾರದವನೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ! ಆಶ್ಚರ್ಯದ ಮಾತನ್ನು ನೋಡಿರಿ. ಮಹಾಯಾಜಕನು-"ಈ ಜನರು ನಿನಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಡು". ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗಲೂ ಏಸು ಸುಮ್ಮನೆ ಇದ್ದನು. ಏಸುವು ಮಾಡಿದ ಈ ಮೌನಧಾರಣೆಯೂ ಉಚಿತವಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಸತ್ಯವಾಗಿದ್ದುದನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿಯೂ ಹೇಳಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಆಗಲೂ ಕೂಡ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಇಂತಹ ಬಹುವಾದ ತನ್ನ ಜಂಬದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡುವುದು ಉಚಿತವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಯಾರು ಏಸುವಿನ ಮೇಲೆ ಸುಳ್ಳು ದೋಷಗಳನ್ನಾರೋಪಿಸಿ ಕೊಂದರೋ, ಅವರಿಗೆ ಅದು ತಕ್ಕುದಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಅವರು ಅವನ ಬಗೆಗೆ ಎಂತಹದನ್ನು ಆರೋಪಿಸಿದರೋ, ಅಂತಹ ಅಪರಾಧ ಏಸುವಿನದಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಅವರೂ ಕೂಡ ಕಾಡಾಡಿಗಳೇ ಆಗಿದ್ದರು. ನ್ಯಾಯದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಏನು ಬಲ್ಲರು? ಏಸುವು ಸುಳ್ಳುಸುಳ್ಳೇ ಈಶ್ವರನ ಮಗನೆಂದು ಕೊಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ, ಮತ್ತು ಅವರು ಅವನೊಂದಿಗೆ ಇಂತಹ ಕೆಟ್ಟ ವರ್ತನೆಯನ್ನು ಮಾಡದೇ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ, ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಉತ್ತಮವಾದ ಪರಿಣಾಮವೇ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇಷ್ಟು ವಿದ್ಯೆ, ಧರ್ಮಾತ್ಮತ್ವ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯಶೀಲತ್ವವನ್ನು ಎಲ್ಲಿಂದ ತಂದಾರು? (೮೬)

ಏಸುವು ಅಧ್ಯಕ್ಷನ ಮುಂದೆ ನಿಂತನು ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಕ್ಷನು ಅವನನ್ನು- "ನೀನು ಯಹೂದ್ಯರ ರಾಜನಾಗಿದ್ದೀಯೋ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಏಸುವು ಅವನಿಗೆ "ತಾವೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, " ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಯಾವಾಗ ಪ್ರಧಾನ ಯಾಜಕನು ಮತ್ತು ಪ್ರಾಚೀನರು ಅವನ ಮೇಲೆ ದೋಷಾರೋಪಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೋ, ಆಗ ಅವನು ಏನೂ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಪಿಲಾತನು -"ಈ ಜನರು ನಿನಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ - ಎಂಬುದನ್ನು ನೀನು ಆಲಿಸುವುದಿಲ್ಲವೇನು? " ಎಂದು ಅವನನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ಆದರೆ ಅವನು ಅಧ್ಯಕ್ಷನು ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತನಾಗುವವರೆಗೂ ಒಂದು ಮಾತಿಗೂ ಸಹ ಅವನಿಗೆ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಪಿಲಾತನು ಅವರನ್ನು "ತನ್ನನ್ನು ಕ್ರಿಸ್ತನೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಏಸುವಿಗೆ ನಾನು ಏನು ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಲಿ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಎಲ್ಲರೂ ಅವನಿಗೆ-" " ಅವನು ಶಿಲುಬೆಯ ಮೇಲೆ ಏರಿಸಲ್ಪಡಲಿ". ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಮತ್ತು ಏಸುವಿಗೆ ಛಡಿ ಏಟುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ, ಶಿಲುಬೆಯ ಮೇಲೆ ಏರಿಸಲ್ಪಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸಿಬಿಟ್ಟನು. ಆಗ ಅಧ್ಯಕ್ಷನ ಸೈನಿಕರು ಏಸುವನ್ನು ಅಧ್ಯಕ್ಷನ ಗೃಹಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದು , ಸಮಸ್ತ ಸೈನ್ಯವನ್ನೂ ಅವನ ಬಳಿ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿದರು. ಆಗ ಅವರು ಅವನ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಕಳಚಿಹಾಕಿ, ಅವನಿಗೆ ಕೆಂಪು ನೀಲವಂಗಿಯನ್ನು ತೊಡಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಮುಳ್ಳುಗಳ ಕಿರೀಟವನ್ನು ಹೆಣೆದು ಅವನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟರು ಮತ್ತು ಅವನ ಬಲಗೈಯಿಗೆ ಒಂದು ಕೊಂಬೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು ಮತ್ತು ಅವನ ಮುಂದೆ ಮೊಳಕಾಲೂರಿ ಕುಳಿತು " ಓ ಯಹೂದ್ಯರ ರಾಜನೇ! ಪ್ರಣಾಮ!! ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡಿದರು ಮತ್ತು ಅವರು ಅವನ ಮೇಲೆ ಉಗುಳಿದರು ಮತ್ತು ಆ ಕೊಂಬೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹೊಡೆದರು. ಅವರು ಅವನ ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಆ ನೀಲವಂಗಿಯನ್ನು ಕಳಚಿಹಾಕಿ, ಅವನ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನೇ ತೊಡಿಸಿ, ಅವನನ್ನು ಶಿಲುಬೆಯ ಮೇಲೆ ಏರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಅವರು ಗೋಲ್ಗೋಥಾ, ಎಂದರೆ ಕಪಾಲಕ್ಷೇತ್ರವೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಸ್ಥಾನವೊಂದಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಮೇಲೆ ಅವರು ಹುಳಿಮದ್ಯಕ್ಕೆ ಕಹಿದ್ರವವನ್ನು ಸೇರಿಸಿ, ಅವನಿಗೆ ಕುಡಿಯಲು ಕೊಟ್ಟರು. ಆದರೆ ಅವನು ಕಿರುಚಿಕೊಂಡನು; ಕುಡಿಯಲು ಬಯಸಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಅವರು ಅವನನ್ನು ಶಿಲುಬೆಯ ಮೇಲೆ ಏರಿಸಿದರು. ಮತ್ತು ಅವರು ಅವನ ಅಪರಾಧಪತ್ರವನ್ನು ಅವನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹಚ್ಚಿದರು. ಆಗ ಇಬ್ಬರು ದರೋಡೆಕೋರರು, ಒಬ್ಬನು ಬಲಗಡೆಗೂ ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯವನು ಎಡಗಡೆಗೂ ಅವನೊಂದಿಗೆ ಶಿಲುಬೆಗಳ ಮೇಲೆ ಏರಿಸಲ್ಪಟ್ಟರು. ಆ ಎಡೆಯಿಂದ ಬರುತ್ತಾ- ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದ್ದ ಜನರು ತಮ್ಮ ತಲೆಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿ ಮತ್ತು -"ಓ ದೇಗುಲವನ್ನು ಕೆಡಹುವವನೇ! ನಿನ್ನನ್ನು ನೀನೇ ರಕ್ಷಿಸಿಕೋ. ನೀನು ಈಶ್ವರನ

ಪುತ್ರನಾಗಿರುವೆಯಾದರೆ, ಶಿಲುಬೆಯಿಂದ ಇಳಿದುಬಾ". ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವನನ್ನು ನಿಂದಿಸಿದರು. ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಧಾನ ಯಾಜಕರೂ, ಉಪದೇಶಿಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರಾಚೀನರ ಸಂಗಾತಿಗಳೂ ಕೂಡ ಅಪಹಾಸ್ಯ ಮಾಡಿ, " ಅವನು ಅನ್ಯರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದನು; ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರದೇ ಹೋದನು. ಅವನು ಇಸ್ರಾಏಲದ ರಾಜನಾಗಿದ್ದರೆ, ಶಿಲುಬೆಯಿಂದ ಈಗ ಇಳಿದುಬರಲಿ. ಮತ್ತು ನಾವು ಅವನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯಿಡುವೆವು. ಅವನು ಈಶ್ವರ ಮೇಲೆ ಭರವಸೆಯಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಈಶ್ವರನು ಅವನನ್ನು ಬಯಸುವನಾದರೆ, ಅವನನ್ನು ಈಗ ರಕ್ಷಿಸಲಿ. ಏಕೆಂದರೆ, ಅವನು 'ನಾನು ಈಶ್ವರನ ಮಗನಾಗಿದ್ದೇನೆ' - ಎಂದು ಹೇಳಿದನು" - ಎಂದು ನುಡಿದರು. ಅವನ ಸಂಗಡ ಶಿಲುಬೆಗೆ ಏರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ದರೋಡೆಕೋರರೂ ಕೂಡ ಹೀಗೆಯೇ ಅವನ ನಿಂದೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಎರಡನೆಯ ಪ್ರಹರದಿಂದ ಮೂರನೆಯ ಪ್ರಹರದವರೆಗೆ ಸಮಸ್ತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಂಧಕಾರ ಉಂಟಾಯಿತು. ಮೂರನೆಯ ಪ್ರಹರದ ಸುಮಾರಿಗೆ ಏಸುವು ಉಚ್ಚ ಸ್ವರದಿಂದ ಕೂಗಿ **"ಏಲೀ ಏಲೀ ಲಾಮಾ ಸಬತಕ್ನೀಹೂ"** - ಎಂದರೆ, "ಓ ನನ್ನ ಈಶ್ವರ! ಓ ನನ್ನ ಈಶ್ವರ!! ನೀನು ಏಕೆ ನನ್ನ ಕೈಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀಯೆ?" ಎಂದು ಮೊರೆಯಿಟ್ಟನು. ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದವರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಜನರು ಇದನ್ನು ಆಲಿಸಿ, "ಅವನು ಎಲಿಯಾಹನನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾನೆ" ಎಂದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ತಕ್ಷಣ ಓಡಿಹೋಗಿ, ಸ್ಪಂಜನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹುಳಿಮದ್ಯದಲ್ಲಿ ನೆನೆಯಿಸಿದನು ಮತ್ತು ನಳಿಗೆಯ ಮೇಲಿಟ್ಟು ಅವನಿಗೆ ಕುಡಿಯಲು ಕೊಟ್ಟನು. ಆಗ ಏಸುವು ಪುನಃ ಉಚ್ಚ ಸ್ವರದಿಂದ ಕೂಗಿ , ಪ್ರಾಣ ತ್ಯಾಗಮಾಡಿದರು. (ಇಂ. ಮ್ಯಾ.ಪ:-೨೭. ಆ:-೧೧-೧೪,೨೨-೨೪,೨೬,೩೧,೩೩,೩೪, ೩೭-೫೦)

ಸಮೀಕ್ಷಕ :- ಆ ದುಷ್ಟರು ಏಸುವಿನೊಂದಿಗೆ ಸರ್ವಥಾ ದುರ್ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ, ಏಸುವಿನದೂ ದೋಷವಿದ್ದಿತು. ಏಕೆಂದರೆ- ಈಶ್ವರನಿಗೆ ಯಾವ ಮಗನೂ ಇಲ್ಲ.* ಅವನು ಯಾರಿಗೂ ತಂದೆಯೂ ಅಲ್ಲ. ಅವನು ಯಾವನಿಗಾದರೂ ತಂದೆಯಾದರೆ, ಮತ್ತಾವನಿಗಾದರೂ ಮಾವನೋ, ಮೈದುನನೋ,ಬೀಗನೋ, ಮತ್ತಾವದೇ ಬಗೆಯ ನಂಟನೋ ಆಗಬೇಕಾದೀತು. ಅಧ್ಯಕ್ಷನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಾಗ, ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದ್ದಿತು. ಮತ್ತು ಯಾವಾವುದೋ ಚಮತ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮೊದಲು ಮಾಡಿದ್ದುದು ಸತ್ಯವಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಆಗಲೂ ಶಿಲುಬೆಯಿಂದ ಇಳಿದು ಬಂದು, ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು . ಮತ್ತು ಅವನು ತ್ರಿಕಾಲದರ್ಶಿಯಾಗಿದ್ದರೆ. ಹುಳಿಮದ್ಯದಲ್ಲಿ ಪಿತ್ತ ಬೆರೆತ ಮಿಶ್ರಣವನ್ನು ಕಿರುಚಿಕೊಂಡು ತ್ಯಜಿಸುತ್ತಿದ್ದನೇಕೆ? ಅವನು ಮೊದಲಿನಿಂದಲೇ ತಿಳಿದಿರಬೇಕಾದ್ದಿತು. ಮತ್ತು ಅವನು ಚಮತ್ಕಾರಿಕನಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಕೂಗಿ - ಕೂಗಿ ಪ್ರಾಣವನ್ನೇಕೆ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದನು? ಎಷ್ಟೇ ಚಾತುರ್ಯ ಬೇಕಾದರೂ, ಮಾಡಲಿ ; ಆದರೆ, ಕೊನೆಗೆ ಸತ್ಯವು ಸತ್ಯವೆಂದೇ ಮತ್ತು ಅಸತ್ಯ ಅಸತ್ಯವೆಂದೇ ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ, ಏಸುವು ಆ ಕಾಲದ ಕಾಡು ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಒಳ್ಳೆಯವನಾಗಿದ್ದನು; ಅವನು ಚಮತ್ಕಾರಿಕನೂ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ; ಈಶ್ವರನ ಪುತ್ರನೂ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ವಿದ್ವಾಂಸನೂ ಕೂಡ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ- ಎಂದು ಸಿದ್ಧವಾಯಿತು. ಏಕೆಂದರೆ, ಹಾಗೆ ಆಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಇಂತಹ ದುಃಖವನ್ನು ಅವನೇಕೆ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದನು? (೮೭).

ಮತ್ತು ನೋಡಿರಿ! ಮಹಾ ಭೂಕಂಪವಾಯಿತು ; ಪರಮೇಶ್ವರನ ಒಬ್ಬ ದೂತನು ಇಳಿದನು ಮತ್ತು ಒಂದು, ಸಮಾಧಿಯ ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಕಲ್ಲನ್ನು ಉರುಳಿಸಿ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತನು. ಅವನು ಇಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ! ಅವನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆಯೇ ಜೀವಂತನಾಗಿ ಎದ್ದಿದ್ದಾನೆ! ನೋಡಿರಿ, ಅವನ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಸಂದೇಶ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಏಸುವು ಅವರ ಬಳಿ ಬಂದು ಸಂಧಿಸಿದನು; 'ಕಲ್ಯಾಣವಾಗಲಿ,' - ಎಂದನು ಮತ್ತು ಅವರು ಹತ್ತಿರ ಬಂದು, ಅವನ ಪಾದಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು, ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಣಾಮವನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಆಗ ಏಸುವು- ಹೆದರಬೇಡಿ. ಹೋಗಿ, ನನ್ನ ಸೋದರರಿಗೆ ' ಅವರು ಗಾಲೀಲೀ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು ; ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ನೋಡುವರು.' ಎಂದು ಹೇಳಿಬಿಡಿರಿ." ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಹನ್ನೊಂದು ಮಂದಿ ಶಿಷ್ಯರು ಗಾಲೀಲೀ ದೇಶಕ್ಕೆ, ಏಸುವು ಹೇಳಿದ್ದ ಆ ಪರ್ವತದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಮತ್ತು ಅವರು ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ, ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಣಾಮವನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಜನರಿಗೆ ಸಂದೇಹವಾಯಿತು. ಏಸುವು ಅವರ ಬಳಿ ಬಂದು, ಅವರಿಗೆ -"ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಸಮಸ್ತ ಅಧಿಕಾರವೂ ನನಗೆ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಮತ್ತು ನೋಡಿರಿ, ನಾನು ಜಗತ್ತಿನ ಕೊನೆಯವರೆಗೆ ಎಲ್ಲ ದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗಿದ್ದೇನೆ". ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. (ಇಂ. ಮ್ಯಾ.ಪ:- ೨೮,ಆ:- ೨,೬,೯,೧೦,೧೬-೧೮,೨೦)

ಸಮೀಕ್ಷಕ :- ಈ ಮಾತು ಕೂಡ, ಒಪ್ಪಲರ್ಹವಾದುದಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಸೃಷ್ಟಿಕ್ರಮಕ್ಕೆ ವಿದ್ಯೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಮೊದಲಾಗಿ ಈಶ್ವರನ ಬಳಿ ದೂತರುಗಳಿರುವುದು, ಅವರನ್ನು ಅತ್ತ - ಇತ್ತ ಕಳುಹುವುದು, ಮೇಲಿನಿಂದ ಇಳಿಯುವುದು, ಇದೆಲ್ಲಾ ಏನು? ಈಶ್ವರತ್ವವೆಂದರೆ ತಹಸೀಲ್ ದಾರಿಯೋ? ಕಲೆಕ್ಟರಿಯೋ? ಅದೇ ಶರೀರದೊಂದಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋದನೋ ಮತ್ತು ಜೀವಂತನಾಗಿ ಎದ್ದನೋ? ಆ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಅವನ ಪಾದಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಪ್ರಣಾಮವನ್ನು ಮಾಡಿದರು - ಎನ್ನಲು, ಅದೇ ಶರೀರವಿದ್ದಿತೇನು? ಮತ್ತು ತನ್ನ ಬಾಯಿನಿಂದಲೇ ತಾನು ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಿಯೆಂದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಕೇವಲ ಜಂಬದಮಾತಾಗಿದೆ. ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ತನ್ನ ಮರಣಾನಂತರ ಸಂಧಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುವುದು ಅಸಂಭವವಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಈ ಮಾತು ಸತ್ಯವಾಗಿರುವುದಾದರೆ, ಈ ದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಯಾರೂ ಏಕೆ ಜೀವಂತರಾಗಿ ಏಳುವುದಿಲ್ಲ? ಮತ್ತು ಅದೇ ಶರೀರದೊಂದಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೇಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ?

---

* ವೇದೋಕ್ತ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಜೀವರೆಲ್ಲರೂ ಈಶ್ವರಪುತ್ರರೇ.

ಹೀಗೆ ಮ್ಯಾಥ್ಯೂರಚಿತ ಇಂಜೀಲಿನ ವಿಷಯವಾಯಿತು. ಈಗ ಮಾರ್ಕ್‌ರಚಿತ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. (೮೮)

ಮಾರ್ಕ್‌ರಚಿತ ಇಂಜೀಲ್

ಇವನು ಬಡಗಿಯಲ್ಲವೇನು ? (ಇಂ. ಮಾ.ಪ:-೬. ಆ:-೩)

ಸಮೀಕ್ಷಕ :- ವಸ್ತುತಃ ಜೋಸೆಫ್ ಬಡಗಿಯಾಗಿದ್ದನು. ಆದುದರಿಂದ, ಏಸುವೂ ಕೂಡ ಬಡಗಿಯಾಗಿದ್ದನು. ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಬಡಗಿಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಆಮೇಲೆ, ಪ್ರವಾದಿಯಾಗುತ್ತಾ - ಆಗುತ್ತಾ ಈಶ್ವರನ ಮಗನೇ ಆಗಿ ಕುಳಿತನು. ಮತ್ತು ಕಾಡುಜನರು (ಈಶ್ವರ ಪುತ್ರನನ್ನಾಗಿ) ಮಾಡಿಟ್ಟರು. ಆಗಲೇ ಭಾರೀ ಚಾತುರ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಯಿಸಿದನು. ಕುಡಿಯುವುದು-ಕುಟ್ಟುವುದು, ಸೀಳುವುದು- ಬೀಳಿಸುವುದು ಅವನ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ. (೮೯)

ಲೂಕ್‌ರಚಿತ ಇಂಜೀಲ್

ಏಸುವು ಅವನಿಗೆ - " ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಉತ್ತಮನೆಂದೇಕೆ ಹೇಳುತ್ತೀಯೇ? ಕೇವಲ ಒಬ್ಬನ, ಎಂದರೆ ಈಶ್ವರನ ಹೊರತು ಯಾವನೂ ಉತ್ತಮನಲ್ಲ."- ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. (ಲೂ. ಪ:-೧೯, ಆ:-೧೦)

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ಏಸುವೇ ಒಬ್ಬ ಅದ್ವಿತೀಯ ಈಶ್ವರನ ಬಗೆಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ, ಕ್ರೈಸ್ತರು ಪವಿತ್ರಾತ್ಮ , ಪಿತಾ ಹಾಗೂ ಪುತ್ರ - ಈ ಮೂವರನ್ನು ಎಲ್ಲಿಂದ ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಂಡರು? (೯೦)

ಆಗ ಅವನನ್ನು ಹೆರಾದನ ಬಳಿ ಕಳುಹಿದರು. ಹೆರಾದನು ಏಸುವನ್ನು ಕಂಡು ಬಹಳ ಆನಂದಿತನಾದನು. ಏಕೆಂದರೆ, ಅವನು ಏಸುವನ್ನು ಬಹು ದಿನಗಳಿಂದ ನೋಡಬಯಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ. ಅವನ ಬಗೆಗೆ ಬಹಳ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಆಲಿಸಿದ್ದನು. ಮತ್ತು ಅವನ ಕೆಲವು ಚಮತ್ಕಾರಗಳನ್ನು ನೋಡುವ ಆಸೆ ಹೆರಾದನಿಗಾಯಿತು. ಅವನು ಏಸುವನ್ನು ಬಹಳ ವಿಷಯಗಳ ಬಗೆಗೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು. ಆದರೆ, ಏಸುವು ಹೆರಾದನಿಗೆ ಯಾವ ಉತ್ತರವನ್ನೂ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. (ಲೂ. ಪ:- ೨೩, ಆ:-೮,೯)

ಸಮೀಕ್ಷಕ :- ಈ ಮಾತು ಮ್ಯಾಥ್ಯೂವಿನ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ, ಈ ಸಾಕ್ಷಿಗಳು ಪ್ರತಿಕೂಲರಾದರು. ಏಕೆಂದರೆ- ಸಾಕ್ಷಿಗಳು ಏಕಪ್ರಕಾರವಾಗಿರಬೇಕು. ಮತ್ತು ಏಸುವು ಚತುರನೂ, ಚಾಮತ್ಕಾರಿಕನೂ ಆಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದನು ಮತ್ತು ಚಮತ್ಕಾರಗಳನ್ನೂ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಇದರಿಂದ ಏಸುವಿನಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯೆ ಮತ್ತು ಚಮತ್ಕಾರ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಇರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ವಿದಿತವಾಗುತ್ತದೆ. (೯೧)

ಯೋಹನನ ಸುಸಮಾಚಾರ

ಆದಿಯಲ್ಲಿ ವಚನವಿತ್ತು ಮತ್ತು ವಚನ ಈಶ್ವರನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿತ್ತು ಮತ್ತು ವಚನ ಈಶ್ವರನಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರನೊಂದಿಗಿತ್ತು. ಎಲ್ಲವೂ ಅದರ ಮೂಲಕ ಸೃಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಮತ್ತು ಯಾವುದು ಸೃಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆಯೋ ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ ಕೂಡ ಅದರ ಹೊರತು ಸೃಜಿಸಲ್ಪಡಲಿಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿ ಜೀವನವಿತ್ತು ಮತ್ತು ಆ ಜೀವನ ಮಾನವರ ಬೆಳಕಾಗಿದ್ದಿತು. (ಜೋ. ಪ:-೧, ಆ:- ೧-೪)

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ಆದಿಯಲ್ಲಿ ವಚನವು ವಕ್ತೃವಿಲ್ಲದೆ ಇರಲಾರದು. ಮತ್ತು ವಚನವು ಈಶ್ವರನೊಂದಿಗೆ ಇದ್ದಿತಾದರೆ, ಈ ಕಥನ ವ್ಯರ್ಥವಾಯಿತು. ಮತ್ತು ವಚನವೆಂದಿಗೂ ಈಶ್ವರನಾಗಲಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ, ಅದು ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರನೊಂದಿಗೆ ಇದ್ದಿತಾದರೆ, ಮೊದಲು ವಚನ ಅಥವಾ ಈಶ್ವರನಿದ್ದನು - ಎನ್ನುವುದು ಸಂಗತವಾಗಲಾರದು. ಎಂದಿನವರೆಗೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿರುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಅಂದಿನವರೆಗೆ ವಚನ ಮೂಲಕ ಸೃಷ್ಟಿಯು ಎಂದಿಗೂ ಆಗಲಾರದು. ಮತ್ತು ವಚನವಿಲ್ಲದೇ ಹೋದರೂ ಮೌನದಿಂದಿದ್ದು ಕರ್ತೃವು ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಮಾಡಬಲ್ಲನು. ಜೀವನ ಯಾವುದರಲ್ಲಿತ್ತು ಅಥವಾ ಏನಾಗಿತ್ತು - ಎಂಬೀ ಮಾತಿನಿಂದ, ಜೀವನು ಅನಾದಿಯೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವಿರಿ. ಅನಾದಿಯಾಗಿರುವನಾದರೆ, ಆದಮನ ಹೊಳ್ಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಸಿರನ್ನೂದುವುದು ಸುಳ್ಳಾಯಿತು. ಮತ್ತು ಜೀವನ ಮಾನವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಬೆಳಕೋ? ಪಶು - ಮೊದಲಾದುವಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲವೋ? (೯೨)

ಮತ್ತು ರಾತ್ರಿ ಭೋಜನದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ, ಸೈತಾನನು ಶಿಮೋನನ ಪುತ್ರನಾದ ಯಹೂದಾ ಇಸ್ಕರಿಯೋತಿಯ ಮನದಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿಯಿಸುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಮೂಡಿಸಿಯೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದನು. (ಜೋ. ಪ:-೧೩. ಆ:-೨)

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ಈ ಮಾತು ಸತ್ಯವಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಯಾವನಾದರೂ ಕ್ರೈಸ್ತರನ್ನು " ಸೈತಾನನು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಪಥಭ್ರಷ್ಟರನ್ನಾಗಿ

ಮಾಡುತ್ತಾನೆಯಾದರೆ, ಸೈತಾನನ್ನು ಯಾವನು ಪಥಭ್ರಷ್ಟನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಬೇಕು. "ಸೈತಾನನು ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೇ ತಾನೇ ಪಥಭ್ರಷ್ಟನಾಗುತ್ತಾನೆ". - ಎನ್ನುವುದಾದರೆ, ಮಾನವರೂ ಕೂಡ ತಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾವೇ ಪಥಭ್ರಷ್ಟರಾಗಬಲ್ಲರು ; ಇನ್ನು ಸೈತಾನನಿಗೆ ಕೆಲಸವೇನಿದೆ? ಮತ್ತು ಸೈತಾನನ್ನು ಸೃಜಿಸುವವನೂ ಮತ್ತು ದಾರಿತಪ್ಪಿಸುವವನೂ ಪರಮೇಶ್ವರನಾದರೆ, ಕ್ರೈಸ್ತರ ಅದೇ ಈಶ್ವರನು ಸೈತಾನನಿಗೂ ಸೈತಾನನಾಗಿ ಕುಳಿತನು. ಪರಮೇಶ್ವರನೇ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಅವನ ಮೂಲಕ ಪಥಭ್ರಷ್ಟರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದನು. ಆಹಾ! ಇಂತಹ ಕೆಲಸಗಳು ಈಶ್ವರನವಾಗಬಲ್ಲವೇ? ಕ್ರೈಸ್ತರ ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಈಶ್ವರೀಯವೆಂದೂ, ಮತ್ತು ಏಸುವನ್ನು ಈಶ್ವರನ ಮಗನೆಂದೂ ಮಾಡಿಟ್ಟ ಮಂದಿಗಳು ಸೈತಾನರಾಗಿದ್ದರೆ ಆಗಿರಬಹುದು ಆದರೆ ಇದು ಈಶ್ವರಕೃತವಾದ ಪುಸ್ತಕವೂ ಅಲ್ಲ; ಇದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿರುವವನು ಈಶ್ವರನೂ ಅಲ್ಲ; ಮತ್ತು ಏಸುವು ಈಶ್ವರನ ಮಗನಂತೂ ಅಲ್ಲವೇ ಅಲ್ಲ. (೯೩).

ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ವ್ಯಾಕುಲವಾಗದಿರಲಿ ; ಈಶ್ವರನ ಮೇಲೆ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನಿಡಿರಿ. ಮತ್ತು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನಿಡಿರಿ. ನನ್ನ ತಂದೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ನಿವಾಸಸ್ಥಾನಗಳಿವೆ. ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದಲ್ಲಿ; ನಾನು ನಿಮಗೆ - 'ನಾನು ನಿಮಗಾಗಿ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಲು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ.'- ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಮತ್ತು ನಾನು ಹೋಗಿ ನಿಮಗಾಗಿ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಮಾಡುವೆನಾದರೆ, ಮರಳಿ ಬಂದು ನಾನು ಇರುವಲ್ಲಿಯೇ ನೀವೂ ಇರಲಾಗುವಂತೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನನ್ನೆಡೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುವೆನು. ಏಸುವು ಅವನಿಗೆ - " ನಾನೇ ಮಾರ್ಗ; ಮತ್ತು ಸತ್ಯ ಮತ್ತು ಜೀವನವಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಮೂಲಕವಲ್ಲದೆ ಯಾವನೂ ತಂದೆಯ ಬಳಿ ಸೇರಲಾರನು. ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ತಿಳಿಯುವಿರಾದರೆ, ತನ್ನ ತಂದೆಯನ್ನೂ ತಿಳಿಯುವಿರಿ". ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. (ಜೋ.ಪ:-೧೪. ಆ:- ೧-೭)

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ಈಗ ನೋಡಿರಿ. ಏಸುವಿನ ಈ ವಚನಗಳು ಪೋಪ- ಲೀಲೆಗಿಂತ ಕಡಿಮೆಯೇನು? ಇಂತಹ ಬಲೆಯನ್ನು ಬೀಸದೆ ಇದ್ದರೆ, ಅವನ ಮತದಲ್ಲಿ ಯಾವನು ತಾನೇ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು? ಏಸುವು ತನ್ನ ತಂದೆಯನ್ನು ಗುತ್ತಿಗೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆಯೋ? ಮತ್ತು ಅವನು ಏಸುವಿಗೆ ವಶೀಭೂತನಾಗಿರುವನಾದರೆ, ಪರಾಧೀನನಾದುದರಿಂದ, ಅವನು ಈಶ್ವರನೇ ಅಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಈಶ್ವರನು ಯಾವನ ಒತ್ತಾಸೆಗೂ ಕಿವಿಗೊಡನು. ಏಸುವಿಗಿಂತ ಮುನ್ನ ಯಾವನೂ ಈಶ್ವರನನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡಿರಲಾರನೇ? ಇಂತಹ ಸ್ಥಾನಗಳೇ ಮೊದಲಾದುದರ ಪ್ರಲೋಭನವನ್ನೊಡ್ಡುವವನು, ತನ್ನ ಬಾಯಿನಿಂದಲೇ ತಾನೇ ಮಾರ್ಗ, ಸತ್ಯ ಮತ್ತು ಜೀವನವಾಗಿದ್ದೇನೆಂದು ತೋಡಿಕೊಳ್ಳುವವನು ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ದಾಂಭಿಕನೆನಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದುದರಿಂದ, ಈ ಮಾತು ಎಂದಿಗೂ ಸತ್ಯವಾಗಲಾರದು. (೯೪)

ನಾನು ನಿಮಗೆ ಸತ್ಯ-ಸತ್ಯವನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಮೇಲೆ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನಿಡುವವನು ನಾನು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವನು. ಅವಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವನು. (ಜೋ. ಪ:- ೧೪, ಆ :- ೧೨)

ಸಮೀಕ್ಷಕ :- ಈಗ ನೋಡಿರಿ. ಏಸುವಿನ ಮೇಲೆ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನಿಡುವ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಹೆಣಗಳನ್ನು ಜೀವಂತಗೊಳಿಸುವುದೇ ಮೊದಲಾದ ಅಂತಹದೇ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಾರರೇತಕ್ಕೆ? ಮತ್ತು ನಂಬಿಕೆಯಿಂದಲೂ ಕೂಡ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದಾದರೆ, ಏಸುವೂ ಕೂಡಾ ಆಶ್ಚರ್ಯಯುಕ್ತವಾದ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದೇ ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ, ಸ್ವತಃ ಏಸುವೇ ನೀವೂ ಕೂಡ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಿರಿ - ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಇನ್ನು ಏಸುವನ್ನು, ಶವಗಳನ್ನು ಸಜೀವಗೊಳಿಸುವುದೇ ಮೊದಲಾದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವವನೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲು ಯಾವನ ಹೃದಯದ ಕಣ್ಣು ಒಡೆದು ಹೋಗಿದೆ? (೯೫)

ಯಾವ ಅದ್ವೈತ ಸತ್ಯ ಈಶ್ವರನಿದ್ದಾನೋ.... (ಜೋ.ಪ:-೧೭, ಆ:- ೩)

ಸಮೀಕ್ಷಕ :- ಅದ್ವೈತನಾದ ಏಕಮಾತ್ರ ಈಶ್ವರನಿರುವುದಾದರೆ, ಕ್ರೈಸ್ತರು ಮೂವರನ್ನು (ತಂದೆ, ಮಗ ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರಾತ್ಮ) ವರ್ಣಿಸುವುದು ಸರ್ವಥಾ ಅರ್ಥಹೀನ.

ಇದೇ ರೀತಿ ಬಹಳ ಕಡೆ ಇಂಜೀಲಿನಲ್ಲಿ ನಿರರ್ಥಕ ಸಂಗತಿಗಳು ತುಂಬಿವೆ.

ಯೋಹನನ ಪ್ರಕಾಶಿತ ವಾಕ್ಯಗಳು

ಈಗ ಯೋಹಾನನ ಅದ್ಭುತ ವಚನಗಳು

ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ತಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ಚಿನ್ನದ ಕಿರೀಟಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಮತ್ತು ಏಳು ಅಗ್ನಿದೀಪಗಳು ಸಿಂಹಾಸನದ ಮುಂದೆ ಉರಿಯುತ್ತಿದ್ದವು; ಅವು ಈಶ್ವರನ ಏಳು ಆತ್ಮಗಳಾಗಿವೆ. ಮತ್ತು ಸಿಂಹಾಸನದ ಮುಂದೆ ಗಾಜಿನ ಸಮುದ್ರ ಮತ್ತು ಅಕ್ಕ-ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿ, ಹಿಂದೆ- ಮುಂದೆ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನುಳ್ಳ ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿವೆ. (ಯೋ. ಪ:-೪ ಆ:- ೪-೬)

ಸಮೀಕ್ಷಕ :- ಈಗ ನೋಡಿರಿ. ಕ್ರೈಸ್ತರ ಸ್ವರ್ಗ ಒಂದು ನಗರಕ್ಕೆ ಸಮನಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಇವರ ಈಶ್ವರನೂ ಕೂಡ ದೀಪಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ ಅಗ್ನಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಮತ್ತು ಚಿನ್ನದ ಕಿರೀಟ ಮೊದಲಾದ ಒಡವೆಗಳನ್ನು ಧಾರಣಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಮುಂದೆ-ಹಿಂದೆ

ಕಣ್ಣುಗಳಿರುವುದು ಅಸಂಭವವಾಗಿದೆ. ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಯಾವನು ಒಪ್ಪಬಲ್ಲನು? ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಸಿಂಹವೇ ಮೊದಲಾದ ನಾಲ್ಕು ಪಶುಗಳು (ಇರುತ್ತವೆ - ಎಂದು) ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. (೯೭)

ಮತ್ತು ನಾನು ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತವನ ಬಲಗೈಯಲ್ಲಿ ಒಳಗಿನಿಂದ ಮತ್ತು ಹಿಂಬದಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ನೋಡಿದೆನು. ಮತ್ತು ಏಳು ಮುದ್ರಿಕೆಗಳಿಂದ ಅದರ ಮೇಲೆ ಮುದ್ರೆಯೊತ್ತಿದ್ದಿತು. ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ತೆರೆಯಲೂ ಮತ್ತು ಅದರ ಮುದ್ರೆಗಳನ್ನು ಒಡೆಯಲೂ ಯೋಗ್ಯನಾದವನು ಯಾವನು? ಮತ್ತು ಆ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ತೆರೆಯಲು ಅಥವಾ ಅದನ್ನು ನೋಡಲು ಸಮರ್ಥನಾದವನು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲ; ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲೆಯೂ ಇಲ್ಲ; ಪೃಥ್ವಿಯಿಂದ ಕೆಳಗೆಯೂ ಯಾವನೂ ಇಲ್ಲ. ಮತ್ತು ನಾನು ಆ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ತೆರೆಯಲು, ಅಥವಾ ಓದಲು ಅಥವಾ ಅದನ್ನು ನೋಡಲು ಯೋಗ್ಯನಾದವನು ಯಾವನೂ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಬಹಳ ಅಳತೊಡಗಿದೆನು. (ಯೋ.ಪ:-೫ ಆ:-೧-೪).

ಸಮೀಕ್ಷಕ :- ಈಗ ನೋಡಿರಿ! ಕ್ರೈಸ್ತರ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸಿಂಹಾಸನಗಳ ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯರ ವೈಭವ! ಯಾವುದನ್ನು ತೆರೆಯುವುದೇ ಮೊದಲಾದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವನು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲೆ ಯಾವನೂ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲವೋ, ಅಂತಹ ಅನೇಕ ಮುದ್ರಿಕೆಗಳಿಂದ ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟ ಪುಸ್ತಕ!! ಜೋನನ ರೋದನ! ಮತ್ತು ಆ ಮೇಲೆ ಪ್ರಾಚೀನನೊಬ್ಬನು ಆ ಏಸುವೇ ತೆರೆಯುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ - ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಯಾವನ ಮದುವೆಯೋ ಅವನದೇ ಹಾಡು! - ಎಂಬುದೇ ತಾತ್ಪರ್ಯ. ನೋಡಿರಿ, ಏಸುವಿನ ಮೇಲೆಯೇ ಎಲ್ಲ ಹಿರಿಮೆಗಳೂ ವಾಲಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಆದರೆ, ಈ ಮಾತುಗಳು ಕೇವಲ ಕಥನಮಾತ್ರವಾಗಿವೆ. (೯೮)

ಮತ್ತು ನಾನು ದೃಷ್ಟಿ ಬೀರಿದೆನು. ಮತ್ತು ನೋಡಿರಿ! ಸಿಂಹಾಸನದ ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕೂ ಕಡೆಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಚೀನರ ನಡುವೆ, ಸಮಸ್ತ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟ, ಈಶ್ವರನ ಏಳು ಆತ್ಮಗಳಾದ, ಏಳು ಕೊಂಬುಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ನೇತ್ರಗಳನ್ನೂ ಹೊಂದಿರುವ ಮೇಕೆಯ ಮರಿಯೊಂದು ವಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದೋ ಎಂಬಂತೆ ನಿಂತಿದೆ. (ಯೋ. ಪ್ರ. ಪ:-೫ಆ:-೬)

ಸಮೀಕ್ಷಕ :- ಈಗ ನೋಡಿರಿ! ಇದು ಜೋನನ ಸ್ವಪ್ನದ ಮನೋವ್ಯಾಪಾರ. ಆ ಸ್ವರ್ಗದ ನಡುವೆ ಎಲ್ಲ ಕ್ರೈಸ್ತರೂ ಹಾಗೂ ನಾಲ್ಕು ಪಶುಗಳೂ ಮತ್ತು ಏಸುವೂ ಕೂಡ ಇದ್ದಾರೆ ; ಮತ್ತೆ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿಯಂತೂ ಏಸುವಿಗೆ ಎರಡು ಕಣ್ಣುಗಳಿದ್ದುವು ಮತ್ತು ಕೊಂಬಿನ ಹೆಸರೂ ಕೂಡ ಇರಲಿಲ್ಲ; ಮತ್ತು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಏಳು ಕೊಂಬುಗಳನ್ನುಳ್ಳವನೂ ಮತ್ತು ಏಳು ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನುಳ್ಳವನೂ ಆದನೆಂಬುದು ಮಹದದ್ಭುತವಾದ ಸಂಗತಿಯಾಯಿತು. ಮತ್ತು ಈಶ್ವರನ ಆ ಏಳು ಆತ್ಮಗಳೂ ಏಸುವಿನ ಕೊಂಬುಗಳು ಮತ್ತು ನೇತ್ರಗಳಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದವು! ಅಯ್ಯೋ! ಇಂತಹ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕ್ರೈಸ್ತರು ಏತಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟರು? ಪಾಪ! ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಬಳಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು. (೯೯)

ಮತ್ತು ಅವನು ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಾಗ ನಾಲ್ವರು ಪ್ರಾಣಿಗಳೂ ಮತ್ತು ೨೪ ಜನ ಪ್ರಾಚೀನರೂ ಮೇಕೆಯ ಮರಿಯ ಮುಂದೆ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟರು ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನ ಬಳಿಯೂ ಪುಂಗಿಯಿದ್ದಿತು ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರರಾದವರ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ರೂಪವಾದ ಧೂಪದಿಂದ ತುಂಬಿಪ ಚಿನ್ನದ ಬಟ್ಟಲುಗಳಿದ್ದವು. (ಯೋ.ಪ್ರ. ಪ:-೫ ಆ:- ೮)

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ಭಲೇ! ಏಸುವು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಈ ಬಡಪಾಯಿಗಳು ಧೂಪ-ದೀಪ ನೈವೇದ್ಯ - ಆರತೀ ಮೊದಲಾದ ಪೂಜೆಗಳನ್ನು ಯಾರಿಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಬಹುದು? ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಟೆಸ್ಟೆಂಟ್ ಕ್ರೈಸ್ತರುಗಳು ಮೂರ್ತಿ ಪೂಜೆಯನ್ನೇನೋ ಖಂಡಿಸುತ್ತಾರೆ; ಆದರೆ, ಇವರ ಸ್ವರ್ಗ ಮೂರ್ತಿಪೂಜೆಯ ಮನೆಯಾಗಿ ಕುಳಿತಿದೆ. (೧೦೦)

ಮತ್ತು ಮೇಕೆಯ ಮರಿಯ ಮುದ್ರಿಕೆಯಲ್ಲೊಂದನ್ನು ತೆರೆದಾಗ ನಾನು ದೃಷ್ಟಿ ಬೀರಿದೆನು. ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲೊಂದು ಮೇಘಗರ್ಜನದಂತಹ ಧ್ವನಿಯಿಂದ 'ಬಾ ಮತ್ತು ನೋಡು'- ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಕೇಳಿದೆನು. ಮತ್ತು ನಾನು ನಿಟ್ಟಿಸಿದೆನು. ಮತ್ತು ನೋಡಿರಿ! ಬಿಳಿಯದೊಂದು ಕುದುರೆಯಿದೆ! ಮತ್ತು ಅದರ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದವನ ಬಳಿ ಬಿಲ್ಲು ಇದೆ. ಮತ್ತು ಅವನಿಗೆ ಕಿರೀಟ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಮತ್ತು ಅವನು ಜಯಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಜಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಹೊರಟನು. ಮತ್ತು ಅದು ಎರಡನೆಯ ಮುದ್ರಿಕೆಯನ್ನು ತೆರೆದಾಗ, ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣದ ಎರಡನೆಯ ಕುದುರೆ ಹೊರಟಿತು. ಪೃಥಿವಿಯ ಮೇಲಿನ ಒಗ್ಗಟ್ಟನ್ನು ತೊಡೆದು ಹಾಕುವ ಕಾರ್ಯಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಮತ್ತು ಅದು ಮೂರನೆಯ ಮುದ್ರಿಕೆಯನ್ನು ತೆರೆದಾಗ, ನೋಡಿರಿ, ಒಂದು ಕರಿಯ ಕುದುರೆಯಿದೆ! ಮತ್ತು ಅದು ನಾಲ್ಕನೆಯ ಮುದ್ರಿಕೆಯನ್ನು ತೆರೆದಾಗ, ಈಕ್ಷಿಸಿರಿ! ಹಳದಿಯ ಕುದುರೆಯೊಂದಿದೆ; ಮತ್ತು ಅದರ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದವನ ಹೆಸರು ಮೃತ್ಯುವೆಂದಾಗಿದೆ. ಇತ್ಯಾದಿ . (ಯೋ.ಪ್ರ. ಪ:-೬,ಆ:-೧,೫,೭,೮)

ಸಮೀಕ್ಷಕ :- ಈಗ ನೋಡಿರಿ. ಇದು ಪುರಾಣಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಸುಳ್ಳು ಲೀಲೆಯಾಗಿದೆಯೋ, ಇಲ್ಲವೋ? ಭಲೇ! ಪುಸ್ತಕಗಳ ಬಂಧನಗಳ ಮುದ್ರಿಕೆಗಳೊಳಗೆ ಕುದುರೆ ಸವಾರರು ಹೇಗೆ ಇರಬಲ್ಲವರಾಗಿದ್ದರು? ಇದು ಕನಸಿನ ಒದರಾಟವಷ್ಟೇ! ಯಾರು ಇದನ್ನೂ

ಕೂಡ ಸತ್ಯವೆಂದು ಒಪ್ಪಿದ್ದಾರೋ, ಅವರಲ್ಲಿ ಅವಿದ್ಯೆ ಎಷ್ಟಿದೆ ಎಂದರೂ ಕಡಿಮೆಯೇ! (೧೦೧).

ಮತ್ತು ಅವರು ಉಚ್ಚ ಸ್ವರದಿಂದ-"ಓ ಸ್ವಾಮಿ ! ಪವಿತ್ರ ! (ದೇವ) ಮತ್ತು ಸತ್ಯ ಸ್ವರೂಪ! ಎಂದಿನವರೆಗೆ ನೀನು ನ್ಯಾಯಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ? ಮತ್ತು ಪೃಥಿವಿಯ ನಿವಾಸಿಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ರಕ್ತದ ಮುಯ್ಯಿ ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ?" ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೂ ಸ್ವಚ್ಛ ವಸ್ತುಗಳು ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟುವು. ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ " ನಿಮ್ಮ ಸಂಗಾತಿಗಳೂ, ದಾಸರೂ, ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮಂತೆಯೇ ವಧಿಸಲ್ಪಡಲಿರುವ ನಿಮ್ಮ ಸೋದರರೂ ಬಂದು ಒಂದಾಗುವವರೆಗೆ ಮತ್ತೂ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಿ".- ಎಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು. (ಯೋ. ಪ್ರ. ಪ:- ೬ ಆ:- ೧೦,೧೧)

ಸಮೀಕ್ಷಕ :– ಯಾರಾರು ಕ್ರೈಸ್ತರಾಗುವರೋ, ಅವರು ವಿಚಾರಾಧೀನರಾಗಿ, ಹೀಗೆ, ನ್ಯಾಯಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ರೋದಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗುವರು. ಯಾವನು ವೇದಮಾರ್ಗವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವನೋ, ಅವನ ನ್ಯಾಯ ತೀರ್ಮಾನವಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ತಡವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕ್ರೈಸ್ತರನ್ನು -"ಈಶ್ವರನ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಈ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮುಚ್ಚಿದೆಯೇ? ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯದ ಕಾರ್ಯವೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ; ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ನಿಷ್ಕರ್ಮರಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಾರೋ?" - ಎಂದು ಕೇಳಬೇಕು. ಆಗ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಸಮಂಜಸವಾದ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಡಲಾರರು. ಮತ್ತು ಇವರ ಈಶ್ವರನು ದಾರಿತಪ್ಪಿಯೂ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಇವರ ಹೇಳಿಕೆಯಿಂದ ತಕ್ಷಣ ಇವರ ಶತ್ರುವಿನಿಂದ ಮುಯ್ಯಿ ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳತೊಡಗುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತು ಕುಟುಕುವ ಸ್ವಭಾವದವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ; ಸತ್ತಮೇಲೆಯೂ ತಮ್ಮ ಹಗೆತನ ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ; ಶಾಂತಿ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಇಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿಯಿಲ್ಲವೋ, ಅಲ್ಲಿ ದುಃಖದ ಇತಿಮಿತಿಯಾದರೂ ಏನಿದ್ದಿತು? (೧೦೨).

ಮತ್ತು ಬಿರುಗಾಳಿಯಿಂದ ಅಲುಗಾಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಅತ್ತಿಯ ಮರದಿಂದ ಅದರ ಕಸುಗಾಯಿಗಳು ಉದುರಿಹೋಗುವ ಹಾಗೆ, ಆಕಾಶದ ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಹೋದುವು ಮತ್ತು ಸುರುಳಿಯಂತೆ ಸುತ್ತಲ್ಪಡುವ ಆಕಾಶ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಹೋಯಿತು. (ಯೋ. ಪ್ರ. ಪ:-೬,ಆ :- ೧೩,೧೪)

ಸಮೀಕ್ಷಕ :– ಈಗ ನೋಡಿರಿ. ಭವಿಷ್ಯದ್ವಕ್ತೃವಾದ ಯೋಹನನು ವಿದ್ಯೆಯಿಲ್ಲದುದರಿಂದಲೇ ಇಂತಹ ತಲೆಬಾಲಗಳಿಲ್ಲದ ಕಥೆಯನ್ನು ಹಾಡಿದನು. ಭಲೇ! ನಕ್ಷತ್ರಗಳೆಲ್ಲವೂ ಭೂಮಿಯಂತಹ ಗೋಳಗಳಾಗಿವೆ; ಒಂದು ಪೃಥಿವಿಯ ಮೇಲೆ ಬೀಳಬಲ್ಲವಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಮತ್ತು ಸೂರ್ಯ ಮೊದಲಾದುವುಗಳ ಆಕರ್ಷಣ ಅವುಗಳನ್ನು ಅತ್ತ-ಇತ್ತ ಬರಲು-ಹೋಗಲು ಅವಕಾಶವನ್ನೆಂತು ಕೊಡುವುದು? ಮತ್ತು ಆಕಾಶವನ್ನು ಚಾಪೆಯ ಹಾಗೆಂದು ತಿಳಿದಿರುತ್ತಾನೇನು? ಯಾವನಾದರೂ ಸುರುಳಿ ಸುತ್ತಲು ಅಥವಾ ರಾಶಿಹಾಕಲು ಶಕ್ತನಾಗುವಂತಹ ಸಾಕಾರ ಪದಾರ್ಥವಲ್ಲ ಈ ಆಕಾಶ. ಆದಕಾರಣ ಯೋಹನ ಮೊದಲಾದವರೆಲ್ಲರೂ ಕಾಡುಮನುಷ್ಯರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಈ ವಿಷಯಗಳ ಅರಿವು ತಾನೇ ಏನಿದ್ದೀತು? (೧೦೩)

ನಾನು ಅವರ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಆಲಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಇಸ್ರಾಯೇಲನ ಸಂತತಿಯ ಸಮಸ್ತ ಕುಲಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ನಾಲ್ವತ್ತು ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ಜನರ ಮೇಲೆ ಮುದ್ರೆಯೊತ್ತಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಯಹೂದಾನ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಹನ್ನೆರಡು ಸಾವಿರ ಜನರ ಮೇಲೆ ಮೊಹರು ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. (ಯೋ. ಪ್ರ. ಪ:-೭. ಆ:- ೪,೫)

ಸಮೀಕ್ಷಕ :– ಬೈಬಲಿನಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿತನಾಗಿರುವ ಈಶ್ವರನು ಕೇವಲ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ ಮೊದಲಾದ ಕುಲಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸ್ವಾಮಿಯೋ ಅಥವಾ ಸಮಸ್ತ ಜಗತ್ತಿನ ಸ್ವಾಮಿಯೋ? ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲವಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಅದೇ ಕಾಡಾಡಿಗಳಿಗೇಕೆ ನೆರವು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದನು? ಮತ್ತು, ಅವರಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು; ಅನ್ಯರ ನಾಮ-ಸಂಕೇತಗಳನ್ನೂ ಕೂಡ ಎತ್ತುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ! ಇದರಿಂದ, ಅವನು ಈಶ್ವರನೇ ಅಲ್ಲವೆಂದು ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ ಮೊದಲಾದ ಕುಲಗಳ ಮಾನವರ ಮೇಲೆ ಮುದ್ರೆಯೊತ್ತುವುದು ಅಲ್ಪಜ್ಞತ್ವದ ಕುರುಹಷ್ಟೇ ಅಥವಾ ಇದು ಯೋಹನನ ಮಿಥ್ಯಾ- ಕಲ್ಪನೆ ಮಾತ್ರವಾಗಿದೆ. (೧೦೪)

ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಅವರು ಈಶ್ವರನ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮುಂದೆಯಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಅವನ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿ ಮತ್ತು ಹಗಲು ಅವನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. (ಯೋ. ಪ್ರ.ಪ:- ೭ ಆ:- ೧೫)

ಸಮೀಕ್ಷಕ :– ಇದು ಮಹತ್ಪ್ರತಿಮಾ ಪೂಜೆಯಲ್ಲವೇನು? ಅಥವಾ ಅವರ ಈಶ್ವರನು ದೇಹಧಾರಿಯಾದ ಮಾನವನಂತೆ ಏಕದೇಶೀಯನಲ್ಲವೇನು? ಮತ್ತು ಕ್ರೈಸ್ತರ ಈಶ್ವರ, ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನಿದ್ರಿಸುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಾನಾದರೆ, ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಬಹುದು? ಮತ್ತು ಅವನ ನಿದ್ರೆಯೂ ಹಾರಿಹೋಗುತ್ತಿರಬಹುದು. ಮತ್ತು ರಾತ್ರಿ - ಹಗಲು ಎಚ್ಚರವಾಗಿರುವನಾದರೆ, ವಿಕ್ಷಿಪ್ತ ಅಥವಾ ಅತಿ ರೋಗಿಯಾಗಿರಬಹುದು. (೧೦೫)

ಮತ್ತು , ಚಿನ್ನದ ಧೂಪ-ಪಾತ್ರವನ್ನು ತನ್ನ ಬಳಿ ಹೊಂದಿದ್ದ ಎರಡನೆಯ ದೂತನು ಬಂದು ವೇದಿಯ ಹತ್ತಿರ ನಿಂತನು ಮತ್ತು ಅವನಿಗೆ ಬಹಳ ಧೂಪ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು ಮತ್ತು ಧೂಪದ ಹೊಗೆ ಪವಿತ್ರರಾದ ಜನರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳೊಂದಿಗೆ ದೂತನ ಹಸ್ತದಿಂದ

ಈಶ್ವರನ ಮುಂದೆ ಏರಿತು ಮತ್ತು ದೂತನು ಧೂಪಪಾತ್ರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಅದರಲ್ಲಿ ವೇದಿಯ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ತುಂಬಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಪೃಥಿವಿಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದನು ಮತ್ತು ಶಬ್ದ ಮತ್ತು ಗರ್ಜನೆ ಮತ್ತು ಮಿಂಚುಗಳು ಮತ್ತು ಭೂಕಂಪ ಉಂಟಾದವು. (ಯೋ. ಪ್ರ. ಪ:-೮.ಆ:-೩-೫)

ಸಮೀಕ್ಷಕ :– ಈಗ ನೋಡಿರಿ! ಸ್ವರ್ಗದವರೆಗೂ ವೇದಿ, ಧೂಪ, ದೀಪ, ನೈವೇದ್ಯ, ತುತ್ತೂರಿಯ ಶಬ್ದ ಆಗುತ್ತವೆ. ಬೈರಾಗಿಗಳ ಮಂದಿರಕ್ಕಿಂತ ಕ್ರೈಸ್ತರ ಸ್ವರ್ಗ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆಯೇನು? ವಿಜೃಂಭಣೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚೇ ಆಗಿದೆ. (೧೦೬)

ಮೊದಲನೆಯ ದೂತನು ತುತ್ತೂರಿಯನ್ನು ಊದಿದನು. ಮತ್ತು ರಕ್ತ ಮಿಶ್ರಿತವಾದ ಆನೆಕಲ್ಲುಗಳು ಮತ್ತು ಬೆಂಕಿ ಸುರಿದವು. ಮತ್ತು ಅವು ಪೃಥಿವಿಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟವು ಮತ್ತು ಪೃಥಿವಿಯ ಮೂರನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗ ಸುಟ್ಟುಹೋಯಿತು. (ಯೋ.ಪ್ರ. ಪ:-೮.ಆ :- ೭)

ಸಮೀಕ್ಷಕ :– ಭೇಷ್ ಕ್ರೈಸ್ತರ ಭವಿಷ್ಯದ್ವಕ್ತೃವೇ! ಈಶ್ವರ, ಈಶ್ವರನ ದೂತರು, ತುತ್ತೂರಿಯ ಕೂಗು ಮತ್ತು ಪ್ರಳಯದ ಲೀಲೆ ಕೇವಲ ಬಾಲಕರ ಆಟದಂತೆಯೇ ಕಾಣುತ್ತವೆ. (೧೦೭)

ಮತ್ತು ಐದನೆಯ ದೂತನು ತುತ್ತೂರಿಯನ್ನು ಊದಿದನು. ಮತ್ತು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿಂದ ಪೃಥಿವಿಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ನಕ್ಷತ್ರ ಒಂದನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದೆನು. ಮತ್ತು ತಳವಿಲ್ಲದ ಕುಂಡದ ಭಾವಿಯ ಕೀಲಿಯು ಅವನಿಗೆ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು ಮತ್ತು ಅವನು ತಳವಿಲ್ಲದ ಕುಂಡದ ಭಾವಿಯನ್ನು ತೆರೆದನು ಮತ್ತು ಕೂಪದ ಒಳಗಿನಿಂದ ದೊಡ್ಡ ಕುಲುಮೆಯ ಹೊಗೆಯಂತೆ ಹೊಗೆ ಎದ್ದಿತು ಮತ್ತು ಆ ಹೊಗೆಯಿಂದ ಮಿಡಿತೆಗಳು ಪೃಥಿವಿಯ ಮೇಲೆ ಪಸರಿಸಿದವು. ಮತ್ತು ಹೇಗೆ ಪೃಥಿವಿಯ ಚೇಳುಗಳಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿರುತ್ತದೋ, ಹಾಗೆ ಅವಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಮತ್ತು ಅವಕ್ಕೆ "ಯಾರ ಹಣೆಯ ಮೇಲೆ ಈಶ್ವರನ ಮುದ್ರೆಯಿಲ್ಲವೋ, ಆ ಮಾನವರಿಗೆ ಐದು ತಿಂಗಳು ನೋವು ಕೊಡಲ್ಪಡಲಿ."- ಎಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ಸಮೀಕ್ಷಕ:– ತುತ್ತೂರಿಯ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿ, ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಆ ದೂತರ ಮೇಲೆಯೇ ಆ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿಯೇ ಬಿದ್ದಿರಬಹುದೇನೋ? ಇಲ್ಲಿ ಏನೂ ಬೀಳಲಿಲ್ಲ. ಭಲೇ! ಈ ಕೂಪವನ್ನೂ ಅಥವಾ ಮಿಡತೆಗಳನ್ನೂ ಕೂಡ, ಪ್ರಳಯಕ್ಕಾಗಿ ಈಶ್ವರನು ಪಾಲಿಸಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರಬಹುದೇ? ಆ ಮಿಡಿತೆಗಳು ಮುದ್ರೆಯನ್ನು ನೋಡಿ, ಮುದ್ರಾಂಕಿತರನ್ನು ಕಚ್ಚಬಾರದೆಂಬ ಆದೇಶವನ್ನೂ ಓದಿಕೊಂಡು (ಅಂತಹವರನ್ನು) ಕಚ್ಚದೇ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತಿರಬಹುದು. ಇದು ಕೇವಲ ಮುಗ್ಧ ಜನರನ್ನು 'ನೀವು ಕ್ರೈಸ್ತರಾಗದಿದ್ದರೆ, ಮಿಡತೆಗಳು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಚ್ಚುವವು!' - ಎಂದು ಹೆದರಿಸಿ, ಕ್ರೈಸ್ತರನ್ನಾಗಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ವಂಚನೆಯ ಕಾರ್ಯಮಾತ್ರವಷ್ಟೇ. ಇಂತಹ ಕಾರ್ಯಗಳು ವಿದ್ಯಾಹೀನವಾದ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲು ಶಕ್ಯವಾಗಿದೆ ; ಆರ್ಯಾವರ್ತದಲ್ಲಿ ಶಕ್ಯವಲ್ಲ. ಇದು ಪ್ರಳಯದ ವಿಷಯವಾಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? (೧೦೮)

ಮತ್ತು ಅಶ್ವಾರೋಹಿಗಳ ಸೈನ್ಯಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ಕೋಟಿಯಿದ್ದಿತು. (ಯೋ. ಪ್ರ. ಪ:-೯ ಆ:- ೧೬)

ಸಮೀಕ್ಷಕ :– ಅಹಾ! ಇಷ್ಟು ಕುದುರೆಗಳು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ಬೀಡುಬಿಟ್ಟಿದ್ದುವು? ಎಲ್ಲಿ ಮೇಯುತ್ತಿದ್ದುವು? ಎಲ್ಲಿ ತಂಗುತ್ತಿದ್ದವು? ಮತ್ತು ಎಷ್ಟು ಲದ್ದಿ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದವು? ಮತ್ತು ಅದರ ದುರ್ಗಂಧವೂ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಹರಡುತ್ತಿರಬಹುದು? ಸಾಕು, ಸಾಕು ಇಂತಹ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೂ, ಇಂತಹ ಈಶ್ವರನಿಗೂ ಮತ್ತು ಇಂತಹ ಮತಕ್ಕೂ ಆರ್ಯರಾದ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ತಿಲಾಂಜಲಿಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಸರ್ವಶಕ್ತಿಮಾನ್ ಪರಮಾತ್ಮನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಕ್ರೈಸ್ತರ ತಲೆಗಳ ಮೇಲಿನಿಂದಲೂ ಈ ನಿರರ್ಥಕವಾದ ಹೊರೆ ಇಳಿದು ಹೋಗುವುದಾದರೆ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದಾದೀತು. (೧೦೯)

ಮತ್ತು ನಾನು, ಮೇಘವನ್ನು ಹೊದೆದಿದ್ದ ಆ ಎರಡನೆಯ ಪರಾಕ್ರಮೀ ದೂತನನ್ನು ಸ್ವರ್ಗದಿಂದ ಇಳಿಯುತ್ತಿರುವಾಗ ನೋಡಿದೆನು. ಮತ್ತು ಅವನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕಾಮನಬಿಲ್ಲು ಇದ್ದಿತು. ಮತ್ತು ಅವನ ಮುಖ ಸೂರ್ಯನ ಹಾಗೆಯೂ ಮತ್ತು ಅವನ ಕಾಲುಗಳು ಬೆಂಕಿಯ ಕಂಬಗಳ ಹಾಗೆಯೂ ಇದ್ದವು. ಮತ್ತು ಅವನು ತನ್ನ ಬಲ ಪಾದವನ್ನು ಸಮುದ್ರದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಎಡಪಾದವನ್ನು ಪೃಥಿವಿಯ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟನು. (ಯೋ. ಪ್ರ.ಪ:-೧೦.ಆ:- ೧-೩)

ಸಮೀಕ್ಷಕ :– ಪುರಾಣಗಳ ಅಥವಾ ಹೊಗಳು ಭಟ್ಟರ ಕಥೆಗಳನ್ನೂ ಮೀರಿಸುವಂತಹ ಈ ದೂತರ ಕತೆಯನ್ನು ಈಗ ನೋಡಿರಿ. (೧೧೦)

ಮತ್ತು ದೋಟಿಯಂತಹ ಒಂದು ಕೊಂಬೆ ನನಗೆ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು ಮತ್ತು,"ಏಳು ; ಈಶ್ವರನ ಮಂದಿರವನ್ನೂ ಮತ್ತು ವೇದಿಯನ್ನೂ ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿನ ಭಜನೀಕರನ್ನೂ ಅಳತೆಮಾಡು". ಎಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು. (ಯೋ. ಪ್ರ.ಪ :-೧೧.ಆ:-೧).

ಸಮೀಕ್ಷಕ :- ಇಲ್ಲಿಯೇ ಏನು? ಆದರೆ, ಕ್ರೈಸ್ತರ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಮಂದಿರಗಳು ಕಟ್ಟಲ್ಪಡುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಆಳೆಯಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿದೆ, ಅವರ ಸ್ವರ್ಗ ಎಂತಹುದೋ, ಮಾತುಗಳು ಅಂತಹವೇ ಆಗಿವೆ. ಆದುದರಿಂದ, ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಭುಭೋಜನದಲ್ಲಿ ಏಸುವಿನ ಶರೀರಾವಯವದ ಮಾಂಸ- ರಕ್ತಗಳ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಿನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಕುಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಚರ್ಚುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಶಿಲುಬೆ- ಮೊದಲಾದುದರ ಆಕಾರಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವುದು ಮೊದಲಾದುದೂ ಕೂಡ ಮೂರ್ತಿ-ಪೂಜೆಯೇ ಆಗಿದೆ. (೧೧೧)

ಮತ್ತು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರನ ಮಂದಿರ ತೆರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿತು ಮತ್ತು ಅವನ ನಿಯಮದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಅವನ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿತು. (ಯೋ. ಪ್ರ. ಪ:-೧೧ಆ:-೧೯).

ಸಮೀಕ್ಷಕ :- ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿರುವ ಮಂದಿರವು ಎಲ್ಲ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟಿರಬಹುದು. ಒಂದೊಂದು ಸಾರಿ ತೆರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಿರಬಹುದು. ಪರಮೇಶ್ವರನಿಗೂ ಯಾವುದಾದರೂ ಮಂದಿರವಿರಬಲ್ಲುದೇ? ವೇದೋಕ್ತನಾದ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕ ಪರಮಾತ್ಮನ ಯಾವುದೇ ಮಂದಿರವೂ ಇರಲಾರದು. ಅಹುದು; ಕ್ರೈಸ್ತರ ಸಾಕಾರನಾದ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಮಂದಿರ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿಯೂ ಇರಬಹುದು; ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೂ ಇರಬಹುದು. ಮತ್ತು ಹೇಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಘಂಟೆ- ಜಾಗಟೆಗಳ ಲೀಲೆ ನಡೆಯುತ್ತದೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಕ್ರೈಸ್ತರ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿಯೂ ನಡೆಯಬಹುದು; ನಿಯಮದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನೂ ಕೂಡ ಒಂದೊಂದು ಸಾರಿ ಕ್ರೈಸ್ತರು ನೋಡುತ್ತಿರಬಹುದು. ಅದರಿಂದ ಏನು ಉಪಯೋಗ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಬಹುದೋ ತಿಳಿಯದು. ಈ ಎಲ್ಲ ಮಾತುಗಳೂ ಮಾನವರನ್ನು ದಾರಿತಪ್ಪಿಸುವಂತಹವಾಗಿವೆ- ಎನ್ನುವುದು ಮಾತ್ರ ಸತ್ಯ. (೧೧೨)

ಮತ್ತೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿತು. ಎಂದರೆ, ಸೂರ್ಯನನ್ನು ಧರಿಸುವ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಕಾಲುಗಳ ಕೆಳಗೆ ಚಂದ್ರನನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ನಾರಿಯೊಬ್ಬಳಿದ್ದಾಳೆ. ಮತ್ತು ಅವಳ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ೧೨ ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಕಿರೀಟವಿದೆ. ಮತ್ತು ಅವಳು ಗರ್ಭವತಿಯಾಗಿ ಒರಳುತ್ತಾಳೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಅವಳಿಗೆ ಪ್ರಸವವೇದನೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ . ಮತ್ತು ಅವಳು ಹೆರಲು ನೋವನ್ನನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಮತ್ತು, ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಎರಡನೆಯ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಕಾಣಿಸಿತು. ಮತ್ತು ನೋಡಿರಿ! ಏಳು ತಲೆಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಹತ್ತು ಕೊಂಬುಗಳನ್ನೂ ಹೊಂದಿರುವ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕೆಂಪು ಹೆಬ್ಬಾವಿದೆ. ಮತ್ತು ಅದರ ತಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ಏಳು ರಾಜ- ಮುಕುಟಗಳಿವೆ. ಮತ್ತು ಅದರ ಬಾಲವು ಆಕಾಶದ ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಮೂರನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಎಳೆದು ಅವುಗಳನ್ನು ಪೃಥಿವಿಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿತು.
(ಯೋ. ಪ್ರ. ಪ:-೧೨. ಆ:- ೧-೪)

ಸಮೀಕ್ಷಕ :- ಈಗ ನೋಡಿರಿ ಉದ್ದ - ಅಗಲಗಳ ಹರಟೆಗಳನ್ನು ! ಇವರ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿಯೂ ಬಡಪಾಯಿ ನಾರಿ ಕೂಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ ! ಅವಳ ದುಃಖವನ್ನು ಯಾವನೂ ಆಲಿಸುವುದಿಲ್ಲ; ದೂರೀಕರಿಸಲೂ ಶಕ್ತನಲ್ಲ. ಮತ್ತು ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಮೂರನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಪೃಥಿವಿಯ ಮೇಲೇ ಹಾಕಿದ ಆ ಹೆಬ್ಬಾವಿನ ಬಾಲ ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದಾಗಿತ್ತು? ಭಲೇ, ಪೃಥಿವಿಯಂತೂ ಚಿಕ್ಕದು. ಮತ್ತು ನಕ್ಷತ್ರಗಳೂ ಕೂಡ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಲೋಕಗಳಾಗಿವೆ. ಈ ಪೃಥಿವಿಯ ಮೇಲೆ ಒಂದೂ ಕೂಡ ಹಿಡಿಸಲಾರದು. ಆದರೆ, ಈ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಈ ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಮೂರನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗ ಈ ಮಾತನ್ನು ಬರೆಯುವವನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿರಬಹುದೆಂದೇ ಊಹಿಸಬೇಕು! ಮತ್ತು ಸಮಸ್ತ ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಮೂರನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಬೀಳಿಸಿಬಿಡುವಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದಾದ ಬಾಲವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಆ ಹೆಬ್ಬಾವೂ ಕೂಡ ಅವನ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಬೀಡುಬಿಟ್ಟಿರಬಹುದೇನೋ? (೧೧೩)

ಮತ್ತು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧವಾಯಿತು. ಮೈಕೇಲ್ ಮತ್ತು ಅವನ ದೂತರು ಹೆಬ್ಬಾವಿನೊಂದಿಗೆ ಕಾದಾಡಿದರು. ಮತ್ತು ಹೆಬ್ಬಾವೂ ಮತ್ತು ಅದರ ದೂತರೂ ಕಾದಾಡಿದರು . (ಯೋ. ಪ್ರ. ಪ:-೧೨, ಆ :- ೯)

ಸಮೀಕ್ಷಕ :- ಯಾವ ಯಾವನು ಕ್ರೈಸ್ತರ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿರಬಹುದೋ, ಆಯಾ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ದುಃಖಪಡುತ್ತಿರಬಹುದು. ಇಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಸ್ವರ್ಗದ ಆಸೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಕೈಕಟ್ಟಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಎಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿಭಂಗ ಮತ್ತು ಉಪದ್ರವ ಆಗುತ್ತಿರುವುದೋ, ಆ ಸ್ಥಳ ಕ್ರೈಸ್ತರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ. (೧೧೪)

ಮತ್ತು ಆ ದೊಡ್ಡ ಹೆಬ್ಬಾವು ಬೀಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಅಹುದು ; ಯಾವುದು ದೆವ್ವ ಮತ್ತು ಸೈತಾನ ಎನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೋ, ಯಾವುದು ಸಮಸ್ತ ಜಗತ್ತನ್ನೂ ಭ್ರಾಂತಗೊಳಿಸವಂತಹದಾಗಿದೆಯೋ, ಆ ಪ್ರಾಚೀನ ಸರ್ಪ . (ಯೋ. ಪ್ರ. ಪ:-೧೨. ಆ:-೯)

ಸಮೀಕ್ಷಕ :- ಆ ಸೈತಾನ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಜನರನ್ನು ಭ್ರಾಂತಗೊಳಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೋ? ಮತ್ತು ಅವನನ್ನು ಜನ್ಮಪೂರ್ತ ಹಿಡಿದು ಬಂಧಿಸಲಿಲ್ಲವೇಕೆ? ಅಥವಾ ಕೊಂದು ಬಿಡಲಿಲ್ಲವೇಕೆ? ಅವನನ್ನು ಪೃಥಿವಿಯ ಮೇಲೆ ಏಕೆ ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟರು? ಸಮಸ್ತ ಜಗತ್ತನ್ನೂ ಭ್ರಾಂತಗೊಳಿಸುವವನು ಸೈತಾನನಾದರೆ, ಸೈತಾನನನ್ನು ಭ್ರಾಂತಗೊಳಿಸುವವನು ಯಾವನು? ಸೈತಾನ ಸ್ವತಃ ಭ್ರಾಂತನಾಗಿದ್ದಾನಾದರೆ, ಸೈತಾನನಿಲ್ಲದೆಯೇ ಭ್ರಾಂತರಾಗುವವರು ಮತ್ತು ಅವನನ್ನು ಭ್ರಾಂತಗೊಳಿಸುವವನು ಪರಮೇಶ್ವರನಾದರೆ, ಅವನು ಈಶ್ವರನೇ ಆಗಿ

ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಕ್ರೈಸ್ತರ ಈಶ್ವರನೂ ಕೂಡ ಸೈತಾನನಿಗೆ ಹೆದರುತ್ತಾ ಇರಬಹುದೆಂದು ವಿದಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಸೈತಾನನಿಗಿಂತ ಪ್ರಬಲನಾಗಿದ್ದರೆ, ಈಶ್ವರನು ಅಪರಾಧವನ್ನು ಮಾಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಅವನಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನೇಕೆ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ? ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸೈತಾನನ ರಾಜ್ಯವೆಷ್ಟಿದೆಯೋ, ಅದರ ಸಹಸ್ರಾಂಶದಷ್ಟು ಕೂಡ ಕ್ರೈಸ್ತರ ಈಶ್ವರನ ರಾಜ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ, ಕ್ರೈಸ್ತರ ಈಶ್ವರನು ಅವನನ್ನು ಸರಿಸಲಾರದೇ ಹೋಗಿರಬಹುದು. ಇದರಿಂದ, ಹೇಗೆ ಈ ಕಾಲದ ರಾಜ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳಾದ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಡಕಾಯಿತರು, ಕಳ್ಳರು - ಮೊದಲಾದವರಿಗೆ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷೆಕೊಡುತ್ತಾರೋ, ಹಾಗೆಯೂ ಕೂಡ ಕ್ರೈಸ್ತರ ಈಶ್ವರನು (ಮಾಡುವುದು) ಇಲ್ಲವೆಂದು ಸಿದ್ಧವಾಯಿತು. ಮತ್ತೆ, ವೈದಿಕ ಮತವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ, ಈ ಟೊಳ್ಳಾದ ಕ್ರೈಸ್ತಮತವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಬುದ್ಧಿಹೀನನಾದ ಮನುಷ್ಯನು ಯಾವನಿದ್ದಾನೆ? (೧೧೫)

ಅಯ್ಯೋ! ಪೃಥಿವಿಯ ಮತ್ತು ಸಮುದ್ರದ ನಿವಾಸಿಗಳೇ! ಏಕೆಂದರೆ ಸೈತಾನನು ನಿಮ್ಮ ಬಳಿ ಇಳಿದಿದ್ದಾನೆ. (ಯೋ. ಪ್ರ.ಪ:- ೧೨ ಆ:-೧೨)

ಸಮೀಕ್ಷಕ :– ಆ ಈಶ್ವರನು ಕೇವಲ ಅಲ್ಲಿನ ರಕ್ಷಕ ಹಾಗೂ ಸ್ವಾಮಿ ಆಗಿದ್ದಾನೇನು? ಪೃಥಿವೀ, ಮನುಷ್ಯರು ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ರಕ್ಷಕನೂ ಮತ್ತು ಸ್ವಾಮಿಯೂ ಅಲ್ಲವೇನು? ಭೂಮಿಗೂ ಕೂಡ ರಾಜನಾಗಿದ್ದರೆ, ಸೈತಾನನನ್ನು ಸಾಯಿಲಾರದೇ ಹೋದನೇಕೆ? ಈಶ್ವರನು ನೋಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಸೈತಾನನು ಭ್ರಾಂತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ತಿರುಗುತ್ತಾನೆ; ಆದರೂ ಅವನನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬನು ಒಳ್ಳೆಯ ಈಶ್ವರ ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಬ್ಬನು ಸಮರ್ಥನೂ ಹಾಗೂ ದುಷ್ಟನೂ ಆದ ಎರಡನೆಯ ಈಶ್ವರ ಹೀಗೆ ಇಬ್ಬರು ಇದ್ದಾರೆಂದೇ ವಿದಿತವಾಗುತ್ತದೆ. (೧೧೬)

ಮತ್ತು ೪೨ ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಯುದ್ಧಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರ ಅವನಿಗೆ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಮತ್ತು ಅವನು ಈಶ್ವರನಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ನಿಂದೆಮಾಡಲು, ಅವನ ಹೆಸರನ್ನೂ, ಮತ್ತು ಅವನ ಗುಡಾರವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವವರನ್ನೂ ನಿಂದಿಸಲು ತನ್ನ ಬಾಯನ್ನು ತೆರೆದನು. ಮತ್ತು ಅವನಿಗೆ ಪವಿತ್ರ ಪುರುಷರ ಮೇಲೆ ಹೋರಾಡುವ, ಅವರನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವ ಹಾಗೂ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕುಲದ, ಮತ್ತು ಭಾಷೆಯ ಹಾಗೂ ದೇಶದ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು. (ಯೋ. ಪ್ರ. ಪ:-೧೩. ಆ:-೫-೭)

ಸಮೀಕ್ಷಕ :– ಭಲೇ, ಪೃಥಿವಿಯ ಜನರನ್ನು ಭ್ರಾಂತಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸೈತಾನನನ್ನು ಮತ್ತು ಪಶು - ಮೊದಲಾದುವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರರಾದ ಮಾನವರೊಂದಿಗೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಿಸುವ ಈ ಕೆಲಸ ಡಕಾಯಿತರ ಸರದಾರನ (ಕೆಲಸಕ್ಕೆ) ಸಮಾನವಾಗಿದೆಯೋ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೋ? ಇಂತಹ ಕೆಲಸ ಈಶ್ವರನದು ಅಥವಾ ಈಶ್ವರನ ಭಕ್ತರದು ಎಂದಿಗೂ ಆಗಲಾರದು. (೧೧೭)

ಮತ್ತು ನಾನು ದೃಷ್ಟಿಬೀರಿದೆನು. ಮತ್ತು ನೋಡಿರಿ, ಮೇಕೆಯ ಮರಿ ಸಿಯೋನ್ ಪರ್ವತದ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿದೆ. ಮತ್ತು ಅದರೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ನಾಲ್ವತ್ತು ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ಜನರಿದ್ದರು ; ಅವರ ಹಣೆಗಳ ಮೇಲೆ ಅದರ ಹೆಸರನ್ನು ಮತ್ತು ಅದರ ತಂದೆಯ ಹೆಸರನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. (ಯೋ. ಪ್ರ. ಪ:-೧೪ ಆ:-೧)

ಸಮೀಕ್ಷಕ :– ಈಗ ನೋಡಿರಿ! ಎಲ್ಲಿ ಏಸುವಿನ ತಂದೆ ಇರುತ್ತಿದ್ದನೋ, ಅಲ್ಲಿಯೇ, ಅದೇ ಸಿಯೋನ್ ಪರ್ವತದ ಮೇಲೆ ಅವನ ಮಗನು ಕೂಡ ಇರುತ್ತಿದ್ದನು. ಆದರೆ, ಒಂದು ಲಕ್ಷ ನಾಲ್ವತ್ತು ಸಾವಿರ ಜನರ ಗಣನೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡಿದಿರಿ? ಒಂದು ಲಕ್ಷ ನಾಲ್ವತ್ತು ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ಮಾತ್ರವೇ ಸ್ವರ್ಗದ ವಾಸಿಗಳಾದರು. ಉಳಿದ ಕೋಟ್ಯಂತರ ಕ್ರೈಸ್ತರ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಮುದ್ರೆ ಬೀಳಲಿಲ್ಲವೇ? ಇವರೆಲ್ಲರೂ ನರಕಕ್ಕೆ ಹೋದರೇನು? ಕ್ರೈಸ್ತರು ಸಿಯೋನ್ ಪರ್ವತದ ಮೇಲೆ ಹೋಗಿ, ಏಸುವಿನ ತಂದೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಸೈನ್ಯ ಅಲ್ಲಿದೆಯೋ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೋ ನೋಡಬೇಕು. ಇರುವರಾದರೆ ಈ ಬರಹ ಸರಿ; ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಸುಳ್ಳು. ಎಲ್ಲಿಂದಲಾದರೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದನಾದರೆ, ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದನು? "ಸ್ವರ್ಗದಿಂದ"- ಎನ್ನುವಿರಾದರೆ, ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಸೈನ್ಯ ಮತ್ತು ತಾನು ಮೇಲೆ-ಕೆಳಗೆ ಹಾರಿ, ಬಂದು - ಹೋಗಿ ಮಾಡಲು ಅವರು ಪಕ್ಷಿಗಳೇನು? ಅವನು ಬಂದು ಹೋಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆಯಾದರೆ, ಒಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶನಿಗೆ ಸಮಾನನಾದನು. ಮತ್ತು ಅವನು ಒಬ್ಬನು, ಇಬ್ಬರು ಅಥವಾ ಮೂವರಾದರೆ, ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ಒಂದೊಂದು ಭೂಗೋಳಕ್ಕೆ ಒಬೊಬ್ಬ ಈಶ್ವರನಿರಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ, ಒಬ್ಬನು ಇಬ್ಬರು, ಮೂವರು ಅನೇಕ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳಿಗೆ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ಮಾಡಲು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲೆಡೆಯೂ ಒಂದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡಲು ಎಂದಿಗೂ ಸಮರ್ಥರಾಗಲಾರರು . (೧೧೮)

ಆತ್ಮನು, "ಅಹುದು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಪರಿಶ್ರಮದಿಂದ ವಿಶ್ರಾಮ ಹೊಂದುವರು; ಆದರೆ, ಅವರ ಕಾರ್ಯಗಳು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತವೆ" - ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. (ಯೋ. ಪ್ರ.ಪ:- ೧೪ ಆ:- ೧೩)

ಸಮೀಕ್ಷಕ :– ನೋಡಿರಿ. ಕ್ರೈಸ್ತರ ಈಶ್ವರನಾದರೋ -" ಅವರ ಕರ್ಮಗಳು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಇರುವುವು ; ಎಂದರೆ, ಕರ್ಮಾನುಸಾರವಾಗಿ ಫಲಗಳು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೊಡಲ್ಪಡುವುವು".- ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತು ಈ ಜನರು " ಏಸುವು ಪಾಪಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವನು. ಮತ್ತು ಕ್ಷಮಿಸಲ್ಪಡುವುದೂ ಕೂಡ". ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿವಂತರು 'ಈಶ್ವರನ ವಚನ ಸತ್ಯವೋ ಅಥವಾ ಕ್ರೈಸ್ತರದೋ? ' ಎಂದು

ಆಲೋಚಿಸಬೇಕು. ಒಂದು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರೂ ಸತ್ಯವಂತರಾಗಿರಲು ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ; ಇಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಸುಳ್ಳಾಗಿರುವನು. ಕ್ರೈಸ್ತರ ಈಶ್ವರನಾದರೂ ಸುಳ್ಳಾಗಿರಲಿ; ಅಥವಾ ಕ್ರೈಸ್ತರೇ ಸುಳ್ಳಾಗಿರಲಿ. ಆದರಿಂದ ನಮಗಾಗಬೇಕಾದುದೇನು? (೧೧೯)

ಮತ್ತು ಈಶ್ವರನ ಕೋಪದ ಮಹಾರಸದ ಕುಂಡದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದರು. ಮತ್ತು ರಸದ ಕುಂಡವನ್ನು ನಗರದ ಹೊರಗೆ ಕದಡಲಾಯಿತು. ಮತ್ತು ರಸದ ಕುಂಡದೊಳಗಿನಿಂದ ಕುದುರೆಯ ಲಗಾಮಿನವರೆಗೆ, ರಕ್ತವು ಒಂದು ನೂರು ಕ್ರೋಶಗಳವರೆಗೆ (೨೦೦ ಮೈಲಿ) ಹರಿದು ಹೊರಟಿತು. (ಯೋ. ಪ್ರ. ಪ:-೧೪, ಆ :- ೧೯-೨೦)

ಸಮೀಕ್ಷಕ :- ಈಗ ಇವರ ಬುರುಡೆಗಳು ಪುರಾಣಗಳ (ಬುರುಡೆಗಳಿಗಿಂತ) ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆಯೋ ಮತ್ತು ಇಲ್ಲವೋ ನೋಡಿರಿ. ಕ್ರೈಸ್ತರ ಈಶ್ವರನು ಕೋಪಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಬಹಳ ದುಃಖಿತನಾಗುತ್ತಿರಬಹುದು. ಮತ್ತು ಅವನ ಕೋಪ-ಕುಂಡಗಳು ತುಂಬಿವೆ ಎನ್ನಲು ಅವನ ಕೋಪವು ಜಲವೇನು? ಅಥವಾ ಕುಂಡಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ಇನ್ನೇನಾದರೂ ದ್ರವಿತ ಪದಾರ್ಥವೋ? ಮತ್ತು ನೂರು ಕ್ರೋಶಗಳವರೆಗೆ ರಕ್ತವು ಹರಿಯುವುದು ಅಸಂಭವವಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ರಕ್ತವು ಗಾಳಿ ತಗಲುವುದರಿಂದ ಕೂಡಲೇ ಹೆಪ್ಪುಗಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಹರಿಯಬಲ್ಲುದೆಂತು? ಆದುದರಿಂದ, ಇಂತಹ ಮಾತುಗಳು ಸುಳ್ಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. (೧೨೦)

ಮತ್ತು ನೋಡಿರಿ, ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷಿಗಳ ಗುಡಾರದ ಮಂದಿರ ತೆರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿತು. (ಯೋ. ಪ್ರ. ಪ:- ೧೫ ಆ:-೫)

ಸಮೀಕ್ಷಕ :- ಕ್ರೈಸ್ತರ ಈಶ್ವರನು ಸರ್ವಜ್ಞನಾಗಿದ್ದಿದ್ದರೆ, ಸಾಕ್ಷಿಗಳ ಕೆಲಸವೇನು? ಏಕೆಂದರೆ, ಅವನು ಸ್ವತಃ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಳಿದಿರುತ್ತಿದ್ದನು. ಇದರಿಂದ ಸರ್ವಥಾ 'ಇವರ ಈಶ್ವರನು ಸರ್ವಜ್ಞನಲ್ಲ'- ಎಂದೇ ನಿಶ್ಚಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಮನುಷ್ಯನಂತೆ ಅಲ್ಪಜ್ಞನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಈಶ್ವರತ್ವದ ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನು ತಾನೇ ಮಾಡಬಲ್ಲನು? ಇಲ್ಲ, ಇಲ್ಲ, ಇಲ್ಲ! ಮತ್ತು ಇದೇ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ದೂತರ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಅಸಂಭವವಾದ ವಾರ್ತೆಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಸತ್ಯವೆಂದು ಯಾವನೂ ಅಂಗೀಕರಿಸಲಾರನು. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಬರೆಯೋಣ! ಈ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಸರ್ವಥಾ ಇಂತಹ ಮಾತುಗಳೇ ತುಂಬಿವೆ. (೧೨೧)

ಮತ್ತು ಈಶ್ವರನು ಅವನ ಕುಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಹೇಗೆ ಅವನು ನಿಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೋ, ಹಾಗೆ ಅವನಿಗೆ ತುಂಬಿಸಿಕೊಡಿ. ಮತ್ತು ಅವನ ಕರ್ಮಾನುಸಾರ ಎರಡರಷ್ಟನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡಿರಿ . (ಯೋ. ಪ್ರ.ಪ:-೧೮ ಆ:-೫-೬)

ಸಮೀಕ್ಷಕ:- ನೋಡಿರಿ, ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿಯೇ ಕ್ರೈಸ್ತರ ದೇವರು ಅನ್ಯಾಯಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಯಾವನು ಎಂತಹ ಅಥವಾ ಎಷ್ಟು ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾನೋ ಅವನಿಗೆ ಅಂತಹ ಮತ್ತು ಅಷ್ಟೇ ಫಲವನ್ನು ಕೊಡುವುದನ್ನೇ ನ್ಯಾಯವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಕೊಡುವುದು ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಯಾರು ಅನ್ಯಾಯಕಾರಿಯ ಉಪಾಸನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೋ, ಅವರು ಅನ್ಯಾಯಕಾರಿಗಳೇತಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲ? (೧೨೨)

ಏಕೆಂದರೆ, ಮೇಕೆಯ ಮರಿಯ ವಿವಾಹ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಿದೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಪತ್ನಿಯು ತನ್ನನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ. (ಯೋ. ಪ್ರ. ಪ:-೧೯ ಆ :- ೭)

ಸಮೀಕ್ಷಕ :- ಈಗ ಆಲಿಸಿರಿ. ಕ್ರೈಸ್ತರ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ವಿವಾಹಗಳೂ ಕೂಡ ಆಗುತ್ತವೆ! ಏಕೆಂದರೆ, ಏಸುವಿನ ವಿವಾಹವನ್ನು ಈಶ್ವರನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಮಾಡಿದನು. ಅವನ ಮಾವ, ಅತ್ತೆ, ಮೈದುನ ಮೊದಲಾದವರು ಯಾರಾಗಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳು- ಮರಿಗಳು ಎಷ್ಟಾದರು- ಎಂದು ಕೇಳಬೇಕು. ಮತ್ತು ವೀರ್ಯದ ನಾಶವಾಗುವುದರಿಂದ ಬಲ, ಬುದ್ಧಿ, ಪರಾಕ್ರಮ, ಆಯಸ್ಸು- ಮೊದಲಾದುವುಗಳೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದರಿಂದ, ಈವರೆಗೆ ಏಸುವು ಅಲ್ಲಿ ಶರೀರ ತ್ಯಾಗವನ್ನು ಮಾಡಿರಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ, ಸಂಯೋಗ ಜನ್ಯವಾದ ಪದಾರ್ಥದ ವಿಯೋಗ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಈ ವರೆಗೆ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಅವನ ನಂಬಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮೋಸಹೋದರು. ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಮೋಸದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವರೋ ತಿಳಿಯದು. (೧೨೩)

ಮತ್ತು ಅವನು ಹೆಬ್ಬಾವನ್ನೂ, ಎಂದರೆ ದೆವ್ವ ಮತ್ತು ಸೈತಾನನಾಗಿರುವ ಆ ಪ್ರಾಚೀನ ಸರ್ಪವನ್ನು ಹಿಡಿದು, ಅದನ್ನು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಕಟ್ಟಿಟ್ಟನು. ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ತಳವಿಲ್ಲದ ಕುಂಡದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದನು. ಮತ್ತು ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟು , ಎಂದಿನವರೆಗೆ ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳು ಪೂರ್ಣವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಆ ವರೆಗೆ ಪುನಃ ದೇಶಗಳ ಜನರುಗಳನ್ನು ಭ್ರಾಂತಗೊಳಿಸದೆ ಅದಕ್ಕೆ ಮುದ್ರೆಯೊತ್ತಿದನು. (ಯೋ. ಪ್ರ.ಪ:- ೨೦, ಆ:-೨,೩).

ಸಮೀಕ್ಷಕ :- ನೋಡಿರಿ! 'ಸತ್ತೆ , ಸತ್ತೆ' ಎಂದುಕೊಂಡು ಸೈತಾನನನ್ನು ಹಿಡಿದನು. ಮತ್ತು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಬಂಧಿಸಿಟ್ಟನು. ಮತ್ತೆಯೂ ಹೊರಬರುವನು. ಮತ್ತೆ ಭ್ರಾಂತಗೊಳಿಸುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಇಂತಹ ದುಷ್ಟನನ್ನಂತೂ ಕಾರಾಗಾರದಲ್ಲಿಯೇ ಇಡಬೇಕು. ಅಥವಾ ಸಾಯಿಸದೇ ಬಿಡಲೇಬಾರದು. ಆದರೆ, ಈ ಸೈತಾನನ ಇರುವಿಕೆ ಕ್ರೈಸ್ತರ ಭ್ರಾಂತಿ ಮಾತ್ರ; ವಸ್ತುತಃ ಏನೂ ಇಲ್ಲ, ಕೇವಲ ಜನರನ್ನು

ಹೆದರಿಸಿ, ತಮ್ಮ ಜಾಲದಲ್ಲಿ ಕೆಡಹಿಕೊಳ್ಳುವ ಉಪಾಯವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಯಾವನೋ ಧೂರ್ತನೊಬ್ಬನು ಯಾರೋ ಮುಗ್ಧರಾದ ಮಾನವರಿಗೆ -"ನಡೆಯಿರಿ, ನಿಮಗೆ ದೇವತಾ ದರ್ಶನಮಾಡಿಸುವೆನು" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಯಾವುದೋ ಏಕಾಂತ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದು, ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಚತುರ್ಭುಜನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದನು. ಪೊದೆಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ,"ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಿರಿ, ಯಾವಾಗ ನಾನು ಹೇಳುವೆನೋ, ಆಗ ತೆರೆಯಬೇಕು. ಮತ್ತು ಪುನಃ ಯಾವಾಗ ಹೇಳುವೆನೋ, ಆಗಲೇ ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಯಾವನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಅವನು ಕುರುಡನಾಗಿ ಹೋಗುವನು" ಎಂದನು. ಯಾವಾಗ ಅವನು ಮುಂದೆ ಬಂದನೋ, ಆಗ- "ನೋಡಿ" ಎಂದನು, ಮತ್ತು ಪುನಃ ಬೇಗನೆ -"ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಿರಿ" ಎಂದನು. ಯಾವಾಗ ಮತ್ತೆ ಪೊದೆಯಲ್ಲಿ ಹುದುಗಿಕೊಂಡನೋ, ಆಗ -"ತೆರೆಯಿರಿ, ನೋಡಿದಿರಾ ನಾರಾಯಣನನ್ನು? ಎಲ್ಲರೂ ದರ್ಶನಮಾಡಿದರು".- ಎಂದನು. ನಮ್ಮ ಮತವನ್ನು ಒಪ್ಪದವನು ಸೈತಾನನಿಂದ ಭ್ರಾಂತಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ.- ಈ ಮತವಾದಿಗಳ ಮಾತೂ ಹಾಗೆಯೇ ಸರಿ. ಇಂತಹ ಲೀಲೆ ಈ ಮತವಾದಿಗಳದು. ಆದುದರಿಂದ, ಇವರ ಮಾಯೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವನೂ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. (೧೨೪)

ಯಾವನ ಎದುರಿನಿಂದ ಪೃಥಿವೀ ಮತ್ತು ಆಕಾಶ ಓಡಿಹೋದುವೋ, (ಅವನೇ ಈಶ್ವರನು) ಮತ್ತು ಅವುಗಳಿಗೆ ಸ್ಥಳ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ನಾನು, ಚಿಕ್ಕವರೇನು, ದೊಡ್ಡವರೇನು, ಎಲ್ಲ ಮೃತರೂ ಈಶ್ವರನ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದೆನು. ಮತ್ತು ಪುಸ್ತಕಗಳು ತೆರೆಯಲ್ಪಟ್ಟವು ಮತ್ತು ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಮೃತರ ವಿಚಾರಣೆ ಅವರ ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು. (ಯೋ. ಪ್ರ. ಪ:-೨೦ ಆ:- ೧೧,೧೨)

ಸಮೀಕ್ಷಕ :- ಬಾಲತನದ ಈ ಮಾತನ್ನು ನೋಡಿರಿ. ಭಲೇ! ಪೃಥಿವೀ ಮತ್ತು ಆಕಾಶ ಹೇಗೆ ಓಡಬಲ್ಲವು? ಮತ್ತು ಅವು ಯಾವುದರ ಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲುವುವು? ಯಾವನ ಮುಂದಿನಿಂದ ಓಡಿದವೋ ಅವನ ಸಿಂಹಾಸನ ಎಲ್ಲಿ ನಿಂತಿತು? ಮತ್ತು ಅವನು ಎಲ್ಲಿ ನಿಂತನು? ಮತ್ತು ಶವಗಳು ಪರಮೇಶ್ವರನ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟವಾದರೆ, ಪರಮೇಶ್ವರನೂ ಕೂಡ ಕುಳಿತೋ ಅಥವಾ ನಿಂತೋ ಇರಬಹುದು. ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿನ ಲೇಖನಕ್ಕನುಸಾರ ನಡೆಯುತ್ತದೆ- ಎನ್ನಲು ಈಶ್ವರನ ವ್ಯವಹಾರವು ಇಲ್ಲಿನ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಮತ್ತು ಅಂಗಡಿಗಳಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿರುವುದೇನು? ಮತ್ತು ಸಮಸ್ತ ಜೀವರ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನೂ ಈಶ್ವರನು ಬರೆದನೋ, ಅಥವಾ ಅವನ ಗುಮಾಸ್ತರೋ? ಇಂತಹ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಕ್ರೈಸ್ತರೇ ಮೊದಲಾದ ಮತವಾದಿಗಳು ಅನೀಶ್ವರನನ್ನು ಈಶ್ವರನನ್ನಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಈಶ್ವರನನ್ನು ಅನೀಶ್ವರನನ್ನಾಗಿಯೂ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. (೧೨೫)

ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ನನ್ನ ಬಳಿ ಬಂದನು ಮತ್ತು ನನಗೆ - "ಬಾ. ನಾನು ಮದುಮಗಳನ್ನು, ಎಂದರೆ - ಮೇಕೆಯ ಮರಿಯ ಪತ್ನಿಯನ್ನು ನಿನಗೆ ತೋರಿಸುವೆನು" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. (ಯೋ. ಪ್ರ. ಪ :-೨೧, ಆ:-೯)

ಸಮೀಕ್ಷಕ :- ಒಳ್ಳೆಯದೇ ಆಯಿತು. ಏಸು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮದುಮಗಳನ್ನು ಎಂದರೆ ಪತ್ನಿಯನ್ನು ಸೊಗಸಾಗಿ ಗಳಿಸಿಕೊಂಡನು! ಅಲ್ಲಿ ಸರಸ- ಸಲ್ಲಾಪ ಮಾಡುತ್ತಿರಬಹುದು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ತೆರಳುವ ಕ್ರೈಸ್ತರೆಲ್ಲರಿಗೂ ನಾರಿಯರು ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿರಬಹುದೋ? ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳು - ಮರಿಗಳೂ ಆಗುತ್ತಿರಬಹುದು. ಹಾಗೂ ಬಹಳ ಗುಂಪು ಕೂಡುವುದರಿಂದ ರೋಗೋತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಿ ಸಾಯುತ್ತಲೂ ಇರಬಹುದು. ಇಂತಹ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ದೂರದಿಂದಲೇ ಕೈಮುಗಿಯುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. (೧೨೬)

ಮತ್ತು ಅವನು ಆ ನಳಿಗೆಯಿಂದ ನಗರವನ್ನಳೆದನು. ಅದು ಏಳೂವರೆ ನೂರು ಕ್ರೋಶದ್ದಾಗಿದೆ. ಅದರ ಉದ್ದ- ಅಗಲ - ಎತ್ತರ - ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿದೆ - ಎಂದರಿತನು. ಮತ್ತು ಅವನು ಅದರ ಗೋಡೆಯನ್ನು ನರನ - ಎಂದರೆ ದೂತನ ಅಳತೆಯಿಂದ, ೧೪೪ ಮೊಳವಿದೆ - ಎಂದು ತಿಳಿದನು. ಮತ್ತು ಅದರ ಗೋಡೆಯ ಜೋಡಣೆ ಸೂರ್ಯಕಾಂತ ಶಿಲೆಯದಾಗಿದ್ದಿತು. ಮತ್ತು ಶುದ್ಧ ಸ್ವರ್ಣದ್ದಾಗಿದ್ದಿತು. ನಿರ್ಮಲವಾದ ಗಾಜಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿತ್ತು. ಮತ್ತು ನಗರದ ಗೋಡೆಯ ತಳಪಾಯಗಳು ಒಂದೊಂದು ಕೂಡ ಬಹುಮೂಲ್ಯವಾದ ಕಲ್ಲಿನಿಂದ ಸಿಂಗರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದುವು. ತಳಹದಿ ಸೂರ್ಯಕಾಂತ ಶಿಲೆಯೂ, ಎರಡನೆಯದು ನೀಲಮಣಿಯದೂ ಮೂರನೆಯದು ಕೆಂಪು ಕಲ್ಲಿನದೂ, ನಾಲ್ಕನೆಯದು ಮರಕಶಿಲೆಯದೂ, ಐದನೆಯದು ಗೋಮೇಧಿಕಶಿಲೆಯದೂ, ಆರನೆಯದು ಮಾಣಿಕ್ಯದ್ದೂ, ಏಳನೆಯದು ಪೀತಮಣಿಯದೂ, ಎಂಟನೆಯದು ಪಚ್ಚೆಯದೂ, ಒಂಬತ್ತನೆಯದು ಪುಷ್ಪರಾಗಶಿಲೆಯದೂ, ಹತ್ತನೆಯದು ಬೂದುಶಿಲೆಯದೂ, ಹನ್ನೊಂದನೆಯದು ಧೂಮ್ರಕಾಂತಶಿಲೆಯದೂ, ಹನ್ನೆರಡನೆಯದು ನೀಲಸ್ಫಟಿಕಮಣಿಯದೂ ಮತ್ತು ಹನ್ನೆರಡು ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲುಗಳು ಹನ್ನೆರಡು ಮುತ್ತುಗಳದೂ ಆಗಿದ್ದುವು. ಒಂದೊಂದು ಮುತ್ತಿನಿಂದ ಒಂದೊಂದು ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲು ಆಗಿದ್ದಿತು. ಮತ್ತು ನಗರದ ಬೀದಿಗಳು ಸ್ವಚ್ಛವಾದ ಗಾಜಿನಂತಹ, ನಿರ್ಮಲವಾದ ಚಿನ್ನದವಾಗಿದ್ದುವು. (ಯೋ. ಪ. ಪ:- ೨೧. ಆ: ೧೬-೨೧)

ಸಮೀಕ್ಷಕ :- ಕೇಳಿರಿ ಕ್ರೈಸ್ತರ ಸ್ವರ್ಗದ ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ಕ್ರೈಸ್ತರು ಸಾಯುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾರೆಯಾದರೆ ಮತ್ತು ಜನಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾರೆಯಾದರೆ, ಇಷ್ಟು ವಿಸ್ತಾರದ ನಗರದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಹಿಡಿಸಬಲ್ಲರು? ಏಕೆಂದರೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಮಾನವರ ಆಗಮನವೇನೋ ಆಗುತ್ತದೆ; ಆದರೆ, ಅದರಿಂದ ನಿರ್ಗಮನವಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಅದು ಬಹುಮೂಲ್ಯರತ್ನಗಳಿಂದ ಜಟಿತವಾದ ನಗರಿ- ಎಂದೊಪ್ಪಿ, ಅದೆಲ್ಲವೂ

ಚಿನ್ನದ್ದು-ಎಂದು ಮೊದಲಾಗಿ ಬರೆದಿರುವುದು ಕೇವಲ ಮುಗ್ಧಮಾನವರನ್ನು ಭ್ರಾಂತಗೊಳಿಸಿ, ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಲೀಲೆಯಾಗಿದೆ. ಒಳ್ಳೆಯದು ಆ ನಗರದ ಉದ್ದ-ಅಗಲಗಳೇನೋ ಬರೆದಂತಿರುವುದು ಶಕ್ಯ; ಆದರೆ-ಎತ್ತರ ೭೫೦ ಕ್ರೋಶ ಹೇಗೆ ತಾನೇ ಆಗಬಲ್ಲದು? ಇದು ಸರ್ವಥಾ ಮಿಥ್ಯಾ ಕಪೋಲ ಕಲ್ಪನೆ. ಮತ್ತು ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಮುತ್ತುಗಳು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿರಬಹುದು? ಈ ಲೇಖನವನ್ನು ಬರೆಯುವವನ ಮನೆಯ ಗಡಿಗೆಯೊಳಗಿನಿಂದಲೋ? ಈ ಹರಟೆ ಪುರಾಣಕ್ಕೂ ಅಪ್ಪನಾಗಿದೆ (೧೨೭)

ಮತ್ತು ಯಾವುದಾದರೂ ಅಪವಿತ್ರ ವಸ್ತುವನ್ನು ಅಥವಾ ಘೃಣಿತಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡುವವನು, ಇಲ್ಲವೇ ಅಸತ್ಯವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡುವವನು ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಿಂದ ಪ್ರವೇಶಿಸಲಾರನು. (ಯೋ. ಪ್ರ.ಪ:-೨೦ ಆ:-೨೭)

ಸಮೀಕ್ಷಕ :- ವಿಷಯ ಹೀಗಿರುವುದಾದರೆ, ಕ್ರೈಸ್ತರುಗಳು- "ಪಾಪಿ ಜನರೂ ಕೂಡ ಕ್ರೈಸ್ತರಾಗುವುದರಿಂದ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಬಲ್ಲರು?" - ಎಂದೇಕೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ? ಈ ಮಾತು ಸರಿಯಾದುದಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವುದಾದರೆ, ಸ್ವಪ್ನದ ಸುಳ್ಳು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುವವನಾದ ಜೋನನು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಮಾಡಲು ಎಂದಿಗೂ ಶಕ್ತನಾಗಿರಲಾರನು. ಮತ್ತು ಏಸುವು ಕೂಡ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಿರಲಾರನು. ಏಕೆಂದರೆ ಒಬ್ಬನೇ ಪಾಪಿಯೂ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಲಾರನು ಎಂದಮೇಲೆ, ಅನೇಕ ಪಾಪಿಗಳ ಪಾಪದ ಭಾರದಿಂದ ಯುಕ್ತನಾಗಿರುವವನು ಹೇಗೆ ತಾನೇ ಸ್ವರ್ಗವಾಸಿಯಾಗಬಲ್ಲನು? (೧೨೮)

ಮತ್ತು ಈಗ ಯಾವ ಶಾಪವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಈಶ್ವರನ ಮತ್ತು ಮೇಕೆಯ ಮರಿಯ ಸಿಂಹಾಸನ ಅದರಲ್ಲಿರುವುದು ಮತ್ತು ಅವನ ದಾಸರು ಅವನಿಗೆ ಸೇವೆ ಮಾಡುವರು ಮತ್ತು ಅವನ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡುವರು ಮತ್ತು ಅವನ ಹೆಸರು ಅವನ ಹಣೆಯ ಮೇಲೆ ಇರುವುದು ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ದೀಪದ ಅಥವಾ ಸೂರ್ಯನ ಜ್ಯೋತಿಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಪರಮೇಶ್ವರ ಈಶ್ವರನು ಅವರಿಗೆ ಬೆಳಕನ್ನು ಕೊಡುವನು. ಅವರು ಸದಾ- ಸರ್ವದಾ ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳುವರು. (ಯೋ. ಪ್ರ.ಪ:-೨೨ ಆ:-೩-೫)

ಸಮೀಕ್ಷಕ :- ನೋಡಿರಿ, ಇದೇ ಕ್ರೈಸ್ತರ ಸ್ವರ್ಗವಾಸ! ಈಶ್ವರನು ಮತ್ತು ಏಸುವು ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಕುಳಿತಿರುವರೇನು? ಮತ್ತು ಅವರ ದಾಸರು ಅವರ ಮುಂದೆ ಸದಾ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಇರುವರೇ? ಆಗ ಇದನ್ನಾದರೂ ಹೇಳಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಈಶ್ವರನ ಮುಖ ಐರೋಪ್ಯರದರಂತೆ ಬೆಳ್ಳಗಾಗಿದೆಯೋ? ಅಥವಾ ಆಫ್ರಿಕನ್ನರದರ ಹಾಗೆ ಕಪ್ಪಾಗಿದೆಯೋ? ಇಲ್ಲವೇ ಬೇರೆಯ ದೇಶದವರದಂತೆಯಿದೆಯೋ? ನಿಮ್ಮ ಈ ಸ್ವರ್ಗವೂ ಬಂಧನವೇ! ಕಿರಿಮೆ-ಹಿರಿಮೆಗಳಿರುವಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಅದೊಂದೇ ನಗರದಲ್ಲಿರಬೇಕಾದ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಇರುವಲ್ಲಿ ದುಃಖವಾಗದೇ ಇರುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಮತ್ತು ಮುಖವುಳ್ಳವನು (ಸಾಕಾರನು) ಈಶ್ವರನೂ, ಸರ್ವಜ್ಞನೂ, ಪರಮೇಶ್ವರನೂ ಎಂದಿಗೂ ಆಗಲಾರನು. (೧೨೯)

ನೋಡು, ನಾನು ಬೇಗ ಬರುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೂ ಅವನ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಅನುರೂಪವಾಗಿ ಫಲಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ನನ್ನ (ಹತ್ತಿರ) ಪ್ರತಿಫಲಗಳು ನನ್ನ ಸಂಗಡವೇ ಇವೆ. (ಯೋ. ಪ್ರ. ಪ:-೨೨ ಆ:-೧೨)

ಸಮೀಕ್ಷಕ :- ಕರ್ಮಾನುಸಾರವಾಗಿ ಫಲಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ - ಎನ್ನುವುದೇ ಸಿದ್ಧಾಂತವಾಗಿರುವಾಗ, ಪಾಪಗಳ ಕ್ಷಮೆ ಎಂದಿಗೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಕ್ಷಮೆಯಾಗುವುದಾದರೆ, ಇಂಜೀಲಿನ ಮಾತುಗಳು ಸುಳ್ಳು. ಯಾವನಾದರೂ -"ಕ್ಷಮೆ ಮಾಡುವುದನ್ನೂ ಇಂಜೀಲಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದೆ" ಎಂದು ಹೇಳುವನಾದರೆ, ಪೂರ್ವಾಪರ ವಿರುದ್ಧ ಎಂದರೆ ಪದತೋವ್ಯಾಘಾತವಾಯಿತು; ಸುಳ್ಳೂ ಆಯಿತು. ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಿರಿ.

ಇನ್ನು ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಬರೆಯೋಣ? ಇವರ ಬೈಬಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಖಂಡನೀಯವಾದ ಮಾತುಗಳಿವೆ. ಹೀಗೆ ಏನೋ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಂಕೇತಮಾತ್ರವಾಗಿ, ಕ್ರೈಸ್ತರ ಬೈಬಲ್ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಇಷ್ಟರಿಂದಲೇ ಬುದ್ಧಿವಂತರಾದ ಜನರು ಬಹಳ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವರು. ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತುಗಳನ್ನುಳಿದು, ಉಳಿದುದೆಲ್ಲಾ ಸುಳ್ಳೇ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದೆ. **ಅಸತ್ಯದ ಸಂಗದಿಂದ ಸತ್ಯವೂ ಕೂಡ ಶುದ್ಧವಾಗಿ ಉಳಿಯದು.** ಹಾಗೆಯೇ ಬೈಬಲ್ ಗ್ರಂಥವೂ ಕೂಡ ಮಾನನೀಯವಾಗಲಾರದು. ಆದರೆ - (ಬೈಬಲಿನಲ್ಲಿರುವ) ಸತ್ಯ, ವೇದಗಳ ಸ್ವೀಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಗೃಹೀತವಾಗಿಯೇ ಆಗುತ್ತದೆ. (೧೩೦)

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದ್ದಯಾನಂದ ಸರಸ್ವತೀ ಸ್ವಾಮಿನಿರ್ಮಿತೇ ಸತ್ಯಾರ್ಥಪ್ರಕಾಶೇ

ಸುಭಾಷಾವಿಭೂಷಿತೇ ಕೃಶ್ಚೀನಮತವಿಷಯೇ

ತ್ರಯೋದಶ ಸಮುಲ್ಲಾಸಃ ಸಂಪೂರ್ಣಃ
